

ספרים הקוריים ומתורגמים שיצאו לאור מאת דר' הלל פרחי

- 1 סדור פרחי לכל ימות השנה בעברית וערבית
- 2 מהזור פרחי לראש השנה " "
- 3 מהזור פרחי ליום הכפורים " "
- 4 הגדה של פסח " "
- 5 אגודת פרחים-הגדה, פרקי אבות, אזהרות, פתגמים "
- 6 ארגזות פרחי כוללת תרו"ג מצות "
- 7 מעשה עבות על הסמנים וראשי תבות בעברית
- 8 זכרונות לבית דוד עם ארון נ' מלול ח"א "
- 9 אגרת העבור עם הסדור בערבית
- 10 הגהות על ספר הכנוז (הממון) "
- 11 אל-תסאלי פי סהראת אל-ליאלי ב' חלקים "
- 12 רבעיות של עומר כיום הספר הזה בשיר עברי
- 13 אגרון פרחי תחת מכבש הדפוס בערבית

מוכנים לדפוס

- 1 מזון פרחי ב' חלקים עברי, ערבי, אנגלי
- 2 מלון התאמת העברית והערבית בעברית וערבית
- 3 כללי השיר עם קבץ שירים למחבר " "
- 4 כללי הדקדוק העברי בערבית
- 5 מהזור פרחי לשלש רגלים בערבית וערבית
- 6 ספר הנוך לנער " "
- 7 עקרי האמונה "קוואעד אל אימאן" בערבית
- 8 פרקי משה להרמב"ם באנגלית
- 9 קבץ אגרות שונות ומאמרים בערבית
- 10 הזוקי האמונה בדת ישראל "
- 11 דברי הימים לבני ישראל במצרים "
- 12 קבץ רשימות כלליות 13 עלילת הדם

סדור פרחי

سدور فارحي

סדר פרחי

סדר התפלות

כפי מנהג ק"ק ספרדים יצ"ז

כולל

תפלות מדי יום ביומו לכל ימות השנה

עם תפלות מיוחדות. תחנונות. בקשות. ברכות וזמירות. ולוח
הפרשיות וההפטרות. וכללי העבור.

מסודר ומדויק היטב

עם תרגום ערבי באותיות ערביות

מאת דוכתור הלל יעקב פרחי יצ"ז

שנת ישמע מהיכלו קולי לפ"ק

פתיחת אליהו הנביא

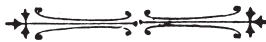
זכור לטוב

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין. לית מחשבה. תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפיקת עשר תקונין. וקרינן לין עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין. ובהון אתכסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לין. ובגין דאנת מלגאו. כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן. אינון אזלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד ביניני ואנת הוא דאנהיג לון. לית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל ספרא. לבושין תקינן לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקונא דא הסד דרועא ימינא. גבורא דרועא שמאלא תפארת גופא. נצה והוד תרין שוקין. ויסוד סיומא דגופא אות ברית קודש. מלכות פה. תורה שבעל פה קרינן ליה. מוחא הכמה איהו מחשבה מלגו. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תריןכתיב הנסתרות להי אליהו. כהר עליון איהו כתר מלכות. ועליה אתמר מניד מראשית אהרית ואיהו קרקפתא דתפילין מלגאו איהו יוד ה"א ואיו ה"א דאיהו אורח אצילות איהו שקין דאילנא בדרועוי ואנפוי כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בהווא שקין :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בהווא נביעו והווא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזליא. ובארעא אילנין ודשאין וננתא דעדן ועשבין וחיוון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין. ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאין ולית ידיע בך כלל. ובר מנך לית יחידא בעלאי ותתאין. ואנת אשתמודעא ארון על כלא. וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע. דאנת הוא ממלא כל שמהן. ואנת הוא שלימו דכולהו. וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כוליהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולא נחכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא. דין איהו נכורה. משפט עמודא דאמצעייתא. צדק מלכותא קדישא. מאוני צדק תרין סמכי קשוט. הין צדק אות ברית. כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולאוי משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולאוי מכל אלין מדות כלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך מה דלא אתייהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יי הגדולה והגבורה וכו' עלאין שמעו אינון דמיכין
 דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיצו ורננו שוכני עפר אלין אינון צדיקיא
 דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאן אינון מתים ובגין דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואכהן הקיצו ורננו לאתערותא
 דשכינתא דאיה ישנה בגלותא. דעד כען צדיקיא כלהו דמיכין ושנחא בחוריהון .
 מידי יהיבת שכינתא (נ"א אתערון) תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום
 רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קלו דודי דופק לגבאי בארבע אתוון דיליה . ויימא
 בהון פתחי לי אחותי רעיתי וינתי חמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך .
 שראשך נמלא טל . מאי נמלא טל . אלא אמר קודשא בריך הוא אנת חשיבת דמימא
 דאתחרב ביה מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובה . לאו הכי דלא עאלנא
 כל זיכנא דאנת בגלותא . הוי לך סימנא שראשי נמלא טל . היא שכינתא בגלותא .
 שלימו דילה והיים דילה איהו טל . ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו . והיא איהו שכינתא
 דלא מהושבן ט"ל . אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתוון להשבון ט"ל . דאיהו מליא
 לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין . מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה עד
 כן הוא דיהודא . בילא"ו :

קדיש הרבנן קדיש לעמום (المحزونين)

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ . וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתָהּ . וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ . וַיִּכְרַב מְשִׁיחָהּ . בְּהִיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
 וּבְהִי רַבְּרֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמָה
 רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח . וַיִּתְפָּאֵר .
 וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל . שְׁמָה דְקָדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא . שִׁירְתָּא . תְּשַׁבְּחָתָא . וְנַחְמָתָא
 דְאִמְרֵין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
 דעסקין באורייתא קודשתא . די בארתרא הדין ודי בכל אמת
 ואמת . יהא לנא וילהון הנא והסדא . ורחמי מן קדם מארה שמנא
 וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא רבא מן שמנא . חיים ושבע
 וישועה ונחמה ושינבא ורפואה וגאלה וסלידה וכפרה ונח
 והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
 עשה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן :

سردور فارحي

﴿ كتاب الصلوات ﴾

حسب طقس السفاراديم

﴿ يحتوي على ﴾

الصلوات اليومية وبعض صلوات خصوصية والتوسلات والتضرعات
والبركات والتراتيل الاكثر استعمالاً في سورية ومصر مع جدول
البراشيوت والهفطاروت . وقواعد التقويم العبراني

عرب بقلم

الدكتور هلال يعقوب فارحي

(حقوق اعادة طبعه محفوظة)

سنة ٦٧٧ ع . ١٩١٧ غ .

(طبع في مطبعة الادون روبرتو موسكوتش بمصر)

مقدمة للمعرب

ماهي الصلاة هي عبارة عن اظهار عواطف وحواس النفس الداخلية لخالقها وتقديم الشكر ان لاجل خيراته ونعمه والتوسلات اليه تعالى لاجل احتياجاتنا ومساعدتنا في اوقات الضيق . ويتم اظهار حواس النفس بواسطة الشفاء غالباً ولذلك يلزم لتأدية واجبات الصلاة تماماً استعمال قوانا العقلية والجسدية معاً مز ٨٤ : ٣

ونرى ان تأدية الصلاة والعبادة كانت منذ اول وجود الجنس البشري وذلك عند ما ادرك بنو البشر وجود قوة الهية فائقة وضعف جنسهم وان حياتهم ووجودهم متوقفان عليه تعالى

اول تأدية شكر وعبادة من هذا القبيل كانت تقدمات قاين وهايل تك ٤ : ٣ و ٤ . وسفر التكوين يذكر جملة صلوات متفرقة وعبادات من الاباء من هذا القبيل . وتذكر الاسفار التالية في الكتاب انواع التقدمات والقرايين التي قرء القرار عليها رسمياً وكانت تقدم عن يد الكهنة في امكنة مخصوصة للعبادة وتذكر ايضاً صلوات متفرقة لرجال الله وانبيائه تك ١٨ : ٢٣ و ٢٠ : ١٧ و ٢٤ : ١٢ و ٣٢ : ٩ و ٣٢ : ٢١ و ٣٢ : ١١ و ١٢ : ١٣

يش ٦ : ٧ اصم ١ : ٢ و ١٢ : ٢٣ مل ٨ : ٢٢ و ١٧ : ٢٠ يو ٢ : ١٠ مل ٢٠ : ٢ دا ٩ : ٤ عز ٩ : ٦ نح ١ : ٤ الخ

ولذلك العهد لم تكن الصلوات محددة واجبارية بل كانت تتلى ارتجالياً حسب الاحوال والاحتياجات الشخصية والعمومية .

وعندما خرب الهيكل وسبي بنو اسرائيل من بلادهم الى بابل وبطلت التقدّمات والقرايين وضعت الصلوات بدلاً منها الى يومنا هذا . وهذه العبادة بالصلوات تفوق كثيراً العبادة القديمة بالذبايح والتقدّمات **יְהוָה תִּפְלֹחַ יוֹמָר מִן הַקִּרְבָּנֹת (בְּרִכּוֹת ל"ב)** اي ان الصلاة افضل من القرايين فان العبادة بالتقدّمات هي عبارة عن تقدمة شيء من مال الانسان اي مادة حسية ارضية على مذبح مادي بخلاف العبادة الروحية بالصلوات فانها اظهر عواطف واحساسات وتقدمة شكر روحية صادرة من نفس الانسان على مذبح قلبه وعقله وشهواته الجسدية

وقد اظهر الحق سبحانه تعالى ارادته ورغبته في افضلية هذه العبادة على التقدّمات بلسان انبيائه وبين لنا ان التوبة الحقيقية والاعمال الخيرية الصالحة وتجنب عمل الشر افضل من التقدّمات والذبايح اش ١ : ١١ و ١٢ وان الصلاة تقوم مقامها هو ١٤ : ٣

وما افضل الانسان الذي يشعر بضعفه وبخطيئته واحتياجاته فيتكل عليه تعالى وعلى قدرته ومحبته . ويظهر احساساته له شخصياً رأساً . ويقدم له الشكر على نعمه وخيراته . ويكشف له قلبه وضميره . ويعترف امامه بذنوبه وخطاياهم وعجزه . ويطلب اليه المغفرة والعفو . ويلتمس منه سد حاجاته والمعونة والمساعدة في اوقات الضيق والشدة . ويلقي عليه رجاء عالملاً بانه رحوم ورؤوف يقبل صلواته ويمنح طلباته بكثرة محبته ورأفته ورحمته

ويقبل التائبين والخطاة ويساعد المحتاجين الذين يلتجئون اليه ويدعونه ويعزي المصابين والحزاني وهو الصديق الوحيد في وقت الضيق وهو قريب ان يستجيب صلاة كل من يدعوه فانه استجاب صلاة موسى ورفع الوباء عن مصر وشفى مريم وقبل صلاة ايليا واليشع لاجل شفاء الاولاد وتوبة اهل نينوى وعفا عنهم

ولاشبهة ان تقديم الصلوات والعبادة اليه تعالى يشجعنا نحن الضعيفي العقل والحسد . ويحول افكارنا من وقت الى آخر عن غرور وبطلان هذا العالم الفاني الذي نتوغل فيه في الشهوات الدنيوية والخطايا والمعاصي . ويوجهها الى حياة سعيدة اسمى . وتصرف قلوبنا الى آمالٍ اعلى . وتقينا الشرور والتجارب وتثبت محبتنا لله تعالى ولرفقائنا . وتحملنا على مساعدتهم . وتؤهلنا للاعمال الصالحة والاطمئنان واجباتنا نحو خالقنا ونحو رفقائنا فنقضي حياتنا ونعيش سعداً في هذا العالم الفاني ونثال الحياة الابدية في العالم الآتي .

والصلاة على نوعين فردية اي شخصية ومشاركة اي عمومية اما الفردية فهي صلوات ارتجالية من افرادٍ تتلى حسب الظروف والاحتياجات الشخصية ولاعلاقة لها بالطقوس والمواعيد والمواسم ولدينا امثلة متعددة من هذا القبيل في الكتاب المقدس مثل صلاة ابراهيم لاجل خلاص سدوم وايضاً لاجل شفاء ابيمالك تك ١٨ : ٢٣ - ٣٣ وصلاة يعقوب لاجل خلاصه من عيسو اخيه ٣٢ : ٩ - ١٢ . وصلاة موسى لاجل بني اسرائيل خر ٣٢ : ٣١ - ٣٢ ولاجل شفاء مريم عد ١٢ : ١٣ و١٤ وصلاة يشوع لاجل محاربة عاي يش ٧ : ٦ - ٩ وهكذا صلوات صموئيل

وايليا واليشع وداوود ويونان ودانيال وعزرا . وهذا النوع من الصلاة يتلى في اي محل كان فان يونان صلى في جوف الحوت ودانيال في جب الاسود والصلاة المشتركة هي صلوات تؤدَّى باشتراك جملة اشخاص علناً وعموماً في امكنة مخصوصة ومواعيد معلومة حسب طقوس وقوانين مقررة من رؤساء الدين والكهنة .

ولم توضع الصلوات الطقسية عند الاسرائيليين الا بعد تأسيس امكنة العبادة كخيمة الاجتماع والهيكل . واول صلاة طقسية كانت عند تقديم باكورة الاثمار وبعد اداء الاعشارتت ٢٦ : ٥ - ١٠ - ١٣ - ١٥ وعند تقديم الذبائح كفارةً عن الخطايا لا ١٦ : ٢١ . وبركة هرون واولاده المثلثة كانت من نوع الصلاة الطقسية عد ٦٥ : ٢٢ - ٢٧ .

ويتضح من اش ١ : ١٥ و ٢٩ : ١٣ و ٥٨ : ٥ ان في عهد الانبياء وضعت صلوات قانونية ويستدل على اوقاتها من دا ٦ : ١٠ فانه (دانيال) كان يصلي ويركع ويشكر الله تعالى ثلاث مرات كل يوم وكذلك من مز ٥٥ : ١٧ واحياناً مرتين كل يوم من اخ ٢٣ : ٣٠ .

وكانت الصلاة مركبة غالباً من النثر ثم من النظم وتلى بالغناء في الابتداء وبالتدريج صارت تستعمل آلات موسيقية قانونية كما يتضح من سفر المزامير وكان يخصص مغنون لهذا القصد فان عزرا يذكر في سفره ان بين الذين رجعوا من بابل من السبي كان مائتان من المغنين والمغنيات عز ٢ : ٦٥

وكانت الصلاة فريضة واجبة على النساء والرجال . براخوت ٣ : ٣

وكانوا يصلون جلوساً ووقوفاً ويركعون ويسجدون ويوقون ويصومون ويكون في تضرعاتهم واعترافهم حتى يومنا هذا وفي ايام الضيقة كانوا يلبسون خيشاً ويذرون تراباً ورماداً على رؤوسهم ويمزقون ثيابهم ويحلقون شعور رؤوسهم اي ٢٠ : ١ ويش ٦ : ٧ وكانوا يحرصون بوجوب وضع الايدي على الصدر مع حني الرأس قليلاً كوقوف الخادم امام سيده لزيادة الاحترام . ويقراء الصلاة الحزان (المندوب من الشعب) بصوت مرتفع والعاميدة بصوت منخفض ويكررون العاميدة بصوت عالٍ لكي يسمع الذين لا يعرفون القراءة .

وكانوا يتجهون في صلواتهم الى جهة اورشليم وفي اورشليم الى جهة الهيكل قبلتهم ^١ ٨ : ٣١ و ٣٨ و ٤٤ و ٤٨ وهذه العادة متبعة ليومنا هذا وبناءً على نص الآية في عاموس ٤ : ١٢ « واستعد للقاء الهك يا اسرائيل » كان الاتقياء والمتعبدون يصرفون نحو ساعة من الزمان استعداداً للصلاة فيما يخص النظافة واللبس وجمع الافكار وما اشبه ذلك وكان عزرا يوصي بوجوب غسل الجسم بكل تدقيق قبل العبادة . براخوت ٣ : ٤ وفي المجامع كانت اماكن الجلوس مرتبة حسب درجات الشعب وصرا كزهم من امام الهيكل الى الورا .

ولا يسمح الاسرائيليون بالوساطة والشفاعة في صلواتهم بينهم وبين الحق سبحانه تعالى قال ربي يهوذا اذا التمتست او طلبت شيئاً من رئيس بشري فاستجابة طلبك كثيراً ما تتوقف على وساطة ومساعدة وسيط الرئيس كاتباً كان او صديقاً خادماً او حبيباً ولكن بينك وبين الله تعالى

لا يلزم وساطة ميخائيل او جبرائيل بل افتح قلبك وضميرك له واطلبه في اي وقت كان وهو يستجيب دعائك كما قال بلسان ابيه ويكون ان كل من يدعو باسم الرب ينجو يؤ ٣ : ٥ عب = ٢ : ٣٢ عر غير ان علماء القبالة يعتقدون بوساطة بعض الملائكة خلافاً لاعتقاد عموم الاسرائيليين

اما زمن وضع الصلاة المستعملة في وقتنا الحاضر فيختلف حسب اقسامها انما القسم الاساسي والاهم فيها وهو الشماع والشمونه عشره שְׁמֹנֶה עָשָׂר . שְׁמֹנֶה עָשָׂר ينسب الى عزرا ومائة وعشرين رجلاً من الشيوخ والعلماء والانبيا ومن ضمنهم النبي دانيال وحجي وزكريا وملاخي براخوت ٢ : ٤ فان عزرا بعد خراب الهيكل الاول وابطال الذبائح والتقدمات رأى وجوب وضع صلوات يومية للشعب لتقوم مقام هذه ولتعزيهم في ضيقاتهم ويأسهم فجمع هؤلاء الرجال المعروفين برجال الكنيسة الكبرى ووضعوا القسم الاساسي من الصلاة المذكور آنفاً . وهو المتبع عند كافة الاسرائيليين ولم يتغير اساسياً الى الآن الا في بعض تغييرات لفظية وازافة بمض فصول وانشيد منتخبة من التوراة والمشنا والتلمود واغاني روحية مثل שְׁמֹנֶה עָשָׂר وما اشبه لسامون جايرول وربي يهوذا الليثي وابراهيم وموسى عزرا للتلائم الاوقات والمواسم اضيفت مؤخراً لغاية الجيل السادس عشر

وقد وضعت الصلوات في اللغة العبرانية لكي يقرأها الاسرائيليون اينما وجدوا على ان بعض صلوات خصوصية وضعت باللغة الكلدانية . وكتب سعديا هجاؤن البعض بالعربية ايضاً ومنذ الجيل السادس عشر ترجمت الى كافة اللغات الغربية . والآن اذكر شيئاً عن القسم الاساسي

من الصلاة اتماماً للفائدة

שְׁמֹנֶה עָשָׂר הַשְּׁמָע

الشماع هو اهم قسم من الصلاة مأخوذ من سفر التثنية رتبه مع البركة التي قبله وبعده عزرا وجماعته كما ذكر آنفاً وكلمة شماع اي اسمع هي اول كلمة من آية التوحيد عند الاسرائيليين " اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد " تث ٦ : ٤ وهي ايضاً اول كلمة من مجموع آيات عقيدة الاسرائيليين والشماع مجموع من ثلاثة اقسام . القسم الاول مأخوذ من تث ٦ : ٤ - ٩ ويتدىء بآية التوحيد ثم يذكر وجوب محبة الله من كل قلوبنا ونفوسنا واموالنا ووجوب حفظ وصاياه وتعليمها لاولادنا ووجوب التكلم عنها دائماً وربطها آيةً على ايدينا وعصابتها بين اعيننا وكتابتها على قوائم ابوابنا .

القسم الثاني مأخوذ من تث ١١ : ١٣ - ٢١ يذكر وعد الله تعالى بمكافئنا وباطالة حياتنا عند اتمامنا وصاياه وبالعكس تاديبنا اذا ارتكبتنا المعاصي ولم نطع اوامره ويكرر شيئاً من القسم الاول .

القسم الثالث مأخوذ من عد ١٥ : ٣٧ - ٤١ يذكر وصية الاهداب ليذكرنا بوجوب طاعة اوامر الله عند ما نراها ولكي لانميل الى شر قلوبنا واميانا ويذكرنا ايضاً بخروجنا من مصر قديماً .

وكان مراد رجال الكنيسة الكبرى ان يضيفوا الى الشماع الآيات في عد ٢٣ : ١٨ - ٢٤ ولكنها لم تضاف خوف الاطالة . براخوت ١٢ .

שְׁמֹנֶה עָשָׂר הַשְּׁמָע שְׁמוֹנֶה עָשָׂר

مجموع تسع عشرة بركة (وكانت في الاصل ثمان عشرة) وهي اهم قسم

في الصلاة بعد الشماع وضعها عزرا ورجال الكنيسة الكبرى كما سبق وقد قيل انه نظراً لقلّة استعمالها مع مرور الزمان رتبها ثانيةً شمعون الباقولي مع ربان غمليل في بينة ونظراً لانشقاق الاسرائيليين وقتئذٍ الى فئات صدوقيين واسيين وغيرها اضاف الى هذه البركات سموئيل القاطان اي الصغير البركة الثانية عشر **וְלַמִּשְׁפָּחִים** ضد الصدوقيين . براخوت ٢٨ . وقد حفظت اسمها الاصلي شموئه عسره اي ١٨ مع انها صارت ١٩ بركة . وكانت تقراء غيباً من الواحد الى الآخر الى عهد الجاؤنيم وقيل انها لم تكتب الا عند وضع مسخت سوفريم **מִסְפָּחַת סוּפְרִים**

وقد وردت اكثر الفاظها وعباراتها في الكتاب المقدس وبعضها في المشنا مثل **בְּנִשְׁפָּחָה נְסִים מְחַל דְּהַיְיִר נְשִׁעָה** وغيرها .

وتسهيلاً للذاكرة كانوا يتخذون آيات وجملًا تدل على عدد الكلمات في كل بركة . مثلاً الآية في خر ٢٨ ٣ تحتوي على ١٧ كلمة وهو عدد الكلمات في البركة الرابعة . والكلمات في اش ٥٥ : ٨ او ٦ : ١٣ يعادل عدد الكلمات في البركة الخامسة وهو ١٥ . وعدد الحروف في ام ٤ : ٢٢ او مز ١٠٣ : ٣ يعادل عدد كلمات البركة الثامنة وهو ٢٧ .

وتقسم الى ثلاثة اقسام القسم الاول **נְשִׁעָה** اي تسايح يشمل الثلاث البركات الاولى **בְּנִשְׁפָּחָה** ويحتوي على تسايح وتعظيم لله تعالى . القسم الثاني **בְּקִנְיִתָה** طلبات او توسلات يشمل الثلاث عشرة البركة المتوسطة **אֲמִצְעִיּוֹת** ويحتوي على طلبات خصوصية وعمومية للشعب القسم الثالث **דְּוִדָּאוֹת** اي تشكرات . يشمل الثلاث البركات الاخرة

❖ אֲהֲרָוֹת וּמְחֻי עַל תְּשׁוּבָה

القسم الاول والثاني من هذه البركات لا يتغيران مطلقاً في كافة الصلوات على مدار السنة واما القسم الثاني فيتغير في ايام السبت ورؤوس الشهور والمواسم والاعياد ويبدل بما يلائم الاوقات .

واليك عدد واسماء هذه البركات بالتفصيل مع بيان محل ورود الفاظها وعباراتها في الكتاب المقدس (راجع براخوت ٢٩ و٣٣ . مجله ١٧ و١٨ وشبات ٢٤ وسوطه ٦٨)

(١) אָבוֹת (ابوت) اي الاباء سميت بالاباء لانه ذكرت فيها اسماء الاباء راجع خر ٣ : ١٥ تك ١٤ : ١٩ تث ١٠ : ١٧ اش ٥٩ : ٢٠ مز ٧ : ١١ و ١٨ : ٣ و ٣٦ و مز ٨٤ : ١٠ تك ١٥ : ١

(٢) גְּבוּרוֹת (جبوروت) . اي القوات فيها تنسب الجبروت لله تعالى وتسمى احياناً תְּהִיִּת הַמַּתִּים لانه ذكرت فيها قيامة الاموات .

مز ١٤٤ : ١٤ خر ١٥ : ٢٦ مز ١٤٦ : ٦ و ٧١ : ١٢ دا ٢ : ٢٣ ٦ : ٢٤ (٣) קְדוּשַׁת הַשֵּׁם (قدوشت هشيم) . اي قداسة اسم الجلالة مز ٢٢ : ٤ و ١٦ و ٣

(٤) אֲתָה חַיִּינִי (اته حوئي) وتعرف ايضاً بالطلبة لاجل الفهم والحكمة اش ٢٩ : ٢٣ ار ٣ : ١٥ مز ٤٤ : ١٠ وقد وردت جملة אֲתָה חַיִּינִי لا اقل من ١٠٠ مرة في المزامير .

(٥) תְּשׁוּבָה (تشوبه) اي التوبة . اش ٦ : ١٠ و ١٣ اش ٥٥ : ٧

(٦) סְלִיחָה (سليحه) اي العفو والسماح . اش ٥٥ : ٧

(٧) בְּרַפְתְּ הַנְּאֻלָּה (غاؤله) اي الخلاص . مز ٩ : ١٤ و ٢٥ : ١٨

١١٩ : ١٥٣ و ١٥٤ و ٣٥ : ١ و ٤٣ و ١ : ٧٤ و ٢٢ : ٣ و ٥٨

(٨) בְּרַפְתְּ הַחֹלִים (هاحوليم) اي طلبه لاجل شفاء المرضى

ار ١٧ : ١٤ و ٣٠ : ١٧

(٩) בְּרַפְתְּ הַשָּׁנִים (هشنيم) طلبه لاجل محصولات السنة مز ٤٥ : ٥

و ١٢ و ١٠٣ : ٥ ار ٣١ : ١٤

(١٠) קְבוּצַת נְלִיזוֹת (قبوص جليوت) طلبه لاجل جمع المسبيين

اش ١١ : ١٣ و ٢٧ : ١٣ و ٤٣ : ٥ و ٤٥ : ٢٠ و ٦٠ : ٩ ار ٥١ : ٢٧

تث ٣٠ : ٤ مي ٤ : ٦ مز ١٤٧ : ٢

(١١) בְּרַפְתְּ הַדִּין (هدين) طلبه لاجل الاحكام اش ١ : ٢٦ هو ٢ : ٢١

مز ٣٣ : ٥ و ٩٩ : ٤ اش ٦١ : ٨ قابل. اش ٣٥ : ١٠ و ٥١ : ١١

مز ١٤٦ : ١٠

(١٢) הַמְלִשְׁיָנִים (هملشينيم) طلبه ضد الصدوقين مز ٨١ : ١٥

اش ٢٥ : ٥

(١٣) צַדִּיקִים (صديقيم) طلبه لاجل الصالحين ار ٣١ : ٢٠ اش ٦٣ : ١٥

مز ٢٢ : ٦ و ٢٥ : ٢ و ٧١ : ٥ و ١٤٣ : ٨ جا ٦ : ٩

(١٤) בְּנֵי יְרוּשָׁלַם (بنيان يروشليم) طلبه لاجل اعادة بناء اورشليم

زك ٨ : ٣ مز ١٤٧ : ٢ : ٨٩ : ٣٦ و ٣٧ و ١٢٢ : ٥

(١٥) אֶת צַמַח (ات صيمح) طلبه لاجل نسل داود هو ٣ : ٥

اش ٥٦ : ٧ مز ١ : ٢٣ و ١١٢ : ٩ تك ٤٩ : ١٨ مز ٨٩ : ٤ و ١٨

٢١٥ و ٢١٦ و ٢٥٥ : ٥ حز ٢٩ : ٢١ و ٣٤ : ٢٣ مز ١٣٢ : ١٧ و ١٣٢ : ١٠ :

ار ٢٣ : ٥ : ٣٣ : ١٥

(١٦) תפלה (تفله) طابة لاجل قبول الصلاة مز ٦٥ : ٣

(١٧) עבודה (عبوده) طلبة لاجل اعادة طقس العبادة في الهيكل مي ٤ : ١١

(١٨) הודאה (هوداه) تحتوي على اعتراف وشكر ح ٤٩ : ١٣ ص ٢٢٣ : ٣٦

مز ٧٩ : ١٣ مز ٣٨ : ٦ ار ١٠ : ٦

(١٩) שלום (شالوم) اي طلبة السلام مز ٢٩ : ١٠ عد ٦ : ٢٧ مي ٦ : ٨

مز ١١٩ : ١٦٥ و ١٢٥ : ٥

وقد اختصروا الثلاث عشرة البركة المتوسطة اي القسم الثاني وتعرف

بكلمة תדיננו تتلى عند كثرة المشغولية بدل العاميدة كلها على رأي ربي

عقيا برا ٤ : ٣ و ٤ وهذا الاختصار كما يأتي

(١) امنحنا حكمة لتتعلم طرقك (٢) اجعل قلبنا يهابك (٣) اغفر

خطايانا (٤) خلصنا (٥) احفظنا من الامراض (٦) اكفنا من محصولات

الارض (٧) اجمع شملنا (٨) حاكنا بحقك (٩) عاقب الاشرار (١٠) كافيء

الابرار (١١) ابن اورشليم والهيكل (١٢) لتحي مملكة وسلالة داود مسيحك

(١٣) استجب لنا

كتاب الصلاة .

ان اقدم كتابٍ يشمل مجموع صلوات السنة (السدور) هو

סדר רב עמרם سيدر رب عمرام على اسم جامعه عمرام الجاؤون في ماته

محميه في بابل سنة ٨٤٦ و ٨٦٤ وهو يختلف قليلاً عن كتب الصلاة الحالية

ويقرب من طقس السفاراديم اكثر من الاشكنازيم وبقى ما ينوف عن
الف سنة بدون طبع الى ان اشترى كورونل نسخة من جبرون وطبعها في
وارسو سنة ١٨٦٥

ثم قام بعده سعديا الجاؤون رئيس مدرسة سورا في بابل ووضع سدوراً
سنة ٩٢٨ - ٩٤٢ وجد مخطوطاً في الفيوم محل ميلاده وكان يحتوي على
صلاتين من وضعه عرب احدهما بنفسه والاخرى عربها صيمح بن يوسف
وجمع ربي الحانان סדרת התפילות في الجيل السادس عشر

ووضع موسى الميموني الشهير كتاب סדרת התפילות כל התורה في
آخر كتاب له شهير معروف بالباد وهو يطابق طقس السفاراديم تماماً وقد
طبع مع ترجمته للامانية في بطرسبرج سنة ١٨٥١

وامم واول كتاب صلاة للاشكنازيم هو محزور قثري وضعه حاخامو
فرانسا سنة ١٢٠٨ وهو اكبر من سدور عمرام بعشرة مرات

اما الاختلافات الموجودة في الصلوات بين طقوس السفاراديم
والاشكنازيم فهي قليلة جداً وتختصر في الاغاني والملحقات اما اساس
الصلاة والبركات فلا اختلاف فيها غير ان السفاراديم يكثر من استعمال
النوعت والمترادفات . ومنذ عهد العالم لوريا انتشر طقس او منهاج السفاراديم
في روسيا كثيراً وبالاخص عند الفئة المعروفة بالحاسيديم

واول كتاب صلاة مطبوع ظهر في ٢ ايار عبراني سنة ٥٢٤٦ الموافق
٧ ابريل سنة ١٤٨٦ حسب منهاج يهود رومية والنسخة الوحيدة الباقية منه
موجودة في مكتبة مدرسة اللاهوت الاسرائيلية في الولايات المتحدة باميركا

واول كتاب صلاة للسفراديم طبع في فينيسيا (البندقية) سنة ١٥٢٤
 دعي תפילות תהנות תפילות اي تاملات وتوسلات وصلوات
 واما كتاب صلاة القرايين فيختلف كثيراً عن سدور الاسرائيليين
 وطبع اول مرة في فينيسيا في الجيل السادس عشر في اربعة اجزاء .
 واول ترجمة سدور من العبرانية الى اللغات الاخرى كانت الى الايطالية
 في رومية بحروف عبرانية سنة ١٥٣٨ وبعدها الى الالمانية في ١٥٦٢ والى
 الانكليزية في ١٧٣٨ والى الفرنسية في ١٧٧٣ والى الهولندية في ١٧٩٣
 ثم الى جملة لغات اخرى في اوقات مختلفة

وحيث انني لم اجد للآن ترجمة موافقة للغتنا العربية وبحروف عربية
 لكي يستفيد منها العامة الذين لا يحسنون اللغة العبرانية ويدركوا قوة المعنى
 المقصود في الصلوات رأيت من المناسب لابل من الواجب ان اعربها بلغة
 بسيطة يفهمها الجميع وقد اجتهدت ان احافظ على المعنى الاصلي العبراني على
 قدر الامكان في الترجمة وحيث ان قسماً كبيراً من الصلاة مأخوذ من
 الكتاب المقدس فقد ذكرت محل ورود كل آية في محلها في الكتاب للمراجعة
 عند اللزوم واعتمدت على ترجمة المرسلين الاميركانيين المطبوعة في بيروت
 بتعريب الآيات والمزامير والفصول المأخوذة من الكتاب وقد اجتهدت
 بوضع الاغاني الروحية نظماً مع المحافظة على القافية والمعنى الاصلي على ما يمكن
 وتركت كلمة سلاه בָּרַךְ بلا ترجمة نظراً لاختلاف الاراء في معناها
 فقد زعم البعض انها كلمة موسيقية قديمة وترجمها البعض بمعنى الى الابد
 وهو الأرجح . وقد اعتمدت في تعريب اسماء الجلالة كذلك على تعريب

الكتاب المقدس العربي

هذا وانني ارجو ان يكون عملي هذا مقبولاً لدى اخواني الاسرائيليين الذين لا يعرفون اللغة العبرانية ولا يتكلمون الا شقيقتها العربية واؤمل بانه سيأتي بالفائدة المطلوبة في ايضاح معنى ما يصلون ويكشفون به ضميرهم لله تعالى وبهذه الوسطة تتمكن وترسخ في قلوبهم روح الديانة وتغرس فيها روح التعبد والخشوع وعليه اتكلت طالباً منه عز وجل ان يكمل اعماله بالنجاح ويمدني بعونٍ منه ويسهل لي طريق العمل لتعريب بقية كتب الصلوات الخاصة في المواسم والاعياد كما هو مرغوبي مجدداً لاسمه تعالى .
انه خير مسؤول واعظم مأمول .

الدكتور هلال فارحي

סדר התפלות

משכימים בבוקר ואומרים

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיִּים בִּי אֶת נַשְׁמָתִי בְּחַמְלָה
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

על נטילת ידים אומרים

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצַנְנוּ
עַל נְטִילַת יָדַיִם :

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחֶכְמָה
וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים • גָּלוּי וְגִדּוּעַ לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שֵׁשׁ יְסָתִם אֶחָד מֵהֶם אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי
אֶפְשָׁר לְהִתְקַבֵּל אֶפִּילוֹ שְׁעָה אַחַת : פָּרוּךְ אַתָּה יי • רּוֹפֵא כָּל
בָּשָׂר וּמְפַלֵּא לַעֲשׂוֹת :

כשלוכבשים טלית קטן אומרים :

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצַנְנוּ
עַל מְצוֹת צִיצִית :

כשנכנסים לבית הפנסת אומרים :

מִה־טֹבֵנו אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל : וְאֲנִי בְּרַב חַסְדֶּךָ אָבֵא
בֵּיתְךָ אֲשַׁמְחֶנּוּ אֵל הַיּוֹכֵל קִדְּשָׁךְ בְּיִרְאַתְךָ : יי אֶהְבְּתִי מְעוֹן
בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וְאֲנִי אֲשַׁמְחֶנּוּ וְאֶכְרַע אֶבְרַכְךָ לְפָנָי
יי עֲשֵׂי : וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

ترتيب الصلوات

عند القيام من النوم باكراً يقال

اشكرتك ايها الملك الحي القيوم لانك ارجعت لي روحي بشفقة امانتك عظيمة .

بعد القيام من النوم تغسل الايدي ويقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بغسل الايدي .

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي صور الانسان بحكمة وخلق فيه تقوياً وخلايا .
جلي ومعلوم لدى كرسي مجدك انه اذا سد واحد منها او فتح واحد منها فلا يمكن ان
يثبت ولا ساعة واحدة . مبارك انت يارب الشافي كل البشر والصانع عجائب .

عند لبس الثوب الصغير اي اربع كنفوت يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بوصية الاهداب .

عند الدخول الى بيت العبادة يقال

ما احسن خيامك يا يعقوب مساكنك يا اسرائيل (عد ٢٤ : ٥) . اما انا فبكثرة رأفتك
ادخل بيتك اسجد في هيكل قدسك بخوفك (مز ٥ : ٨) . يارب احببت محل بيتك
وموضع مسكن مجدك (مز ٢٦ : ٨) . اما انا اسجد واركم واجنوا امام الرب خالقي
(٦ : ٩٥) . اما انا فلك صلاتي يارب في وقت رضى يا الله بكثرة رحمتك استجب لي
بحق خلاصك (١٤ : ٦٩)

בצאתם מבית הפנסת אומרים :

יְיָ נִחַנֵּי בְּצִדְקָתְךָ • לְמַעַן שׁוֹרְרֵי • הַיֹּשֵׁר לְפָנֵי הַרְבֵּה :

קודם עטיפת טלית גדול אומרים :

הגני מתעטף בטלית של ציצת פדי לקיים מצות בוראי פפתוב בתורה ועשו להם ציצת על פנפי כגדיהם לדורותם וכשם שאני מתעטף בטלית בעולם הזה כך תתעטף נשמתו בטלית נאה בעולם הבא כגן עדן אמן :

כשלוכשים טלית גדול אומרים :

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצַת :

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיק יחסיון : ירויון מרשן ביתך ונחל עדניך תשקם : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : משוך חסדך ליודעיה וצדקתך לישרי לב :

קודם הנחת תפלין אומרים :

הרי אני מניח תפלין לקיים מצות בוראי פפתוב וקשרתם לאות על ידיך והיו לטוטפות בין עיניך :

כשמניחים תפלה של יד אומרים :

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין :

כשמפסיקים בין תפלה של יד ושל ראש אומרים :

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין :

וּמְחַכְמְתְּךָ אֵל עֲלִיוֹן תִּאֲצִיל עָלַי וּמְבִינְתְּךָ תְּבַנֵּנִי : וְחִסְדְּךָ תִּגְדִּיל עָלַי וּבְגִבּוֹרְתְּךָ תִּצְמִית אוֹיְבֵי וְקָמִי • וְשָׁמֵן הַטּוֹב תִּרְיַק עַל שִׁבְעָה קָנִי מְנוּחָה • לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבָה לְבְרִינְתְּךָ • פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן :

וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים :
וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְּאַמּוּנָה וְיַדְעָתָ אֶת יְיָ :

عند الخروج من بيت العبادة يقال

يارب اهديني الى برك . بسبب اعدائي . سهل قداحي طريقك (مز : ٥ : ٩)

قبل لبس الثوب الكبير اي الطليت يقال

ها انا اتغطى بثوب ذي اهداب لكي اثبت وصبة خالتي كما هو مكتوب في الشريعة
« ويصنعون لهم اهداباً في اذيال ائباهم في اجياهم » عد ٣٨:١٥ وكما اني اتغطى بطليت في هذا
العالم كذلك ليت تحطى نسمتي ان توشح بطليت لاثق في العالم الآتي في جنة عدن آمين

عند لبس الثوب الكبير اي الطليت يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا ان تغطي بثوب ذي اهداب
ما اعز احسانك يارب فبنو البشر في ظل جناحك يحنمون : يروون من دسم بيتك
ومن مهر نعمتك تسقيهم : لان عندك ينبوع الحبوّة بنورك ترى نوراً . ادم فضلك للذين
يعرفونك واحسانك للمستقيمي القلب (مز : ٣٦ : ٨ - ١١)

قبل وضع التفلين يقال

ها انا اوضع التفلين لاتم وصية خالتي كما هو مكتوب « واربطها علامة على يدك
ولتك عصائب بين عينيك »

عند وضع التفلين على الذراع يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بوضع التفلين

اذا تكلم قبل وضع تفلين الراس يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بوصية التفلين

ومن حكمتك ايها الاله العلي امنحني وفهمني من فهمك . وعظم فضلك علي وقوتك
اقطع اعدائي والقائمين علي . واسكب الزيت الحيد في سبع انايب المنارة ليفض جودك
على مخلوقاتك . تقطع يدك فتشبع كل حي رضي (مز : ١٤٥ : ١٦)

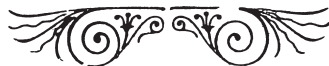
واخطبك لنفسي الى الابد . واخطبك لنفسي بالعدل والحق والاحسان والمراحم

واخطبك لنفسي بالامانة وتعرفين الرب (هو ٢ : ٢١ و ٢٢)

וַיִּדְבֹר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : קִדְש־לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-רֶחֶם
 בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
 הָעָם זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים כִּי
 בַחֲזֶק יָד הוֹצִיא יי אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ : הַיּוֹם אַתֶּם
 יֹצְאִים בַּחֲדָשׁ הָאָבִיב : וְהָיָה כִּי-יָבִיֵאֵךְ יי אֶל-אֶרֶץ הַפְּנִיעֵנִי וְהַחֲתִי
 וְהֵאָמְרוּ וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לְךָ אֶרֶץ זָבֹת
 חֶלֶב וַיְדַבֵּשׁ וְעַבְדְּךָ אֶת-הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכַל מִצַּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיי : מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת
 הַיָּמִים וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ שֵׂאֵר בְּכָל-גִּבְלֶךָ :
 וְהַגְדַּתְּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי
 מִמִּצְרָיִם : וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִפְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה
 תּוֹרַת יי בְּפִיךָ כִּי בְנִד חֲזָקָה הוֹצֵאתְךָ יי מִמִּצְרָיִם : וְשִׁמְרַתְּ אֶת-
 הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה פ

וְהָיָה כִּי-יָבִיֵאֵךְ יי אֶל-אֶרֶץ הַפְּנִיעֵנִי בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם
 וְנִתְּנָה לְךָ : וְהַעֲבַרְתָּ כָל-פֶּטֶר-רֶחֶם לַיי : וְכָל-פֶּטֶר שֹׁגֵר בַּהֶמָּה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזֹּכְרִים לַיי : וְכָל-פֶּטֶר חֶמֶר תִּפְסְדָה בְּשֵׂה וְאִם-לֹא
 תִפְסְדָה וְעַרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבְנֵיךָ תִפְסְדָה : וְהָיָה כִּי-יִשְׁאַלְךָ
 בְּנֶךָ מָה לָאמַר מִה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי
 מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה פָרְעוֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יי
 כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בַּהֶמָּה עַל-פְּנֵי אֲנִי
 זָבַח לַיי כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם הַזֹּכְרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אִפְסָדָה : וְהָיָה לְאוֹת
 עַל-יָדְכָה וּלְטוֹטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרָיִם :

وكلم الرب موسى قائلاً : قدس لي كل بكر كل فائح رحم من بني اسرائيل من الناس ومن البهائم انه لي : وقال موسى للشعب اذكروا هذا اليوم الذي فيه خرجتم من مصر من بيت العبودية فانه بيد قوية اخرجكم الرب من هنا ولا يؤكل خمير : اليوم انتم خارجون في شرايب : ويكون متى ادخلك الرب ارض الكنعانيين والحثيين والاموريين والحويين واليبوسيين التي حلف لابائك ان يعطيك ارضاً تفيض لبناً وعسلاً أنك تصنع هذه الخدمة في هذا الشهر : سبعة ايام تأكل فطيراً وفي اليوم السابع عيد للرب : فطير يؤكل السبعة الايام ولا يرى عندك مختمر ولا يرى عندك خمير في جميع تخومك : وتخبر ابنك في ذلك اليوم قائلاً من اجل ما صنع الي الرب حين اخرجني من مصر : ويكون لك علامة على يدك وتذكر بين عينيك لكي تكون شريعة الرب في فمك . لانه يد قوية اخرجك الرب من مصر : فتحفظ هذه الفريضة في وقتها من سنة الى سنة :

ويكون متى ادخلك الرب ارض الكنعانيين كما حلف لك ولابائك واعطاك اياها : انك تقدم للرب كل فائح رحم وكل بكر من نتاج البهائم التي تكون لك الذكور للرب : ولكن كل بكر حمار تقديه بشاة . وان لم تقده فنكسر عنقه وكل بكر انسان من اولادك تقديه

ويكون متى سألك ابنك غداً قائلاً ما هذا تقول له يد قوية اخرجنا الرب من مصر من بيت العبودية : وكان لما تسمى فرعون عن اطلاقنا ان الرب قتل كل بكر في ارض مصر من بكر الناس الى بكر البهائم . لذلك انا اذبح للرب الذكور من كل فائح رحم . وافندي كل بكر من اولادي : فكون علامة على يدك وعصابة بين عينيك لانه يد قوية اخرجنا الرب من مصر (خر ١٣ : ١٦-١)

בקשות

- : יד נפש אב הרהמן
 משוך עבדך אל רצונך
 : רויץ עבדך כמו איל
 ישתקה מיל הדרך
 : פי יערב לו ידידותך
 מנופת צוף וכל טעם
- ה דור נאה זיו העולם
 נפשי חולת אהבתך
 : אנה אל נא רפא נא לה
 בהראות לה גועם זינך
 : אז תתחזק ותתרפא
 והיתה לך שפדת עולם
- ו תיק ידמו רחמיך
 וחוסה נא על עם אהובך
 : פי זה כמה נכסוף נכסף
 לראות בתפארת עינך
 : אנה אלי חמדת לבי
 וחוסה נא ואל תתעלם
- ה גלה נא ופרוש חביב
 עלינו את ספת שלומך
 : תאיר ארץ מפבודך
 נגילה ונשמחה בך
 : מהר אהוב פי בא מועד
 וחנונו בימי עולם
- יי חננו לך קוינו הנה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:
 קוינו אורי פי בא אורך וכבוד יי עליך זרח : פי הנה החושך
 יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך זרח יי וכבודו עליך יראה :

פתיחה

- : ושעריך בדפקי זה פתחה
 ולדל שואל לפניה זה סלחה:
 : תבוא תפלתי ושועי
 מקום פבש ועשרון ומגדה :
 : ומאור עיני רצה ושמור לשוני
 ואם אשגה לפניה זה סלחה :
 : הרימותי לך לבי ועיני
 נטה און וגם עין פקחה :
 : שמע קולי ושועתי הקשיבה
 ותפלתי מקום קרבן לקחה :
 : ענה קולי ושועתי וניבי
 ועיניך על עם נבאה פקחה :

تضرعات

- ١ ابـت الـرحيمـ حـيبـ نـفسـي سـيـدي
هو مسرع مثل الغزال أخاقتي
والذلي من كل شهد حكيم
- ل لك يا جليلاً يا بهاء الكون نة
يا شافي المرضى اشفها يا ربنا
حتى تقوى ثم تحظى بالشفاء
- ل لتظل رحمتك الجزيلة بيننا
فاليك كم قد تاق يا باري الورى
يا بهجة القلب ارتجى ان تشفقن
- هـ ها انت محبوب الورى فاطهر لنا
فالارض تشرق من بهاك مضيئة
فالوقت آن فأسرعن آجيننا
- يارب ترأف بنا . اياك انتظرنا . كن عضدهم في الغدوات . خلاصنا ايضاً في وقت
الشدة (اش ٣٣ : ٢) . قومي استيري لانه قد جاء نورك ومجد الرب اشرق عليك :
لانه ها هي الظلمة تغطي الارض والظلام الدامس الامم . اما عليك فيشرق الرب ومجده
عليك يرى (اش ٦٠ : ١ و ٢)

فأحسنة

- يارب بابك ان قـرـعنا تفتح
لبكن امامك يا اله توسلي
يا نور عيني احفظ لساني دائماً
قلبي رفعت اليك مع عيني امل
وأصخ لصوتي واسمعن تضرعي
انصت الي وشعبك المضروب لا
- والطالب المسكين عنه تصفح
عشراً قرايناً هدايا تمنح
واذا غلظت فانت عاف تسمح
اذناً الي اليك حالي اشرح
فمن الهدايا ذا التضرع يفصح
تجعل عيونك منه ربي تبرح

ראה כי נכנעה רוחי בקרבי
 ונשמתי מאד דלה ושחה :
 רחום ותנון לפניך תשאנו
 סלח לנו ושלה לנו הרודה :
 חיים ורחם על פלישת אריאל
 והוציאם מצרה לרונה :
 מקום מקדש מכון מאז עולמים
 ושם נעלה ונראה בשמחה :
 השיבם זה על אדמתם ומכונם
 והשפיקם בהשקט ובבטחה :
 מחה עון ופשע וגם חטאה
 וזדוננו ברחמיך יה סלה :
 לה עיני ותחנוני יי
 הוציאנו מצרה לרודה :
 ארון עולם לה תמיד אקנה
 ישועתך לעם עני שלחה :
 בנה אולם ומלוך לעד לעולם
 ואורך על הר ציון זרחה :
 ירננו שוכני ארץ וערץ
 ויאמרו לה יי הממלכה :
 פתח שער לקבל התהנה
 והשמיענו קול ששון ושמחה :

זה השער לה' צדיקים יבואו בו : אורך כי עניתני ותהי לי לישועה : אבן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה : מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו : זה היום
 עשה ה' נגילה ונשטחה בו

כל ברואי מעלה ומטה * יעידון יגידון כלם פאחד *
 יי אהד ושמו אהד :

יעידון

שלשים ושתים נתיבות שבילך * וכל מבין סודם יספרו את גדלך *
 והם יפירו פי הכל שלך * ואתה האל המלך המיוחד :

יעידון

לכבות בחדשכם עולם בנוי * ומצאו כל יש בלתך שנוי *
 במספר במשקל הכל מנוי * כלם נתנו מרועה אהד :

יעידון

מראש ועד סוף יש לך סימן * צפון וים וקדם ותימן *
 שחק ותבל לה עד נאמן * מזה אהד ומזה אהד :

יעידון

والنفس مني في هوان تسرح
 بما فاعف وامنحنا النجاح فنتجح
 تهلكهم حتى اليك يسبحوا
 يا زرتي وبه بذاتك فقرح
 حتى يناموا في الامان ويمرحوا
 للبي تمحو والمقاصد تصلح
 جو ان ضيقنا بجودك تطرح
 ص لامة كي لا تعود فتجرح
 فضياك في صهيون باد يلمح
 والملك نادى والبرايا تمدح
 كي نسمع صوت السرور فنقلح

انظر فان الروح ذلت داخلي
 يارب اخطانا امامك يا رح
 اشفق على باق لآريئيل لا
 لمكانك السامي المقدس والمه
 فاعدهم لسلادهم ولارضهم
 ولا نهم وذنوبهم كن غافراً
 عيني رفعت مع الصلاة اليك ار
 ياسيداً انا طالب منك الخلا
 واقم بنا المحراب واملك دائماً
 واليك سكان البسيطة ونعموا
 فافتح لنا باب القبول لذا الرجا

هذا الباب الرب . الصديقون يدخلون فيه : احمدك لانك استجبت لي وصرت لي
 خلاصاً : الحجر الذي رفضه البنائون قد صار راس الزاوية : من قبل الرب كان هذا
 وهو عجيب في اعيننا : هذا هو اليوم الذي صنعه الرب نبتهج ونفرح فيه (من ١١٨ :
 ٢٠ - ٢٤)

بل كل شيء في العلى وعلى الثرى
 ان لا اله سواك واسمك واحد

يارب كل الخلق في هذا الورى
 يني ويشهد يا الهى مخبراً

من كان يفهمها اليك ممجداً
 والرب انت هو الملك الواحد

اثنان طرفك مع ثلاثين اغتدى
 ويقول ملكك كل ذا متأكداً

يني ويشهد

وبغيرك التغير دوماً يوجد
 والكل قد اعطاه راع واحد

الكون تفكر العقول مشهد
 بالوزن كل والعديد محدد

يني ويشهد

غرباً شمالاً او جنوباً اشرفت
 من تلك واحدة وهذي واحد

آياتك الاولى او الاخرى بدت
 والارض تشهد والسما قد ايدت

يني ويشهد

הפל מִמֶּךָ נִזְכָּר זְכוּר . אַתָּה תַעֲמֵד וְהֵם יֵאָכְרוּ אָבוֹד ..
 לָבֵן כָּל יְצוּר לֶךָ יִתֵּן כְּבוֹד . כִּי מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף הֲלֹא אָב אֲחָד

יעידון

וּבַתּוֹרַתְךָ יי אֵל הַיְנוּ כְּתוּב לֵאמֹר שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֵל הַיְנוּ יי אֶחָד :
 וַיִּדְעֵת הַיּוֹם וְהַשְּׂכוּת אֵל לְכַבֵּד כִּי יי הוּא הָאֵל הַיּוֹם בְּשִׁמְיָם
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יבֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יי
 עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שִׁמְרֶךָ : הִנֵּה
 לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יי שִׁמְרֶךָ יי צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ :
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וְיָרַח בְּלֵילָה : יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת
 נַפְשֶׁךָ : יי יִשְׁמַר-צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלֶךְ	•	בְּטָרָם כָּל יְצוּר נִכְרָא
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל	•	אֲזַי מְלֶךְ שְׁמוֹ נִכְרָא
וְאַחֲרַי כְּכֹלוֹת הַפֶּל	•	לְכַדוֹ וּמְלוּךְ נִזְרָא
וְהוּא הִנֵּה וְהוּא הִנֵּה	•	וְהוּא יְהִיָּה בַתְּפִאָרָה
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי	•	לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחֲבִירָה
וְהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן	•	לְכָל חוֹמֵר וּלְכָל צוּרָה
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית	•	וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשִׁירָה
בְּלִי עֶרֶךְ בְּלִי דְמִיּוֹן	•	בְּלִי שְׁנַי וְהַתְּמוּנָה
בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְרוּד	•	גְּדוֹל פֶּחַ וְהַגְּבוּרָה
וְהוּא אֵלִי וְתַי גּוֹאֲלִי	•	וְצוּר חֲבֵלִי בְיוֹם צָרָה
וְהוּא נְסִי וּמְנוֹסִי	•	מְנַת פּוֹסִי בְיוֹם אֶקְרָא
וְהוּא רוּפָא וְהוּא מְרַפָּא	•	וְהוּא צוֹפֵה וְהוּא עֲזָרָה
בְּיָדוֹ אֶפְקָדָה רוּחִי	•	בְּעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	•	אֲדַנִּי לִי וְלֹא אִירָא
(בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגְלַל נַפְשִׁי	•	מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה
וְאֵז נְשִׁיר בְּבֵית קְדוּשִׁי	•	אָמֵן אָמֵן שֵׁם הַנוֹרָא)

الكل منك عطية اعطتها كل يبىد وانت تثبت بعدها
وقدم المجد الخليقة كلها لك انت منذ البدء آب واحد

ينى ويشهد

وبشريمتك يارب الهنا مكتوب قائلاً « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد »
فاعلم اليوم وردد في قلبك ان الرب هو الاله في السماء من فوق وعلى الارض من اسفل
ليس سواه (تث ٤ : ٣٩)

المزمور ١٢١

ارفع عيني الى الجبال من حيث ياتي عوني : معونتي من عند الرب صانع السموات
والارض : لا يدع رجلك تزل : لا ينس حافظك . انه لا ينس ولا ينام حافظ اسرائيل :
الرب حافظك : الرب ظل لك عن يدك اليمنى : لا تضربك الشمس في النهار ولا القمر في الليل
الرب يحفظك من كل شر يحفظ نفسك : الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر

من قبل كل خلقه	رب الورى قد ملكا
ملكاً عظيماً باسمه	برا الجميع فدعي
يملك دون غيره	بعد فناء العالم
يكون رب كونه	كان وكائن وهو
يشبهه في مجده	فرد ومائان له
لكل ما في ملكه	فاول وآخر
فهو القوي في حكمه	لا بدء وانها له
لم يختلف في ذاته	لاحد او مثل له
عظيم في قوته	ولا شريك معه ال
في ضبقتي بظله	الرب فادي التجي
نصبي احتمي به	هو لوائي ملجائي
عون رقيب شعبه	هو المداوي والدوا
روحي غدت في يده	في سنتي ويقظتي
الرب لي بفضله	ومع روحي جسدي
يحجي مع مسبحه	يفرح نفسي قدسه
آمين في مقدسه	حتى نسبح اسمه

אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ : בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
 פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֲמֶת : יי לִי לֹא אֵיךָא מִה יַעֲשֶׂה לִי
 אָדָם : יי לִי בְּעֵזְרִי וְאֲנִי אֲרֹאֶה בְּשִׁנְאֵי : טוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי מִבְּטַח
 בְּאָדָם : טוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי מִבְּטַח בְּנִדְיָבִים : כָּל גּוֹיִם סְבִיבֵי בְּשֵׁם
 יי כִּי אֲמִילָם : סִבּוּנִי גַם סְבִיבֵי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם : סִבּוּנִי כַּדְבָרִים
 דְּעֵבֹר כְּאִשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם : דָּחָה דְחִיתַנִּי לַנֶּפֶל : וַיִּי
 עֲזָרְנִי : עֲזֵר וְזִמְרַת יְהוָה לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
 צְדִיקִים יָמִין יי עֲשֶׂה חַיִּל : יָמִין יי רוּמְמָה יָמִין יי עֲשֶׂה חַיִּל :
 לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחְיֶה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה :

אֶבְרָךְ אֶת שֵׁם יי	•	הַנֶּעְלָם מִכָּל נִמְצָא
וְאֶקְוֶה חֶסְדּוֹ כָּל יָמַי	•	עַל כָּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה :
נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה	•	לְזַכּוֹתֵינוּ כִּי אֶלְהִימוֹתֵנוּ רָצָה :
נָתַן לָנוּ אֶת הַשִּׁפְתַּי	•	לְהִתְעַנֵּג בּוֹ וּלְדַבֵּר :
יְמִינְךָ גִּבּוֹר עָלֵינוּ	•	תַּצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה :
שִׁמְךָ יִגְדַל לְעֵינֵינוּ	•	עַל כָּל מְלָךְ רָם וְנִשְׂא :
וּמְרוֹב כָּל חַטָּאתֵינוּ	•	נִתְּנָנוּ לְמִשְׁפָּחָה
מְשָׁלוֹ כְּנוֹ אוֹיְבֵינוּ	•	הֵן לְרִיב הֵן לְמִצָּה :
שִׁבְרוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ	•	כְּקִנְיַת הַרְצִיזָה
וְהָאֵל בְּרוּךְ חֶסְדּוֹ	•	פָּנֵינוּ לְעַמּוֹ נִשְׂא :
וּבְטוֹבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ	•	מְשִׁיחֵנוּ בְּמְרוּצָה
עֲמוֹ אֶלְהֵנוּ הַנְּבִיא	•	לְקַיֵּם אֶת הַמִּשְׁא :

אֶבְרָךְ אֶת יי אֲשֶׁר יַעֲזָנִי אַף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי : שְׂוִיתִי יי
 לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיְמִינִי כָּל אֲמוֹת : לְכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל
 כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְכַטָּח : כִּי לֹא תַעֲזֹב נִפְשִׁי לְשִׂאוֹל לֹא
 תִּפֵּן חֶסֶדְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת : תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמֹחוֹת אֶת
 פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בְּיַמִּינְךָ נָצַח : מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׂוֹב
 יי שְׂבוֹת עֲמוֹ יִגַּל יַעֲקֹב וְשָׂמַח יִשְׂרָאֵל :

الذي يده نفس كل حي وروح كل البشر (اي ١٢ : ١٠) في يدك استودع روحي
فديني يارب اله الحق (مز ٣١ : ٦) الرب لي فلا اخاف ماذا يصنع بي الانسان :
الرب لي بين . يعني وانا سارى باعدائي : الاحتماء بالرب خير من التوكل على الانسان :
الاحتماء بالرب خير من التوكل على الرؤساء : كل الامم احتاطوا بي : باسم الرب ايدهم :
احاطوا بي واكتنفوني . باسم الرب ايدهم : احاطوا بي مثل النحل . انطفاؤا كمنار
الشوك باسم الرب ايدهم : دحرتني دحوراً لاسقط . اما الرب فعضدي : قوتي وترمي
الرب وقد صار لي خلاصاً : صوت ترنم وخلص في خيام الصديقين . يمين الرب صانعة
يأس : يمين الرب مرتفعة . يمين الرب صانعة يأس : لا اموت بل احيا واحداث باعمال
الرب (مز ١١٨ : ٦ - ١٧)

من قد خفي عن سائر الوجود	ابارك اسم ربي المعبود
لما بدا من فضله المحمود	احسانه اذكر كل زمي
رهبها فسر بالمقصود	اعطى لنا شريعة حتى نبر
ترتاح فيه امة اليهود	والسبت اعطاه لكي تتم اذ
من كل ضيق كان او قيود	يمينك اشتدت علينا نجنا
كل ملك سيد الجنود	ولبعظم اسمك اماننا على
يمنة الى العدو والحسود	من اثنا وذنبنا صرفنا غد
من النزاع زاد عن حدود	قد حكمت اعداؤنا فينا بما
قصة مرضوضة او عود	عظمانا قد كسروا كمثلما
س شعبه كعلم السعود	والرب من راقته انهض را
مسيحنا ابن ملكنا داود	يا ربنا بجودك ابث عاجلاً
نبوة قديمة العهد	ومعه ايليا النبي متمماً

ابارك الرب الذي نصحني . وايضاً بالليل تذرني كليتي : جعلت الرب امامي في
كل حين لانه عن يميني فلا اترزع : لذلك فرح قلبي واتهجت روحي . جسدي ايضاً
يسكن مطمئناً : لانك لن تترك نفسي في الهاوية . لن تدع هيك يري فساداً : تعرفني
سبيل الحياة . امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (مز ١٦ : ٧ - ١١)
ليت من صهيون خلاص اسرائيل عند رد الرب سي شعبه يهتف يعقوب ويفرح
اسرائيل (١٤ : ٧)

למעןך ולא לנו ולשכבי מערה בנה נא צבי תפארה ירושלם היקרה

- בזכות תורה הישירה . דברות עשרה :
- סודך גלה לגלמודה . תגלגת פנות יהודה .
- בזכות תורה חמודה . עינים מאירה :
- שלח לי גואל מנחם . אבילי ציון תנחם .
- אמה תקום תרחם . ותכונן עפרה :
- עד מתי תשפח בניך . ועדת סגלתך .
- שתו כוס מידך . וגם מצו שמרה :
- באויבי עשה נקמה . פי קמו עלי ביד רמה .
- פי לא יירש בן האמה . עם בן הגבירה :
- השיבנו ונשובה . תוך עיר ציון העלובה .
- ונהיה בעלי תשובה . לכ טהור לי ברא :
- שלח לנו את משיחנו . עם אלהו נביאנו .
- פי הוא יאיר עינינו . ויבשר בשורה :
- אזי יראו עינינו . וגם ישמח לבנו .
- בבנין בית מקדשנו . ושם גדליק המנורה :

-
- יגדל אלהים חי וישתבח . נמצא ואין עת אל מציאותו :
  - אחד ואין יחיד פיהודו . געלם וגם אין סוף לאחדותו :
  - אין לו דמות הגוף ואינו גוף . לא נערוף אליו קדשתו :
  - קדמון לכל דבר אשר נברא . ראשון ואין ראשית לראשיתו :
  - הנו ארון עולם לכל נוצר . יורה גדלתו ומלכותו :
  - שפע נבואתו נתנו אל . אנשי סגלתו ותפארתו :

اورشليم شيد المختاره والكلمات العشر المختاره	البك او لنائبي المغاره من اجل توراة سمت عباره
تفرح اذاً بنات يهوذا بكا منيرة عبوتنا افاره	اسرارك اعلن سيدي لشعبكا من اجل توراة زهت في كئيبكا
لبائسي صهيون كي يعزي أقم لنا في ارضها العماره	ارسل لنا المخلص المعزي وارأف بهم ايامم لا تخز
وشعبك الذي غدا مختاركا وشرب الثملة مع اكداره	حتى م تنسى ربنا اولادكا من من يديك امتص ربي كأسكا
قامت علي باياد عاليه مع سيد له هو ابن ساره	من العدى اتقم الي الباغيه فلا يكون الارث لابن الجاريه
في وسط صهيون بنصر ظافرين ربي اخلقن في قلبنا الطهاره	فردنا حتى نعود طائعين نكون فيها بسلام تائبين
ومعه ايليا النبي حيننا مبشراً باحسن البشاره	ارسل لنا بمجل مسيخنا وهو ينير بالهدى اعيننا
كذا تسر بالهنا قلوبنا داخله تور المناره	حتى ترى جبئذ عبوتنا اذ يبتنى هيكلنا وقدسنا

هو كائن بل لحدود لكونه
وهو الخفي ذو وحدة لا تنتهي
رب الورى من لا مثيل لقدسه
ازلي ل احد له في بدئه
للناس في ملكوته وبعزه
اخياره الابرار صفوة شعبه

ربي اعظم شاكراً ومسبحاً
هو واحد اذ ليس فرد شبهه
لا شكل للمولى ولا جسم الى
هو سابق للكائنات جميعها
هو سيد للعالمين ومدھش
كم من نبوات بها اوحى الى

לא קם בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה עוֹד . נְבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ :
 תּוֹרַת אֲמַת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל . עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ :
 לֹא יַחֲלֹף הָאֵל וְלֹא יָמִיר . דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ :
 צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְּרֵינוּ . מַבִּיט לְסוּף דְּבַר בְּקַדְמוּתוֹ :
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ : נּוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרָשָׁעְתוֹ :
 יִשְׁלַח לְקִץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ . לַפְּדוּת מְחַפֵּי קִץ יִשׁוּעָתוֹ :
 מַתִּים יַחֲדָה אֵל בְּרַב חֶסְדּוֹ . בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהַלְתּוּ :
 אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעֶקְרִים . הֵן הֵם יְסוּד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ :
 תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲמַת וּנְבוּאָתוֹ . בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהַלְתּוּ :

בְּרוּךְ יי כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי : יי עֲזֵי וּמַגְנֵי בּוֹ בְּטַח לְבִי וְנִעְזְרֵתִי
 וַיַּעַל לְבִי וּמְשִׁירֵי אֲהוּרָנּוֹ : יי עֲזֵי לָמוֹ וּמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ
 הוּא : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרֹךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם :

ואומרים מז' סז

וּתְתַפְּלַל תְּהַנֶּה וּתְאָמַר עֲלֶיךָ לְבִי בְּיַי רְמָה קִרְנֵי בְּיַי רַחֵב פִּי עַל אוֹיְבֵי
 כִּי שָׁמַחְתִּי בְּיִשׁוּעָתְךָ : אֵין קְדוֹשׁ בְּיַי כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין
 צוּר פְּאֻלְהֵינוּ : אֵל תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עִתְּךָ מִפִּיכֶם
 כִּי אֵל דְּעוֹת יי וְלוֹ נִתְּנָנוּ עֲלִילוֹת : קָשֶׁת גְּבוּרִים חֲתִים וּנְכַשְׁלִים
 אֲזָרוּ חֵיל : שְׁבַעִים בְּלָחֶם נִשְׁפְּרוּ וְרַעֲבִים חֲדָלוּ עַד עֲקָרָה יִלְדָה
 שְׂבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה : יי מְמִית וּמַחַיֶּה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל :
 יי מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם : מְקִים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת
 יְרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד וּנְחָלָם כִּי לֵנוּ מְצַקֵּי
 אֲרֵץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבַּל : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרָשָׁעִים בְּחֻשְׁךָ יִדְמוּ
 כִּי לֹא בִכַח וּגְבַר אִישׁ : יי יַחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׂמִים יְרַעַם יי
 יְדִין אֲפָסֵי אֲרֵץ וַיִּתֵּן-עֵז לְמַלְכוֹ וְיָרֵם קַרְנֵי מְשִׁיחוֹ : אֲתוּהוּ כְּמָה
 רַבְרַבִּין וּתְמַהוּהֵי כְּמָה תְּקִיפִין מְלַכּוּתָהּ מְלַכּוּת עָלָם וְשִׁלְטָנָה עִם
 דָּר וְדָר : וַאֲנַחְנּוּ עַמְּךָ וְצֵאן מְרַעֲיָתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר
 נִסְפַר תְּהַלְתְּךָ : עָרַב וּבָקַר וְצִדְרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי

ونبي كموسى لم يقم ما بين اس
 وشريعة غراء اعطى شعبه
 لا يبدل الرحمن في ناموسه
 ويرى خفايانا ويرقنا ويع
 بالخير يوفى الصالحين جزاءهم
 ومسيحنا سيحيه بعد لفتدي
 ويقم موتانا الاله بفضلله
 وثلاث عشر عقدة صارت لنا
 توراة موسى الحق مع وحي له
 رائل كلم ربه في وجهه
 بنبيه وهو الامين لينه
 شيئاً وليس تغير في دينه
 لم قبل بده الشيء آخر امره
 ويكافئه الشرير ذاك كشره
 شعباً رقبه بفارغ صبره
 فبارك اسم العلي في مجده
 كاساس ناموس الاله وشرعه
 فبارك اسم العلي في مجده

مبارك الرب لانه سمع صوت تضرعي : الرب عززي وترسي عليه اتمكل قلبي فاتصرت .
 ويتهج قلبي وبغيتي احمده : الرب عزلهم وحسن خلاص مسيحه هو : خلص شعبك
 وبارك ميراثك وارعمهم واحلمهم الى الابد (مز ٢٨ : ٦ - ٩) .
 ويقولون من ٦٧

فصلت حنة وقالت فرح قلبي بالرب . ارتفع قرني بالرب . اتسع في على اعدائي
 لاني قد اتهجت بخلاصك : ليس قدوس مثل الرب . لانه ليس غيرك . وليس صخرة
 مثل الهنا : لا تكثروا الكلام العالي المستعلي والتبرح وقاحة من افواهم . لان الرب اله
 عليم وبه توزن الاعمال : قسي الجايرة انحطمت والضعفاء منظفوا بالبأس : الشباى آجروا
 انفسهم بالخبز والحياع كفوا . حتى ان العاقر ولدت سبعة وكثيرة البنين ذبلت : الرب
 يميت ويجي . يهبط الى الهاوية ويصعد : الرب يرفع ويضع ويرفع : يقيم المسكين
 من التراب . يرفع الفقير من المذيلة للجلوس مع الشرفاء ويملكهم كرسي الحمد . لان
 الرب اعمدة الارض وقد وضع عليها المسكونة : ارجل اتيقائه الحرس والاشرار في الظلام
 يصمتون . لانه ليس بالقوة يفلب الانسان : محاصمو الرب ينكسرون . من السماء يرد
 عليهم . الرب يدين اقاصي الارض ويعطي عزاً للملكه ويرفع قرن مسيحه : (صم ١
 : ١ - ١٠) آياته ما اعظمها ومجائبه ما اقواها . ملكوته ملكوت ابدى وسلطانه
 الى دور فدور (دا ٣ : ٣٣) اما نحن شعبك وغم رعايتك نحمدك الى الدهر .
 الى دور فدور نحدث بتسيحك (مز ٧ : ١٣) مساءً وصباحاً وظهرأً انكلم وائرن
 فبسمع صوتي (٥٥ : ١٨) . عند ما ترنمت كواكب الصبح معاً وهتف جميع بني الله

בְּרִן-יַחַד בּוֹכְבִי בְּקֶר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אֵירָא מְרַבּוֹת
 עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי : וְאֲנִי בֵּינִי אֶצְפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי
 יִשְׁמַעֲנֵי אֱלֹהֵי : בִּשְׁבַת אֵין אוֹמְרִים (אל תִּשְׁמַחֵי אֲנִי לִי כִי נִפְלְתִי
 קָמְתִי כִי אֲשַׁב בַּחֹשֶׁךְ יִי אֹר לִי) כִּי לֶךְ יִי הוֹחֵלְתִי אִתָּה תַעֲנֶה
 אֲדַנִּי אֱלֹהֵי : רַגְלֵי עֲמֹדָה בְּמִשׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֶכְרֹךְ יִי :

סדר הברכות והזמירות

אֵלֵהוּ נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי מְהוֹרָה . אִתָּה בְּרֵאתָה . אִתָּה יִצְרַתָּה . אִתָּה
 נִפְחַתָּה בִּי . וְאִתָּה מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִי . וְאִתָּה עֲתִיד לְטָלָה
 מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לָבֵא . כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקֶרְבִי מוֹדָה
 אֲנִי לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתַי שֶׁאִתָּה הוּא רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים .
 אֲדוּן כָּל הַנְּשָׁמוֹת . מוֹשֵׁל בְּכָל הַפְּרִיּוֹת . הוּא וְנִיָּם לְעַד .
 בְּרִיךְ אִתָּה יִי הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָנָיו מֵתִים :

בְּרִיךְ אִתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִין
 בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

- : בָּא"י אִמ"ה פּוֹקֵחַ עוֹרִים
- : בָּא"י אִמ"ה מַתִּיר אֲסוּרִים
- : בָּא"י אִמ"ה זוֹקֵף כְּפוּסִים
- : בָּא"י אִמ"ה מַלְבִּישׁ עֵרוּמִים
- : בָּא"י אִמ"ה הַנוֹתֵן לַיַּעַף פֶּתַח
- : בָּא"י אִמ"ה רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם
- : בָּא"י אִמ"ה הַמְכִּין מַצְעָדֵי גֶבֶר
- : בָּא"י אִמ"ה שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צְרָכֵי
- : בָּא"י אִמ"ה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
- : בָּא"י אִמ"ה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה
- : בָּא"י אִמ"ה שְׁלֵא עֲשָׂנִי גוֹי (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֵת גּוֹיָה)
- : בָּא"י אִמ"ה שְׁלֵא עֲשָׂנִי עֶבֶד (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֵת שִׁפְחָה)

(اي ٣٨ : ٧) . لا اخاف من ربوات الشعوب المصطفين علي من حولي (مز ٣ : ٧)
ولكنني اراقب الرب اصبر لاله خلاصي اسمعني الهي : لا تشمتي بي يا عدوتي . اذا
سقطت اقوم . اذا جلست في الظلمة فالرب نور لي (مي ٧ : ٧-٨) : لاني لك يارب
صبرت انت تسنجب يارب الهي (مز ٣٨ : ١٦) رجلي واقفة على سهل . في الجماعات
ابارك الرب (مز ٢٦ : ١٢)

البركات والترنيمات .

يا الهي ان الروح التي جعلتها في . هي طاهرة . انت خلقتها انت كونها انت فقحتها في
وانت تحفظها داخلي . وانت ستأخذها مني وتردها لي في المستقبل . فما زالت الروح في
فانا اعترف امامك يارب الهي واله ابائي انك انت هو رب كل المصنوعات . سيد كل
الارواح . حاكم على كل المخلوقات . حي وثابت وقيوم الى الابد . مبارك انت يارب
الذي يرد الارواح لجثث ميتة

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم المعطي الديك ادراكا للتمييز بين النهار وبين الليل

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم	الفاح اعين العميان	»	»	»	»	»	»
»	المطلق الاسرى	»	»	»	»	»	»
»	المقوم المنحنين	»	»	»	»	»	»
»	الكاسي العريانيين	»	»	»	»	»	»
»	المعطي قوة للتعبان	»	»	»	»	»	»
»	الباسط الارض على المياه	»	»	»	»	»	»
»	المرشد خطوات الانسان	»	»	»	»	»	»
»	الذي هيا لي كل لوازمي	»	»	»	»	»	»
»	المنطق اسرائيل بالجبروت	»	»	»	»	»	»
»	الماكلل اسرائيل بالبهاء	»	»	»	»	»	»
»	الذي لم يجعلني وثناً (الامرأة تقول) وثنية	»	»	»	»	»	»
»	الذي لم يجعلني عبداً (الامرأة تقول) جارية	»	»	»	»	»	»

בַּאֲמִ"ה שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה (האשה אומרת שְׁעֲשֵׂנִי כְרָצוֹנוֹ) :

בַּאֲמִ"ה הַמַּעֲבִיר חֲבָלֵי שָׁנָה מְעִינֵינוּ וְהַתְּנוּמָה מְעַפְּעֵפֵינוּ :

וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ .
 וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לְיַדֵי חַטָּא . וְלֹא לְיַדֵי
 עֲבָרָה . וְלֹא לְיַדֵי נַפְיוֹן . וְלֹא לְיַדֵי כְּזִיּוֹן . וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרָע :
 וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֵר הַטּוֹב וְתַגְּנוּ לְאַהֲבָה . לְחֵן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים . בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינֵי כָּל רְאֵינוּ . וְנִמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים . כְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל
 יוֹם יוֹם . מְעַזֵּי פָּנִים וּמְעַזּוֹת פָּנִים . מֵאָדָם רָע . מֵאִשָּׁה רָעָה
 מִיֵּצֵר רָע . מִחֲבֵר רָע . מִשֹּׂכֵן רָע . מִפְּנֵעַ רָע . מֵעֵיזֵן הָרָע . וּמִלְּשׁוֹן
 הָרָע . מִמְּלִשִׁינוֹת מַעֲדוֹת שִׁקָּר . מִשִּׁנְאֹת הַבְּרִיּוֹת . מֵעֲלִילָה . מִמִּיתָה
 מִשִּׁנָּה . מִחֻלָּאִים רָעִים . מִמְּקָרִים רָעִים . מִדִּין קָשָׁה . וּמִפְּעַל
 דִּין קָשָׁה . בֵּין שָׂהוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינוּ בֵּין בְּרִית וּמִדִּינָה
 שֶׁל גִּיהֶנָּם :

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 עַל דְּבָרֵי תוֹרָה : וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ
 בְּפִינוּ וּבְכִפְיוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי
 צִאֲצָאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְיָה . כְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ . כְּרוּךְ אַתָּה
 יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה
 תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם : יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ :
 יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם :
 וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي لم يجملني امرأة (الامرأة تقول الذي جعلني حسب ارادته)
 « « « « « الذي يزيل النوم من عيوني والنعاس من اجفاني

لتسكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا ان تمرتنا على شريعتك وتجعلنا ان نتبع
 وصاياك ولا نجعلنا تحت سلطة الخطيئة ولا سلطة المعصية ولا سلطة التجربة ولا الهوان
 وان تبعدنا عن الميل الى الشر وتقربنا للميل الى الخير . واجعلنا ان نحمد بحبة ونعمة
 ورافة ورحمة امامك وامام كل الذين يروننا . وكافتنا باחסانات حسنة . مبارك انت يارب
 المجازي شعبه اسرائيل باחסانات حسنة

لتسكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا ان تخلصنا هذا اليوم وفي كل يوم من
 الوقح ومن الوقاحة . من انسان ردىء ومن امرأة رديئة ومن امبال رديئة . من
 رفيق ردىء ومن جار ردىء ومن صدفة رديئة ومن عين رديئة ومن لسان ردىء
 ومن النميمة ومن شهادة زور ومن بغض البشر ومن الدسيسة ومن موت غير طبيعي .
 ومن امراض خبيثة . ومن حوادث رديئة ومن حكم صارم ومن خصم قاس سواء
 كان ابن العهد او غير ابن العهد . ومن قصاص جهنم .

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بما يخص كلام الشريعة
 اجعل يارب الهنا كلام شريعتك لذيذاً في فمنا وفي افواه شعبك بيت اسرائيل لكي نكون
 نحن وذريتنا وذرية ذريتنا جميعاً عارفين اسمك ودارسين شريعتك من اجلها (حباً بها)
 مبارك انت يارب الذي يعلم الشريعة لشعبه اسرائيل : مبارك انت يارب الهنا ملك العالم
 الذي اختارنا من كل الشعوب واعطانا شريعته . مبارك انت يارب المعطي الشريعة .

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم هرون وبنيه قائلاً . هكذا تباركون بني اسرائيل قائلين
 لهم : يباركك الرب ويحرسك : يضىء الرب بوجهه عليك ويرأف بك : يرفع الرب
 وجهه عليك ويمنحك سلاماً : فيجعلون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم (عد ٢٢ : ٢٧)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ . וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדוֹת
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם . וּזְכוּר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֲהַבֵּת הַקְּדוֹמוֹנִים . אֲבָרְחָם יִצְחָק . וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ . אֵת הַבְּרִית
 וְאֵת הַחֶסֶד . וְאֵת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבָרְחָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיזָה .
 וְאֵת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֵת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמְּזֻבָּח . כַּפְּתוּיֵךְ בְּתוֹרְתֶךָ :

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת-אֲבָרְחָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲבָרְחָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנִיךָ אֶת-יְחִידֶיךָ אֲשֶׁר
 אֲהַבָּת אֶת-יִצְחָק וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמְּרִיזָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל
 אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ : וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרְחָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֵת
 חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְרַע עֲצֵי עֹלָה
 וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא
 אֲבָרְחָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מְרֻחָק : וַיֹּאמֶר אֲבָרְחָם אֶל-
 נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמור וְאֲנִי וְהַנַּעַר גִּלְכָּה עַד-פֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אֲבָרְחָם אֶת-עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם-עַל-יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר
 יִצְחָק אֶל-אֲבָרְחָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיִה הַשָּׂה לְעֹלָה : וַיֹּאמֶר אֲבָרְחָם אֱלֹהִים יִרְאֵה-
 לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיִּבְאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבָרְחָם אֶת-הַמְּזֻבָּח וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמְּזֻבָּח מִמַּעַל לָעֵצִים : וַיִּשְׁלַח
 אֲבָרְחָם אֶת-יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלֹת לְשַׂחֵט אֶת-בְּנוֹ : וַיִּקְרָא אֵלָיו
 מִלְּאָדָּה יי מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבָרְחָם | אֲבָרְחָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים וַיִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנַּעַר וְאֶל-תַּעֲשׂ לוֹ מְאוּמָה פִּי | עֲתָה יִדְעָתִי
 כִּי-יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת-בְּנִיךָ אֶת-יְחִידֶיךָ מִמֶּנִּי : וַיִּשָּׂא
 אֲבָרְחָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
 אֲבָרְחָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ : וַיִּקְרָא אֲבָרְחָם
 שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יי | יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יי יִרְאֵה :

الهنا واله ابائنا . اذكرنا بذكر حسن امامك . واستفقدنا بزيارة الخلاص والرحمة من سموات السموات القديمة . واذكر لنا يارب الهنا محبة عبيدك القديمين ابرهيم واسحق ويعقوب . والميثاق والفضل واليمين الذي حلفت لابرهيم ايننا في جبل موريا . والرباط الذي ربط به ابنه اسحق على المذبح كما هو مكتوب في شريعتك :

وحدث بعد هذه الامور ان الله امتحن ابرهيم . فقال له يا ابرهيم . فقال هاءنذا فقال خذ ابنك وحيدك الذي تحبه اسحق واذهب الى الارض المريا واصعده هناك محرقة على احد الجبال الذي اقول لك : فبكر ابرهيم صباحاً وشد على حماره واخذ اثنين من غلماناه معه واسحق ابنه وشقق حطباً لمحرقة وقام وذهب الى الموضع الذي قال له الله : وفي اليوم الثالث رفع ابرهيم عينيه وابصر الموضع من بعيد : فقال ابرهيم لغلاميه اجلسا اتماها هنا مع الحمار . واما انا والغلام فذهب الى هناك ونسجد ثم رجع اليكما فاخذ ابرهيم حطب المحرقة ووضع على اسحق ابنه واخذ بيده النار والسكين فذهبا كلاهما معاً : وكلم اسحق ابرهيم اباه وقال يا ابي . فقال هاءنذا يا ابي . فقال هوذا النار والحطب ولكن ابن الخروف للمحرقة . فقال ابرهيم الله يرى له الخروف للمحرقة يا ابي . فذهبا كلاهما معاً : فلما اتيا الى الموضع الذي قال له الله بني هناك ابرهيم المذبح ورتب الحطب وربط اسحق ابنه ووضع على المذبح فوق الحطب : ثم مد ابرهيم يده واخذ السكين لمذبح ابنه : فتاداه ملاك الرب من السماء وقال ابرهيم ابرهيم . فقال هاءنذا : فقال لا تمد يدك الى الغلام ولا تفعل به شيئاً . لاني الان علمت انك خائف الله فلم تمسك ابنك وحيدك عني : فرفع ابرهيم عينيه ونظر واذا كبش ورأه ممسك في الغابة بقرنيه . فذهب ابرهيم واخذ الكبش واصعده محرقةً عوضاً عن ابنه : فدعا ابرهيم اسم ذلك الموضع « يهوه رآه » . حتى انه يقال اليوم في جبل الرب يرى .

וַיִּקְרָא מִלֵּאדָּה יי אֶל-אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁפַּעְתִּי נָאִם
 יי כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁבְתָּ אֶת-בְּנֵךְ אֶת-
 יְחִידֶךָ: כִּי-כִרְדָּךְ אֲכַרְכֶּךָ וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָהוּל אֲשֶׁר עַל-שָׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֵיבָיו: וְהִתְפָּרְכוּ
 בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל-
 נֶעְרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שָׁבַע וַיָּשָׁב אַבְרָהָם בְּבֵּאֵר שָׁבַע:

רבנו של עולם . כמו שפכש אברהם אבינו את רחמיו לעשות
 רצונך בלבב שלם בן יכבשו רחמיך את פעמך . ויגולו רחמיך
 על מדותיך . ותתנהג עמנו יי אל הינו במדת החסד ובמדת הרחמים .
 ותבנס לנו לפנינו משיבת הדין . ובטובך הגדול . ישוב חרון אפך
 מעמך . ומעירך . ומארצך . ומנחלתך . וקיסלנו יי אל הינו את
 הדבר שהבטחננו בתורתך . על ידי משה עבדך כאמור . וזכרתי
 את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
 אומר והארץ אומר :

וַנֹּאמֶר . ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
 געלתים לכלתם להפיר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם:
 ונאמר . וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: ונאמר . ושם
 יי אלהיך את שבותך ורחמך ושם יקבצך מכל העמים אשר הפיצך
 יי אלהיך שמה: אם יהיה גדיחה בקצה השמים משם יקבצך יי
 אלהיך ומשם יקחך: והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו
 אבותיך וירשתה . והיטבך והרבך מאבתיך: ונאמר . יי חננו לך
 קוינו הנה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר . ועת
 צרה היא לעקב וממנה ישע: ונאמר . בכל צרתם לו צר ומלאך
 פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל
 ימי עולם: ונאמר . מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית
 נחלתו לא החזיק לעד אפו כי הפיץ חסד הוא ישוב ורחמנו
 ככש עונתינו ותשליך במצלות ים כל הטאתם:

ونادى ملاك الرب ابرهيم ثانية من السماء : وقال بذاتي اقسمت يقول الرب ان من اجل انك فعلت هذا الامر ولم تمسك ابنك وحيدك : اباركك مباركةً واكثر نسلك تكثيراً كنجوم السماء وكالرمال الذي على شاطئ البحر ويرث نسلك باب اعدائه : ويتبارك في نسلك جميع اهل الارض . من اجل انك سمعت لقولي . ثم رجع ابرهيم الى غلاميه فقاموا وذهبوا معاً الى بئر سبع . وسكن ابرهيم في بئر سبع (تك ٢٢ : ١ - ١٩)

رب العالم . كما ان ابرهيم تغلب على رفته لئتم مشيئتك بقلب تام هكذا لتغلب رحمتك على غضبك . وتقوى رحمتك على خاصياتك العادلة وتعاملنا يارب الهنا بخاصية الرأفة والرحمة ولا نحاكمنا حسب العدالة المدققة بل حسب جودك العظيم . ليرجع همو غضبك عن شعبك وعن مدينتك وعن ارضك وعن ميراثك . وتم لنا يارب الهنا الكلام الذي اكدته لنا بشريعتك عن يد عبدك موسى . كما قيل « اذكر ميثاقي مع يعقوب وايضاً ميثاقي مع اسحق . واذكر ايضاً ميثاقي مع ابرهيم . واذكر الارض » (لا ٢٦ : ٤٢)

وقيل . « ولكن مع ذلك ايضاً متى كانوا في ارض اعدائهم ما ايتهم ولا كرههم حتى ايدهم . وانكث ميثاقي معهم . لاني انا الرب الههم » (لا ٢٦ : ٤٤)
 وقيل . « بل اذكر لهم الميثاق مع الاولين الذين اخرجهم من ارض مصر امام اعين الشعوب لا كون لهم الهاً . انا الرب » . (لا ٢٦ : ٤٥) . وقيل « يرد الرب الهك سبيك ويرحمك ويعود فيجمعك من جميع الشعوب الذين بددك فيهم الرب الهك : ان يكن قد بددك الى اقضاء السموات فمن هناك يجمعك الرب الهك . ومن هناك ياخذك : ويأتي بك الرب الهك الى الارض التي امتلكها اباؤك فتمتلكها ويحسن اليك ويكثرك اكثر من اباؤك » : (تث ٣٠ : ٣ - ٥) : وقيل « يارب اراؤف بنا . اياك انتظرنا . كنعن عضدهم في الغدوات . خلاصنا ايضاً في وقت الضيقة » (اش ٣٣ : ٢) .
 وقيل . « وهو وقت ضيق على يعقوب ولكن سيخلص منها » (ار ٣٠ : ٧)
 وقيل . « في كل ضيقهم تضابق . وملاك حضرته خلصهم . بمحبته وشفقته هو فكهم ورفعهم وجمعهم كل الايام القديمة » . (اش ٦٣ : ٩) وقيل . « من هواله مثلك يغفر الائم ويصفح عن الذنب لبقية ميراثه . ولا يحفظ الى الابد غضبه . فانه بسر بالرأفة : يعود رحمتنا ويدوس اثمنا . وتطرح في اعماق البحر جميع خطاياهم :

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר. והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלת עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי פי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

אלו דברים שאין להם שעור. הפאה והכפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה ותקון גמלת לו לעולם הבא. ואלו הן. כבוד אב ואם וגמילות חסדים ובקור חולים והקנסת אורחים והשפמת בית הקנסת והכאת שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד פלם:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבנלוי ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכים ויאמר:

רבון העולמים ואדני האדנים לא על צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: מה אנו. מה חיינו. מה הסהנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה פחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים פאין לפניה. ואנשי השם פלא היו. וחכמים כבלי מדע. ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשינו תהו. וימי חיינו הכל לפניה. ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל: לבר הנשמה הטוהרה שהיא עתידה לתן דין והשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים פאין גגך. שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים בדיק ישול:

אבל אנהנו עמך בני בריתך בני אברהם אברהם שנשבעת לו בדר המורה זרע יצחק עקדה שנעקר על גפי המזבח עדת יעקב בנה בכורך שמאברהם שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת אותו ישראל וישרון:

تضع الامانة ليعقوب . والرأفة لابرهم اللتين حلفت لابائنا منذ ايام القدم « (مي ٧ : ١٨ - ٢٠) . وقيل . « آتي بهم الى جبل قدسي . وافرحهم في بيت صلاتي وتكون محرقاتهم وذبايحهم مقبولة على مذبحي لان بيتي بيت الصلاة يدعى لكل الشعوب « (اش ٥٦ : ٧)

هذه هي الامور التي لا حد لها (حسب الشريعة) : زوايا الحقل (التي يلزم ان تترك للفقراء وقت الحصاد) . باكورة الأثمار . التقدمة (التي كانت الذكور تقدمها عند ظهورها امام الرب) . الزكاة . درس الشريعة : هذه هي الاشياء التي يأكل الانسان اثمارها في هذا العالم . واما الرأسمال فيبقى له للعالم الآتي . وهي احترام الاب والام . والزكاة . وزيادة المرضى . وازافة المسافرين . والذهاب الى الكنيس (محل العبادة) باكرأ . ومصالحة الانسان مع رفيقه والرجل مع امرأته . واما درس الشريعة فتساووا بها كلها .

ليكن الانسان دائماً خائف الرب في السر والجهر ويعترف بالحق . ويتكلم بالصدق في قلبه . ويكر صباحاً ويقول .

رب العالمين وسيد الاسباد . ليس من اجل ميراثنا نطرح تضرعاتنا امام وجهك بل من اجل مراحمك الكثيرة . ياسيد اسمع . ياسيد اغفر . ياسيد اصغ واصنع لا تؤخر من اجل نفسك يا الهني . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك (دا ٩ : ١٨-١٩) ما نحن . ما حياتنا . ما فضلنا . ما مبراتنا . ما قوتنا . ما قدرتنا . ماذا نقول امامك يارب الهنا واله ابائنا . ليس كل الاقوياء . كلا شيء امامك . ورجال الصيت كلهم لم يكونوا . والعلماء كلهم بدون معرفة . والفهماء بدون فطنة . فان اكثر اعمالنا ضلال . وايام حياتنا باطلة امامك . حتى ان افضلية الانسان على الحيوان كلا شيء . ما خلا الروح الطاهرة التي سنعطي حساباً عنها عند الدينونة امام عرش مجدك . وكل الامم كلا شيء امامك . كما قيل . « هوذا الامم كتنقطة من دلو وكغبار الميزان تحسب . هوذا الجزائر يرفعها كدقة » . (اش ٤٠ : ١٥) .

ولكن نحن شعبك بنو عهدك بنو ابرهم محبك الذي حلفت له في جبل موريا نسل اسحق الذي ربط من اجلك . الذي ربط على ظهر المذبح . جماعة يعقوب ابنك بكرك . الذي من محبتك التي احببته بها ومن فرحك الذي فرحته به دعيت اسمه امرائيل ويشورون .

לפיכך אִנְהֵנו חֲנֻכִּים לְהוֹדוֹת לָךְ . וְלִשְׂבַּחְךָ וְלִפְאֻרְךָ וְלְרוֹמְמָךְ .
 וְלִתֵּן שִׁיר שִׂבַּח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל . וְחֲנֻכִּים אִנְהֵנו
 לֹאמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכֹל יוֹם תָּמִיד . אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב הִלְכֵנוּ . מֵה
 נָעִים גּוֹרְלָנוּ . וּמֵה יָפָה מְאֹד יִרְשָׁתֵנוּ . אֲשֶׁרֵינוּ כְּשִׂאָנוּ מִשְׁפִּימִים
 וּמַעֲרִיבִים בְּכַתְּבֵי כְּנֻסוֹת וּבְכַתְּבֵי מְדַרְשׁוֹת וּמְנַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכֹל יוֹם
 תָּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

אֲתָה הוּא אֶחָד קוֹדֵם שְׁפָרְאֵת הָעוֹלָם וְאֲתָה הוּא אֶחָד לְאַחַר
 שְׁפָרְאֵת הָעוֹלָם . אֲתָה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה . וְאֲתָה הוּא אֵל
 בְּעוֹלָם הַבָּא . וְאֲתָה הוּא וְשִׁנוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ . קִדְשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ
 עַל עַם מְקוֹדְשֵׁי שִׁמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ מִלִּפְנֵי תְרוּם וּתְנֻבָּה רַגְנָנוּ .
 וְתוֹשִׁיעֵנו בְּקְרוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים :

אֲתָה הוּא יי הָאֱלֹהִים בְּשִׁמּוֹם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשִׁמִּי
 הַשִּׁמּוֹם הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים אֲתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֲתָה הוּא
 אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים . כִּי כִּי נְפִיזוֹת כְּנִיָּה מֵאַרְבַּע כְּנִפּוֹת
 הָאָרֶץ וּפִירוֹ וְיַדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם . כִּי אֲתָה הוּא אֱלֹהִים לְבַדְּךָ
 עֲלִיוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ . אֲתָה עֹשֵׂת אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ
 אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם . וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים
 שִׁיאֹמַר לָךְ מֵה תַעֲשֶׂה וּמֵה תַפְעֵל : אָבִינוּ שֶׁבְּשִׁמּוֹם הֵי וְקוֹם עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
 עֲלֵינוּ . וְקוֹם-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה
 חוֹזֶךְ פְּאֻמוֹר . בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת כִּפְצִי אֶתְכֶם כִּי אֲתֵן
 אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהַלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֵת שְׁבוּתֵיכֶם
 לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי :

لذلك يجب علينا ان نشكرك ونسبحك ونمجّدك ونعليك . وتقدم نشيد تسييح
وشكر لاسمك العظيم . ويجب علينا ان نقول امامك ترنمة يومياً دائماً . طوبى لنا
ما احسن قسمنا . وما اسعد نصيبتنا . وما اجمل ميراثنا . طوبى لنا لاننا نبكر صباحاً .
وتأخر مساءً في الكنائس وفي مجال درس الشريعة . ونوحد اسمك في كل يوم دائماً
قائلين مرتين بمحبة .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد (ت ٦: ٤)

(بصوت منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى ابد الابدين

انت واحد قبل ما خلقت العالم . وانت واحد بعد ما خلقت العالم . انت الله في
هذا العالم وانت الله في العالم الآتي . انت هو وسنوك لن تنتهي (مز : ١٠٢ : ٢٨) .
قدس اسمك في عالمك بشعب يقدس اسمك . وبخلاصك ارفع وعلي قرنتا . وخلصنا
اجلاً من اجل اسمك . مبارك الذي يقدس اسمه علناً بين الجموع .

انت الرب الاله في السماء من فوق وعلى الارض من تحت في سماء السموات العليا
والسفلى . انت الاول وانت الآخر . وسواك لا يوجد اله (اش ٤٤ : ٦) . اجمع
المبدين من الذين لهم رجاء بك من اربع زوايا الارض . لكي تتحقق وتعلم جميع
داخلي العالم انك « انت هو الاله وحدك العالي على كافة ممالك الارض . انت صنعت
السموات والارض والبحر وما فيها (اش ٣٧ : ١٦) ومن من كل اعمال يديك سواءً
كانت سهاوية او ارضية يقول لك ماذا تصنع وماذا تفعل . ابانا الذي في السموات الحي والقيوم
اصنع معنا احساناً وفضلاً . من اجل مجد اسمك العظيم القوي المهيب الذي دعي علينا .
وتم لنا يارب الهنا الكلام الذي به اكدته لنا عن يد نبيك صفنيا . كما قيل . « في الوقت
الذي فيه آتي بكم وفي وقت جمعي اياكم . لاني اصيركم اسماً وتسيحةً في شعوب الارض
كلها حين ارد مسبيكم قدام اعينكم قال الرب » (صف ٣ : ٢٠)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו . ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושתבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך
 על ידי משה עבדך : באמור

וידבר יי אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד : את-הכבש אחד תעשה בכפר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האפה סלת למנחה בלילה בשמן פתית רביעת ההיז : עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה ליי : ונסכו רביעת ההיז לכבש האחד בכדש הפך נסך שכר ליי : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הכפר ונסכו אשה ריח ניחח ליי :

בראש חדש

ויבראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם ושלשה עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לפך האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לאיל האחד : ועשרון עשרן סלת מנחה בלילה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליי : ונספידם חצי ההיז יהיה לפך ושלישת ההיז לאיל ורביעת ההיז לכבש יין זאת עלת הדש בכדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת ליי על-עלת התמיד תעשה ונספו :

בשבת

וביום השפת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו : עלת שפת בשפתו על-עלת התמיד ונספה :

تكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا . ان ترحمنا وتعفو عن كل خطايانا
وتغفر لنا كل ذنوبنا وتصفح عن كل معاصينا . وان يبني بيت المقدس عاجلاً في ايماننا .
وقدم امامك القربان الدائم لبكفر عنا . كما كتبت لنا بشريعتك عن يد عبدك موسى .
كما قيل .

وكلم الرب موسى قائلاً : اوص بني اسرائيل وقل لهم . قرباني طعامي مع وقائدي
رائحة سروري تحرصون ان تقربوه لي في وقته : وقل لهم هذا هو الوقود الذي
تقربون للرب خروفان حوليان صحيجان لكل يوم محرقة دائمة : الحروف الواحد
تعمله صباحاً والحروف الثاني تعمله بين العشائين : وعشر الايفة من دقيق ملتوت بربع
الهيمن من زيت الرض تقدمه : محرقة دائمة . هي المعمولة في جبل سيناء . لرائحة
سرور وقوداً للرب : وسكيبها ربع الهيمن للحروف الواحد . في القدس اسكب سكب
مسكر للرب : والحروف الثاني تعمله بين العشائين لتقدمة الصباح وكسكيه عمله وقود
رائحة سرور للرب : (عد ٢٨ : ١ - ١٠)

في رأس الشهر

وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين
ابني بهروكبشاً واحداً وسبعة خراف حولية صحيحة :
وثلاثة اعشار من دقيق ملتوت بزيت تقدمه لكل
ثور . وعشرين من دقيق ملتوت بزيت تقدمه
للكبش الواحد : وعشراً واحداً من دقيق ملتوت
بزيت تقدمه لكل خروف محرقة رائحة سرور
وقوداً للرب : وسكائبهن تكون نصف الهيمن للثور
وثالث الهيمن للكبش وربع الهيمن للحروف من خمر .
هذه محرقة كل شهر من اشهر السنة : وتيساً واحداً
من المعز ذبيحة خطية للرب . فضلاً عن المحرقة
الدائمة يقرب مع سكيه (عد ٢٨ : ١١ - ١٥)

في السبت

وفي يوم السبت خروفان
حوليان صحيجان وعشران
من دقيق ملتوت بزيت
تقدمه مع سكيه :
محرقة كل سبت فضلاً
عن المحرقة الدائمة وسكيبها
(عد ٢٨ : ٩ - ١٠)

אָפֵה הוּא יי אֵלֵהִינוּ שְׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קַמְרַת הַסָּמִים
בְּזִמְנֵי שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ כְּגַם . פֶּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה
נְבִיאֲךָ בַּפֶּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים נְטָף | וַיִּשְׁחַלֵּת וַחֲלֻבָּה סָמִים
וּלְבָנָה זָפָה פֶד בְּכַד יְהִנֶה : וְעָשִׂית אֹתָה קַמְרַת לְקַח מְעִישָׁה
רוֹקַח מִמְּלַח טְהוֹר קִדָּשׁ : וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְפָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי
הַעֲדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְךָ שְׁמָה קִדָּשׁ קִדָּשִׁים תִּהְיֶה
לְכֶם : וְנֹאמֶר . וְהִקְטִיר עָלָיו אֲדָרֶן קַמְרַת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֹּרֶת וְקִמְיָרְנָה : וּבְהִעֲלַת אֲדָרֶן אֶת הַנֹּרֶת בֵּין הָעַרְפִּים
יִקְטִירְנָה קַמְרַת תָּמִיד לְפָנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנִי רַבְּנָן פֶּטוּם הַקַּמְרַח בִּיצֵד . שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמֹנֶה מָנִים
הָיוּ בָּהּ . שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כֶּמֶנֶן יָמוֹת הַחֲמָה
מָנָה כָּבֵל יוֹם . מַחְצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמַחְצִיתוֹ בְּעֶרְב : וּשְׁלֹשָׁה מָנִים
יִתְרִים שְׁמֹרֶם מִכְּנִים פֶּהֶן גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וּמַחְזִירֶן
לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים . כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דְּבָרָה מִן הַדְּבָרָה .
וְאֶחָד עֶשֶׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ . וְאֵלֵי הֵן הַצָּרִי . וְהַצֶּפֶרֶן . וְהַחֲלֻבָּה .
וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה . מוֹר . וּקְצִיעָה . וְשַׁבּוּלַת גֶּרֶד .
וּכְרָפּוֹם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנָה . קִשְׁטֵי שָׁנִים עֶשֶׂר .
קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה . קַנְמוֹן תַּשְׁעָה . בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה תַּשְׁעָה קִבּוּן . יי
קַפְרִיסִין סָאִין תֵּלֶת וְקִבּוּן תֵּלֶת־א . וְאִם לֹא מִצָּא יי קַפְרִיסִין מִבֵּיא
חֲמַר חֲזָר עֵתִיק . מְלַח סְדוּמִית רוֹבַע . מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא . רַבִּי
נִתָּן הַכֶּבֶלִי אוֹמֵר אֵף מִפֶּת הַנִּרְחֵן כָּל שְׁהוּא . אִם נִתָּן בְּהַדְּבָשׁ
פֶּסֶלָה . וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמָּנֵיהָ חֵיב מִיתָה :

רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף
מְעַצֵּי הַקֶּטֶף . בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה לָמָּה הִיא כְּזָה . כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ
אֶת הַצֶּפֶרֶן כְּדֵי שֶׁתֵּהֵא נָאָה . יי קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא כָּא . כְּדֵי לְשָׂרוֹת

انت يارب الهنا الذي امامك كان اباؤنا يوقدون بخوراً عطراً عند ما كان بيت المقدس قائماً كما اوصيتهم عن يد نبيك موسى كما هو مكتوب بشريعتك .

وقال الرب لموسى خذلك اعطاراً . ميعةً واطفاراً وقتةً عطرةً ولباناً نقياً تكون اجزاءً متساوية : فنصنعها بخوراً عطراً . صنقه العطار مملحاً قنباً مقدساً : وتسحق منه ناعماً وتجعل منه قدام الشهادة في خيمة الاجتماع حيث اجتمع بك قدس الاقداس يكون عندكم : (خر ٣٠ : ٣٤ - ٣٦) وقبل « ويوقد عليه هرون بخوراً عطراً كل صباح . حين يصلح السرج يوقده : وحين يصعد هرون السرج بين العشائين يوقده بخوراً دائماً امام الرب في اجيالكم » : (خر ٣٠ : ٧ - ٨)

قد علمنا الاسباد كيف كان مزيج البخور . كان يحتوي على ثلاثمائة وثمان وستين مانه (١). منها ثلاثمائة وخمس وستون على عدد ايام السنة الشمسية مائة كل يوم نصف في الصباح ونصف في المساء ومن الثلاث المانات الباقية كان الكاهن الاعظم يدخل ويأخذ ملء حفتيه في يوم الغفران ويضعها ثانية في الهاون في مساء يوم الغفران . لكي يثبت وصية « خذ الانعم من البخور المسحوق » : وهو كان مركباً من احد عشر نوعاً من الطيب وهذه هي الترياق (اللسان) . الاظفار . قناوشق . اللبان وزن سبعين مانه من كل منها مر وكاسيا وسنبلة الناردن . وزعفران . وزن ست عشرة مانه من كل منها : قسط اثنتا عشرة . سليخة (قشيرة) (٢) ثلاث . قرفة تسع (٣) . شنان كارشين تسعة قايم (٤) . خمر قبرصي ثلاث سيئات (٥) . وثلاثة قايم . وان لم يوجد خمر قبرصي . كان يؤتى بخمر ايض قوي : من ملح سدومي ربع القاب . ومن النبات الذي يصعد دخانه عمودياً كمية قليلة . وايضاً قال ربي ناتان البابلي كبة قليلة من عبر الاردن (٦) . اذا وضع الكاهن فيها عسلاً افسدها . واذا انقص احد اجزائها استحق قصاص الموت .

ربان شمعون بن غمليل يقول ان الترياق هو راتج يسيل من شقوق في شجر اللسان . لماذا كان يستعمل صابون كارشينا ؟ ليحسن بها الاظفار لكي تصير حسنة المنظر .

(١) المانه عيار وزن يبادل مئة شافل . (٢) قشر نوع شجر عطري . (٣) او عود الطيب . (٤) القاب هو كيل للسوائل يساوي سدس السيادة 𐤀𐤍𐤃 . (٥) السيادة تادل مقدار ٩ لترات تقريباً (٦) حسب راي الميموني

בו את הצפרן כְּדֵי שְׁתֵּהא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ אֵלֶּא
שָׂאִין מְכַנְיִסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תִּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֵדֵק הַיָּמֵב הַיָּמֵב הֵדֵק :
מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה לְשָׁלִישׁ
וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל אִם כְּמִדְתָּהּ
כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חִסֵּר אֶחָת מִכָּל סְפָנֶיהָ הֵיב מִיתָה :

תָּגִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִזְתָּה כְּבָהּ שָׁל
שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תָּגִי בַר קַפְרָא אֵלֹו הִנֵּה נוֹתֵן בָּהּ קְרִטוֹב
שָׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין
בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה פִּי כָּל שְׂאוֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי : לֵי הוֹשִׁיעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סְלָה : יי צְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשֹּׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח
בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם : וְעַרְבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמִנִּיּוֹת :

אֲפִי הוּדָה מְסֻדָּר סֻדָּר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגִמְרָא וְאֵלְבָא דְאֲבָא שְׂאוֹל.
מְעַרְכָּה גְדוּלָה. קוֹדְמַת לְמְעַרְכָּה שְׁנֵיהָ שָׁל קְטַרְת. וּמְעַרְכָּה
שְׁנֵיהָ שָׁל קְטַרְת. קוֹדְמַת לְסֻדָּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים. וְסֻדָּר שְׁנֵי
גִזְרֵי עֲצִים. קוֹדְם לְדָשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי. וְדָשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי
קוֹדְם לְדְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גְּרוֹת. וְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גְּרוֹת. קוֹדְמַת לְדָם הַתְּמִיד.
וְדָם הַתְּמִיד. קוֹדְם לְדְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְּרוֹת. וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְּרוֹת קוֹדְמַת
לְקְטַרְת. וְקְטַרְת קוֹדְמַת לְאִיבְרִים. וְאִיבְרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה. וּמִנְחָה
קוֹדְמַת לְחִבְתִּין. וְחִבְתִּין קוֹדְמִין לְנִסְכִּין. וְנִסְכִּין קוֹדְמִין לְמוֹסָפִין.
וּמוֹסָפִין קוֹדְמִין לְבִזִּיכִין. וּבִזִּיכִין קוֹדְמִין לְתְמִיד שָׁל בֵּין הָעַרְבִים :
שְׁנָאֵמַר. וְעַרְבָךְ עָלֶיהָ הָעֵלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ הַלְבִי הַשְׁלָמִים.
עָלֶיהָ הַשְׁלָם כָּל הַקְּרָבָנוֹת בְּלָם :

لماذا كان يستعمل خمر قبرصي لتتقع فيه الاظفار حتى تصبح قاسية ومع ان ماء رجلايم (١). كان مناسباً لها . غير انه لم كان يدخل الى الهيكل احتراماً .

فسرت البريتا . ربي ناتان يقول . انه كان يقول وهو يسحق «نعم جيداً . جيداً نعم» لان الصوت جيد للاطياب . ان مزجها انصافاً كانت مقبولة . اما اثلاثاً وارباعاً لم نسمع . قال ربي يهوذا هذه هي القاعدة . ان كانت كمادتها انصافاً هي لائقة . وان قصص (الكاهن) واحداً من اجزائها استحق قصاص الموت . وفسر ابن قزارة ان مجموع بقايا البخور من كل يوم كان يعادل النصف في كل ستين او سبعين سنة

وفسر ابن قزارة ايضاً انه لو وضع فيها قرطب (٢) غسل ما قدر انسان ان يقف من رائحتها . ولماذا لا يمزج معها غسل لان الشريعة قالت « كل خبير وكل نوع غسل لا توقدوا منه وقوداً للرب » : (لا ٢ : ١١) للرب الخلاص . على شعبك بركتك سلاه (مز ٣ : ٩) . وب الجنود معنا ملجأنا اله يعقوب . سلاه (٤٦ : ١٢) يارب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) . يارب خلص . يستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) . ارددنا يارب اليك فترتد . جدد ايماننا كالقديم (مر ٥ : ٢١) فنكون مقدمة يهوذا واورشليم مرضية للرب كما في الايام القدم وكما في السنين القديمة (ملا ٣ : ٤)

اباية كان يرتب نظام الخدمة اليومية حسب التلمود وحسب رأي ابا شاؤل : الترتيب الكبير يسبق ترتيب البخور الثاني . وترتيب البخور الثاني كان يسبق صف قطعي الخشب . وصف قطعي الخشب يسبق رفع رماد المذبح الداخلي ورفع الرماد من المذبح الداخلي كان يسبق ائارة الخمسة الانوار وائارة الخمسة الانوار تسبق رش دم المحرقة الدائمة . ورش دم المحرقة الدائمة يسبق ائارة النورين الباقيين . وائارة النورين الباقيين تسبق مقدمة البخور . ومقدمة البخور تسبق مقدمة اعضاء الذبيحة ومقدمة اعضاء الذبيحة تسبق مقدمة الاكل . ومقدمة الاكل تسبق مقدمة الحبوبزات (على الصاج) ومقدمة الحبوبزات تسبق مقدمة السكائب ومقدمة السكائب تسبق التقدّمات الاضائية (٣) والتقدّمات الاضائية تسبق ملعقتي البخور (١) وملعقتا البخور تسبقان المحرقة الدائمة التي في المساء كما قيل ويرتب عليها المحرقة ويوقد عليها شحم ذبائح السلامة (لا ٥ : ٦) وبها تم جميع التقدّمات اليومية

(١) اسم نبع ماء (٢) القرطب هو ١/٦٤ من اللج . (٣) في السبوت والاعیاد (٤) كان يوضع ماء مملقتين من بخور مع خبز الوجوه في كل سبت

- (א) אָנָּא . בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינֶךָ . פִּתְּוֵר צְרוּרָה . : (אבג"יתע)
 (ב) קָבַל רַפַּת עַמֶּךָ . שְׂגָבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא . : (קדע"שטן)
 (ג) נָּא גְבוּר . דּוֹרְשֵׁי יְהוּדָךָ . כְּכַבַּת שְׁמֶרֶם . : (נגד"יכש)
 (ד) פָּרַכְס טַהֲרֶם . רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד נְמַלֵּם . : (בסר"צגט)
 (ה) חֲסִין קְדוֹשׁ . פְּרוּב טוֹבָךָ . נִהַל עֲדָתְךָ . : (הקב"טנע)
 (ו) יְחִיד גְּאֻהָ . לְעַמֶּךָ פִּנְהָ . זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ . : (יגל"פזק)
 (ז) שְׁוַעֲתֵינוּ קָבַל . וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ . יוֹדֵעַ פִּעְלָמוֹת : (שקר"צית)
 בלחש פְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

רבון העולמים אַתָּה צוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ . וְלַהֲוִיֹת
 כְּהַנִּים בְּעִבּוֹדְתֶם וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם וַיִּשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם . וְעַתָּה
 בְּעוֹנֵתֵינוּ הִרְבַּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ . וּבִטְלַת הַתָּמִיד . וְאִין לָנוּ לֹא כֹהֵן
 בְּעִבּוֹדְתוֹ . וְלֹא לוֹי בְּדוּכָנוּ . וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ . וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
 וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפִתֵינוּ :

לָכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא שִׁיח
 שְׁפִתוֹתֵינוּ הַשּׁוֹב וּמִקָּבַל וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרָבְנוּ קָרְבַן
 הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ . וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ :

וּנְאָמַר . וְשַׁחַט אֶתוֹ עַל יַרְךָ הַמְזֻבָּח צְפָנָה לִפְנֵי יי : וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמְזֻבָּח סְבִיב : וּנְאָמַר . זֹאת
 הַתּוֹרָה לְעֹלָה לַמְזֻבָּח וְלַחֲטָאת וְלָאֲשֶׁם . וְלַמְלוֹאִים . וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים :

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים . קְדוּשֵׁי קְדוּשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן . פֶּר
 וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים . שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן . וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלֵי
 שְׂרַת בְּצִפּוֹן . וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל
 מְזַבַּח הַזָּהָב . מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַפְּקָת . שְׁגִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ
 עַל יְסוּד מְעַרְכֵי שֶׁל מְזַבַּח הַחִיצוֹן . וְאִם לֹא נָתַן לֹא עַפְּב :

- (١) توسل اليك . ان تفك بقوة يمينك العظمة المربوطة بالاسر :
- (٢) اقبل ترنيم شعبك . ارفعنا . طهرنا ايها المييب :
- (٣) يا قادر توسل اليك ان تحرس الذين يطلبون توحيدك كبؤبؤ العين :
- (٤) باركهم . طهرهم وكافهم دائماً بمراحم احسانك :
- (٥) يا قوي . يا قدوس . ارشد جماعتك حسب كثرة جودك :
- (٦) يا وحيد . يا جليل التفت الى شعبك الذين يذكرون قداستك :
- (٧) اقبل استغاثتنا . واسمع صراخنا . يا عالم بالحقايا :
- مبارك اسم مجد ملكوته الى ابد الابدن .

رب العالمين . انت اوصيتنا ان تقرب القربان الدائم (اليومي) بمعاده وان يكون الكهنة في خدمتهم . واللاويون في منصهم والاسرائيليون في موقف انايتهم (١) والآن بسبب ذنوبنا قد خرب الهيكل وبطل القربان اليومي . ولا يوجد لنا كاهن في خدمته ولا لاوي في منصبه ولا اسرائيلي في موقف انايته وانت امرت «تقدم ذبايح شفاهنا» (٢) (هو : ١٤ : ٣)

لذلك لتكن مشيتك يارب الهنا واله ابائنا ان يكون كلام شفاهنا لائقاً ومقبولاً ومرضياً امامك كما لو كنا قربنا القربان اليومي في وقته ووقفنا في موقفه .

وقيل « وبذبحه على جانب المذبح الى الشمال امام الرب . وورش بنو هرون الكهنة دمه على المذبح مستديراً » . (لا : ١١) . وقيل « هذه شريعة المحرقة والتقدمة وذبيحة الخطيئة وذبيحة الاتم وذبيحة الملء وذبيحة السلامة » . (لا : ٧ : ٣٧)

(مشنا . زباحيم ٥)

ان المحل الذي كانت تقدم فيه الذبايح ؟ الاكثر قداسةً بينها كانت تذبح في جهة الشمال (من المذبح) . الثور والتيس ليوم الغفران كانا يذبحان في جهة الشمال . وكان يقبل دمهما في اوعية الخدمة المقدسة في جهة الشمال . وكان ينبغي ان رش دمهما بين العصوين وعلى الحجاب وعلى المذبح الذهبي . اهمال اي واحد (اي رش) كان يوقف الغفران : وسائر الدم كان يسفكه الكاهن على القاعدة الغربية من المذبح الخارجي . وان لم يفعل هذا فلا مانع .

(١) قد خصص مجمع لهم في كل مدينة ليصلوا عن الشعب لقبول ذبايحهم (٢) اي ان صلوات شفاهنا تقبل كذبايح ثيران

פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשִׁעִירֵים הַנִּשְׁרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן . וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי
 שָׂרֵת בַּצֶּפֶן . וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב :
 מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַפְּכָת . שְׁנֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעְרְבֵי
 שָׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן . וְאִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב . אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׁרָפִין
 בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חַטָּאת הַצֶּבֹר וְהַיָּחִיד . אֱלוֹ הֵן חַטָּאת הַצֶּבֹר . שִׁעִירֵי רֹאשֵׁי
 חֲדָשִׁים וְשָׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן . וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי
 שָׂרֵת בַּצֶּפֶן . וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת . בִּיצֵד
 עָלָה בַּבֶּבֶשׁ . וּפְנָה לְפִנֵּיכָב . וּבֹא לוֹ לְקַרְןֵי דְרוֹמִית מִזְרָחִית . מִזְרָחִית
 צְפוֹנִית . צְפוֹנִית מַעְרָבִית . מַעְרָבִית דְרוֹמִית . שְׁנֵי הַדָּם הִנָּה שׁוֹפֵךְ
 עַל יְסוֹד הַדְּרוֹמִי . וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזָכְרֵי כְהֵנָּה בְּכָל
 מַאֲכָל . לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַעֲלָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים . שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן . וְקָבֹל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת
 בַּצֶּפֶן . וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וּמְעוּיָנָה
 הַפֶּשֶׁט . וְנִתּוּחַ . וְכִלְיֵי לְאִשִּׁים :

זָבָחֵי שְׁלָמֵי צֶבֹר וְאַשְׁמוֹת . אֱלוֹ הֵן אַשְׁמוֹת . אֲשֶׁם גְּזֻלוֹת . אֲשֶׁם
 מְעִילוֹת . אֲשֶׁם שְׁפָהָה חְרוּפָה . אֲשֶׁם נִזִּיר . אֲשֶׁם מִצּוֹרֵעַ .
 אֲשֶׁם פְּלוּי . שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן וְדָמָן
 טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזָכְרֵי
 כְהֵנָּה בְּכָל-מַאֲכָל . לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹרָה וְאֵיל גִּזִּיר קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מְקוֹם בְּעֶזְרָה . וְדָמָן
 טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין בְּכָל-הָעִיר לְכָל-
 אָדָם בְּכָל-מַאֲכָל . לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרֵם מֵהֵם בִּיּוֹצֵא
 בָּהֶם אֱלֹא שֶׁמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם . וְלִבְנֵיהֶם . וְלַעֲבָדֵיהֶם :

الثيران والتيوس التي تحرق كلها كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في جهة الشمال وكان ينبغي ان يرش دمها على الحجاب وعلى المذبح الذهبي . اهمال واحدة منها كان يؤخر الغفران . وسائر الدم كان يسفك . الكاهن على القاعدة الغربية في المذبح الخارجي . وان لم يفعل هذا فلا مانع وهذه وتلك كانت تحرق في بيت الرماد .

ذبائح خطيئة الجمهور والمفرد . هذه هي ذبائح خطيئة الجمهور . التيوس التي تقدم في رؤوس الشهور والاعياد . كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في الشمال . وكان ينبغي ان يرش دمها اربع رشات على اربعة قرون المذبح . كيف ؟ كان يصعد الكاهن في الدرج ثم يلتفت الى الدوران (الذي كان يحيط بالمذبح) ثم يأتي بالتتابع الى القرن الجنوبي الشرقي ثم الشرقي الشمالي . ثم الشمالي الغربي . ثم الغربي الجنوبي وسائر الدم كان يسفك على القاعدة الجنوبية . هذه الذبائح كان يأكلها ذكور الكهنة داخل ستائر الدار . مصنوعة في اي نوع من الاكل . في النهار والليل لغاية نصف الليل .

حرقه قدس الاقداس كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في جهة الشمال . وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين (في زاويتين متقابلتين من المذبح لامساً حائطي كل زاوية) فتكون اربع رشات . وكانت تسليخ . وتجزأ وتحرق بالنار باكملها . ذبائح سلامة الجمهور وذبائح الائم . هذه هي ذبائح الائم . ذبيحة ائم الاخلاص . ذبيحة ائم تدنيس الاشياء المقدسة . ذبيحة ائم الزنا مع جارية مخطوبة للزواج . ذبيحة ائم النذير (الذي نخس بجثة ميت) . ذبيحة ائم الابرص . ذبيحة ائم المشتبه (اذا كان يستحق ذبيحة خطيئة) . هذه كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في الشمال وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين (في زاويتين متقابلتين) لتكون اربع رشات وهذه كان يأكلها ذكور الكهنة داخل ستائر الدار مصنوعة في اي نوع من الاكل في النهار والليل لغاية نصف الليل .

ذبيحة مقدمة الشكر وكبش النذير كانت اقل قداسة . كانت تذبح في اي محل من الدار وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين (بالطريقة المذكورة) لتكون اربع رشات وكان يأكلها اي انسان في اي محل كان من المدينة مصنوعة في اي نوع من الاكل . في النهار والليل لغاية نصف الليل . الحصص التي تخص الكهنة كانت تسري عليها القاعدة كبقية الحصص . غير ان الاولى كان يأكلها الكهنة ونساؤها واولادها وخدمتها فقط .

שְׁלָמִים קִדְשִׁים קָלִים . שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מָקוֹם בְּעֶזְרָה . וּדְמָן טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת נֶשֶׁהן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין בְּכָל-הָעִיר לְכָל-אָדָם
 בְּכָל-מֵאֵכָל . לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד : הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בְהֶם .
 אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַפְּתָנִים לְנִשְׁיָהֶם . וְלַבְּנֵיהֶם . וְלַעֲבָדֵיהֶם :

הַבְּכוֹר וְהַמְעֻשָׂר וְהַפֶּסַח . קִדְשִׁים קָלִים . שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מָקוֹם בְּעֶזְרָה
 וּדְמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבִלְבָד שְׁתֵּיתָן בְּנֶגֶד הַיָּסוּד . שְׁנָה
 בְּאֵבִילָתָן . הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַפְּתָנִים וְהַמְעֻשָׂר לְכָל-אָדָם . וְנֶאֱכָלִין
 בְּכָל-הָעִיר בְּכָל-מֵאֵכָל . לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד . הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל
 אֵלֶּא בַּיְלָה . וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא עַד חֲצוֹת . וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא
 לְמַנְוִיָּו . וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעְיָאל אוֹמֵר . בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת :

- (א) מִקֵּל וְחֹמֶר :
- (ב) מִגְּזֵרָה שְׁנָה :
- (ג) מִבְּנֵן אָב וְכֹתוּב אֶחָד . מִבְּנֵן אָב וּשְׁנֵי כֹתוּבִים :
- (ד) מִפְּלֵל וּפְרָט :
- (ה) מִפְּרָט וּבְלָל :
- (ו) כָּלֵל וּפְרָט וּבְלָל . אִי אִתָּה דָן אֵלֶּא כְּעֵין הַפְּרָט :
- (ז) מִפְּלֵל שְׁהוּא צְרִיךְ לַפְּרָט . וּמִפְּרָט שְׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל :
- (ח) וְכֵל דְּבָר שְׁהוּהוּ בְּכָלֵל . וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד . לֹא לְלַמֵּד
 עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא . אֵלֶּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כְּלוֹ יֵצֵא :
- (ט) וְכָל-דְּבָר שְׁהוּהוּ בְּכָלֵל . וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אַחֵר שְׁהוּא
 כְּעֵנִינּוּ . יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר :
- (י) וְכָל-דְּבָר שְׁהוּהוּ בְּכָלֵל . וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אַחֵר שְׁלֹא
 כְּעֵנִינּוּ יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלְהַחֲמִיר :

ذبائح السلامة كانت اقل قداسةً . كانت تذبح في اي محل كان في الدار وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين لتكون اربع رشات وكان يأكلها اي انسان في اي محل كان من المدينة مصنوعة في اي نوع من الاكل . في مدة يومين وليلة واحدة اما الحصص التي تخص الكهنة فكانت تسري عليها القاعدة كبقية الحصص . غير ان الاولى كان يأكلها الكهنة ونساؤها واولادها وخدمتها فقط .

البكر والعشر وخروف الفصح كانت اقل قداسةً . كانت تذبح في اي محل كان من الدار وكان ينبغي ان يرش دمها مرة واحدة . انما كان يعمل هذا مقابل قاعدة المذبح : ويوجد تمييز في اكل هذه : فان البكر كان يأكله الكهنة فقط . والعشر كان يجوز لاي انسان ان يأكله . ويمكن اكل كليهما في اي محل من المدينة مصنوعين في اي نوع من الاكل لمدة يومين وليلة واحدة . الفصح لا يؤكل الا في الليل ولغاية نصف الليل . ولا يأكله الا الاشخاص الذي خصصوا له من قبل ولا يؤكل الا مشوياً
ربي اشماعيل يقول ان الشريعة تفسر بثلاث عشرة مادة (١).

- (١) بالاستدلال من الاصغر والاكبر
- (٢) بقرار اعطي بناءً على مشابهة متن الآيات
- (٣) من قاعدة اولية مضمنة في آية واحدة او مستخرجة من آيتين
- (٤) من مقابلة مبداء عام مع خصوصياته
- (٥) من حد خصوصي بني عليه مبداء عام
- (٦) من السنن المعمول بها مبدئياً بوجه عام ثم بوجه خاص وايضاً بوجه عام فيلزم تفسيرها حسب تحديدها الخاص
- (٧) من مبداء عام يحتاج تفسيره الى حد خاص ومن حد خاص يحتاج تفسيره الى مبداء عام
- (٨) اي امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج عن المبداء العام ليوضح لنا شيئاً ما فخروجه لا يوضح لنا شيئاً عن ذاته بل يوضح لنا المبداء العام
- (٩) وكل امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج عنه ليثبت برهاناً يماثل موضوعه فخروجه هذا يخفف حده ولا يثقله
- (١٠) وكل امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج عنه ليثبت برهاناً آخر ليس كموضوعه فخروجه يخفف حده ويثقله

- (יא) וְכַל-דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכֹלל . וְיֵצֵא לְהוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ . אִי אַתָּה
יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכֹלְלוֹ עַד שֶׁיַּחְזִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכֹלְלוֹ בְּפִרוּשׁ :
(יב) וְדָבָר הַלְּמַד מֵעֲנִינוֹ . וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפוֹ :
(יג) וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה . עַד שֶׁיָּבֵא הַכְּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר הָיוּ עַיִן בְּנִמְר וְקַל בְּנִשָּׁר וְרִיז בְּצָבִי וְגַבּוּר
בְּאָרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבַשְׁמִים . הוּא הֵנָּה אוֹמֵר עַיִן
פָּנִים לְגַהֲיָנָם וּבִשְׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיַּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתִזְנֶן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלָם :

ואומר קדיש דרבנן

וַתְּגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיָּה . וַיַּצְמַח פְּרוּרְקִיָּה . וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה . בְּהַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא וַתְּפָרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח .
וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל .
שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא .
תְּשַׁבְּחָתָא . וְנִחַמְתָּא . דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמֵי־הוֹן . וְעַל כָּל תַּלְמֵי־הוֹן תַּלְמֵי־הוֹן .
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא . דִּי בְּאַתְרָא קְדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר . יְהִי לְנָא וְלְהוֹן הַנָּא וְחַסְדָּא . וְרַחֲמֵי מִן גְּדָם מְאֵרִיָּה שְׁמֵיָּא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָּא . חַיִּים וְשָׂבְעִים וְשׁוֹעֵה וְנִחַמָּה וְשִׁינְיָבָא
וְרַפּוּיָּה וְגִאָּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלום בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו עֲשֵׂה שְׁלום עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

(١١) وكل امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج منه ليحكم به بامر جديد ليس كموضوعه فلا يمكن مطابقته على مبدئه العام ما لم تطابقه آية واضحة

(١٢) من امر استنتج من متن موضوعه ومن امر استنتج من آخره

(١٣) وهكذا في آيتين متناقضتين فلا يمكن التحقق الا من آية ثالثة توفق بينهما

يهوذا ابن طيما كان يقول « كن شديداً كالتمر . وخفيفاً كالنسر . وسريعاً كالظبي وقويماً كالاسد لتضع مشيئة ابيك الذي في السموات وكان يقول صلب الوجه لجهنم وخبول الوجه لجنة عدن .

لتكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا ان يبنى ثانية الهيكل في ايامنا عاجلاً .
واجعل نصيبنا في شريعتك لنضع ما يرضيك بقلب سليم

قد يش دربنن للعموم والمخزونين

ليتعظم وينقدس اسمه العظيم في العالم الذي خلق حسب ارادته . ليثبت ملكوته وينبت خلاصه . ويقرب قدوم مسيحه . في مدة حياتكم وايامكم وحياة جمع بيت اسرائيل عاجلاً وفي زمن قريب وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً الى الابد والى ابد الابدن . ليتبارك ويسبح ويتمجد ويتعالى ويرتفع ويجل . ويسمو ويمدح اسمه القدوس والمبارك الذي هو فوق كل البركات والتراتيل والتساويح . والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم : وقولوا آمين .

لاسرائيل . والسادة وتلاميذهم ولكل من تلاميذ تلاميذهم الذين يدرسون الشريعة المقدسة . في هذا المجال وفي اي محل آخر . لتكن نعمة وفضل ورحمة من رب السموات والارض لنا ولهم وقولوا آمين .

ليكن سلام كثير من السماء . وحياة . وشعب وفرج وتعزية ونجاة وصحة . وفداء وعفو . وغفران وسعة وخلص لنا ولكل شعبه اسرائيل وقولوا آمين .

ليت الصانع سلاماً في سمواته بمراحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

הודו לַי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתו: שירו לו זמרו לו
 שירו בכל נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשו: הרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטיו פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו:
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר
 צנה לאלף דור: אשר פרת את אברהם ושבעתו ליצחק: ונעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן ארץ פנען
 הבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט ויגרים בה: ויתהלכו
 מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם
 ויזכח עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו:
 שירו לַי כל הארץ בשורו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את
 כבודו בכל העמים נפלאותיו: פי גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא
 על כל-אלהים: פי כל-אלהי העמים אלילים ויי שמים עשה:
 הוד והדר לפניו עז וחדה במקמו: הבו לַי משפחות עמים הבו
 לַי כבוד ועז: הבו לַי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
 השתחוו לַי בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף תפון תבל
 כל תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך:
 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי הנער
 מלפני יי פי בא לשפוט את הארץ: הודו לַי פי טוב פי לעולם
 חסדו: ויאמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל לַי:

רוממו יי אלהינו והשתחוו להם בגלוי קדוש הוא: רוממו יי
 אלהינו והשתחוו להם קדשו פי קדוש יי אלהינו: והוא
 רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפיו ולא יעיר כל
 חמתו: אלה יי לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד
 יצרוני: זכר-רחמיך יי וחסדיך פי מעולם המה: תנו עז לאלהים
 על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשך אל
 ישראל הוא נוהג עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

احمدوا الرب ادعوا باسمه اخبروا في الشعوب باعماله : غنوا له ترنموا له . تحادثوا بكل عجائبه . افتخروا باسم قدسه . تفرح القلوب الذين يلمسون الرب : اطلبوا الرب وعزه التمسوا وجهه دائماً : اذكروا عجائبه التي صنعها وآياته واحكام فمه : يا ذرية اسرائيل (١) عبده وبني يعقوب مختاريه : هو الرب الهنا في كل الارض احكامه : اذكروا الى الابد عبده . الكلمة التي اوصى بها الى الف جبل : الذي قطعه مع ابراهيم وقسمه لاسحق : وقد اقامه ليعقوب فريضةً ولاسرائيل عهداً ابدياً : قائلاً لك اعطي ارض كنعان جبل ميراثكم : حينما كنتم عدداً قليلاً قليلين جداً وغرباء فيها : وذهبوا من امة الى امة ومن مملكة الى شعب آخر : لم يدع احداً يظلمهم بل ونج من اجلهم ملوكاً : لا تمسوا مسحاتي ولا تؤذوا انبيائي : غنوا للرب يا كل الارض بشروا من يوم الى يوم بخلاصه : حدثوا في الامم بمجده وفي كل الشعوب بعجائبه : لان الرب عجيب ومفتخر جداً . وهو مرهوب فوق جميع الآلهة : لان كل آلهة الامم اصنام واما الرب فقد صنع السموات : الجلال والبهاء امامه . العزة والبهجة في مكانه : هبوا الرب يا عشائر الشعوب هبوا الرب مجداً وعزة : هبوا الرب مجد اسمه . احموا هدايا وتعالوا الى امامه . اسجدوا للرب في زينة مقدسة : ارتعدوا امامه يا جميع الارض تثبتت المسكونة ايضاً لا تزعزع : لتفرح السموات وتبتهج الارض ويقولوا في الامم الرب قد ملك : ليعج البحر وملؤه وتبتهج البرية وكل ما فيها : حينئذ ترنم اشجار الوعر امام الرب لانه جاء ليدين الارض : احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته : وقولوا خلصنا يا اله خلاصنا واجمعنا واقذنا من الامم لتحمد اسم قدوسك وتتفاخر بتسبيحك : مبارك الرب اله اسرائيل من الازل والى الابد . فقال كل الشعب آمين . وسبحوا الرب (اخ ١٦ : ٨ - ٣٦)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه قدوس هو (مز ٩٩ : ٥) علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه لان الرب الهنا قدوس (٩٩ : ٩) . اما هو فرؤوف يغفر الائم ولا يهلك وكثيراً ما رد غضبه ولم يشعل كل سخطه (٧٨ : ٣٨) اما انت يارب فلا تمنع وأفتك عني . تنصرني رحمتك وحقتك دائماً (٤٠ : ١٢) . اذكر مراحمك يارب واحساناتك لانها منذ الازل هي (٢٥ : ٦) اعطوا عزاً لله . على اسرائيل جلاله وقوته في النعمان : مخوف انت يا الله من مقادسك اله اسرائيل المعطي قوة وشدة للشعب مبارك الله (٦٨ : ٣٥ - ٣٦)

אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול
 על גאים: ליי הושיעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח
 בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך
 את נחלתך ורעים ונשאים עד העולם: נפשנו חפחה ליי עזרנו
 ומגננו הוא: פי בו ישמח לבנו פי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך
 יי עלינו פאשר יחלנו לך: הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו:
 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יי אלהיך המעלה
 מארץ מצרים הרדכ פיה ונאמלאהו: אשרי העם שפכה לו
 אשרי העם שיי אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לפי בישועתך
 אשרי ליי כי גמל עלי:

(בחנוכה אומרים מזמור שיר חננת הבית לדוד):

ארומך יי פי דליתני ולא שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי
 אליך ותפאני: יי העלית מן שאול נפשי חיותני מירדי
 בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: פי רגע באפו חיים
 ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי כל אמוט
 לעולם: יי ברצונך העמדת לחררי עז הסתרת פניך הויתי נכהל:
 אליך יי אקרא ואל יי אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
 הודך עפר הנגיד אמתך: שמע יי וחנני יי הנה עזר לי: הפכת
 מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען זמרה כבוד
 ולא ידם יי אלהי לעולם אודהך:

בראש חדש אומרים זה:

לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי
 את יי ואל תשכחי כל גמוליו: הסולח לכל עונכי הרופא
 לכל-תחלואיכי: הנואל משחת חייכי המעטרכי הסוד ורחמים:
 המשיב פטוב עדיך תתהיש פנשר געורכי: עשה צדקות יי
 ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו:

يا اله النعمات يارب . يا اله النعمات اشرق . ارفع يا ديان الارض جاز صنع
المستكبرين (مز ٩٤ : ١ - ٢) للرب الخلاص . بركتك على شعبك سلاه (٣ : ٨)
رب الجنود معنا ملجأنا اله يعقوب . سلاه (٤١ : ١٢) . يارب الجنود طوبى للانسان
الذي يتكل عليك (٨٤ : ١٣) يارب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠)
خلص شعبك وبارك ميراثك وارفعهم وارفعهم الى الابد (٢٨ : ١٠) اقمنا انتظرت
الرب . معونتنا وترسنا هو (٣٣ : ٢٠) . لانه به تفرح قلوبنا لاتنا اتكلنا على اسمه
القدوس (٣٣ : ٢١) لتكن يارب رأفتك علينا حسبما انتظرناك (٣٣ : ٢٢) ارنا يارب
رأفتك واعطنا خلاصك (٨٥ : ٨) قم عوناً لنا وافدنا من اجل رأفتك (٤٤ : ٢٧)
انا الرب الهك الذي اصعدك من ارض مصر افقر فاك فاملاه (٨١ : ١١) . طوبى
للشعب الذي الرب الهه (١٤٤ : ١٥) واما انا فعلى رأفتك توكلت . يتسبح قلبي
بخلاصك . اغني للرب لانه احسن الي (١٣ : ١)

في الحانوكه يقولون (مز مور . اغنية تدشين البيت لداود)

اعظمك يارب لانك نشلتني ولم تشمت بي اعدائي . يارب الهى استعشت بك فمشفتني .
يارب اصعدت من الهاوية نفسي احييتني من بين الهاطين في الجب . ونموا للرب يا اتياءه
واحدوا ذكر قدسه . لان للحظة غضبه . حيوة في رضاه . عند المساء بيت البكاء
وفي الصباح ترنم . وانا قلت في طمأنينتي لا اترزع الى الابد . يارب برضاك ثبت
لجبي عزاً . حجبت وجهك فصرت مرتاعاً . اليك يارب اصرخ والى السيد اتضرع .
ما الفائدة من دمي اذا نزلت الى الحفرة . هل يحمذك التراب . هل يخبر بحمقك .
استمع يارب وارحمي يارب كن معيناً لي . حولت نوحى الى رقص لي . حللت مسحي
ومنطقتي فرحاً . لكي ترنم لك روجي ولا تسكت . يارب الهى الى الابد احمدك
(مز ٣٠) .

في راس الشهر يقولون

باركي يا نفسي الرب وكل مافي باطني ليارك اسمه القدوس . باركي يا نفسي الرب ولا
تسي كل حسناته . الذي يفر جميع ذنوبك الذي يشفي كل امراضك . الذي يفدي من الحفرة
حباتك الذي يكللك بالزحمة والرافة . الذي يشبع بالخير عمرك فيتجدد مثل النسر شبابك .
الرب مجري العدل والقضاء لجميع المظلومين . عرف موسى طرقه وبني اسرائيل افعاله .

רחים וְחַנּוּן יי אָרְךָ אַפְּסִים וְרַב הַסֵּד : לֹא לִנְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם
 יִשׁוּר : לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ : פִּי
 כִּנְבֵה שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר הַסֵּדוֹ עַל יִרְאָיו : פֶּרַח מִזְרַח מִמְעַרְב
 הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ : פָּרַחַם אָב עַל פָּנִים רַחַם עַל יִרְאָיו :
 פִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוּר פִּי עֶפֶר אֲנָדָנוּ : אֲנוּשׁ פְּהָצִיר יָמָיו פְּצִיץ
 הַשְּׂהָה בֶּן יִצִּיץ : פִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא נִפְרָנוּ עוֹד מְקוּמוֹ :
 וְהֶסֶד יי מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים : לְשִׁמְרֵי
 בְּרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹ לַעֲשׂוֹתָם : יי בְּשִׁמְסֵי הַכִּיּוֹן כֶּסֶאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מְשָׁלָה : פָּרְכוּ יי מְלֹאכָיו גְּבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל
 דְּבָרוֹ : פָּרְכוּ יי כָּל צְבָאָיו מְשַׁרְתָּיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ : פָּרְכוּ יי כָּל מַעֲשֵׂיו
 בְּכָל מְקוּמוֹת מְמֻשְׁלָתוֹ פָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יי :

(בעשרת ימי תשובה) יי הוּא הָאֱלֹהִים : יי הוּא הָאֱלֹהִים : ב"פ

יי מְלֹךְ הוּא יי מְלֹךְ הוּא יי יְמֹלֵךְ יִהְיֶה לְעוֹלָם וָעַד : ב"פ

וְהִיָּה יי לְמֹלֵךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם בְּהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ
 אֶחָד : עַד כֹּאן מְעוֹמֵד הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְנִבְצָנוּ מִן הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתָהּ : פָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל-הָעוֹלָם אָמֵן הִלְלוּהָ : כָּל הַנְּשָׁמָה
 תִּהְלַל יְהִי הִלְלוּהָ :

לְמַנְצַח בְּנִגְיֵנוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְכַרְכְּנוּ יָאֵר פָּנָיו
 אֲתַנּוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאָרֶץ דְּרָבָה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָהּ : יוֹדוּךָ
 עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֻמִּים פִּי תִשְׁפֹּט
 עַמִּים מִיִּשׁוּר וְלְאֻמִּים בְּאָרֶץ תִּנְחֵם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
 יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : אָרֶץ נִתְנָה יְבוּלָהּ יְכַרְכְּנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
 יְכַרְכְּנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אַפְסֵי אָרֶץ :

الرب رحيم ورؤوف وطويل الروح وكثير الرحمة . لا يحاكم الى الابد ولا يحقد الى الدهر . لم يصنع معنا حسب خطايانا ولم يجازنا حسب آثامنا . لانه مثل ارتفاع السموات فوق الارض قويت رحمته على خائفيه . كبعد المشرق من المغرب ابعد عنا معاصينا . كما يترأف الاب على البنين يترأف الرب على خائفيه . لانه يعرف جبلتنا . يذكر اتنا تراب نحن . الانسان مثل العشب ايامه . كزهرة الحقل كذلك يزهر . لان ريحاً تعبر عليه فلا يكون ولا يعرفه موضعه بعد . اما رحمة الرب فالى الدهر والابد على خائفيه وعدله على بني البنين . لحافظي عهده وذاكري وصاياه ليعملوها . الرب في السموات ثبت كرسبه ومملكته على الكل تسود . باركوا الرب يا ملائكته المقندين قوة الفاعلين امره عند سماع صوت كلامه . باركوا الرب يا جميع جنوده خدامه العاملين مرضاته . باركوا الرب يا جميع اعماله في كل مواضع سلطانه باركي يا نفسي الرب (مز ١٠٣)

(في عشرة ايام التوبة) الله هو الرب : الله هو الرب (مرتين)

الله ملك . الله قد ملك . الله يملك الى الدهر والابد (مرتين)

ويكون الرب ملكاً على كل الارض . في ذلك اليوم يكون الرب وحده واسمه وحده (زخ ١٤ : ٩) . خلصنا يارب الهنا واجمعنا من الامم لنحمد اسم قدوسك وتفاخر بتسيحك . مبارك الرب اله امرائيل من الازل والى الابد وقال كل الشعب آمين (اخ ١ - ١٦ : ٣٥ و٣٦) . هللوا . كل نسمة فلتسبح الرب هللوا (مز ١٥٠ : ٦)

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمو تسيحة : ليتجنن الله علينا وليباركنا . ليز بوجهه علينا . سلاه : لكي يعرف في الارض طريقك وفي كل الامم خلاصك : يحمذك الشعوب يا الله يحمذك الشعوب كلهم : تفرح وتبهج الامم لانك تدين الشعوب بالاستقامة . وامم الارض تهديهم . سلاه : يحمذك الشعوب يا الله يحمذك الشعوب كلهم : الارض اعطت غلتها . يباركنا الله الهنا : يباركنا الله وتخشاه كل اقاصي الارض : (مزمو ٦٧)

למנצח ממזור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו
מגיד הרקיע: יום ליום וביע אמר ולילה ולילה יחנה
דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל-הארץ יצא
קנם ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא פתחן יצא
מחפתו: ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו
על קצותם. ואין נסתר מחפתו: תורת יי תמימה משיבת נפש
עדות יי נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות
יי ברה מאירת עינים: יראת יי טהורה עומדת לעד משפט יי
אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזבח ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין
מנסתרות נפני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקתי
מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי:

רננו צדיקים ביי לישרים נאנה תהלה: הודו ליי ככנור בנגבל
עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
כי ישר דבר יי וכל-מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד
יי מלאה הארץ: בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם:
כנס כנור מי הים נתן באוצרות תהומות: יראו מי כל-הארץ
ממנו יגורו כל-ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צנה ויעמד:
יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד
מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר
לנחלה לו: משמים הביט יי ראה את כל בני האדם: ממכון
שבתו השגיח אל כל-ישבי הארץ: היוצר יחד לפס המבין אל
כל-מעשיהם: אין המלך נושע ברכי-היל גבור לא ינצל ברכי-פח:
שקר הפוס לתשועה וברכ חילו לא ימלט: הנה עין יי אל יראוי
למינחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו
חפחה ליי עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בטחנו: יהי חסדך יי עלינו פאשר ויחלנו לך:

مزامير للسبت

لامام المغنين . مزموه لداود

السموات تحدث بمجد الله . والفلك يجبر يعمل يديه . يوم الى يوم يذيع كلاماً
وليل الى ليل يبدي علماً . لا قول ولا كلام . لا يسمع صوتهم . في كل الارض خرج
منطقهم والى اقصى المسكونة كلماتهم . جعل للشمس مسكناً فيها . وهي مثل العروس
الخارج من حججته . يتهبج مثل الحيار للسباق في الطريق . من اقصى السموات
خروجها ومدارها الى اقاصيها ولا شيء يخفي من حرها . ناموس الرب كامل يرد النفس .
شهادات الرب صادقة تصير الجاهل حكماً . وصايا الرب مستقيمة تفرح القلب . امر
الرب طاهر يبر العينين . خوف الرب تقي ثابت الى الابد . احكام الرب حق عادلة كلها .
اشهى من الذهب والابرز الكثير واحلى من العسل وقطر الشهاد . ايضاً عبدك يحذر
بها وفي حفظها ثواب عظيم . السهوات من يشعر بها . من الخطايا المستترة ابرئني . ايضاً
من المتكبرين احفظ عبدك فلا يتسلطوا علي . حينئذ اكون كاملاً واتبراء من ذنب
عظيم . لتكن اقوال في وفكر قلبي مرضية امامك يارب صخرتي وولي (مز ١٩) .

اهتفوا ايها الصديقون بالرب . بالمستقيمين يليق التسييح . احمدوا الرب بالعود .
بربابة ذات عشرة اوتار رنمواله . غنوا له اغنية جديدة . احسنوا العزف بهنأف . لان
كلمة الرب مستقيمة وكل صنعه بالامانة . يحب البر والعدل . امتلاءت الارض من رحمة
الرب . بكلمة الرب صنعت السموات ونسمة فيه كل جنودها . يجمع كند امواه اليم
يجعل اللجج في اهراء . لتخش الرب كل الارض ومنه ليخف كل سكان المسكونة .
لانه قال فكان . هو امر فصار . الرب ابطل مؤامرة الامم . لاشي افكار الشعوب .
اما مؤامرة الرب فالى الابد تثبت . افكار قلبه الى دور فدور . طوبى للامة التي الرب
الهها الشعب الذي اختاره ميراثاً لنفسه . من السموات نظر الرب رأى جميع بني البشر .
من مكان سكناه تطلع الى جميع سكان الارض . المصور قلوبهم جميعاً المنتبه الى كل
اعمالهم . لن يخلص الملك بكثرة الجيش . الحيار لا ينفذ بعظم القوة . باطل هو الفرس
لاجل الخلاص وبسدة قوته لا ينجي . هوذا عين الرب على خائفيه الراجين رحمته . لينجي
من الموت انفسهم وليسنجيهم في الجوع . انفسنا انتظرت الرب . معونتنا وترسنا هو . لانه
به تفرح قلوبنا لاننا على اسمه القدوس اتكلنا . لتكن يارب رحمتك علينا حسبما انتظرتناك
(مز ٣٣)

לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתוֹ אֵת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגַרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ : אֲכַרְכָּה
 אֵת יְיָ בְּכָל-עֵת תְּמִיד תִּהְלָתוּ בְּפִי : בְּיָי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי וּשְׁמֵעוּ
 עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לִי אֶתִי וּגְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ : דְּרִשְׁתִּי אֵת
 יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל-מְגוּרֹתַי הַצִּילֵנִי : הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנַחֲרוּ וּפְגִיחֵם אֵל
 יַחְפְּרוּ : זֶה עֲנֵי קָרָא וַיִּשְׁמַע וּמִכָּל-צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ : הֲגֵה מִלְּאֵךְ
 יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיַּחְלָצֵם : טַעְמוּ וּרְאוּ כִי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרֵי הִנְבֵּר יְהִסֵּה
 בּוֹ : יִרְאוּ אֵת יְיָ קִדְשׁוֹ כִּי אִין מִחֶסֶד לִירֵאָיו : כְּפִרִים רָשׁוּ
 וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : לָבוּ כְנִים שְׁמַעוּ לִי יִרְאֵת
 יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם : מִי הָאִישׁ הֶחְפֵּץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב : נִצַּר
 לְשׁוֹנֵךְ מֶרַע וּשְׁפֹתֶיךָ מִדְּבַר מֶרְמָה : סוּר מֶרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ
 שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ : עֵינֵי יְיָ אֵל צַדִּיקִים וְאֲזִינוּ אֵל שׁוֹעֲתָם : פְּגִי יְיָ
 בַעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם : צַעְקוּ וַיִּשְׁמַע וּמִכָּל-צְרוּתָם
 הַצִּילֵם : קָרוֹב יְיָ לְנַשְׁכְּרֵי לֵב וְאֵת דְּבָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רְעוֹת
 צַדִּיק וּמִכְּלָם יִצִּילֵנוּ יְיָ : שִׁמְרֵ כָּל-עֲצָמֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה :
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וּשְׁנֵאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ : פּוֹדֶה יְיָ נַפְשׁ עַבְדָּיו
 וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל-הַחוֹסִים בּוֹ :

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים יְיָ מְעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר בְּדֹר :
 בְּטָרָם הַרִים יִלְדוּ וַתְּחַוֵּלֵל אֶרֶץ וַתְּבַל וַיִּמְעוּלָם עַד עוֹלָם
 אֶתָּה אֵל : תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֵלֶיךָ
 שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ פְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה : זְרַמְתָּם
 שָׁנָה יְהִיוּ בְּפִקְרָה פֶּחָצִיר יַחְלוּף . בְּפִקְרָה יִצִּיץ וְהִלָּף לְעֶרְבִי יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ :
 כִּי כָלֵינוּ כְּאֶפֶס וּבְחֶמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ : שִׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְחָה עֲלֵמֵנוּ
 לְמֵאוֹר פְּגִיעָה : כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרֹתֶיךָ כָּלֵינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ הֲגֵה :
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּנִבְוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַדְפָּם
 עֲמָל וְאֹן כִּי גַז חִישׁ וַנְּעַפָּה : מִי יוֹדֵעַ עֵץ אֶפֶס וּכְיִרְאֵתֶךָ עִבְרֹתֶךָ :
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הוֹדֵעַ וְנִבְיֵא לְכַב הַכְּמָה : שׁוּבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנְחָם
 עַל עַבְדֶּיךָ : שְׁבַעֵנוּ בְּפִקְרָה חֶסֶדְךָ וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ :
 שְׁמַחְנוּ בְּיָמוֹת עֲוִיָּתֵנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה : יִרְאֵה אֵל עַבְדֶּיךָ פֶּעֲלֶיךָ
 וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 פּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ :

لداود عند ما غير عقله قدام ابيهالك فطرده فانطلق . ابارك الرب في كل حين .
 دائماً تسيحه في في . بالرب تقتخر نفسي . يسمع الودعاء فيفرحون . عظمو الرب
 معي ولنعل اسمه معاً . طلبت الى الرب فاستجاب لي ومن كل مخاوفي انتزني . نظروا
 اليه واستناروا ووجوههم لم تحجل . هذا المسكين صرخ والرب استمعه ومن كل ضيقاته
 خلصه . ملاك الرب حال حول خائفيه ويحيهم . ذوقوا وانظروا ما اطيب الرب . طوبى
 للرجل المتوكل عليه . اتقوا الرب يا قديسه لانه ليس عوز لمتقيه . الاشبال احتاجت
 وجاعت واما طالبو الرب فلا يعوزهم شيء من الخير . هلم ايها البنون استمعوا الي فاعلمكم
 مخافة الرب . من هو الانسان الذي يهوى الحيوه ويحب كثرة الايام ليرى خيراً . صن
 لسانك عن الشر وشفيتك عن التكلم بالغش . حد عن الشر واصنع الخير . اطلب السلامة
 واسع وراءها . عينا الرب نحو الصديقين واذناه الى صراخهم . وجه الرب ضد عاملي
 الشر ليقطع من الارض ذكركم . اولئك صرخوا والرب سمع ومن كل شدايدهم اتقدهم .
 قريب هو الرب من المنكسري القلوب ويخلص المنسحق الروح . كثيرة هي بلايا
 الصديق ومن جميعها يحيه الرب . يحفظ جميع عظامه . واحد منها لا ينكسر . الشر
 يبت الشرير وبمغضو الصديق يعاقبون . الرب فادي نفوس عبيده وكل من اتكل عليه
 لا يعاقب (مز ٣٤)

صلوة لموسى رجل الله يارب ملجاء كنت لنا في دور فدور . من قبل ان تولد
 الحبال او ابدت الارض والمسكونة منذ الازل الى الابد انت الله . ترجع الانسان الى
 الغبار وتقول ارجعوا يا بني آدم . لان الف سنة في عينك مثل يوم امس بعد ما عبر
 وكهزيع من الليل . جرقهم . كسنة يكونون . بالغداة كسبب يزول . بالغداة يزهر
 فيزول . عند المساء يجز فيببس . لاتنا قد فينا بسخطك وبغضبك ارتعبنا . قد جعلت
 آثامنا امامك خفياتنا في ضوء وجهك . لان كل ايامنا قد اتقضت برجزك . افينا سنينا
 كقصه . ايام سنينا هي سبعون سنة . وان كانت مع القوة فثمانون سنة وانفراها تعب وبلية .
 لانها تقرض سريعاً فنظير . من يعرف قوة غضبك . وكخوفك سخطك . احصاء ايامنا
 هكذا علمنا فنوتى قلب حكمة . ارجع يارب . حتى متى . وترأف على عبيدك . اشبعنا
 بالغداة من رحمتك فنبهج ونفرح كل ايامنا . فرحنا كالايام التي فيها اذلتنا كالسنين التي
 رأينا فيها شراً . ليظهر فعلك لعبيدك وجلالك لبنيهم . ولتكن نعمة الرب الهنا علينا وعمل
 ايدينا ثبت علينا وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠)

יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יְתוֹלֵנָן : אֹמֵר לִי מַחְסֵי וּמַצוּדָתִי
 אֵלֵהי אֶבְטַח בּוֹ : כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת :
 בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֶּךָ לְךָ וּתְחַתּוּ בְּנַפְיֹו תַּחֲסֶה צְנֹה וְסִתְרָה אָמְתוֹ : לֹא
 תִירָא מִפֶּחַד לְיָלֵה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְלֶךְ מִקְטָב
 יִשׁוּד צְדָדִים : יִפֹּל מִצְדָּד אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ :
 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אִתָּה יְיָ מַחְסֵי עֲלִיּוֹן
 שִׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ : לֹא תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאֲדָלְךָ : כִּי
 מִלְּאֲכִיו יִצְנֹה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל הַדְּבָרֶיךָ : עַל פְּסִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן
 תִּגַּף בְּאֲבֵן רִגְלֶךָ : עַל שֶׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי
 כִּי הוֹשֵׁק וְאִפְלֹטְהוּ אֲשׁוּגְבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ זָנְבֵי
 בְּצָרָה אֶחְלָצֵהוּ וְאֶכַּבְּדֵהוּ : אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

בשלוש רגלים אומרים כאן מזמור הרגל

מִזְמוֹר שִׁירֹו לִי שִׁיר הַדָּשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ
 וּזְרוּעַ קְדָשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ :
 זָכַר הַסֶּדוּ וְאֶמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ : הִרְעִי לִי כָּל הָאֶרֶץ פִּצְחוֹ וּרְנָנוּ וְזָמְרוּ : זָמְרוּ לִי בְכִנּוֹר
 בְּכִנּוֹר וְקַל זְמָרָה : בְּחִצְצָרוֹת וְקַל שׁוֹפָר הִרְעִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ : יִרְעַם
 הַיָּם וּמִלְאוּ תִבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ : גְּהָרוֹת יִמְחֹאוּ קֶף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ :
 לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִשְׁרִים :

שִׁיר לַמַּעְלוֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יְבוּא עֲזָרִי : עֲזָרֵי מַעַם
 יְיָ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שִׁמְרֶךָ :
 הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְיָ שִׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד
 יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וַיְרַח בְּלִילָהּ : יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע
 יִשְׁמַר אֵת נַפְשֶׁךָ : יְיָ יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֶמְרִים לִי בֵּית יְיָ גִּלְגָּד : עַמְדוֹת הָיוּ
 רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם : יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ יַחְדָּו :

الساكن في ستر العلي في ظل القدير بيت : اقول للرب ملجأ وحصني الهني فانك
عليه : لانه يجيك من فح الصباد ومن الوباه الخطر : بنجوافه يظلك ونحت اجنحته
تحمي . ترس وجمن حقه : لا تخشى من خوف الليل ولا من سهم يطير في النهار : ولا من
وباء يسلك في الدجى ولا من هلاك يفسد في الظهيرة : يسقط عن جانبك الف وربوات
عن يمينك . اليك لا يقرب : اتما بعينيك تنظر وترى مجازاة الاشرار : لانك قلت انت
يارب ملجأ . جعلت العلي مسكنك : لا يلاقيك شر ولا تدنو ضربة من خيمتك :
لانه يوصي ملائكته بك لكي يحفظوك في كل طرقك : على الايدي يحملونك لثلا
تصدم بحجرٍ رجلك : على الاسد والصل تظا . الشبل والثعبان تدوس : لانه تعلق بي
انجيهِ : ارفعه لانه عرف اسمي : يدعوني فاستجيب له . معه انا في الضيق . اتقده واحجده :
من طول الايام اشبعه واريه خلاصي (مز ٩١)

في الاعياد يضاف هنا زمور العبد

زمور . رنموا للرب ترنمة جديدة لانه صنع عجائب . خلصته يمينه وذراع قدسه :
اعلان الرب خلاصه . لعبون الامم كشف بره : ذكر رحمته وامامته لبيت اسرائيل . رأت
كل اقاصي الارض خلاص الهنا : اهتفي للرب ياكل الارض اهتفوا ورنموا وغنوا : رنموا
للرب بعودٍ . بعود وصوت نشيدٍ : بالابواق وصوت الصور اهتفوا قدام الملك الرب :
ليعب البحر وملؤه المسكونة والساكنون فيها : الانهار لتصفق بالايادي الجبال لترنم معاً :
امام الرب لانه جاء ليدن الارض : يدين المسكونة بالعدل والشعوب بالاستقامة :
(مز ٩٨)

ترنمة المصاعد . ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني : معونتي من عند الرب
صانع السموات والارض : لا يدع رجلك تزل : لا ينس حافظك : انه لا ينس ولا ينام
حافظ اسرائيل : الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى : لا تضربك الشمس
في النهار ولا النمر في الليل : الرب يحفظك من كل شرٍ يحفظ نفسك : الرب يحفظ
خروجك ودخولك من الآن والى الدهر (مز ١٢١)

ترنمة المصاعد لداود . فرحت بالقائلين لي الى بيت الرب نذهب :
تهف ارجلنا في ابوابك يا اورشليم : اورشليم المبنية كمدينة متصلة كلها :

שָׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי׃
 כִּי שָׁמָּה יָשָׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּח כְּסָאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שָׂאוּ שְׁלוֹם
 יְרוּשָׁלַם יִשְׁלְוּ אַהֲבִיךָ׃ יְהוָה שְׁלוֹם כְּחִילֶךָ שְׁלוֹה פְּאַרְמְנֶיךָ׃
 לְמַעַן אַחֲוֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם כָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית יי׃ אֵלֵהֵינוּ
 אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲלִיךָ נִשְׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם׃ הִנֵּה כְּעֵינַי
 עֹבְדִים אֵל נָד אֲדוֹגִיָהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְחָה אֵל נָד גְּבֻרָתָה כִּן
 עֵינַיִנו אֵל יי׃ אֵלֵהֵינוּ עַד שְׁיִחַנְנוּ׃ חַנְּנוּ יי׃ חַנְּנוּ כִּי רַב שְׁבַעֵנֵנו
 בּוֹז׃ רַבַּת שְׁבַעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבוֹז לְגֵאוֹנִים׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוִלִי יי׃ שִׁהְיֶה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל׃ לֹא
 יי׃ שִׁהְיֶה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם׃ אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ כְּחֻרוֹת
 אַפְסֵנוּ׃ אֲזִי חַיִּים שְׁפֹנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ חַיִּים הַיְדוּוֹנִים׃
 כְּרוּךְ יי׃ שְׁלֵא נִתְּנָנוּ טָרַף לְשֹׁנֵיהֶם׃ נַפְשֵׁנוּ פָּצְפוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַח
 יוֹקָשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ׃ עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי׃ עֲשֵׂה שְׁמִים
 וְאַרְצָן׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי׃ הַלְלוּ עַבְדֵי יי׃׃ שְׁעַמְדִים בְּבֵית יי׃
 בְּחֻצוֹת בֵּית אֵלֵהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יי׃ זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי
 נְעִים׃ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
 גָּדוֹל יי׃ וְאֲדַגִּינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יי׃ עָשָׂה בַשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְלִתְהוֹמוֹת׃ מַעֲלָה נְשֹׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
 לְמִטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאוּצְרוֹתָיו׃ שִׁדְדָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
 עַד בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אֶתֹת וּמִפְתִּיִם בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל־
 עַבְדָּיו׃ שִׁדְדָה גּוֹיִם רַבִּים וְהִרְג מְלָכִים עֲצוּמִים׃ לְסִיחוּן מְלָךְ
 הָאֲמֹרִי וְלַעֲוֹג מְלָךְ הַבְּשָׁן וְלִכְלֹל מִמְּלֻכּוֹת כְּנַעַן׃ וְנָתַן אֶרְצָם נַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יי׃ שְׁמַךְ לְעוֹלָם יי׃ זָכְרָךְ לְדוֹר וָדוֹר׃ כִּי יִדְוִן יי׃
 עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם׃ עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כְּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃

حيث سعدت الاسباط اسباط الرب شهادة لاسرائيل ليحمدوا اسم الرب : لانه هناك استوت الكراسي للقضاء كراسي بيت داود : اسألوا سلامة اورشليم . ليسترح مجوك : ليكن سلام في ابراجك راحة في قصورك : من اجل اخوتي واصحابي لا قولن سلام بك : من اجل بيت الرب الهنا التمس لك خيراً (مز ١٢٢)

ترنمة المصاعد . اليك رفعت عيني يا ساكنناً في السموات : هوذا كما ان عيون العبيد نحو ايدي ساداتهم كما ان عيني الجارية نحو يد سيدتها هكذا عيوننا نحو الرب الهنا حتى يتأف علينا : ارحمنا يارب ارحمنا لاننا كثيراً ما امثلانا هواناً : كثيراً ما شبعنا انفسنا من هزه المستريحين واهانة المستكبرين (مز ١٢٣)

ترنمة المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا ليقبل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا عند ما قام الناس علينا : اذاً لابتلعونا احياءً عند احتماء غضبهم علينا : اذاً لجرقتنا المياه لعبر السيل على انفسنا : اذاً لعبرت على انفسنا المياه الطامية : مبارك الرب الذي لم يسلمنا فريسةً لاسنانهم : انقلت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين الفخ انكسر ونحن انقلتنا : عوتنا باسم الرب الصانع السموات والارض (مز ١٢٤)

هللوا . سبحوا اسم الرب . سبحوا يا عبيد الرب الواقفين في بيت الرب في ديار بيت الهنا : سبحوا الرب لان الرب صالح ونموا لاسمه لان ذاك حلوا : لان الرب قد اختار يعقوب لذاته واسرائيل لحاضه : لاني انا قد عرفت ان الرب عظيم وربنا فوق جميع الآلهة : كل ما شاء الرب صنع في السموات وفي الارض في البحار وفي كل اللجج : المصعد السحاب من اقاصي الارض . الصانع بروقاً للمطر . المخرج الريح من خزائنه : الذي ضرب ابكار مصر من الناس الى الهائم : ارسل آيات ومعجائب في وسطك يا مصر على فرعون وعلى كل عبيده : الذي ضرب امماً كثيرة وقتل ملوكاً اعزاء : سيحون ملك الاموريين وعوج ملك باشان وكل ممالك كنعان : واعطى ارضهم ميراثاً . ميراثاً لاسرائيل شعبه : يارب اسمك الى الدهر . يارب ذكرك الى دورٍ فدور : لان الرب يدين شعبه وعلى عبيده يشفق : اصنام الامم فضة وذهب عمل ايدي الناس :

פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ : אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם : כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטִמְהַ בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל פָּרְכוּ אֶת יי בֵּית אֶהְרֹן פָּרְכוּ יי : בֵּית הַלְוִי פָּרְכוּ אֶת יי יֵרְאוּ יי פָּרְכוּ אֶת יי : פָּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּנָהּ :

כי לעולם חסדו :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :
 פל"ח :

הודו ליי כי טוב (ו)
 הודו לאלהי האלהים
 הודו לאדני האדנים
 לעשה נפלאות גדלות לבדו
 לעשה השמים בתכונה
 לרוקע הארץ על המים
 לעשה אורים גדלים
 את השמש לממשלת ביום
 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
 למכה מצרים בכבוריהם (יג דע"ב)
 ויוצא ישראל מתוכם (ה)
 ביד חזקה ובזרוע נטויה
 לגזר ים סוף לגזרים
 והעביר ישראל בתוכו
 ונער פרעה וחילו בים סוף (הג דע"ב)
 למוליד עמו במדבר (ו)
 למכה מלכים גדלים
 ונדרג מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הפשן
 ונתן ארצם לנחלה (יג דע"ב)
 נחלה לישראל עבדו (ה)

لها افواه ولا تتكلم . لها اعين ولا تبصر : لها آذان ولا تسمع . كذلك ليس في افواهها نفس : مثلها يكون صانعوها وكل من يتكل عليها : يا بيت اسرائيل باركوا الرب . يا بيت هرون باركوا الرب : يا بيت لاوي باركوا الرب . يا خائفي الرب باركوا الرب : مبارك الرب من صهيون الساكن في اورشليم . هلوليا (مز ١٣٥)

احمدوا الرب لانه صالح
 لان الى الابد رحمته (١)
 احمدوا اله الالهة
 لان الى الابد رحمته
 احمدوا رب الارباب
 لان الى الابد رحمته
 الصانع العجائب العظام وحده
 لان الى الابد رحمته
 الصانع السموات بفهم
 لان الى الابد رحمته
 الباسط الارض على المياه
 لان الى الابد رحمته
 الصانع انواراً عظيمة
 لان الى الابد رحمته
 الشمس لحكم النهار
 لان الى الابد رحمته
 القمر والكواكب لحكم الليل
 لان الى الابد رحمته
 الذي ضرب مصر مع ابكارها
 لان الى الابد رحمته
 واخرج اسرائيل من وسطهم
 لان الى الابد رحمته
 بيد شديدة وذراع ممدودة
 لان الى الابد رحمته
 الذي شق بحر سوف الى شقق
 لان الى الابد رحمته
 وعبر اسرائيل في وسطه
 لان الى الابد رحمته
 ودفع فرعون وقوته في بحر سوف
 لان الى الابد رحمته
 الذي سار بشعبه في البرية
 لان الى الابد رحمته
 الذي ضرب ملوكاً عظماء
 لان الى الابد رحمته
 وقتل ملوكاً اعزاء
 لان الى الابد رحمته
 سيحون ملك الاموريين
 لان الى الابد رحمته
 وعوج ملك باشان
 لان الى الابد رحمته
 واعطى ارضهم ميراثاً
 لان الى الابد رحمته
 ميراثاً لاسرائيل عبده

שִׁבְשֵׁבָלְנוּ זָכַר לָנוּ
 בְּל"ח :
 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 בְּל"ח :
 נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
 בְּל"ח :
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם (הַן דַּע"ב)
 בְּל"ח :

מעומד

בָּרוּךְ שֹׁאֵמֵר וְהִנֵּה הָעוֹלָם . בָּרוּךְ הוּא . בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה . בָּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם . בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁיּוֹת . בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ .
 בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת . בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו . בָּרוּךְ
 הוֹי לְעַד וְיָמִים לְנֶצַח . בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל . בָּרוּךְ שִׂמוֹ . בָּרוּךְ אֲתָה
 יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו . וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ . בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת . וּנְגַדְלֶךָ וּנְשַׁבְּחֶךָ וּנְפָאֲרֶךָ וּנְמַלִּיכֶךָ .
 וּנְזַבִּיר שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יְהוּד הוֹי הָעוֹלָמִים מְלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
 עַדִּי עַד שִׂמוֹ הַגָּדוֹל . בָּרוּךְ אֲתָה יי מְלֶךְ מְהַלֵּל בְּתַשְׁבְּחוֹת : עַד כֵּן
 מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ :
 לְהַגִּיד בְּבִקְרָת חֲסִידֶיךָ וְאַמּוֹנְתֶיךָ בְּלִילוֹת : עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי
 נָבֵל עָלֵי הַגִּיזוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתְנִי יי בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן :
 מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיֶיךָ יי מְאֹד עֲמַקּוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ : אִישׁ בַּעַר לֹא יִדַּע
 וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת אֵת : בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ כָּל
 פַּעְלֵי אֲנֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַדִּי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יי : כִּי הִנֵּה
 אוֹיְבֶיךָ יי כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פַּעְלֵי אֲנֹן : וּתְרָם
 כְּרָאִים קְרַנֵּי בְּלַתִּי בְּשִׁמְן רַעֲנָן : וּתַבַּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי פִקְמִים עָלֵי
 מְרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזַנֵּי : צַדִּיק כְּתָמָר יִפְרָח כְּאֲרֹז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה :
 שְׁתוּלִים בְּבֵית יי בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי צוּרֵי וְלֹא עוֹלְתָה בּוֹ :

الذي في مدلتنا ذكرنا
 ونجانا من أعدائنا
 الذي يعطي خبزاً لكل بشر
 احمدوا اله السموات
 لان الى الابد رحمته :
 لان الى الابد رحمته :
 لان الى الابد رحمته :
 لان الى الابد رحمته :

(وقوفاً)

مبارك الذي قال فكان العالم . مبارك هو . مبارك القائل والعامل . مبارك الأمر
 والمتمم . مبارك خالق الكون . مبارك الذي يرحم اهل الارض . مبارك الذي يرحم
 الخلوقات . مبارك الذي يمنح اجراً حسناً لحائفيه . مبارك الاله الصمد والثابت الى الابد .
 مبارك الفادي والمخلص . مبارك اسمه مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . الاله الاب
 الرحوم . المدوح بقم شعبه . المسيح والمجد بلسان اتقيائه وعبيده . وبنشائد داود
 عبدك . نمدحك يا الله الهنا بتسايسح وتراتيل ونعظمتك ونسبحك ونمجدك ونملكك
 ونذكر اسمك . ملكنا الهنا الوحيد السرمدى . الملك المسيح والمجد اسمه العظيم الى
 الابد . مبارك انت يا الله الملك المدوح بالتسايسح . (الى هنا)

مزموور نشيد ليوم السبت . حسن هو الحمد للرب . والترنم لاسمك ايها العلي : ان
 يجبر برحمتك في الغداة وامانتك كل ليلة : على ذات عشرة اوتار وعلى الرباب على عزف
 العود : لانك فرحتني يارب بصنائعك باعمال يديك اتهيسح : ما اعظم اعمالك يارب واعمق
 جداً افكارك : الرجل البليد لا يعرف والجاهل لا يفهم هذا : اذا زها الاشرار كالعشب
 وازهر كل فاعلي الاثم فلكي يبادوا الى الدهر : اما انت يارب فتعال الى الابد : لانه
 هوذا اعداؤك يارب لانه هوذا اعداؤك يبيدون . يتبدد كل فاعلي الاثم : وتنصب
 مثل البقر الوحشي قرني : تدهنت بزيت طري : وتبصر عيني بمراقبي . وبالقائمين
 علي بالشر تسمع اذناي : الصديق كالنخلة يزهر كالارز في لبنان ينمو : مغروسين
 في بيت الرب في ديار الهنا يزهرون : ايضاً ثمرون في الشبية . يكونون دساماً وخضراً :
 ليخبروا بان الرب مستقيم . صخرتي ولا ظلم فيه (مز ٩٢)

יהיה מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תבון תכל כל תמוט :
 נכון בסאך מאז מעולם אמה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות
 קולם ישאו נהרות דכנים: מקלות מים רבים אדירים משפרי ים
 אדיר פמרום יי: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאנה קדש יי
 לארך ימים :

מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ: עבדו את יי בשמחה באו
 לפניו ברננה: דעו פי יי הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו
 עמו וצאן מרעיתו: באו שפרי בתודה תצרתיו בתהלה הודו לו
 פרכו שמו: פי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו :

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך מעתה
 ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יי: רם על
 כל גוים יי על השמים כבודו: יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודר:
 יי בשמים הכין כסאו ומלכותו ככל משלה: ישמחו השמים ותגל
 הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם
 ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי הפיר עצת גוים
 הניא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא
 תקום: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: פי הוא
 אמר ויהי הוא צנה ועמד: פי בחר יי בציון אנה למושב לו:
 פי יעקב בחר לו זה ישראל לסגלתו: פי לא ימש יי עמו ונחלתו
 לא יעזב: והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרפה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שפכה לו
 אשרי העם שיי אלהיו :

الرب قد ملك لبس الجلال . لبس الرب القدرة . اثنزرها . ايضاً تثبتت المسكونة
لا تزعزع : كرسيك مثبته منذ القدم . منذ الازل انت . رفعت الانهار يارب
رفعت الانهار صوتها . ترفع الانهار عيجها : من اصوات مياه كثيرة من غمار امواج
البحر الرب في العلى اقدر : شهادتك ثابتة جداً . بينك تليق القداسة يارب الى طول
الايام (مز ٩٣)

مزور لذبيحة الشكر . اهتفي للرب ياكل الارض . اعبدوا الرب بفرح . ادخلوا
الى حضرته بترنم : اعلموا ان الرب هو الله . هو صنعنا وله نحن شعبه وغنم مرعاه :
ادخلوا ابوابه بمجد دياره بالتسبيح احمدوه باركوا اسمه : لان الرب صالح . الى الابد
رحمته والى دور فدور اماته (مز ١٠٠)

يكون مجد الرب الى الدهر يفرح الرب باعماله (مز ١٠٤ : ٣١) ليكن اسم الرب
مباركاً من الآن والى الابد من مشرق الشمس الى مغربها اسم الرب مسبح . الرب
عالٍ فوق كل الامم فوق السموات مجده (١١٣ : ٢-٤) يارب اسمك الى الدهر يارب
ذكرك الى دور فدور (١٣٥ : ١٣) . الرب في السموات ثبت كرسيه ومملكته على
الكل تسود (١٠٣ : ١٩) . لتفرح السموات وتبهج الارض . ويقال بين الامم الرب
قد ملك (٩٦ : ١١) . الرب ملك الرب قد ملك . الرب يملك الى الدهر والابد :
الرب ملك الى الدهر والابد بادت الامم من ارضه (١٠ : ١٦) الرب ابطل مؤامرة
الامم لاشي افكار الشعوب (٣٧ : ١٠) : في قلب الانسان افكار كثيرة لكن مشورة
الرب هي تثبت (ام ١٩ : ٢٠) اما مؤامرة الرب فالى الابد تثبت . افكار قلبه الى
دور فدور (٣٣ : ١١) لانه قال فكان هو امر فصار (٣٣ : ٩) . لان الرب قد
اختار صهيون اشهاها مسكناً له (١٣٢ : ١٣) . قد اختار يعقوب لذاته واسرائيل لخاصته
(١٣٥ : ٤) لان الرب لا يرفض شعبه ولا يترك ميراثه (٩٤ : ١٣) اما هو فرؤوف
يفخر الائم ولا يهلك وكثيراً ما يرد غضبه ولم يشعل كل سخطه (٧٨ : ٣٨) . يارب
خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠)

طوبى للساكنين في بيتك ابدأ يسبحونك سلاه (مز ٨٤ : ٥) طوبى للشعب
الذي له كهذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (١٤٤ : ١٥)

תהלה לְדוֹד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי נְהַמְלֵךְ אַבְרָכָה שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּכָל יוֹם אַבְרָכָךָ וְאֵהְלֵלָה שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוּל : ַּוּמְהַלֵּל
 מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵינִי חֹקֵר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מֵעַשְׂיָהּ וּגְבוּרַתֶיהָ וּגְדוּלְתָהּ וְגִדּוּדָהּ :
 בְּדֵר פְּבוֹד הוֹדֵךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה : וְעִזּוֹ נִרְאוּתֶיהָ יֹאמְרוּ
 וּגְדֻלְתָהּ אֲסַפְרֶנָּה : זָכַר רַב טוֹבָהּ יִפְעוּ וְצַדִּיקָהּ יִרְנְנוּ : חֲנוּן
 וְרַחוּם : ַּוְ אֶרְךָ אֵפִים וּגְדֻלַּחֶסֶד : טוֹב : ַּוְ לִכְל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
 מֵעַשְׂיוֹ : יוֹדוּךָ : ַּוְ כָּל מֵעַשְׂיָהּ וְחִסְדֶיהָ יִבְרַכּוּכָה : פְּבוֹד מַלְכוּתָהּ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתָהּ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גְּבוּרַתּוֹ וּכְבוֹד בְּדֵר
 מַלְכוּתּוֹ : מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתָהּ בְּכָל דוֹר וָדוֹר :
 סוּמָה : ַּוְ לְכָל הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאִתָּה נֹתֵן לָהֶם אֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֵת יְדֶיהָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן : צְדִיק : ַּוְ בְּכָל דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל מֵעַשְׂיוֹ : קָרוֹב : ַּוְ לְכָל
 קִרְאוֹ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמֶּת : רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוֹעֵתָם
 יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר : ַּוְ אֵת כָּל אֲהַבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תְּהַלֵּת : ַּוְ יִדְבַּר־פִּי וּיְבַרְךָ כָּל בֶּשֶׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאִנְהַנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּנָהּ :

הַלְלוּנָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֵת : ַּוְ אֵהְלֵלָה : ַּוְ בְּהֵי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹדֵי : אֵל תִּבְטְחוּ בַּגְּדִיבִים בְּכֵן אָדָם שֹׂאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה :
 תִּצַּא רוּחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂתֵנָתָיו : אֲשֶׁרֵי שֹׂאֵל
 יַעֲקֹב בְּעִזּוֹ שִׁבְרוּ עַל : ַּוְ אֱלֹהֵיו : עֲשֶׂה שְׁמִים וְאַרְצַן אֵת הַיָּם
 וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם : עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים
 נִתֵן לָהֶם לְרַעֲבִים : ַּוְ מִתִּיר אֲסוּרִים : ַּוְ פִּקַּח עוֹרִים : ַּוְ זִקָה כְּפוּפִים
 : ַּוְ אֵהֵב צְדִיקִים : ַּוְ שִׁמֵר אֵת גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יְעוּבֵד וְהִרְךָ
 רְשָׁעִים יַעֲוֹת : יִמְלֵךְ : ַּוְ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּנָהּ :

הַלְלוּנָהּ בִּי טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ בִּי נָעִים נִאֻוֶה תְּהַלֵּהּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
 : ַּוְ גְּדֵהי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס : הַרְוֵפֵא לְשִׁבְרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם :

تسيحة لداود . ارفعك يا الهي الملك وبارك اسمك الى الدهر والابد : في كل يوم
 اباركك واسبح اسمك الى الدهر والابد : عظيم هو الرب وحيد جداً وليس لعظمته
 استقصاء : دور الى دور يسبح اعمالك وبجروتك يخبرون : بجلال مجد حمدك وامور
 عجائبك الهج : بقوة مخاوفك ينطقون وبعظمتك احدث . ذكر كثرة صلاحك يدون
 وبعدك يرثون : الرب حنان ورحيم بطيء الغضب وكثير الرحمة : الرب صالح لكل
 ومراحه على كل اعماله : يحمذك يارب كل اعمالك ويباركك اقبياؤك : بمجد ملكك
 ينطقون وبجروتك يتكلمون . ليعرفوا بني آدم قدرتك ومجد جلال ملكك : ملكك
 ملك كل الدهور وسلطانك في كل دور فدور : الرب عاضد كل الساقطين ومقوم كل
 المنحنيين : اعين الكل اياك تترجي وانت تعطيهم طعامهم في حينه : تفتح يدك فتشبع
 كل حي رضى : الرب بار في كل طريقه ورحيم في كل اعماله : الرب قريب لكل الذين
 يدعونه الذين يدعونه بالحق : يعمل رضى خائفه ويسمع تضرعهم فيخلصهم : يحفظ
 الرب كل محبيه ويهلك جميع الاشرار : بتسيح الرب ينطق فمي . وليبارك كل بشر
 اسمه القدوس الى الدهر والابد (مز ١٤٥)

اما نحن فنبارك الرب من الآن والى الدهر . هالويا (مز ١١٥ : ١٨)

هالويا . سبحي يا نفسي الرب : اسبح الرب في حياتي . وارنم لاهي ما دمت
 موجوداً : لا تتكلموا على الروساء ولا على ابن آدم حيث لا خلاص عنده : تخرج
 روحه فيعود الى ترابه . في ذلك اليوم نفسه تهلك افكاره : طوبى لمن اله يعقوب معينه
 ورجاؤه على الرب الهه : الصانع السموات والارض البحر وكل ما فيها . الحافظ الامانة
 الى الابد : المجري حكماً للمظلومين المعطي خبزاً للجوع : الرب يطلق الاسرى : الرب
 يفتح اعين العمي . الرب يقوم المنحنيين . الرب يحب الصديقين : الرب يحفظ الغرباء .
 يعضد اليتيم والارملة . اما طريق الاشرار فيعوجه : يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون
 الى دور فدور . هالويا (مز ١٤٦)

سبحوا الرب لان الترنم لاهنا صالح لانه ملذ . التسيح لائق : الرب يبني
 اورشليم : يجمع منفي اسرائيل : يشفي المنكسري القلوب ويجبر كسرهم :

מונה מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב פח
לתבונתו אין מספר: מעודד עניים יי משפיל רשעים עדי ארץ:
ענו ליי בתודה זמרו לאלהינו בכנור: הככסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר המצמים הרים דציר: נותן לבמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי
האיש ירצה: רוצה יי את יראי את המיחלים להסדו: שפתי
ירושלם את יי הללי אלהיך ציון: פי הזק בריחי שעריך ברוך
בניך בקרבך: השם גבולך שלום הלב חטים ושביעה: השלח
אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג בצמר נפור
באפר יפזר: משלך נרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח
דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: מגיד דבריו לעקב חקיו ומשפטיו
לישראל: לא עשה בן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הללויה:

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו בפירוים: הללוהו כל
מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח: הללוהו
כל פוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
יהללו את שם יי כי הוא צנה ונבראו: ונעמידם לעד לעולם
תקנתן ולא יעבור: הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תדמות:
אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: החרים וכל
גבעות עין פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף:
מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: בחורים וגם
בתולות זקנים עם נערים: יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבהו
הודו על ארץ ושמים: ויגרם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני
ישראל עם קרבו הללויה:

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל
בעשיו בני ציון גילו במלפם: יהללו שמו במחול
בתה וכן זמרו לו כי רוצה יי בעמו יפאר עניים בישועה:

يحي عدد الكواكب . يدعو كلها باسماء : عظيم هوربنا وعظيم القوة . لفهمه لا احصاء :
 الرب يرفع الودعاء ويضع الاشرار الى الارض : احيوا الرب بحمد . رنوا لالهنا بعود :
 الكاسي السموات سحاباً المهية للارض مطراً انبتت الجبال عشباً : المعطي للبهائم طعامها
 افراخ الغربان التي تصرخ : لا يسر بقوة الخيل . لا يرضى بساقى الرجل : يرضى
 الرب باتقيائه بالراحين رحمة : سبجي يا اورشليم الرب سبجي الهك يا صهيون : لانه قد
 شدد عوارض ابوابك . بارك ابناءك داخلتك : الذي يجعل تخومك سلاماً ويشبعك من
 شحم الخنطة : يرسل كلمته في الارض سريعاً جداً يجري قوله : الذي يعطي الثلج كالصوف
 ويذري الصقيع كالرماد : يلقي جمده كفتات . قدام برده من يقف : يرسل كلمته فيذيها .
 يهب بريجه فتسيل المياه : يخبر يعقوب بكلمته واسرائيل بفرائضه واحكامه : لم يصنع
 هكذا باحدى الامم . واحكامه لم يعرفوها . هلولوا (مز ١٤٧)

هللوا . سبحوا الرب من السموات سبحوه في الاعالي : سبحوه يا جميع ملائكته
 سبحوه يا كل جنوده : سبحيه يا ايها الشمس والقمر سبحيه يا جميع كواكب النور :
 سبحيه يا سماء السموات ويا ايها المياه التي فوق السموات : لتسبح اسم الرب لانه امر
 خلقت : وثبتها الى الدهر والابد . وضع لها حداً فلن تنعدها : سبجي الرب من الارض
 يا ايها التناين وكل اللجج : النار والبرد الثلج والضباب الريح العاصفة الصانعة كلمته :
 الجبال وكل الآكام الشجر المثمر وكل الارز : الوحوش وكل البهائم الدبابات والطيور
 ذوات الاجنحة : ملوك الارض وكل الشعوب الرؤساء وكل قضاة الارض : الاحداث
 والعذارى ايضاً الشيوخ مع الفتان : ليسبحوا اسم الرب لانه قد تعالى اسمه وحده .
 مجده فوق الارض والسموات : وينصب قرناً لشعبه فخراً لجميع اتقيائه لبني اسرائيل
 الشعب القريب اليه . هللوا (مز ١٤٨)

هللوا . غنوا للرب ترنيمة جديدة تسيحته في جماعة الاتقياء : ليفرح
 اسرائيل بخالقه . لبتمجج بنو صهيون بملكهم : ليسبحوا اسمه برقص . بدف
 وعردي ليرنوا له : لان الرب راضٍ عن شعبه . يجعل الودعاء بالخلص :

יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתָם : רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
 וְחָרַב בְּיַפְיֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחוֹת בְּלְאָמִים : לְאֹסֵר
 מִלְּבִיָּהֶם בְּזִקִּים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכָלִי בְרִזָּל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 פְּתוּב הַדָּר הוּא לְכֹל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָה
 וּכְנֹר : הַלְלוּהוּ בְּתֶפֶחַ וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעָגַב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשַׁמָּה תִהְיֶה הַלְלוּיָהּ :
 כֹּל הַנְּשַׁמָּה תִהְיֶה הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :
 בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

מעומד

וּבְרַךְ דָּוִד אֶת יי לְעֵינַי כָּל הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד : כִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יי הַמְּמַלְכָה
 וְהַמְּתַנְּשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל
 וּבְיָדֶךָ כַּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדֶךָ לְגַבֵּל וּלְחַזֵּק לְכֹל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
 אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ : וּבִרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה : אַתָּה הוּא יי לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת
 הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַנְּמִים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֶם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים : עַד כֵּן
 אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּהַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִים
 וּשְׁמָתָ שְׁמוֹ אַבְרָהָם : וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ
 הַבְּרִית לְתַת אֶת אָרֶץ הַפְּנִיעָנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי
 וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת לְזַרְעוֹ וְתַקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אַתָּה :

ليتهج الاتقاء بمجدٍ ليرغموا على مضاجعهم : تنويهاً لله في افواههم وسيف ذو حدين
في يدهم : ليضعوا نعمةً في الامم وتأديباتٍ في الشعوب : لاسر ملوكهم بقيودٍ وشرفائهم
بكبولٍ من حديد : ليجروا بهم الحكم المكتوب . كرامة هذا لجميع اقبائته . هلولويا
(مز ١٤٩)

هللوييا . سبحوا الله في قدسه . سبحوه في فلك قوته : سبحوه على قواته سبحوه
حسب كثرة عظمته : سبحوه بصوت الصور سبحوه بربابٍ وعودٍ : سبحوه بدفٍ
ورقص . سبحوه باوتار ومزمار : سبحوه بصنوج التصويت سبحوه بصنوج الهتاف .
كل نسمة فلتسبح الرب . هللوييا . كل نسمة فلتسبح الرب . هللوييا (مز ١٥٠)

مبارك الرب الى الدهر . آمين فآمين . (مز ٨٩ : ٥٣) مبارك الرب من صهيون
الساكن في اورشليم . هللوييا (١٣٥ : ٢١) مبارك الرب الله اسرائيل الصانع
العجائب وحده : ومبارك اسم مجده الى الدهر ولتتلى الارض كلها من مجده . آمين
ثم آمين (٧٢ : ١٨ و ١٩)

(وقوفا)

وبارك داود الرب امام كل الجماعة وقال داود مبارك . انت ايها الرب اله اسرائيل
ايئنا من الازل والى الابد : لك يارب العظمة والجبروت والجلال والبهاء والمجد . لان
لك كل ما في السماء والارض . لك يارب الملك . وقد ارتفعت رأساً على الجميع : والغنى
والكرامة من لدنك وانت تتسلط على الجميع . ويدك القوة والجبروت ويدك تعظيم
وتشديد الجميع : والآن يا الهنا نحمدك ونسبح اسمك الجليل : (اخ ١ : ٢٩ - ١٠ : ١٣)
وليباركوا اسم مجدك المتعالي على كل بركة وتسييح : انت هو يا الله وحدك الذي صنعت
السموات وسموات السموات . وكل جنودها . الارض وكل ما عليها . البحار وكل
ما فيها . وانت تحيي جميعها . وخنود السموات تسجد لك (الى هنا) . انت هو الرب
الاله الذي اخترت ابرام واخرجته من اور الكلدانيين وجعلت اسمه ابراهيم : ووجدت
قلبه امناً امامك وقطعت معه العهد ان تعطيه ارض الكنعانيين والحثيين والاموريين
والفرزيين واليبوسيين والجرجاشيين وتعطيها لنسله . وقد انجزت وعدك لانك صادق :

ותרא את עיני אבותינו במצרים ואת זערתם שמעת על זם סוף:
 ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו. כי ידעת
 כי הזירו עליהם. ותעש לה שם כהיום הזה: והים נקעת לפניהם
 ויעברו בתוך הים בנישנה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו
 אבן במים עזים:

ויושע יי ביום ההוא את-ישראל מיד מצרים. וירא ישראל את-
 מצרים מת על-שפת הים: וירא ישראל את-הינד הגדלה
 אשר עשה יי במצרים ויראו העם את-יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו:

אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליי ויאמרו:
 לאמר אשירה ליי כי גאה גאה
 סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת זה ויהי-לי
 לישועה זה אלי ואנינהו אלהי
 אבי וארממנהו: יי איש מלחמה יי
 שמו: מרנבת פרעה וחילו נרה בים ומכבר
 שלשיו טבעו בים-סוף: תהמת יכסמו ירדו במצולת כמו
 אבן: מינה יי גאדרי בפח מינה
 יי תרעין אויב: וברב גאונה תהרם
 קמיד תשלח חרנה יאכלמו פקש: וברוח
 אפיד נערמו-מים נצבו כמו-ינד
 גזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר
 אויב ארדה אשיג אהלך שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
 ברוחך בסמו ים צללו בעופרת במים
 אדירים: מי-כמכה באלם יי מי

ورأيت ذل ابائنا في مصر وسمعت صراخهم عند بحر سوف : واظهرت آياتٍ وعجائب
على فرعون وعلى جميع عبيده وعلى كل شعب ارضه لانك علمت انهم بغوا عليهم وعملت
لنفسك اسماً كهذا اليوم : وفلقت اليم امامهم وعبروا في وسط البحر على اليابسة وطرحت
مطارديهم في الاعماق كحجرٍ في مياه قوية . (نح ٩ : ٦ - ١١)

نخلص الرب في ذلك اليوم اسرائيل من يد المصريين . ونظر اسرائيل
المصريين امواتاً على شاطئ البحر : ورأى اسرائيل الفعل العظيم الذي
صنعه الرب بالمصريين . نخاف الشعب الرب وآمنوا بالرب وبعبدته موسى

حينئذٍ رنم موسى وبنوا اسرائيل هذه التسبيحة للرب وقالوا . ارنم
للرب فانه قد تعظم . الفرس وراكبه طرحهما في البحر : الرب قوتي
ونشيدي . وقد صار خلاصي . هذا الهى فابجده . اله ابى فارفعه : الرب
رجل الحرب الرب اسمه : مركبات فرعون وجيشه القاها في البحر .
ففرق افضل جنوده المركبية في بحر سوف : تغطيهم اللجج . قد هبطوا
في الاعماق كحجر : يمينك يارب معزة بالقدرة . يمينك يارب تحطم العدو :
وبكثرة عظمتك تهدم مقاوميك . ترسل سخطك فيا كلهم كالقش :
وبريح انفك تراكت المياه . انتصبت المجاري كراية . تجمدت اللجج في
قلب البحر : قال العدو اترك اتبع ادرك اقسام غنيمة . تمتلىء منهم
نفسى . اجرد سيفي تفنيهم يدي : نفخت بريحك فغطاهم البحر .
فاصوا كالرصاص في مياه غامرة : من مثلك بين الآلهة يارب .

פְּמַכָּה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ   נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה
 פְּלֵא :   נְטִיטָה יְמִינָה תִבְלַעְמוּ אָרְצִין :   נְחִיטָה
 בְּחִסְדָּה עִם-זוֹ גְּאֻלָּה   גְּהִלָּה בְּעֶזֶה אֶל-נְגִה
 קִדְשָׁה :   שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן   חֵיל
 אַחֲזוּ יִשְׁבִי פְּלִשְׁתָּה :   אֶז נִבְרָלוּ אֱלוֹפֵי
 אָדוּם   אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֲזוּמוּ רָעַד   נְמַגּוּ
 פֶל יִשְׁבִי כְנָעִין :   תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
 וְפַחַד   בְּגִדְל זְרוּעָה יִדְמוּ פְּאָבִין   עַד-
 יַעֲבֵר עִמָּהּ "   עַד-יַעֲבֵר עִם-זוֹ
 קְנִיטָה :   תִּבְאֲמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּדַר נְחִלָּתָהּ   מְכוּן
 לְשִׁבְתָּהּ פְּעֻלָּתָהּ "   מִקְדָּשׁ "   בּוֹנְנוּ יְדִיָּהּ :
 " יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד :   " יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד :

בשבת בשלח ובשביעי של פסח מוסיפים זה :

כִּי בָא סוּם פְּרַעֲהַ בְּרַכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיָם וַיֵּשֶׁב " עֲלֵיהֶם אֵת מִי
 הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּנְפֹשָׁה בְּחוּדֵי הַיָּם : וַתִּפָּח מְרִים
 הַנְּבִיאָה אֲהוּת אַבְרָן אֵת הַתֵּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ
 בְּתַפִּים וּבְמַהֲלֹת : וַתַּעַן לָהֶם מְרִים שִׁירוּ לִי כִי גָאָה גְּאָה סוּם
 וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם : וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֵת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיִּצְאוּ אֶל
 מִדְּבַר שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַר וְלֹא מִצְאוּ מַיִם : וַיִּבְאוּ
 מִדְּבַר וְלֹא יָבִילוּ לְשִׁתֵּת מַיִם מִמֶּדְבָּר כִּי מְרִים הֵם עַל בֶּן נְרָא
 שְׁמָה מְרָה : וַיִּלְנוּ הָעַם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נְּשׁוּתָהּ : וַיִּצְעַק אֶל
 " וַיִּוְרְחוּ " עֵין וַיִּשְׁלַח אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק
 וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נְסָהוּ : וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל " אֱלֹהֶיךָ
 וְהִנָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל הַקּוֹי כָּל
 הַמִּצְוָה אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּמִצְוֹתַי לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי " וַפְּאָה :

من مثلك معتزلاً في القداسة . مخوفاً بالتساويح . صانعاً عجائب : تمد
يميناك فتبتلعهم الارض : ترشد برأفتك الشعب الذي فديته . تهديه
بقوتك الى مسكن قدسك : يسمع الشعوب فيرتعدون تاخذ الرعدة
سكان فلسطين : حينئذ يندهش امرء ادوم . اقوياء مواب تاخذهم
الرجفة . يذوب جميع سكان كنعان : تقع عليهم الهيبة والرعب .
بعظمة ذراعك يصمتون كالخجر . حتى يعبر شعبك يارب . حتى يعبر
الشعب الذي اقتنيته : تجيء بهم وتغرسهم في جبل ميراثك . المكان
الذي صنعه يارب لسكنك . المقدس الذي هيأته يدك يارب : الرب
يملك الى الدهر والابد : (خر ١٤ : ٣٠-٣١ و١٥٥ : ١-١٨)

(في يوم سبت בְּיּוֹם שַׁבָּת وفي اليوم السابع من عيد الفصح يضاف)

فان خيل فرعون دخلت بمركباته وفرسانه الى البحر . ورد الرب عليهم ماء البحر .
واما بنو اسرائيل فمشوا على اليابسة في وسط البحر : فاخذت مريم النبية اخت هرون
الدف يدها . وخرجت جميع النساء وراءها بدفوف ورقص واجابتهن مريم رنمن للرب
فانه قد تعظم . الفرس وراكبه طرحها في البحر : ثم ارتحل موسى باسرائيل من بحر
سوف وخرجوا الى برية شور . فداروا ثلاثة ايام في البرية ولم يجدوا ماءً : فخاؤا
الى مارة . ولم يتدروا ان يشربوا ماءً من مارة لانه مر . لذلك دعي اسمها مارة : فذمر
الشعب على موسى قائلين ماذا نثرب : فصرخ الى الرب . فاراه الرب شجرة فطرحها
في الماء فصار الماء عذباً . هناك وضع له فريضةً وحكماً وهناك امتحنه : فقال ان كنت
تسمع لصوت الرب الهك وتصنع الحق في عينه وتصفي الى وصاياه وتحفظ جميع فرائضه
فرضاً ما نما وضعه على المصريين لا اضع عليك . فاني انا الرب شافيك (خر ١٥ : ١٩-٢٦)
(لحد هنا)

כי לַיִן הַמְּלוּכָה וּמַשֵּׁל בְּנוֹסִים; וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּדַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט
 אֶת־הַר עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לַיִן הַמְּלוּכָה; וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ; פִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אָחָד וְשָׂמוּ אֶחָד; וּבַתּוֹרָתָךְ כְּתוּב
 לֵאמֹר: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

וְשִׁתְּפַח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשֵׁמוֹ
 וּבְאָרְצוֹ. פִּי לֶךְ נָאָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד. שִׁיר וּשְׁבַחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמְמַשְׁלָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
 תְּהִלָּה וְתַפְאֲרָת קִדְשָׁה וּמְלָכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ. וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָפָה אֵל. פְּרוּךְ אָפָה יי מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וּמְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה: אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל
 הַנְּשֻׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹהֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל הַיּ
 הָעוֹלָמִים אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקוֹם קָרָאתִיךָ יי; יי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה
 אֲזִנֶּיךָ בְּשִׁבּוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי; אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵנִי יי מִי
 יַעֲמֵד; פִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּנָּרָא; קוֹיָתִי יי קוֹתָה נַפְשִׁי.
 וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי; נַפְשִׁי לַיִן מִשְׁמְרִים לַבִּקָּר שְׁמְרִים לַבִּקָּר;
 נַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי פִּי עִם יי הַדָּסָד וְהַרְפָּה עִמוֹ פְּדוּת; וְהוּא
 יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קדיש לעילא

וַיִּתְנַדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. (אמן) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיָּה.
 וַיִּמְלִיךְ מְלָכוּתִיָּה. וַיַּצְמַח פּוֹרְקַנְיָה. וַיִּקְרַב מְשִׁיָּהוּ. (אמן)
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב
 וְאִמְרוּ אָמֵן:

וְהָא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא וְתַבְרָךְ. וַיִּשְׁתְּפַח.
 וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלָּל.
 שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא.
 שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא. דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

لان للرب الملك وهو المتسلط على الامم (مز ٢٢ : ٢٩) . ويصعد مخلصون على جبل صهيون ليدينو جبل عيسو ويكون الملك الرب (عو ١ : ٢١) . ويكون الرب ملكاً على كل الارض . في ذلك اليوم يكون الرب وحده واسمه وحده (زخ ١٤ : ٩) وبشريعتك مكتوب « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » (تث ٦ : ٤)

ليسبح اسمك الى الابد . ملكنا . الاله الملك العظيم . والمقدس في السموات وعلى الارض . فان بك يلقى يا الله الهنا واله ابائنا للدهر والابد النشيد والتسبيح والحمد والترتيل والعزة والسلطة والنصر والعظمة والجبروت والمدح والجلال والقداسة والملوكوت والبركات والتشكرات لاسمك العظيم القدوس . منذ الازل والى الابد انت الاله . مبارك انت يا الله الملك العظيم المدوح بالتساويح اله الشكران سيد العجائب . خالق جميع الارواح . ورب كل الاعمال الذي يختار بنشائد الترتيل الملك الابدي . آمين

في ١٠ ايام التوبة يقال مز ١٣٠

ترنمة المصاعد . من الاعماق صرخت اليك يارب . يارب اسمع صوتي لتسكن اذناك مصغبتين الى صوت تضرعاتي : ان كنت تراقب الآثام يارب ياسهد فمن يقف : لان عندك المغفرة لكي يخاف منك : انتظرتك يارب انتظرت نفسي وبكلامه رجوت : نفسي تنتظر الرب اكثر من المراقبين الصبح . اكثر من المراقبين الصبح : ليرج اسرائيل الرب لان عند الرب الرحمة وعنده فديء كثير . وهو يفدي اسرائيل من كل آثامه

قديش لعيلا

لبتعظم ويتقدس اسمه العظيم . (آمين) في العالم الذي خلق حسب ارادته . لبثت ملكوته وينبت خلاصه . ويقرب قدوم مسيحه . (آمين) في مدة حياتكم واياكم وفي مدة حياة جميع بيت اسرائيل عاجلاً وفي زمن قريب . وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً الى الابد وابد الابد . ليتبارك ويسبح ويتمجد ويتعالى ويرتفع ويحل ويسمو ويمدح اسمه القدوس والمبارك . الذي هو فوق كل البركات والتراتيل والتساويح والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم . وقولوا آمين .

החזן בִּרְכוּ אֶת יי הַמְּבוֹרָךְ :

הקהל בלחש

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא .
שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדָּיו אֵין אֱלֹהִים . יְהִי
שֵׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה :

הכל בקול רם בְּרוּךְ יי הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא הַשֶּׁשׁ . עֲשֵׂה
שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַפֶּל . הַמַּאֲוֵר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים :
וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית : מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ
יי בְּכֹלם בְּהַכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
לְבָדוֹ מֵאֵן . הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפוֹאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ . אֲדוֹן עֲזָנוּ . צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ .
מִגֵּן יִשְׁעָנוּ . מְשַׁנֵּב בְּעַדְנוּ : אִי אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל הַעֵדָה . הַכִּיָּן וּפְעֵל
זִדְרֵי הַפֶּה . טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ . מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ . פְּנוֹת
צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים . רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד . כּוֹסְפִים כְּבוֹד אֵל וְקוֹדְשָׁתוֹ :

תְּתַבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמּוֹם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּת . עַל כָּל
שִׁבַּח מַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ . וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיִּצְרָתָה הֵמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה :

תְּתַבָּרַךְ לְנֶצַח צוּרְנוּ . מַלְכֵנוּ . וְגוֹאֲלֵנוּ . בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים . יִשְׁתַּבַּח
שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים . וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו בְּכֹלם
עוֹמְדִים בְּרִים עוֹלָם . וּמְשַׁמְיָעִים בְּיָרְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים
הַיּוֹם וּמֶלֶךְ עוֹלָם . בְּכֹלם אֲדוּכִים . בְּכֹלם בְּרוּרִים . בְּכֹלם גְּבוּרִים .
בְּכֹלם קְדוֹשִׁים . בְּכֹלם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְזָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם . וּבְכֹלם
פּוֹתְחִים אֶת פִּיָּהֶם . בְּקוֹדֶשָׁה וּבְטָהֳרָה . בְּשִׁירָה . וּבְזִמְרָה . מְבַרְכִים .
מְשַׁבְּחִים . מְפָאֲרִים . וּמְקַדְּשִׁים . וּמְעֲרִיצִים . וּמְמַלְכִים אֶת שֵׁם הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא . וּבְכֹלם מְכַבְּלִים
עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שְׁמִים זֶה מִזֶּה . וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה .

(الجزءان) (١) باركوا الله المبارك

(الجمهور بصوتٍ منخفض) ليسبح ويتمجد اسم الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك . الذي هو الاول وهو الآخر ولا اله سواه . ليكن اسم الله مباركاً من الآن والى الابد . ومتعالياً على كل بركة ومديح .

(جميعاً بصوتٍ عالٍ) مبارك الله المبارك الى الدهر والابد

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . مصور النور وخالق الظلمة صانع السلام وخالق الكل (اش ٤٥ : ٧) .

المعطي نوراً للارض ولساكنين فيها برحمة . والمجدد اعمال الخليفة في كل يوم دائماً حسب جوده : ما اعظم اعمالك يارب . كلها بحكمة صنعت . امتلاءت الارض من غناك (مز ١٠٤ : ٢٤) . ايها الملك المتعالي وحده منذ القدم . المسبح والمجدد والسامح منذ الازل : ايها الاله الابدي ارحمنا حسب مراحمك الجزيلة . يا سيد قوتنا وصخر حصننا . وترس خلاصنا . وحصن لاجلنا . الاله المبارك العظيم المعرفة الذي كَوَّن ونظم اشعة الشمس . وخلق هذه الاشياء الحسنة تمجيداً لاسمه . جعل النيرات حول عزه . رؤساء جنوده المقدسة تعظم التقدير وتحدث دائماً بمجد الرب وقداسته

لتتبارك يا الله الهنا في السماء من فوق وعلى الارض من تحت لاجل سمو اعمال يديك والنيرات التي خلقت فهي تمجيدك الى الابد .

لتتبارك الى الابد يا صخرنا . وملسكنا . ومخلصنا . خالق المقدسين . ليسبح اسمك الى الابد يا ملكنا . خالق الملائكة . الذي ملائكته واقفون في اعالي الكون وينادون سويةً بنحشوع كلمات الله الحي والملك الابدي . ملائكة كلهم محبوبون . كلهم ابرار . كلهم اقوياء . كلهم مقدسون . ويعملون كلهم مشيئة مالكهم بخوف وخشوع . وكلهم يفتحون افواههم بقداسة وطهارة . بنشيد وترتيل . ويباركون ويسبحون ويمجدون ويقدمون ويوقرون ويعترفون بملك اسم الاله الملك العظيم الجبار المهيب . قدوس هو وكلهم يتبولون عليهم نير الملكوت السماوي الواحد من الآخر . ويعطون اذننا الواحد للآخر

(١) هو المندوب من الشعب ليتلو الصلاة بصوتٍ عالٍ

לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם בְּנַחַת רוּחַ . בְּשִׁפְחַת בְּרוּרָה וּבְנִעְיָמָה קְדוּשָׁה .
 בְּכֹלם בְּאַחַד עוֹנִים בְּאַיְמָה . וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ .
 יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וְהַאֲפִנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ
 גְדוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעֻמָּתָם (לְעַמַּת הַשָּׁרָפִים) מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים :
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְנוּ . לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ .
 וְתִשְׁבַּחְוֹת יִשְׁמְעֵנוּ . כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוּשׁ . פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת .
 עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת . בַּעַל מַלְחָמוֹת . זוֹרַע צְדָקוֹת . מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת .
 בּוֹרֵא רְפוּאוֹת . נוֹרֵא תְהִלּוֹת . אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת . הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ
 בְּכֹל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְרֵאשִׁית . כְּאֹמֵר לְעֹשֶׂה אֲוִירִים גְּדוֹלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . וְהַתְקִין מְאוּרוֹת מְשַׁמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת :

אֲהַבֵּת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְרָה חֲמֵלָתָה
 עָלֵינוּ . אָבִינוּ מִלְּפָנָיו . בְּעֶבְרֵי שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבְעֶבְרֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁבְטַחְנוּ בְּךָ וַתִּלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לְעֲשׂוֹת (חֲקֵי) רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם
 בֵּן תִּתְחַנְּנוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן . הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ . וְתֵן בְּלִפְנֵינוּ
 בִּינָה . לְהַבִּין לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְכַיֵּם
 אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה . וְהֵאָר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ . וְדַבֵּק
 לִפְנֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְיַחַד לְכַבְּנֵי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ לְמַעַן לֹא
 גְבוּשׁ וְלֹא נִפְלָם וְלֹא נִפְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ הַגְּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ . נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ . וְנִרְחַמְךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְנַחֲסֶדְךָ הַרְפִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סָלָה וָעֶד . מְהֵרָה וְהֵבֵא
 עָלֵינוּ . בְּרָכָה וְשְׁלוֹם . מְהֵרָה מְאַרְבַּע פְּנֵינֵינוּ כָּל הָאָרֶץ . וְשִׁבּוֹר
 עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְנֹאֲרֵינוּ . וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמֵינֵינוּ לְאַרְצֵנוּ . כִּי
 אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה . וּבְנוֹ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן . וְקִרְבַּתְנוּ
 מִלְּפָנָיו לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִתְדְךָ . לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה
 אֶת שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

ليقدسوا خالقهم يهدو بال بلغة تقبة وبنعم مقدس وكلهم سوية يجييون بخوف ويقولون
بخشوع . « قدوس قدوس رب الجنود المالمى الارض بمجده » (اش ٦ : ٣)
واولافانيم والخلوقات المقدسة ترتفع بصوت عظيم كالرعد مقابل السرافيم وتسبح قائلة
« مبارك مجد الرب من مكانه » (خر ٣ : ١٣)

لاله مبارك الكل ينعمون . لملك اله حي صمدي بالترانيل ينطقون . وبالتسايح
ينادون . لانه هو وحده علي وقدوس فاعل الاعمال العظيمة والصانع المستحدثات
سيد الحروب . زارع الحسنات . منبت الخلاص . خالق العلاجات . موفر بالتسيجات
سيد العجائب . المجدد بحسب جوده في كل يوم دائماً اعمال الخليفة كما قيل
« للصانع انواراً عظيمة . لان الى الابد رحمته » (مز ١٢٦ : ٧) . وقد رتب
النيرات السماوية التي بها يفرح عالمه الذي خلقه . مبارك انت يارب خالق النيرات

قد احببتنا يارب الهنا بمحبة ابدية . وشفت علينا بشفقة عظيمة وفاتحة . ابانا
ملكنا لاجل اسمك العظيم ولاجل اباآتنا الذين اتكلوا عليك وعلمتهم فرائض الحياة
لعملوا حسب مشيتك بقلب سليم . هكذا نحن علينا يا ابانا الاب الرحمان . يارحوم
ارحمنا واعطنا فهماً لنفهم . ونذكر . ونطيع . وتعلم . ونعلم . ونحفظ . ونعمل . وثبت
كلام تعلم شريعتك بمحبة . وأن اعيننا بشريعتك . وعلق قلبنا بوصاياك . ووجد
قلبنا لنحب ونهاب اسمك لسكي لا نخزي ولا نخجل ولا نهنر الى الدهر والابد . لاننا
على اسمك المقدس والعظيم والحيار والمهيب اتكلنا . لنبتهج ونفرح بخلاصك . يارب
الهنا لا تدع رحمتك وافضالك الكثيرة تتركنا الى الابد . سلام . اسرع وامنحنا
بركةً وسلاماً عاجلاً من اربع زوايا الارض . واكسر نير الامم من عنقنا وسيرنا
سريعاً قياماً لارضنا . لانك انت اله تفعل الخلاص . واخترتنا من كل شعب ولسان .
وقربتنا يا ملكنا لاسمك العظيم بمحبة لشكرك ونوحده ونهاب ونحب اسمك :
مبارك انت يارب الذي اختار شعبه اسرائيل بمحبة .

שמע ישראל יי אלהינו יי אהך :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על-לבבך :
 ושננתם לבניך ודברתם עם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וקשרתם לאות על-ידיך והיו לטמטפת בין עיניך : וכתבתם
 על-מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את-יי אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם :
 ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגה ותירשך
 ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבדמתי ואכלת ושבעת : השמרו
 לכם פן-יפחה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם : וחרה אף-יי בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מטר והאדמה
 לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי
 נתן לכם : ושמרתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם
 אותם לאות על-ידכם והיו לטמטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם
 את-בניכם לדבר עם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
 וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם
 בימי השמים על-הארץ :

ויאמר יי אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
 ועשו להם ציצת על-פנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת
 הפנה פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-
 כל-מצות יי ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר-אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי
 והייתם קדושים לאלהיכם : אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :
 החזן יי אלהיכם אמת :

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوتٍ منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك ومن كل نفسك ومن كل قوتك : ولتكن هذه الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك : وقصها على اولادك وتكلم بها حين تجلس في بيتك وحين تمشي في الطريق وحين تام وحين تقوم : واربطها علامةً على يدك ولتكن عصائب بين عينيك : واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .
(تث ٦ : ٤ - ٩)

فاذا سمعتم وصاياي التي انا اوصيك بها اليوم لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل قلوبكم ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتأخر فنجمع حنطتك وخمرك وزيتك : واعطي بهائمك عشباً في حقلك قثاً كل انت وتشبع : فاحترزوا من ان تهوى قلوبكم فتزيغوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمني غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها فتبيدون سريعاً عن الارض الحيدة التي يعطىكم الرب اياها : فضعوا كفاي هذه على قلوبكم ونفوسكم واربطوها علامةً على ايديكم ولتكن عصائب بين عيونكم : وعلموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في بيوتكم وحين تمشون في الطريق وحين تامون وحين تقومون : واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك : لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسام الرب لابائكم ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض : (تث ١١ : ١٣ - ٢١)

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال ثيابهم في احيالهم ويجعلوا على هدب الذيل عصابةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون ورأها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لاهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم .
(عد ١٥ : ٣٧ - ٤١) (الحزآن) الله الهكم حق

אִמֶת . וְנִצִּיב . וְנִכּוֹן . וְקִיָּם . וְיִשָּׁר . וְנֶאֱמָן . וְאֵהוּב . וְחָכִיב . וְנֶחְמַד .
 וְנִעִים . וְנוֹרָא . וְנֹדִיר . וְנִתְקַן . וְנִמְקָל . וְנִטוֹב . וְנִיפָה .
 הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אִמֶת אֵלֵהוּ עוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ . צוּר
 יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ . לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן
 וּמִלְכוּתוֹ וְנֶאֱמִיתוֹ לְעֵד קִנְיַת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִנְיָיִם וְנֶאֱמָנִים
 וְנֶחְמָדִים לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : עַל אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ . וְעַל בְּנֵינוּ .
 וְעַל הַדּוֹרוֹתֵינוּ . וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עִבְדֶּיךָ : עַל הָרֵאשׁוֹנִים
 וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקִיָּם . בְּאִמֶת וּבְאֶמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר :
 אִמֶת שְׁאֵפָה הוּא יי אֵלֵהֵנוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ . מִלְּפָנֶיךָ מְלֶכֶךְ אֲבוֹתֵינוּ .
 גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ . צוּרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתָנוּ . פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
 הוּא שְׂמֵךְ . וְאִין לָנוּ עוֹד אֵלֵהֵם זוֹלָתְךָ סֶלָה :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
 בְּכָל הַיּוֹם וְדוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁכֶךָ . וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד
 אַפְסֵי אָרֶץ : אִמֶת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ
 יֵשִׁים עַל לִבּוֹ : אִמֶת שְׁאֵתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ . וּמְלֶכֶךְ גְּבוּר לְרִיב
 רִיבֶם לְאֲבוֹת וּבָנִים : אִמֶת אֵתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָּה הוּא אַחֲרוֹן .
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מְלֶכֶךְ גּוֹאֲלֵ וּמוֹשִׁיעַ : אִמֶת מִמְּצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ
 יי אֵלֵהֵנוּ מִבֵּית עִבְדִּים פְּדִיתָנוּ . כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ . וּבְכוֹרְךָ
 יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָ . וְיָם סוּף לָהֶם בְּמַעַתָּה . וְזָדִים טַבַּעַתָּה . וַיִּדְרִידִם עֲבָרֵי
 יָם . וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתֵר : עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוִיבִים
 וְרוֹמְמוּ לְאֵל . וְנִתְּנוּ יַדִּידִים זְמִירוֹת . שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת . בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת . לְמֶלֶךְ . אֵל חַי וְקַיָּם . רֵם וְנִשְׂאָ . גְּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא . מִשְׁפִּיל
 גְּאִים עַדֵי אָרֶץ . מְגַבִּיהַ שְׁפָלִים עַד מְרוֹם . מוֹצִיא אֲסִירִים . פּוֹדֵה
 עֲנָוִים . עוֹזֵר דַּלִּים . הַעֲוִנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעַת שְׁוֹעַם אֱלֹוֵי . תְּהִלּוֹת
 לְאֵל עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלֵם בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ . מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
 שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם : מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כַמְכָה
 גְּאֻדֵר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה סֶלָה : שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים
 לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם . יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יי
 יִמְלֶכֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
 בְּרוּךְ אֵתָּה יי גּוֹאֲלֵ יִשְׂרָאֵל :

حق . و يقين . ومقرر . وثابت . ومستقيم . وامين . ومحبوب . وعزيز . وشهي .
ولذيذ . ومهيّب . وقوي . ومرتب . ومقبول . وحسن . وجميل . هذا الكلام لنا الى
الدهر والابد . حقاً ان الاله الابدّي هو ملكنا . صخر يعقوب . ترس خلاصنا .
هو ثابت من جيل الى جيل . واسمه ثابت . وكرسه راسخ . وملكوته وحقه ثابتان
الى الابد . وكلامه حي وثابت وامين وشهي الى الابد ودهر الدهور لآبائنا ولنا ولبنينا
ولاحياننا ولكل احيال نسل اسرائيل عبيدك . في الاعصار السالفة والاخيرة . هو كلام
حسن وثابت بحق وامانة هو فرض لا يزول . حقاً انك انت هو الرب الهنا واله آباؤنا .
ملكنا وملك آباؤنا . مخلصنا ومخلص آباؤنا . صخرنا وصخر خلاصنا . فادينا . ومنجينا .
منذ الازل هو اسمك . وليس لنا بعد اله غيرك . سلاه .

انت عون لآبائنا منذ الازل . ترس ومخلص لهم ولابنائهم بعدهم في كل جيل وجيل .
بجلسك في اعالي الكون واحكامك وعداتك الى اقاصي الارض . حقاً . طوبى للرجل
الذي يسمع وصاياك . ويضع في قلبه شريعتك وكلامك . حقاً انك انت سيد لشعبك .
وملك جبار يخاصم مخاصمتهم للآباء والبنين . حقاً انت الاول والآخر . وليس لنا ملك
فادٍ ومخلص سواك . حقاً قد خلصتنا من مصر يارب الهنا . وفديتنا من بيت العبودية .
وقلت كل ابيكارهم . وخلصت بكر اسرائيل وشققت لهم بحر سوف (البحر الاحمر)
وأغرقت المستكبرين . والاعزاء عبروا البحر . واما المضايقون فغمرتهم المياه حتى لم يبق
منهم واحد لذلك قد سبح المحبوبون ومجدوا الرب . والاعزاء وضعوا مزامير ونشائد
وتسايح . بركات وتشكرات لملك اله حي دائم سام رفيع عظيم . جبار مهيب .
مخفض المنكبرين للارض . ورافع المنضعين الى العلى . مطلق الاسرى . وفادي الودعاء
ومساعد المساكين . والمستجيب لشعبه اسرائيل وقت صراخهم اليه . حمداً للاله العلي
مخلصهم . مبارك هو ثم مبارك . موسى وبنو اسرائيل رتلوا لك نشيداً بفرح عظيم
وقالوا جميعاً « من مثلك بين الآلهة يارب . من مثلك معزاً في القداسة مهيباً بالتسايح
صانعاً عجائب » (خر ١٥ : ١١) . وقد انشد الذين نجوا نشيداً جديداً لاسمك العظيم
على شاطئ البحر . وكلهم سوية شكروا واعترفوا بملكك وقالوا « الرب يملك الى
الدهر والابد » (خر ١٥ : ١٨) وقيل . فادينا رب الجنود اسمه قدوس اسرائيل
(اش ٤٧ : ٤) مبارك انت يارب الذي خلصت اسرائيل .

עמידה

אֲדָנִי שֹׁפְתֵי תַפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי הֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֱלֹהֵי אַבְרָהָם . אֱלֹהֵי יִצְחָק .
וְאֵלֵי הֵי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן . גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים . קוֹנֵה הַכֹּל . וְזוֹכֵר חֲסֵי אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

בַּעֲשִׂיית זְכַרְנוּ לְהַיִּים . מְלֶךְ הַפֶּיַן בְּחַיִּים . פְּתַכְנוּ בַּסֶּפֶר חַיִּים .
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵיחַ חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן . פְּרוּךְ אַתָּה יי . מְגַן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי . מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה . רַב לְהוֹשִׁיעַ (בְּקִיץ מוֹרִיד
הַטָּל בַּחוּרף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד . מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים . וְרוֹפֵא חוֹלִים .
וּמַתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיִּשְׁנֵי עָפָר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי רוֹמֵה לָךְ . מְלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בַּעֲשִׂיית מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים :

וְנֶאֱמָר אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . פְּרוּךְ אַתָּה יי . מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

כַּשְׁחוֹזֵר שְׁלִיחַ צְבוֹר אוֹמֵר :

נִקְדֵּי־שֶׁךְ וְנַעֲרִיצֶךָ . פְּנוּעֵם שִׁיחַ סוֹד שְׁרַפְי קִדְשׁ . הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ
קִדְשָׁה . וּבֵן פְּתוּב עַל-יַד גְּבִיאוֹךָ . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים . פְּרוּךְ פְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ : וּבְדַבְּרֵי
קְדוּשָׁתְךָ פְּתוּב לְאֹמַר . יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ . וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ . וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה .
פִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה . פְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
(בַּעֲשִׂיית הַמְּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ :

العاميده

يا رب افتح شفتي فيخبر فمي بتسييحك (مز ٥١ : ١٧)

مبارك انت يا الله الهنا واله ابائنا . اله ابرهيم . اله اسحق . واله يعقوب . ايها
الاله العظيم الجبار المهيب . اله علي . الوهاب احسانات حسنة . مالك الكل . وذاكر
فضائل الاباء والآتي بمخلصٍ بمحبةٍ لابناء ابنائهم لاجل اسمه .

(في عشرة ايام التوبة) اذكرنا للحياة . يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة .
لاجلك ايها الاله الحي . ملك معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا الله ترس ابراهيم .

انت جبار يا رب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر للخلاص (في الصيف)
المنزل الندي . (في الشتاء) الذي يأمر الريح ان تمب والمطر ان ينزل . المعيل الحياه
برافه . المحيي الاموات بمراحم كثيرة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى
والمثبت امامته للثائمين في التراب . من مثلك ذا اعمالٍ عظيمة . ومن يشبهك مدكاً يميت
ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن الذي يذكر مخلوقاته برحمهٍ للحياة .
وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب محيي الاموات .

تقال عند تكرار العاميده فقط

قدسك ونوقرك حسب انعام نطق محفل السرايم المقدسين الذين يثلثون لك
القداسة . لانه هكذا مكتوب على يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس
قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض » (اش ٦ : ٣) ومقابلها تسبح
وتقول « مبارك مجد الرب من مكانه » (حز ٣ : ١٢) . ومكتوب في كلامك
المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد . الهك يا صهيون الى دورٍ فدور . هلموا يا
(مز ١٤٦ : ١٠) (لخدمنا)

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك
انت اله وملك عظيم ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة - الملك) المقدس .

אָתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. וְחַנּוּן מֵאִתְּךָ דַּעַת
וּבִינָה וְהַשְׁפֵּל. פְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדָּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵּנו מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדָתְךָ. וְחַחֲזִינוּנוּ
בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. פְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בַתְּשׁוּבָה :

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ. כִּי חָטָאנוּ. מְחוּל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ. כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל
טוֹב וְסֶלַח אַתָּה. פְּרוּךְ אַתָּה יי. חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֲרָ לְנַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן
שְׂמֶךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזֵק אַתָּה. פְּרוּךְ אַתָּה יי. גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רְפָאנוּ יי וְגַרְפֵּנוּ. הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה. כִּי תַהֲלִתֵנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה
אֲרוּכָה וּמְרַפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכּוּאֵינוּ וְלְכָל מַפּוֹתֵינוּ.

כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנִאֲמָן אַתָּה. פְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל :

בְּקִיץ

בְּרַבֵּנוּ יי אֵל הַיּוֹנֵן בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה
וּנְדָבָה. וְתַהֲיוּ אַחֲרֵי־תָהּ חַיִּים וְשָׂבְעַ וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבְרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטוֹיֵב אַתָּה וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים. פְּרוּךְ אַתָּה יי
מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים :

בְּחֹרֶף

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֵל הַיּוֹנֵן אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאֹתָהּ
לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמִטָּר לְבְרַכָּה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ
פָּנֵי תֵבֵל. וְשִׁבְעַ אֶת הָעוֹלָם כֹּלֹ מִטּוֹבָךָ. וּמֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
וּמֵעוֹשֵׁר מִתְּנוּת יְדִידָה. שְׂמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע.
וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוּת. וְעֲשֵׂה לָהּ תַקְוָה טוֹבָה.
וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאֹתָהּ וּפְרוּתֶיהָ. וּבְרַכָּה
בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה. וְתַהֲיוּ אַחֲרֵי־תָהּ חַיִּים וְשָׂבְעַ וְשָׁלוֹם
בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטוֹיֵב אַתָּה. וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים.
פְּרוּךְ אַתָּה יי מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים :

انت تهب بني آدم معرفة . وتعلم الانسان فهماً . تكرر علينا من لدنك بمعرفة وفهم
وفطنة . مبارك انت يا رب الواهب المعرفة .

ارددنا يا ابانا لثريعتك . وقرّبنا يا ملكنا لخدمتك . وارجعنا بتوبة كاملة امامك
مبارك انت يا رب الذي يرغب في التوبة .

ساحننا يا ابانا لاننا قد اخطانا اصفح عنا يا ملكنا لاننا قد اذنبنا . فانك اله صالح
ومساح انت . مبارك انت يا رب يا رؤوف الذي يسمح بكثرة .

انظر الى ذلنا وخاصم مخاصمنا واسرع لفكاكنا فككاً تاماً لانك انت مخلص
وقوي . مبارك انت يا رب مخلص اسرائيل .

اشفنا يا رب فشفني . خلصنا فنيخلص لانك انت مديحنا (ار ١٧ : ١٤) . وتعطف
بدواءٍ وشفاءٍ لكل امراضنا ولكل الآمنا . ولكل ضرباتنا لانك اله شافٍ ورحوم
وامين . مبارك انت يا رب الشافي مرضى شعبه اسرائيل .

في الصيف

باركنا يا رب الهنا في كل اعمال ابدينا وبارك سنتنا بندي الرضى والكثرة والسخاء
ولتكن آخرتها حياةً وشبعاً وسلاماً كالسنين الجيدة المباركة لانك انت اله صالح ومحسن
وتبارك السنين .

في الشتاء

بارك لنا يا رب الهنا هذه السنة وكل انواع محصولاتها للخير وانزل طلاً ومطراً
بكثرة على كل وجه الارض . واروِ وجه الدنيا واشبع العالم كله من خيرك واملاء ابدينا
من بركاتك ومن غنى عطية ايديك . احفظ وخلص هذه السنة من كل امرٍ ردىء
ومن كل انواع الهلاك ومن كل انواع السخط . واجعل لها رجاءً جيداً وآخرة سلام .
اشفق عليها واراف بها وبكل محصولاتها وفاكها . وباركها بمطار الرضى والكثرة والسخاء
ولتكن اخرتها حياةً وشبعاً وسلاماً كالسنين الجيدة المباركة . لانك انت اله صالح
ومحسن وتبارك السنين . مبارك انت يا رب الذي تبارك السنين .

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יחד
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי . מְקַבֵּץ נִדְחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה . וְיִזְעֲצֵינוּ כְּבַתְחִלָּה . וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ צָרָה
גִּזְזוֹן וְאַנְחָה . וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יי לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים
בְּצַדֶּךָ וּבְמִשְׁפָּט . בְּרוּךְ אַתָּה יי . מְלֹךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :
בִּימֵי תְשׁוּבָה אוֹמְרִים הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט :

לְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה . וְכָל הַגִּדִים כְּרַגַּע יֵאבְדּוּ . וְכָל
אֵיבִיךָ וְכָל שׁוֹנְאֵיךָ מִהֲרָה יִפְרְתּוּ . וּמְלִכוּת הַרְשָׁעָה
מִהֲרָה תִעַקֵּר וּתִשְׁבֵּר וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיַעם וּתְשַׁמְדֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ .
בְּרוּךְ אַתָּה יי . שׁוֹבֵר אֵיבִים וּמְכַנְיַע גִּדִים :

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים . וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְעַל
זְקֵנֵיהֶם וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם . וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק וְעַלֵינוּ
יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֵלֵהֵינוּ . וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת . וְשִׁים חֻלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא גְבוּשׁ . כִּי כָךְ כְּטָהֵרנוּ . וְעַל
חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנְנוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי . מִשְׁעֵן וּמְבַטָּח לְצַדִּיקִים :

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כְּאִשֶּׁר דִּפְרַתָּ . וְכִסֵּא דָוִד עֲבָדְךָ
מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכֵּן . וּבִגְוָה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ .
בְּרוּךְ אַתָּה יי . בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֵת צִמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ . וְקִרְנוֹ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ . כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה יי . מְצַמֵּחַ קַרְן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֵלֵהֵינוּ אֵב הַרְחָמֵן . חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ . וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ . כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים
אַתָּה . וּמְלַפְּנֶיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ . חֲנֵנוּ וְעָנְנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ .
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

בַּתְעֲנִית הַיּוֹד אוֹמֵר כֵּן עֲנּוּ :

עָנְנוּ אֲבִינוּ עָנְנוּ בְּיוֹם צוּם הַתְעֲנִית הַזֶּה כִּי כְּצָרָה גְּדוֹלָה אָנְחָנוּ . אֵל
תִּפְּזֵן לְרַשְׁעָנוּ . וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּבְנוּ מִפְּקֻשְׁתָּנוּ . הִנֵּה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ .

انفخ في بوقٍ كبيرٍ لحريتنا وارفع علماً لجمع مشتيتنا واجمعنا سويةً من اربع زوايا الارض لارضنا . مبارك انت يا رب الجامع مبددي شعبه اسرائيل .

اعد قضائنا كما في الاول ومشيرنا كما في الابتداء . وازل منا الكدر والتهد . واملك علينا عاجلاً أنت يا رب وحدك برحمةٍ وعدلٍ وحكمٍ . مبارك انت يا رب . ملك يحب العدالة والحكم . (في ايام التوبة) يا ملك الحكم .

للوشاء لا تكن رجاءً . وكل البغاة تهلك كلكظة . وكل اعدائك ومبغضيك لتقطع عاجلاً . وكل عاملي الشر اسأصل وكسر واعدم واخضع وذلل بسرعة في ايماننا . مبارك انت يا رب كاسر الاعداء ومذلل البغاة .

على الصالحين والأتقياء وعلى بهمة شعبك بيت اسرائيل وعلى بقية بيت كتبهم وعلى دخيلي الصلاح وعلينا لتتحرك مراحمك يا رب الهنا . واعط اجرأً حسناً لجميع المتكلمين على اسمك بالحق . واجعل نصيينا معهم . فلا نخرج الى الابد لانا عليك اتكلنا . وعلى فضلك العظيم بالحق اعتمدنا . مبارك انت يا رب سند ومتكل الصالحين .

اسكن في اورشليم مدينتك كما كلمت . وثبت فيها كرسي داود عبدك عاجلاً وابنها بناءً ابدياً سريعاً في ايماننا . مبارك انت يا رب باني اورشليم .

انبت عاجلاً ذرية داود عبدك . وارفع قرنه بفرجك . لانا ننتظر فرجك كل يوم . مبارك انت يا رب الذي تثبت قرن الخلاص .

اسمع صوتنا يا رب الهنا اشفق علينا وارحنا واقبل صلاتنا برحمة ورضى لانك انت اله تسمع الصلوات والتضرعات . ولا تردنا يا ملكنا خائنين من امامك تحبنا علينا واستجب لنا واسمع صلاتنا . لانك انت تسمع صلاة كل فم . مبارك انت يا رب السامع الصلاة .

في يوم الصيام

استجب لنا يا ابانا . استجب لنا في يوم صوم هذا الصيام لانا نحن في ضيقة عظيمة . لا تلتفت الى شرنا ولا تتغاض يا ملكنا عن تضرعاتنا . كن قريباً لصراخنا .

טָרַם נִקְרָא אֱלֹהֵי אֹתָהּ תַעֲנֶה נְדַבֵּר וְאֹתָהּ תִשְׁמַע . כִּדְבַר שְׁנַאֲמַר
וְהָיָה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע . כִּי
אֹתָהּ יִי פוֹדֶה וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה :
שְׁלֵחַ צְבוֹר בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה : עַד כֵּן
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ . יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה . וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ . וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן . וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

בראש חדש וביום טוב ובחול המועד אומרים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא . יְגִיעַ . יִרְאֶה . וְיִרְצֶה . יִשְׁמַע .
יִפְקֹד . וְיַזְכֵּר זְכוּרֵינוּ . וְיַזְכֵּר אֲבוֹתֵינוּ . וְיַזְכֵּר יְרוּשָׁלַם עִירְךָ .
וְיַזְכֵּר מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ . וְיַזְכֵּר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ .
לְפִלִּישָׁה לְטוֹבָה . לְחֵן . לְחֶסֶד . וּלְרַחֲמִים . (ל"ח) בְּיוֹם רֵאשִׁי הַהַחֲדָשׁ
הַזֶּה . (לפסח) בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה . (לסוכות) בְּיוֹם חַג הַסֻּפּוֹת הַזֶּה .
וּבְיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה . לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ . זְכַרְנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה . וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים .
בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ . וְהוֹשִׁיעֵנוּ .
כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה : עַד כֵּן

וְאֹתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ . וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ . בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . הַמְחַזֵּר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ . שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד . צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ . וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא . לְדָר וָדָר
נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדוֹת לָךְ . וְעַל נְסִיחָה שְׁבִכְל־יוֹם עִמָּנוּ . וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׁבִכְל־עֵת עָרֶכְ . וּבִקְרָ . וְצִדְדֵיךָ : הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ . כִּי מְעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ :

מוֹדִים דְּרַבְנָן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ . שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל־בְּשָׂר . יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ

استجب لنا قبل ان نصرخ اليك . نحن نتكلم وانت تسمع . كالكلام الذي قيل « ويكون اني قبلما يدعون انا اجيب وفيهم يتكلمون بعد انا اسمع » (اش ٥٦ : ٢٤) لانك انت يارب فادٍ ومخلص . ومجيب وراحم في كل وقت ضيقة وشدة (الحزَّان) مبارك انت يارب المستجيب لشعبه اسرائيل في وقت الضيقة . (لخدمنا)

ارضَ يارب الهنا عن شعبك اسرائيل وانظر الى صلاتهم واعد الخدمة الدينية الى محراب بيتك . واقبل بمحبة ورضى محرقات اسرائيل وصلاتهم عاجلاً . ولتكن عبادة اسرائيل شعبك مرضيةً دائماً .

(في اول الشهر ووسط عيدي الفصح والمظال)

الهنا واله ابائنا . ليصعد ويات ويصل ويظهر ويقبل ويسمع ويفتقد ويذكر امامك ذكرنا . وذكر ابائنا . وذكر اورشليم مدينتك . وذكر المسيح بن داود عبدك . وذكر كل شعبك بيت اسرائيل . للنجاة والخير والنعمة والاحسان والرحمة (في راس الشهر) في يوم راس الشهر هذا (للفصح) في عيد الفصح هذا . (للمظال) في عيد المظال هذا . في يوم المحفل المقدس هذا . لترحمنا فيه وتخلصنا . اذكرنا يارب الهنا فيه للخير . افتكرنا فيه للبركة . وخلصنا فيه لحياة سعيدة . وحسب الوعد بالفرج والرحمة اشفق وتحن علينا وارأف بنا وارحمنا وخلصنا لان اعيننا تنظر اليك . لانك انت اله وملك رؤوف ورحوم . (لخدمنا)

وانت بحسب مراحمك الكثيرة تسرّ بنا وترضى عنا . فتنظر اعيننا رجوعك لصهيون برحمة . مبارك انت يارب الذي يرجع حضوره الالهي لصهيون .

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله ابائنا الى الدهر والابد . صخرنا صخر حياتنا وترس خلاصنا انت هو . الى جبل فجيل نشكرك . ونحدث بحمدك من اجل حياتنا المسلمة بيدك . وارواحنا المودوعة عندك . ومعجزاتك التي كل يوم معنا . ومجائبك وخيراتك . التي هي في كل وقت . في المساء والصبح والظهر يا صالح فان مراحمك لا تنهي . يارحوم فان افضالك لاتقطع . فاتنا منذ الازل وضعنا املنا فيك .

للجمهور

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله ابائنا واله كل البشر . خالقنا والخالق في البدء

הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ . עַל שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ . בֵּין תַּחֲנוּנוֹ וּתְהַנֵּנוּ . וְתִאֶסְדָּךְ
 גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת קְדוֹשֶׁךָ . לְשִׁמּוֹר הַקְּוִיָּךְ . וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ . וְלַעֲבֹדְךָ
 בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ . פְּרוּךְ אֵל הַדּוֹדָאוֹת

בחנוכה ובפורים אומרים :

עַל הַנְּסִים . וְעַל הַפְּרָקָן . וְעַל הַנְּבִירוֹת . וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת . וְעַל
 הַנְּפִלְאוֹת . וְעַל הַנְּחֻמוֹת . שְׁעָשִׂיתָ לְאַבְוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
 וּבְזִמְנֵי הַזֶּה :

בחנוכה אומרים :

בַּיָּמִי מִפְּתִיחַ בֶּן יוֹחָנָן בֶּהֵן גְּדוֹל הַשְּׂמוֹנָאֵי וּבְנָיו . כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת
 יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁפְחָם מִתּוֹרְתְךָ . וּלְהַעֲבִירָם
 מִקְּוִי רְצוֹנְךָ . וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמְדָתָ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם .
 רַבָּתָ אֶת רִיבָם . דִּנְתָּ אֶת דִּינָם . נִקְמַתָּ אֶת נַקְמָתָם . מִסְרַת גְּבוּרִים
 בְּיַד חַלְשִׁים . וּרְפִיחַ בְּיַד מְעֻטִים . וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים . וּמַמְאִים
 בְּיַד טְהוֹרִים . וְגִדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ . וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
 וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ . וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן
 בַּהַיּוֹם הַזֶּה . וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךָ . לְדַבֵּר בִּיתְךָ . וּפְנֵי אֶת הַיְכָלְךָ .
 וּמִתְּרוּ אֶת מִקְדְּשֶׁךָ . וְהִדְלִיקוּ גִרוֹת בְּחַצְרוֹת קְדוֹשֶׁךָ . וּקְבָעוּ שְׂמוֹנָה
 יָמִים אֵלָיו . בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה . וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדָה
 לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה :

בפורים אומרים :

בַּיָּמִי מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה . כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע .
 בִּקְנֵשׁ לְהַשְׁמִיד . לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד
 זָקֵן . טָף וְנָשִׁים . בַּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שִׁנַּיִם עָשָׂר . הוּא
 חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז : וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ .
 וּקְלַמְלַתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ . וְהִשְׁכַּחְתָּ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ . וְתָלוּ אוֹתוֹ
 וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ . וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת . וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ
 הַגְּדוֹל סְלָה : עַד כֹּאז

لاسمك العظيم والمقدس البركات والتشكرات لانك احيتنا واثبتنا . هكذا تحيينا وترأف بنا وتجمع المشتتين منا الى دور قدسك لتحفظ فرائضك وتعمل مرضاتك وتعبدك بقلب سليم . لهذا نحن نشكرك . مبارك اله التشكرات .

في عيد الحانوكه او الفور يقال

نشكرك ايضاً على المعجزات . وعلى الخلاص . وعلى الاعمال العظيمة . وعلى الفرج . وعلى العجائب والتعازي التي صنعتها لآبائنا في غابر الزمان وفي هذا الوقت .

في عيد الحانوكه

في ايام متايا ابن يوحنا الكاهن الاعظم الحشموني واولاده . عند ما قامت مملكة اليونان على شعبك اسرائيل لتنسيهم شريعتك وتجعلهم ان يتعدوا على فرائض ارادتك . انت بمرحمتك الكثيرة وقفت لاجلهم في وقت ضيقهم ودافعت عنهم في محاصرتهم وحكمت حكمهم وانقمت انتقاماً لهم . وسامت الاقوياء ليد الضعفاء والكثيرين ليد القليلين والاشرار ليد الابرار . والدنسين ليد الطاهرين . والمستكبرين ليد الذين يشتغلون بشريعتك . وعملت لك امماً عظيماً ومقدساً في دنباك . وعملت لشعبك فرجاً عظيماً وخلاصاً في مثل هذا اليوم . وبعد ذلك دخل اولادك ونظفوا هيكلك وطهروا مقدسك . ونوروا انواراً في دور مقدسك وخصصوا الثمانية الايام هذه للحمد والشكران وهكذا صنعت معهم معجزاتٍ وعجائبٍ فنشكر اسمك العظيم . سلاه .

في عيد الفور

في ايام مردخاي واستير في شوشن القصر . عند ما قام عليهما هامان الشرير . وطلب اهلاك وابادة جميع اليهود من الغلام الى الشيخ والاطفال والنساء في يوم واحد في الثالث عشر من الشهر الثاني عشر اي شهر اذار . وسلبهم غنيمةً (اس ٣ : ١٣) وانت بمرحمتك الكثيرة ابطلت مشورته وخيبت افكاره ورددت جزاه على رأسه . فعلقوه واولاده على الحشبة . وهكذا صنعت معهم معجزاتٍ وعجائبٍ . فنشكر اسمك العظيم . سلاه . (لحد هنا)

ועל פֶּלֶם יתְּכַרֵּךְ . ויתְרוֹמֵם . ויתְנַשֵּׂא . תְּמִיד שְׁמֶךָ מְלַכְנֵנוּ לְעוֹלָם
וְעַד . וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

בעשׂיית וּבְתוֹכְ לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

ויהִלְלוּ . ויִבְרְכוּ . אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב . הָאֵל
ישׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב
שְׁמֶךָ . וּלְךָ נִצָּחָה לְהוֹדוֹת :

בחזרה שליה צבור אומר :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . בְּרַכְנֵנוּ . בַּבְּרָכָה הַמְּשַׁלְּשֶׁת פְּתוּרָה הַבְּתוּבָה
עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדְךָ . הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהַרֵן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים
עִם קְדוֹשֵׁיךָ בְּאָמֹר : יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרְךָ : יָאֵר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וְיִחַדְּךָ :
יִשָּׂא יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וְיִשֵּׂם לְךָ שְׁלוֹם : וְשִׂמּוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

שִׂים שְׁלוֹם . טוֹבָה וּבְרָכָה . חַיִּים חַן וְחֶסֶד . צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ .
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ . וּבְרַכְנֵנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ .
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים . אֲהַבְּךָ וְחֶסֶד .
צְדָקָה וְרַחֲמִים . בְּרָכָה וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְכַרְךָ אֶת
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם :

בעשרת ימי תשובה

וּבְסֶפֶר חַיִּים . בְּרָכָה וְשְׁלוֹם . וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה . וְנִחְמָה . וּגְזֵרוֹת
טוֹבוֹת . נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . לַחַיִּים
טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם : עַד כֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּכַבֵּד אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם . אָמֵן :

וְהָיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי . נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מְרַע . וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה . וְלִמְמָלְלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם . וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה . פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרְתְךָ . וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי . וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה . מִהֲרֵה דַּפֵּר עֲצָתִם .

وعلى كل هذه ليتبارك ويتعال ويرتفع اسمك دائماً يا ملكنا الى الدهر والابد
وجميع الاجاء تشكر . سلاه .

(في عشرة ايام التوبة) واكتب حياة سعيدة لبي عهدك .

وليدحوا ويباركوا اسمك العظيم . حقاً الى الدهر . لانه حسن . اله فرجنا وعودنا
الى الابد هو الاله الصالح . مبارك انت يا رب الذي اسمه حسن . وبه يليق الشكر .

في تكرار العاميده بقول الخزان

الهنا واله آباؤنا . باركنا بالبركة المثلثة في الشريعة المكتوبة على يد عبدك موسى
التي قلت من قم هرون واولاده كهنة شعبك المقدسين كما قيل « يبارك الرب ويحرسك :
يضئ الرب بوجهه عليك ويراف بك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً :
فيجمعون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم » (عد ٦ : ٢٤ - ٢٦)

امنحنا سلاماً وخيراً وبركةً وحياةً ونعمةً وفضلاً واحساناً ورحمةً مع جميع شعبك
اسرائيل . باركنا يا ابانا جميعنا سويةً بنور وجهك . لانه بنور وجهك يا رب الهنا
قد اعطينا شريعةً وحياةً . ومحبةً وفضلاً . واحساناً ورحمةً . وبركةً وسلاماً .
ليكن حسناً في عينيك ان تباركنا وتبارك كل شعبك اسرائيل بكثرة عزي . وسلام

في عشرة ايام التوبة

وفي سفر الحياة والبركة والسلام والقوت الجيد والفرح والتعزية والاحكام الحسنة
لنذكر ونكتب امامك نحن وجميع شعبك اسرائيل حياة سعيدة وسلام .

مبارك انت يا رب المبارك شعبه اسرائيل بالسلام . آمين .

لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي . وفادي . (مز ١٩ : ١٥)

يا الهي احفظ لساني من الشر . وشفني من كلام الفس . ولتصمت نفسي للذين
يلعنوني . ولتكن نفسي كالتراب مع الجميع . اقتح قلبي اشريعتك . فتبع روجي
وصاياك . وابطل عاجلاً مشورة كل الذين يقومون علي للشر وخب افكارهم واهدما .

וּקְלַקֵּל מִחֻשְׁבוֹתֵם. יְהִי כַמִּין לִפְנֵי רֹחַ. וּמִלֶּאֱךָ יִי הַיּוֹחָה. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִּינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קְדוּשַׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמִּינֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרִצּוֹן
 אֲמַרְי פִּי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יִי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו. יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אַמֵּן:

בעשרת ימי תשובה אומרים בשחרית ומנחה חוץ משבת:

: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַטָּאֲנוּ לִפְנֶיךָ
 : אָיִם אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹהֵי אֲתָהּ
 : אָיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ
 : אָיִם חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
 : אָיִם בְּטוֹל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת
 : אָיִם בְּטוֹל מִחֻשְׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
 : אָיִם הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 : אָיִם פְּלֵה כָּל-צָר וּמִשְׁטָיִן מֵעָלֵינוּ
 : אָיִם פְּלֵה הַבֵּר. וְהַרְבֵּ. וְרָעָה. וְרָעַב. וְשָׂבִי. וְהִזָּה. וּמִשְׁחִית. וּמִגְּפָה
 : מִכְּפֵי בְרִיתֶךָ
 : אָיִם שְׁלַח רְפוּאָה וְשִׁלְמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
 : אָיִם מְנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלָּתֶךָ
 : אָיִם זְכוּר כִּי עָפָר אָנָּחֵנוּ
 : אָיִם מְחוּל וְסִלַּח לְכָל עוֹנֹתֵינוּ
 : אָיִם קַרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ
 : אָיִם מְחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
 : אָיִם מְחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
 : אָיִם פְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים
 : אָיִם פְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר צַדִּיקִים
 : אָיִם פְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים
 : אָיִם פְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר מְחִילָה וְסִלְיָה וּכְפָרָה

اعمل لاجل اسمك . اعمل لاجل يمينك . اعمل لاجل شريعتك . اعمل لاجل قداستك .
لكي تخلص اجباءك . خلصني بينك واستجب لي . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية
امامك يارب . صخرتي وفادي .

ليت الصانع سلاماً في سمواته هو بمراحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل . وقولوا آمين .

في عشرة ايام التوبة يقال في صلاة الصبح والعصر ماعدا يوم السبت

- : ابانا ملكنا قد اخطانا امامك
- : ابانا ملكنا ليس لنا ملك الا انت
- : ابانا ملكنا تعطف علينا لاجل اسمك
- : ابانا ملكنا جدد لنا سنة جيدة
- : ابانا ملكنا ابطال من علينا كل الاحكام القاسية والردية
- : ابانا ملكنا ابطال افكار مبغضينا
- : ابانا ملكنا الف مشورة اعدائنا
- : ابانا ملكنا افن كل مضايق وخصم لنا
- : ابانا ملكنا ازل الطاعون والسيوف والشر والجوع والسبي والنهب والهلاك والوباء
والشيطان والمبل الى الشر والامراض الخبيثة عن بني عهدك
- : ابانا ملكنا ارسل شفاه تاماً لمرضى شعبك
- : ابانا ملكنا امنع الوباء من ميراثك
- : ابانا ملكنا تذكر اننا تراب
- : ابانا ملكنا اعف واصفح عن كل ذنوبنا
- : ابانا ملكنا امزق الحكم الرديء الذي حكم علينا به
- : ابانا ملكنا اعج بمراحمك الكثيرة جميع عهود واجباتنا (التي لم نقم بها)
- : ابانا ملكنا اعج معاصينا وازلها من امام عينيك
- : ابانا ملكنا اكتبنا في سفر حبة سعيدة
- : ابانا ملكنا اكتبنا في سفر الصالحين
- : ابانا ملكنا اكتبنا في سفر المستقيمين والكاملين
- : ابانا ملكنا اكتبنا في سفر الاعالة والقوت
- : ابانا ملكنا اكتبنا في سفر العفو والسماح والغفران

א"מ פְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה טוֹבָה וּבְלִפְתָּהּ :
 א"מ פְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 א"מ זָכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :
 א"מ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקְרוֹב :
 א"מ הָרַם קָרְנֵךְ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 א"מ וְהָרַם קָרְנֵךְ מִשִּׁיחָךְ :
 א"מ הִחַזְרֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 א"מ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 א"מ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 א"מ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
 א"מ אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיבֵם מִלְּפָנֶיךָ עַד כֹּאן :

בימים שאין בהם נפילת אפים אומרים: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם.
 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי. יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:
 קדיש לעילא דה נה. אשרי.

אָנָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם
 מִתְּחַנֻּתֵנוּ. שְׂאִינֵנוּ אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשֵׁי עֲרָף. לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּנוּ. אֲבָל חָטְאוּנוּ.
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ :

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. בְּזַלְנוּ. דִּבְרַנּוּ דוֹפֵי וְלִשׁוֹן הַרְעָה. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלָנוּ שִׁקְרָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. בְּזַבְנוּ.
 לִצְנוּ. לוֹצְצָנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינּוּ. גֵּאֲצָנוּ. גֵּאֲפָנוּ. גִּשְׁפָּעְנוּ לִשְׂוֹא
 וְלִשְׁקָר. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעָנוּ.
 שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי
 אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ נִחְסְדֶיךָ.
 הוֹדַעַת לְעֵזְרֵנוּ מִקֶּדֶם. וּבֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ. וְנִרְדּ יי בְּעֵזְרֵנוּ
 וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי: וְשֵׁם גְּאֻמֵּר :

וַיַּעֲבֵר יי אֶל-פָּנָיו וַיִּקְרָא. יי אֵל א. רַחוּם ב. וְחַנוּן ג. אֲרָךְ ד
 אַפִּים ה. וְרַב-חֶסֶד ו. וְאַמֵּת ז: נֶצֶר חֶסֶד ח. לְאֱלֹפִים ט
 נִשְׂא עֲזָן י. וְפָשַׁע י. וְחַטָּאָה יב. וְנִקְהָ יג:

- : ابانا ملكنا اكتبنا في سفر الخلاص والفرج
 : ابانا ملكنا اذكرنا من لديك بذكر حسن
 : ابانا ملكنا انبت لنا فرجاً قريباً
 : ابانا ملكنا ارفع قرن اسرائيل شعبك
 : ابانا ملكنا وارفع قرن مسيحك
 : ابانا ملكنا اجعلنا ان نتوب تماماً امامك
 : ابانا ملكنا اسمع صوتنا . اشفق علينا وارحمنا
 : ابانا ملكنا اعمل لاجلك ان لم يكن لاجلنا
 : ابانا ملكنا اقبل صلاتنا برحمة ورضى
 : ابانا ملكنا لاتردنا خائبين من امامك (لحد هنا)

في الايام التي ليس فيها اكفاء الوجه يقال « ليكن اسم الرب مباركاً من الان والى الابد من مشرق الشمس الى مغربها . اسم الرب مسبح : ايها الرب سيدنا ما مجد اسمك في كل الارض » .
 ثم قديش لبيلا صحيفة ٥٥ و « طوبى »

نتضرع اليك اللهم . الهنا واله آباؤنا ان تدخل امامك صلاتنا وان لا تتغاضى عن ابهالاتنا لاتنا لسنا وقح الوجه وقساء الرقاب لنقول امامك يارب الهنا واله آباؤنا اتنا نحن ابرار ولم نخطيء . ولكن قد اخطأنا نحن و آباؤنا .

اثمنا . غدرنا . نهينا . وشينا . اغوينا . عملنا الشر . طغينا . ظلمنا . زورنا . اشرنا مشورات رديئة . كذبنا اذدرينا . سخرنا . تمردنا . عيرنا . زيننا . حلفنا باطلاً وكذباً . عصينا . اذنبنا . اجرمننا . ضايقنا . صلبننا الرقبة . صرنا اشراراً . فسدنا . عملنا رجساً . ضللنا واضللنا . حدنا عن وصاياك واحكامك الصالحة ولم نتفتح . ولكن انت عادل في كل ما اتى علينا لانك انت عملت بالحق ولكن نحن اذنبنا (نوح ٩ : ٣٣) .

اله بطيء الغضب وذو رحمة انت . قد اعلمت عظم مراحمك واحساناتك للوديع (موسى) سابقاً . وهكذا مكتوب بشريعتك « ونزل الرب في السحاب . فوقف عنده هناك ونادى باسم الرب » وقيل هناك (خر ٣٤ : ٥ - ٩)

واجتاز الرب قدامه ونادى : الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب وكثير الاحسان والحق : حافظ الاحسان الى الوف . غافر الائم والمعصبة والخطية . ومبرر .

נפילת אפים

בכל יום נופלים על פניהם על הזרוע השמאלית מיושב שחרית ומנחה. ואלו הימים שאין נופלים על פניהם לא שחרית ולא מנחה, ואין אומרים תחנה, ולא יענך יי. שבת, ראש חדש, מועד, כל ימי ניסן, פסח שני, ליל לעומר, מראש חדש סיון עד ה' ימים אחר עצרת, ט' וט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב כפור עד סוף תשרי חנוכה, ט"ו שבט, י"ד וט"ו אדר ראשון, פורים, בית אבל: ואין נופלים בשחרית לבד, כל זמן שיש חתן בבית הכנסת (ז' ימי המשחה) ומילה: ואין נופלים במנחה לבד, ערב שבת, ערב ראש חדש, ערב ט' וט"ו באב, ערב חנוכה ופורים, ערב ליל לעומר, י"ד וט"ו אדר ראשון. וסמנם אותיות "אשיר נעם פס"ח" כפולות חוץ מן הנון.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלְאָה־נָא כְּבֹד יי כִּי רַבִּים רַחֲמֵי
וּבְכִיד אָדָם אֵל אֶפְלָה :

רחום וחנן הטאנו לפניך. רחם עלינו והושיענו:

לְדָוִד אֱלֹהֶיךָ יי נַפְשִׁי אֲשָׂא : אֱלֹהֵי בָּךְ כְּמַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל
יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי : גַּם כָּל קִנְיָה לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים
רִיקָם : דְּרַבְּךָ יי הוֹדִיעֵנִי . אֲרַחֲוֶתִיךָ לְמַדְנִי : הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךָ וּלְמַדְנִי .
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם : זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וַחֲסִדֶיךָ .
כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה : חַטָּאת נְעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכָּר . כְּחַסְדְּךָ זָכַרְלִי
אַתָּה . לְמַעַן טוֹבֶךָ יי : טוֹב וַיֵּשֶׁר יי . עַל כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְכְּךָ :
יִדְבַּךְ עֲנֻיִם בְּמִשְׁפָּט . וַיִּלְמַד עֲנֻיִם דְּרָכּוֹ : כָּל אֲרַחֲוֹת יי חֶסֶד וְאַמֶּת .
לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעִדְתּוֹ : לְמַעַן שְׂמֶךָ יי . וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא :
מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יי . יוֹרְנֵנוּ בְּדַרְכְּךָ יִבְחָר : נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְיִן וְזָרְעוֹ
יִירֹשׁ אֶרֶץ : סוֹד יי לִירְאָיו . וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם : עֵינֵי תָמִיד אֵל יי .
כִּי הוּא יוֹצִיא מְרֻשֶׁת רַגְלֵי : פְּנֵה אֵלֵי וְחַנְּנֵנִי . כִּי יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי :
צָרוֹת לְכַבִּי הִרְחִיבוּ . מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי : רְאֵה עָנִי וְעַמְלִי . וְשֵׂא לְכָל
חַטָּאתֵי : רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבִּי . וְשִׁנְאַת חָמָס שִׁנְאוֹנֵי : שְׂמֶרְהָ נַפְשִׁי
וְהַצִּילְנִי . אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי חֲסִיתִי בָּךְ : תֵּם וַיֵּשֶׁר וַצְרוּנִי . כִּי קוֹיִתִיךָ : פְּדֵה
אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו :

והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: עד כאן נפילת אפים

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך:

اكفاء الوجه

(كل يوم تتلى الصلاة الاتية مع حني الراس و اكفاء الوجه على الساعد الايسر قعوداً في صلاة الصبح والعصر وتهمل مع «التوسلات» ومزمور «ليستجب لك» في الايام الاتية . السبت . رؤوس الاشهر . ايام الاعياد . شهر نيسان . ١٤ ايار (الفصح الثاني) . يوم ٣٣ في العומר . من اول شهر سيوان لغاية خمسه ايام بعد عيد الاسابيع . ٩ آب . ١٥ آب . اليوم الذي قبل عيد راس السنة . ومن اليوم الذي قبل عيد الغفران لآخر شهر تشرين . ايام الخانوكه . ١٥ شباط . ١٤ و ١٥ اذار الاول يوم الفور وفي بيت حزن . وتهمل صباحاً فقط عند ما يكون عريس حاضراً في الصلاة (مدة ٧ ايام العرس) . وعند ما يكون ختان . وفي العصر فقط في اليوم الذي قبل السبت وقبل راس الشهر وقبل ٩ و ١٥ آب وقبل الخانوكه والفور وقبل ٣٣ في العומר وقبل ١٤ و ١٥ اذار الاول) .

وقال داود لجاد قد ضاق بي الامر جداً فلنسقط في يد الرب لان مراحمه كثيرة ولا اسقط في يد انسان . (صم ٢ - ٢٤ : ١٤)

يا رحيم يا رؤوف قد اخطانا امامك . ارحمنا وخلصنا

لداود . اليك يا رب ارفع نفسي : يا الهي عليك توكلت . فلا تدعني اخزي . لا تشمت بي اعدائي : ايضاً كل منظر يك لا يجزوا . ليخز الغادرون بلا سبب : طرفك يا رب عرفني . سبلك علمني . درّيتني في حقلك وعلمني : لانك انت اله خلاصي . اياك انتظرت اليوم كله : اذكر مراحمك يا رب واحساناتك لانها منذ الازل هي : لا تذكر خطايا صباي ولا معاصي : كرحمتك اذكرني انت من اجل حودك يا رب : الرب صالح ومستقيم . لذلك يعلم الخطاة الطريق : يدرب الودعاء في الحق ويعلم الودعاء طريقه : كل سبل الرب رحمة وحق لحافظي وعهده وشهادته : من اجل اسمك يا رب اغفر اثمى لانه عظيم : من هو الانسان الخائف الرب . يعلمه طريقاً يختاره : نفسه في الخير تبيت ونسله يرث الارض : سر الرب لحافيه . وعهده لتعليمهم : عيناى دائماً الى الرب . لانه هو يخرج رجلي من الشبكة : التفت الي وارحمي لاني وحيد ومسكين انا : افرج ضيق قلبي . من شدائدي اخرجني : انظر الى ذلي وتعبي واغفر جميع خطاياي : انظر الى اعدائي لانهم قد كثروا . وبغضاً ظلاماً ابضوني : احفظ نفسي واتقذني . لا اخزي لاني عليك توكلت : يحفظني الكمال والاستقامة لاني انتظرتك : يا الله اقد اسرائيل من كل ضيقاته (مز ٢٥) .

وهو يفدي اسرائيل من كل ذنوبه . (مز ١٣٠ : ٨) لحد هنا اكفاء الوجه

يا رب اله اسرائيل ارجع من حمو غضبك . واندم على الشر لشعبك .

אָבינו מִלְפָּנֵינוּ אָבִינוּ אָתָּה . אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֱלֹהֵי אָתָּה .
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ רַחֵם עָלֵינוּ : אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ הַגְּנוּ וְעַנְנוּ בִּי אֵין
 בָּנוּ מַעֲשִׂים . עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד . לְמַעַן שִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַּע מִהַ נַּעֲשֶׂה בִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ
 בִּי מֵעוֹלָם הַמָּה : יְהִי חַסְדֶּךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר וְחַלְנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכָּר-
 לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנֵים מִהֵר וּקְדָמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ בִּי דְלוֹנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ
 בָּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַגְּנוּ יי חַנּוּנוּ בִּי רַב שְׂבַעְנוּ בּוֹז : בְּרַגְזֵנוּ
 רַחֵם תִּזְכָּר . בְּרַגְזֵנוּ אֲהַבָה תִּזְכָּר . בְּרַגְזֵנוּ עַקְדָה תִּזְכָּר . בְּרַגְזֵנוּ תְּמִימוֹת
 תִּזְכָּר : יי הוֹשִׁיעָה הַמִּלֵּךְ וְעַנְנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : בִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ
 זְכוּר בִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׂמְךָ
 וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׂמְךָ : קְרִישׁ לַעֲלֹא דָף נַהֵ אֲשֵׁרִי .

סליחות לשני וחמישי

אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כַּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
 עַמוּ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן . מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים . וּסְלִיחָה
 לַפּוֹשְׁעִים . עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ . לֹא כִרְעַתְּם לָהֶם
 גּוֹמֵל : אֵל הוֹרֵתְנוּ לוֹמֵר מִהוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . זְכוּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקְדָּם . וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
 וַיִּרְדַּךְ יי בְּעַנְיֵנוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי : וְשֵׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יי אֶל-פָּנָיו וַיִּקְרָא . יי אֵל אֵל . רַחֵם ג . וְחַנּוּן ג . אֶרְךָ ד .
 אֲפִים ה . וְרַב-חֶסֶד ו . וְאֲמַת ז : נִצַּר חֶסֶד ח . לְאֱלֹפִים ט .
 נִשָּׂא עֲזָר י . וְפָשַׁע יא . וְחַטָּאָה יב . וְנִקְחָה יג :

ליום שני

על סדר אבנ"ד

אֲנָשִׁי אֲמוּנָה אֶבְרִי . בָּאִים בְּכַחַּ מַעֲשֵׂיהֶם : גְּבוּרִים לְעַמּוּד בַּפָּרִץ .
 הוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת : הָיוּ לָנוּ לְחוּמָה . וּלְמַחֲסֵה בְּיוֹם זַעַם :
 זוֹעֵקִים אֶת בְּלַחֲשֵׁם . חָמָה עָצְרוּ בְּשׁוֹעַם : טָרָם קְרָאוּךָ עֲנִיתָם .
 יוֹדְעִים לְעַתּוֹר וּלְרַצוֹת : כָּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנָם . לֹא הוֹשִׁיבוֹתָ פְּנֵיהֶם
 רִיקָם : מְרוֹב עֲוֹנֵינוּ אֶבְדָּנוּם . נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ : סָעוּ הַמָּה לְמַנְיחוֹת .

ابانا ملكنا . ابونا انت . ابانا ملكنا ليس لنا ملك سواك . ابانا ملكنا ارحمنا . ابانا ملكنا تحن علينا واسئجب لنا . لان ليست لنا اعمال صالحة . اعمل معنا احساناً وفضلاً . من اجل اسمك العظيم وخلصنا : ونحن لا نعلم ما نعمل . لان اعيننا متجهة نحوك : اذكر مراحمك يارب واحساناتك . لانها منذ الازل هي (مز ٢٥ : ٦) . ليكن يارب فضلك علينا . حسبما انظرناك (٣٣ : ٢٢) . لا تذكر لنا ذنوب الاولين . لتتقدمنا مراحمك سريعاً لاتا قد تذللنا جداً (٨٩ : ٨) . عوتنا باسم الرب . الصانع السموات والارض (١٢٤ : ٨) تحن علينا يا رب تحن علينا . لاتا قد شعبنا عاراً (حب ٣ : ٢) . في الغضب اذكر الرحمة . في الغضب اذكر المحبة (رمزاً لابراهيم) . في الغضب اذكر الربط (رمزاً لاسحق) . في الغضب اذكر الكمال (رمزاً ليعقوب) . يارب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (مز ٢٠ : ١٠) . لانه هو علم مبلنا . تذكر اتنا نحن تراب . ساعدنا يا اله خلاصنا من اجل مجد اسمك . وخلصنا واغفر خطايانا من اجل اسمك (٧٩ : ٩) قديش اميلا صحيفة ٥٥ و «طوبى»

استعطافات ليومي الاثنين والاحميس

ايها الاله الملك الجالس على كرسي الرحمة السائد بالاحسان . الذي يغفر ذنوب شعبه ويتجاوز عنها شيئاً فشيئاً . الكثير المغفرة للخطاة والسماح للمذنبين . الذي يعمل الحسنات مع كل ذي جسدٍ وروح . الذي لا يجازيهم حسب شرهم . يارب قد علمتنا ان نقول الثلاث عشرة خاصة الرحمة . اذكر لنا اليوم الثلاثة عشر عهداً كما اعلنتها قديماً لوديع (موسى) وهكذا مكتوب بشريعتك ونزل الرب في السحاب فوق عهده هناك ونادى باسم الرب . وقيل هناك واجتاز الرب قدامه ونادى . الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب . وكثير الاحسان والحق : حافظ الاحسان الى الوف . غافر الائم والمعصبة والحطية ومبرر .

ليوم الاثنين (بالعبرانية יום ראשון)

قد زال الرجال المؤمنون الذين كانوا يأتون امامك بفضيلة اعمالهم : كانوا اقوياء ليقفوا في الشق (كما لو كان في سور حصن) وليعدوا الاحكام السيئة : قد كانوا لنا سوراً وملجاء في يوم السخط : كانوا يطفثون نار الغضب بصلاتهم بصوت منخفض ويمنعون الحدة باستغاثتهم : كنت تستجيب لهم قبل ان يدعوك . وكانوا يعرفون كيف يصلون ويستعطفون : من اجلهم رأفت كوالد : ولم ترد وجوههم خائبة : قد فقدناهم من كثرة ذنوبنا . أخذوا منا بسبب خطايانا : قد ذهبوا الى راحتهم الابدية .

עָזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פֶּסוּ גֹדְרֵי גְדָר . צָמְתוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה :
 קָמִים בְּפָרִיז אֵין . רְאוּיִם לְרִצּוֹתֶיךָ אָפְסוּ : שׁוֹמְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת .
 תְּרוֹפָה לֹא מְצִינוּ : שְׁכֵנוּ אֵלֶיךָ בְּכִשְׁת פָּגִינוּ . לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בַּעַת
 צְרוּתֵינוּ : אֵל מֶלֶךְ . וַיַּעֲבֵר (דף סט)

ליום חמישי

על סדר תשרי"ק

תִּמְדְּנוּ מְרֻעוֹת . תִּשְׁשׁ פִּתְנוּ מִצָּרוֹת : שְׁחָנוּ עַד לְמָאֵד . שְׁפִלְנוּ
 עַד עָפָר : רַחוּם בָּךְ הוּא מִדְּתָנוּ . קָשִׁי עוֹרְפִי וּמְמָרִים אֲנִי .
 צָעֲקֵנוּ בְּפִינוּ חֲטָאנוּ . פִּתְלֹתוֹל וְעֵקֶשׁ לִבְנוּ : עֲלִיזוֹן רַחֲמֶיךָ מְעוֹלָם .
 סְלִיחָה עִמָּךְ הוּא : נַחֵם עַל הַרְעָה . מִטָּה כְּלִפֵּי הַסֵּד : לֹא תִתְעַלֵּם
 בְּעֵתוֹת פְּאֵל . כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנִי : יִדְּעַ לְעֵינֵי הַכֹּל . טוֹבֶךָ
 וְחִסְדֶּךָ עִמָּנוּ : חַתוּם פִּי שִׁטָּן . וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ . זְעוּם בּוֹ וַיהוָה :
 וַיַּעֲמוֹד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ . הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ : הַרְבִּיחַ רַחוּם וְחַנוּן .
 גְּלוּת לְנַאֲמָן בֵּית : בְּבִקְשׁוֹ אֵין מִלְּפָנֶיךָ . אֲמוּנָתֶךָ הוֹדְעָתָ לּוֹ :
 אֵל מֶלֶךְ . וַיַּעֲבֵר (דף סט)

לשני וחמישי

על סדר אתב"ש

אֵלֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה . תֵּאֵהָז יָדֶךָ בְּמִשְׁפָּט :
 בְּבוֹא תוֹכְחָה נְגִידֶךָ . שְׁמֵנוּ מִסְּפָרֶךָ אֵל תִּמַּח : גִּשְׁתָּךְ
 לְחַקוֹר מוֹסֵר . רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רְגִזֶךָ : דִּלּוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ . קָרֵב
 צִדִּיק מֵאֵלֶיךָ : הוֹרְנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ . צוֹ יִשׁוּעַתָּנוּ בְּמִפְגִּיעַ : וְתָשִׁיב
 שְׁבוּת אֲדָלֵי תָם . פִּתְחֵיו רְאֵה כִּי שָׁמְמוּ : זְכוּר נְאֻמָּת . עֲדוּת לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ . חוֹתָם תַּעֲוִנְדָה תִתִּיר . סוֹדֶךָ שִׁים בְּלִמּוֹנֶיךָ . טָבוֹר
 אֲנִי הַסֵּהר . נָא . אֵל יַחֲסֵר הַמְּזַג : יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעֶיךָ . מִגֵּר
 אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעוֹךָ . כִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן . לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקֵנָה :

מֵה־נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמֵה־נִּסְפָר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁהַקִּים . הֲלֹא
 הַנְּסַמְרוֹת וְהַנְּגַלּוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם . וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי : אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן . רוֹצֵה כְּלוּת וְלֵב . אֵין דָּבָר נֶעְלָם
 מִמֶּךָ . וְאֵין נִסְתָר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ :

وتركونا في العموم : غاب الذين سيجوا السباح . واقطع الذين كانوا يردون الحدة : ليس من يقوم في الشق . وتلاشي الذين كانوا يلقون باستعطافك : قد طفنا في اربع زوايا الارض . ولكن لم نجد دواءً : فرجعنا اليك بحجل . نطلبك باكرأ يارب في وقت ضيقنا : ثم يقال « ايها الاله الملك » « واجتاز » في صحيفة ٦٩

ليوم الخميس (بالعبرانية ٦٦٣٣٦)

اندهشنا من البلايا . ضعفنا قوتنا من الضيقات : انخفضنا جداً . اتضعنا حتى التراب : يا رحيم كذا هي طبيعتنا . صلبو الرقاب وتمرردون نحن : نصرخ بغمنا اتنا اخطأنا . قلبنا متورٍ واعوج : يا علي ان رحمتك هي منذ الازل . والسباح هو عندك : اندم على الشر . امل لجهة الاحسان : لاتتغاض في اوقات كهذه . لاتنا في ضيقٍ عظيم : ليكن معلوماً عند الجميع . ان جودك واحسانك معنا : اختم على فم الشيطان لكي لا يشكونا . انتهره فيسكت : ليقف وسيط خير لبررنا ويخبر باستقامتنا : يا رحيم ورؤوف قد اعلنت طرقك لامين بيتك : الذي عند طلبة منك عرفته ايمانك : ثم يقال « ايها الاله الملك » « واجتاز » في صحيفة ٦٩

ليومي الاثنين والخميس (بالعبرانية ٦٦٣٣٦)

الهنا واله ابائنا نتضرع اليك ان لا تقيننا عند ما تأخذ يدك الحكم : عند ما نوبخ امامك . لاتتمحُ اسمنا من سفرك : عند قدومك للفحص والتاديب . لتتقدم رحمتك على غضبك : عند ما تنظر الى اعمالنا الحقيرة . قرب البر من لدنك . يا ابانا عند ما نصرخ اليك مر لخلاصنا بشفيح . ورد سبي خيم الكامل (يعقوب) : انظر فان مدنه صارت قفراً : اذكر انك قلت ان شهادة الشريعة لن تنسى من فم نسله : حل ختم الشهادة (كلام الله) . واطهر سرك لتلاميذك . ومر باعادة مركز الكاس المدورة . وان لايعوزها شراب بمزوج (١) . اللهم اعرف الذين عرفوك . اطرح الذين لم يعرفوك . عند ما تردّ للحصن المأخوذين اسرى الرجاء .

ماذا تقول امامك ايها الجالس في الاعالي . وماذا تتكلم امامك يا ساكن السموات . الست بعالم كل الخفايا والمكشوفات . انت عالم باسرار العالم . وخبيايا كل حي . انت تفتش مخادع البطن . وتنظر الكلى والقلب . ليس امر مخبأ عنك ولا يوجد شيء خفي عن عينيك .

(١) رمزاً الى ٦٦٦٦٦٦ اي مر باعادة المجلس الاكبر الى مركزه الذي كان بشكل دائرة ككاس مدورة . وان لاينقص المجلس الاصغر ايضاً

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתרחם עלינו. ותמחול לנו את כל חטאתינו. ותכפר לנו את כל עונותינו. ותמחול ותסלח לכל פשעינו. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו פי חטאנו. מחול לנו מלפני פי פשענו: פי אתה יי טוב וסלח. ורב חסד לכל קוראיך: למען שמך יי. וסלחת לעוננו פי רב הוא: למען שמך יי תהיני. בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: יי צבאות עמנו משוגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו: הושיבנו יי אליך ונשובה. הדין ימינו בקדם:

אל ארך אפים אלה ובעל הרחמים. גדלת רחמיה וחסדיה. הודעת לעניו מקדם. וכן פתוב בתורתך. וירד יי בעניו. ויתצב עמו שם. ויקרא בשם יי: ושם נאמר:

ויעבר יי על פניו ויקרא. יי א אל א. רחום ב. ורחום ג. ארך ה. אפים ה. ורב חסד ו. ואמת ז: נצר חסד ח. לא לפים ט. נשא עון י. ופשע יא. וחטאה יב. ונקה יג:

והוא רחום וכפר עון. ולא ישחית והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: אתה יי. לא תקלה רחמיה ממני. חסדיך ואמתך תמיד יצרוני: הושיענו יי אלהינו ונבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמרה. אדני מי יעמד: פי עמך הסליחה. למען תגרא: לא בחטאינו עשה לנו ולא בעונותינו גמל עלינו: אם עוננו ענו בנו. יי עשה למען שמך: זכור רחמיה יי וחסדיה. פי מעולם המה: יענה יי ביום צרה. ישגבך שם אלהי יעקב: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו: אבינו מלפני דגנו ועגנו פי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה פרוב רחמיה. והושיענו למען שמך: ועתה אדני אלהינו. אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה. ומעש לך שם ביום הזה. הטאנו רשענו: אדני בכל צדקותיה. ישכנא אפך וחתתך מעירך וירושלם הר קדשך.

تكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله ابائنا ان ترحمنا وتغفو عن كل خطايانا وتغفر لنا كل ذنوبنا وتغفو وتصفح عن جميع معاصينا : « وتغفر ذنوبنا وخطايانا وترثنا » :
 ساحنا يا ابانا لا تقا قد اخطانا . اعفُ عنا يا ملكنا لا تقا اذنبنا : فانك انت يا رب صالح وغفور وكثير الاحسان لكل الداعين لك : (مز ٨٦ : ٥) . من اجل اسمك يا رب اغفر ذنبنا فانه عظيم (٢٥ : ١٢) . من اجل اسمك يا رب تحيينا . بعدلك تخرج من الضيق افسنا (مز ١٤٣ : ١٢) . رب الجنود معنا ملجاء لنا اله يعقوب . سلاه (مز ٤٦ : ١٢) يا رب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) . يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) . ارددنا يا رب اليك فترد . جدد ايماننا كالقديم (مرا ٥ : ٢١) .

اله بطيء الغضب وذو رحمة انت . قد اعلنت كثرة رحمتك واحساناتك للوديع سابقاً . وهكذا مكتوب بشريعتك « ونزل الرب في السحاب . فوقف عنده هناك ونادى باسم الرب » وقيل هناك .

واجتاز الرب قدامه ونادى : الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب وكثير الاحسان والحق : حافظ الاحسان الى الوف . غافر الائم والمعصية والخطيئة ومبرر .

اما هو فرحيم يغفر الائم ولا يهلك . وكثيراً ما ارد غضبه ولم يشعل كل سخطه (مز ٧٨ : ٣٨) . اما انت يا رب فلا تمنع رحمتك عني . ينصرتني احسانك وحقت دائماً (٤٠ : ١٢) . خلصنا ايها الرب الهنا . واجمعنا من بين الائم لتعجد اسمك المقدس . وتفخر بتسيحك (١٠٦ : ٤٧) . ان كنت تراقب الذنوب يا الله . يا رب فن يقف . لان عندك المغفرة لكي تخاف (١٣٠ : ٤-٥) . لم يصنع معنا حسب خطايانا ولم يجازنا حسب آثامنا (١٠٣ : ١٠) . وان تكن آثامنا تشهد علينا . يا رب فاعمل لاجل اسمك (ار ١٤ : ٧) . اذكر مراحمك يا رب احساناتك . لانها منذ الازل هي (٢٥ : ٦) . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) . ابانا ملكنا نحن علينا واستجب لنا لان ليست فينا اعمال حسنة . اعمل معنا احساناً ككثرة مراحمك . وافرج عنا من اجل اسمك : والآن ايها السيد الهنا الذي اخرجت شعبك من ارض مصر بيد قوية . وجمعت لك اسماً كما هو هذا اليوم . قد اخطانا . عملنا شراً : يا سيد حسب كل حسناتك . اصرف سخطك وغضبك عن مدينتك اورشليم جبل قدسك .

כי בחטאינו ובעונות אבותינו, ירושלם ועמך להרפה לך כל סביבתינו:
ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו, והאר פניך
על מקדשך השמים, למען אדני:

הטח אלהי אונך ושמע, פקח עיניך וראה שוממתינו, והעיר אנשך
נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים
תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה, אדני סלחה,
אדני הקשיבה ועשה אל תאחר, למענה אלהי, כי שמך נקרא על
עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה, וקבץ
נפוצותינו מארבע פנות הארץ: נבירו ונדעו כל הגוים, כי אתה
י אבינו אתה: אנתנו החמר ואתה יצרנו, ומעשה ידך פלנו: אבינו,
מלפנו, צורנו, וגואלנו, חוסה יי על עמך, ואל תפן נחלתך להרפה,
למשלכם גוים: למה יאמרו בעמים, איה אלהיהם: ידענו יי כי
הטאנו, ואין מי יעמד בעדנו, אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת
צרה, וברחם אב על פנים רחם עלינו, חמול על עמך, ורחם
על נחלתך, חוסה נא כרוב רחמיך, חננו מלפנו ועננו, לה יי
הצדקה, עשה נפלאות בכל עת ועת, הבט נא והושיעה נא צאן
מרועתך, אל ומשל-בנו קצף, כי לה יי הושיעה, בך תוחלתנו,
אלוה סליחות, אָנָּא סלח נָּא, כי אל טוב וסלח אתה:

אָנָּא מְלֵךְ רַחוּם וְחַנוּן, זְכוּר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה
לְפָנֶיךָ עֲקֻבֶתת יְחִיד, וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבנוּ אֲבִינוּ,
וְאֵל תִּשְׁשֶׁנוּ מִלִּפְנֵינוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּל־הַ
בְּגִלוּתֵנוּ, כִּי אֵל מְלֵךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אִין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹךָ אֵל אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ, מִרַעַשׂ וּמִרַגְזֵי הַצִּילָנוּ: זְכוּר לְעַבְדֶּיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה, וְאֵל רִשְׁעוֹ
וְאֵל חֲטָאתוֹ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנַּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ: וְהִסַּר
מִמֶּנּוּ מִבֵּת הַמּוֹת, כִּי רַחוּם אַתָּה, כִּי בֵן הַרְבֵּךָ לְעֲשׂוֹת חֶסֶד חָנָּם,
כָּל דּוֹר וָדוֹר: אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יי הַצִּלִּיחָה נָּא:

اذ لخطايانا ولا تآم آباتنا صارت اورشليم وشعبك عاراً عند جميع الذين حولنا : فاسمع الآن يا الهنا صلوة عبدك وتضرعاته واضئء بوجهك على مقدسك الحرب من اجل السيد (دا : ٩ : ١٥ - ١٧) .

امل اذنك، يا الهى واسمع . افتح يارب عينيك وانظر خربنا والمدينة التي دعي اسمك عليها . لانه ليس لاجل برنا بنسط تضرعاتنا امام وجهك بل لاجل مزاحمك الكثيرة : يا سيد اسمع . يا سيد اسمع . يا سيد اصغر واعمل ولا تتأخر من اجل نفسك يا الهى . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك (دا : ٩ : ١٨ و ٢١) يا ابانا الاب الرحمن ارنا آية للخير . واجمع المبددين منا من اربح زوايا الارض . لتتحقق وتعرف جميع الامم انك انت الرب . انت ابونا . نحن الطين وانت جابلنا وكلنا عمل يديك (اش : ٦٤ : ٧) ابانا ملكنا . خالفنا ومنجينا اشفق يارب على شعبك ولا تجعل ميراثك عاراً لتتسلط عليهم الامم . لماذا يقال بين الشعوب ابن الهمم : يارب علمنا انا اخطانا . وليس من يقف من اجلنا سوى اسمك العظيم ينف لنا في وقت الضيقة : وكما يرأف الاب بالبين هكذا ارأف بنا واشفق على شعبك وارحم ميراثك . تتوسل اليك ان تشفق علينا حسب كثرة مزاحمك . تخن علينا ملكنا واستجب لنا . لك يارب البر . الصانع العجائب في كل وقت . تتوسل اليك ان تنظر . وتخلص غم مرعاك . لا تسمح ان يتسلط علينا السخط . لان لك يارب الخلاص . وبك صبرنا . يا اله السماح تتوسل اليك ان تسامحنا . لانك اله صالح وسموح انت .

توسل اليك . ايها الملك الرحيم والرؤوف . اذكر وانظر للعهد بين القطع (مع ابراهيم) وليظهر امامك ربط الوحيد (اسحق) ومن اجل اسرائيل ايننا (يعقوب) لا تركنا يا ابانا ولا تتخل عنا يا ملكنا . ولا تنسنا يا مصورنا ولا تفتننا في نفينا . لانك انت ايها الاله ملك رؤوف ورحيم .

ليس مثلك رؤوف ورحيم ايها الرب الهنا . ليس مثلك بطيء الغضب وكثير الاحسان والحق . خلاصنا وارحمنا . من الارتعاش والغضب نجنا . اذكر عبيدك ابراهيم واسحق ويعقوب . لا تلتفت الى قساوة هذا الشعب والى شره وخطيئته . ارجع من حمو غضبك واندم على الشر لشعبك . وارفع عنا ضربة الموت لانك انت رحيم . لانه هكذا طريقك ان تصنع احساناً مجاناً في كل جبل وجبل . آه يارب خلص . آه يارب نجح .

אָנָא יי עַנְנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ . לֵךְ יי קוֹיֵנוּ . לֵךְ יי חֲפִיעֵנוּ . לֵךְ יי גִּיחַל .
 אַל תִּחַשֶׁה וּתְעַנְנֵנוּ . כִּי נִצְאֵמוּ גוֹיִם אֲבֹדָה תִּקְוֹתֵם . כָּל בְּרַךְ לֵךְ
 תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים . נִבְדְּלָה נַפְשׁוֹ
 מְרוּב עֲצוּבֵנוּ . אַל תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח . קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ . אַל
 תִּשְׁפּוֹךְ חַרוֹנְךָ עָלֵינוּ . כִּי עָמָךְ אֲנַחְנוּ בְּגֵי בְרִיתֶךָ . אַל . הַבִּיטָה דַל
 כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּמַמְאֵת הַנֶּדָה . עַד מָתִי עֲזָךְ פִּשְׁבִּי וְתִפְאַרְתֶּךָ
 בְּיַד צָר . תִּמְהָ יָרְאוּ וַיִּבְשׂוּ וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרַתֶם . עוֹרְרָה נְבוֹרְתֶךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ . אַל יִמְעֹטוּ לִפְנֵיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ . מִהַר יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ בְּעַת צָרוֹתֵינוּ . לֹא לְמַעַנְנוּ . אֲלֵא לְמַעַנְךָ פְּעוּל . וְאֵל
 תִּשְׁחַת אֵת זְכַר שְׂאֵרֵיתֵנוּ . כִּי לֵךְ מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ . כִּי אַל מִלֶּךְ חַנוּן
 וְרַחוּם אָתָּה : וַיִּזְכַּר לָנוּ עֲדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים
 בְּאַהֲבָה . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

תחנה ליום שני

יְהוָה . אֵיזָה חֲסָדֶיךָ הִרְאֵנוּנוּ . אֲשֶׁר סָפְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים .
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ : בְּזִמְנֵי כְבוֹדֶךָ שָׁכַן . בְּאַהֲלֵ לְשִׁבְתוֹ מוֹכֵן .
 וְשֵׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ : רַחֲמֶיךָ מִמָּנוּ זִיו הַשְּׂכִינָה . וְעַתָּה אָנָּה פָּנָה .
 אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹּה עִמָּנוּ : הִשְׁיבֵהוּ לְקַדְמוֹתוֹ וַיִּגְבְּרוּ . בְּנִיךָ וְאָז יֹאמְרוּ .
 הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ : מִהַר לְרַפָּא נַגְעֵנוּ . שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ .
 וְהַפֵּר בְּעֶסֶךָ עִמָּנוּ : שׁוּב

תחנה ליום חמישי

יְהוָה . שְׂאֵרֵית פְּלִיטַת אֲרִיאֵל . הַשְּׂכַח חַנוּת אֵל . אִם קָפִץ בְּאֶף
 רַחֲמָיו : מָאֵס דְּבִירוֹ וְסָפּוּ . וְלֹא זָכַר הַדּוּם רַגְלָיו בְּיוֹם אָפוּ .
 כְּמִנְהַג רַחֲמָיו : וְאֵיזָה נִפְלְאוֹתָיו וְחֲסָדָיו . אֲשֶׁר סָפְרוּ לָנוּ עַבְדָּיו .
 אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו : אוֹמֵר בְּרַבּוֹת יְגוֹנֵי . נִפְלָה נָא בְּיַד יי . כִּי
 רַבִּים רַחֲמָיו : לְדַכְּרוּ יַחְלָנוּ וְהִתְנַחֲמֵנוּ . חֲסֵדֵי יי כִּי לֹא תִמְנֵנוּ
 כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמָיו : שׁוּב

آه يارب استجب لنا في يوم دعائنا . بك يارب رجاؤنا . لك يارب اتظرنا . ولك يارب نصبر . لا تسكت فعدبنا . فان الامم تقول ضاع رجاؤهم . كل ركة تركم لك وكل قامة تسجد امامك .

ايها الفاتح يدك للتوبة لتقبل المذنبين والخطاة . قد اندهشت نفسنا من شدة كدرنا . لا تنسنا الى الابد . قم وخلصنا . لا تسكب غضبك علينا . لاننا نحن شعبك اولاد عهدك . ايها الاله انظر الى احتقار مجدنا عند الامم . قد دنسونا دناسة الطمث . حتى متى عزك بالسبي . وجلالك في يد المضايق هم يرون ويخجلون ويحطمون في جبروتهم . به جبروتك . وخلصنا من اجل اسمك . لا تدع اتعابنا تظهر قليلة امامك . دع مراحمك تلاقينا عاجلاً في وقت ضيقنا . ليس من اجلنا ولكن من اجلك افعل . ولا تعدم ذكر بقينا فان عيننا تنظر اليك . لانك ايها الاله ملك رؤوف ورحيم انت . واذكر شهادتنا في كل يوم تقول بمجبة مرتين « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » .

تضرعات لبوم الاثنين

يارب ابن احساناتك السابقة التي اخبرنا عنها اباؤنا قديماً والتي صنعها معنا . في الوقت الذي اقام مجدك في الحيمة التي كانت معدة لك من حيث كنت تتكلم معنا : قد ابعدت عنا بهاء حضورك الالهي . آه ابن مال الآن . لانه ليس هنا معنا : ارجعه كالسابق فتشدد اولادك وحينئذ يقولون . ان الرب قد عظم اعماله معنا (من ١٢٦ : ٣) . اسرع واشف ضرباتنا ارجعنا يا اله خلاصنا واقه غضبك عنا (من ٨٥ : ٥) ثم يقال « ارجع »

لبوم الخميس

يارب اذكر الباقين من فضلة اريئيل (اورشليم) . هل نسي الله الرأفة او قفص برجزه مراحمه (من ٧٧ : ١٠) . كره محرابه وعتبته . ولم يذكر موطنه قدمه في يوم غضبه حسب عادة مراحمه : ابن عجائبه واحساناته التي اخبرنا عنها عبيده الذين جازاهم خيراً حسب مراحمه : اقول في كثرة احزاني لنسقط في يد الرب لان مراحمه كثيرة : اتظرنا كلامه فتعزينا . انه من احسانات الرب اننا لم نقن لان مراحمه لا تزول (مرا ٣ : ٢٢) . ثم يقال « ارجع »

לשני ולחמישי

שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך: אל תקצוף יי עד
 מאד. ואל לעד תזפר עון. הן הבט נא עמך פלנו: אם
 עוֹנֵינו עָנו כְּנו. יי עשה למען שמך: פי רבו משובתינו לך
 הטאנו. אדון. סלח לנו: פי אפה אבינו פי אברהם לא ידענו
 וישראל לא יברנו. אפה יי אבינו גואלנו מעולם שמך: קדיש לעילא
 הערה. נהגו שלא לומר אלה התהנות בארץ ישראל. מצרים וסוריא

בשני ובחמישי קודם הוצאת ספר תורה אומרים:

אל ארך אפים. ורב חסד ואמת. אל באפק תוכיחנו. חוסה יי
 על ישראל עמך. והושיענו מכל רע. הטאנו לך. אדון
 סלח נא. פרוב רחמיק אל:

אל ארך אפים. ומלא רחמים: אל תסתר פניך ממנו. חוסה יי
 על שארית ישראל עמך: והצילנו מכל רע. הטאנו לך. אדון
 סלח נא. פרוב רחמיק אל:

בימים שאין אומרים תחנון השליח צבור מתחיל

יהי יי אלהינו עמנו. פאשר הנה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל
 יאשנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך. ורעם ונשאם
 עד העולם: פעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:

וכשמוציאים ספר תורה השליח צבור אומר:

פי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:

פרוך המקום. פרוך שנתן תורה לעמו ישראל. פרוך הוא: פרוך
 שמו. אשרי העם שכבה לו. אשרי העם שיי אליו:

וכשמוליכים הספר תורה אל התיבה השליח צבור אומר:

גדלו ליי אתי. ונרוממה שמו יחדו:

רוממו יי אלהינו. והשתחוו לבהדום בגליו. קדוש הוא: רומו יי
 אלהינו. והשתחוו לבר קדשו. פי קדוש יי אלהינו: אין
 קדוש פיי פי אין בלתיך. ואין צור כאלהינו. פי מי אלוה מבלעדי יי.

للاثنين والخميس

ارجع عن حمو غضبك . واندم على الشر بشعبك . (خر ٣٢ : ١٢) لا تسخط كل السخط يارب . ولا تذكر الاثم الى الابد . ها انظر شعبك كلنا (اش ٦٤ : ٨) وان تكن آثامنا تشهد علينا . فاعمل يارب من اجل اسمك . لانه قد كثرت معاصينا . اليك اخطأنا . ياسيد . ساحنا (ار ١٤ : ٧) . فان انت ابونا وان لم يعرفنا ابراهيم . وان لم يدرفنا اسرائيل . انت يا الله ابونا وولينا منذ الدهر اسمك . قد يش لعيلا (تنبيه) . جرت العادة ان يهملوا هذه التضمرات في فلسطين ومصر وسورية

ثم يقال في يومي الاثنين والخميس قبل اخراج السفر

ايها الاله البطيء الغضب والكثير الاحسان والحق . لا توبخنا بغضبك . اشفق على شعبك اسرائيل . وخلصنا من كل سوء . قد اخطأنا اليك يا سيد . آه ساحنا حسب كثرة مراحمك يارب .

ايها الاله البطيء الغضب والمملوء رحمة . لا تحجب وجهك عنا : اشفق يارب على بقية شعبك اسرائيل . وخلصنا من كل سوء . قد اخطأنا اليك يا سيد . آه ساحنا حسب كثرة مراحمك يارب .

في الايام التي لا تقال فيها التضمرات يتبدىء الحزبان من هنا

ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا . فلا يتركنا ولا يرفضنا (مل ١ - ٨ : ٥٧)
خلص شعبك . وبارك ميراثك وارفعهم وارفعهم الى الابد (مز ٢٨ : ٩) . من اجل داود عبدك . لا ترد وجه مسيحك (١٣٢ : ١٠) .

عند اخراج السفر يقول الحزبان

لان من صهيون تخرج الشريعة . وكلام الرب من اورشليم (مي ٤ : ٢)
مبارك الاله الحاضر في كل مكان . مبارك الذي اعطى الشريعة لشعبه اسرائيل . مبارك هو . طوبى للشعب الذي له هكذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (مز ١٤٤ : ١٥)
وفي اثناء اخذ السفر الى المنبر يقول الحزبان

عظموا الرب معي . ولنعل اسممه معاً (مز ٢٤ : ٤)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطنه قدميه . قدوس هو : علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه لان الرب الهنا قدوس (٩٩ : ٥ : ٩٥) : ليس قدوس مثل الرب لان ليس غيرك . وليس صخرة مثل الهنا (صم ٢ - ٢ : ٢) . لانه من هو اله غير الرب .

וְיָמֵי צוּר זִוְלָתַי אֶל־הֵינִי : תּוֹרָה צְנָה לָנוּ מִנְשֵׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב :
 עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ . וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר : הִדְרָכֶיהָ דְרָכֵי גֵעַם
 וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם : שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָהּ . וְאִין לָמוּ מִכְשׁוֹל :
 ׀ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן . ׀ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : כִּי שֵׁם ׀ אֶקְרָא
 הָבו גְּדֹל לְאֵל־הֵינִי : הַכֹּל תִּגְנו עֵז לְאֵל־הֵינִי . וְתִגְנו כְּבוֹד לְתוֹרָה :

ומנביה הספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר :

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִנְשֵׁה . לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה צְנָה לָנוּ
 מִנְשֵׁה . מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב : הָאֵל תָּמִים דְרָכָו . אִמְרַת ׀
 צְרוּפָה . מְגִן חַיָּים לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :

וקורא לכהן , ולוי ואחד מישראל בפרשת השבוע

הַעוֹלָה אוֹמֵר ׀ עַמְכֶם : וְהַחֹזֵן עוֹנֵה יְבָרְכֶךָ ׀ : הַעוֹלָה אוֹמֵר בְּרַכֵּי אֶת ׀
 הַמְּבֹרָךְ : הַחֹזֵן וְהַקָּהֵל עוֹנִים בְּרוּךְ ׀ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד :
 הַעוֹלָה חוֹזֵר וְאוֹמֵר בְּרוּךְ ׀ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד : בְּרוּךְ אַתָּה ׀ אֱלֹהֵינוּ
 מְלֹךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ .
 בְּרוּךְ אַתָּה ׀ . נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

אחר קריאת התורה העולה אומר :

בְּרוּךְ אַתָּה ׀ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת
 אֱמֶת . וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ . בְּרוּךְ אַתָּה ׀ . נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

אומרים כאן ברכת הגומל כשהו צריך וגוללים הספר ואומרים קדיש לעילא

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָהּ . עוֹד יְהַלְלֶךָ סֵלָה : אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבָה לוֹ .
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁ׀ אֱלֹהֵי :

תְּהַלֵּה לְדָוִד . אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמְּלֹךְ . וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד :
 בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ . וְאַהֲלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד : גְּדוֹל ׀ וּמְהֻלָּל
 מְאֹד . וְלִגְדֻלָּתוֹ אִין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁפַח מַעֲשֵׂיךָ . וְגִבּוֹרֵתֶיךָ יְגִידוּ :

ومن هو صخرة سوى الهنا (مز ١٨ : ٣٢) . بشرية اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب (تث ٣٣ : ٤) . هي شجرة الحياة لمسكها . والمتمسك بها مغبوط (ام ٣ : ١٨) طرقها طرق نعم وكل مسالكها سلام (ام ٣ : ١٧) . سلامة جزيلة لمحبي شريعتك . وليس لهم معثرة (مز ١١٩ : ١٦٥) . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (٢٩ : ١١) . اني باسم الرب اناادي . اعطوا عظمة لاهنا (تث ٣٢ : ٣) . جميعكم اعطوا عزاً لله . واعطوا مجداً للشريعة .

يرفع السفر امام الشعب ويقال بصوت عالٍ

وهذه هي الشريعة التي وضعها موسى امام بني اسرائيل (تث ٤ : ٤٤) . بشرية اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : الله طريقه كامل . قول الرب تقي . ترسن هو لجميع الخنمين به (مز ١٨ : ٣١) .

يدعى كاهناً ولاوياً واسرائيلياً بالتتابع ويقراء من فصل الاسبوع (١)

(المدعو) (٢) الله معكم . (الجزآن) ليباركك الله . (المدعو) باركوا الله المبارك . (الجزان والشعب) مبارك الله المبارك الى الدهر والابد . (المدعو) مبارك الله المبارك الى الدهر والابد . مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي اختارنا من بين جميع الشعوب واعطانا شريعته . مبارك انت يا الله المعطي الشريعة .

بعد قراءة السفر يقول المدعو

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي اعطانا شريعته شريعة حق وغرس فينا حياةً أبدية . مبارك انت يا الله المعطي الشريعة . (تقال هنا بركة ברכה (المكافء) عند اللزوم) ثم يقولون السفر ويقولون قديش ليليا . ثم طوبى للسالكين في بيتك . ابدأ يسبحونك سلاه (مز ٨٤ : ٥) . طوبى للشعب الذي له هكذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (١٤٤ : ١٥)

تسيحة لداود . ارفعك يا الهي الملك وبارك اسمك الى الدهر والابد : في كل يوم اباركك واسبح اسمك الى الدهر والابد . عظيم هو الرب وحميد جداً وليس لعظمته استقصاء : دور الى دور يسبح اعمالك ويجبروتك يخبرون :

(١) ان الاسفار الخمسة مقسمة الى فصول פרקים تقراء بالتتابع يوم السبت من كل اسبوع مدة السنة . راجع جدول פרקים في آخر الكتاب

(٢) ينبغي على كل مدعو ان يمكس السفر بيديه وهو يبارك ويبد واحدة مدة قراءة السفر

הדר כבוד הוֹדֵךְ . וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעִזּוֹי גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ .
 וּגְדֻלַּתְךָ אֲסַפְרֶנָּה : זָכַר רַב טוֹבָךָ יִפְיְעוּ . וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ : חַנוּן
 וְרַחוּם יְיָ . אֶרְךָ אַפְּסִים וּגְדֻלַּת־חֶסֶד : טוֹב יְיָ לְכֹל . וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו :
 יוֹדֵךְ יְיָ כָּל מַעֲשָׂיֶךָ . וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ .
 וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתִּי . וּכְבוֹד הַדֵּר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים . וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכֹל הַדּוֹר וְדוֹר : סוֹמֵךְ יְיָ
 לְכֹל הַנְּפֹלִים . וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּיִים : עֵינֵי כֹל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֵת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֵת יַדֶּיךָ . וּמְשַׁבֵּעַ לְכֹל חַי
 רְצוֹן : צַדִּיק יְיָ בְּכֹל דְּרָכָיו . וְחַסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְיָ לְכֹל קְרָאֵיו
 לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת : רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה . וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע
 וַיּוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְיָ אֵת כָּל אֲהַבָּיו . וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תְּהַלֵּת יְיָ יַדְבַּר־פִּי . וּיְבַרְךָ כָּל בֶּשֶׂר אֵשׁ קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי . מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

אין אומרים זה המזמור ביום שאין בו תחנון

לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד : יַעֲנֶךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה . יִשְׁנָבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ . וּמַצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ :
 וְעוֹלַתְךָ יִדְשָׁנֶה־סֶלָה : וַתִּזְנֶלְךָ כָּל־בִּקְבֶּךָ . וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא : גִּרְנָנָה
 בִּישׁוּעָתְךָ . וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל . יִמְלֵא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה
 יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְיָ מִשִּׁיחוֹ . יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ . בְּגְבוּרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ :
 אֱלֹהֵי בְּרַכְבּ וְאֱלֹהֵי כְּסוּסִים . וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הִמָּה בְּרַעֲיוֹ
 וּנְפָלוֹ . וְאַנְחֵנוּ קַמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

בבית האבל מדלגים עד מעתה ועד עולם

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל . וּלְשִׁבְי פֹשַׁע . בְּיַעֲקֹב נֶאֱמַר יְיָ : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אוֹתָם אָמַר יְיָ . רִוְחוֹ אֲשֶׁר עָלֶיךָ . וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ . לֹא
 יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ . וּמִפִּי זֶרַעַךָ . וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ . אָמַר יְיָ . מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם : עַד כִּאֵן וְאַתָּה קְדוֹשׁ . יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל . וּקְרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

بجلال مجد حمدك وامور عجائبك الهج : بقوة مخاوفك ينطقون وبعضمتك احدث : ذكر
كثرة صلاحك ييدون . وبعدلك يرثون : الرب حنان ورحيم بطيء الغضب وكثير
الرحمة : الرب صالح للكل ومراحمه على كل اعماله : تحمدك يارب كل اعمالك ويباركك
اقتياؤك : بمجد ملكك ينطقون ويجبروتك يتكلمون : ليعرفوا بني آدم قدرتك ومجد
جلال ملكك : ملكك ملك كل الدهور وسلطانك في كل دورٍ فدور .

الرب عاضد كل الساقطين ومقوم كل المنحنيين : اعين الكل اياك تترجى وامت
تعطيهم طعامهم في حينه : تفتح يدك قنشع كل حي رضى . الرب بار في كل طريقه
ورحيم في كل اعماله : الرب قريب لسلك الذين يدعونه الذين يدعون به بالحق : يعمل
رضى خائفه ويسمع تضرعهم فيخلصهم : يحفظ الرب كل محبيه . ويهلك جميع الاشرار :
بتسييح الرب ينطق فيمي . وليبارك كل بشر اسمه القدوس الى الدهر والابد (مز ١٤٥).

يقال هذا الزمور في الايام التي تقال فيها التضرعات فقط

لامام المغنين . زمور لداود : ليستجب لك الرب في يوم الضيق . ليرفعك اسم
اله يعقوب : ليرسل لك عوناً من قدسه ومن صهيون ليعضدك : ليدكر كل تهادماتك
ويستسمن محرقاتك . سلاه : ليعطك حسب قلبك ويتم كل مشورتك : تترنم بخلاصك
وباسم الهنا نرفع رايتنا : ليكمل الرب كل سؤلك : الان عرفت ان الرب مخلص
مسيحه يستجبه من سماء قدسه بجبروت خلاص يمينه : هولاً بالمركات وهولاً بالجيل .
امانحن قاسم الرب الهنا نذكر : هم جنوا وسقطوا امانحن قمنا واتصنا : يارب
خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (مز ٢٠) .

يهملون في بيت الحزن لحد « والى الابد »

ويأتي الفادي الى صهيون والى التائبين عن المعصية في يعقوب يقول الرب : اما انا
فهذا عهدي معهم قال الرب . روحي الذي عليك وكلامي الذي وضعته في فمك لا يزول
من فمك ولا من فم نسلك ولا من فم نسل نسلك قال الرب من الان والى الابد
(اش ٥٩ : ٢٠ و ٢١) (لحد هنا) . وانت قدوس ساكن بين تساييح اسراييل . وهذا
نادى ذاك وقال قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض (اش ٦ : ٣) .

בלחש ומקבלין דין מן דין ואמרין נדיש בשמי כרוכא עלאה בית
 שכנתייה. נדיש על ארעא עובד גבורתייה. נדיש לעלם ולעלמי
 עלמא. יי צבאות מלא כל ארעא זיו יקריה: בקול ותשאני ריח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול. פרוף פבוד יי ממקומו: בלחש ונטלתני
 רוקא ושמעית בתראי. קל זיע שגיא. המשבחין ואמרין. פרוף יקרא
 דיי מאתר בית שכנתייה: יי ימלך לעולם ועד: יי מלכותיה קאים
 לעלם ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם יצחק וישאאל אבותינו.
 שמרה זאת לעולם ליצר מהשכות לכב עמך. והבן לבכם אליך:
 והוא רחום יכפר עון. ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר
 בלחמתו: פי אפה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל-קראיך: צדקתך
 צדק לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב. חסד לאברהם. אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: פרוף יי יום יום יעמס-לנו. האל
 ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי
 צבאות. אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

פרוץ אלהינו שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים. ונתן לנו
 תורת אמת. והני עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו
 בתורתו. וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו. ולעבדו בלכב
 שלם. למען לא ניגע לריק. ולא גלד לבהלה: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו נא להי אבותינו. שגשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה.
 ונזכה ונהנה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא: למען יזמרך
 כבוד ולא ידם. יי אלהי לעולם אודך: יי הפין למען צדקו. ויגדיל
 תורה ונאדיר: ויבטרו בך יודעי שמך. פי לא עזבת הושיך יי:
 יי אדונינו. מה אדיר שמך בכל-הארץ: הזקו ויאמין לבבכם.
 בלחמיחלים ליי:

(بصوتٍ منخفض) (١) ويتلقون الكلام الواحد من الآخر ويقولون « قدوس في اعلى السموات السامية محل سكنته . قدوس في الارض عمل قدرته . قدوس الى الابد وابد الابدن . رب الجنود الأرض كلها مملوءة من بهاء مجده . (بصوتٍ عالٍ) ثم حملتني ريح فسمعت خلفي صوت رعد عظيم مبارك مجد الرب من مكانه (حز ٣ : ١٢) (بصوتٍ منخفض) (١) ثم حملتني ريح فسمعت خلفي صوت رعد عظيم من الذين يسبحون مبارك مجد الرب من محل سكنته : (بصوتٍ عالٍ) الرب يملك الى الدهر والابد : ملكوت الله (١) ثابت الى الدهر وابد الابدن : يارب اله ابراهيم واسحق واسرائيل انا احفظ هذا في تصور افكار قلب شعبك وهي قلبهم اليك : وهو رحيم يقفر الائم ولا يهلك وكثيراً ما يرد غضبه ولا يهيج حنقه (مز ٧٨ : ٣٨) لانك انت صالح وسموح وكثير الاحسان لكل الداعين اليك (٨٦ : ٥) عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق (١١٩ : ١٤٢) تصنع الامانة ليعقوب والاحسان لابراهيم الذي حلفت لابائنا منذ ايام القدم (مي ٧ : ٢٠) . مبارك الرب يوماً فيوماً . يجعلنا اله خلاصنا . سلاه (مز ٦٨ : ٢٠) رب الجنود معنا . ملجاؤنا اله يعقوب . سلاه (٤٦ : ١٢) . يارب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) . يارب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) .

مبارك الهنا الذي خلقنا لمجده . وميزنا من الضالين . واعطانا شريعة حق . وغرس فبنا حياةً ابدية : هو يفتح قلبنا في شريعته . ويضع في قلبنا محبته وخوفه لنعمل مرضاته . ونعبده بقلب تام . لكي لا نتعب فارغاً ولا نلد باطلاً (٢) : لتكن مشيتك ايها الرب الهنا واله ابائنا . ان نجعلنا ان نحفظ فرائضك ووصاياك في هذا العالم . ونكون مستحقين ونجيا ونرت سعادة وبركة في حياة العالم الآتي : لكي تترنم لك روحي ولا تسكت يارب الهى الى الابد احمدك (مز ٣٠ . ١٣) . الرب سر من اجل بره . يعظم الشريعة ويكرمها (اش ٤٢ : ٤٢) . ويتكل عليك العارفون اسمك . لانك لم تترك طالبك يارب (مز ٩ : ١١) . ايها الرب سيدنا . ما مجد اسمك في كل الارض (٨ : ١٠) . تتشدد وتتشجع قلوبكم . يا جميع المنظرين الرب (٣١ : ٢٥) .

(١) تفسير يوناتان ابن عزرا على الايات السابقة في اللغة الكلدانية .

(٢) قابل اش ٦٥ : ٢٣ .

קדיש תתקבל

ותגדל ויתקדש שְׁמִיה רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיה . וְיִמְלִיךְ
 מְלְכוּתִיה . וְיַצְמַח פְּרוּרְקֵינִיה . וְיִקְרַב מְשִׁיחִיה . בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל . בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב . וְאִמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ . לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֶלְמָיָא יְתַבְרַךְ . וְיִשְׁתַּפַּח .
 וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרוֹמֵם . וְיִתְנַשֵּׂא . וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלָּל .
 שְׁמִיה דְּקוּדְשָׁא . בְּרִיךְ הוּא : לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא .
 תְּשַׁבְּחָתָא . וְנִתְמַתָּא . דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא . וְאִמְרוּ אָמֵן :

תתקבל צלותהון ובעותהון . דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל . קָדָם אָבוּהוֹן
 דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא . וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא . חַיִּים . וְשָׁבַע . וְיִשׁוּעָה . וְנִחְמָה .
 וְשִׁינְבָא . וְרַפּוּאָה . וְגִאֲלָה . וְסְלִיחָה . וְכַפְרָה . וְרוּחַ . וְהַצְלָה .
 לָנוּ . וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . וְאִמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו . הוּא בְּרַחְמָיו . יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ . וְעַל
 כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . וְאִמְרוּ אָמֵן :

וכשמחזורים סֵפֶר תורה למקומו אומרים :

יְהִלְלוּ אֶת שְׁמֵי יי . כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָהוּ . הוֹדוּ עַל אֲרֵץ וְשָׁמַיִם :
 וְיָרֵם קַרְנֵן לְעַמּוֹ . תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו . לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ
 הַלְלוּנָהּ : יי הוּא הַאֲלֹהִים . יי הוּא הַאֲלֹהִים . בְּשִׁמְיֵם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : אֵין פְּמוֹךְ בְּאֵלֵי הַיָּם . יי וְאֵין פְּמַעֲשִׂיךְ :
 וּבְנִהָה יֵאמֵר שׁוֹבֵה יי רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל :
 דְּהִשְׁיבֵנו יי אֱלִיךְ וְנִשׁוּבָה . חַדֵּשׁ יָמֵינוּ פְּקָדֵם :

אין אומרים זה המזמור ביום שאין בו תחנון

תפלה לְדוֹד . הַטָּה יי אֲזַנְךָ עֲנֵנִי . כִּי עֵינִי וְאָבִיוֹן אָנִי : שְׁמֶרְךָ נַפְשִׁי
 כִּי חָסִיד אָנִי . הוֹשַׁע עַבְדְּךָ . אַתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹשֵׁם אֱלִיךְ :
 חֲנִנֵי אֲדָנִי . כִּי אֱלִיךְ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם : שְׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ . כִּי אֱלִיךְ
 אֲדָנִי נַפְשִׁי אֲשָׂא : כִּי אַתָּה יי טוֹב וְסֶלַח . וְרַב הַסֵּד לְכָל קְרָאִיךְ :

قديش تقبل

ليَعمَظ وَيَتَقَدَّسَ اسْمُهُ العَظِيمُ فِي العَالَمِ الَّذِي خَلَقَ حَسَبَ ارَادَتِهِ . لِيُثَبِّتَ مَلِكُوتَهُ
وَيُنَبِّتَ خِلاصَهُ . وَيَقْرِبَ قَدُومَ مَسِيحِهِ . فِي مَدَّةِ حَيَاتِكُمْ وَايَامِكُمْ . وَفِي مَدَّةِ حَيَاةِ جَمِيعِ
بَيْتِ إِسْرَائِيلَ . عَاجِلاً وَقَرِيباً وَقُولُوا آمِينَ .

لِيَكُنْ اسْمُهُ العَظِيمُ مَبَارَكاً . إِلَى الأَبَدِ وَابَدِ الأَبَدِينَ . لِيَتَبَارَكَ . وَيَسْبَحَ وَيَتِمَجَّدُ وَيَتَعَالَى
وَيَرْتَفِعَ وَيَجَلَّ وَيَسْمُوعُ وَيَمْدَحُ اسْمُهُ القُدُّوسِ وَالمَبَارَكِ الَّذِي هُوَ فَوْقَ كُلِّ البَرَكَاتِ وَالتَّرَاتِيلِ
وَالتَّسَابِيحِ وَالتَّعَاذِي الَّذِي يَمَكِّنُ أَنْ تَتَنَطَّقَ فِي العَالَمِ وَقُولُوا آمِينَ .

لِتَقْبَلَ صَلَوَاتِ وَتَضَرَّعَاتِ جَمِيعِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ لَدَى أَبِيهِمُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ وَالأَرْضِ وَقُولُوا آمِينَ .

لِيَكُنْ سَلامٌ جَزِيلٌ مِنَ السَّمَاءِ . وَحَيَاةٌ . وَشَبَعٌ . وَفَرَجٌ . وَتَعْزِيَةٌ . وَنَجَاةٌ . وَشِفَاءٌ .
وَفِدَاءٌ . وَسَمَاحٌ . وَغُفْرَانٌ . وَسَعَةٌ . وَخِلاصٌ لَنَا وَلِجَمِيعِ شَعْبَةِ إِسْرَائِيلَ وَقُولُوا آمِينَ

لِيَتِ الصَّانِعُ سَلاماً فِي سَمَوَاتِهِ هُوَ بِمِراحِهِ يَصْنَعُ سَلاماً لَنَا وَلِكُلِّ إِسْرَائِيلَ وَقُولُوا آمِينَ .

يقال في اثناء ارجاع السفر لهله

لِيَسْبَحُوا اسْمَ الرَّبِّ . لِأَنَّهُ قَدْ تَعَالَى اسْمُهُ وَحَدَهُ . مَجْدُهُ فَوْقَ الأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ :
وَيُنْصَبُ قَرْنًا لِشَعْبِهِ . نَخْرًا لِجَمِيعِ اتِّقِيائِهِ . لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الشَّعْبِ القَرِيبِ إِلَيْهِ . هَلْلويا .
(مز ١٤٨ : ١٣ و ١٤) . الرَّبُّ هُوَ اللهُ . الرَّبُّ هُوَ اللهُ . فِي السَّمَاءِ مِنْ فَوْقِ وَعَلَى الأَرْضِ
مَنْ تَحْتَ لَيْسَ إِيضاً : لا مِثْلَ لَكَ بَيْنَ الأَلْهَةِ يَا رَبِّ وَلا مِثْلَ أَعْمَالِكَ (مز ٨٦ : ٨) .
وَعِنْدَ حُلُولِهِ كَانَ يَقُولُ ارْجِعْ يَا رَبُّ إِلَى رِبُوتِ الوَفِّ إِسْرَائِيلَ (عد ١٠ : ٣٦) .
أَرِدْ دُنَا يَا رَبِّ إِلَيْكَ فَتَرْتَدَّ . جِدِّدْ أَيَّامَنَا كَالْقَدِيمِ (مرا ٥ : ٢١) .

يهمل هذا الزمور في الايام التي لا تقال فيها التضمرات

صَلُوةُ لِدَاوُدَ . اءْمَلْ يَا رَبُّ اءْذَنَكَ . اسْتَجِبْ لِي . لِأَنِّي مَسْكِينٌ وَبَائِسٌ أَنَا :
أَحْفَظْ نَفْسِي لِأَنِّي تَقِي . يَا إِلَهِي خَلِّصْ أَنْتَ عَبْدَكَ المَتَّكِلَ عَلَيْكَ : أَرْحَمِي يَا رَبِّ .
لِأَنِّي إِلَيْكَ أَصْرَخُ اليَوْمَ كُلَّهُ . فَرِحَ نَفْسَ عَبْدِكَ . لِأَنِّي إِلَيْكَ يَا رَبِّ أَرْفَعُ نَفْسِي :
لِأَنكَ أَنْتَ يَا رَبُّ صَالِحٌ وَغَفُورٌ . وَكَثِيرٌ الرَّحْمَةُ لِكُلِّ الدَّاءِ يَنْ أَلَيْسَ .

הַאֲזִינָה יי תִּפְלְתִי. וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאָךְ
 כִּי תַעֲנֵנִי: אֵינְךָ כְּמֹדֵךְ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי. וְאֵינְךָ כְּמַעֲשֵׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ. יִבֹּאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי. וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה
 וְעָשִׂה נִפְלְאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְכַבֶּדְךָ: הוֹרְנִי יי דְרָכֶךָ. אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתֶּךָ
 יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ: אֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכַל לְבָבִי. וְאֶכְבְּדָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי חֲסִידֶךָ גָּדוֹל עָלַי. וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ:
 אֱלֹהִים. גְּדִים קָמוּ עָלַי. וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׂוּ נַפְשִׁי. וְלֹא שָׁמוּדָךְ
 לִגְגֹדֶם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אַל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרְךָ אִפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:
 פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּן. תִּנְהַ עֲזָרָה לְעַבְדֶּךָ. וְהוֹשִׁיעָה לִבְנֵי אִמְתֶּךָ: עֲשֵׂה
 עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה. וַיִּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׂוּ. כִּי אַתָּה יי עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:
 בֵּית יַעֲקֹב. לָבוֹ וְגִלְכָה בְּאוֹר יי: כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם
 אֱלֹהָיו. וְאֶנְחֵנוּ גִלְךָ בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי יי
 אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹ. כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ. אַל יַעֲזֹבֵנוּ וְאַל יִשְׁטַנּוּ:
 לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו. לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו. וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְדַקְּוֹ
 וּמִשְׁפָּטָיו. אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַרִּי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי
 לִפְנֵי יי. קָרְבִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ.
 כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים. אֵינְךָ עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לְוִלִּי יי שְׁהִיָּה לָנוּ. יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: לְוִלִּי יי
 שְׁהִיָּה לָנוּ. בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוֹנוּ. בְּחַרְוֹת אִפְסִים
 בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ. נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל
 נַפְשֵׁנוּ. הַמַּיִם הַיַּיְדוּנִים: בְּרוּךְ יי. שְׁלֵא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׂנְאֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ
 בְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים. הַפֶּחַ נִשְׁבַּר. וְאֶנְחֵנוּ נִמְלְטָנוּ: עֲזַרְנוּ
 בְּשֵׁם יי. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הַשִּׁירִים שֶׁהָיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם עַל הַדּוֹק
 לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

לְדָוִד מִזְמוֹר. לַיּוֹם הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים
 יִסְדָּהּ. וְעַל גְּהֵרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יי. וּמִי יִקּוֹם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ:

اصغ يا رب الى صلاتي . وانصت الى صوت تضرعاتي : في يوم ضيقي ادعوك لانك تستجيب لي : لا مثل لك بين الآلهة يا رب . ولا مثل اعمالك : كل الامم الذين صنعهم . يأتون ويسجدون امامك يا رب . ويمجدون اسمك : لانك عظيم انت وصانع عجائب . انت الله وحدك : علمني يا رب طريقك . اسلك في حقلك . وحد قلبي لحوف اسمك : احمدك يا رب الهي من كل قلبي . واحمد اسمك الى الدهر : لان رحمتك عظيمة نحوي . وقد نحييت نفسي من الهاوية السفلى : اللهم المتكبرون قد قاموا علي . وجماعة العتاة طلبوا نفسي . ولم يحملوك امامهم : اما انت يا رب فاله رحيم وورؤوف . طويل الروح وكثير الرحمة والحق : التفت اليّ وارحمي . اعطِ عبدك قوتك . وخاص ابن امك : اصنع معي آية للخير . فيرى ذلك مبغضيّ فيخزوا . لانك انت يا رب اعنتني وعزيتني (مز ٨٦)

يا بيت يعقوب . هلم فنسلك في نور الرب (اش ٢ : ٥) . لان جميع الشعوب يسلكون كل واحد باسم الهه . ونحن فنسلك باسم الرب الهنا الى الدهر والابد (مي ٤ : ٥) . ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا . فلا يتركنا ولا يرفضنا : لئيل بقلوبنا اليه لسكي نسير في جميع طرقه . ونحفظ وصاياه وفرائضه واحكامه التي اوصى بها آباءنا : وليكن كلامي هذا الذي تضرعت فيه امام الرب . قريباً من الرب الهنا نهراً وليلاً . ليقضي قضاء عبده وقضاء شعبه اسرائيل امر كل يوم في يومه : ليعلم كل شعوب الارض . ان الرب هو الله وليس آخر (مل ١-٨ : ٥٧ - ٦٠) .

ترنية المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا . لبقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا . عند ما قام الناس علينا : اذاً لا تبلعونا احياء . عند احتياهم غضبهم علينا : اذاً لجرقتنا المياه لعب السيل على انفسنا : اذاً لعبرت على انفسنا . المياه الطامية : مبارك الرب . الذي لم يسلمنا فريسة لاسنانهم : انقلت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين . الفخ انكسر . ونحن انقلتنا : عوتنا باسم الرب الصانع السموات والارض (مز ١٢٤) .

الاناشيد التي كانت اللاويون تنسدها في كل يوم على الدكة (المخصصة لذلك في الهيكل)

ليوم الاحد

لداود مزموار : للرب الارض وملؤها . المسكونة وكل الساكنين فيها : لانه على البحار أسسها . وعلى الانهار ثبنتها : من يصعد الى جبل الرب . ومن يقوم في موضع قدسه :

נקי כפיים ובר לכב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה :
 ישא ברכה מאת יי . וצדקה מאלהי ישעו : זה דור הרשיו . מבקשי
 פניך . יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם . והנשאו פתחי עולם .
 ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד . יי עזוי וגבור . יי
 גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם . וישאו פתחי עולם .
 ויבוא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד . יי צבאות . הוא מלך
 הכבוד סלה : הנשיעני

ליום שני

שיר מזמור לבני קרח : גדול יי ומהלל מאד . בעיר אלהינו הר
 קדשו : יפה נוף משוש כל הארץ . הר ציון ירפתי צפון . קרית
 מלך רב : אלהים בארמנותיה . נודע למשגב : פי הנה המלכים
 נועדו . עברו יחדו : המה ראו בן תמהו . נבבלו נחפזו : רעדה אהזתם
 שם . היל פיולדה : פרוח קדים . תשבר אניות תרשיש : פאשר שמענו
 בן ראינו . בעיר יי צבאות . בעיר אלהינו . אלהים יכוננה עד עולם
 סלה : דמינו אלהים חסדה . בקרב היכלך : פשמך אלהים בן תהלתך
 על קצוי ארץ . צדק מלאה ימינך : ישמח הר ציון . תגלנה בנות
 יהודה . למען משפטיך : סבו ציון והקיפיה . ספרו מגדליה : שיתו
 לבכם לחילה . פסגו ארמנותיה . למען תספרו לדור אחרון : פי זה
 אלהים אלהינו עולם ועד . הוא ינהגנו על מות : הושיענו

ליום שלישי

מזמור לאסף . אלהים נצב בעדת אל . בקרב אלהים ישפט : עד
 מתי תשפטו עול . ופני רשעים תשאו סלה : שפטו דל
 ונתום . עני ורש הצדיקו : פלטו דל ואביון . מיד רשעים הצילו : לא
 ידעו ולא יבינו . פחשכה ותהלכו . ימוטו פל מוסדי ארץ : אני
 אמרתי אלהים אתם . ובני עליון כלכם : אכן פאדם תמותו . וכאחד
 השרים תפלו : קומה אלהים שפטה הארץ . פי אתה תנהל
 בכל הגוים : הושיעני

الطاهر الدين والتي القلب . الذي لم يحمل نفسه الى الباطل . ولا حلف كذباً : يحمل بركةً من عند الرب . وبراً من اله خلاصه : هذا هو الحيل الطالبه . الملتصون وجهك يا يعقوب سلاه : ارفعن ايها الارتاج رؤوسكن . وارفعن ايها الابواب الدهريات فيدخل ملك المجد : من هو هذا ملك المجد . الرب القدير الحيار . الرب الحيار في القتال : ارفعن ايها الارتاج رؤوسكن وارفعن ايها الابواب الدهريات . فيدخل ملك المجد : من هو هذا ملك المجد . رب الجنود . هو ملك المجد . سلاه (مز ٢٤) .

ليوم الاثنين

تسيحة . مزور لبني قورح . عظيم هو الرب وحمد جداً . في مدينة الهنا جبل قدسه : جبل الارتفاع فرح كل الارض . جبل صهيون فرح اقاصي الشمال . مدينة الملك العظيم : الله في قصورها يُعرف ملجأً : لانه هوذا الملوك اجتمعوا . مضوا جميعاً : لما رأوا بهتوا . ارتاعوا فروا : اخذتهم الرعدة هناك . والمخاض كوالدة : بريح شرقية . تكسرسفن ترشيش : كما سمعنا كذا رأينا . في مدينة رب الجنود . في مدينة الهنا . الله يثبتها الى الابد . سلاه : ذكرنا يا الله رحمتك . في وسط هيكلك : نظير اسمك يا الله . تسيحك الى اقاصي الارض . يمينك ملائكة برأ : يفرح جبل صهيون . تبهج بنات يهوذا . من اجل احكامك : طوفوا بصهيون ودوروا حولها . عدوا ابراجها : ضعوا قلوبكم على متارسها . تأملوا قصورها . لكي تحدثوا بها جيلاً آخر : لان الله هذا هو الهنا الى الدهر والابد . هو يهديننا حتى الى الموت (مز ٤٨) .

ليوم الثلاثاء

مزور لآساف . الله قائم في مجمع الله . في وسط الآلهة يقضي : حتى متى تقضون جوراً . وترفعون وجوه الاشرار . سلاه : اقضوا للذليل ولليتيم . انصفوا المسكين والبائس : نجحوا المسكين والفقير . من يد الاشرار انقذوا : لا يعلمون ولا يفهمون . في الظلمة يمشون . تنزع كل اسس الارض : انا قلت انكم آلهة . وبنو العلي كلهم : لكن مثل الناس تموتون . وكاحد الرؤساء تسقطون : قم يا الله دِن الارض . لانك انت تمتلك كل الامم (مز ٨٢) .

ליום רביעי

אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשוא שפט הארץ. השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלזו: וביעו ידברו עתק. ותאמרו כל פעלי און: עמך יי ידכאו. ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהנו. ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו פערס בעם. וכסילים מתי תשפילו: הנטע און הלא ישמע. אם יצר עין הלא יביש: היסר גוים הלא יוכיח. המלמד אדם דעת: יי ידע מהשכות אדם. פי המה הכל: אשרי הגבר אשר תספרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיש לו מימי רע. עד יפרה לרשע שחת: פי לא יפוש יי עמו. ונחלתו לא יעזוב: פי עד צדק ישוב משפט. ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים. מי יתנצב לי עם פעלי און: לולי יי עזרתה לי. כמעט שכןה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יי יסעדני: ברב שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי: הוחרך פסא הוות. יצר עמל עלי חק: גוהו על גפש צדיק. ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב. ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם. וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אלהינו: הושיענו

ליום חמישי

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוינו. הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בפסח ליום חגנו: פי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו. בצאתו על ארץ מצרים. שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו. בפיו מהוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך. אענה בסתר רעם. אבהנה על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהנה בך אל זר. ולא תשתחוו לאל נכר: אנכי יי אלהיך. הפעלך מארץ מצרים. הרחב-פיה ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישךאר לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לפס. ולכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. וישךאל בדרך יתלכו: כמעט אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ירי: משנאי יי יכחשו לו. ויהי עפם לעולם: ויאכילהו מהלב חטה. ומצור דבש אשפיעך: הושיענו

ليوم الاربعاء

يا اله النعمات . يارب يا اله النعمات اشرق : ارتفع ياديان الارض . جازِ صنيع
المستكبرين : حتى متى الخطاة يارب . حتى متى الخطاة يشمتون : يقولون يتكلمون بوقاحة .
كل فاعلي الأمم يفتخرون : يسحقون شعبك يارب . ويذلون ميراثك : يقتلون الارملة
والغريب . ويميتون اليتيم : ويقولون الرب لا يبصر . واله يعقوب لا يلاحظ : افهموا ايها
البداء في الشعب . ويا جهلاء متى تعقلون : الغارس الاذن الا يسمع . الصانع العين الا
يبصر : المؤدب الأمم الا يبكت . المعلم الانسان معرفة : الرب يعرف افكار الانسان
انها باطلة : طوبى للرجل الذي تؤدبه يارب . وتعلمه من شريعتك : لترميحه من ايام
الشر . حتى تحفر للشرير حفرة : لان الرب لا يرفض شعبه . ولا يترك ميراثه : لانه الى
العدل يرجع القضاء . وعلى اثره كل مستقيمي القلوب : من يقوم لي على المسيئين . من
يقف لي ضد فعلة الاثم : لولا ان الرب معيني . لسكنت نفسي سريعا ارض السكوت :
اذ قلت قد زلت قدمي فرحمتك يارب تعضدني : عند كثرة همومي في داخلي . تعزياتك
تلذذ نفسي : هل يعاهدك كرسي المفاسد . المخلوق اثماً على فريضة : يزدهمون على نفس
الصديق . ويحكسون على دم زكي : فكان الرب لي صرحاً . والهي صخرة ملجاءي :
ويرد عليهم انهم . وبشرهم يفنيهم . يفنيهم الرب الهنا (مز ٩٤) .

ليوم الخميس

لامام المغنين على الجنية . لا ساف : رنموا لله قوتنا . اهتفوا لاله يعقوب : ارفعوا
نعمة وهاتوا دفناً . عوداً حلواً مع رباب : اتقخوا في راس الشهر بالوق . عند الهلال لوبوم
عيدنا : لان هذا فريضة لاسرائيل . حكم لاله يعقوب : جعله شهادة في يوسف . عند
خروجه على ارض مصر . سمعت لساناً لم اعرفه : ابعدت من الحمل كنفه . يداؤه
تحولنا عن السل : في الضيق دعوت فنجيتك . استجبتك في ستر الرعد . جربتك على
ماء مريية . سلاه : اسمع يا شعبي فاحذر . يا اسرائيل ان سمعت لي : لا يكن فيك
اله غريب . ولا تسجد لاله اجنبي : انا الرب الهك . الذي اصعدك من ارض مصر . افقر
فاك فاولاءه : فلم يسمع شعبي لصوتي . واسرائيل لم يرض بي : فسلمتهم الى قساوة قلوبهم .
ليسلكوا في مؤامرات انفسهم : لو سمع لي شعبي . وسلك اسرائيل في طريقي : سريعا كنت
اخضع اعداءهم وعلى مضايقتهم كنت ارد يدي : مبغضو الرب يتذللون له . ويكون وقهم
الى الدهر : وكان اطعمه من شحم الحنطة . ومن الصخرة كنت اشبعك عسلاً (مز ٨١) .

ליום ששי

יהיה מלך. גאות לבש. לבש יי עז התאזר. אף תכון תכל כל
תמוט : נכון כסאך מאז. מעולם אמה : נשאו נהרות יי
נשאו נהרות קולם. ישאו נהרות דבנים : מקלות מים רבים. אדירים
משפרי ים. אדיר במרום יי : עדתיה נאמנו מאד. לביתה נאנה
קדש. יי לארץ ימים :

אחר מזמור של כל יום אומרים :

הושיענו יי אלהינו. וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך.
להשתבח בתהלתך : פרוץ יי אלהי ישראל. מן העולם ועד
העולם. ואמר פל-העם אמן. הללויה : פרוץ יי מציון. שכן ירושלים
הללויה : פרוץ יי אלהים אלהי ישראל. עשה נפלאות לכהו :
וברוך שם כבודו לעולם : ומלא כבודו את כל הארץ אמן. ואמן :

ואומר הצי קדיש ויהא שלמא תמצא ברה ל"ט

קנה אל יי. חזק ונאמן לבך. וקנה אל יי : אין קדוש ביי. כי
אין בלתיך. ואין צור פאלהינו : כי מי אלוה מפלעדי יי .
ומי צור זולתי אלהינו :

אין פאלהינו . אין פאלהינו . אין פאלהינו . אין פאלהינו :
מי פאלהינו . מי פאלהינו . מי פאלהינו . מי פאלהינו :
נודה לאלהינו . נודה לאדונינו . נודה למלכנו . נודה למושיענו :
פרוץ אלהינו . פרוץ אדונינו . פרוץ מלכנו . פרוץ מושיענו :
אמה הוא אלהינו . אמה הוא אדונינו . אמה הוא מלכנו .
אמה הוא מושיענו : אמה תושיענו . אמה תקום תרחם ציון .
כי עת לחננה . כי בא מועד :

כאן טוב לומר פטום הקטורת תמצא ברה ל"ד

תנא דבי אלהו. פל השונה הלכות בכל יום. מבטח לו שהוא
בן העולם הבא. שנגאמר הליכות עולם לו : אל תקרי
הליכות. אלא הלכות :

ليوم الجمعة

الرب قد ملك . لبس الجلال . لبس الرب القدرة . اثرت بها . ايضاً تثبتت
المسكونة لاثرتعزع : كرسيك مثبنة منذ القدم . منذ الازل انت : رفعت الانهار يارب .
رفعت الانهار صوتها . ترفع الانهار عجيبتها : من بصوات مياه كثيرة . من غمار امواج
البحر . الرب في العلى اقدر : شهادتك ثابتة جداً . بيتك تليق القداسة . يارب الى
طول الايام (مز ٩٣) .

ثم يقولون بعد منه ووركل يوم

خلصنا ايها الرب الهنا واجمعنا من بين الامم لنحمد اسمك المقدس وتتفاخر
بتسيحك : مبارك الرب اله اسرائيل من الازل والى الابد وقال الشعب آمين . هلوليا
(مز ١٠٦ : ٤٧ و ٤٨) . مبارك الرب من صهيون الساكن في اورشليم . هلوليا
(١٣٥ : ٢١) . مبارك الرب اله اسرائيل الصانع العجائب وحده : ومبارك اسم مجده
الى الدهر . ولتمتلىء الارض كلها من مجده آمين ثم آمين (٧٢ : ١٨ و ١٩) .

ويقول الجزان نصف قديش و« بهه شلاما » (ليكن سلام) في صحيفة ٣٩

انتظر الرب . ليتشدد ويتشجع قلبك . وانتظر الرب (مز ٢٧ : ١٤) . ليس
قدوس مثل الرب لانه ليس سواك . وليس صخرة مثل الهنا (صم ١ - ٢ : ٢) .
لانه من هو اله غير الرب . ومن هو صخرة سوى الهنا (١٨ : ٣٢) .

ليس كالهنا . ليس كسيدنا . ليس كملكنا . ليس كمخلصنا : من كالهنا .
من كسيدنا . من كملكنا . من كمخلصنا : نشكر الهنا . نشكر سيدنا . نشكر ملكنا .
نشكر مخلصنا : مبارك الهنا . مبارك سيدنا . مبارك ملكنا . مبارك مخلصنا :
انت الهنا . انت سيدنا . انت ملكنا . انت مخلصنا : انت مخلصنا . انت تقوم
وترحم صهيون . لانه ان تخين عليها . لانه جاء الميعاد (مز ١٠٢ : ١٤) .

يستحسن ان يقال هنا « مزيح البخور » في صحيفة ٣٤

كان يعلم في مدرسة الباهو . كل من يطالع القواعد الشرعية في كل يوم يكون مضموناً
انه سيكون من اهل العالم الآتي . لانه قيل « مسالك الازل له » (حب ٦:٣) لا تقراء
הַלְיוֹת (هليخوت) اي مسالك . بل הַלְיוֹת (هليخوت) اي قواعد شرعية .

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא. תלמודי חכמים מרבים שלום
 בעולם. שנאמר. וכל־בניך למודי יי. ורב שלום בנך: אל
 תקרי בנך. אלא בונך: יהי שלום בחלך. שלנה בארמנותך:
 למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך: למען בית יי אל הינו.
 אבקשה טוב לך: וראה בנים לבניך. שלום על ישראל: שלום
 רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול: יי עז לעמו יתן. יי יברך
 את עמו בשלום:

קדיש הרבנן תמצא בדרך ל"ט

ואומר החזן פרכו את יי המבורך:

ואמרים הקהל ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בננוי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם. וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להכל
 וריק. ומתפללים אל אל לא יושיע: ואנחנו משתחווים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים. ויוסד ארץ.
 ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בנבחי מרומים. הוא
 אלהינו. ואין עוד אחר. אמת מלפנו. ואפס זולתו. כפתוב בתורה.
 וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל.
 ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על בן נקודה לך יי אלהינו. לראות מהרה. בתפארת עזך. להעביר
 גלוילים מן הארץ. והאלילים פרות יפרתוין. לתקן עולם במלכות
 שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ.
 יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תקבע כל בך. תשבע כל
 לשון לבניך יי אלהינו יברעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו.
 ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד.
 כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך.
 יי ימלך לעולם ועד: והנה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא
 יהיה יי אחד. ושמו אחד:

يقول ربي البعازر من اسم ربي حنيا ان تلاميذ العلماء يكثرون السلام في العالم كما قبل « وكل بنيك تلاميذ الرب . وسلام بنيك كثيراً » (اش ٥٤ : ١٣) . لا تقراء **בְּיָמֶיךָ** (بنسخ) اي بنيك . بل **בְּיָמֶיךָ** (بونايج) اي بانيك . لكن سلام في ابراجك وهدو في قصورك . من اجل اخوتي واصحابي لاقولن سلام بك . من اجل بيت الرب الهنا التمس لك خيراً (مز ١٢٢ : ٧ و ٨ و ٩) . وترى بني بنيك . سلام على اسرائيل (١٢٨ : ٦) . سلامة جزيلة لمحبي شريعتك وليس لهم معثرة (١١٩ : ١٦٥) . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام .

تديش دربتن في صحيفه ٣٩

(الحزان) باركوا الرب المبارك

(الشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

من الواجب علينا ان نسبح سبب الجميع . ان نعطي عظمة لمكون العالم في الابتداء لانه لم يعملنا كالم البلاد الاخرى . ولم يجعلنا كطوائف الارض . ولم يجعل حصتنا مثلهم ونصينا ككل جمهورهم . لانهم يستجدون عبثاً الى لا شيء . ويصلون الى اله لا يخلص : ولكن نحن نسجد امام الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك . الذي هو باسط السماء ومؤسس الارض . ومجلس وقاره في السموات من فوق . وسكنة عزه في اعلى الاعالي : هو الهنا وليس بعده آخر . حقاً هو ملكنا وليس غيره : كما هو مكتوب في التوراة « فاعلم اليوم وردد في قلبك ان الرب هو الاله في السماء من فوق وعلى الارض من اسفل ليس سواه » (تث ٤ : ٣٩) .

لذلك ننظر اليك يارب الهنا . لنرى عاجلاً جلال عزك . لازالة الاصنام من الارض : ولقطع الاوثان كلية . لتنظيم الكون تحت مملكة القدير . فحينئذ جميع بني البشر يدعون باسمك . لاسمالة جميع الاشرار اليك : لتتحقق وتعرف جميع سكان الدنيا . ان لك تركع كل ركة . وبك يخلف كل لسان : ليركعوا وينحوا امامك يارب الهنا . ولجد اسمك يعطوا وقاراً . ويقبلوا كلهم نير ملكوتك . فتملك عليهم الى الدهر والابد : لان الملك هو خاصتك وتملك بمجد الى الدهور . كما هو مكتوب بشريعتك « الله يملك للدهر والابد وليكن الرب ملكاً على جميع الارض . في ذلك اليوم يكون الرب واحداً واسمه واحد » (زك ١٤ : ٩) .

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר :

א אֲנֹכִי יי אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים :

ב לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי : לֹא-תַעֲשֶׂה-לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה. אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִפְּתַח. וְאֲשֶׁר בְּמַיִם מִתַּחַת לְאֶרֶץ: לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם. כִּי אֲנֹכִי יי אֱלֹהֵיךָ אֵל קַנָּא. פֹּקֵד עֵינַי אֶבֶת עַל-בָּנָיִם. עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֱלֹפִים. לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי :

ג לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יי אֱלֹהֵיךָ לְשֹׁוֹא. כִּי לֹא יִנְקָה יי אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשֹׁוֹא :

ד זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד. וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלֶאכֶתְךָ: יוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיי אֱלֹהֵיךָ. לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֶאכֶה אֲתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יי אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. עַל-בֶּן בְּרֵךְ יי אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ה כַּבֵּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ. לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-יי אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ :

ו לֹא תִרְצַח: ז לֹא תִנְאָף: ח לֹא תִגְנוֹב:

ט לֹא-תַעֲנֶה כְרַעְךָ עַד שֹׁקֶר:

י לֹא-תַחְמַד בֵּית רֵעֶךָ: לֹא-תַחְמַד אִשְׁתֵּי רֵעֶךָ. וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׂוֹרוֹ וְחַמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :

שלשה עשר עקרים

א אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרָא וּמַנְהִיג לְכָל-הַבְּרוּאִים. וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וַעֲשֵׂה וַיַּעֲשֵׂה לְכָל-הַמַּעֲשִׂים:

ثم تكلم الله بجميع هذه الكلمات قائلاً (خر ٢٠ : ١-١٢)

- (١) انا الرب الهك الذي اخرجك من ارض مصر من بيت العبودية
- (٢) لا يكن لك آلهة اخرى امامي . لا تصنع لك تمثالاً منحوتاً ولا صورةً مما في السماء من فوق . وما في الارض من تحت . وما في الماء من تحت الارض . لا تسجد لهم ولا تعبدن . لاني انا الرب الهك اله غيور اقتقد ذنوب الآباء في الابناء في الجيل الثالث والرابع من مبغضي . واصنع احساناً الى الوف من محبي وحافظي وصاياي .
- (٣) لا تتلق باسم الرب الهك باطلاً . لان الرب لا يبريء من نطق باسمه باطلاً
- (٤) اذكر يوم السبت لتقدسه . ستة ايام تعمل وتصنع جميع عملك . واما اليوم السابع ففيه سبت للرب الهك . لا تصنع عملاً ما انت وابنك وابنتك . وعبدك وامتك وبهيمتك ونزيلك الذي داخل ابوابك . لان في ستة ايام صنع الرب السماء والارض والبحر وكل ما فيها . واستراح في اليوم السابع لذلك بارك الرب يوم السبت وقده .
- (٥) اكرم اباك وامك لكي تطول ايامك على الارض التي يعطيك الرب الهك
- (٦) لا تقتل . (٧) لا تزن . (٨) لا تسرق .
- (٩) لا تشهد على قريبك شهادة زور
- (١٠) لا تشته بيت قريبك . لا تشته امرأة قريبك ولا عبده ولا امته ولا ثوره ولا حماره ولا شيئاً مما لقريبك .

عقائد الايمان

ثلاث عشرة عقيدة الايمان (١)

- (١) انا اؤمن بايمان تام . ان الخالق . ليتبارك اسمه هو خالق ومدبر كافة المخلوقات وهو وحده صنع وصانع ويصنع كل الاعمال

- ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד. ואין יחידות כמודו בשום פנים. והוא לבדו אלהינו הנה הנה ויהנה:
- ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישוגדו משוגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:
- ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:
- ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו:
- ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי הנביאים אמת:
- ז אני מאמין באמונה שלמה שנביאת משה רבנו עליו השלום היתה אמתית. ושהוא הנה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:
- ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה עתה בדינינו היא הנתונה למשה רבנו עליו השלום:
- ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהי מהלפת. ולא תהי תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:
- י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבתם. שנאמר. היצר יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם:
- יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו נומל טוב לשומרי מצותיו. ומעניש לעוברי מצותיו:
- יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח. ואף-על-פי שיתמקמה עם פגזיה אחרת-לו בכל-יום שיבא:
- יג אני מאמין באמונה שלמה שתהיה תהית המתים בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

(٢) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . هو وحيد وليس لواحدانته
مثيل على اي وجه كان . وهو وحده الهنا كان وكائن ويكون

(٣) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . ليس جسداً وهو منزه
عن عوارض الجسد وليس له شكل مطلقاً

(٤) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . هو الاول وهو الآخر

(٥) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . به وحده تليق الصلاة
ولا تليق الصلاة بغيره

(٦) انا أومن ايماناً تاماً . ان كل كلام الانبياء هو حق

(٧) انا أومن ايماناً تاماً . ان نبوة سيدنا موسى عليه السلام كانت حقيقية .
وانه كان اباً للانبياء الذين قبله والذين بعده

(٨) انا أومن ايماناً تاماً . ان كل الشريعة الموجودة الآن بايدينا هي المعطاة
لسيدنا موسى عليه السلام

(٩) انا أومن ايماناً تاماً . ان هذه الشريعة لا تتغير ولا تكون شريعة اخرى
من لدن الخالق تبارك اسمه

(١٠) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . هو عالم بكل عمل بني
البشر وكل افكارهم لانه قيل « هو المصور قلوبهم جميعاً . انتبه الى كل اعمالهم »
(مز ٣٣ : ١٤)

(١١) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . يجازي خيراً الذين يحفظون
وصاياه ويقاص الذين يخالفون وصاياه

(١٢) انا أومن ايماناً تاماً . بمجيء المسيح ومع انه يتأخر اني انتظر مجيئه في
كل يوم

(١٣) انا أومن ايمان تاماً . انه ستكون قيامة الاموات عند ما تصدر ارادة من
لدن الخالق تبارك اسمه وتعالى ذكره الى الابد وابد الابد

עשר זכורות

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא . וּשְׂכִינְתֶיהָ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ . וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל . הֲבֵי אֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִנְיָם מִצְנוֹת
בּוֹרְאֵי שֵׁל עֶשֶׂר זְכוּרוֹת . וְאֵלֵי הֵן :

א יְצִיאַת מִצְרַיִם : זְכוּר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים . כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יי אֶתְכֶם מִזֶּה :

ב הַשְּׁבֵת : זְכוּר אֶת-יּוֹם הַשְּׁבֵת לְקַדְּשׁוֹ :

ג מַעֲמַד הַר סִינַי : רַק הַשְּׁמֶר לְךָ וּשְׁמַר נִפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן-
תִּשְׁכַּח אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ וּפְנֵי-סִוּוֹ מִלְּבָבְךָ כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ . וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָךָ וּלְבִנֵי בְנֵיךָ : יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יי
אֱלֹהֶיךָ בְּהַר בְּאֵמֶר יי אֵלֵי הַקָּהֶל-לִי אֶת-הָעָם וְאִשְׁמַעַם אֶת-
דְּבָרֵי . אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי כָּל-הַנְּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה
וְאֶת-בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן :

ד הַמֶּן : וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יי אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים
שָׁנָה בַּמִּדְבָּר . לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִפְתָּךָ לְדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְבְךָ
הַתְּשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו אִם-לֹא : וַיַּעֲקֶךָ וַיַּרְעֶכְךָ וַיִּאֲכַלְךָ אֶת הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא-
יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ . לְמַעַן הוֹדִיעָךָ כִּי לֹא עַל-הַלְחָם לָבְדוּ
יְחִיָּה הָאָדָם . כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יי יְחִיָּה הָאָדָם :

ה כִּי הוּא הַנֶּתֶן לְךָ פֶּחַח : וְזָכַרְתָּ אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֶּתֶן
לְךָ פֶּחַח לַעֲשׂוֹת חֵיל . לְמַעַן תִּקַּם אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁפַּע
לְאַבְתִּיךָ בַּיּוֹם הַזֶּה :

ו שְׁהַקְצִיפוּ אֲבֹתֵינוּ אֶת יי בַּמִּדְבָּר וּבַכַּרְט פְּעֻגָל : זְכַר אֶל-תִּשְׁכַּח
אֶת-אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר . לְמַן-הַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאֲתָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד-בְּאֵכֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה מִמְרִים הָיִיתֶם עִם-יי :

ז מַעֲשֵׂה מַרְגָּם הַנְּבִיאָה : זְכוּר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יי אֱלֹהֶיךָ
לְמַרְגָּם . בְּהַרְדָּךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

لاسم توحيد المقدس والمبارك وروحه . بخوف ورحمة . ورحمة وخوف باسم كل اسرائيل هوذا انا مستعد وحاضر لاثبت وصية خالتي فيما يختص بالعشر التذكارات وهذه هي .

(١) الخروج من مصر — اذكروا هذا اليوم الذي فيه خرجتم من مصر من بيت العبودية . فانه يد قوية اخرجكم الرب من هنا . (خر ١٣ : ٣)

(٢) السبت — اذكر يوم السبت لتقدسه (خر ٢٠ : ٨)

(٣) الوقوف في جبل سيناء — انما احترز واحفظ نفسك جداً لثلاثين سنة الامور التي ابصرت عينك ولثلاثين سنة من قلبك كل ايام حياتك وعلمها اولادك واولاد اولادك . في اليوم الذي وقفت فيه امام الرب الهك في حوريب حين قال لي الرب اجمع لي الشعب فاسمعهم كلامي لكي يتعلموا ان يخافوني كل الايام التي هم فيها احياء على الارض ويعلموا اولادهم (تث ٤ : ٩ و ١٠)

(٤) المن — وتذكر كل الطريق التي فيها سار بك الرب الهك هذه الاربعة سنين في الفجر لكي يذكرك ويجربك ليعرف ما في قلبك تحفظ وصاياه ام لا . فاذلك واجاعك واطعمك المن الذي لم تكن تعرفه ولا عرفه آباؤك لكي يعلمك انه ليس بالخبز وحده يحيا الانسان بل بكل ما يخرج من فم الرب يحيا الانسان (تث ٨ : ٢ و ٣)

(٥) هو الذي يعطيك القوة — بل اذكر الرب الهك انه هو الذي يعطيك قوة لاصطناع الثروة لكي يفي بعهده الذي اقسم به لابائكم كما في هذا اليوم . (تث ٨ : ١٨)

(٦) اغضاب الرب خصوصاً بعبادة المعجل — اذكر لا تنس كيف اسخضت الرب الهك في البرية . من اليوم الذي خرجت فيه من ارض مصر حتى انتم الى هذا المكان كنتم تقاومون الرب (تث ٩ : ٧)

(٧) عمل مريم النبية — اذكر ما صنع الرب الهك بمريم في الطريق عند خروجكم من مصر (تث ٢٤ : ٩)

ח מעשה עמלק : זכור את אשר-עשה לך עמלק . בדרך בצאתכם ממצרים : אשר קרה בדרך ויזנב בך כל-הנחשלים אחריך ואפה ענף ונגע . ולא ירא אלהים : והנה בהניח יי אל-היך לך מכל-איביך מסביב בארץ אשר יי-אל-היך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים . לא תשכח :

ט עצת בלק : עמי זכרנא מה-יעץ בלק מלך מואב ומה-ענה אתו בלעם בן-בעור :

י זכירת ירושלים : אם-אשפחך ירושלים . תשכח ימיני : תדבק לשוני לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים . על ראש שמחתי :

שבעים ושתים פסוקים

ואפה יי מגן בעדי . כבודי ומרים ראשי : ואפה יי אל תרדק . אילותי לעזרת חושה : אמר ליי מחסי . ומצודתי אלהי אבטח בו : עיני יי אל צדיקים . ואזניו אל שועתם : יי אלהים צבאות . השובנו האר פניך ונגשעה : חגני יי . כי אליך אקרא כל היום : אני שכבתי ואישנה . תקיצותי פי יי יסמכני : ידעתי יי כי צדק משפטך . ואמונה עניתני : למה יי תזנח נפשי . תסתיר פניך ממני : יי אלהי ישועתי . יום צעקתי כלילה נגדך : לולי האמנתי לראות . בטוב יי בארץ חיים : שובה יי חלצה נפשי . הושיעני למען חסדך : ישבעו עצי יי . ארזי לבנון אשר נטע : ויהי יי משגב לך משגב לעתות בצרה : הגה כי בן יבורך גבר ירא יי : למה יי תעמוד ברחוק . תעלים לעתות בצרה : הודו ליי קראו בשמו . הודיעו בעמים עלילותיו : ברכו יי כל צבאו . משרתיו עשי רצונו : קוה קויתי יי . ויט אלי וישמע שועתי : נדבות פי רצה נא יי . ומשפטך למחני : על פן אוךך בגוים יי . ולשמך אזמרה : רוצה יי את יראיו . את המיחלים לחסדו :

(٨) عمل عماليق — اذكر ما فعله بك عماليق في الطريق عند خروجك من مصر . كيف لاقاك في الطريق وقطع من مؤخرك كل المستضعفين ورائك وانت كليل ومتهب ولم يخف الله . فتى اراحك الرب الهك من جميع اعدائك حولك في الارض التي يعطيك الرب الهك نصيباً لكي تمتلكها تمحو ذكر عماليق من تحت السماء . لا تنس (تث ٢٥ : ١٧-١٩)

(٩) موآمرة بالاق — يا شعبي اذكر بماذا تأمر بالاق ملك موآب . وبماذا اجابه بلعام بن بعور (مي ٦ : ٥)

(١٠) اورشليم — ان نسيك يا اورشليم تنس يميني . ليلصق لساني بجنكي ان لم اذكرك ان لم افضل اورشليم على اعظم فرحي (مز ١٣٧ : ٥ و ٦)

اثنتان وسبعون آية من المزامير (١)

اما انت يا رب فترس لي مجدي ورافع راسي (٣ : ٤) . اما انت يا رب فلا تبعد . يا قوتي اسرع الى نصرتي (٢٢ : ٢٠) . اقول للرب ملجأ وحصني الهني فانتكل عليه (٩١ : ٢) . عبنا الرب نحو الصديقين واذناه الى صراخهم (٣٤ : ١٦) . يا رب اله الجنود ارجعنا . انز بوجهك فنخلص (٨٠ : ٢٠) . ارحمني يا رب لانني اليك اصرخ اليوم كله (٨٦ : ٣) . انا اضطجعت ونمت . استيقظت لان الرب يعضدني (٣ : ٦) . قد علمت يا رب ان احكامك عدل وبالحق اذلتني (١١٩ : ٧٥) . لماذا يا رب ترفض نفسي . لماذا تحجب وجهك عني (٨٨ : ١٥) . يا رب اله خلاصي بالهار والليل صرخت امامك (٨٨ : ٢) . لولا انني امنت بان ارى جود الرب في ارض الاحياء (٢٧ : ١٣) . عد يا رب . نج نفسي خلصني من اجل رحمتك (٦ : ٥) . تشبع اشجار الرب ارز لبنان الذي نصبه (١٠٤ : ١٦) . ويكون الرب ملجأً للمنسحق . ملجأً في ازمة الضيق (٩ : ١٠) . هكذا يبارك الرجل المتقي الرب (١٢٨ : ٤) . يا رب لماذا تقف بعيداً . لماذا تختفي في ازمة الضيق (١٠ : ١) . احمدا الرب ادعوا باسمه . عرفوا بين الامم باعماله (١٠٥ : ١) . باركوا الرب يا جميع جنوده خدامه العاملين مرضاته (١٠٣ : ٢١) . انتظراً انتظرت الرب فال الي وسمع صراخي (٤٠ : ٢) . ارتض بندوبات فمي يا رب واحكامك علمني (١١٩ : ١٠٨) . لذلك احمداك يا رب في الامم وارنم لاسمك (١٨ : ٥٠) . يرضى الرب باقبيائه بالراجين رحمته (١٤٧ : ١١) .

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי . נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה .
 נִבְרָכָה לְפָנָי יי עֵשָׂנוּ : דְּרִשְׁתִּי אֶת יי וְעָנְנִי . וּמִכֹּל מַגְוָרוֹתַי הִצִּילָנִי :
 יי מְלָךְ תִּגְל הָאָרֶץ . יִשְׁמָחוּ אֵיִים רַבִּים : חִלְצָנִי יי מֵאֲדָם רָע . מֵאִישׁ
 חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי : שְׁפֹטְנִי כְצַדִּיקָה יי אֱלֹהֵי . וְאַל יִשְׁמַחוּ לִי : זְמָרוּ
 לַיי יֵשֶׁב צִיּוֹן . הַגִּידוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתַי : אוֹדָה יי כְצַדִּיקוֹ . וְאַזְמִרָה
 שֵׁם יי עֲלִיּוֹן : וְאָנִי עָלֶיךָ כְּטַחְתִּי יי . אֶמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָה : וּבְשֵׁם
 יי אֶקְרָא . אָנָּה יי מִלְטָה נַפְשִׁי : מִה גָדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי . מֵאֵד עָמְקוֹ
 מִחֲשֹׁבֶתֶיךָ : הִרְעִיו לַיי כָּל הָאָרֶץ . פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזָמְרוּ : וְאָנִי אֲלֶיךָ
 יי שׁוֹעֵתִי . וּבִבְקָר תִּפְלְתִי תִקְדֶּמְךָ : יי אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ . וּמְקוֹם
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : אִם אֶמְרָתִי מִטָּה רַגְלִי . חֲסִדְךָ יי יִסְעֶדְנִי : כִּי אֲתָה
 יי מַחְסִי . עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מַעוֹנְךָ : יָמִין יי רוּמָמָה . יָמִין יי עָשָׂה חֵיל :
 יִרְאֵי יי בְּטַחוּ בַיי . עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא : יי הִצִּילָה נַפְשִׁי . מִשְׁפַּת
 שֹׁקֵר מִלְשׁוֹן רַמְיָה : יי יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע . יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ : יי
 יִשְׁמַרְצֵאֲתָהּ וּבּוֹאֶךָ . מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת יי .
 יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ : יְהִי חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ . כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : אֵל
 תַּעֲזָבֵנִי יי . אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי : עֲבָדוּ אֶת יי בְּשִׂמְחָה . בָּאוּ
 לְפָנָיו בְּרִנָּה : אוֹדָה יי מְאֹד . בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלָלְנִי : גְּדוֹל יי
 וּמְהֻלָּל מְאֹד . וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר : אוֹדָה יי בְּכָל לִבִּי . אֲסַפְּרָה כָּל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם . יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו : זְכַר רַחֲמֶיךָ יי .
 וְחֲסִדְךָ כִּי מַעוֹלָם הִמָּה : הִנֵּה עֵין יי אֵל יִרְאִיו . לְמִיַּחְלִים לְחַסְדּוֹ :
 יי מִנֵּת חֲלָקֵי וּכּוֹסֵי . אֲתָה תּוֹמִיךָ גּוֹדְלִי : יי בְּשִׂמְיִם הִכִּין כְּסָאוֹ .
 וּמִלְכוּתוֹ כִּפְל מִשְׁלָה : כִּי רוּצָה יי בְּעַמּוֹ . יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
 סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנוֹפְלִים . וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ .
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁנֵב . וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי :

هوذا هو اليوم الذي صنعه الرب . فتهيج وفرح فيه (١١٨ : ٢٤) . هلم نسجد
وزركم ونجثو . امام الرب خالقنا (٩٥ : ٦) . طلبت الى الرب فاستجاب لي ومن كل
مخاوفي اهتذني (٣٤ : ٥) . الرب قد ملك فلتتهيج الارض ولتفرح الجزائر الكثيرة
(٩٧ : ١) . اهتذني يارب من اهل الشر . من رجل الظلم احفظني (١٤٠ : ٢) .
اقض لي حسب عدلك يارب الهي . فلا يشمتوا بي (٣٥ : ٢٤) . رنموا للرب الساكن
في صهيون . اخبروا بين الشعوب بافعاله (٩ : ١١) . احمد الرب حسب بره . وارنم
لاسـم الرب العلي (٧ : ١٨) . اما انا فعليك توكلت يارب . قلبت الهـي انت (٣١ : ١٥) .
وباسـم الرب دعوت . آه يارب نج نفسي (١١٦ : ٤) . ما اعظم اعمالك يارب . واعـمق
جداً افكارك (٩٢ : ٦) . اهتني للرب يا كل الارض . اهتفوا ورنموا وغنوا (٩٨ : ٤) .
اما انا فاليك يارب صرخت . وفي العداة صلاتي تقديمك (٨٨ : ١٤) . يارب احببت
محل بيتك . وموضع مسكن مجدك (٢٦ : ٨) . اذ قلت قد زلت قدمي . فرحتك يارب
تعـضـدني (٩٤ : ١٨) . لانك قلت انت يارب ملجائي . جعلت العلي مسكنك (٩١ : ٩٠) .
يمين الرب مرتفعة . يمين الرب صانعة يأس (١١٨ : ١٦) . يا متي الرب اتركوا على
الرب . هو معيهم ومجنهم (١١٥ : ١١) . يارب نج نفسي من شفاه الكذب . من لسان
غش (١٢٠ : ٢) . الرب يحفظك من كل شر . يحفظ نفسك (١٢١ : ٧) . الرب
يحفظ خروجك ودخولك . من الآن والى الدهر (١٢١ : ٨) . من يتكلم بجبروت الرب .
من يخبر بكل تسابحه (١٠٦ : ٢) . لتكن يارب رحمتك علينا . حسبما انتظرناك (٣٣ : ٢٢) .
لا تتركني يارب . يا الهـي لا تبعد عني (٣٨ : ٢٢) . اعبدوا الرب بفرح . ادخلوا الى
حضرتـه بترنم (١٠٠ : ٢) . احمد الرب جداً بفي . وفي وسط كثيرين اسبحه (١٠٩ : ٣٠) .
عظيم هو الرب وحميد جداً . وليس لعظمتـه استقصاه (١٤٥ : ٣) . احمد الرب بكل قلبي .
احـدث بجميع عجائبك (٩ : ٢) . يكون مجد الرب الى الدهر . يفرح الرب باعماله
(١٠٤ : ٣١) . اذكر مراحـمك يارب واحساناتك . لانها منذ الازل هي (٢٥ : ٦) .
هوذا عين الرب على خائفه . الراجين رحمته (٣٣ : ١٨) . الرب نصيب قسمتي وكاسي .
انت قابض قرعتي (١٦ : ٥) . الرب في السموات ثبت كرسيه . ومملكته على الكل تسود
(١٠٣ : ١٩) . لان الرب راض عن شعبه . يجمل الودعاء بالخلـاص (١٤٩ : ٤) . الرب
عاضـد كل الساقطين . ومقوم كل المنحـين (١٤٥ : ١٤) . لـكن اسم الرب مباركاً . من الآن
والى الابد (١١٣ : ٢) . فكان الرب لي صرحاً . والهـي صخرة ملجائي (٩٤ : ٢٢) .

פָּנֵי יי בְּעֵשִׂי רַע . לְהַכְרִית מֵאֲרֵץ זָכָרָם : יי אֲדֹנָינוּ . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ
 בְּכָל הָאָרֶץ : יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי . וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : וְהִתְעַנַּג
 עַל יי . וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֲלוֹת לְבָרָךְ : שָׁמַע יי וַחֲנָנִי . יי הִיָּה עֹזְרֵי לִי :
 שׁוֹבָה יי עַד מְתִי . וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ : אֲהַב יי שְׁעָרֵי צִיּוֹן . מִכָּל
 מִשְׁפָּנוֹת יַעֲקֹב : חַי יי וּבְרוּךְ צִוְרֵי . וְגֵרוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : פִּי בָחַר
 יי בְּצִיּוֹן . אֲנִי לְמוֹשָׁב לוֹ : קָרָאתִי בְּכָל לֵב . עֲנֵנִי יי הִקְיֵךְ אֲצִרָה :
 צִדִּיק יי בְּכָל דְרָבָיו . וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : יי שְׁמֶרְךָ . יי צִלָּךְ
 עַל יַד יְמִינֶךָ : יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי . מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ואחר כך אומרים אלו הפסוקים ג' פעמים

יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ . מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת . אֲשֶׁר־
 אָדָם בָּטַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה . הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ : אַתָּה סֵתֵר
 לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי . רַגְנֵי פִלְט . תְּסוּבְכֵנִי סֵלָה : בִּטְחוּ בֵּי עַדֵי עַד . פִּי
 בְּיָהּ יי צוּר עוֹלָמִים : יי עִז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

יש אומרים זה המזמור

לְמִנְצַח בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד : בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקֵי . בְּצָר
 הִרְחַבְתָּ לִּי . חֲנָנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי : בְּנִי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי
 לְכַלְמָה תִּאְהַבֵּנוּ רִיק . תִּבְקָשׁוּ כְזָב סֵלָה : וְדַעֵי פִי הַפְּלָה יי חָסִיד
 לוֹ . יי וּשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי : רַגְזוּ וְאֵל תִּתְחַטְּאוּ . אִמְרוּ בְלִבְבְּכֶם
 עַל מִשְׁפַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה : זָבָחוּ זָבָחוּ צֹדֵק . וּבִטְחוּ אֵל יי : רַבִּים
 אִמְרוּ מִי יִרְאֵנוּ טוֹב נָסָה עָלֵינוּ . אִוֵּר פְּנִיךָ יי : נְתַתָּה שְׁמִתָּה
 בְּלִבִּי . מַעַת הִגַּנְתָּ וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ : בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן
 פִּי אַתָּה יי לְכַדָּד . לְבָטַח תוֹשִׁיבֵנִי :

وجه الرب ضد عالمي الشر . ليقطع من الارض ذكرهم (١٧ : ٣٤) . ايها الرب سيدنا .
 ما اجد اسمك في كل الارض (١٠ : ٨) . يحمل بركة من عند الرب . وبراً من اله
 خلاصه (٥ : ٢٤) . وتلذذ بالرب . فيعطيك سؤال قلبك (٤ : ٣٧) . استمع يا رب
 وارحمي . يا رب كن معيناً لي (١١ : ٣٠) . ارجع يا رب حتى متى . وترأف على عبيدك
 (١٣ : ٩٠) . الرب احب ابواب صهيون . اكثر من جميع مساكن يعقوب (٢ : ٨٧) .
 حي هو الرب ومبارك صخرتي ومرتع اله خلاصي (٤٧ : ١٨) . لان الرب قد
 اختار صهيون . اشهاها مسكناً له (١٣ : ١٣٢) . صرخت من كل قلبي استجب يا رب .
 فرائضك احفظ (١١٩ : ١٤٥) . الرب بار في كل طرقة . ورحيم في كل اعماله
 (١٧ : ١٤٥) . الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى (٥ : ١٢١) .
 ليرج اسرائيل الرب . من الآن والى الدهر (٣ : ١٣١) .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

ثم تقلى بعد ذلك الاعداد الاتية ٣ مرات

رب الجنود معنا . ملجأنا اله يعقوب . سلاه (مز ٤٦ : ١٢) . يا رب الجنود .
 طوبى للانسان المتكلم عليك (١٣ : ٨٤) يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم
 دعائنا (١٠ : ٢٠) . انت ستر لي . من الضيق تحفظني . بترنم النجاة تكنتفني سلاه
 (٧ : ٣٢) . توكلوا على الرب الى الابد . لان في ياه الرب صخر الدهور (اش ٢٦ : ٤) .
 الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (مز ٢٩ : ١١) .

يقول البعض هذا المزمور ايضاً

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور لداود : عند دعائي استجب لي يا اله
 بري . في الضيق رحبت لي . ترأف علي واسمع صلاتي : يا بني البشر حتى متى يكون
 مجدي عاراً . حتى متى تحبون الباطل . وتبتغون الكذب . سلاه : فاعلموا ان الرب قد
 ميز قتيه . الرب يسمع عند ما ادعوه : ارتعدوا ولا تخطئوا . تكلموا في قلوبكم على
 مضاجعكم واسكتوا . سلاه : اذبحوا ذبائح البر . وتوكلوا على الرب : كثيرون يقولون
 من يربنا خيراً . ارفع علينا . نور وجهك يا رب : جعلت سروراً في قلبي . اعظم من
 سرورهم اذ كثرت حنطهم وخرهم : بسلامة اضطجع بل ايضاً انام . لانك انت يا رب
 منفرداً . في طمأنينة تسكنني (مز ٤) .

תפלת מנחה

לְמַנְצָחַ עַל הַגִּתִּית . לְבִנֵי קִרְחַ מִזְמוֹר : מַה יִּדְרוֹת מִשְׁפְּנוֹתֶיךָ
 יי צְבָאוֹת : נִכְסְפָה וְגַם בְּלִתָּה נִפְשֵׁי לְחַצְרוֹת יי . לְבִי
 וּבִשְׂרֵי . יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי : גַּם צַפּוֹר מְצֹאָה בַּיַּת . וּדְרוֹר קָן לָהּ .
 אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת . מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי :
 אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ . עוֹד יִהְלִלְיָךְ סֵלָה : אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ .
 מִסְלוֹת בְּלִבְכֶם : עֲבְרֵי בְּעַמְּךָ הַבְּכָא מַעֲיָן יִשְׁתַּיְהוּדוֹ . גַּם בְּרִכּוֹת
 נַעֲטָה מוֹרָה : גְּלִכּוֹ מִחֵיל אֵל הַיָּל . יִרְאֶה אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן : יי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעָה תְּפִלְתִּי . הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : מִגִּנְנוּ
 רְאֵה אֱלֹהִים . וְהִבַּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ : כִּי טוֹב יוֹם בְּחַצְרֶיךָ מֵאֶלְיָךְ .
 בְּחַרְתִּי הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּרַ בְּאֶדְלֵי רִשְׁעֵי : כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן
 יי אֱלֹהִים . חַן וְכְבוֹד יִתֵּן יי . לֹא יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים :
 יי צְבָאוֹת . אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בְּךָ :

ואומרים פרשת התמיד פטוים הקטורת מן ונדבר יי עד וכשנים
 קדמוניות בדה ליג ליד ליה

ואומרים אשרי ותהלה לך דה עיה

תבון תפילתי קטורת לפניך . משאת פפי מנחת ערב : הקשיבה
 לקול שועי מלכי ואלהי . פי אליך אתפלל :

קדיש לעילא דה גיה

העמידה דה ס

בעשרת ימי תשובה אחר החזרה אבינו מלפני דה סז

אנא . ייג מדות או יהי שם . ונפילת אפים עד למען שמך
 דה סז ס"ח ס"ט .

קדיש תתקבל דה ע"ח

صلاة بعد الظهر او الزوال (منحه)

لامام المغنين . على الجتية . لبني فورح . مز. مور : ما احلى مساكنك يارب الجنود .
 اشتاق قسي الى ديار الرب . قلبي ولحمي يهتفان بالاله الحي : العصفور ايضاً وجد يتأ .
 والسنونة عشاً لنفسها . حيث تضع افراخها مذابحك يارب الجنود ملكي والهي : طوبى
 للساكين في بيتك . ابدأ يسبحونك . سلاه : طوبى لانا س عزم بك . طرق بيتك
 في قلوبهم : عابرين في وادي البكاء يصيرونه ينبوعاً . ايضاً بركات يغطون مورة :
 يذهبون من قوة الى قوة . يرون قدام الله في صهيون : يارب اله الجنود اسمع صلاتي .
 واصغ يا اله يعقوب . سلاه : يا مجتئنا انظر يا الله . والثقت الى وجه مسيحك : لان
 يوماً واحداً في ديارك خير من الف . اخترت الوقوف على العتبة في بيت الهي على
 السكن في خيام الاشرار : لان الرب الله شمس ومجن . الرب يعطي رحمةً ومجداً .
 لا يمنع خيراً عن السالكين بالكمال : يارب الجنود . طوبى للانسان المتكلم عليك .
 (مز ٨٤)

ثم يقرأ فصل الثربان اليمومي و« مزيج البخور » من « وكلم الرب موسى »
 لحد « كما في السنين القديمة » في صحيفة ٣٣ و٣٤ و٣٥

ثم يقولون « طوبى وتسيحة لداود » في صحيفة ٧٥ ثم

لتستقم صلاتي كالبخور قدامك . ليكن رفع يدي كذبيحة مسائية (١٤١ : ٣) .
 استمع لصوت دعائي يا ملكي والهي . لاني اليك اصلي (٥ : ٢)

قد يش امبلا في صحيفة ٥٥

الماميد في صحيفة ٦٠

في عشرة ايام التوبة بعد اعادة الماميد « ابانا ملكنا » في صحيفة ٦٦

« تنضرع اليك » والثلاث عشرة خاصة او « ليكن اسم الرب » . « اكفاء الوجه »

لحد « من اجل اسمك » في صحيفة ٦٧ و٦٨ و٦٩

قد يش تقبل في صحيفة ٧٨

לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ . יְאֵר פְּנֵינוּ
 אֶתְנוּ סֵלָה : לְדַעַת פְּאָרְצֵן דְּרַבְּדָּה . בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתִּיד :
 יוֹדִיד עַמִּים אֱלֹהִים . יוֹדִיד עַמִּים כָּלָם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים .
 כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל . וּלְאֲמִים כְּאֲרָץ תִּנְחַם סֵלָה : יוֹדִיד עַמִּים
 אֱלֹהִים . יוֹדִיד עַמִּים כָּלָם : אֲרָץ נְטַתְנָה יְבוּלָה . וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ : וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים . וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֲרָץ :

בערב שבת אומרים מזמור י"י מְלִיךְ דף פ"ב

קדיש יהא שלמא

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי כְרָא כְרַעוּתִיהּ . וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתִיהּ . וַיַּצְמַח פּוֹרְקַנְיָהּ . וַיַּקְרֵב מְשִׁיחִיהּ . בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ . לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֵלְמָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח .
 וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל .
 שְׁמִיהּ דְקוֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְּתָא . שִׁירְתָא .
 תִּשְׁבַּחְתָּא . וְנִתְמַתָּא . דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא . וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא . חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁוֹעַה וְנִתְמַתָּה וְשִׁינְבָא
 וְרַפּוּאָה וְגִאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל . וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו . הוּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ . וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח דף פ"ג

על פן נְמַוְדָה לְךָ דף פ"ג

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمو . تسيحة : ليتحنن الله علينا ولباركنا .
 لنر بوجهه علينا . سلاه : لكي يعرف في الارض طريقك . وفي كل الامم خلاصك :
 يحمذك الشعوب يا الله . يحمذك الشعوب كلهم : تفرح وتبهج الامم لانك تدين الشعوب
 بالاستقامة . وائم الارض تهديهم . سلاه : يحمذك الشعوب يا الله . يحمذك الشعوب كلهم :
 الارض اعطت غلتها . يباركنا الله الهنا : يباركنا الله . ونخشاه كل اقاصي الارض
 (حز ٦٧) .

في المساء قبل السبت يقولون مزمو ٩٣ « الرب قد ملك » في صحيفة ٨٢

قديس به سلاما

ليتعظم ويتقدس اسمه العظيم في العالم الذي خلق حسب ارادته . ليثبت مدكوته
 وينبت خلاصه ويقرب قدوم مسيحه في مدة حياتكم وايامكم . وحياء جميع بيت اسرائيل
 عاجلاً وقريباً وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً الى ابد الابد . ليتبارك ويسبح ويتمجد ويتعال ويرتفع
 ويجل . ويسم . ويمدح . اسمه القدوس والمبارك الذي هو فوق كل البركات والتراتيل
 والتسايح والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم . وقولوا آمين .

ليكن سلام جزيل من السماء . وحياء . وشبع . وفرج . وتعزية . ونجاة . وشفاء .
 وفكاك . وسماح . وغفران . وسعة . وخلاص لنا ولجميع شعبه اسرائيل وقولوا آمين .
 ليت الصانع سلاماً في سمواته هو بمراحه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

من الواجب علينا في صحيفة ٨٣

لذلك فنظر اليك في صحيفة ٨٣

תפלת ערבית

לְדוֹד . יי אורי וישעי ממי אירא . יי מעוז חני ממי אפחד : בקרב
עלי מרעים לאכל את בשרי . צרי ואויבי לי . המה פשלו
ונפלו : אם תחנה עלי מחנה לא יירא לפי . אם תקום עלי מלחמה .
בזאת אני בוטח : אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש . שבתו בבית
יי פל-ימי חני . לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו : כי יצפנני בספה
ביום רעה . יסתרני בסתר אהלו . בצור ירוממי : ועתה ירום ראשי
על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה . אשירה ואזמרה
ליי : שמע יי קולי אקרא . וחיני וענני : לך אמר לפי בקשו פני .
את פניך יי אבקש : אל תסתר פניך ממני . אל תט באף עבדך
עזרתי היית . אל תפושני ואל תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי
עזבוני . ויי יאספני : הורני יי דרכך . ונחני בארח מישור . למען
שוררי : אל תתנני בנפש צרי . כי קמו בי עדי שקר ויפת חמם :
ולא האמנתי לראות בטיב יי בארץ חיים . קנה אל יי חזק
ויאמין לךך . וקנה אל יי :

אומרים מזמור היום ובראש חדש ברכי נפשי ובחנוכה מזמור שיר הנפת
הבית ובפורים למנצח על אילת וכחול מועד מזמור הרגל . ואומרים :
שיר המעלות הגה ברכו את יי פל עבדי יי . העמדים בבית יי
בלילות : שאו ידיכם קדש . וברכו את יי : וברךך יי מציון .
עשה שמים וארץ :

יהיה צבאות עמנו . משגב-לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות .
אשרי אדם בטח בך : יי הושיעה . המלך יעננו ביום קראנו :
בשלוש יחדו אשפכה ואישן . כי אתה יי לבדך . לבטח תושיבני :
תודיעני ארח חיים . שבע שמחות את פניך . נעמות בימיך נצח :
מי יתן מציון ישועת ישראל . בשוב יי שבית עמו . יגל יעקב ישמח
ישראל : יומם יצוה יי חסדו . ובלילה שירה עמי . תפלה לאל חני :

صلاة المساء

لداود . الرب نوري وخالصي من اخاف . الرب حصن حياتي ممن ارتعب : عند ما اقترب اتي الاشرار لياكلوا لحمي مضايقي واعدائي . عثروا وسقطوا : ان نزل علي جيش لا يخاف قلبي . ان قامت علي حرب . ففي ذلك انا مطمئن : واحدة سألت من الرب واياها التمس . ان اسكن في بيت الرب كل ايام حياتي . لكي انظر الى جمال الرب واقترس في هيكله : لانه يحبني في مظلمته في يوم الشر . يستري بستر خيمته . علي صخرة يرفعي : والآن يرتفع راسي علي اعدائي حولي . فاذبح في خيمته ذبائح الهتاف . اغني وارنم للرب : استمع يا رب بصوتي ادعو . فارحمي واستجب لي : لك قال قلبي قلت اطلبوا وجهي . وجهك يا رب اطلب : لا تحجب وجهك عني . لا تحجب بسخط عبدك قد كنت عوني . فلا ترفضني ولا تتركني يا اله خلاصي : ان ابي وامي قد تركاني . والرب بضمني : علمني يا رب طريقك . واهدني في سبيل مستقيم . بسبب اعدائي : لا تسلمي الي مرام مضايقي . لانه قد قام علي شهود زور وناث ظلم : لولا اني آمنت بان ارى جود الرب . في ارض الاحياء : انتظر الرب . ليتشدد وليتشجع قلبك . وانتظر الرب (مز ٢٧) .

يقولون مزمور اليوم في صحيفة ٧٩ . وفي راس الشهر مزمور « باركي نفسي » . وفي الخانوكه « مزمور اغنية تدشين البيت » . وفي الفور « لامام المغنين على ايلة الصبح » . وفي وسط الاعياد مزمور العيد . ثم يقولون .

ترنية المصاعد . هوذا باركوا الرب يا جميع عبيد الرب . الواقفين في بيت الرب بالليلي : ارفعوا ايديكم نحو القدس . وباركوا الرب : يباركك الرب من صهيون . الصانع السموات والارض (مز ١٣٤) .

رب الجنود معنا . ملجاء لنا اله يعقوب سلاه : يا رب الجنود . طوبى للانسان المتكل عليك : يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا : سلامة اضطجع . بل ايضاً انا . لانك انت يا رب وحدك . في طمانينة تسكنني (مز ٤ : ٩) . تعرفني سبل الحياة . امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (١٦ : ١١) . ليت من صهيون خلاص اسرائيل عند رد الرب سبي شعبه . يهتف يعقوب ويفرح اسرائيل (١٤ : ٧) . بالنهار يوصي الرب رحمته وبالليل تسيحه عندي . صلاة لاله حياتي (٤٢ : ٩) .

והשוּעַת צַדִּיקִים מִיָּי . מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזֶרְם יי וַיִּפְלְטֵם .
 יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוּ : חֲזָקוּ וַיֵּאֱמִן לְבַבְכֶם .
 כָּל הַמַּיְחָלִים לַיי :

קדיש לעילא דה נ"ה

והוא רחום וְכַפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמְתּוֹ : יי הוֹשִׁיעָהּ . הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ :
 ואומר החזן בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ :

והקהל עונים בָּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד : והחזן חוזר

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים
 בְּחֻכְמָה . פּוֹתַח שַׁעֲרִים בְּתַבְּנִינָה . מְשַׁנֵּה עֵתִים . וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים . וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים . בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצּוֹנוֹ .
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה . גּוֹלֵל אֹרֶךְ מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ .
 הַמַּעְבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה . וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה . יי צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעְרִיב עַרְבִים :

אֲהַבֵּת עוֹלָם . בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת . תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לַמִּדְבָּר : עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקוּמָנוּ . נִשְׁחִיחַ
 בְּחֻקֶיךָ . וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ . וּמִצְוֹתֶיךָ . וְחֻקּוֹתֶיךָ .
 לְעוֹלָם וָעֵד . כִּי הֵם חַיֵּינוּ . וְאַרְךְ יָמֵינוּ . וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה .
 וְאַהֲבַתְךָ וְחַמְלַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים . בָּרוּךְ אַתָּה יי אוֹהֵב
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד :

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֵדֶךָ : וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לֵבְבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׁבְכְךָ
 וּבְקוּמָךְ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ .
 וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب . حصنهم في زمان الضيق : ويمهّنهم الرب ويخيمهم .
 ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احنوا به (٣٧ : ٣٩ و ٤٠) . لتكن اقوال في
 وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي وفاديّ (١٩ : ١٥) . انما الصديقون يحمّدون
 اسمك . المستقيمون يجلسون في حضرتك (١٤٠ : ١٤) . مخوف انت يا الله من مقادسك .
 اله اسرائيل هو المعطي قوة وشدة للشعب . مبارك الله (٦٨ : ٣٦) . تشددوا وليتشجع
 قلبكم يا جميع المنتظرين الرب (٣١ : ٢٥) .

قديش ليملا في صحيفة ٥٥

واما هو فرحيم يفرّ الذنب ولا يهلك . وكثيراً ما رد غضبه ولا يشعل كل سخظه
 يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا .
 (الحزّان) باركوا الرب المبارك .

(التمد) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد .

مبارك انت يا رب الهنا : ملك العالم . الذي بامرّه يأتي بالامسية : بحكمة يفتح
 ابواب السماء . وبفهم يغير الاوقات ويبدل الفصول : ويرتب الكواكب في اراجها
 في الجلد حسب مشيئته . خالق النهار وانيل : الذي يرد النور من امام الظلام والظلام
 من امام النور . مزيل النهار وآتٍ بالليل : ويفرق بين النهار والليل . رب الجنود
 اسمه . مبارك انت يا رب الذي يأتي بالامسية .

قد احببت شعبك بيت اسرائيل محبة ابدية . وعلمتنا الشريعة والوصايا والفرائض
 والاحكام : لذلك يا رب الهنا اتنا نتحدث بفرائضك عند ما تنام وعند ما تقوم . ونفرح
 ونبتهج بكلام شريعتك وبوصاياك وبفرائضك الى الدهر والابد . لانها حياتنا وطول ايامنا
 وبها نطق نهاراً وليلاً . ولن تزول محبتك منا الى الابد : مبارك انت يا رب . الذي
 يحب شعبه اسرائيل .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوت متخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك . ومن كل نفسك ومن كل قوتك : ولتكن هذه
 الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك . وقصها على اولادك وتكلم بها حين تجلس
 في بيتك . وحين تمشي في الطريق . وحين تنام . وحين تقوم : واربطها علامة على
 يدك ولتكن عصائب بين عينيك . واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك :

והיה אם-ששמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאברהם את-י' אל הויכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם ;
 ונתתי מטרארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
 ויצחקך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו
 לכם פני-יפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם : והרה אף-י' בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מטר והאדמה
 לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה . מעל הארץ הטבה אשר י' נתן
 לכם : ושמרתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם . וקשרתם
 אתם לאות על-ידיכם והיו למופת בין עיניכם : ולמדתם אתם .
 את-פניכם לדבר כס בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
 וימי בניכם על האדמה אשר נשבע י' לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על-הארץ :

ויאמר י' אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
 ועשו להם ציצת על-פנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על-ציצת
 הפנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו . וזכרתם את-
 כל-מצות י' ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר-אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם : אני י' אל הויכם אשר הוצאתי אתכם .
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני י' אל הויכם :
 והחזן אומר י' אל הויכם אמת :

אמת ואמונה כל זאת וקום עלינו . פי הוא י' אלהינו ואין זולתו
 ואנחנו ישראל עמו : הפודנו מיד מלכים . הגאלנו מלכנו מפה
 כל עריצים : האל הנפרע לנו מצרינו . המשלם גמול לכל אויבי
 נפשנו : השם נפשנו בחיים . ולא נתן למוט הגלנו : המדריכנו על
 פמות אויבינו . ונרם קרננו על כל שונאינו : האל העושה לנו נקמה
 בפרעה . באתות ובמופתים באדמת בני חם : המכה בעבדתו כל
 בכורי מצרים . ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם : המעביר
 פניו בין גזרי ים סוף . ואת רודפיהם ואת שונאייהם בתהומות טבע :

فاذا سمعتم لوصايي التي انا اوصيكم بها اليوم . لتحبوا الرب الهكم وتمدوه من كل قلوبكم ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتاخر . فجمع حنطتك وخرتك وزيتك : واعطي لبائتك عشباً في حقلك . فتاكل انت وتشبع : فاحترزوا من ان تنفوي قلوبكم فتزيغوا وتمبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمر غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها . فتبيدون سريعاً عن الارض الحيدة التي يعطيكم الرب : فضعوا كلماتي هذه على قلوبكم وتوسمكم . واربطوها علامة على ايديكم . ولتكن عصائب بين عيونكم : واعلموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في بيوتكم . وحين تمشون في الطريق . وحين تنامون . وحين تقومون : واكتبها على قوائم ابواب بيتك . وعلى ابوابك : لكي تذكر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لابائك ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض :

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل . وقل لهم ان يصنعوا لهم اهدايا في اذيان ثيابهم في احيالهم ويجعلوا على هذب الذيل عصاةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتملمونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون وراءها : لكي تذكروا وتعلموا كل وصايي وتكونوا مقدسين لالهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم :

(يقول المزان) الله الهكم حق .

كل هذا هو حق وموثوق به . وثابت فينا انه هو الرب الهنا وليس سواه . ونحن شعبه اسرائيل الذي فدانا من يد ملوك . وهو ملكنا المنجينا من يد جميع البغاة : الاله الذي يأخذ بناراً من مضايقتنا . ويجازي جميع اعداء انفسنا : ويحفظ نفسنا في الحياة . ولم يسلم ارجلنا الى الزلل : الذي يجعلنا ان ندوس مرتفعات اعدائنا . ويرفع قرنا فوق جميع مبغضينا : الذي انتقم لنا من فرعون . بايات وبراهين في ارض بني حام : الذي ضرب ببغضه جميع ابيكار مصر . واخرج شعبه اسرائيل من وسطهم لحرية ابدية : الذي جعل اولاده ان يعبروا بين اقسام البحر الاحمر . واغرق في الاعماق مطاردتهم وبغضهم :

ראו בנים את גבורתו. שפחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם: משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה. ואמרו כלם: מי כמכה באלים? מי כמכה נאדר בפקדש. נורא תהלת עשה פלא: מלכותה? אלהינו ראו בניה על הים. יחד כלם הודו והמליכו ואמרו. "ימלך לעולם ועד: ונאמר. פי פדה? את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו. ברוך אתה? נאל ישראל:

השפינו אבינו לשלום. והעמידנו מלפני לחיים טובים ולשלום. ופרוש עלינו ספת שלומך. ותקננו מלפני בעצה טובה מלפניך. והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו. והסר מעלינו מפת אויב. דבר. חרב. חולי. צרה. רעה. רעב. ונגון. ומשחית ומגפה. שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל בנפך תסתירנו. ושומר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום. מעתה ועד עולם. פי אל שומרנו ומצילנו אתה. מפל דבר רע. ומפחד לילה. ברוך אתה? שומר את עמו ישראל לעד. אמן:

קדיש לעילא דף נ"ה העמידה דף ס'

במוצאי שבת. ויום טוב אומרים בעמידה במקום אתה חונן

אתה חוננתנו? אלהינו מדע והשכל. אתה אמרת להבדיל בין קדש לחול. ובין אור לחשך. ובין ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. פשם שהבדלתנו? אלהינו מעמי הארצות. וממשפחות האדמה. כך פדנו והצילנו משטן רע. ומפגע רע. ומפל גזרות קשות ורעות. המתרגשות לבא בעולם: יהי שם? מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם??: "אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

קדיש תתקבל דף ע"ה. כאן מספרים העומר בימי העומר. שיר למעלות דף כ"ג. קדיש יהא שלמא דף צ"א. ברכו. עלינו לשבח. על כן נקוה לה דף פ"ג.

כשיוצא מבית הכנסת יאמר:

"נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ויעקב הלך לדרכו ויפגעווב מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

قد رأى اولاده جبروته فسبحوا وشكروا اسمه . وقبلوا عليهم ملكوته برضى : وموسى
وبنو اسرائيل رتلوا لك تسيحة بفرح عظيم وقالوا جميعهم «من مثلك بين الالهة يا رب .
من مثلك معترآ في القداسة . مخوفاً بالتسايح . صانعاً عجائب » . على البحر يا رب الهنا
قد رأى اولادك ملكوتك . مدحوا كلهم سويةً واعترفوا بالملك قائلين : الرب يملك
الى الدهر والابد . وقيل ان الرب فدى يعقوب وخلصه من يد الذي هو اقوى منه
(ار ٣١ : ١١) . مبارك انت يا رب . الذي خلصت اسرائيل .

اجعلنا يا ابانا ان نضطجع بسلام واجعلنا يا ملكنا ان نقوم حياة سعيدة وسلام .
وابسط علينا مظلة سلامك . ودبرنا يا ملكنا بمشورة حسنة من لدنك . وخلصنا عاجلاً
من اجل اسمك وارحمنا . وارفع عنا ضربة عدو . الطاعون . السيف . المرض .
الضيقة . الشر . الجوع . الغم . الهلاك . الوباء . اكسر وارفع الشيطان من امامنا ومن
خلفنا . وظللنا تحت ظل جناحك واحفظ خروجنا ودخولنا حياة سعيدة وسلام من
الآن والى الدهر . لانك انت اله تخرسنا وتخلصنا من كل امر سيءٍ . ومن كل خوف
الليل . مبارك انت يا رب الحارس شعبه اسرائيل من كل امر سيءٍ الى الابد آمين .
قديش لعيلا في صحيفة ٥٥ . عاميده في صحيفة ٦٠

في مساء يوم السبت والاعياد يقال في العامية بدل « انت تكرم »

انت تكرمت علينا يا رب الهنا بالمعرفة والذكاه . انت امرت ان نميز بين المقدس
والغير المقدس . وبين النور والظلام . وبين اسرائيل والشعوب . وبين اليوم السابع .
وستة ايام العمل . وكما انك ميزتنا يا رب الهنا . من شعوب الاقطار ومن طوائف
الارض . هكذا افدانا وخلصنا من خصمٍ شريرٍ ومن حادثة رديئةٍ ومن كل الاحكام
القاسية والرديئة التي يمكن حدوثها في العالم .

ليكن اسم الرب مباركاً من الآن والى الابد : من مشرق الشمس الى مغربها
اسم الرب مسبح . ايها الرب سيدنا ما امجد اسمك في كل الارض .

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨ . هنا يعدون المومر في آته . ترنيمة المصاعد صحيفة ٢٣ .
قديش يبه شلاما صحيفة ٩١ . ماركوا . ومن الواجب . لذلك ننظر . في صحيفة ٨٣ .

عند الخروج من بيت العبادة يقال

يا رب اهدني الى برك بسبب اعدائي سهل قديمي طريقك : واما يعقوب فمضى في طريقه ولاقاه
ملائكة الله : وقال يعقوب اذ راهم هذا حبش الله . فدعا اسم ذلك المكان بحنانيا (تك ٣٢ : ٢٠ و٣١)

קבלת שבת

מי שאין לו פנאי לומר שיר השירים כלה קודם קבלת שבת יאמר ד' פסוקים ר"ת יעקב
 יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ . כִּי טוֹבִים הַדְּבָרָה מִיַּיִן : עוֹרֵי צַפּוֹן וּבּוֹאֵי
 תִּימָן . הַפִּיחֵי נִינִי יִזְלוּ בְּשָׁמַיִ . יָבֹא דוֹדֵי לָגְנוּ וַיֹּאכַל פְּרֵי
 מִגְדֵּי : קוֹל דוֹדֵי הִגִּה זֶה בָּא . מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מִגִּפְזָן עַל
 הַגְּבָעוֹת : בָּאתִי לָגְנִי אֲחוֹתִי כִּלָּה אָרִיתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי
 יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עִם חֲלָבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים :

אומרים אלו הששה מזמורים כל אחד כנגד יום אחד מימי החול

לְכוּ נִרְנְנָה לַיִי . נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה . בְּזִמְרוֹת
 נְרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל יִי . וּמְלֹךְ גָּדוֹל עַל כָּל-אֱלֹהִים : אֲשֶׁר
 בָּיְדוּ מְהֻקְרֵי אֶרֶץ . וְתוֹעֲפוּחַ הָרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ .
 וּנְבִשֵׁת יָדָיו יַעֲרוּ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה . נִבְרַכָּה לִפְנֵי יִי עֲשֵׂנוּ :
 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצִאֵן יָדוּ . הַיּוֹם אִם בָּקָלוּ
 תִּשְׁמְעוּ : אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמַרְיָכָה . כִּיּוֹם מִסָּה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר
 נִסִּינִי אֲבוֹתֵיכֶם . בְּהַנְּנִי נִם רָאוּ פְּעָלֵי : אֲרַפְעִים שְׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר .
 וְאָמַר . עִם תַּעֲיִ לְבַב הֵם . וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָיו : אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 בְּאִפִּי . אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי :

שִׁירוֹ לַיִי שִׁיר חֲדָשׁ . שִׁירוֹ לַיִי כָּל-הָאֶרֶץ : שִׁירוֹ לַיִי בְּרָכוּ שְׁמוֹ .
 בְּשָׁרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ . בְּכָל-הָעַמִּים
 נִפְלְאוּתוֹ : כִּי גָדוֹל יִי וּמְהֻלָּל מְאֹד . נוֹרָא הוּא עַל כָּל-אֱלֹהִים :
 כִּי כָּל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים . וַיִּי שְׁמִים עֹשֶׂה : הוֹד וְהִדָּר לִפְנֵינוּ .
 עִז וְתַפְאֲרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הָבוּ לַיִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים . הָבוּ לַיִי כְבוֹד וְעִז :
 הָבוּ לַיִי כְבוֹד שְׁמוֹ . שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְחַצְרוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיִי בַּהֲדַרַת
 קִדְשׁ . חִילוּ מִפְּנֵי כָּל-הָאֶרֶץ : אֲמְרוּ בְּגוֹיִם יִי מְלֹךְ . אַרְף תַּפּוֹן תִּבְל
 כָּל תַּמוּט . יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים : יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ . יִרְעֵם
 הַיָּם וּיְגַלְאוּ : יַעֲלוּ שְׂדֵי וְכָל-אֲשֶׁר בּוֹ . אֲזִי וְרַנְּנוּ כָּל-עַצְיָ יַעֲר : לִפְנֵי
 יִי כִּי בָא . כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאֶרֶץ . יִשְׁפֹט תִּבְל בְּצַדֵּק . וְעַמִּים בְּאֲמוֹנָתוֹ :

استقبال السبت

من لا وقت له لقراءة كل سفر نشيد الانشاد فليقرأ الاربع الآيات التي الذي مجموع حروف اولها في العبراني "אלהים" . يعقوب

ليقبلني بقبيلات فمه لان حبك اطيب من الحمر (نش ١ : ٢) . استيقظي يا ربح الشمال وتعالى يا ربح الجنوب . هي على جنتي فتقطر اطيابها . ليات حبيبي الى جنبته وياكل ثمره النفيس (٤ : ١٦) . صوت حبيبي هوذا آت ظافراً على الجبال قافزاً على التلال (٢ : ٨) . قد دخلت جنتي يا اختي العروس . كطفت مري مع طيبي . اكلت شهدي مع عسلي . شربت خمري مع لبني . كلوا ايها الاصحاب اشربوا واسكروا ايها الاحياء (٥ : ١) .

يقولون هذه المزامير الستة . كل واحد مقابل يوم من ايام العمل الستة

هلم ترّم للرب . نهتف لصخرة خلاصنا : تتقدم امامه بمحمد . وبترنيمات نهتف له : لان الرب اله عظيم . ملك كبير على كل الآلهة : الذي يديه مقاصير الارض . وخزائن الجبال له : الذي له البحر وهو صنعه . ويدها سبكتنا اليابسة : هلم نسجد وركع . ونجثو امام الرب خالقنا : لانه هو الهنا . ونحن شعب مرعاه وغنم يده اليوم ان سمعتم صوته : فلا تقسوا قلوبكم كما في مريية مثل يوم مسة في البرية : حيث جربني آباؤكم . اختبروني . ابصروا ايضاً فعلي : اربعين سنة مقت ذلك الحيل وقلت هم شعب ضال قلبهم وهم لم يعرفوا سبلي : فاقسمت في غضبي . لا يدخلون راحتي (مز ٩٥) .

رنموا للرب ترنية جديدة . رنمي للرب يا كل الارض : رنموا للرب باركوا اسمه . بشروا من يوم الى يوم بخلاصه : حدثوا بين الامم بمجده . بين جميع الشعوب بعجائبه : لان الرب عظيم وحميد جداً . مهبوب هو على كل الآلهة : لان كل آلهة الشعوب اصنام . اما الرب فقد صنع السموات : مجد وجلال قدامه . العز والجمال في مقدسه : قدموا للرب يا قبائل الشعوب . قدموا للرب مجداً وقوة : قدموا للرب مجد اسمه . هاتوا مقدمة وادخلوا دياره : اسجدوا للرب في زينة مقدسة . ارتعدي قدامه يا كل الارض : قولوا بين الامم الرب قد ملك . ايضاً تثبتت المسكونة فلا تنزعزع . يدين الشعوب بالاستقامة : لتفرح السموات وتبتهج الارض . ليعج البحر وملؤه : ليجذل الحقل وكل ما فيه . لترنم حينئذ كل اشجار الوعر : امام الرب لانه جاء . جاء ليدين الارض . يدين المسكونة بالعدل والشعوب باماته (مز ٩٦) .

יהיה מלך תגל הארץ. ושמחו איים רבים: ענן וערפל כביבו.
 צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך. ותלהט כביב
 צרו: האירו ברקו תבל. ראתה ותהל הארץ: הרים פדונג נמסו
 מלפניו. מלפני אדון כל-הארץ: הגידו השמים צדקו. וראו
 כל העמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל המתהללים בפאלילים.
 השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה.
 למען משפטך: כי אפה עליון על כל הארץ. מאד נעלית
 על כל אלהים: אהבי שגאו רע שמר נפשות חסידיו. מיד
 רשעים יצילים: אור זרע לצדיק. ולישרי לב שמחה: שמחו
 צדיקים בני. והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו לוי שיר חדש כי נבלאות עשה. הושיעה לו ימינו
 וזרוע קדשו: הודיע יי ישעתו. לעיני הגוים גלה צדקתו:
 זכר חסדו ונאמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ. את ישועת
 אל-הינו: הריעו לוי כל הארץ. פצחו ורננו וזמרו: זמרו לוי בכבוד.
 בכבוד וקול זמרה: בנצצרות וקול שופר. הריעו לפני המלך: ירעם
 הים ומלאו. תבל וישבי בה: נהרות ומחאו כף. יחד הרים ורננו:
 לפני יי כי בא לשפט הארץ ושפט תבל בצדק. ועמים במישרים:

יהיה מלך ורגזו עמים. ישב פרוכים פניט הארץ: יי בציון גדול.
 ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא. קדוש הוא:
 ועז מלך משפט אהב אפה פוננת מישרים. משפט וצדקה ביעקב
 אפה עשית: רוממו יי אל-הינו. והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
 משה ואהרן בכדניו ושמואל בקראי שמו. קראים אל יי והוא
 יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם. שמרו עדתיו וחק נתן למו: יי
 אל-הינו אפה עניתם אל נשא היית להם. ונקם על עלילותם: רוממו
 יי אל-הינו והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יי אל-הינו:

الرب قد ملك فلتبهج الارض . ولفرح الجزائر الكثيرة : السحاب والضباب حوله . العدل والحق قاعدة كرسيه : قدامه تذهب ناراً . وتحرق اعداءه حوله : اضاءت بروقه المسكونة . رأت الارض وارتعدت : ذابت الجبال مثل الشمع قدام الرب . قدام سد الارض كلها : اخبرت السموات بعدله . ورأى جميع الشعوب مجده : يخزى كل عابدي تمثال منحوت المقتخرين بالاصنام . اسجدوا له يا جميع الآلهة : سمعت صهيون ففرحت وابتهجت بنات يهوذا من اجل احكامك يا رب : لانك انت يا رب عليّ على كل الارض . علوت جداً على كل الآلهة : يا محيي الرب ابفضوا الشر . هو حافظ نفوس اقبائه . من يد الاشرار يقذم : نور قد زرع للصديق . وفرح للمستقيمي القلب : افرحوا ايها الصديقون بالرب . واحمدوا ذكر قدسه (مز ٩٧) .

مز مور . رنموا للرب ترنية جديدة لانه صنع عجائب . خلصته يمينه وذراع قدسه : اعلن الرب خلاصه . اميون الامم كشف بره : ذكر رحمته واماتته لبيت اسرائيل . وأت كل اقاصي الارض خلاص الهنا : اهتفي للرب يا كل الارض اهتفوا ورنموا وغنوا . ورنموا للرب بعود . بعود وصوت نشيد : بالابواق وصوت الصور . اهتفوا قدام الملك الرب : ليمج البحر وملؤه . المسكونة والسكانون فيها : الانهار لتصفق بالايادي . الجبال لترنم معاً : امام الرب لانه جاء ليدن الارض . يدين المسكونة بالعدل . والشعوب بالاستقامة (مز ٩٨) .

الرب قد ملك ترتعد الشعوب . هو جالس على الكروبيم . تنزلزل الارض : الرب عظيم في صهيون . وعال هو على كل الشعوب : يحمدون اسمك العظيم والمهوب . قدوس هو : وعز الملك ان يحب الحق . انت ثبت الاستقامة . انت اجريت حقاً وعدلاً في يعقوب : علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطنه قديمه . قدوس هو : موسى ومهرون بين كهنته وصموئيل بين الذين يدعون باسمه . دعوا الرب وهو استجاب لهم : بممود السحاب كلمهم . حفظوا شهاداته والفريضة التي اعطاهم : ايها الرب الهنا انت استجبت لهم . الها غفوراً كنت لهم ومنتقماً على افعالهم : علوا الرب الهنا . واسجدوا في جبل قدسه . لان الرب الهنا قدوس (مز ٩٩) .

מזמור לתודה. הריעו לי כל הארץ : עבדו את יי בשמחה.
 באו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו
 אנחנו. עמו וצאן מרעיתו : באו שערינו בתודה וצרותיו בתהלה.
 הודו לו פרכו שמו : פי טוב יי לעולם תסדו. ועד דר ודר אמונתו :

בנגון

מזמור לזרוד. הבו לי בני אלים. הבו לי כבוד ועז : הבו לי
 כבוד שמו. השתחוו לי בהדרת קדש : קול יי על המים.
 אל הכבוד הרעים. יי על מים רבים : קול יי בפתח. קול יי פהדר :
 קול יי שבר ארזים. וישפר יי את ארזי הלבנון : וירקידם כמו
 ענף. לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול יי הצב לזכות אש :
 קול יי יחיל מדבר. יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחיל אילות
 ויחשף יערות ובהיכלו. פלו אמר כבוד : יי למבול ישב. וישב יי
 מלך לעולם : יי עז לעמו יתן. יי יברך את עמו בשלום :

יש מקומות אומרים כאן אנא בכה דף ל"ו

לכה דודי לקראת פלה .	פני שפת נקבלה :
שמור וזכור בדבור אחד .	השמיענו אל המיוחד .
יי אחד ושמו אחד .	לשם ולתפארת ולתהלה :
לקראת שבת לכו ונלכה .	פי היא מקור הברכה .
מראש מקדם נסוכה .	סוף מעשה במחשבה תחלה :
מקדש מלך עיר מלוכה .	קומי צאי מתוך הדפכה .
רב לך שבת בעמק הפכא .	והוא יחמול עליך המלה :
התנערי מעפר קומי .	לבשי בגדי תפארתך עמי .
על יד בן ישי בית הלחמי .	קרבה אל נפשי גאלה :
התעוררי . התעוררי .	פי בא אורך קומי אורי .
עורי עורי שיר דברי .	כבוד יי עליך נגלה :

مزموه لذبيحة شكر . اهتفي للرب يا كل الارض : اعبدوا الرب بفرح . ادخلوا الى حضرته بتزيم : اعلمو ان الرب هو الله . هو صنعنا وله نحن . شعبه وغنم مرطاه : ادخلوا ابوابه بمجدٍ دياره بالتسييح . احموده باركوا اسمه : لان الرب صالح . الى الابد رحمته . والى دورٍ فدور امانته (مز ١٠٠) .

يقال بتزيم

مزموه لداود . قدموا للرب يا ابناء الله . قدموا للرب مجداً وعزاً : قدموا للرب مجد اسمه . اسجدوا للرب في زينة مقدسة : صوت الرب على المياه . اله المجد اعد . الرب فوق المياه الكثيرة : صوت الرب بالقوة . صوت الرب بالجلال : صوت الرب مكسر الارز . ويكسر الرب ارز لبنان : ويمرحها مثل عجلٍ . لبنان وسريون مثل فرير البقر الوحشي : صوت الرب يقدهح لهب نارٍ : صوت الرب يزلزل البرية . يزلزل الرب برية قادش : صوت الرب يولد الايل ويكشف الوعور وفي هيكله . الكل قائل مجدٌ : الرب بالطوفان جلس ويجلس الرب ملكاً الى الابد : الرب يعطي عزاً لشعبه الرب يبارك شعبه بالسلام (٢٩).

يقولون في بعض الامكنة هنا « تتوسل اليك » في صحيفة ٣٦

يا صاحبي سبتاً شريف الذكر ^(١)	هلم نستقبل عروس الخدر
اسمعنا الرب الاله الواحد	« احفظ كذا اذكر » كان نطق واحد ^(٢)
في الصيت ثم المجد ثم الفخر	الرب فرد واسمه هو واحد
مصدر كل البركات والمنز	الى لقابست الصفا فلنذهبن
ذا آخر الخلق وبده الفكر	فذاك وضع ربي من بادي الزمن
قومي اخرجي من انقلاب وشقا	يا مقدس الملك مدينة البها
وارب يرحمك طول الدهر	يكفي مكوثك لدى وادي البكا
ثم البسي مجداً ملاذ قومي	فاتقضي ومن تراب قومي
فاقرب لنفسي نجها من عسر	بابن ليسى فخر بيت لحم
قد لاح نورك فقومي نورى	تنبهي تنبهي ثم احذري
عليك لاح مجد رب البر	انتبهي وانتبهي ثم اشعري

(١) نظم ربي شلومو هاليقي القيص كما يظهر من اول حروف ابائها وهي تشخص السبت عروساً ينتظر قدموها بنو اسرائيل . ويذكر اورشليم في بعض الايات . (٢) توفيقاً للايتين في خر ٢٠ : ٨ وتث ٥ : ١٢

• לא תבושי ולא תבלמי	• מה תשתוחחי ומה תהמי
• בך יחסו עמי עמי	• ונבנתה עיר עד תלה :
• והיו למשפה שוסף	• ורחקו כל מבליעך
• ישיש עליך אלהיך	• כמשוש חתן על פלה :
• ימין ושמאל תפרוץ	• ואת יי תעריצי
• על יד איש בן פרצי	• ונשמחה ונגילה :
• באי בשלום עמרת בעלה	• גם בשמחה ברנה ובצהלה
• תוך אמוני עם סגלה	• באי פלה באי פלה :
• תוך אמוני עם סגלה	• באי פלה שפת מלכתא

וכופל ואומר שפת מנוחה :

במה מדליקין . וכמה אין מדליקין . אין מדליקין לא בלבש . ולא בחוסן . ולא בקלף . ולא בפתילת האידן . ולא בפתילת המדבר . ולא בירוקה שעל פני המים : לא בזפת . ולא בשענה . ולא בשמן קוק . ולא בשמן שרפה . ולא באליה . ולא בחלב : נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל . וחכמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב . רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת . וחכמים מתירין בכל השמנים . בשמן שמשמין . בשמן אגוזים . בשמן צנונות . בשמן דגים . בשמן פקועות . בעטרן ובנפט . רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד : כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן . וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן : פתילת הבגד שקפלה ולא הבבכה . רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה . רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה :

لا تستحي وهكذا لا تحجلي
شعي الذليل يلتجئ بعجل
ولبنهن كل الذي ينهك
وبك يفرح العلي الهك
عينا امتدي كذا شمالا
بابن لبرصي من سما كمالا
يا تاج بعلك تعالي بسلام
بين خيار مؤمني شعبي الكرام
لم تخنين آنة في وجل
لك وتبني بلدي بالبشر
وليعدن كل الذي ييلعك
مثل العريس مع عروس الفخر
وارب اعطي المجد والاجلالا
ولنتهج في السعد طول العمر
بسرور ووصفا بين الانام
تعال يا عروسنا كالبدر

بين خيار مؤمني شعبي الكرام . تعال يا عروساً سبتاً ملكة (ويكرر قبلاً) سبت الراحة

مشنا . شبات ٢

(١) باي نوع من القليل والزيت يجوز تنوير قنديل السبت . وباي نوع لا يجوز تنويره . لا يجوز تنويره بقتيل مصنوع من ليف قشر الارز . ولا من كتان غير منقوض . ولا من مشافة الحرير . ولا من ليف الصفصاف . ولا من خبوط مصنوعة من نبات ينمو في البرية . ولا من الاعشاب التي على وجه المياه^١ . ولا بالزفت . ولا بالشمع المذوب . ولا بزيت بزر القيق^٢ . ولا بزيت الحرق^٣ . ولا بدهن الية الغم . ولا بالشمع . فاحوم من مداي يقول يجوز بشحم مغلي واما الحاخامون فيقولون لا يجوز سواء كان مغلياً ام لا . (٢) لا ينور بزيت الحرق في يوم العيد . ربي يشاميل يقول لا ينور بالفطران احتراماً ليوم السبت . الحاخامون يجيزون جميع انواع الزيوت . السبرج . وزيت الجوز . وزيت بزر الفجل . وزيت السمك . وزيت بزر اليقطين البري . القطران . والنפט . ربي طرفون يقول انه لا ينور الا بزيت الزيتون فقط . (٣) لا ينور بقتيل مصنوع من كلما يخرج من الشجر سوى الكتان^٤ . كلما يخرج من الشجر لا يجس حسب قانون نجاسة الخيم سوى الكتان^٥ . اذا جدت قبلة من قطعة ثوب ولم تحرق قليلاً . ربي اليعيزر يقول هي تابعة لقوانين النجاسة ولا يجوز التنوير بها . ربي عقيبا يقول هي طاهرة ويجوز ان ينورها .

(١) الاعشاب التي تنمو على المراكب والسفن الرائدة في المياه . (٢) نوع من بزر الفطن واليقطين او الخروع
(٣) زيت التقدمة المنجس . (٤) ذكر الكتان في سفر يشوع ٢ : ٦ كشجر . (٥) انظر عد ١٩ : ١٤

לא יקוב אדם שפופרת של ביצה. וימלאנה שמן ויתננה על פי הנהר בשביל שתהא מנטפת ואפילו היא של חרס. ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתיר. מפני שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן. ויתננה בצד הנהר. ויתן ראש הפתילה בתוכה. בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר: המכבה את הנהר. מפני שהוא מתגרא מפני גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעה. מפני החולה שישן פטור. כהם על הנהר. כהם על השמן. כהם על הפתילה חייב. ורבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה פהם: על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן. על שאינן זיהרות בנדה. ובחלה. ובחלקת הנהר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השכה. עשרתם. ערבתם. הדליקו את הנהר: ספק השכה. ספק אינה השכה. אין מעשרין את הנדאי. ואין מטבילין את הפלים. ואין מדליקין את הנרות. אבל מעשרין את הדמאי ומערבין. וטומנין את החמין: אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר. וכל בניה למידי יי ורב שלום בניה: אל תקרי בניה אלא בניה: יהי שלום בחילך שלנה בארמנותיך: למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו. אבקשה טוב לך: וראה בנים לבניה. שלום על ישראל: שלום רב לאהבי חורתך. ואין למו מכשול: יי עז לעמו יתן. יי יברך את עמו בשלום:

ואומרים קדיש דרבנן דף ל"ט

ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש:
 מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי. ולומר לשמה
 עליון: להגיד בפקר חסדך. ואמונתך פלילות: עלי עשור
 ועלי נבל. עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעליך. במעשי
 ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יי. מאד עמקו מחשבתך:

(٤) لا يسوغ لاحد ان يثقب قشرة بيضة ويملاءها زيتاً ويضعها فوق قم القنديل لتتقط داخله . حتى ولا اي شيء من نحرار على هذه الطريقة . ربي يهوذا يجيز ذلك . ولكن اذا كان الفخاري وصلهما من الابتداء فيجوز . لانهما حينئذ يكونان وعاءً واحداً . لا يسوغ لاحد ان يملاء صحفة من زيت ويضعها قرب القنديل ويضع راس الفتيلة وسطها لكي تمتص الزيت . واما ربي يهوذا فيسوغ . (٥) الذي يطفى القنديل خوفاً من وثنيين^١ . من لصوص . من روح شريرة^٢ . او لكي ينام المريض فهو برى . ولكن يكون مذنباً اذا كان القصد اقتصاد القنديل او اقتصاد الزيت او اقتصاد الفتيلة . ربي يوسه يبرته في الكل ماعدا اذا كان القصد اقتصاد الفتيلة لانه باطائها يحولها الى خم . (٦) من اجل ثلاث خطايا تموت النساء عند ولادتهن . لانهن لا يحترسن في امر الافتراق وقت الحيض^٣ . وفي تكريس اول قرص من العجين . وفي توير قنديل السبت . (٧) ثلاثة اشياء يلزم كل انسان ان يتم بها في بيته ليلة السبت عند العسق . ويقول « هل عشرتم . هل حضرتم العيروب . نوروا القنديل » . (٨) سواء كان يشتهه فيها اذا كان ظلام ام لا . لا يعشرون الذي لم يعشر اكيراً ولا يفتسون الاوعية للتطهير . ولا ينورون قناديل السبت . انما يعشرون المشتهه فيه ويعملون العيروب ويظمرون الحين^٤ .

ربي البعازر من اسم ربي حانينا قال ان تلاميذ الحاخامين يكثرزون السلام في العالم كما قيل « وكل بنيك تلاميذ الرب وسلام بنيك كثيراً » لا تقراء بنيك بل بانك : ليكن سلام في ابراجك وهدو في قصورك . من اجل اخوتي واصحابي لا قولن سلام بك . من اجل بيت الرب الهنا التمس لك خيراً : وترى بني بنيك . سلام على اسرائيل : سلامة جزيبة لمحبي شريعتك وليس لهم معثرة : الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (راجع صحيفة ٨٣) .

قديش دربنن في صحيفة ٣٩

مبارك الله الذي اعطى راحة لشعبه اسرائيل في يوم السبت المقدس

مزمور تسيحة ليوم السبت . حسن هو الحمد للرب . والترنم لاسمك ايها العلي : ان يجرب رحمتك في الغداة . وامانتك كل ليلة : على ذات عشرة اوتار وعلى الرباب . على عزف العود : لانك فرحتني يارب بصنائعك . باعمال يديك اتبهج : ما اعظم اعمالك يارب واعمق جداً افكارك .

(١) كان لا يسوغ لاحد ان يشعل ناراً او ينور نوراً في بعض اعياد الفارسيين سوى في هياكهم . (٢) نوع مرض سوداوي يستريح المصاب به في الظلام (الميموني) . (٣) انظر لا ١٢ : ٢٠٥ : ١٩ . (٤) دقيقة ليلة السبت .

איש בער לא ידע . וקסיל לא יבין אה זאת : בפרח ושעים
 כמו עשב . ויצו פל פעלי און . להשמדם עדי עד : ואתה מרום .
 לעולם : כי הנה אויבך : כי הנה אויבך יאברו . ותפרדו
 כל פעלי און : ותראם פראם קרני . פלתי בשמן רענן : ותבט עיני
 בשורי . בקמים עלי מרעים תשמענה אונני : צדיק בתמר יפרח .
 כארז בלבנון ישנה : שתולים בבית : . פתצרות אלהינו יפריחו :
 עוד ינוכחו בשובה . דשנים ורעננים יהיו : להגיד פי ישר : .
 צירי ולא עולתה בו :

יהיה מלך . גאות לבש . לבש : עז התאזר . אף תפון תבל
 כל תמוט : נכון כסאך מאז . מעולם אפה : נשאו נהרות
 : נשאו נהרות קולם . ישאו נהרות דכים : מקלות מים רבים .
 אדירים משברי ים . אדיר במרום : עדתך נאמנו מאד .
 לביתך נאזה קדש . : לארץ ימים :

קדיש לעילא דף נ"ה

ואומר החון פרכי את : המבורך :

והקהל עונים פרוך : המבורך לעולם ועד :

פרוך אפה : אלהינו מלך העולם אשר בדרום-מערב ערבים
 פתחה שערים בתבונה . משנה עתים . ומחליף את
 הזמנים . ומסדר את הכוכבים . במשמרותיהם פרקיע פראנו . בורא
 יומם ולילה . גולל אור מפני השך וחשך מפני אור . המעביר
 יום ומביא לילה . ומבדיל בין יום ובין לילה . : צבאות שמו :
 פרוך אפה : המעריב ערבים :

אדבת עולם בית ישראל עמך אהבת . תורה ומצוות חקים ומשפטים
 אותנו למדת . על בן : אלהינו בשכבנו ובקומנו נשים בהקיה .
 ונשמח ונעלו בדרבי תלמוד תורתך . ומצותיך ודקותיך לעולם ועד .
 פי הם היינו . וארץ ימינו . ובהם נהנה יומם ולילה . ואדבתך ודמלתך
 לא תסור מלפני לעולמים . פרוך אפה : אוהב את עמו ישראל :

الرجل البليد لا يعرف . والجاهل لا يفهم هذا : اذا زها الاشرار كالحشب وازهر كل فاعلي الاثم . فلنكي يبادوا الى الدهر : امانت يارب . فتعال الى الابد : لانه هوذا اعداؤك يارب لانه هوذا اعداؤك يبديون . يتبدد كل فاعلي الاثم : وتنصب مثل البقر الوحشي قرني . تدهنت بزيت طري : وتبصر عيني بمراقبي وبالقائمين علي بالشر . تسمع اذناي : الصديق كالحنظل زهو . كالارز في لبنان نمو : مغروسين في بيت الرب . في ديار الهنا زهرون : ايضاً يثرون في الشبية . يكونون دساساً وخضراً : ليخبروا بان الرب مستقيم . صخرتي هو ولا ظلم فيه (مز ٩٢) .

الرب قد ملك لبس الجلال . لبس الرب القدرة . اثترز بها . ايضاً تثبتت المسكونة لا تنزعزع : كرسيك مثبتة منذ القدم . منذ الازل انت : رفعت الانهار صوتها يارب رفعت الانهار صوتها . ترفع الانهار عجيبيها : من اصوات مياه كثيرة من غمار امواج البحر . الرب في العلي اقدر : تهاداتك ثابتة جداً . بيتك تليق القداسة . يارب الى طول الايام (مز ٩٣) .

تديش لميلا في صحيفة ٥٥

(الحزآن) باركوا الرب المبارك

(الشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم . الذي بامرته ياتي بالامسية بحكمة (١) . يفتح ابواب السماء بفهم . يغير الاوقات . ويبدل الفصول . ويرتب الكواكب في ابراجها في الجلد حسب مشيئته . خالق النهار والليل : الذي يرد النور من امام الظلام . والظلام من امام النور : مزبل النهار وآت بالليل . ويفرق بين النهار والليل . رب الجنود اسمه : مبارك انت يارب الآتي بالامسية .

قد احببت شعبك بيت اسرائيل محبةً ابدية . وعلمتنا الشريعة والوصايا والفرائض والاحكام : لذلك يارب الهنا . اتنا نتحدث بفرائضك عند ما تنام وعند ما تقوم . ونفرح ونبتهج بكلام شريعتك وبوصاياك وبفرائضك الى الدهر والابد . لانها حياتنا واطالة ايامنا . وبها تنطق نهاراً وليلاً . ولن تزول محبتك وشفقتك منا الى الابد . مبارك انت يارب الذي يحب شعبه اسرائيل .

(١) وردت في بعض النسخ كما هي معرفة في صلاة المساء في صحيفة ٩٣

שמע ישראל יי אלהינו יי אלהיך :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-לבבך :
 ושננתם לבניך ודפרתם פם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וקשרתם לאות על-ידך . והיו למטפת בין עיניך : וכתבתם
 על-מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את-יי אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם :
 ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגך ותירשך
 ויצהרך : ונתתי עשב . בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו
 לכם פן-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם : וחרה אף-יי פכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מטר והאדמה
 לא תתן את יכולה ואבדתם . מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי
 נתן לכם : ושמרתם . את דברי אלה על-לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על-ידכם והיו למוטפת בין עיניכם : ולמדתם . אתם .
 את-בניכם לדבר פם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וכתבתם . על-מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
 וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על-הארץ :

ויאמר יי אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
 ועשו להם ציצת על-פנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת
 הפנה פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-
 פל-מצות יי ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר-אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את-כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם : אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :

דחן יי אלהיכם אמת :

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوتٍ منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك . ومن كل نفسك . ومن كل قوتك : ولتكن هذه الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك . وقصها على اولادك وتكلم بها حين تجلس في بيتك . وحين تمشي في الطريق . وحين تمام . وحين تقوم : واربطها علامةً على يدك . ولتكن عصائب بين عينيك : واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .

فاذا سمعتم لوصاياي التي انا اوصيكم بها اليوم لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل قلوبكم ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتأخر . فتجمع حنطتك وخرقك وزيتك : واعطي لبائسك عشياً في حقلك فتأكل انت وتشبع . فاحترزوا ان تتوى قلوبكم فتزيغوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمر غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها فتبيدون سريعاً عن الارض الحيدة التي يعطيكم الرب : فضعوا كلاتي هذه على قلوبكم ونفوسكم واربطوها علامةً على ايديكم ولتكن عصائب بين عيونكم : وعاموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في ميوتكم . وحين تمشون في الطريق . وحين تمامون . وحين تقومون : واكتبها على قوائم ابواب بيتك . وعلى ابوابك : لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لابائكم ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال ثيابهم في احيالهم ويجعلوا على هذب الذيل عصابةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً . فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون ورأها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لالهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم .

(الجزآن) . الله الهكم حق (١)

אָמַת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ . כִּי הוּא יי אֵל הַיְנוּ וְאִין זִילְתוּ .
וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ : הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים . הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּפָנֵי מַכַּח כָּל
עָרִיצִים : הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם . הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ :
הַשֹּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים . וְלֹא נִתֵּן לַמוֹט רַגְלָנוּ : הַמְדַּרְיֵבֵנוּ עַל כְּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ . וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ : הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
בַּכְּרָעָה . בְּאִתּוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם : הַמַּכֶּה בַּעֲבַרְתּוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם . וְיוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְהַרְוֵת עוֹלָם :
הַמְעַבֵּיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף . וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טָבַע : רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרַתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ . וּמְלַכּוֹתוֹ
בְּרִצּוֹן קַבְּלוּ עֲלֵיהֶם : מַשֶּׂה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנִי שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה . וְאַמְרוּ כָּלֶם : מִי כַמֶּכָּה בְּאֵלִים יי מִי כַמֶּכָּה נְאֻדָּר בַּקֶּדֶשׁ
נִרְאָה תְהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא : מְלַכּוֹתֶךָ יי אֵל הַיְנוּ רְאוּ כְּנִיף עַל שְׁפַת
הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאַמְרוּ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : וְנֹאמֵר . כִּי
פָּדָה יי אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִפָּנָיו . כְּרוּף אַתָּה יי גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל :
הַשִּׁכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵי לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ . וְתַקְנֵנוּ מִלְּפָנֵי בַּעֲצָה טוֹבָה
מִלְּפָנֶיךָ : וְהוֹשְׁעֵינוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ . וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ . וּפְרוֹשׁ
עָלֵינוּ סִפְתָּ רַחֲמִים וְשָׁלוֹם . כְּרוּף אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִפְתָּ שָׁלוֹם
עָלֵינוּ . וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן :

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻט לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻט לְדוֹרְתָם כְּרִית
עוֹלָם : בְּיַמֵּי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם . כִּי שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשִׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ :

קדיש לעילא ברה גיה

אָדְנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח . וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

כְּרוּף אַתָּה יי אֵל הַיְנוּ וְאַל הִי אֲבוֹתֵינוּ . אֵל הִי אֲבָרְכֶם . אֵל הִי יַצְחָק .
וְאַל הִי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן . גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים . קוֹנֵה הַכּוֹל . וְזוֹכֵר חֲסֵי אֲבוֹת . וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

كل هذا هو حق وموثوق به . وثابت فينا انه هو الرب الهنا وليس سواء . ونحن شعبه اسرائيل الذي فدانا من يد ملوك . وهو ملكنا المتجينا من كف جميع البغاة : الاله الذي ياخذ بنارنا من مضايقتنا ويجازي جميع اعداء اقسنا . ويحفظ قسنا في الحياة . ولم يسلم ارجلنا الى الزلل : الذي يجعلنا ان ندوس جميع مرتفعات اعدائنا . ويرفع قرتنا فوق جميع مبغضينا . الذي اتقم لنا من فرعون . بايات وبراين في ارض بني حام : الذي ضرب ببغضيه جميع ابكار مصر . واخرج شعبه اسرائيل من وسطهم لحرية ابدية : الذي جعل اولاده ان يعبروا بين اقسام البحر الاحمر . واغرق في الاعماق مطاردتهم ومبغضهم : قد رأى اولاده جبروته فسبحوا وشكروا اسمه . وقبلوا عليهم ملكوته برضى . وموسى وبنو اسرائيل رتلوا لك تسيحة بفرح عظيم وقالوا جميعهم « من مثلك بين الآلهة يا رب . من مثلك معترأ في القداسة . مخوفاً بالتسايح . صانعاً عجائب » . على البحر يا رب الهنا قد رأى اولادك ملكوتك . مدحوا كلهم سوية . واعترفوا لك بالملك قائلين . الرب يملك الى الدهر والابد . وقيل « ان الرب فدى يعقوب وخلصه من يد الذي هو اقوى منه » مبارك انت يا رب الذي خلصت اسرائيل .

اجعلنا يا ابانا ان نضطجع بسلام واجعلنا يا ملكنا ان تقوم حياة سعيدة وسلام وابسط علينا مظلة سلامك . ودرنا يا ملكنا بمشورة حسنة من امامك . وخلصنا عاجلاً من اجل اسمك . واحنا . وابسط علينا خيمة الرحمة والسلام . مبارك انت يا رب الباسط خيمة السلام علينا وعلى كل شعبه اسرائيل . وعلى اورشليم . آمين .

فيحفظ بنو اسرائيل السبت وليصنعوا السبت في احيالهم عهداً ابدياً : هو بيني وبين اسرائيل علامة الى الابد . لانه في ستة ايام صنع الرب السماء والارض . وفي اليوم السابع استراح وتنفس (خر ٣١ : ١٦ و ١٧) .

قديس ليل في صحيفة ٥٥

يا رب افتح شفقتي . فيخبر فعي بتسيحك .

مبارك انت يا الله الهنا واله آبائنا . اله ابراهيم . اله اسحق . واله يعقوب . الاله العظيم الحبار المهيب . اله علي . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء والآتي بمخلص بحجة لابناء ابناهم لاجل اسمه .

בשבת תשובה אומרים (זְכַרְנוּ לְחַיִּים . מְלֶךְ חַפְצֵי חַיִּים . פְּתַבְנוּ בַסֶּפֶר חַיִּים . לְמַעַן אֵלֵהֶם חַיִּים :)

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן . בְּרוּךְ אַתָּה יי . מְגַן אַבְרָהָם :
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי . מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה . רַב לְהוֹשִׁיעַ (בְּקִיּוֹן מוֹרֵד הַטָּל . בַּחוּף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּהֶסֶד . מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַפִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . וְרוֹפֵא חוֹלִים . יִבְתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקַנֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וְיָמֵי דוֹמָה לָךְ . מְלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת תשובה אומרים (מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחֵמְנוּ זֹכֵר יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים :)
וְנִאֲמַרְנוּ אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

אַתָּה קְדוֹשׁ . וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ . וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה . פִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
(בשבת תשובה אומרים הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :)

אַתָּה קְדִשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּעִי לְשִׁמְךָ . יְפַסֵּק תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ . וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַנָּמִים . וְקְדִשְׁתוּ מִכָּל הַזְּמַנִּים . וְכֵן פָּתוּב בַּתּוֹרָה :

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה . וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

וַיִּשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנַנּוּ . עִם מְקַדְּשֵׁי שַׁבָּעִי כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ . וְהַשַּׁבָּעִי רְצִיתָ בּוֹ וְקְדִשְׁתּוֹ חֲמִדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרִאתָ . זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אַלְהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ רְצָה נָא בְּמַנְיַחְתָּנוּ . קְדִשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ . שִׁים הַלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ . שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ . שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ . וְשִׁהַר לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת . וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קְדִשְׁךָ וְיִגְדְּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת :

(في ايام التوبة) اذكرنا للحياة يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي (١) .

ملك معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا رب . ترس ابراهيم

انت جبار يا رب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر للاخلاص . (في الصيف)
المنزل الندى . (في الشتاء) الذي يأمر الريح ان تهب . والمطر ان ينزل . المعيل الحياة
باحسان . المحيي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق
الاسرى . والمثبت ايمانه للنائمين في التراب . من مثلك ذا اعمال عظيمة ومن يشبهك
ملكاً يميت ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن الذي يذكر مخلوقاته برحمته للحياة .
وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب محيي الاموات .

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلامه . لانك انت
اله . وملك عظيم . ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة الملك) المقدس .
انت قدست اليوم السابع لاسمك اتماماً لخلق السموات والارض . وباركته من
كل الايام . وقدسته من كل الاوقات . وهكذا مكتوب بشريعتك .

« فآكلت السموات والارض وكل جندها . وفرغ الله في اليوم السابع من عمله الذي
عمل . فاستراح في اليوم السابع من جميع عمله الذي عمل . وبارك الله اليوم السابع وقدسه
لانه فيه استراح من جميع عمله الذي عمل الله خالقاً » (تك ٢ : ١-٣) .

ليفرح بملكوتك حافظو السبت . والذين يدعونه تنعماً . شعب يقدر اليوم السابع
فيشبعون جميعهم ويتعمون من جودك . وقد سررت باليوم السابع وقدسته . بهجة الايام
دعوته تذكراً للخليفة في البدء .

الهنا واله ابائنا . ارض براحتنا . وقدسنا بوصاياك . واجعل نصيبنا بشريعتك . اشبعنا
من جودك . وفرح افسنا بمخلصك . وطهر قلبنا لتعبدك بالحق . واورثنا يا رب الهنا
سبتك المقدس بمحبة ورضى . فيستريح به كل بني اسراييل الذين يقدرسون اسمك . مبارك .
انت يا رب مقدس السبت .

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה . והשכ העבודה
 לדביר ביתך . ואשי ישראל ותפלתם . מהרה באהבה תקבל
 בְּרָצוֹן . ותהי לְרָצוֹן תמיד עבודת ישראל עמך :

בראש חדש אומרים כאן אלהינו = יעלה בדרך סיג

ואתה ברחמיך הרבים . תחפזנו פנו ותרצנו . ותחזינה עינינו . בשוכך
 לציון ברחמים . ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך . שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד . צורנו צור חיינו . ומגן ישענו אתה הוא . לדר גדר
 נודה לך וגספר תהלתך . על חיינו המסורים בך . ועל נשמותינו
 הפקודות לך . ועל נפוך שבכל יום עמנו . ועל נפלאותיך ושוכותיך
 שבכל עת . ערב ובקר וצהרים . הטוב פי לא כלו רחמיך . המרחם
 פי לא תמו חסדיך . פי מעולם קיינו לך :

בשבת הנוכה אומרים כאן על הנסים בדרך סיג

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא . תמיד שמך מלבנו לעולם ועד .
 וכל החיים יודוך סלה :

בשבת תשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

ויהללו . ויברכו . את שמך הגדול פאמת לעולם פי טוב האל ישועתנו
 ועזרתנו סלה האל הטוב . ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
 שים שלום . טובה וברכה . חיים הן וחסד . צדקה ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך . וברכנו אבינו בלנו יחד באור פניך .
 פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו . תורה וחיים . אהבה וחסד .
 צדקה ורחמים . ברכה ושלום . וטוב בעיניך לברכנו . ולברך את
 כל עמך ישראל ברוב עז ושלום :

בשבת תשובה אומרים ובספר חיים . ברכה ושלום . ופרנסה טובה . וישועה
 ונחמה . וגזרות טובות . נזכר ונפתח לפניך אנחנו וכל עמך
 ישראל . לחיים טובים ולשלום :

ارضَ يا رب الهنا على شعبك اسرائيل . وعلى صلاتهم . واعد الخدمة الدينية الى محراب بيتك . وابقبل بمحبة ورضى محرقات اسرائيل وصلاتهم عاجلاً . ولتكن عبادة اسرائيل شعبك مرضيةً دائماً .

في اول الشهر يقولون هنا « الهنا واله ابائنا » في صحيفة ٦٣

وانت بحسب مراحمك الكثيرة قبلنا تسر بنا وترضى عنا . فتنتظر اعيننا رجوعك لصهيون برحمة . مبارك انت يا رب الذي يرجع سكينته لصهيون .

نشكرك لانيك انت هو الرب الهنا واله ابائنا الى الدهر والابد . صخرنا صخر حياتنا وترس خلاصنا انت هو . الى جبل فيل نشكرك ونحدث بمحمدك . لاجل حياتنا المسلمة بذك . وارواحنا المودوعة عندك . ومعجزاتك التي كل يوم معنا . ومعجائبك وخيراتك . التي هي في كل وقت . في المساء والصبح والظهر . يا صالح فان مراحمك لا تنتهي . يا رحوم فان افضالك لا تقطع . فاننا منذ الازل وضعنا املنا فيك .

في الحانوكه يقولون هنا « نشكرك ايضاً على المعجزات » في صحيفة ٦٤

وعلى كل هذا ليتبارك ويتعالَ ويرتفع اسمك دائماً يا ملكنا الى الدهر والابد . وجميع الاحياء تشكرك . سلاه .

(في ايام التوبة) واكتب حياةً سعيدةً لبني عهدك .

وليدحوا وباركوا اسمك العظيم حقاً الى الدهر لانه حسن . اله فرجنا وعوتنا الى الابد الاله الصالح . مبارك انت يا رب الذي اسمك حسن . وبك يليق الشكر . امنحننا سلاماً وخيراً وبركةً وحياتاً ونعمةً وفضلاً واحساناً ورحمةً . مع جميع شعبك اسرائيل . باركنا يا ابانا جميعنا سويةً بنور وجهك . لانه بنور وجهك يا رب الهنا قد اعطيننا شريعة وحياتة . محبةً وفضلاً . واحساناً ورحمةً . وبركةً وسلاماً . ليكن حسناً في عينيك ان تباركنا . وتبارك كل شعبك اسرائيل بكثرة عزِّ وسلام .

(في ايام التوبة) وفي سفر الحياتة والبركة والسلام والقوت الحيد والفرج والتعزية والاحكام الحسنة . لنذكر ونكتب امامك نحن وجميع شعبك اسرائيل حياةً سعيدةً وسلام .

פרוץ אפה יי המכרף. את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי. והגיון לבי לפניה. יי צורי וגואלי:

אלהי. נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרהף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. יהיו כמיץ לפני רוח ומלאך יי הוחה: עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך: למען תהלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי. והגיון לבי לפניה. יי צורי וגואלי:

עושה שלום במרומי. הוא ברחמי. יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל. ואמרו אמן:

ואומר שלח צבור עם הקהל בקול רם

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. פי בו שבת מפל מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות: (סופי תבות אמת)

ואומר שלח צבור לברו

פרוץ אפה יי. אל הינו ואלהי אבותנו. אלהי אברהם. אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ. מגן אבות בדברו מהנה מתים במאמרו. האל הקדוש (בשבת חשובה המלך הקדוש) שאין פמדהו. המניח לעמו ביום שבת קדשו. פי כס רצה להניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד. ונידה לשמו בכל יום תמיד מעין הפרכות (ורוב) וההודאות. לארון השלום. מקדש השבת ומכרף השביעי. ומניח בקדושה לעם מדשני ענג. זכר למעשה בראשית:

مبارك انت يا رب المبارك شعبه اسرائيل بالسلام آمين .

لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفاديّ .

يا الهي احفظ لساني من الشر . وشفنيّ من كلام القس . ولتصمت نفسي
للذين يلعنوني . ولتكن قمي كالتراب مع الجميع . افتح قلبي لشريعتك . قتبغ روحي
وصاياك . وابطل عاجلاً مشورة كل الذين يقومون علي للشر . وخيب افكارهم .
« ليكونوا عصابة قدام الرب وملاك الرب داحرهم » (مز ٣٥ : ٥) (١) اعمل من
اجل اسمك . اعمل من اجل يمينك . اعمل من اجل شريعتك . اعمل من اجل قداستك .
لكي تخلص اجباءك . خلصني بيمينك واستجب لي . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي
مرضية امامك يا رب صخرتي وفاديّ .

ليت الصانع سلاماً في سمواته يصنع بمراحه سلاماً لنا ولكل اسرائيل .
وقولوا آمين .

يقول مندوب الشعب مع الجمهور بصوتٍ عالٍ

فاكلت السموات والارض وكل جندها . وفرغ الله في اليوم السابع من عمله الذي
عمل . فاستراح في اليوم السابع من جميع عمله الذي عمل . وبارك الله اليوم السابع
وقدسه لانه فيه استراح من جميع عمله الذي عمل الله خالقاً . (تك ٢ : ١-٣)

يقول مندوب الشعب وحده

مبارك انت يا رب الهنا واله ابائنا . اله ابراهيم . واله اسحق . واله يعقوب . اله
العظيم الجبار المهيب . اله العلي . مالك السموات والارض بمراحه . ترس الاباء بكلامه .
يحجي الاموات بقوله . اله المقدس (في ايام التوبة الملك المقدس) . الذي لا مثيل له .
المعطي شعبه راحة في يوم سبته المقدس . لانه سر بهم ليعطيهم راحة . لنعبده بخوف
وورع ونشكر اسمه في كل يوم دائماً . حسب اصل البركات (وجزيل) والتشكرات
اللائقة بسيد السلام المقدس السبت . والمبارك اليوم السابع . والمعطي راحة بقداسة
لشعب مسمن بالتعم . تذكراً للخليفة في الابتداء .

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ . רְצוּהוּ נָא בְּמִנוּחָתְנוּ . קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ .
 שִׁים חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ . שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ . שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ . וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת . וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ .
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁפְתַי קִדְּשָׁךָ . וְנִגְדוּוּ כִּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת :

קדיש מתקבל בדרך ע"ח

מִזְמוֹר לְדָוִד . יי רַעֲי לֹא אֶחְסֵר : בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא יִרְבִּיצֵנִי . עַל מִי
 מִנְחֹת יִנְהַלְנִי : נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב . יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׂמוֹ :
 גַּם כִּי אֵלֶיךָ בִּגְיָא צְלָמָוֹת לֹא אִירָא רַע . כִּי אַתָּה עֲמָדִי . שְׂבַטְךָ
 וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִקְדָּה וְנִחַמְנִי : תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגְדַי צוֹרְרֵי . דִּשְׁנָתְךָ
 בְּשִׁמּוֹן רֵאשֵׁי בּוֹסֵי רִגְוֵה : אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי .
 וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יי לְאֶרֶךְ יָמִים :

קדיש יהא שלמא בדה צ"א

והיון פרכו את יי המבורך :

קהל וחזן פרוך יי המבורך לעולם ועד :

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל . לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . שְׁלֹא
 עֲשָׂנוּ כְּגוֹנֵי הָאֲרָצוֹת . וְלֹא שְׂמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה . שְׁלֹא
 שָׂם חֵלְקֵנוּ בְּהֵם . וְגוֹדְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם . שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַקְּבֵל
 וְרִיק . וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ . וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי
 מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שְׁהוּא נוֹטֵה שְׂמִים .
 וְיוֹסֵד אֲרָץ . וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל . וְשִׁבְיַת עֲזוֹ בְּגָבְהֵי
 מְרוֹמִים . הוּא אֱלֹהֵינוּ . וְאִין עוֹד אַחַר . אַמֶּת מִלְּפָנֵי . וְאַפְסֵם
 זוּלָּתוֹ . כְּפִתּוֹב בְּתוֹרָה . וְיִדְעָתָהּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ . כִּי יי
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֲרָץ מִתַּת . אִין עוֹד :

וְהִנֵּה יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֲרָץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

ויש נהנים לומר על כן נקנה לך דה פ"ג

الهنا واله ابائنا . ارض براحتنا وقدسنا بوصاياك . واجعل نصيبنا بشريعتك . اشبعنا من جودك . فرح انفسنا بخلصك . وطهر قلبنا لتعبك بالحق . واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بحبة ورضى . فيستريح به كل بني اسرائيل الذين يقدسون اسمك مبارك انت يا رب مقدس السبت .

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨

مزمو لداود . الرب راعي فلا يعوزني شيء : في مراعي خضر يربطني . الى مبه الراحة يوردني : يرد نفسي . يهديني الى سبل البر من اجل اسمه : ايضاً اذا سرت في وادي ظل الموت لا اخاف شراً . لانك انت معي . عصاك وعكازك هما يعزبانني : ترتب قدامي مائدة تجاه مضاتي . مسحت بالدهن راسي . كاسي ربا : انما خير ورحمة يتبعاني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام (مز ٢٣) .

قديش به سلاما في صحيفة ٩١

(الجزان) باركوا الرب المبارك .

(الشعب والجزان) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد .

من الواجب علينا ان نسبح سيد الجميع . ان نعطي عظمة لمكوّن العالم في الابتداء لانه لم يعملنا كالم البلاد الاخرى ، ولم يجعلنا كطوائف الارض . ولم يجعل حصتنا مثلهم ونصيبنا ككل جمهورهم . لانهم يسجدون عبثاً الى لاشيء . ويصلون الى اله لا يخلص : ولكن نحن نسجد امام الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك . الذي هو باسط السماء . ومؤسس الارض . ومجلس وقاره في السموات من فوق . وسكينة عزه في اعلى الاعالي . هو الهنا وليس بعده آخر . حقاً هو ملكنا وليس غيره : كما هو مكتوب في التوراة « فاعلم اليوم وردد في قلبك ان الرب هو الاله في السماء من فوق وعلى الارض من اسفل . ليس سواه . »

وليكن الرب ملكاً على جميع الارض . في ذلك اليوم يكون الرب واحداً واسمه واحداً

- יגדל אלהים חי וישתבח . נמצא ואין עת אל מציאותו * :
 אהד ואין יחיד פניחודו . נעלם וגם אין סוף לאחדותו :
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף . לא נערוך אליו קרשיתו :
 קדמון לכל דבר אשר נברא . ראשון ואין ראשית לראשיתו :
 הנו אדון עולם לכל נוצר . יורה גדלותו ומלכותו :
 שפע נבואתו נתנו אל- . אנשי סגלתו ותפארתו :
 לא קם בישראל פמשה עוד . נביא ומביט את תמונתו :
 תורת אמת נתן לעמו אל . על יד נביאו נאמן ביתו :
 לא יחליף האל ולא ימיר . דתו לעולמים לזולתו :
 צופה ויודע סתרינו . מביט לסוף דבר בקדמותו :
 גומל לאיש חסיד כמפעלו . גותן לרשע רע פרשעתו :
 ישלח לקץ ימים משיחנו . לפדות מחבי קץ ישועתו :
 מתים יתיה אל ברוב חסדו . פרוך עדי עד שם תהלתו :
 אלה שלש עשרה לעקרים . הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 תורת משה ואמת ונבואתו . פרוך עדי עד שם תהלתו :

נוהגים לברך את הילדים בליל שבת אחר התפלה בבית הכנסת או בבית

(לבנים) ישימך אלהים פאפרים וכמנשה :

(לבנות) ישימך אלהים פשרה רבקה רחל ולאה :

יברכה יי וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנהך : ישא יי פניו אליך
וישם לך שלום :

* שיר שקול ב' תנועות ויתד וב"ת ויתד וב"ת . ולא נודע מחברו בכיורו . כולל יסודי האמונה והם י"ג עקרים הנזכרים ברף פ"ד ורמזים במלה הראשונה יג"דל א . מציאות השם ב . אחדותו ג . הרחקתו מן הגשמיות ד . קדמותו ה . שראוי לעברו ולא לזולתו ו . הנבואה ז . נבואת משה רבינו ע"ה ח . מתן תורה ט . לא תשתנה התורה י . ידיעת השם והשגחתו י"א . שכר ועונש י"ב . ביאת המשיח י"ג תחית חממים

ربي اعظم شاكراً ومسبحاً
هو واحد اذ ليس فرد شبهه
لا شكل للمولى ولا جسم الى
هو سابق للكائنات جميعها الـ
هو سيد للعالمين ومدهش
كم من نبوات بها اوحى الى
ونبي كوسى لم يقم ما بين اـ
وشريعة غراء اعطى شعبه
لا يدل الرحمن في ناموسه
ويرى خفايانا وربنا ويعـ
بالخير يوفي الصالحين جزاءهم
ومسيحنا سيجيء بعد ليفتدي
ويقم موتانا الاله بفضلـه
وثلاث عشر عقيدة صارت لنا
توراة موسى الحق مع وحي له

هو كائن بل لا حدود لكونه (١)
وهو الحقي ذو وحدة لا تنهي
رب الورى من لا مثل لقدسه
ازلي لا حده في بدئه
لناس في ملكوته وبعزه
اخياره الابرار صفوة شعبه
رائيل كلم ربه في وجهه
بنيه وهو الامين ليته
شيئاً وليس تغير في دينه
لم قبل بدئ البنى آخر امره
ويكافئ الشرير ذاك كشره
شعباً ترقبه بفارغ صبره
فبارك اسم العلي في مجده
كاساس ناموس الاله وشرعه
فبارك اسم العلي في مجده

من العادة ان يباركوا الاولاد ليلة السبت بعد الصلاة في الكنيس او في البيت

(للبنين) ليجعلك الرب كافرايم وكنسى

(للبنات) ليجعلك الرب كسارة وربها وراحيل ولبنة

يباركك الرب ويحركك : يضىء الرب بوجهه عليك ويرحمك : يرفع الرب
وجهه عليك ويمنحك سلاماً (عد ٦ : ٢٤ - ٢٦) .

(١) قصيدة لم يعرف ناظمها بالتاء كيد تذكرا ثلاث عشرة عقيدة الايمان المذكورة في صحيفة ٨٤ .
والمشار اليها باول حرفين من كلمة אלהים وهي (١) وجود الله . (٢) وحدانيته . (٣) خلوه من
الجسدانية . (٤) ازليته . (٥) وجوب العبادة له فقط . (٦) النبوة . (٧) نبوة سيدنا موسى
عليه السلام خصوصاً . (٨) انزال التوراة . (٩) عدم تغيير التوراة . (١٠) الاعتراف بالقدرة
والعناية الالهية . (١١) المكافاة والقصاص . (١٢) مجيء المسيح . (١٣) قيامة الاموات .

שָׁלוֹם   עֲלֵיכֶם מִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִלְאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
בּוֹאֲכֶם   לְשָׁלוֹם מִלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
בְּרִכְוֵי   לְשָׁלוֹם מִלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
בְּצִאתְכֶם   לְשָׁלוֹם מִלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בִּי מִלְאֲכֵי וְצִוְהָ לָךְ . לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ ; יי . יִשְׁמַר-צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

אֲשֶׁת הַיָּל מִי וּמְצָא . וְרָחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה : בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ .
וְשָׁלַל לֹא יִחָסֵר : גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע . בַּל יָמִי חַיִּיהָ :
דְרָשָׁה צָמֵר וּפְשֻׁתִים . וַתַּעַשׂ בְּחַפְזָן בַּפִּיָּה : הָיְתָה בְּאֵינִיּוֹת סוֹחֵר .
מִמְרָחֵק תִּבְיֵא לַחֲמָה : וַתִּקָּם בְּעוֹד לַיְלָה . וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ . וְהוּק
לְנַעֲרֹתֶיהָ : זְמַמָּה שָׂדֵה וַתִּקְחָהּ . מִפְּרִי כַפִּיהָ נִמְצְעָה בָּרֶם : חֲנֻנָּה
בְּעוֹז מִתְנִיָּה . וַתִּאֲמַן זְרוּעֹתֶיהָ : טְעָמָה בִּי טוֹב סַחֲרָהּ . לֹא יִבְפָּה
בְּלִילָה גְרָה : יְדִיהָ שְׁלָחָה בְּבִישׁוֹר . וּכְפִיָּה תִמְכּוּ פִלְךָ : בַּפֶּה פְרִשָׁה
לְעֵנִי . וַיְדִיָּה שְׁלָחָה לְאֲבִיוֹן : לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג . בִּי כָּל
בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים : מְרַבֵּדִים עָשְׂתָה לָּהּ . שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה :
נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָהּ . בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ : סְדִין עֲשִׂתָה וַתִּמְכַּר .
וַחֲגוּר נִתְּנָה לְבָנָעֲנֵי : עוֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁה . וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן : פִּיהָ
פְתָחָה בְּחִכְמָה . וַתּוֹרֵת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה : צוּפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ . וְלַחֵם
עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל : קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ . בַּעֲלָהּ וַיְהִלְלָהּ : רַבּוֹת בְּנוֹת
עָשׂוּ חֵיל . וְאֵת עֲלִית עַל בְּלָנָה : שִׁקָּר חֲחוּן וְהִבֵּל חַיּוּפִי . אֲשֶׁה יִרְאֵת
יי הִיא תִתְהַלֵּל : תִּנּוּ לָהּ מִפְּרִי יְדִיהָ . וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מֵעֲשִׂיהָ :
מְגִדֵּל עוֹז שֵׁם יי . בּוֹ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָּב : בִּי בִי יִרְבּוּ יַמִּיךָ .
וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים :

עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וַתִּמְכֶּיהָ מֵאֲשֶׁר : דְרָכֶיהָ דְרָכֵי נַעַם .
וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם :

سلام عليكم . ايها الملائكة المقربون . ملائكة العلي . من الملك الاعظم ملك الملوك
المقدس والبارك (٣ مرات)

ليكن دخولكم لسلام . ياملائكة السلام . ملائكة العلي . من الملك الاعظم ملك الملوك
المقدس والبارك (٣ مرات)

باركوني بسلام . يا ملائكة السلام . ملائكة العلي . من الملك الاعظم ملك الملوك
المقدس والبارك (٣ مرات)

عند خروجك بسلام . ياملائكة السلام . ملائكة العلي . من الملك الاعظم ملك الملوك
المقدس والبارك (٣ مرات)

لانه يوصي ملائكته بك لكي يحفظوك في كل طرقتك (مز ٩١ : ١١)
الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر (مز ١٢١ : ٨)

امراة فاضلة من يجدها . لان ثمنها يفوق اللآيء . بها يثق قلب زوجها . فلا يحتاج
الى غنيمة : تصنع له خيراً لا شراً . كل ايام حياتها : تطلب صوماً وكتاناً . وتشغل يدين
راضيتين : هي كسفن التاجر . تجلب طعامها من بعيد : وتقوم اذ الليل بعد وتعطي اكلاً
لاهل بيتها . وفريضة لفتيانها : تامل حقلاً فتأخذها . وبثمر يديها تفرس كراماً : تنطق
حقوقها بالقوة . وتشدد ذراعها : تشعر ان تجارتها جيدة . سراجها لا ينطفئ في الليل :
تمد يديها الى المغزل . وتمسك كفها بالفلكة : تبسط كفيها للفقير وتمد يديها الى المسكين :
لا تحشى على بيتها من الثايج . لان كل اهل بيتها لابسون حلالاً : تعمل لنفسها موشيات .
لبسها بوص وارجوان : زوجها معروف في الابواب . حين يجلس بين مشايخ الارض :
تصنع قصصاً وتبيعها . وتعرض مناطق على الكنعاني : الغز والبهاء لباسها . وتضحك على
الزمن الآتي : تفتح فمها بالحكمة . وفي لسانها سنة المعروف : تراقب طرق اهل بيتها
ولا تاكل خبز الكسل : يقوم اولادها ويطوبونها . زوجها ايضاً فيمدحها : بنات كثيرات
عملن فضلاً . اما انت ففقت عليهن جميعاً : الحسن غش والجمال باطل . اما المرأة المتقية
الرب فهي تمدح : اعطوها من ثمر يديها . ولتمدحها اعمالها في الابواب (ام ٣١ : ١٠-٣١)

اسم الرب برج حصين . يركض اليه الصديق ويلتجئ (ام ١٨ : ١٠) لانه بي
تكثر ايامك وتزداد لك سنو حياة (٩ : ١١) هي شجرة حياة لمسكها . والتمسك بها
مغبوط (٣ : ١٨) طرقها طرق نعم . وكل مسالكها سلام (٣ : ١٧) .

אתקונו סְעוּדָתָא דְמַהְמְנוּתָא שְׁלִימָתָא הַדּוֹתָא דְמַלְבָּא קַדִּישָׁא .
 אתקונו סְעוּדָתָא דְמַלְבָּא . דָּא הוּא סְעוּדָתָא דְחַקְל
 תְּפוּחִין קַדִּישִׁין וְזַעִיר אַנְפִּין וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אַתְּנִן לְסַעְדָּא בְּהַדְיָה :
 אַהֲלֵלָהּ שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר . וְאַנְדְּלָנוּ בְּתוֹרָה : יְיָ עֲזֵי וּמְנֵי בּוֹ
 בְּטַח לְבִי וְנַעֲזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לְבִי וּמְשִׁירֵי אַהֲוֹדְנוּ :

שיר בלשון ארמית שם מהברו בראשי הרוויז אני יצחק לוריא בן שש

•	אָזְמַר בְּשִׁבְחִין	•	לְמַיַעַל נוֹא פְתַחִין
•	דְּבַחְקֵל תְּפוּחִין	•	דְּאֵנוּן קַדִּישִׁין :
•	נְזַמֵּן לָהּ הַשְׁתָּא	•	בְּפִתּוּרָא חֲדָתָא
•	וּבְמַנְרָתָא טַבְתָּא	•	דְּנִבְרָא עַל רִישִׁין :
•	יְמִינָא וְשְׂמָאלָא	•	וּבִינְיָהוּ בְּלָה
•	בְּקִשׁוּטִין אַזְלָא	•	וּמְאֵנִין וּלְבוּשִׁין :
•	יַחֲבַק לָהּ בַּעֲלָהּ	•	וּבִיסוּדָא דִּילָהּ
•	דְּעָבִיד נִחָא לָהּ	•	יְהֵא בְּתִישׁ בְּתִישִׁין :
•	צְנַחִין אַף עַקְתִּין	•	בְּטַלִּין וְשִׁבִיתִין
•	בְּרַם אַנְפִּין חֲדָתִין	•	וְרוּחִין עִם נְפִשִׁין :
•	חֲרוּ סְנֵי יִיתִי	•	וְעַל חֲדָא תַרְתִּי
•	נְהוּרָא לָהּ יְמֵטִי	•	וּבְרַבָּאן דְּנְפִישִׁין :
•	קְרִיבּוּ שְׁשִׁבִינִין	•	עָבִידוּ תְקוּנִין
•	לְאַפְשָׁא זִינִין	•	וְנִינִין עִם רַחֲשִׁין :
•	לְמַעַבְדַּ נְשֻׁמְתִין	•	וְאַף רוּחִין חֲדָתִין
•	בְּתַרְתִּין וּבְתַלְתִּין	•	וּבְתַלְתָּא שְׁבִישִׁין :
•	וְעִטּוּרִין שְׁבַעִין לָהּ	•	וּמַלְבָּא דְלַעִילָא
•	דְּתַתְעַטֵּר בְּלָהּ	•	בְּקַדִּישׁ קַדִּישִׁין :
•	רְשִׁימִין וּסְתִימִין	•	בְּנִוָּה כָּל עַלְמִין
•	בְּרַם עֵתִיק יוּמִין	•	הֲלָא בְּתִישׁ בְּתִישִׁין :

رتبوا وليمة الايمان الكاملة مسرة الملك القدوس . رتبوا وليمة الملك . هذه هي وليمة روضة التفاح المقدسة والازلي المقدس . آتٍ ليشترك بها (اي يحل بروحه عليها ويباركها)

قصيدة باللغة الكلدانية ناظمها ربي اسحق لوريا بن شش اسمه في اول آياتها (١).

أزمر בתשבחות להכנס תוך פתחי שדה התפוחים הקדושים .

נכין להכלה (שבת) שלחן חדש , ומנורה טובה המאירה על הראשים .

הכלה (שבת) אשר היא בין ג' ימים מימין ונ' ימים משמאל בשבוע , הולכת בתכשיטים ועדי ומלבושים .

יטיב לה בעלה , וכיסוד שלה , ומי עושה לה נחת רוח , יהי כורת כל המקשרנים והאויבים שלה .

צעקות וצער ויגון בשלים בשבת , ולא יהיה כי אם פנים צוחקות , ורוחות ונפשות שמחות .

יהיו לה שמחות רבות כפלים ותהי לה אורה וברכות רבות .

בואו שושבינים . ועשו תקונים . לרכוי מיני המשעמים דגים ועופות וכדומה .

לעשות נשמות יתירות ורוחות חדשות (רוח=כבוד=ל"ב רמז אל ל"ב נתיבות) וכשלשה שריגים ענפי הדם רמז אל ג' אבות ותורה , נביאים וכתובים

מעוטרת בשבעים כתר (ל"ה מלות ויכלו ול"ה מלות הקדוש=מספר יין) והמלך העליון יעטר הכל בכתר הקדש .

הכל רשום וסתום בתוך העולמים והקדוש ברוך הוא ברא כל היקום .

(١) لم اعرب هذه القصيدة لاني لم اتف على حقائق مآزينا ورموزها تماماً نظراً لاختلاف آراء مفسريها . وقد وضمت هذا الشرح بالبرانية على ما تراه لي ربما هو الاقرب معنى للحقيقة .
يمثل ناظمها فيها السبت كالروس .

• יהא רענא קמיה	• דתשרי על עמיה
• דיתענג לשמיה	• במתיקין ודבשין :
• אסדר לדרומא	• מנרתא דסתימא
• ושלחן עם נהמא	• ובצפנא ארשין :
• בחמרא נוא כסא	• ומדאני אפא
• לארום וארוסה	• להתקפא חלשין :
• נעבד להון בתרין	• במלין יקורין
• בשבעין עטורין	• דעל נבי חמשין :
• שכינתא תתעטר	• בשית נהמי לסטר
• בגוין תתקטר	• וזיגין דבגישין :
• שכינתין ושביקין	• מסאבין דרחיקין
• חבילין דמעיקין	• וכל זיגי חרשין :

ויהא רענא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין . ממירא דכל
 טמירין . סתימא דבלא . דיתמשך טלא עלאה מגיה ברענא
 ובחדותא דבלא . ורעיותא ורחמי הנא והסדא בנהירו עלאה ברעיותא
 והדרה עלי ועל כל בגי ביתי . ועל כל הנלוים אלי . ועל כל ישראל
 עמיה . וזמין ויתיהיב לנא מזונא ופרנסתא טבתא . ממזלא דכל
 מזוני ביה תלין . וייתי לנא ולכל נפששתנא . הנא והסדא והיי ארכי
 ומזוני ריחי ורחמי מן קדמיה . אמן בן יהי רצון . אמן ואמן :

יקח כוס יין ביד הימין ויאמר

* יום הששי * ויכלו השמים והארץ . וכל צבאם : ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה . וישבת ביום השביעי :
 מפל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אתו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות* : (ל"ה מלות)
 סברי מרנן : ברוך אתה יי . אל הינו מלך העולם . בורא פרי הנפץ :
 ברוך אתה יי . אל הינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו . ורצה בנו .

يهي رצון מלפניו תשרה שכינתו על עמו אשר תענג לשמו בממתקים ודובשניות .
אסדר בדרום , המנורה השלמה , ובצפון השלחן , עם הלחם לזכר מה
שהיו בבית המקדש .

ויין בכוס וענפי הדם לחתן וכלה לחזק חלושי האמונה .

נעשה להם כתרים , נדברים יקרים , שירות ותשבחות בשבעים כתרים , (ל"ה
מלות ויכלו ול"ה מלות הקדוש מספר יין) . גם החמשים ברכות (של
האבות אברהם יצחק ויעקב , במלות בכל מכל כל רמז ל"ן שערי בינה)
תשרה השכינה בעריכת ששה ככרי לחם לצד על השלחן כשני וויין לזכר
בית המקדש .

ביום שבת מנוחה תמה אין סטרא אחרא ואין מקטרגים שולטים וכן כל
מלאכי חבלה וצער ויגון ומזיקים וכשופים .

ولتكن ارادة من لدن الازلي اقدس المقدسين والخي عن كل الخفيات . المحجوب
عن الجميع . ان ينزل طلاً (خيراً) سهاوياً من لدنه برضى ومسرة الجميع . ورضى
ورحمة ورافة واحساناً بنور سماوي وارادةٍ وسرورٍ لي ولكل اهل بيتي . ولكل من
يلوز بي . ولكل اسرائيل شعبه . وان يهيء لنا ويمتحننا قوتاً ومعيشةً سعيدةً من
برج (او سعد) المعيشة المختص بها . وان ياتي لنا ولكل انفسنا من لدنه تعالى برافة
واحسانٍ وحبابةٍ طويلةٍ ومعيشةٍ واسعةٍ ورحمةٍ امين . لتكن ارادة سهاويةً بذلك
امين ثم امين .

ياخذ كاس نبيذ باليد اليميني ويقول

في اليوم السادس . اكملت السموات والارض وكل جندها : وفرغ الله في اليوم
السابع من عمله الذي عمل . فاستراح في اليوم السابع من جميع عمله الذي عمل :
وبارك الله اليوم السابع وقدمه . لانه فيه استراح من جميع عمله . الذي عمل الله خالقاً :

باستحسانكم يا سادة . مبارک انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم

مبارک انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه . ورضي بنا .

ושפת קדשו באהבה ובכבוד והנהילנו : זכרון למעשה בראשית .
 תחלה למקראי קדש . זכר ליציאת מצרים . ושפת קדשך באהבה
 ובכבוד הנחלתנו . פרוך אפה : מקדש השבת : (ל"ה מלות)
 פרוך : אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שפת קדש :
 יתן הכוס לבני ביתו וישול ידיו ויברך על נשילת ידים כמו בדת י"ח ויאמר
 למבצע על רפתא . גזיתא וכביעתא . תרין יודין נקטא . סתימין
 ופרישין : משח זיתא דכנא . דטחנין ריהנא . ונגדין נחליא
 בנגה פלחשין : הלא נמא רזין . ומלין הגניזין . דליתיהון מתהזין .
 טמירין וכבישין : אתעמרת פלה . ברזין דלעילא . בגו האי הלילא .
 דעירין קדישין :

יבצע על שתי ככרות . ויברך קודם שיבצע

פרוך אפה : אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ :

נוהגים לומר זה בנגון אחר האכילה

•	צור משלנו אכלנו	•	ברכו אמוני
•	שבענו והותרנו	•	בדבר יי
•	הזן את עולמו	•	רוענו אבינו
•	אכלנו את לחמו	•	ויינו שתינו
•	על בן נודה לשמו	•	ונהללו בפנינו
•	אמרנו וענינו	•	אין קדוש ביי
•	בשיר וקול תודה	•	נברך לאלהינו
•	על ארץ טובה חמדה	•	שהנהייל לאבותינו
•	מזון וצידה	•	השביע לנפשנו
•	חסדו נבר עלינו	•	ואמת יי
•	רחם בחסדך	•	על עמך צורנו
•	על ציון משבן בבורך	•	זבול בית תפארתנו
•	ובן דוד עבדך	•	יבא ויגאלנו
•	רוח אפינו	•	משיח יי

واورثنا سبته المقدس بمحبة ورضى تذكراً للخليفة . وهو ابتداء لمخافل مقدسة . تذكراً للخروج من مصر . لانك اخترتنا وقدستنا من جميع الشعوب . واورثتنا سبتك المقدس بمحبة ورضى مبارك انت يا رب المقدس السبت .

مبارك الرب الذي اعطى شعبه اسرائيل راحةً في يوم السبت المقدس يعطى الكاس الى اهل بيته ويفسل يديه ويبارك على غسل الايدي كما في صحفة ١٨ . ثم يقول
لنكسر الخبز بحجم الزيتون والبيضة المقابلة الى يودين غامضين وواحين . امسح زيتاً صافياً الذي طحنت الرحي وجرت داخل الاودية ههدو . الا تقول اسراراً وكلاماً غامضاً والذي ليس ظاهراً . مستور وهضمر : لقد تتوجت العروس بالاسرار العلوية في هذا العرس للملائكة القديسين .

يكسر رغيفين ويبارك قبل ان يكسر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي يوجد خبزاً من الارض اعناد البعض ان يرتلوا هذه بمدونة الطعام .

يا مؤمنين باركوا خالقنا	الله من خيره اكلنا
من فضله مثل كلام الرب	اشبعنا الله وقد ابقينا
فهو ابونا دائماً راعينا	الرب ربي مطعم عالمه
وبالسرور خمره سقينا	انا اكلنا بالهناء طامه
نحمده طول المدى بقبنا	من اجل ذانحن نسبح اسمه
لا رب قدوس كمثل الرب	قلنا لبعضنا وقد اجبنا
نبارك الرب العلي الهنا	فبالغناء مع نشيد الحمد
وهي التي اورثنا اباانا	من اجل ارض الخير ثم العهد
اشبع خالق الورى نفوسنا	بالقوت مع زوادة في الرعد
حقاً هو الله العظيم ربي	بفضله وخيره غمرنا
بشعبك المختار يا خالقنا	مولى الانام فارأفن بفضلكا
وهي التي كانت قديماً فخرنا	كذا بصهيون محل مجدكا
ويسرعن بمنحنا خلاصنا	ياتي بن داود المسيح عبدكا
به لانه مسيح الرب	روح حياتنا لذا فرحنا

יְבִנֶה הַמְקֻדָּשׁ . וְעִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא .
 וְשֵׁם נְשִׂיר שִׂיר קֹדֶשׁ . בְּרִנָּה שֵׁם נִעְלָה .
 הַרְחֵמֵן הַמְקֻדָּשׁ . יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה .
 עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא . כְּבִרְכַת יי

אחר הסעודה ישול ידיו למים אחרונים ויאמר

יְדֵי אֶסְחִי אֲנָא . לְגַבֵּי חַד מְנָא . לְסַמְרָא חוּרִינָא : דְּלִית בָּהּ מִמְּשָׂא :
 אֲזַמֵּן בַּתְּלַתָּא : בְּכַסָּא דְּבִרְכַתָּא : לְעֵלַת עֵלְתָּא : עֵתִיקָא קַדִּישָׂא :

ויאמר ברכת המזון תמצא בסדר הברכות בסוף הספר

שיר לרבי שמעון לביא שמו בראשי הבתים

פַּר יוֹחָאֵי נְמִשְׁחַתָּ אֲשֶׁרִיךְ . שְׁמֵן שְׁשׁוֹן מִחֲבֵרִיךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי שְׁמֵן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ . נְמִשְׁחַת מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ .
 נְשִׂאתָ צִיץ גִּזְר הַקֹּדֶשׁ . חֲבוּשׁ עַל רֵאשִׁיךָ פְּאֲרֵיךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ . יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר פָּרַחְתָּ .
 בְּמַעֲרַת צִוְרִים שְׁעָמְדְתָּ . שֵׁם קִנִּיתָ הוֹדֵךְ וַיְהַדְרֵךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי עֲצֵי שִׁשִּׁים עוֹמְדִים . לַמּוֹדֵי יְהוָה הֵם לוֹמְדִים .
 אֹדֶר מִפְּלֵא אֹדֶר הַיְקוֹדֶה הֵם יוֹקְדִים . הֵלֵא הִמָּה יוֹרֵךְ מוֹרִיךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים . עֲלִיתָ לְלִקּוּט בּוֹ מְרַקְחִים .
 סוּד תּוֹרָה פְּצִיצִים וּפְרָחִים . נַעֲשֶׂה אָדָם נְאָמַר בְּעִבְרֵיךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי נְאֻזְרַתָּ בְּגִבְרָה . וּבְמִלְחָמָתָא אֵשׁ דֵּת הַשְׁעָרָה .
 וַחֲרָב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה . שְׁלֶפֶת נְגַד צוֹרְרֵיךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי לְמָקוֹם אֲבִנֵי שִׁישׁ . הַנֶּעֱתָ לַפְּנֵי אַרְיָה לִישׁ .
 גַּם גִּלַּת פּוֹתְרַת עַל עֵישׁ . תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרֵךְ .
 פַּר יוֹחָאֵי בְּקֹדֶשׁ הַיְקֻדָּשִׁים . כּוֹ יְרוּק מִחֲדָשׁ הַדְּשִׁים .
 שְׁבַע שִׁפְתוֹת סוּד חֲמֻשִׁים . קִשְׁרַתָּ קִשְׁרֵי שִׁין קִשְׁרֵיךְ .

اَقْمِ لَنَا بِنَاءَ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ   وَامَلَأْهُ كَذَا صِهْيُونَ مُؤْمِنِينَ
 وَبِأَغَانِ مَنَعِشَاتِ الْإِقْدَاسِ   جَدِيدَةً نَصْعَدُ مِنْشِدِينَ
 لِرَبِّنَا اللَّهُ الرَّحِيمِ الْإِقْدَاسِ   نَهْدِي مَدِيحَهُ مَعْظَمِينَ
 كَأَسْ نَبِيذٍ سَائِعٍ مَلَأْنَا   بِفَرْحِ كَبْرِكَاتِ الرَّبِّ

بعد مناولة الطعام يفصل يديه ثانية ويقول

اني اغسل يديّ فوق وعاءٍ واحدٍ للروح الشرير الذي لا شيء فيه
 اني ابارك مع ثلاثة . بكأس البركة . علة العلل . الازلي المقدس :
 ثم يقول البركة بعد مناولة الطعام تجدها مطبوعة في آخر الكتاب مع سائر البركات

قصيدة ناظما ربي شعمون لاني اسمه في اول آياتها ولم اعربها لانني لم اقف على حقيقة معانيها ورموزها

(تابع للصحيفة السابقة تمة قصيدة بر يوحناي)

:   بَرِ يوحناي يو"د   حَقْمָה קְדוּמָה   .   הַשְׁקֵפֶת לְכְבוֹדוֹ פְּנִימָה
 .   ל"ב נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה   .   אֶת כְּרוֹב מִמְּשַׁח זִיו אוֹרָה
 .   בְּרֵי יוֹחָאי אוֹר מִפְּלֵא רוּם מְעֵלָה   .   יִרְאֶת מְלֶכֶת פִּי כִּי רַב לָהּ
 :   תַּעֲלוּמָה וְאִין קוֹרָא לָהּ   .   נִמְתָּ עֵינַי לֹא תִשׁוּרָה
 .   בְּרֵי יוֹחָאי אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֶתָךְ   .   אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם לוֹמְדֶיךָ
 :   וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוֹךְךָ   .   לְבוּשֵׁי חֲשׁוֹן תְּמִיךָ וְאוֹרֶיךָ
 :   בְּרֵי יוֹחָאי נְמִשְׁחֶת אֲשֶׁרֶיךָ   :   שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבֶרֶיךָ

אומרים הזמירות עד סוף השירה ברח נ"ד ומדלנים מזמור לתודה (גם בערב יום כפור , ופסח) ואחר כך מתחילים מכאן

נשמת כל חי . תברך את שמך יי אלהינו , ורוח כל בשר . תפאר ותרום זכרך מלפני תמיד . מן העולם ועד העולם אתה אל . ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע . פודה ומציל . ועונה ומרחם . בכל עת צרה וציקה . אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים . אלוה כל בריות . ארון כל תולדות . המהלל בכל התשבחות . המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים . ויי (ער) . לא גנום ולא ישן . המעורר ישנים והמקיץ נרדמים . מחיה מתים ורופא חולים . פוקח עורים וזוקף כפופים . המשיח אלמים והמפענח נעלמים . ולך לברך אנחנו מודים :

ואלו פינו מלא שירה פים . ולשונו רנה כדמון גליו . ושפחותינו שובח כמרחבי רקיע . ועינינו מאירות כשמש וכבירים . וידינו פרושות כנשרי שמים . ורגלינו קלות כפאלות . אין אנו מספיקים להודות לך יי אלהינו . ולברך את שמך מלפני . על אחת מאלה אלפי אלפים . ורוכ רבי רבבות פעמים . הטובות . נסים . ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים . ממצרים גאלתנו יי אלהינו . מבית עבדים פדיתנו . ברעב זנתנו . ובשבע כלפתנו . מהרב הצלתנו . מהבר מלמתנו . ומחללים רעים ורבים דליתנו . עד הנה עזרנו רחמיך . ולא עזבנו חסדיך . על פני אברים שפלתנו בננו . ורוח ונשמה שנפחת באפני . ולשון אשר שמת בפנינו . הן הם יודו . (וישוררו) . ויברכו . וישבחו . ויפארו . את שמך מלפני תמיד . פי כל פה לך יודה . וכל לשון לך תשבח . וכל עין לך תצפה . וכל ברה לך תברע . וכל קומה לפניה תשתחנה . והלבבות יראוך . וכל קרב וכליות זמרו לשמך . כדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך :

בשבת זכור שהוא קודם פורים אומרים פה מי כמוך

מציל עני מחזק ממנו . ועני ואביון מגוזלו : שועת עניים אתה תשמע . צעקת הדל תקשיב ותושיע : וכתוב רגנו צדיקים בני . לישרים נאנה תהלה :

يبتداء من الاول لغاية ترنمة البحر في صحيفة ٥٤ ويهملون « مزمورحمد »
(كذلك في يومي وقنة عيد الغفران والنصح) ثم بعد ذلك يقولون

نسمة كل حي تبارك اسمك يا رب الهنا ، وروح كل بشرٍ تمجد وتعلي ذكرك
يا ملكنا دائماً . منذ الازل والى الابد انت الله . وسواك ليس لنا ملك منج ومفرج
فادٍ ومخلص يستجيب ويرحم في كل وقت ضيقة وشدة . ليس لنا ملك معين وسند الا انت .

اله الاولين والآخرين . اله كل المخلوقات . سيد كل المواليد . الممدوح بكل التسابيح .
المدير عالمه برأفة ومخلوقاته برحمة . والرب (منتبه) لاتاخذه سنة ولا نوم . المنبه النائمين
والموقظ الراقدين نفيلاً . المحيي الاموات . والشافي المرضى . المفتح العمبان . والمقوم
المنحنين . المنطق الحرس . والكاشف الخفايا . ولك وحدك تقدم الشكر .

ولو كان فنا مملوءاً اغاني روحية كالبحر . ولساتنا ترانيل ككثرة امواجه . وشفاهنا
تسيباً كاساع الجلد . واعيننا منيرة كالشمس والقمر . وايدنا ممدودة كمنسور السماء
وارجلنا خفيفة كالغزلان . فلا يكفيننا ان نشكرك يا الله الهنا . وتبارك اسمك يا ملكنا على
واحدة من الف الوف الالوف وكثرة ربوات ربوات المرات من الحيرات . والمعجزات
والعجائب التي صنعها معنا . ومع آباتنا سابقاً . قد نحيتنا من مصر يا الله الهنا . فديتنا من
بيت العبودية . اطعمتنا في الجوع عضدتنا في الشبع . من السيف خلصتنا . ومن الوباء
اقتدنا . ومن امراض خبيثة كثيرة نشلنا . للان مراحمك تساعدنا واحساناتك لم
تتركنا . لذلك الاعضاء التي قسمت فنا . والروح والنسمة التان نفخت باقنا . واللسان
الذي وضعت في فنا . هي (تنشد) وتبارك وتسبح وتمجد اسمك يا ملكنا دائماً . لان
كل فم يشكرك . وكل لسان يسبحك . وكل عين اليك تنظر . وكل ركة اليك تركم .
وكل قامة امامك تسجد . والقلوب تحشمك . وكل الاحشاء والكلبي ترتل لاسمك .
كالكلام الذي قيل « جميع عظامي تقول يا رب من مثلك » (مز ٣٥ : ١٠) .

في يوم السبت الواقع قبل عيد الغور المعروف « بسبت التذكار » تقال هنا قصيدة « من مثلك »

المنقذ الفقير ممن هو اقوى منه والفقير والمسكين من سالبه (مز ٣٥ : ١٠) : انت
تسمع نداء المساكين . والى صراخ البائس تصني وتخلص . ومكتوب « اهتفوا يا
الصديقون بالرب . بالمستقيمين يليق التسبيح » . (مز ٣٣ : ١) .

בְּפִי	י	שָׁרִים	תָּת	ר	וּמָם :
וּבְשִׁפְתַי	צ	דִּיקִים	תָּת	בָּ	רָךְ :
וּבְלִשׁוֹן	ח	סִידִים	תָּת	ק	דֶּשׁ :
וּבְקָרֶב	ק	דוֹשִׁים	תָּת	ה	לָל :

בְּמִקְהֵלוֹת רַבָּבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל . שְׁפָן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים
 לְפָנֶיךָ . יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת . לְהַלֵּל .
 לְשַׁבַּח . לְפָאֵר . לְרוֹמֵם . לְהַהֲרֹג וּלְנַצֵּחַ . עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
 וְתַשְׁבְּחוֹת דְּוֹד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ :

וּבְבֵן . יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַבְנֵנוּ . הָאֵל הַמְלִיךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ . כִּי לָךְ נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד . שִׁיר וְשִׁבְחָה הֵלֵל וְזִמְרָה עוֹז וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה
 וּגְבוּרָה תְהִלָּה וְתַפְאֵרֶת קְדוּשָׁה וּמְלֻכּוּת . בְּרַבּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ . וּמְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אַתָּה אֵל . פְּרוּךְ אַתָּה יי .
 מְלִיךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת : אֵל הַהוֹדָאוֹת . אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת .
 בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת . רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים . הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה . מְלִיךְ
 (אֵל) הַיְעוֹלָמִים . אָמֵן :

קדיש לעילא בדרך ג"ה

חַיֵּינוּ בְּרַבּוֹת אֵת יי הַמְּבֹרָךְ : קַהֵל יַחַד פְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי . אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ הָעוֹלָם . יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ . עוֹשֵׂה
 שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֵת הַכֹּל . הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ . וְהַכֹּל
 יֵאמְרוּ אִין קְדוֹשׁ בְּי . הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סְלָה . יוֹצֵר הַכֹּל : הָאֵל הַפּוֹתֵחַ
 בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח . וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ . מוֹצִיא חֲמָה
 מִמְּקוֹמָה . וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבִתָּה . וּמֵאִיר לְעוֹלָם כְּלוֹ וְלִיּוֹשְׁבָיו שְׁפָרָא
 בְּמִדַּת רַחֲמִים : הַמֵּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַבְרַבִּים . וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
 בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית : מַה רַבּוֹ מַעֲשִׂיךָ יי כָּלֵם בְּחֻבְמָה
 עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קַנְיֵיךָ . הַמְלִיךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז . הַמְשַׁבְּחַ
 וְהַמְפֹאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ . אֲדוֹן עֲגוּנוֹ . צוֹר מִשְׁנַבְּנוֹ . מְגַן יִשְׁעֵנוּ . מְשַׁנֵּב בְּעַדְנֵנוּ :

ترقع	المستقيمين	بهم
تبارك	الصالحين	وبشفاه
تقدس	الاقبياء	وبلسان
تسبح	المقدسين	وباحشاء

حتى في اجتماعات ربوات شعبك بيت اسرائيل . لانه هكذا واجبات كل المخلوقات امامك يا رب الهنا . واله آباؤنا ان تشكر وتمدح وتسبح وتهنم وتعلي وتمجد . وتنصر علاوة على كل كلمات اغاني وتساويح داود ابن يسي عبدك مسيحك .

وهكذا ليسبح اسمك الى الابد يا ملكنا . الاله الملك العظيم والقدوس في السماء والارض . فان بك يليق يا رب الهنا واله آباؤنا النشيد والتسبيح . المدح والترتيل . القوة والسلطة والانتصار . والعظمة . والجبروت . والافتخار . والاجلال والقداسة والملكوت . والبركات والتساويح لاسمك العظيم والمقدس . ومنذ الازل والى الابد انت الله . مبارك انت يا رب الملك العظيم والمدوح بالتساويح . اله التشكرات سيد العجائب . خالق جميع الارواح . رب كل الاعمال . الذي يختار بنشائد الترتيل . ملك (اله) حي صمدي آمين .

قديش ليملا في صحيفة ٥٥

(الجزآن) باركوا الرب المبارك

(الشعب والجزان) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . مصور النور وخالق الظلام . صانع السلام وخالق الجميع . الكل يشكرونك . والكل يسبحونك . والكل يقولون انه ليس قدوس كارب . الكل يعلونك الى الابد يا خالق الكل : الاله الذي يفتح في كل يوم ابواب الشرق . ويشق شبائك الجبل . يخرج الشمس من مكانها . والقمر من محله . ويمطي نوراً للعالم كله وللساكين فيه الذي خلقهم بصفة الرحمة . وينير الارض والساكين عليها برحمة . ويجدد بجموده اعمال الخليفة في كل يوم على الدوام : ما اعظم اعمالك يا رب كلها بحكمة صنعت . ملافة الارض من غناك (مز ١٠٤ : ٢٤) : الملك المتعالي وحده منذ القدم . المسبح والممجد والمرقع منذ ايام الازل : ايها الاله السرمدي . ارحمنا حسب مراحمك الجزيلة . يا سيد قوتنا . يا صخر ملجأنا . يا ترس خلاصنا . يا ملجاء لاجلنا .

אין ערוף לך . ואין זולתך . אפס בלתיך . ומי הומה לך . אין ערוף לך .
 יי אלהינו בעולם הזה . ואין זולתך מלפני לחיי העולם הבא . אפס
 בלתיך גאלנו לימות המשיח . ומי הומה לך מושיענו לתחת המיתם :
 אל ארון על כל המעשים . פרוץ ומברך בפי כל נשמה . גדלו
 וטובו מלא עולם . דעת ותבונה סובבים אותו : המתנאה על
 היות הקדש . ונהדר בכבוד על המרובה ; זכות ומישור לפני
 כסאו . הסדר ורחמים מלא כבודו : טובים מאורות שפראם אלהינו .
 יצאם בדעת פבינה ובהשכל : פח וגבורה נתן בהם . להיות מושלים
 בקרב תבל : מלאים זיו ומפיקים נוגה . נאה זיום בכל העולם :
 שמחים בצאתם ששים בכואם . עושים באימה רצון קונם : פאר
 וכבוד נותנים לשמו . צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש
 ויזרח אור . ראה והתקין צורת הלכנה : שבת נותנים לו כל צבא
 מרום . תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיית הקדש : (סדר אביגד)

מדלגים ביום טוב שחל בחול

לאל אשר שבת מפל המעשים . וביום השביעי נתעלה וישב על
 פסא כבודו . תפארת עטה ליום המנוחה . ענג קרא ליום
 השבת . זה שיר שבת של יום השביעי . שבו שבת אל מפל
 מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר . מזמור שיר ליום השבת :
 לפיכך יפארו לאל כל יצוריו . שבת ויקר וגדלה וכבוד . יתנו
 למלך יוצר כל . המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש :
 שמך יי אלהינו ותקדש . וזכרך ותפאר מלפני בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת . על כל שבת מעשי ידיך . ועל מאורי
 אור שיצרת המה יפארוך סלה :

תתפרך לנצח צורנו . מלפני . וגואלנו . בורא קדושים . ישתבח שמך
 לעד מלפני יוצר משרתים . ואשר משרתיו בלם עומדים
 ברום עולם . ומשמיעים בנראה יחד בקול . דברי אלהים
 חיים ומלך עולם . בלם אהובים . בלם פוררים . בלם גבורים .

ليس من يماثلك . وليس غيرك . ولا احد سواك . ومن يشبهك : ليس من يماثلك يارب
هنا في هذا العالم . وليس غيرك يا ملكنا في حياة العالم الآتي . ولا احد سواك يا مخلصنا
لايام المسيح . ومن يشبهك يا منجينا لاجل قيامة الاموات .

اللّه سيد كل الاعمال . مبارك هو . ويبارك بضم كل نسمة : عظمته وجوده ملاء
العالم . المعرفة والفهم يحيطانه : المتعاطف فوق المخلوقات المقدسة . الموشح بالمجد على
الموكب السماوي : الطهارة والاستقامة امام عرشه . الرأفة والرحمة ملاءنا محده :
حسنة هي الثيرات التي خلقها هنا . قد صورها بمعرفة وفهم ورزاقته : اعطاها القوة
والجبروت لتسلط في الدنيا . ملائنة بالبهاء وساطعة لماناً : روتها جميل في كل العالم .
تفرح بشروقها وتسمر بغروبها : تعمل بخشوع رضى سيدها . جلالاً ومجداً تعطي
لاسمة . ايتهاجاً وترناً لذكر ملكوته : نادى الشمس فاشرق النور . نظر ورتب صورة
القمر : جمع جنود السماء يسبحونه . السرافيم والاوقيم والمخلوقات المقدسة يتقدمون
له جلالاً وعظمةً .

يهملون هذه اذا كان يوم العيد في غير يوم السبت

للّه الذي استراح من كل الاعمال . وفي اليوم السابع تعالى وجلس على كرسي مجده .
وتوشح بالجلال في يوم الراحة . ودعا يوم السبت تفعماً . هذا هو نشيد تسيح يوم
السابع الذي فيه استراح الله من كل عمله . ويوم السابع ذاته يسبح ويقول « مزبور
تسيحة ليوم السبت » (مز ٩٢ : ١) : لذلك لتجل الرب كافة مخلوقاته . وتعطي
تسيحاً ووقاراً وديانةً ومجداً . لملك خالق الكل . الذي اورث شعبه اسرائيل راحةً
في يوم السبت المقدس .

ليقدس اسمك يا الله هنا . ومجل ذكرك يا ملكنا في السماء من فوق وعلى
الارض من تحت . من اجل كافة اعمال يديك الفاخرة . والثيرات التي صورتها . هي
تجلك الى الابد .

لتبارك الى الابد يا صخرنا . وملكنا . ومخلصنا . خالق المقدسين . ليسبح اسمك الى
الابد يا ملكنا . خالق الملائكة . والذي ملائكته واقفون في اعالي الكون . وينادون سويةً
بخوف . كلمات الله الحي والملك الابد . كلهم (الملائكة) محبوبون . كلهم ابرار . كلهم اقوياء .

בָּלֶם קְדוּשִׁים . בָּלֶם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם . וּבָלֶם
 פּוֹתְחִים אֶת פִּיֵּהֶם . בַּקְדָּשָׁה וּבַתְּדָרָה . בְּשִׁירָה . וּבְזִמְרָה . מְבַרְכִים .
 מְשַׁבְּחִים . מְפַאֲרִים . וּמְקַדְּשִׁים . וּמְעֲרִיצִים . וּמְמַלְכִים אֶת שֵׁם
 הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא . קְדוּשׁ הוּא . וּבָלֶם מְכַפְּלִים עֲלֵיהֶם
 עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מְזִה . וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה . לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם
 בְּנֶחֱת רֹחַ . בְּשִׁפְחָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוּשָׁה . בָּלֶם פְּאָחַד עוֹנִים
 בְּאֵימָה . וְאוֹמְרִים בִּירָאָה . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֵא
 כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וְהַאֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעַמְתָּם (לְעַמַּת הַשָּׁרְפִים) מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים . בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְקוֹמוֹ :
 לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ . לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ .
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעֵנוּ . כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוּשׁ . פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת .
 עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת . פּוֹעֵל מַלְחָמוֹת . זוֹרֵעַ צְדָקוֹת . מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת . בּוֹרֵא
 רְפוּאוֹת . נוֹרָא תְהִלּוֹת . אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּהַדָּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
 מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית . פְּאֵמּוֹר לְעֵשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם הִסְדּוּ .
 וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מְשֻׁמָּה עוֹלְמוֹ אֲשֶׁר פָּרָא : בְּרוּךְ אַתָּה יִי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת
 אֲהַבֵּת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ . יִי אֵל הַיּוֹנִי . הַמְּלֵא גְדוּלָה וְיִתְרָה חֶמְלָתָ עֲלֵינוּ .
 אֲבִינִי מִלִּפְנֵי פְעֻבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבְעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטַחְנוּ בְּךָ
 וְתִלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לְעֵשׂוֹת (חֲקֵי) רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם . בֶּן תִּתְחַנְּנוּ
 אֲבִינִי אֵב הַרְחֵמֵן . הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עֲלֵינוּ . וְתֵן בְּלִבְנוּ בִינָה . לְהַבִּין
 לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד . לְשִׁמּוֹר וּלְעֵשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
 דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה . וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ . וְדַבֵּק לִפְנֵי
 בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְנַחַד לְכַבְּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרָאָה אֶת שְׁמֶךָ . לְמַעַן לֹא נִבְשׂוּ
 וְלֹא נִבָּלֵם וְלֹא נִפְשָׁל לְעוֹלָם וָעֵד . כִּי בְשֵׁם קְדָשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא כְּתָהֵנוּ . נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ . וְנַחֲמִיךָ יִי אֵל הַיּוֹנִי וְחַסְדִּיךָ
 דְּרַבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סִלָּה וָעֵד . מִהַר וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם .
 מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת כָּל הָאָרֶץ . וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְנֹאֲרֵנוּ .
 וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמֵמִיוֹת לְאַרְצֵנוּ . כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה . וּבְנוּ
 בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן . וְקִרְבְּתָנוּ מִלִּפְנֵי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לָךְ . וּלְיִתְדֶךָ . לְיִרָאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יִי
 הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

كلهم مقدسون . وكلهم يعملون مشيئة سيدهم بخوف وخشوع . وكلهم يفتحون افواههم .
 بقداسة وطهارة . بنشيد وترتيل . ويباركون ويسبحون ويمجدون ويقدمون ويوقرون
 ويملكون اسم الاله الملك العظيم الحيار المهيّب . هو قدوس . وكلهم يقبلون عليهم نير ملكوت
 السموات الواحد من الآخر . ويعطون اذناً الواحد للآخر . ليقدموا خالقهم بهدو
 بال . بلغة تقية . وبنغم مقدس . وكلهم سويةً يحييون بخوف . ويقولون بنحشوع « قدوس
 قدوس قدوس رب الجنود المالماء الارض بمجده » (اش ٦ : ٣) . والاقويم والخلوقات
 المقدسة ترتفع بصوت رعد عظيم . مقابلهم (السرافيم) وتسبح قائلةً « مبارك مجد الرب
 من مكانه » . (حز ٣ : ١٣)

لله المبارك الكل ينغمون . لملك اله حي صمدي بالتراتيل ينطقون وبالتسايح
 ينادون . لانه هو وحده عليّ وقدوس فاعل الاعمال العظيمة . صانع المستحدثات . سيد
 الحروب . زارع الحسنات . منبت الخلاص . خالق العلاجات . موفر بالتسيحات . سبّد
 العجائب . المجدد بحسب جوده في كل يوم دائماً اعمال الخليفة كما قيل « للصانع انواراً
 عظيمة . لان الى الابد رحمته » . وقد رتب النيرات السماوية التي به يفرح عالمه الذي
 خلقه . مبارك انت يا رب . خالق النيرات .

قد احببتنا يا رب الهنا بمحبة ابدية . وشفقت علينا بشفقة عظيمة وفاقة . ابانا ملكنا
 لاجل اسمك العظيم ولاجل ابائنا الذين اكلوا عليك وعلمتهم فرائض الحياة ليعملوا
 حسب مشيئتك بقلب سليم . هكذا تحن علينا يا ابانا الاب الرحمن . يارحوم ارحمنا واعطنا
 فهماً لفهم وندرك . ونطيع . وتعلم ونعلم . ونحفظ . ونعمل . وثبتت كلام تعليم شريعتك
 بمحبة . وازر اعيننا بشريعتك . وعلق قلبنا بوصاياك . ووجد قلبنا لنحب ونهاب اسمك
 لكي لا ننجعل ولا نعتز الى الدهر والابد . لاننا على اسمك المقدس والعظيم والحيار
 والمهيّب امتلكنا . لنبتهج ونفرح بخلاصك . يا رب الهنا لا تدع رحمتك وافضالك
 الكثيرة تتركنا الى الابد . سلاه . اسرع وامنحنا بركةً وسلاماً عاجلاً من اربع زوايا
 الارض . واكسر نير الامم من عنقنا . واذهب بنا سريعاً قياماً الى ارضنا . لانك انت
 اله تفعل الخلاص . واخترتنا من كل شعب ولسان وقربتنا يا ملكنا لاسمك العظيم بمحبة
 لشكرك ونوحدك ونهاب ونحب اسمك . مبارك انت يا رب الذي اختر شعبه اسرائيل بمحبة .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אלהינו יי אֱהָךְ :

בלחש פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְרַבְרַתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-זְרָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְהָ אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֲדָבָה אֶת-יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מְטָר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלִקוֹשׁ וְאֶסְפֹּף דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ . וּנְתַתִּי עֶשְׂב . בְּשִׂדְךָ לִבְהֵמָתְךָ וְאֶכְלֶתָּ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרוּ לְכֶם פֶּן-יִפְתָּה לִבְבְּכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אֶף-יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מְטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבִילָהּ וְאֶבְרָתָם . מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לְכֶם : וְשָׁמַתֶּם . אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם . וְקִשְׁרָתֶם אֶתֶם . לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדָתֶם . אֶתֶם . אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְכִתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרָתָם וּנְתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכַּנֵּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת . וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם . אוֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם . אֶת-כָּל-מִצְוֹת יי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם . וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים . אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם . אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם . מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים . אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

והחזן לברו יי אלהיכם אמת :

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد
(بصوتٍ منخفضٍ) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك . ومن كل نفسك . ومن كل قوتك : ولتكن
هذه الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك : وقصها على اولادك . وتكلم بها
حين تجلس في بيتك . وحين تمشي في الطريق . وحين تنام . وحين تقوم : واربطها
علامةً على يدك . ولتكن عصائب بين عينيك : واكتبها على قوائم ابواب بيتك
وعلى ابوابك .

فاذا سمعتم لوصاياي التي انا اوصيك بها اليوم لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل
قلوبكم . ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتأخر فتجمع حنطتك
وخرمك وزيتك : واعطي لهائمك عشياً في حقلك فتاكل انت وتشبع : فاحترزوا
من ان تهوى قلوبكم . فترينوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمر غضب
الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها فتبيدون سريعاً عن
الارض الحبيبة التي يعطيكم الرب اياها . فضعوا كلاتي هذه على قلوبكم وقفوسكم
واربطوها علامةً على ايديكم ولتكن عصائب بين عيونكم : وعلوها لاولادكم متكلمين بها
حين تجلسون في بيوتكم . وحين تمشون في الطريق . وحين تنامون . وحين تقومون .
واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .

لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لابائك ان يعطيهم
اياها كايام السماء على الارض .

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال
ثيابهم في اجيالهم ويجعلوا على هذب الذيل عصابتاً من اساجوني : فتكون لكم هدباً
فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي اتم
فاسقون وراءها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لاهكم : انا
الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم .

(الجزءان وحده) الله الهكم حق

אמת . ויציב . ונכון . וקנים . וישר . ונאמן . ואהוב . וחביב . ונהמד .
 ונעים . ונורא . ואדיר . ומתקן . ומקבל . וטוב . ויפה .
 הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלפנינו . צור
 יעקב מגן ישענו . לדר נדר הוא קנים ושמו קנים וכסאו נכון ומלכותו
 ונאמנותו לעד קימת : ודבריו חיים וקמים ונאמנים ונהמדים לעד
 ולעולמי עולמים . על אבותינו עלינו . ועל פנינו . ועל דורותינו .
 ועל כל הדורות זרע ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים
 דבר טוב וקנים . באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאמה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו . מלפניו מלך אבותינו . גואלנו
 גאל אבותינו . צורנו צור ישועתנו . פודנו ומצילנו מעולם הוא
 שמה . ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם
 בכל דור ודור ברום עולם מושבך . ומשפטך וצדקתך עד
 אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך
 ישים על לבו : אמת שאמה הוא ארון לעמך . ומלך גבור לריב
 ריבם לאבות ובנים : אמת אמה הוא ראשון ואמה הוא אחרון .
 ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו
 יי אלהינו . מבית עבדים פדיתנו . כל בכוריהם הרגת . ובכורך
 ישראל גאלת . וים סוף להם בקעת . ונדים טבעת . וידידים עברו ים .
 ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר : על זאת שפחו אהובים
 ורוממו לאל . ונתנו ידידים זמירות . שירות ותשבחות . ברכות
 והודאות . למלך אל חי וקנים . רם ונשא . גדול גבור ונורא . משפיל
 גאים עבי ארץ . מגביה שפלים עד מרום . מוציא אסירים פודה עניים
 עוזר דלים . העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו . תהלות לאל
 עליון גואלם ברוך הוא ומברך . משה ובני ישראל לך ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה פאלים יי . מי כמכה נאדר פקדש
 נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שפחו גאולים לשמה הגדול
 על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יי מלך לעולם ועד :
 ונאמר גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל . ברוך אמה יי גואל ישראל

حق . ويقين . ومقرر . وثابت . ومستقيم . وامين . ومحجوب . وعزيز . وشهي .
ولذيذ . ومهيب . وشديد . ومرتب . ومقبول . وحسن . وجميل هذا الكلام لنا الى
الدهر والابد . حقاً ان الاله الابدى هو ملكنا . صخر يعقوب . ترس خلاصنا . هو ثابت
من جيل الى جيل . واسمه ثابت . وكرسه واسخ . وملكوته وحقه ثابتان الى الابد .
وكلامه حي وثابت وامين وشهي الى الابد ودهر الدهور . لآبائنا ولنا ولبنينا ولاحياتنا
ولكل احيال نسل اسرائيل عبيدك . في الاعصار السالفة والاخيرة هو كلام حسن
وثابت . بحق وامانة . هو فرض لا يزول . حقاً انك انت هو الرب الهنا واله آباؤنا .
ملكنا وملك آباؤنا . مخلصنا ومخلص آباؤنا . صخرنا وصخر فرجنا . فادينا ومنجينا .
منذ الازل اسمك . وليس لنا بعد اله غيرك . سلاه .

انت عون لآبائنا منذ الازل . ترس ومخلص لهم ولابنائهم بدمهم في كل جيل وجيل .
مخلصك في اعالي السكون . واحكامك وعدالتك الى اقاصي الارض . حقاً . طوبى للرجل
الذي يسمع لوصاياك . ويضع في قلبه شريعتك وكلامك . حقاً انك انت سبب لشعبك .
وملك جبار يخاصم مخصمهم للآباء والبنين . حقاً انك انت الاول والآخر . وليس لنا
ملك فادٍ ومخلص سواك . حقاً قد خلصتنا من مصر يارب الهنا . وفديتنا من بيت العبودية
وقلت كل ابكارهم . وخلصت بكر اسرائيل . وشققت لهم بحرسوف واغرقت المستكبرين .
والاعزاء عبروا البحر . واما المضايقون فغمرتهم المياه حتى لم يبق منهم واحد . لذلك
قد سبح المحبوبون ومجدوا الرب . والاعزاء وضعوا مزامير ونشائد وتسايح . بركات
وتشكرات للملك . اله حي دائم سامٍ رفيع عظيم جبار مهيب . مخفض المتكبرين للارض .
ورافع المتضمين الى العلى . مطلق الاسرى . وفادي الودعاء ومساعد المساكين .
المستجيب لشعبه اسرائيل وقت صراخهم اليه . حمداً للاله العلي مخلصهم . مبارك هو ثم
مبارك . موسى وبنو اسرائيل رتلوا لك نشيداً بفرحٍ عظيمٍ وقالوا جميعاً « من مثلك
بين الالهة يا رب . من مثلك معترفاً في القداسة . مخوفاً بالتسايح صانفاً معجائب » .
وقد انشد الذين نجوا نشيداً جديداً لاسمك العظيم على شاطئ البحر . وكلهم سويةً
شكروا واعترفوا بملكك وقالوا « الرب يملك الى الدهر والابد » . وقيل « فادينا رب
الخنود اسمه قدوس اسرائيل » . مبارك انت يا رب الذي خلصت اسرائيل

אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֱלֹהֵי אַבְרָהָם . אֱלֹהֵי יִצְחָק .
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן . גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים . קוֹנֵה הַכֹּל . וְזוֹכֵר הַסְּדֵי אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבת תשובה אומרים זְכַרְנוּ לְחַיִּים . מְלֶךְ חַסֵּן בְּחַיִּים . פְּתַבְנוּ בְּסִפְּר
חַיִּים . לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן . פְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יי . מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה . רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוריד
הַפֶּל . בחורף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) . מְכַלְפֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד . מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . וְרוֹפֵא הוֹלִים .
וּמַתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עָפָר . מִי כְמוֹךָ פֶּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמָה לָךְ . מְלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת תשובה אומרים מִי כְמוֹךָ אָב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים :

וְנֶאֱמַר אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים . פְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

כשהזכור שליה צבור אומר :

נְקַדֵּשׁ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד שִׂרְפֵי קִדְּשׁ . הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ
קִדְּשָׁה . וְבֵן פְּתוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים . פְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְּרֵי
קְדֻשָּׁה פְּתוּב לְאָמַר . וּמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּנָה : עַד כֹּאן

אַתָּה קְדוֹשׁ . וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ . וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה .
כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה . פְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ .
בשבת תשובה אומרים הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

يا رب افتح شفقتي فيخبر فمي بتسبيحك

مبارك أنت يا رب الهنا واله آباؤنا . اله ابرهيم . اله اسحق . اله يعقوب . الاله العظيم
الجبار المهيب . اله علي . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء .
والآتي بمخلص بحبة لابناء ابناهم لاجل اسمه .

(في ايام التوبة) اذكرنا للحياة . يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة .
لاجلك ايها الاله الحي .

ملك معين مخلص وترس . مبارك انت يا رب ترس ابرهيم

انت جبار يا رب الى الابد . انت محي الاموات . وقادر على الخلاص . (في الصيم -
المزل الندى . في الشتاء — الامر الريح ان تهب والمطر ان ينزل) . المميل الحبة باحسان
المحي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى .
والمثبت ايمانه للنائمين تحت التراب . من مثلك ذا اعمال عظيمة ومن يشبهك . ملك يميث
ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن . الذي يذكر مخلوقاته برحمة للحياة .

وامين انت لتحي الاموات . مبارك انت يا رب محي الاموات .

تقال عند تكرار العامدة

قدسك ونوقرك حسب انعام نطق محفل السرافيم المقدسين الذين يثلثون لك
القداسة لانه هكذا مكتوب على يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس
قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض » ومقابلها تسبح وتقول « مبارك
مجد الرب من مكانه » . ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد .
الهك يا صهيون الى دور فدور هالويا .

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . مبارك

انت يا رب الاله المقدس . (في ايام التوبة) الملك المقدس .

ישמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת
 בראשו נתת. בעמדו לפניך על הר סיני. ושני להות
 אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן פתוב בתורתך:
 ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לזרתם ברית
 עולם. ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם. כי ששת
 ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:
 ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות ולא הנהלתו מלפנו לעובדי
 אלילים. גם במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לעמך ישראל
 נתתו באהבה. לזרע יעקב אשר גם בחרת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי.
 כלם ישבעו ויתענגו משובך. והשביעי רצית בו וקדשתו.
 המדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצא נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך.
 שים חלקנו בתורתך. שבענו משובך. שמח נפשנו
 בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנהילנו יי אלהינו. באהבה
 וברצון שבת קדשך. וניחונו בו כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה
 לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברכון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש אומרים אלהינו - יעלה בך סיני

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו. ותחזינה עינינו בשובך
 לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנינו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צורנו צור חינו ומגן ישענו אתה הוא. לזר
 נזר נודה לך ונספר תהלתך. על חינו המסורים בידך.

ليفرح موسى بنصيه الذي اعطى له لانك دعوته عبداً أميناً . ووضعت فوق راسه اكليل الفخر عند ما وقف امامك على جبل سيناء وانزل يده اللوحين الحجرين المكتوبة فيها وصية حفظ السبت وهكذا مكتوب بشريعتك .

« فيحفظ بنو اسرائيل السبت ليصنعوا السبت في احياءهم عهداً ابدياً هو بيني وبين اسرائيل علامة الى الابد . لانه في ستة ايام صنع الرب السماء والارض وفي اليوم السابع استراح وتنفس » (خر ٣١ : ١٦ و ١٧) .

ولم تعطه يا رب الهنا الى احم البلاد الاخرى . ولم تورثه يا ملكنا لعبدة الاوثان . فلا تسكن في راحته الغلف ايضاً . لانك اعطيت لشعبك اسرائيل بمحبة . لنسل يعقوب الذي اخترته .

ليفرح بملكوتك حافظو السبت والذين يسمونه تنعماً . شعب يقدس اليوم السابع فيشع جميعهم ويتنعمون من خيرك . وقد سررت باليوم السابع وقدمته وبهجة الايام دعوته . تذكر اولاً الاعمال الخلقية في الابتداء .

الهنا واله آبائنا . ارض براحتنا وقدسنا بوصاياك . واجعل حصتنا بشريعتك اشبعنا من جودك . وفرح اقدسنا بمخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبة ورضى . فيستريح فيه كل اسرائيل الذي يقدس اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت .

ارض يا رب الهنا . عن شعبك اسرائيل . وعن صلاتهم واعد الخدمة الدينية الى محراب بيتك . واقبل بمحبة ورضى محرقات اسرائيل وصلاتهم عاجلاً . ولتسكن عبادة اسرائيل شعبك لرضى دائماً .

في اول الشهر يقولون هنا « الهنا واله آبائنا » في صحيفة ٦٣

وانت بحسب مراحلك الجزيلة تسر بنا وترضى عنا . فتنظر عيننا رجوعك لصهيون برحمة . مبارك انت يا رب الذي يرجع سكينته لصهيون .

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله آبائنا الى الدهر والابد . صخرنا صخر حياتنا وترس خلاصنا . انت هو الى حيل فحيل نشكرك ونحمدك . لاجل حياتنا المسلمة يدك

ועל נשמותינו הפקודות לך . ועל נפיק שפכל יום עמנו . ועל
נפלאותיך ושובותיך . שפכל עת ערב ובקר וצדדים : הטוב פי לא
כלו רחמיך . המרחם פי לא תמו חסדיך . פי מעולם קוינו לך :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך . שאפה הוא יי אל הינו ואל הי אבותנו . אל הי כל
בשר . יוצרנו יוצר בראשית . ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש . על שהחיינתנו וקמתנו . בן תחינו ותחנונו . ותאסוף גליותנו
להצרות קדשך . לשמור חקיך ולעשות רצונך . ולעבדך בלכב שלם
על שאנו מודים לך . ברוך אל ההודאות :

בשבת הנוכח אומרים כאן על הנסים ברה ס"ד

ועל פלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפנו לעולם ועד .
וקל החיים יודוך סלה :

בשבת תשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב . ברוך אפה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

בחורה שליה צבור אומר

אל הינו ואל הי אבותנו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה
על ידי משה עבדך . האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים .
עם קדושיך באמור : יברכה יי וישמרה : יאר יי פניו אליך ויחנך :
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום : וישמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם :

טוב לאמר כאן תפלה זו

אל גא קרב תשועת מצפיק (ר"ת אנק"חם)
פחדך סר תוציאם ממאסר (ר"ת פס"תם)
פדה סועים פקח סומים ישעה מצפים (ר"ת פספס"ים)
דלה יוקשים וקבין נפוצים סמוך יי מפלתנו (ר"ת דיונס"ים)

وعلى ارواحنا المودوعة عندك وعلى معجزاتك التي كل يوم معنا . وعلى عجائبك وخيراتك التي هي في كل وقت . في المساء والصبح والظهر . يا صالح فان مراحمك لا تنتهي . يا رحوم فان افضالك لا تتقطع . فانا منذ الازل وضعنا املنا فيك .

للجمهور

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله آباؤنا واله كل البشر . خالقنا وخالق كل شيء في البدء . لاسمك العظيم والمقدس البركات والتشكرات لانك احببتنا وبتتنا . هكذا تحيينا وترأف بنا وتجمع المشتتين منا الى دور قدسك لنحفظ فرائضك ولنعمل مرضاتك ونعبدك بقلب سليم . لهذا نحن نشكرك . مبارك اله التشكرات

في الخانوكه يقولون هنا « نشكرك ايضاً على المعجزات » في صحيفة ٦٤

وعلى كل هذه ليتبارك ويتعال ويرتفع اسمك دائماً . ملكنا الى الدهر والابد .
وجميع الاحياء تشكرك . سلامه .

(في ايام التوبه) واكتب حياة سعيدة لبني عهدك

وليمدحوا ويباركوا اسمك العظيم . حقاً الى الدهر . لانه حسن . اله فرجنا وعوتنا الى الابد هو الاله الصالح . مبارك انت يا رب الذي اسمك حسن . وبك يليق الشكر .

عند تكرار العاميده يقول الخزان

الهنا واله آباؤنا . باركنا بالبركة المثلثة في الشريعة المكتوبة على يد عبدك موسى التي كانت تقال من فم هرون واولاده كهنة شعبك المقدسين . كما قيل « يباركك الرب ويحرسك : يرضى الرب بوجهه عليك ويرأف بك . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً . فيجعلون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم » .

يستحسن البعض تلاوة هذه الصلاة هنا

- : اللهم قرب خلاص الذين ينظرون اليك
- : قد زال الخوف . اخرجهم من الاسر
- : اهد المضطربين . افتح العمي الذين يترقبون خلاصك
- : انشل العائرين . واجمع المبددين . واعضد يا الله سقوطنا

שִׁים שָׁלוֹם. טוֹבָה וּבִרְכָה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְמַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. תוֹרָה וְחַיִּים. אֲדַבְּרָה וְחֶסֶד.
צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ. וּלְכַרְךָ אֶת
כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵץ וְשָׁלוֹם :

בשבת תשובה אומרים :

וּבִסְפָר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וּגְזוּת
טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם : עַד כֹּאן

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרְךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :
יְהִי לְרַצוֹן אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי . נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי . וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה . וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְרוּם . וְנַפְשֵׁי פֶעֶפֶר לִפְלֵ תְהַיָּה . פֶּתַח לִפִּי בְּתוֹרַתְךָ .
וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תְּרַדְּרָה נַפְשִׁי . וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה . מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְךָ וּקְלַקְלֵ מַחְשַׁבְתְּךָ . יְהִי כְּמִץ לְפָנֵי רִיחֵי וּמְלֹאֲךָ יי הֲחָה :
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִּינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ . עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ : לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ . הוֹשִׁיעָה יִמִּינְךָ וְעַנְנֵי :
יְהִי לְרַצוֹן אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אָמֵן :

אַחַר חוֹרֵת הַעֲמִידָה שׁ"צ אומר קדיש תתקבל בדרך ע"ה וקודם שמוציאים ס"ת אומרים :
אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֲיִן עוֹד מְלַבְדּוּ . אֲיִן
כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים יי וְאֲיִן כְּמַעֲשֵׂיךָ :

יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ . אַל יַעֲזֹבֵנוּ וְאַל יִשְׁשַׁנּוּ :
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ . וּבְרַךְ אֶת נַחְלָתְךָ . וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם :
וְיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִיּוּמָה יי וַיִּפְצוּ אוֹיְבֵיךָ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
מִפְּנֵיךָ : קִיּוּמָה יי לְמַנּוּחַתְךָ אַתָּה וְאֲרוֹן עֲזֶךָ : כְּבִגְדֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צְדָקָה
וְחִסְדֶיךָ יִרְנְנֵנוּ : בְּעִבּוֹר דְּוֹד עֲבָדְךָ אַל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיַחָךְ :

امنحنا سلاماً وخيراً وبركةً وحياةً ونعمةً واحساناً ورحمةً ولجميع شعبك اسرائيل .
باركنا يا ابانا جميعنا سويةً بنور وجهك . لانه بنور وجهك يارب الهنا قد اعطينا شريعةً
وحياةً . محبةً وفضلاً . احساناً ورحمةً . بركةً وسلاماً . ليكن حسناً في عينك ان
تباركنا وتبارك كل شعبك اسرائيل بكثرة عزير وسلام .

(في ايام التوبة)

وفي سفر الحياة والبركة والسلام والقوت الجيد والفرج والتعزية والاحكام الحسنة
لنذكر ونكتب امامك نحن وجميع شعبك اسرائيل حياةً سعيدة وسلام .

مبارك انت يارب المبارك شعبه اسرائيل بالسلام آمين .

لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يارب . صخرتي وفادي .

يا الهي احفظ لساني من الشر . وشفني من كلام الغش ولتصمت نفسي للذين
يلعنوني . ولتكن نفسي كالتراب مع الجميع . افتح قلبي لشريعتك . قتبغ روجي وصاياك .
وابطل عاجلاً مشورة كل الذين يقومون علي للشر . وخيب افكارهم . ليكونوا عسافة
قدام الريح وملاك الرب داخرهم . عمل لاجل اسمك . عمل لاجل يمينك . عمل لاجل
شريعتك . عمل لاجل قداسنك . ولكي تخلص احباءك . خلصني بينك واسنجب لي .
لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يارب . صخرتي وفادي .

ليت الصانع سلاماً في سمواته يصنع بمراحه سلاماً لنا . ولكل اسرائيل . وقولوا آمين .

بعد اعادة العاميدة بقول الحزان قدش تقبل في صحيفة ٧٨ . ثم قبل اخراج السفر يقولون

انت اعلنت ليعلم الكل ان الرب هو الله . وليس بعد سواه . « لا مثل لك بين
الآلهة يارب ولا مثل اعمالك (مز ٨٦ : ٨) .

ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آباءنا فلا يتركنا ولا يرفضنا . خاص شعبك . وبارك
ميراثك وارعمهم واحملهم الى الابد . وعند ارتحال التابوت كان موسى يقول قم يارب
فليتبدد اعداؤك ويهرب مبغضوك من امامك (عد ١٠ : ٣٥) . قم يارب الى راحتك
انت وتابوت عزك : كهنتك يلبسون البر واقنياؤك يرمون : من اجل داود عبدك لا ترد
وجه مسيحك (مز ١٣٢ : ٨ - ١٠) .

זוהר פרשת ויקהל

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמַרְא עֲלֵמָא . בְּרִיךְ כְּתִיבָּהּ וְאִתְרַךְ . יְהֵא רְעוּתָךְ עִם
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְעָלֵם . וַיִּפְרְקוּן יְמִינָךְ אֲחִיזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ .
 לְאַמְטוּיָא לְנָא מְטוּב נְהוּרָךְ . וְלִקְבֵּל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמִין . יְהֵא רְעוּא
 קְדָמָךְ דְּתוּרִיךְ לְזֵן חַיִּין בְּטִיבֵי . וְלִהְוֵא אָנָּא עֲבָדָךְ פְּקִידָא בְּגוּ
 צְדִיקָיָא . לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיִת פֶּל דִּילֵי . וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל .
 אַנְתָּה הוּא זֵן לְכֻלָּא וּמְפָרְנֵם לְכֻלָּא . אַנְתָּה הוּא שְׁלִיט עַל פְּלָא .
 אַנְתָּה הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכָּיָא . וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא . אָנָּא עֲבָדָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסִגְיִדְנָא קַמָּה מִן קַמָּה דִּיקָר אוּרִיתָהּ בְּכֻל
 עֵדֵן וְעַדְן . לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲצָנָא . וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִכְנָא .
 אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְשַׁמְיָא . דְּהוּא אֱלֹהָא דְקִשׁוּט . וְאוּרִיתָהּ קִשׁוּט .
 וּנְבִיאֹהִי קִשׁוּט . וּמְסַנָּא לְמַעַבְד טְבָנִין וּקִשׁוּט . בְּהֵא אָנָּא רַחֲוִין .
 וְלִשְׁמַיָּהּ יִקְרָא קְדִישָׁא אָנָּא אִמֵּר תְּשַׁבְּחֵן . יְהֵא רְעוּא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח
 לְבִי בְּאוּרִיתָךְ . (וְתִיב לִי בְּנִין דְּקָרִין דְּעַבְדִּין רְעוּתָךְ .) וְתִשְׁלִים
 מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל . לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלֵם . אָמֵן :

ואחר כך יש אומרים פסוק זה

צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְךָ שְׁלֵמָה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָהּ-לוֹ אִמּוֹ
 בְּיוֹם חַתֻּנְתּוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לִבּוֹ :

ומוציאים ס"ת ויאמר השליח צבור

פִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה . וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלַם :

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . בְּרוּךְ הוּא . בְּרוּךְ שְׁמוֹ :

אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁפָּכַח לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהֵיו :

גְּדֻלוֹ לֵי אֲתֵי וּנְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ : וְהַקְהָל אוֹמֵר

רוּמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא : רוּמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : אִין קְדוֹשׁ בְּיֵי

כִּי אִין בְּלִתָּךְ . וְאִין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלוֹהֵי מְפֻלְעֵדֵי יְיָ . וּמִי צוּר

זוּלָּתֵי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשְׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלָת יַעֲקֹב : עֵץ

חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ . וְתוּמְכִיָּה מְאִשֵּׁר : דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נְעָם וְכָל

נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם : שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתָךְ . וְאִין לָמוּ מְכַשׁוּל :

زهر . براشة وبقيل

مبارك اسم سيد الكون . ليكن مبارك تاجك وعرشك . ليكن رضاك على شعبك اسرائيل الى الابد . اظهر خلاص يمينك لشعبك اسرائيل في بيت مقدسك . تعطف علينا من جود نورك . اقبل صلواتنا برحمة . تمكن ازادة من لديك ان تطول ايام حياتنا بسعادة . ولاكن انا معدود من زمرة الابرار لكي تزحمي وتحفظ كل مالي ولشعبك اسرائيل . انت تطعم الجميع انت معيل الجميع . انت حاكم على الجميع . انت حاكم على الملوك . والملك هو لك . انا عبد للقدوس . ليكن مباركاً . الذي امامه وامام شريعته اسجد في كل آن وآن . انا لا اضع رجائي بانسان . ولا اتوكل على الملائكة الاعلى الاله السباوي الذي هو اله حقيقي . وشريعته حقيقية . وانباؤه حقيقيون . ذو اعمال حسنة . واعمال حق كثيرة . فعليه التي رجائي ولاسمة القدوس والعزير اقدم تساييح . لتكن مشيتك يارب ان تفتح قلبي لشريعتك (وتمنحي بنين يعملون مرضاتك) . وتم طلبات قلبي . وقاب كل شعبك اسرائيل للخير والحياة والسلام . آمين .

يقول البعض هذه الآية

اخرجن يا بنات صهيون وانظرن الملك سليمان بالتاج الذي توجه به امه في يوم عرسه وفي يوم فرح قلبه (نش ٣ : ١١) .

يخرجون السفر ثم يقول الخزان

لان من صهيون تخرج الشريعة . وكلام الرب من اورشليم

مبارك الاله الحاضر في كل مكان . مبارك الذي اعطى الشريعة لشعبه اسرائيل مبارك هو . ومبارك اسمه .

طوبى للشعب الذي له هكذا طوبى للشعب الذي الرب الهه

عظموا الرب معي ولتعل اسمه معاً (والشعب يقول)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه . قدوس هو . علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه . لان الرب الهنا قدوس : ليس قدوس مثل الرب . لان ليس غيرك . وليس صخرة مثل الهنا : لانه من هو اله غير الرب . ومن هو صخرة سوى الهنا : بناموس اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : هي شجرة الحياة لمسكيا . والتمسك بها مغبوط : طرقها طرق نعم وكل مساكنها سلام : سلامة جزيلة لحيي شريعتك وليس لهم معزة .

י עז לעמו יתן . י יברך את עמו בשלום : פי שם י אקרא .
 קבו גדל לאלהינו : הכל תנו עז לאלהים . ותנו כבוד לתורה :

ומנביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה צוה לנו
 משה . מורשה קהלת יעקב : האל תמים דרכו אמרת י
 צריפה מגן הוא לכל החוסים בו :

וקורא כהן ולוי וחמשה מישראל בפרשת השבוע ואם יש שמחה אפשר להוסיף על העולים
 העולה אומר י עמכם : החזן עונה יברכה י : העולה אומר פרכו את י
 המבורך : החזן והקהל עונים פרוך י המבורך לעולם ועד :
 העולה חוזר ואומר פרוך י המבורך לעולם ועד : פרוך אלה י אלהינו
 מלך העולם . אשר פחר בנו מכל העמים . ונתן לנו את תורתו .
 פרוך אלה י נתן התורה :

אחר קריאת התורה העולה אומר

פרוך אלה י אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורתו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו . פרוך אלה י נתן התורה :

ואומר שלח צבור קדיש לעילא בדה ניה ואחר כך עולה המפטיר

וקודם שיקרא ההפטרה יברך

פרוך אלה י אלהינו מלך העולם אשר פחר בנביאים טובים .
 ורצה בדבריהם . הנאמנים באמת :

פרוך אלה י הבוחר בתורה . ובמשה עבדו . ובאשר עמו . ובנביאי
 האמת והצדק :

אחר ההפטרה יאמר

גואלנו י צבאות שמו . קדוש ישראל :

פרוך אלה י אלהינו מלך העולם . צור כל העולמים . צדיק בכל-
 הדורות . האל הנאמן . האומר ועושה . המדבר ומקים שכל-
 דבריו אמת וצדק : נאמן אלה הוא י אלהינו ונאמנים דבריו
 ודבר אחד מדבריו אהור לא-ישוב ריכם פי אל מלך נאמן (ורחמן)
 אלה . פרוך אלה י האל הנאמן בכל-דבריו :

زهر . براشة وبقل

مبارك اسم سيد الكون . ليكن مبارك تاجك وعرشك . ليكن رضاك على شعبك
اسرائيل الى الابد . اظهر خلاص يمينك لشعبك اسرائيل في بيت مقدسك . تعطف
علينا من جود نورك . اقبل صلواتنا برحمة . لتكن ارادة من لديك ان تطول ايام
حياتنا بسعادة . ولاكن انا معدود من زمرة الابرار لكي ترحمني وتحفظ كل مالي
ولشعبك اسرائيل . انت تطعم الجميع انت معيل الجميع . انت حاكم على الجميع . انت
حاكم على الملوك . والملك هو لك . انا عبد للقدوس . ليكن مباركا . الذي امامه وامام
شريعته اسجد في كل آن وآن . انا لا اضع رجائي بانسان . ولا اتوكل على الملائكة الاعلى
الاله السواوي الذي هو اله حقيقي . وشريعته حقيقية . وانباؤه حقيقيون . ذو اعمال
حسنة . واعمال حق كثيرة . فعليه التي رجائي ولاسمه القدوس والعزير اقدم تساييح .
لتكن مشيتك يارب ان تفتح قلبي لشريعتك (ونمحنى بنين يعملون مرضاتك) . وتم
طلبات قلبي . وقاب كل شعبك اسرائيل للخير والحياة والسلام . آمين .

يقول البعض هذه الآية

اخرجن يا بنات صهيون وانظرن الملك سليمان بالتاج الذي توجه به امه في يوم
عرسه وفي يوم فرح قلبه (نش ٣ : ١١) .

يخرجون السفر ثم يقول الحزان

لان من صهيون تخرج الشريعة . وكلام الرب من اورشليم

مبارك الاله الحاضر في كل مكان . مبارك الذي اعطى الشريعة لشعبه اسرائيل
مبارك هو . ومبارك اسمه .

طوبى للشعب الذي له هكذا طوبى للشعب الذي الرب الهه

عظموا الرب معي ولنعل اسمه معاً (والشعب يقول)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه . قدوس هو . علوا الرب الهنا واسجدوا
في جبل قدسه . لان الرب الهنا قدوس : ليس قدوس مثل الرب . لان ليس غيرك .
وليس صخرة مثل الهنا : لانه من هو اله غير الرب . ومن هو صخرة سوى الهنا :
بناموس او صانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : هي شجرة الحياة لمسكها . والتمسك بها
مغيوط : طرقها طرق نعم وكل مساكنها سلام : سلامة جزيبة للحبي شريعتك وليس لهم معثرة .

יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא .
הִבּוּ גִדְל לְאֵלֵי הַיְיָ : הַפֵּל תָּנוּ עֵז לְאֵלֵי הַיְיָ . וְתָנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה :

ומנביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה צְוָה לָנוּ
מֹשֶׁה . מוֹרְשָׁה קְדוֹלָת יַעֲקֹב : הָאֵל תָּמִים דִּרְבּוּ אֲמַרְתָּ יְיָ
צְרוּפָה מְגִן הוּא לְכָל הַחוּסִים בּוֹ :

וקורא כהן ולוי וחמשה מישראל בפרשת השבוע ואם יש שמחה אפשר להוסיף על העולים
העולה אומר יְיָ עִמָּכֶם : החזן עונה יְבָרְכֶךָ יְיָ : העולה אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ
הַמְּבֹרָךְ : החזן והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
העולה חוזר ואומר בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מְלֹךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ .
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

אחר קריאת התורה העולה אומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת
אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואומר שליח צבור קדיש לעילא בדרף נ"ה ואחר כך עולה המפטיר

וקורם שיקרא ההפטרה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בַּנְּבִיאִים טוֹבִים .
וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם . הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה . וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ . וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ . וּבְנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וְהַצְדֵּק :

אחר ההפטרה יאמר

גּוֹאֲלָנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ . קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם . צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים . צַדִּיק בְּכָל־
הַדּוֹרוֹת . הָאֵל הַנְּאֻמָּן . הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה . הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׂפָל־
דְּבָרָיו אֱמֶת וְצִדְקָה : נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמִּים דְּבָרָיִךְ
וְדַבַּר אֶחָד מִדְּבָרָיִךְ אַחֲזוֹר לֹא־יִשׁוּב רִיבֶךָ כִּי אֵל מְלֹךְ נְאֻמָּן (וְנַחֲמָן)
אַתָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל־דְּבָרָיו :

الرب يعطي عزاً لشعبه الرب يبارك شعبه بسلام : اني باسم الرب اناذي . اعطوا
عظمة لاهنا : جميعكم اعطوا عزاً لله . واعطوا مجداً للشرية .

يرفع السفر امام الشعب ويقول

وهذه هي الشرية التي وضعها موسى امام بني اسرائيل : بشرية اوصانا موسى .
ميراثاً لجماعة يعقوب : الله طريقه كامل . قول الرب تقي . ترس هو لجميع المحتمين به
يقراء كاهن ولاوي وخمسة اسرئيليين بفصل الاسبوع من التوراة (١) . وان وجد فرح
امكن زيادة عدد المدعوين

(المدعو) الله معكم . (الجزان) ليباركك الله . (المدعو) باركوا الرب المبارك
(الجزان والشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد . (المدعو) مبارك الرب المبارك
الى الدهر والابد . مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي اختارنا من بين كافة الشعوب
واعطانا شريعته . مبارك انت يارب المعطي الشرية .

بعد قراءة السفر يقول المدعو

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي اعطى شريعته شرية حق وغرس فينا
حياةً ابدية . مبارك انت يارب العاطي الشرية .

وعند انتهاء القراءة يقال قديش لميلا في صحيفة ٥٥ . ثم يدعى المنطير

وقبل قراءة الهنطرة يقول المنطير

مبارك انت يارب الهنا . ملك العالم الذي اختار انبياءً صالحين . ورضي بكلامهم
الذي نطق بالحق : مبارك انت يارب . الذي اختار التوراة . وموسى عبده .
واسرائيل شعبه . وانبياء الحق والبر .

يقال بمد الهنطرة

فادينارب الجنود اسمه قدوس اسرائيل (اش ٤٧ : ٤)

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . صخر العالمين . البار في كل الاجيال . الاله
الامين . الذي يقول ويفعل . يتكلم ويتم . لان كل كلامه حق وعدل : امين انت
يارب الهنا . وكلامك امين . ان كلمة واحدة من كلامك لن ترجع فارغة . لانك يا الله
ملك امين انت . مبارك انت يارب الاله الامين بكل كلامه .

רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעלות נפש תושיע במהרה
בְּיָמֵינוּ. פְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ :

שְׁמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאָה עֲבָדֶיךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶיךָ.
בְּמַהְרָה יָבֵא וְיַגְל לְבָנוּ. עַל-כֶּסֶאֱ לֹא-יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחָלוּ
עוֹד אַחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְּשֵׁם קְדוּשְׁתְּךָ נִשְׁפָּעֵת לֹא שְׂלֵא וּכְבֹד
נָרוּ לְעוֹלָם וָעַד. פְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן דָּוִד :

עַל-הַתּוֹרָה. וְעַל-הָעֲבוּדָה וְעַל-הַנְּבִיאִים וְעַל-יּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַתָּה
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה. וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וְלִתְפָּאָרֶת. עַל-הַפֶּל
יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. וְתִבְרַךְ שְׁמֶיךָ בְּפִי
כָּל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד. פְּרוּךְ אַתָּה יי. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

השי"ן מכריו כאן לקהל בעניני הצבור

החכם או ממלא מקומו לוקח ס"ת בידו ועומר על התיבה ומברך. כל הקהל עומדים
ברכה למלך ולממשלה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים. וּמְשַׁלָּה לְנַסִּיכִים. וּמְלַכּוֹתוֹ מְלַכּוֹת כָּל-
עוֹלָמִים. הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בָּיָם
דָּרָךְ. וּבָמִים עֲזִים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֶךְ. וַיִּשְׁמֹר. וַיִּנְצֹר. וַיַּעֲזֹר.
וַיְרוּמֶם. וַיַּגְדֵּל. וַיַּנְשֵׂא. לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ. לְאַדְוַנְנוּ הַמְּלֶךְ אוֹ הַשְּׁלֵטָן
..... יוֹם הוֹדוֹ (וְלִכְל אֲנָשֵׁי הַשְּׂרָרָה.)

מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ. וּמִפֶּל צָרָה וְגִזְק
יִצִּילֵהוּ. מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יָרִים וַיַּגְבִּיחַ פּוֹכֵב מֵעֲרֵכְתּוֹ
וַיֹּאדִיר יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ. מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יִתֵּן בְּלִבּוֹ
וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו וּמְנַהֲיָיו רַחֲמָנוּת. לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ
וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תוֹשֵׁעַ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל
יִשְׁבֹּן לְבַטַח. וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

ברכה לקהל

מי שברך אבותינו אברהם, יצחק, ויעקב ומשה ואהרן ודוד
ושלמה. וכל הקהלות הקדושות והטהורות, הוא יברך את
כל הקהל הקדוש הזה. גדולים וקטנים, הם וּבְנֵיהֶם. וּנְשֵׂיהֶם.

ارحم صهيون لانها بيت حياتنا . وخلص الكنيبة النفس عاجلاً في ايماننا . مبارك
انت يا رب . المفرح صهيون بينها .

فرحنا يا رب الهنا بمجيء ايليا النبي عبدك . وملكوت بيت داود مسيحك . ليات
عاجلاً تفرح قلوبنا . لا تدع غريباً يجلس على كرسيه والاخرين يرثوا مجده . لانك
حلفت له باسمك القدوس ان لن ينطفئ نوره الى الدهر والابد . مبارك انت يا رب .
مجن داود .

لاجل التوراة . والعبادة . والانباء . ويوم السبت هذا الذي اعطينا يا رب الهنا
للقداسة والراحة . للمجد والافتخار . لاجل كل هذه نشكرك يا رب الهنا ونباركك .
ليكن اسمك مباركاً بهم كل حي دائماً للدهر والابد . مبارك انت يا رب . المقدس التسبت .

الحزان يوعظ ويعلن عما يخص الشعب هنا

ياخذ الخاخام او من ينوب عنه السفر بيده ويقف في المنبر ويقول البركة الآتية والشعب واقف

(دعاء للملك والحكومة)

المعطي خلاصاً للملوك . وسلطةً للامراء . الذي ملكوته ملكوت ابدى . المنقذ
عبده داود من السيف السوء (مز ١٤٤ : ١٠) . الجاعل في البحر طريقاً وفي المياه
القوية مسلماً (اش ٤٣ : ١٦) هو يبارك ويحفظ . ويحمي . ويعين . ويعلي . ويعظم
ويرفع لاعلى الدرجات . سيدنا جلالة الملك او السلطان المعظم . . . . .
. . . . . زاد جلاله . (وكافة رجال الحكومة)

الملك الاعظم . ملك الملوك بمراحمه يحفظه . ويحميه . ويخلصه من كل ضيقة
وضرر . الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه يرفع ويعلي نجمه . ويمنحه عمراً طويلاً
على مملكته . الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه ينجح في كل اعماله . الملك الاعظم
ملك الملوك بمراحمه يضع في قلبه وفي قلوب مشيريه ورؤساءه ومدريه الرحمة ليصنع
خيراً معنا ومع كل اسرائيل اخواتنا . ليات يهوذا الفرج في ايامه وفي ايماننا . واسرائيل
يسكن في طمأنينة ويأت فادٍ لصهيون . لتكن ارادة الهية هكذا . لتقول آمين .

دعاء للشعب

الذي بارك آباءنا ابراهيم اسحق ويعقوب وموسى وهرون وداود وسليمان وجميع الجماعات
المقدسة والظاهرة : هو يبارك الشعب المقدس هذا كباراً وصغاراً هم واولادهم ونساءهم

וּתְלַמְּדֵיהֶם . וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם : מִלֶּפָא דְעֵלְמָא הוּא יְכַרְךָ יִתְכוּן .
 וַיִּזְכֶּה יִתְכוּן : וַיִּשְׁמַע בְּכָל צְלוֹתְכוּן . תַּתְּפַרְקוּן וַתִּשְׁתַּזְכְּנוּן מִכָּל צָרָה
 וְעַקְתָּא . וַיְהִי מִמָּרָא דַּיֵּי בְּסַעֲדָכֶם . וַיִּגַּן בְּעַדְכֶם . וַיִּפְרוּשׁ סִפְתֵי
 שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם . וַיִּטַּע בְּיַנְיָכֶם אֲדָבָה וְאַחְוָה . שְׁלוֹם וְרִיעוּת . וַיִּסְלַק
 שְׁנֵאֵת חֲנָם מִבְּיַנְיָכֶם . וַיִּשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְנֹאֲרֵיכֶם . וַיִּקְוֶם
 בְּכֶם מִקְרָא שְׁפָתוֹב . יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלְף
 פְּעָמִים . וַיְכַרְךָ אֶתְכֶם פְּאַיִשׁ דְּבַר לָכֶם . (בשבת תשובה אומרים וַיְכַתְּבֶכֶם
 הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים .) וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

בשבת שלפני ראש חדש אומר שליה צבור

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם . לְכוּנֵן אֵת בֵּית חַיִּינוּ : וְלִהְיוּב
 שְׂכִינְתוֹ לְתוֹכוֹ . בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ . וְנֹאמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם . לְרַחֵם עַל פְּלִיטָתֵינוּ . וְלַעֲצוֹר
 הַמַּגִּפָּה . וְהַמְּשַׁחִית . וְהַחֲרֹב . וְהַרְעָב . וְהַשְּׂבִי . וְהַבְּזָה . מֵעָלֵינוּ
 וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . וְנֹאמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם . לְקַבֵּם לָנוּ אֵת כָּל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל .
 הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּתְלַמְּדֵיהֶם . בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבֹתֵיהֶם .
 וְנֹאמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם . שְׁנַשְׁמַע וְנַתְּכֶשֶׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת .
 בְּשׁוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת . מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ . וְנֹאמְרוּ אָמֵן :

בשבת שלפני חדש אב במקום יהי רצון ש"צ אומר

מַחֲדֵשׁ חֲדָשִׁים . יְקַבֵּץ קְדוֹשִׁים : אֲנָשִׁים וְנָשִׁים . לְעִיר הַבְּנוּיָה :
 וְזֶה הַחֲדָשׁ . לְטוֹבָה יְחַדֵּשׁ : וְרְצוֹן יֵצֵא אֵל . רַב הָעֵלְלִילָה :

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ וּמִמְצָרִים גָּאֻלָּם הוּא יִגְאֹל אוֹתָנוּ .
 וַיִּשִׁיב בָּנִים לְגִבּוּלָם בְּסִימָן טוֹב יְהִי לָנוּ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ . . . . .
 בְּיוֹם . . . . . יְחַדְּשֵׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל מְקוֹם שָׁהֵם . לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה . לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמֻחָה . לִישׁוּעָה
 וְלִנְחֻמָּה . לְפִרְנָסָה וְלִכְלָפְלָה . לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת . וְלִבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת .
 וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם . וְלִרְפוּאָה שְׁלָמָה . וְלִגְאֻלָּה קְרוּבָה . וְנֹאמְרוּ אָמֵן :

وتلاميذهم وكل ما لهم . ملك العالم يبارككم وينقيكم . ويسمع صلواتكم . لتتخلصوا وتنجوا من كل ضيقة وشدة . وليكن كلام الله عضدكم . ويحامي عنكم . ويسط خيمة سلامه عليكم . ويغرس بينكم المحبة والاخوية . السلام والصدافة . ويزيل من بينكم البغضة بدون سبب . ويكسر نير الامم من على اعناقكم . ويتم فيكم الآية المكتوبة « الله اله آباؤكم يزيد عليكم مثلكم الف مرة ويبارككم كما لكم » (تث ١ : ١١) . (في ايام التوبة - ويكتبكم الرب في سفر حياة سعيدة) لتكن ارادة الهية هكذا . لقول آمين .

في السبت الذي قبل اول الشهر يقول الحزان

لتكن ارادة من لدن اله السماء . لاقامة بيت حياتنا . ولتعود سكينته فيه عاجلاً في ايامنا . وقولوا آمين .

لتكن ارادة من لدن اله السماء . ليرحم بقيتنا . ولينع الوباء والهلاك والسيف والجوع والسبي والنهب عنا وعن شعبه اسرائيل . وقولوا آمين .

لتكن ارادة من لدن اله السماء . ليثبت لنا كل علماء اسرائيل . هم ونساءهم واولادهم وتلاميذهم في كل محال مساكنهم . وقولوا آمين .

لتكن ارادة من لدن اله السماء . ان نسمع ونبشر بشائر حسنة . بشائر الفرج والتعازي من اربع جهات الارض . وقولوا آمين .

في السبت الذي قبل شهر آب يقول الحزان عوضاً عن « لتكن ارادة »

ليت المجدد الشهور يجمع المقدسين . رجالاً ونساءً في المدينة المبينة .

ليجدد الله هذا الشهر للخير . وليأمر الرب القادر في الاعمال بالقبول

- الذي صنع المعجزات لا بائنا وخلصهم من مصر . يخلصنا ويرد البنين لتخومهم .
- ليكن لنا راس شهر . . . في يوم . . . ليجدده المقدس والمبارك لنا وشعبه اسرائيل .
- اينما وجدوا للخير والبركة . للمسرة والفرح . للفرح والتعزية . لتقوت والاعالة .
- لاخبار حسنة . وبشائر حسنة . ولامطار في اوانها . ولشفاء تام . وخلص قريب .
- وقولوا آمين .

בשבת קודם הצום . חוץ מתשעה באב . וצום כפור . וצום אסתר . מכריז ש"צ יום התענית
 אחינו בית ישראל שמעו . צום הרביעי (ל"ז בתמוז) . העשירי (ל"י בשבת)
 יהיה ביום . . . . . יתפוך אותו הקדוש ברוך הוא לששון
 ולשמחה . ברכתיב כה אמר יי צבאות צום הרביעי . וצום החמישי .
 וצום השביעי . וצום העשירי . יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה
 ולמועדים טובים . והאמת והשלום אהבו :

יהי חסדך יי עלינו . באשר יחלנו לך :

ואומרים אנשי ותהלה לך בך בך ע"ה ואחר כך

ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל . ככל אשר דבר . לא נפל
 דבר אחד מפל דבריו הטוב . אשר דבר בך משה עבדו :

יהי יי אל הינו עמנו . באשר הנה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ישנונו :
 להטות לכבנו אליו . ללכת בכל דרכיו . ולשמר מצותיו וחקיו
 ומשפטיו . אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי
 לפני יי . קרובים אל יי אל הינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו
 ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ
 כי יי הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הנה מפיך
 והגית בו יומם ולילה . למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו . כי אז
 תצליח את דרכיך ואז תשכיל : הלא צויתך חזק ואמין . אל תערץ
 ואל תחת . כי עמך יי אלהיך ככל אשר תלך :

ואומר החזן והקהל בקול רם שני פעמים

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר דר הללויה :

ומחזירים ספר תורה למקומו ואומרים מזמור לך דבר מו' כ"ט בך צ"ח

ובשמכניסים ספר תורה להיכל החזן אומר

שובה למעונך . ושכן בבית מאונך . כי כל פה וכל לשון יתנו הוד
 והדר למלכותך : ובנהה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל :
 השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו פקדם :

ואומר החזן קדיש לעילא בך ג"ה ומתפללים המוסף

في يوم السبت الواقع قبل الصوم في الاسبوع التالي ينبه عنه الخزان عدا عن صوم تسعة آب .
وعيد الفجران واستير .

اخواتنا بيت اسرائيل اسمعوا ان الصوم الرابع (١٧ تموز) . العاشر (١٠ طبت)
يكون في يوم . . . . . ليئله المقدس والمبارك بالابتهاج والفرح كما هو مكتوب
« هكذا قال رب الجنود . ان صوم الشهر الرابع . وصوم الخامس . وصوم السابع .
وصوم العاشر يكون لبيت يهوذا ابتهاجاً وفرحاً واعياداً طيبة فاحبوا الحق والسلام »
(زك : ٨ : ١٩) .

لتكن يا رب رأفتك علينا حسبما انتظرناك (مز : ٣٣ : ٢٢)

ثم يقولون « طوبى وتسيحة لداود » في صحيفة ٧٥ . ثم

مبارك الرب الذي اعطى راحة لشعبه اسرائيل حسب كل ما تكلم به ولم تسقط
كلمة واحدة من كل كلامه الصالح الذي تكلم به عن يد موسى عبده .

ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا فلا يتركنا ولا يرفضنا . لئيل يقولونا اليه لكي
نسير في جميع طرقه ونحفظ وصاياه وفرائضه واحكامه التي اوصى بها آباءنا : وليكن
كلامي هذا الذي تضرعت به امام الرب قريباً من الرب الهنا نهائياً وليلاً . ليقضي قضاء
عبده وقضاء شعبه اسرائيل امر كل يوم في يومه . ليعلم كل شعوب الارض ان الرب
هو الله وليس آخر (مل ١ - ٨ : ٥٦ - ٦٠) . لا يبرح سفر هذه الشريعة من فمك
بل تلهج فيه نهائياً وليلاً لكي تحفظ للعمل حسب كل ما هو مكتوب فيه . لانك حينئذ
تصلح طريقك وحينئذ تفلح : اما امرتك . تشدد وتشجع لا ترهب ولا ترتعب .
لان الرب الهك معك حينما تذهب (يش ١ : ٨ - ٩) .

يقول الخزان والشعب معاً بصوت عالٍ مرتين

يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون الى دورٍ فدور هلولوا (مز ١٤٦ : ١٠)

يردون السفر لحله ويقولون « مزمر لداود . قدموا » مز ٢٩ في صحيفة ٩٨

عند ادخال السفر للهيكل يقول الخزان

ارجع الى مسكنك واسكن في بيت مشتهاك . لان كل فم وكل لسان يقدم جلالاً
وبهائاً للملكوتك : وعند حلوله كان . يقول ارجع يا رب الى ربوات الوفاء اسرائيل
(عد ١٠ : ٣٦) . اردنا يا رب اليك فنرتد . جدد ايماننا كالتقديم (مر ٥ : ٢١)

يقول الخزان قديش لئيل في صحيفة ٥٥ . ثم يقولون الموساف

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יגִיד תְּהִלָּתְךָ :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֵלְיוֹן. גּוֹמֵל הַסִּדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַפֶּל. וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה :

בשבת תשובה אומרים זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חָפֵץ פְּחִיִּים. פְּתַבְנוּ בַסֶּפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהֵים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. פְּרוּךְ אַתָּה יי מִגַּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי. מַחֲזִיק מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ (בְּקִיָּן מוֹרִיד הַטָּל. בַּחוּף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם). מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲזִיק מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתוֹרֵם אַסְוִירִים וּמְרַבֵּם אַמּוֹנְתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלֶךְ מְמִית וּמַחְיֶה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת תשובה אומרים מִי כְמוֹךָ אֵב רַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים לְחַיִּים : וְנֶאֱמַר אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. פְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲזִיק הַמֵּתִים :

בחזרה אומרים

בְּתָר יִתְּנֵנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ. מְלֶאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה. עִם עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד פָּלָם קְדָשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ. בַּדָּבָר הָאָמּוֹר עַל יַד נְבִיאָךְ. וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם וּמְשַׁרְתּוֹ שׁוֹאֵלִים. אִיִּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. פְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמַקְוֵמוֹ : מְמַקְוֵמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ. הַמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקֵר בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ : הוּא אֱבִינוּ. הוּא מְלַכְנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. וַיְגַאֲלֵנוּ שְׁנִית. וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לְאָמַר. הֵן גְּאֲלַתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית : לְהַיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : וּבַדְּבָרֵי קְדָשְׁךָ פְּתוּב לְאָמַר. יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר. הַלְלוּיָהּ :

صلاة الصبح في يوم السبت الموساف (الصلاة الاضافية) ليوم السبت

يا رب افتح شفقتي فيخبر فمي بتسبيحك

مبارك انت يا الله الهنا واله آباؤنا . اله ابراهيم . اله اسحق . واله يعقوب . اله العظيم الجبار المهيب . اله علي . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء والآتي بمخلصٍ بمحبةٍ لابناء ابنائهم لاجل اسمه .
(في عشرة ايام التوبة) اذكرنا للحياة . يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي .

ملك معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا الله ترس ابراهيم .

انت جبار يا رب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر للخلاص (في الصيف — المنزل الندى . في الشتاء — الأمر الريح ان تهب والمطر ان ينزل) . المعيل الحياة باحسان المحيي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى والمثبت ايمانه للناثمين تحت التراب . من مثلك ذا اعمالٍ عظيمة . ومن يشبهك ملكاً يميت ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن . الذي يذكر مخلوقاته برحمةٍ للحياة .

وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب محيي الاموات .

يقولون عند تكرار العاميدة فقط

اكليلاً لك يا رب الهنا تعطي جماهير الملائكة في الاعالي . مع شعبك اسرائيل المجتمع على الارض . كلهم سويةً يثلثون لك القداسة كالكلام الذي قيل عن يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال . قدوس قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض » (اش ٦ : ٣)
وملائكة الذين يخدمونه يسألون ابن مكران محده ليوقروه ويسبحوا امامه قائلين « مبارك مجد الرب من مكانه » (خر ٣ : ١٢) : ليلتفت هو من مكانه برحمته الى شعبه الذي يوحد اسمه مساءً وصباحاً في كل يوم دائماً . ويقول مرتين بمحبة « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » : هو الهنا . هو ابونا . هو ملكنا . هو مخلصنا . هو يخلصنا ويحيينا ثانيةً ويسمعنا بمراحم امام كل حي قائلاً « هوذا قد خلصتم اخيراً كما في الابتداء لاكون لكم الهاً انا الرب الهكم » . وبكلامك المقدس مكتوب « يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون الى دورٍ فدور . هلوليا » (مز ١٤٦ : ١٠) .

אָתָּה קָדוֹשׁ . וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ . וּקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה . פִּי
 אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָּה . פְּרוּךְ אֲתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :
 (בשבת תשובה אומרים הַמְלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :)

לְמִשְׁחָה צוֹיֵתָ עַל הַר סִינַי . מִצְוַת שִׁבְתָּ זְכוּר וְשָׁמור . וּבוֹ צוֹיֵתָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוֹסֵף שִׁבְתָּ פָּרְאוּי :

יש אומרים כאן

תַּכְנֵת שִׁבְתָּ רְצִיֵת קָרְבָּנוֹתֶיהָ צוֹיֵת פִּירוּשֶׁיהָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶיהָ מְעַנְגֶיהָ
 לְעוֹלָם כְּבוֹד יִתְחַלּוּ . שׁוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זְכוּ . וְגַם הָאוֹהֲבֵי דְבָרֶיהָ
 גְּדֻלָּה בְּחָרוּ . אִזּוּ מִסִּינַי נִצְטַווּ צוֹיֵי פְעֻלָּתָהּ פָּרְאוּי . וְתַצְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוֹסֵף שִׁבְתָּ פָּרְאוּי :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׁמְחָה
 לְאַרְצֵנוּ . וְתִשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ . וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֵת קָרְבָּנוֹת
 חוֹבוֹתֵנוּ . תְּמִידִים כְּסֻדְרָן . וּמוֹסְפִים כְּהִלְכָתָן . וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
 הַשִּׁבְתָּ הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ . כְּמוֹ
 שִׁבְתָּבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ . עַל יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדְךָ כְּאָמור :

וּבַיּוֹם הַשִּׁבְתָּ שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּגִי שְׁנָה תְּמִימִם . וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים סֻלַּת
 מִנְחָה . בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלֵת שִׁבְתָּ בְּשִׁבְתוֹ עַל עֲלֵת
 הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שִׁבְתָּ וְקוֹרְאֵי עֲנֵנִי . עִם מְקַדְשֵׁי שְׂבִיעֵי .
 כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתַּעֲנֵנוּ מִשׁוּבָךָ . וְהַשְּׂבִיעֵי רְצִיֵת בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ .
 תְּמַדְדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרְאַתָּ . זָכַר לְמַעֲשֶׂה פְּרִיאֵשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ . קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . שִׁים
 חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ . שְׂבַעֲנוּ מִשׁוּבָךָ . שְׂמַח נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ . וְשִׁהַר
 לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת . וְהַנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן שִׁבְתָּ קְדוֹשְׁךָ
 וְיִגְוַחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ . פְּרוּךְ אֲתָּה יי מְקַדְשֵׁי הַשִּׁבְתָּ :

ונומרים מן רצה יי אֱלֹהֵינוּ בדרך ס"ג עד סוף העמידה

קדיש חתקבל בדרך ע"ה

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك انت اله . وملك عظيم . ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة الملك) المقدس .

قد اوصيت موسى على جبل سينا وصية السبت « اذكر واحفظ » . واوصيتنا يا رب الهنا ان تقرب فيه قربان السبت الاضافي على الاصول

البعض يقول هنا

قد اسست السبت ورضيت بقراينه واوصيت بفرائضه الخصوصية مع ترتيب مقدمة سكاثيه . كل الذين يتعمون به يرثون مجداً الى الابد . والذين يذوقونه يستحقون الحياة والذين ايضاً يحبون تعاليمه قد اختاروا العظمة لانهم قد اوصوا عليه من جبل سينا . وقد اوصيتنا يا رب الهنا ان تقرب فيه قربان السبت الاضافي على الاصول .

لكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان تصعدنا بفرح لارضنا وتغرسنا في نخومنا . حيث تقدم امامك القرايين الواجبة علينا . التقدّمات الدائمة حسب ترتيبها والتقدّمات الاضافية حسب اصولها . وتقدمة السبت الاضافية هذا نتم وقدم امامك بمحبة حسب ارادتك . كما كتبت لنا في شريعتك عن يد عبدك موسى . كما قيل

« وفي يوم السبت خروفان حوليان صحیحان وعشران من دقيق ملتوت بزيت مقدمة مع سكيه . محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيها » (عد ٢٨ : ٩ - ١٠) .

ليفرح بملكوتك حافظو السبت والذين يدعونه تنعماً شعب يقدس اليوم السابع فيشع جميعهم ويتعمون من جودك . وقد سررت باليوم السابع . بهجة الايام دعوته تذكراً للخليفة في الابتداء .

الهنا واله آبائنا ارض براحتنا . وقدسنا بوصاياك . واجعل حصتنا بشريعتك اشبعنا من خيرك . وفرحنا بجلالك . وطهر قلبنا لتعبك بالحق . واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبة ورضى . فيستريح به كل اسراييل الذين يقدسون اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت .

ويتعمون من « ارض يا رب الهنا » في صحيفة ٦٣ لآخر العاميدة

ثم قديش تتقبل في صحيفة ٧٨

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם הַלֵּךְ לְעוֹלָם הַבָּא . שְׁנַאֲמַר וְעַמְּךָ כָּלֶם צַדִּיקִים
לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֲרֵץ . נִצַּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר :

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַתּוֹרָה וְעָשׂוּ נְהַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ .
גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב . וְנִפְטַר בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם . וְעָלְיוֹ אָמַר
שְׁלֹמֹה בְּחֻמְתּוֹ . טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב . וְיוֹם הַמָּוֶת מְיוֹם הַנְּלָדוֹ .
לְמוֹד תּוֹרָה הַרְבֵּה . וְיִתְנֵנוּ לָךְ שִׁכְרַת הַרְבֵּה . וְדַע מִתֵּן שִׁכְרָן שֶׁל
צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא :

רַבִּי חֲנַנְיָהּ בֶּן עֲקָשְׁיָא אָמַר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל . לְפִיכֵךְ הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת . שְׁנַאֲמַר יי חֲפִיץ
לְמַעַן צַדִּיקוֹ וְגִדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר :

אֵינן פְּאַלְהֵינוּ . אֵינן פְּאַדוֹנֵינוּ . אֵינן כְּמִלְפָּנֵינוּ . אֵינן כְּמוֹשִׁיעֵינוּ :
מִי פְּאַלְהֵינוּ . מִי פְּאַדוֹנֵינוּ . מִי כְּמִלְפָּנֵינוּ . מִי כְּמוֹשִׁיעֵינוּ :
נֹדֶה לְאַלְהֵינוּ . נֹדֶה לְאַדוֹנֵינוּ . נֹדֶה לְמִלְפָּנֵינוּ . נֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵינוּ :
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ . בְּרוּךְ מִלְפָּנֵינוּ . בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ :
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ . אַתָּה הוּא מִלְפָּנֵינוּ .
אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה תּוֹשִׁיעֵנוּ . אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן .
כִּי עֵת לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד :

כאן טוב לאמר פטום הקטורת תמצא בדרך ל"ד

ואומרים תָּנָא דְּבִי אֱלֵהוּ . וְאָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר תּוֹמַצָא בְּדָף פ"ב / פ"ג

קדיש דרבנן תמצא בדרך ל"ט

חזן בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ :

קהל וחזן בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ואומרים עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח . וְעַל כֵּן נִמְנָה לָךְ בְּדָף פ"ג

ואומרים אֲדוֹן עוֹלָם בְּדָף כ"ג

כשיוצא מבית הכנסת יאמר :

יְהוָה נִחַנֵּי בְּצַדִּיקְתֶּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי . הַיֹּשֵׁר לְפָנֵי בְּרַךְ : וְיַעֲקֹב הַלֵּךְ
לְדַרְכּוֹ וְיִסְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים : וְיִאֲמַר יַעֲקֹב פְּאַשֵׁר רָאָם
מִחַנֵּה אֱלֹהִים זֶה וְיִקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מִחַנֵּים :

لكل بني اسرائيل نصيب في العالم الآتي كما قيل « وشعبك كلهم ابرار . الى الابد يرثون الارض . غصن غرسي عمل يدي لا تمجد (اش ٦٠ : ٢١) .

قال ربي يهوذا (براخوت ١٧) طوبى لمن كان تبعه في الشريعة . فيعمل ما يسر خالقه . يربى بصيت حسن . ويفارق العالم بصيت حسن . وقد قال عنه سليمان بحكته « الصيت خير من الدهن الطيب . ويوم الممات خير من يوم الولادة » (جا ٧ : ١) .
تعلم في الشريعة كثيراً فتعطى اجراً كثيراً . واعلم ان مكافئة الصالحين هو في العالم الآتي

ربي حنانيا ابن عقاشيا يقول قد اراد المقدس والمبارك ان يزكي (يبرر) اسرائيل ولذلك قد اكثر لهم النواميس والوصايا كما قيل « الرب قد سرّ من اجل بره يعظم الشريعة ويكرمها » (اش ٢٢ : ٢١) .

ليس كأللها . ليس كسيدنا . ليس كملكنا . ليس كمخلصنا : من كأللها . من كسيدنا . من كملكنا . من كمخلصنا : نشكر الهنا . نشكر سيدنا . نشكر ملكنا . نشكر مخلصنا : مبارك الهنا . مبارك سيدنا . مبارك ملكنا . مبارك مخلصنا : انت الهنا . انت سيدنا . انت ملكنا . انت مخلصنا : انت تهوم وترحم صهيون . لانه ان تحن عليها . لانه جاء الميعاد (مز ١٠٢ : ١٤) .

يستحسن ان يقال هنا « مزيج البخور » في صحيفة ٣٤

ويقولون « كان يعلم في مدرسة الياهو . وقال ربي اليعازار » في صحيفة ٨٢ و٨٣

قدش دربنن في صحيفة ٣٩

(الخزان) باركوا الرب المبارك

(الخزان والشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

ويقولون « من الواجب علينا . ولذلك تنظر » في صحيفة ٨٣

ويقولون « رب الورى » في صحيفة ٢٣

عند الخروج من بيت العبادة يقال

يارب اهذني الى برك بسبب اعدائى سهل قدامى طريقك : واما يعقوب فضى في طريقه ولاقاه ملائكة الله : وقال يعقوب اذ رآهم هذا جيش الله . فدعا اسم ذلك المكان محنايم (تك ٣٢ : ٢ و٣) .

משנה. כלים (פ' א , ב : א)

עֶשֶׂר קִדְשוֹת הֵן . אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת . וּמָה הִיא קִדְּשָׁתָהּ . שְׁמֵבִיאִים מִמֶּנָּה הַעוֹמֵר וְהַפְּפוּרִים וְשֵׁתֵי הַלֶּחֶם . מָה שְׂאִין מְבִיאִין בֵּין מִכָּל הָאֲרָצוֹת :

א עִירוֹת הַמְּקֻפָּוֹת חוֹמָה מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנָּה . שְׁמֵשֶׁלְחִין מִתּוֹכָן אֵת הַמְּצוֹרְעִים . וּמִסְבִּין לְתוֹכָן מֵת עַד שְׂיָרְצוּ . יֵצֵא אִין מִחֲזִירִין אוֹתוֹ :

ב לַפְּנִים מִן הַחוּמָה מְקַדְּשׁ מִהֵחָ . שְׂאוּבְלִין שָׁם . קִדְּשִׁים קָלִים וּמֵעֶשֶׂר שְׁנֵי :

ג הַר הַבַּיִת מְקַדְּשׁ מִמֶּנּוּ . שְׂאִין זָבִים וְזָבוֹת נְדוּת וְיוֹלָדוֹת נִכְנְסִים לְשָׁם :

ד הַחֵיל מְקַדְּשׁ מִמֶּנּוּ . שְׂאִין גּוֹיִם וְטַמְאֵי מֵתִים נִכְנְסִים לְשָׁם :

ה עֲזַרְתַּ נְשִׁים מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנּוּ . שְׂאִין טָבוּל יוֹם נִכְנָם לְשָׁם . וְאִין הַזָּבִין עָלֶיהָ חֲטָאֵת :

ו עֲזַרְתַּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנּוּ . שְׂאִין מְדַפְּרִים כְּפוּרִים נִכְנָם לְשָׁם . וְחֲזִבִין עָלֶיהָ חֲטָאֵת :

ז עֲזַרְתַּ הַכֹּהֲנִים מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנָּה . שְׂאִין יִשְׂרָאֵלִים נִכְנְסִין לְשָׁם . אֵלֶּא בְּשַׁעַת צְרִיכֵהֶם . לְסַמִּיכָהּ . לְשַׁחִיטָהּ . וְלִתְנֻפָּהּ :

ח בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזַבְּחַ מְקַדְּשׁ מִמֶּנָּה . שְׂאִין בְּעֵלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ . נִכְנְסִים לְשָׁם :

ט הַהֵיכָל מְקַדְּשׁ מִמֶּנָּה . שְׂאִין נִכְנָם לְשָׁם . אֵלֶּא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלָיִם :

י קִדְּשׁ הַקִּדְּשִׁים מְקַדְּשׁ מֵהֵן . שְׂאִין נִכְנָם לְשָׁם . אֵלֶּא כֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַפְּפוּרִים . בְּשַׁעַת הָעֹבְדָה :

مشنا . كلم (فصل ١ و ٢ : ١)

عشرة امكنة مقدسة في ارض بني اسرائيل التي هي اقدس من كل الاراضي . وما هو سبب قداستها لانهم كانوا ياخذون منها العمور (اول حزمة الحصيد) والباكورة والرغيفين التي ما كانت تؤخذ من ارض اخرى .

(١) المدن المحاطة بسور اقدس من السابقة لانهم كانوا يخرجون منها جميع البرص وكانوا يطوفون بالبيت (وينقلونه من محل الى آخر) . الى ان يسمح بدفته .
وإذا اخرج الميت من المدينة فلا يرد ثانية ليدفن فيها .

(٢) الارض الواقعة داخل سور اورشليم اقدس من السابقة لانهم كانوا ياكلون فيها بعض من القرابين المقدسة قليلاً والعشر الثاني .

(٣) جبل بيت المقدس (١) اقدس من السابقة لانه كان لا يدخله المصابون والمصابات بسيلان ولا الحائضات والوالدات .

(٤) الدار الخارجية (٢) كانت اقدس من السابق لانه ما كان يدخلها الاجانب والمنجسون بالمتوى .

(٥) دار النساء اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها من غطس في اليوم
وإذا دخل سهواً لا يُلزم بذبيحة الخطيئة .

(٦) دار اسرائيل اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها من لم يتم كفارته
وإذا دخل سهواً اُزِمَ بذبيحة الخطيئة .

(٧) دار الكهنة اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها الاسرائيليون الا عند اللزوم . لوضع اليد على رأس القربان (٣) للذبح والترديد .

(٨) الدار التي بين الرواق والمذبح اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها ذو العيوب وعراة الرؤوس .

(٩) الهيكل اقدس من السابقة لانه ما كان يدخله الا من غسل يديه ورجليه

(١٠) قدس الاقداس اقدس من السابق لانه ما كان يدخله سوى الكاهن

الاعظم في يوم الغفران عند تادية الخدمة الدينية .

(١) الارض التي كان الهيكل مقاماً عليها ومساحتها ٥٠٠ ذراعاً × ٥٠٠ ذراعاً . (٢) ١٠ اذرع

حول دار النساء . (٣) راجع لا ١ : ٤ و ٣ : ٢

אמר רבי יוסי בַּחֲמִשָּׁה דְּבָרִים בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזַבְּחָהּ שְׁוֶה לְהִכָּל .
שָׂאִין בְּעָלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ וְשִׁתּוּנֵי זֵינן וְשִׁלָּא רְחוּמֵי יָדַים
וְרַגְלַים נִכְנָסִים לְאֵשׁ . וּפְרוּשֵׁין מִבֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזַבְּחָהּ בְּשַׁעַת הַקְּטָרָה :

פְּלֵי עֵין . וּכְלֵי עוֹר . וּכְלֵי עֵצִים . וּכְלֵי זְכוּכִית . פְּשׁוּטֵיהֶן מְהוּרִים
וּמְקַבְּלֵיהֶן טְמֵאִים . נִשְׁפְּרוּ טְהוּרֵי . הִזְר וְעָשָׂה מִהֶם פְּלִים מְקַבְּלִים
טְמֵאָה . מִכָּאֵן וְלַהֲבָא . פְּלֵי הָרֶם וּכְלֵי נֶתֶר טְמֵאָתָן שְׁוֶה . מִטְמֵאִין
וּמִטְמֵאִין בְּאֵוִיר . וּמִטְמֵאִין מֵאַחֲרֵיהֶן . וְאֵינָן מִטְמֵאִין מִגְּבִיחָן .
וְשִׁבְרָתָן הִיא שְׁהֲרָתָן :

ואומרים אתקיננו סעודתא בדף ק"י ואחר כך

אסדר לסעודתא . בצפרא די שבתא . ואזמין בה השתא . עתיקא קדישא :
נהורה ישרי בה . בקדושא רבא . ובחמרא טבא . דבה תהדי נפשא :
ישרר לן שופרה . ונחוי בקירה . ויהוי לן סיתה . דאתאמר בלחישא :
יגלה לן טעמי . דבתריסר נהמי . דאנון את בשמה . כפילא וקלישא :
צוררא דלעילא . דבה היי כלא . ויתרבי חילא . ותסק עד רישא :
חדו הצדי חקלא . בדבור ובקלא . ומללו מלא . כמתיקא וכדבשא :
קדם רבון עלמין . במלין סתימין . תגלון פתגמין . ותימרון חדושא :
לעטר פתורא . בראזא יקירא . עמיקא וטמירא . ולאו מלתא אושא :
ואלן מליא . יהון ברקיעיא . ותמאן מאן שריא . הלא הוא שמשא :
רבנ ויתר יסני . לעילא מן דרגה . ויסב בת זוגה . דהות פרישא :

•	חַי יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי	•	בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
•	פִּי יְהוָה יֹאמֵר גְּרִי	•	בְּהַלּוֹ גְּרוּ עָלַי רֹאשִׁי
•	יְהוָה רוּעֵי לֹא אֶחָסֵר	•	עַל מֵי מְנוּחֹת וַיְנַהֲלֵנִי
•	נֹתֵן לֶחֶם לְכֹל בָּשָׂר	•	לֶחֶם חֻקֵי הַטְּרִיפָנִי
•	יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ	•	אֲתָה אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי
•	תַּעֲרוּךְ לִפְנֵי שְׁלַחְנֶךָ	•	תְּדַשֵּׁן בְּשִׁמְךָ רֹאשִׁי
•	מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי	•	לִפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם
•	וְהַיְוָתָה שְׁלָמָה מִשְׁתִּי	•	הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם
•	יִשְׁלַח מִלְּאֲכֹו לִפְנֵי	•	לְלוּוֹתַי לְיוֹהֵה
•	בְּכֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר פָּנִי	•	מִנֵּת פּוֹסֵי רְוָה
•	צַפְאָה נַפְשִׁי אֶל יְהוָה	•	יִמְלֵא שְׂבַע אֲסָמִי
•	אֶל הַהָרִים אֲשֶׁר עֵינֵי	•	בְּהַלֵּל (וְלֹא) וּבְשִׁמְאֵי

قال ربي يوسه الدار التي ما بين الرواق والمذبح تعادل الهيكل في القداسة بخمسة امور لانه ما كان يدخلهما ذوو العيوب وعراة الرؤوس وشاربو الخمر والذين لم يغسلوا ايديهم وارجلهم . وكانوا يفارقون الدار التي بين الرواق والمذبح ساعة التبخير .

الاواني البسيطة من الخشب او الجلد او العظم او الزجاج (اي التي لا فراغ او تجويف لها) طاهرة والتي لها فراغ تسري عليها قوانين النجاسة . وتصبح طاهرة اذا كسرت واذا صنعت منها اوانٍ (بعد الكسر) تسري عليها قوانين النجاسة حينئذٍ . اواني الخبز والنترون تتساوى في امور النجاسة وهي قابلة للنجاسة في الهواء ومن ظهرها وليس من امامها وطهارتها في كسرها .

ويقولون « رتبوا وليمة الايمان » في صحيفة ١١٠ وبعد ذلك يقولون

אסדר לסעודתא קסידה בלגה הכלדאית اسم ناظمها في اول آياتها אני יצחק לודיא
انما ينقص الحرفان الاخيران وهو ناظم ٤٢٥٢٦ בשבדזין في تقديس ليل السبت .
ولم اعربها كذلك للاسباب التي ذكرتها سابقاً في صحيفة ١١٠

بارب تفتخر دوماً نفسي	مبارك الحي ربيّ صخري
سراجه يضيء فوق رأسي	فان ربي لي يبير نوري
ولياه راحة يوردني	راعجى ربي ليس ما يعوزني
فريضتي خبزي كذا بطعمني	المانح البشر خبزاً يعطني
انت الهى دائماً وقديسي	فتلك يا رب السما ارادتك
وامسح بدهن يا الهى رأسي	فرتبن اماننا مائدتك
امام سيد الصلاح والسلام	يا ليت يا ربي تكون راحتي
في السلم والحباة ما بين الانام	وليكمل الفراش مع وسادتي
يصحبنى طول المدى وديا	فليسلى مالاكه اماميا
فارتوي كاس نصيبي ريا	ارفع مع كاس الخلاص وجبيا
يملاء ربي مخزني عطايا	قد ظممت للرب دوماً نفسي
عيني كهليل كذا شهايا	ارفع للجبال عند البأس

- . עֲוֹנָה כְּבוֹדֵי עֲוֹנָה . קְדוּת יָמִים וּשְׁנוֹת עוֹלָמִים .
 : גַּר מִצְנָה וְאוֹר תּוֹרָה . יְעַל רֵאשִׁי יְהִי תָמִים .
 . אֶתָּה וְאַרְוֹן עֲזָךְ . קוֹמָה יְהוּדָה לְמַנוּחָתִי .
 : וְהַחֲזִק מִגַּן חוֹזֶךְ . קַח נָא אֶת בְּרַכְתִּי .

מִזְמוֹר לְדָוִד . יי רְעִי לֹא אֶדְהָסָר : בְּנֵאוֹת הַשָּׂא יִרְבִּיצָנִי . עַל מִי
 מְנַחֹת יִנְהַלְנִי : נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב . יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ :
 בָּם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא . צְלֻמוֹת לֹא אֵיךָא רָע . כִּי אֶתָּה עֲמָדִי . שְׁכַמְטָךְ
 וּמִשְׁעֲנֵנְתָךְ הִקְדָּה יִנְחֲמֵנִי : תַּעֲרֶךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן גִּבּוֹר צוֹרְרִי . הַשְׁנֵתָ
 בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רַגְוֹה : אֵיךְ טוֹב וְהִסְדַּר יִרְדְּפוּנִי כָּל יָמֵי הַיּוֹם .
 וְשִׁכַּתִּי בְּבֵית יי לְאַרְךְ יָמִים :

אִם תִּשְׁיֵב מִשְׁפַּת רִגְלֶךָ . עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי . וְקִרְאתָ לְשִׁבְתָּ
 עֲנֵג לְקַדוֹשׁ יי מְכַבֵּד . וּכְפַדְתּוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָבֶיךָ . מִמִּצְוֹא חֲפָצֶךָ
 וְדַבַּר דְּבָר : אֲזַן תַּתְּעַנֵּג עַל יי וְהִרְפַּכְתִּיךָ עַל כַּמְתִּי אֶרְצֵן וְהֵאֲכִילְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יי דַּבַּר :

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁפָת . לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁפָת לְדוֹתָם בְּרִית
 עוֹלָם : בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם . כִּי שֵׁשֶׁת
 יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָּשׁ :

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשְּׁפָת לְקַדְשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתֶּךָ :
 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבַּת לַיי אֵל הִיךָ . לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אֶתָּה
 וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עֲבָדֶךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהֵמְתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת
 יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ . אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם
 וַיִּנַּח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי : עַל כֵּן בִּרְךָ יי אֶת יוֹם הַשְּׁפָת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :

סִבְרֵי מְרַנֵּן : פְּרוּךְ אֶתָּה יי אֵל הַיּוֹם מְלֹךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגִּפְתָּן :

שוּתָה כְּדִי רְבִיעִית וַיְהִי לְכָל הַמְּסוּבִים לַטַּעוֹם . וַיִּשׁוּל יָדָיו וַיִּבְרַךְ עַל נְשִׁילַת יָדָיו
 וְאַחַר הַסְּעוּדָה יִשׁוּל יָדָיו לַמִּים אַחֲרוֹנִים וַיֹּאמֶר

יְדִי אֶסְתִּי אֲנִי . לְנִפְי חַד מְנֵא . לְסִטְרָא חוֹרִינָא . דְּלִית בָּהּ מִמְּשָׂא :
 אֲנִי מִן בְּתֻלְתָא . בְּכִסָּא דְּבִרְכְתָא . לְעֵלְתָא עֵלְתָא . עֵתִיקָא קְדִישָׂא :

يا بهجة السنين والايامِ   تنبهي روحي ثم اتبهي
 يكون فوق الرأسِ بالتمامِ   نور الوصية كذا توراته
 ياسيدي وربِّ قمِّ لراحتي   انت وتابوت عظيم مجدكا
 ياربِّ واقبل دائماً بركتي   وقوِّ ترس ناظرٍ لهدكا

مزمو لداود . الرب راعي فلا يعوزني شيء . : في مراعٍ خضر يربضي . الى
 مياه الراحة يوردني : يرد نفسي يهيني الى سبل البر من اجل اسمه . ايضاً اذا سرت
 في وادي ظل الموت : لا اخاف شراً لانك انت معي . عصاك وعكازك هما يعزيانني :
 ترتب قدامي مائدة تجاه مضايقي . مسحت بالدهن راسي . كاسي ريا . انما خير ورحمة
 يتبعاني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام .

ان رددت عن السبت رجلك عن عمل مسرتك يوم قدسي ودعوت السبت لذة
 ومقدس الرب مكرماً . واكرمه عن عمل طرفك وعن ايجاد مسرتك . والتكلم بكلامك .
 فانك حينئذٍ تلهذ بالرب . واركبك على مرتفعات الارض واطعمك ميراث يعقوب ابيك
 لان قم الرب تكلم (اش ٥٨ : ١٣ و ١٤) .

فيحفظ بنو اسرائيل السبت ليضعوا السبت في احيالهم عهداً ابدياً : هو بيني وبين
 بني اسرائيل علامة الى الابد . لانه في ستة ايام صنع الرب السماء والارض وفي اليوم
 السابع استراح وتنفس (خر ٣١ : ١٦ و ١٧) .

اذكر يوم السبت لتقدسه . ستة ايام تعمل وتضع جميع عملك : واما اليوم السابع
 ففيه سبت للرب الهك . لاتضع عملاً ما انت وابنتك وابنتك وعبدك وامتك وبهيمتك
 وزريك الذي داخل ابوابك : لان في ستة ايام صنع الرب السماء والارض والبحر وكل
 ما فيها واستراح في اليوم السابع . لذلك بارك الرب يوم السبت وقدسه (خر ٢٠ : ٨-١١)

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم .
 يشرب مقدار ربع الكاس ويمطي الحاضرين ويشل يديه ويبارك على غسل الابرار
 ثم بعد مناولة الطعام يفسل يديه ثانية ويقول

اني اغسل يدي فوق وعاء واحد للروح الشرير الذي لا شيء فيه :
 اني ابارك مع ثلاثة . بكأس البركة . علة العلل . الازلي المقدس :
 ثم يقول بركة الشكر مطبوعة في آخر الكتاب مع سائر البركات

מתחילים כמו בחול למנצח על הגתית ברך צ'

ואומרים פרשת התמיד ופסוקים הקטורת מן וינדבר יי עד וכשנים קדמוניות
ברך ליג ליד ליה

ואומרים אשרי ותהלה לך בך ע"ה ואחר כך

וְכֵן לְצִיּוֹן גּוֹאֵל . וְלִשְׁבֵי פִשְׁעֵי . בְּיַעֲקֹב נֶאֱמַר יי : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם אָמַר יי . רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ . וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ .
לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ . וּמִפִּי זִרְעָה . וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָה , אָמַר יי . מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם : וְאֶתָּה קְדוֹשׁ . יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ : יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
בְּלֶחֶשׁ וּמִקְבְּלֵינּוּ הֵינּוּ מִן הַיּוֹם וְאֶמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּה . קְדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה . קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי
עֲלֵמְיָא . יי צְבָאוֹת מְלֵיא כֹל אֲרָעָא זִיו יִכְרָה : בְּקוֹל וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ
וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל . בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ : בְּלֶחֶשׁ וּנְטִלְתָּנִי
רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרְאֵי . קַל זִיעַ שְׁגִיָּא . הִדְמֵשׁ בְּחִיּוֹן וְאֶמְרִין . בְּרִיךְ יִקְרָא
דְּיִי מֵאַתְרֵי בֵּית שְׁכִינְתָּה : יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יי מְלֻכּוּתָהּ קָאִים
לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי עֲלֵמְיָא : יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ .
שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מִחֲשֻׁבוֹת לְכַב עִמָּךְ . וְהִכֵּן לְכֶבֶם אֱלֹהֶיךָ :
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן . וְלֹא יִשְׁחִית . וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ . וְלֹא יַעֲזוּב
כָּל-חַמְתּוֹ : כִּי אֶתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֶח . וְנִבְּהִסְד לְכָל-קְרָאִיךָ : צְדָקְתָּךְ
צְדָק לְעוֹלָם . וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב . הִסְד לְאַבְרָהָם . אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם : בְּרוּךְ יי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס-לָנוּ . הַאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה : יי צְבָאוֹת עֲמֵנו . מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי
צְבָאוֹת . אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה . הַמְּלִיךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ . וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים . וְנִתֵּן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת . וְהָיָה עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ . הוּא יִפְתַּח לְפָנֵינוּ
בְּתוֹרָתוֹ . וְיִשִּׁים בְּלִבֵּנוּ אֲהַבְתּוֹ וְיִרְאַתּוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ . וּלְעַבְדּוֹ בְּלִכְב
שָׁלֵם . לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק . וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָה : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שֶׁנִּשְׁמֹר הַקּוֹךְ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה .

يبدأون كما في صلاة العصر في ايام الاسبوع من « لامام المغنين » في صحيفة ٩٠
 ثم يقرأ « فصل القربان اليومي ومزيج البخور » من « وكلم الرب موسى » لحد
 « كما في السنين القديمة » في صحيفة ٣٣ و ٣٤ و ٣٥
 ثم يقولون « طوبى . وتسيحة لداود » في صحيفة ٧٥ . ثم

ويأتي الفادي الى صهيون والى التائبين عن المعصية . في يعقوب يقول الرب : اما
 انا فهذا عهدي معهم قال الرب . روحي الذي عليك وكلامي الذي وضعته في فيك
 لا يزول من فمك ولا من فم نسلك . ولا من فم نسل نسلك . قال الرب من الآن والى
 الابد : و انت قدوس ساكن بين تسايح اسرائيل . وهذا نادى ذاك وقال قدوس
 قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض . (بصوت منخفض) ويتلقون الكلام
 الواحد من الآخر ويقولون « قدوس في اعلى السموات السامية . محل سكنته . قدوس
 في الارض عمل قدرته . قدوس الى الابد وابد الابد . رب الجنود الارض كلها مملوءة
 من بهاء مجده » . (بصوت عال) ثم حملتي ريح فسمعت خلفي صوت رعد عظيم مبارك
 مجد الرب من مكانه . (بصوت منخفض) ثم حملتي ريح فسمعت خلفي صوت رعد عظيم
 من الذين يسبحونه مبارك مجد الرب من محل سكنته . (بصوت عال) الرب يملك الى
 الدهر والابد : ملكوت الله ثابت الى الدهر وابد الابد ين يا رب اله ابراهيم واسحق
 واسرائيل آبائنا . احفظ هذه الى الابد في تصور افكار قلب شعبك . وهيء قلبهم اليك :
 (اخ ١٨ : ٢٩) وهو رحيم ويغفر الاثم ولا يهلك . وكثيراً ما يرد غضبه ولا يهبج حنقه :
 لانك انت صالح وسمح وكثير الاحسان لكل الداعين اليك : عدلك عدل الى الدهر
 وشريعتك حق : تصنع الامانة ليعقوب والاحسان لابراهيم . الذي حلفت لابائنا منذ
 ايام القدم : مبارك الرب يوماً فيوماً يحملنا الى خلاصنا . سلاه . رب الجنود معنا .
 ملجأونا اله يعقوب . سلاه : يارب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك . يارب خلص
 ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا .

مبارك الهنا الذي خلقنا لمجده . وميزنا من الضالين . واعطانا شريعة حق .
 وغرس فينا حياة ابدية : هو يفتح قلبنا في شريعته . ويضع في قلبنا محبته وخوفه
 لنعمل مرضاته ولنعبده بقلب تام لكي لا نتعب فارغاً ولا نلد باطلاً . لتسكن مشيتك
 ايها الرب الهنا واله آبائنا . ان تجملنا ان نحفظ فرائضك ووصاياك في هذا العالم .

וְנִזְכָּרָה וְנִתְחַנְּנָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְהַיְי הָעוֹלָם הַפֶּאָ : לְמַעַן יִזְמַרְךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יָדָם . יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ : יי חֲפִיץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ .
 וְגִדִּיל תוֹרָה וְנֹאדִיר : וְיִבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ . כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הַרְשִׁיעַ
 יי : יי אֲדַגְיֵנוּ . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ : חֲזָקוּ וַיִּאֲמֵץ לְבַבְכֶם .
 כָּל־הַמַּיְחָלִים לַיי :

קדיש לעילא דף ג"ה

וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־הַסֵּדֶךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ : ב"פ

מוציאים ס"ת ואומר החזן בְּרוּךְ הַמְּקוֹם . וְגִדְלוּ בְדָף ע"ד

וקוראים ג' בפרשת השבוע הבא ואין אומרים קדיש

גוללים ס"ת ואומרים מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת בְּדָף ק'

ומחזירים ס"ת למקומו ואומרים יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יי בְּדָף ע"ח ואחר כך

כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם . תוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ : תִּפְלֹן תַּפְלְתִּי קְטוֹנֹת
 לְפָנֶיךָ . מִשָּׂאת פִּי מִנְחַת עָרֵב :

קדיש לעילא דף ג"ה

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תַפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ . אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ . אֱלֹהֵי יִצְחָק .
 וְאַל־הִי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן . גּוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים . קוֹנֵה הַכֹּל . וְזוֹכֵר הַסֵּדֵי אֲבוֹת . וּמְבִיא נֶאֱל לְבָנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבת תשובה אומרים זְכַרְנוּ לְחַיִּים . מְלָךְ הַפִּיץ פְּחִיִּים . פְּתַכְנוּ פְּסָפָר
 חַיִּים . לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלָךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אֲבֹתֶיךָ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי . מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה . רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוריד
 הַטָּל בחורף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) . מְכַלְפֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד .
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . וְרוֹפֵא חוֹלִים . וּמְתִיר
 אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
 דוֹמֶה לָךְ . מְלָךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

ونكون مستحقين ونحبي وزرث سعادة وبركة في حياة العالم الآتي . لكي تترنم لك
روحى ولا تسكت . يارب الهى الى الابد احمدك : الرب قد سرّ من اجل بره .
يعظم الشريعة ويكرمها : ويتكل عليك العارفون اسمك . لانك لم تترك طالبيك يارب :
ايها الرب سيدنا . ما مجد اسمك في كل الارض : لتتشدد وتتشجع قلوبكم يا جميع
المتظرين الرب .

قديش ليملا في صحيفة ٥٥

اما انا فلك صلاتي يارب في وقت رضى يا الله . بكثرة رحمتك استجب لي بحق
خلاصك (مز ٦٩ : ١٢) مرتين .

يخرجون السفر ويقول الحزان « مبارك الاله الحاضر . وعظموا الرب » في صحيفة ٧٤
ويقراء ثلاثة في فصل الاسبوع القادم . ولا يقال قديش

ثم يقولون السفر ويقولون « مزموه تسيحة ليوم السبت » في صحيفة ١٠٠
ويردون السفر لعله ويقولون « ليسبحوا اسم الرب » في صحيفة ٧٨ . وبعد ذلك يقال
لاني اعطيكم تعليماً صالحاً فلا تتركوا شريعتي (ام ٤ : ٢) لتستقم صلاتي كالبخور
قدامك ليكن رفع يدي كذبحة مسائية (مز ١٤١ : ٢) .

قديش ليملا في صحيفة ٥٥ . ثم

يارب افتح شفتي فيخبر فمي بتسيحك .

مبارك انت يا الله الهنا واله آبائنا . اله ابراهيم . اله اسحق . واله يعقوب . الاله
العظيم الجبار المهيب . اله علي . الصانع افضلآ حسنة . مالك السكل . وذآكر
فضائل الآباء والآتي بمخلص بمحبة لابناء ابنآهم لآجل اسمه .
(في ايام التوبة) اذكرنا للحياة يا ملكآ يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لآجلك
ايها الاله الحي .

ملك . معين . مخلص . ورس . مبارك انت يارب ترس ابراهيم

انت جبار يارب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر للخلاص (في الصيف -
المنزل الندى . في الشتاء - الأمر الريح ان تهب والمطر ان ينزل) . المعيل للحياة باحسان
الحي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى
والمتبث ايمانه للثائمين تحت التراب . من مثلك ذا اعمال عظيمة . ومن يشبهك ملكآ
يمت ويحيي . وينبت خلاصاً .

בשבת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים :

ונאמן אתה להחיות מתים . פרוך אתה יי מתינה המתים :

בחזרה שליה צבור אומר

נקדישך ונעריצך . פנועים שיה סוד שרפי קדש . המשלשים לך קדשה . וכן פתוב על-יד נביאך . וקרא זה אל זה ואמר .

קדוש . קדוש . קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמתי משפחים ואומרים . פרוך כבוד יי ממקומו : ובדברי קדשך פתוב לאמר . ימלך יי לעולם אל-הנה ציון לדר ודר הללויה : עד כאן

אתה קדוש . ושמה קדוש . וקדושים בכל יום יהללוך סלה . פי אל מלך גדול וקדוש אתה . פרוך אתה יי האל הקדוש :

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :

אתה אחד . ושמה אחד : ומי בעמך פישראל גוי אחד בארץ .

תפארת גדלה ועטרת ישועה . יום מנוחה וקדשה לעמך נתת .

אברהם יגל . יצחק ירגן . יעקב ובניו ינחו בו . מנוחת אברהם ונדבה .

מנוחת אמת ואמונה . מנוחת שלים השקט ובטח . מנוחה שלמה

שאתה הוא רוצה בה . נפירו בניה וידעו פי מאתך היא מנוחתם .

ועל מנוחתם יקדישו את שמך :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו . קדשנו במצותיך .

שים חלקנו בתורתך . שבענו מטובך . שלמח נפשנו בישועתך

וטהר לבנו לעבדך באמת . והנחילנו יי אלהינו באהבה ובכבוד

שפתות קדשך . וינחונו כס כל ישראל מקדשי שמך . פרוך אתה

יי מקדש השבת :

וגומרים מן רצה יי אלהינו בך ק"ה עד סוף העמידה

שבת שחל ביום שאם היה חול אין אומרים בו נפילת אפים כמנחה אין אומרים צדקתך חוץ משבת שחל בו ראש השנה ויום הכפורים .

צדקתך פהררי אל . משפטיך תהום רבה . אדם ובדמה תושיע יי :

וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים

מי כמוך : צדקתך צדק לעולם . ותורתך אמת :

קדיש תתקבל בך ע"ה

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن الذي يذكر مخلوقاته برحمته للحياة .
وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب حيي الاموات .

تقال عند تكرار العامدة فقط

قدسك وفوقك حسب انعام نطق محل السرافيم المقدسين الذين يثثون لك
القداسة لانه هكذا مكتوب على يد نيك « وهذا نادى ذلك وقال قدوس قدوس قدوس
رب الجنود . مجده ملء كل الارض » . ومقابل بعض تسبح وتقول « مبارك مجد الرب
من مكانه » . ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « ملك الرب الى الابد لهلك الى
دورٍ فدور . هلولوا » .

انت قدوس واسمك قدوس والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك
انت اله وملك عظيم ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة - الملك) المقدس .
انت واحد واسمك واحد . ومن مثل شعبك اسرائيل شعباً واحداً على الارض .
جلال عظمة وتاج خلاص . وبوم راحة وقداسة اعطيت شعبك . قد سرّاً ابراهيم وترنم
اسحق . يعقوب واولاده تستريح فيه . راحة محبة وسخاء . راحة حق وايمان . راحة
سلام وسكون واطمئنان . راحة تامة تسر به لكي تتحقق اولادك وتعلم ان من لديك
هي راحتهم . وبراحتهم يقدسون اسمك .

الهنا واله آباؤنا ارضَ براحتنا وقدسنا بوصاياك . واجمل حصتنا بشريعتك اشبعنا
من جودك . وفرح انفسنا بخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق . واورثنا يا رب الهنا
سبتك المقدس بمحبة ورضى . فيستريح به كل اسرائيل الذين يقدسون اسمك . مبارك
انت يا رب مقدس السبت .

ويتممون من « ارضَ يا رب الهنا » في صحيفة ١٠٥ . لغاية آخر العامدة

لا تقال هذه اذا وقع يوم السبت في الايام التي لا يقال فيها « اكفاء الوجه »
عدا السبت الذي يكون فيه راس السنة وعيد الفجران

عدلك مثل جبال الله واحكامك لجة عظيمة . الناس والبهائم تخلص يا رب
(من ٣٦ : ٧) . وعدلك الى العلياء يا الله الذي صنعت العظام يا الله من مثلك (١٨ : ١٩) .
عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق (١١٩ : ١٤٢) .

בשבת תשובה אומרים זה המזמור

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד : בְּבוֹא אֱלֹהֵי נַתָּן הַנְּבִיא בְּאֲשֶׁר בָּא אֶל פֶּת שֶׁבַע :
 חָנְנֵי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כָּלֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעָי : הִרְבַּ פְּסָסֵנִי
 מְעוֹנֵי . וּמִחַטָּאתַי טָהַרְנִי : כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע . וּחַטָּאתַי נִגְדֵי תָמִיד :
 לָךְ לְכַדְךָ חַטָּאתִי . וְהִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי . לְמַעַן תַּצְדִּק בְּדַבְרְךָ תִּזְכֶּה
 בְּשִׁפְטֶיךָ : הֵן בְּעֵוֹן חוֹלַלְתִּי . וּבַחַטָּא יִחַמְתֵּנִי אֱמִי : הֵן אֲמַת חִפְצָתְךָ
 בְּטָחוֹת . וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחַטָּאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַמְרָר . תִּכְבַּסֵּנִי
 וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה . תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּפִית :
 הַסִּתֵּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי . וְכֹל עֲוֹנוֹתַי מַחֶה : לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים .
 וְרוּחַ נְכוֹן הִדַּשׁ בְּקִרְבִּי : אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ . וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֵל
 תִּפְקֵה מִמֶּנִּי : הַנְּשִׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ . וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֲלַמְּדָה
 פִּשְׁעִים דְּרַכִּיךָ . וּחַטָּאִים אֱלִיךָ יִשׁוּבוּ : הִצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים .
 אֵל הוּא תְּשׁוּעָתִי תִרְצֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְךָ : אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח . וּפִי יִגִּיד
 תְּהִלָּתְךָ : כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִכַּח וְאַתְנָה . עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : זִכְחֵי אֱלֹהִים
 רוּחַ נְשִׁבָה . לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְבָה . אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה : הִיטִיבָה כְּרִצוֹנְךָ
 אֶת צִיּוֹן . תִּכְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : אֲזִ תִּחַפֵּץ זִכְחֵי צַדִּיק עוֹלָה וְכָלִיל .
 אֲזִ יַעֲלֶוּ עַל מִזְבֵּיחְךָ פָּרִים : עַד כֹּאן

בשבת הרגל אומרים כאן מזמור הרגל . ובשאר שבתות השנה אומרים

הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יי בְּכֹל לֵבֵב . בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה : גְּדֹלִים מְעֲשֵׂי
 יי . דְּרוֹשִׁים לְכֹל חִפְצֵיכֶם : הוֹד וְהִדָּר פִּעְלֹו . וְצַדִּיקְתּוֹ
 עֲמַדַת לְעַד : זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו . חֲנוּן וְרַחוּם יי : טָרַף נַתָּן
 לִבְרָאיו . יִזְכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : פֶּח מְעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ . לְתַת לָהֶם
 נַחֲלַת נְוִים : מְעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט : נְאֻמָּנִים כָּל פְּקוּדָיו : סְמוּכִים
 לְעַד לְעוֹלָם . עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וְיִשָּׁר : פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ . צְנֹה לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ . קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי . שֶׁכֵּל טוֹב
 לְכֹל עֲשִׂיהֶם . תְּהַלְלוּ עֲמַדַת לְעַד :

קדיש יהא שלמא בדרף צ"א

עלינו לשבח . על בן נבונה לך בדרף פ"ג

יש אומרים ארבעה מזמורים אלו

למנצה בנינות מו' שיר אלהים יחננו . בדרף מ"ב . יי מלך גאות לבש . בדרף מ"ט . שיר
 המעלות לדוד הנה מה טוב מו' קל"ג במוצאי שבת . מזמור לדוד יי רועי . בדרף קל"ד

في سبت التوبة يقال هذا المزمور

لامام المغنين . مزمور لداود عند ما جاء اليه نانان النبي بعد ما دخل الى بثشبع :
 ارحمني يا الله حسب رحمتك . حسب كثرة رأفتك اح معاصي : اغسلني كثيراً من انمي
 ومن خطيبي طهرني . لاني عارف بمعاصي وخطيبي امامي دائماً : اليك وحدك اخطأت
 والشرف قدام عينيك صنعت لكي تبرر في اقوالك وتزكو في قضائك . هاهذا بالاثم صورت
 وبالخطبة حبلت بي امي : ها قد سررت بالحق في الباطن وفي السريرة تعرفني حكمة .
 طهرني بالزوقا فاطهر . اغسلني فايض اكثر من الثلج : اسمعني سروراً وفرحاً .
 فبتسبح عظام سحقتها : استر وجهك عن خطاياي . واح كل آثامي : قلباً قهياً اخلق في
 يا الله وروحاً مستقيماً جدد في داخلي : لا تطرحني من قدام وجهك . وروحك القدوس
 لا تنزعه مني : رد لي بهجة خلاصك . وروح متدبة اعضدي : فاعلم الائمة طرقتك
 والحطاة اليك يرجعون : نجني من الدماء يا الله اله خلاصي . فيسبح لساني برك :
 يا رب افتح شفتي فيخبر فمي بتسيحك : لانك لا تسر بذبيحة والا فكنت اقدمها .
 بمحرقة لا ترضى : ذبائح الله هي روح منكسرة . القلب المنكسر والمنسحق يا الله
 لا تحقره : احسن برضاك الى صهيون . ابن اسوار اورشليم : حينئذ تسر بذبائح
 البر محرقة وتهدمة تامة . حينئذ يصعدون على مذبحك عجبلاً .

وفي سبوت اواسط الاعياد يقال المزمور الخاص بذلك العيد . وفي بقية سبوت السنة يقال

هللوا يا . احمد الرب بكل قايي . في مجلس المستقيمين وجماعتهم : عظيمة هي اعمال
 الرب مطلوبة لكل المسرورين بها . جلال وهناء عمله . وعدله قائم الى الابد : صنع ذكراً
 لعجايبه حنان ورحيم هو الرب : اعطى خائفه طعاماً . يذكر الى الابد عهده : اخبر
 شعبه بقوة اعماله . يعطيهم ميراث الامم : اعمال يديه امانة وحق . كل وصاياه امينة :
 ثابتة مدى الدهر والابد . مصنوعة بالحق والاستقامة : ارسل فداء لشعبه . اقام الى
 الابد عهده . قدوس ومهوب اسمه : رأس الحكمة مخافة الرب . فطنة جيدة لكل
 عامليها . تسيحه قائم الى الابد .

قد يش به شلاما في صحيفة ٩١

« من الواجب علينا ولذلك ننظر » في صحيفة ٨٣

يقراء البعض الاربعة المزامير الآتية

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور تسيحة : ليتحن . في صحيفة ٤٢ - الرب قد ملك لبس
 الجلال . في صحيفة ٤٩ - ترنمة المصاعد . لداود . هوذا ما احسن (مزمور ١٣٣) . مزمور
 لداود . الرب راعي فلا يموزني شيء في صحيفة ١٣٤

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלמתא הדותא דמלכא קדישא :
 אתקינו סעודתא דמלכא . דא היא סעודתא דחבל פפוחין
 קדישין וזער אנפין ועתיקא קדישא אתין לסעדא בדהה :

בני היכלא דכסיפין . למחוי וזו זעיר אנפין : יהון הכא . בהאי תכא . רביה מלכא .
 בגלופין : צבו להרא . בהאי וערא . בנו עירין . וכל גרפין : חדו השתא . בהאי
 שעתא . דביה רעוא . ולית זעפין : קריבו לי . חזו חילי . דלית דינין . דתקיפין : לבד
 נטלין . ולא עאלין . הגי בלבין . דחציפין : והא אומין . עתיק יומין . במצחה עדי .
 יהון חלפין : רעו דילה . דגלי לה . לבטלא . בכל קליפין : ישוי לון . בנוקביהון .
 וישמרון . בנו כפין : ארי השתא . במנחתא . בחדותא . דזעיר אנפין :

מזמור לדוד . יי רעי לא אחר : בנאות דשא נרביצני . על מי
 מנחות נהלני : נפשי ישובכ . ינחני במעגלי צדק למען שמו :
 גם פי אלך בגיא צלמות לא אירא רע . פי אפה עמדי . שבטך
 ומשענתך המה ינחמני : פערך לפני שלחן נגד צוררי . דשנתך
 בשמן ראשי כוסי רנה : אך טוב נחסד ירדפוני כל ימי חיי .
 ושבתתי בבית יי לארך ימים :

ויאמר משה אכלהו היום כי שפת היום ליי . היום לא תמצאהו
 בשדה : ראו פי יי נתן לכם השפת על פן הוא נתן לכם
 ביום הששי לחם יומים . שבו איש תחפו אל יצא איש ממקומו
 ביום השביעי : וישבתו העם ביום השביעי : על פן ברך יי את
 יום השבת ויקדשהו :

סברי מרגן . פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן :

אחר הסעודה ישול ידיו למים אחרונים ויאמר

ידי אסחי אנא . לגפי חד מנא . לסטרא חורינא . דלית בה ממנשא :
 אזמן בתלתא . בכסא דברכתא . לעלת עלתא . עתיקא קדישא :

ויברך ברכת המזון ואחר כך יאמר

אשלימו סעודתא דא דמהמנותא שלמתא . דזרעא קדישא
 דישראל :

رتبوا وليمة الايمان الكاملة مسرة الملك القدوس . رتبوا وليمة الملك . هذه هي
وليمة روضة التفاح المقدسة والازلي المقدس . آتٍ ليشترك بها (اي يحل بروحه عليها
وباركها)

قصيدة باللغة الكلدانية اسم ناظمها في اول الايات اسحق لوريا ولم اعربها للاسباب
المذكورة في صحيفة ١١٠

مزمور لداود . الرب راعيّ فلا يعوزني شيء : في مراعيّ خضرير بضني . الى
مياه الراحة يوردني : يرد نفسي . يهديني الى سبل البر من اجل اسمه : ايضاً اذا سرت
في وادي ظل الموت لا اخاف شراً . لانك انت معي . عصاك وعكازك هما يعزيانني :
ترتب قدامي مائدةً تجاه مضايقي . مسحت بالدهن رأسي . كاسي ربا : انما خير ورحمة
يتبعانني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام .

فقال موسى كلوه اليوم لان للرب اليوم سبتاً . اليوم لا تجدنوه في الحقل : انظروا .
ان الرب اعطاكم السبت . لذلك هو يعطيكم في اليوم السادس خبز يومين . اجلسوا كل
واحد في مكانه . لا يخرج احد من مكانه في اليوم السابع : فاستراح الشعب في اليوم
السابع (خر ١٦ : ٢٥ و ٢٩ و ٣٠) . لذلك بارك الرب يوم السبت وقدمه (١١ : ٢٠) .

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثم الكرم .

ثم بعد مناولة الطعام يفسل يديه ثانية ويقول

اني اغسل يديّ فوق وياهٍ واحدٍ للروح الشرير الذي لا شيء فيه :

اني ابارك مع ثلاثة . بكأس البركة . علة العلل . الازلي المقدس :

يقول بركة الشكر وبعد ذلك

تمموا . وليمة الايمان هذه الكاملة . لنسل اسرائيل المقدس

לְכוּ בְרִנָּה לַיְיָ . נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה . בְּזִמְרוֹת
 נְרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ . וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים : אֲשֶׁר
 בְּיָדוֹ מַחְקְרֵי אָרֶץ . וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ .
 וַיִּבְשֹׁת יַדָיו יַצְרוּ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה . נִבְרַכָּה לְפָנָיו יְיָ עֲשֵׂנוּ :
 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ . וְנִאֲנַחֲנוּ עִם מְרֻעֵיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ . הַיּוֹם אִם בְּכֹלוֹ
 תִשְׁמְעוּ : אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה . כְּיוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר : אֲשֶׁר
 נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם . כְּחַגְיָנִי גַם רָאוּ פְעָלֵי : אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּשׁ בְּדוֹר .
 וְאָמַר עִם תַּעֲיֵי לִבְבֵּי הֵם . וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָיו : אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 בְּאָפִי . אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי :

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא . אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא : כְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ .
 בְּרַכְנֵיכֶם מִבֵּית יְיָ : אֵל יְיָ וַיֵּצֵא לָנוּ אֶסְרוֹ חַג בְּעֵבְתִים . עַד
 קְרַנּוֹת הַמְּזֻבָּח : אֵלֵי אַתָּה וְאוֹרְךָ . אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ : הוֹדוּ לַיְיָ כִּי
 טוֹב . כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

א אֲשֶׁרֵי תַמִּימֵי דָרְךָ . הַהֲלֹכִים בַּתּוֹרַת יְיָ : אֲשֶׁרֵי נִצְרֵי עֲדוּתִי . בְּכָל
 לֵב יִדְרָשׁוּהוּ : אַף לֹא פָעֲלוּ עוֹלָה . בְּדַרְכָיו הִלְכוּ : אַתָּה
 צוֹיִתָהּ כַּקְּדִיךָ לְשֹׁמֵר מָאֵד : אַחֲלֵי יִבְנוּ דְרָכָיו . לְשֹׁמֵר הַקִּיף : אִז לֹא
 אֲבוּשׁ . בְּהַבִּישֵׁי אֵל כָּל מִצְוֹתֶיךָ : אוֹדֶךָ בְּיִשָּׁר לִבְבִּי . בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי
 צְדָקָה : אֵת הַקִּיף אֲשֹׁמֵר . אֵל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מָאֵד :

ב בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֵת אֲרָחוֹ . לְשֹׁמֵר כְּדָבָרְךָ : בְּכָל לִבִּי דְרָשְׁתִּיךָ .
 אֵל תִּשְׁגָּנֵי מִמִּצְוֹתֶיךָ : בְּלִבִּי צִפְנֵתִי אִמְרֹתֶיךָ . לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא
 לָךְ : כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . לְמַדְנֵי הַקִּיף : בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי . כָּל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ :
 בְּהַרְךָ עֲדוּתֶיךָ שִׁישְׁתִּי . כָּעַל כָּל הוֹן : בְּכַפּוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה . וְאִפְיָטָה
 אֲרַחֲתֶיךָ : בְּחַקְתֶּיךָ אֲשַׁמְעֶשְׂע . לֹא אֲשַׁבַּח דְּבָרְךָ :

ג גָּמַל עַל עֲבָדֶיךָ אֲחֵינָה . וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרְךָ : גַּל עֵינַי וְאִפְיָטָה . נִבְלָאוֹת
 מִתּוֹרַתֶךָ : גַּר אֲנֹכִי בְּאָרֶץ . אֵל תִּסְתַּר מִפָּנָי מִצְוֹתֶיךָ : גָּרְסָה נִבְשִׁי
 לְתַאֲבָה אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל יַעַת : גָּעַרְתָּ זָדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ :
 גַּל מַעֲלֵי הַרְפָּה וְכוּז . כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצְרָתִי : גַּם יִשְׁכּוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבָרוּ .
 עֲבָדֶיךָ יִשִּׁים בְּהַקִּיף : גַּם עֲדוּתֶיךָ שִׁעֲשִׂעֵי . אֲנִישֵׁי עֲצָתִי :

هلم زعم الرب . نهتف لصخرة خلاصنا : تقدم امامه بجمدٍ . وبترنيات نهتف له : لان الرب اله عظيم . ملك كبير على كل الالهة : الذي بيده مقاصير الارض . وخزائن الجبال له : الذي له البحر وهو صنعه . ويداه سبكتنا اليابسة : هلم نسجد وزرع ونجثو . امام الرب خالقنا : لانه هو الهنا ونحن شعب مرعاه وغنم يده . اليوم ان سمعتم صوته : فلا تقسوا قلوبكم كما في مريية . مثل يوم مسة في البرية : حيث جربني آباؤكم . اختبروني ابصروا ايضاً فعلي : اربعين سنة مقت ذلك الحيل وقلت هم شعب ضال قلبهم وهم لم يعرفوا سبلي . فاقسمت في غضبي لا يدخلون راحتي (مر ٩٥) .

آه يارب خلص . آه يارب اتقد : مبارك الآتي باسم الرب . باركنا كم من بيت الرب : الرب هو الله وقد انار لنا . اوثقوا الذبيحة بربط الى قرون المذبح : الهى انت فاحمدك الهى فارمك : احمدا الرب لانه صالح لان الابدرحمته (مر ١١٨ : ٢٥-٢٩)

أ طوبى للكاملين طريقاً . السالكين في شريعة الرب : طوبى لحافظي شهاداته . من كل قلوبهم يطلبونه : ايضاً لا يرتكبون اثماً . في طريقه يسلكون : انت اوصيت بوصاياك . ان تحفظ تماماً : ليت طريقي تثبت . في حفظ فرائضك : حينئذ لا اخزي . اذا نظرت الى كل وصاياك . احمداك باستقامة قلب . عند تعلمي احكام عدلك : وصاياك احفظ . لا تتركي الى الغاية :

ب بيم يزكي الشاب طريقه . بحفظه اياه حسب كلامك : بكل قلبي طلبتك . لاضلني عن وصاياك : خبأت كلامك في قلبي . لكيلا اخطى اليك : مبارك انت يارب . علمني فرائضك : بشفتي حسبت . كل احكام فك : بطريق شهادتك فرحت . كما على كل الغنى : بوصاياك الهج . والاحظ سبلك : بفرائضك اتلذذ . لا انسى كلامك :

ج احسن الى عبدك فاحيا . واحفظ امرك : اكشف عن عيني فأرى . عجائب من شريعتك : غريب انا في الارض . لا تخف عني وصاياك : انسحقت نفسي شوقاً . الى احكامك في كل حين : انهرت المتكبرين الملاعين . الضالين عن وصاياك : دحرج عني العار والاهانة . لاني حفظت شهادتك : اجلس ايضاً رؤوساه تناولوا علي . اما عبدك فيناجي بفرائضك : ايضاً شهادتك هي لذتي . اهل مشورتني :

ד דבקה לעפור נפשי. חניני פדברך: דרכי ספרתי ותענני. למחני
 חקיק: חרף פקודיך בבינני. ואשיחה בנפלאותיך: דלפה
 נפשי מתונה. קימני פדברך: חרף שקר הסר ממני. ותורתך חנני:
 חרף אמינה בחרתי. משפטית שויתי: דבקותי בעדותיך. יי אל
 תבישני: חרף מצותיך ארוץ. פי תרחיב לפני:

ה הורני יי חרף חקיק. ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך.
 ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך. פי כו חפצתי: הט
 לפי אל עדותיך. ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא. בדרכיך
 חני: הקם לעבדך אמרתך. אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר
 וגרתי. פי משפטית טובים: הגה תאבתי לפקודיך. בצדקתך חניני:

ו ויבאני חסדיך יי. תשועתך פאמרתך: ואענה הרפי דבר. פי
 בטחתי פדברך: ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד. פי למשפטך
 יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד. לעולם ועד: ואתהלכה פרחבה.
 פי פקודיך דרשתי: ואדברה בעדותיך נגד מלכים. ולא אבוש:
 ואשתעשע במצותיך. אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך אשר
 אהבתי. ואשיחה בחקיק:

ז זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: זאת נחמתי בעניי. פי אמרתך
 חתני: זדים הליצני עד מאד. מתורתך לא נטיתי: זכרתי
 משפטית מעולם יי ואתנהם: זלעפה אדזתני מרשעים. עזבי תורתך:
 זמירות היו לי חקיק. בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך יי. ואשמרה
 תורתך: זאת היתה לי. פי פקודיך נצרתי:

ח חלקי יי אמרתי. לשמר דברך: חליתי פניך בכל לב. חנני
 פאמרתך: השבתי דרכי. ואשיבה רגלי אל עדותיך: חשתי ולא
 התמהמהתי. לשמר מצותיך: חבלי רשעים עודני. תורתך לא
 שכחתי: חצות לילה אקום להודות לך. על משפטי צדקך:
 חבר אני לכל אשר יראה. ולשמרי פקודיך: הסדה מלאה
 הארץ. חקיק למחני:

لصقت بالتراب نفسي . فاحيني حسب كلتك : قد صرحت بطرفي فاستجبت لي . علمني فرائضك : طريق وصاياك فهمني . فانا جي بعبائبك : قطرت نفسي من الحزن . اقمي حسب كلامك : طريق الكذب ابعدي عني . وبشريعك ارحمني : اخترت طريق الحق . جعلت احكامك قدامي : لصقت بشهادتك . يارب لا تخزني : في طريق وصاياك اجري . لانك ترحب قلبي .

ه علمني يا رب طريق فرائضك . فاحفظها الى النهاية : فهمني فالاحظ شريعتك . واحفظها بكل قلبي : دريني في سبيل وصاياك . لاني به سررت : امل قلبي الى شهادتك . لا الى المكسب : حول عيني عن النظر الى الباطل . في طريقك احيني : اقم لعبدك قولك . الذي لمتيك : ازل عاري الذي حذرت منه . لان احكامك طيبة : هاهنا قد اشتهيت وصاياك . بمدلك احيني .

و لتأتي رحمتك يا رب . خلاصك حسب قولك : فأجوب معيري كلمة . لاني اتكلت على كلامك : ولا تنزع من فمي كلام الحق كل النزاع . لاني انتظرت احكامك : فاحفظ شريعتك دائماً . الى الدهر والابد : واتمهي في رحب . لاني طلبت وصاياك : واتكلم بشهادتك قدام ملوك . ولا اخزي : واتلذذ بوصاياك . التي احببت : وارفع يدي الى وصاياك التي وددت . وانا جي بفرائضك .

ز اذكر لعبدك القول الذي جعلتني انتظره : هذه هي تعزيتي في مذمتي . لان قولك احياي : المتكبرون استهزأوا بي الى الغاية . عن شريعتك لم امل : تذكرت احكامك منذ الدهر يا رب فتعزيت : الحمية اخذتني بسبب الاشرار . تاركي شريعتك : ترهبات صارت لي فرائضك . في بيت غربي : ذكرت في الليل اسمك يا رب . وحفظت شريعتك : هذا صار لي . لاني حفظت وصاياك .

ح نصيبي الرب قلت . لحفظ كلامك : رضيت وجهك بكل قلبي . ارحمني حسب قولك : تفكرت في طرفي . ورددت قدمي الى شهادتك : اسرعت ولم اتوان . لحفظ وصاياك : جبال الاشرار التفت علي . اما شريعتك فلم انسها : في منتصف الليل اقوم لاحمدك . على احكام برك : رفيق انا لكل الذين يتقونك . ولحافظي وصاياك : رحمتك يارب قد ملاءت الارض . علمني فرائضك .

ט טוב עשית עם עבדך . יי בדברך : טוב טעם ודעת למדני .
 פי במצותיך האמנתי : טרם אענה אני שגג . ועתה אמרתך
 שמרתי : טוב אתה ומטיב . למדני חקיה : טפלו עלי שקר גדים .
 אני בכל-לב אצור פקודיך : טפוש פהלב לפם . אני תורתך שעשעתי :
 טוב לי כי ענית . למען אלמד חקיה : טוב לי תורת-פיך .
 מאלפי זהב וקסף :

י גדיך עשיתי ויכוננני . הבינני ואלמדה מצותיך : יראיך יראוני
 וישמחי . פי לדברך יחלתי : ידעתי יי פי צדק משפט . ואמונה
 עניתני : יהי-נא חסדך לנחמני . פאמרתך לעבדך : יבאני רחמיך
 ואחיה . פי תורתך שעשעתי : יבשו גדים פי שקר עותוני . אני
 אשים בפקדיך : ישובו לי יראיך . וידעי עדתיך : יהו לפי תמים
 בחקך . למען לא אבוש :

כ בלתה לתשועתך נפשי . לדברך יחלתי : פלו עיני לאמרתך .
 לאמר מתי תנחמני : פי היתתי בנאד בקיטור . חקיה לא שכתתי :
 פמה ימי עבדך . מתי תעשה פרדפי משפט : פרו לי גדים שיחות .
 אשר לא כתורתך : כל-מצותיך אמונה . שקר רדפוני עזרני :
 במעט פלוני בארץ . ואני לא עזבתי פקודיך : פחסדך חניני .
 ואשמרה עדות פיך :

ל לעולם יי . דברך נצב בשמים : לדר נדר אמונתך . פוננת ארץ
 ותעמד : למשפטיך עמדי היום . פי הכל עבדך : לולי תורתך
 שעשעתי אז אבדתי בעניי : לעולם לא אשפח פקדיך . פי כם היתני :
 לך אני דושיעני . פי פקודיך דרשתי : לי קווי רשעים לאפדני .
 עדתיך אתבונן : לכל-תכלה ראיתי קץ . רחבה מצותך מאד :

מ מה אהבתי תורתך . כל היום היא שייחתי : מאיבי תחכמני
 מצותך . פי לעולם היא לי : מפל-מלמדי השכלתי . פי עדותיך
 שייחה לי : מזקנים אתבונן . פי פקדיך נצרתני : מפל-ארח רע
 פלאתי רגלי . למען אשמר דברך : ממשפטיך לא סרתי . פי
 אפה הורתני : מה נמלצו לחכי אמרתך . מדבש לפי : מפקודיך
 אתבונן . על פן שגאתי כל-ארח שקר :

ط خيراً صنعت مع عبدك . يارب حسب كلامك : ذوقاً صالحاً ومعرفةً علمي .
لاني بوصاياك آمنت : قبل ان اذلل انا ضللت . اما الآن فحفظت قولك : صالح انت
ومحسن . علمني فرائضك : المتكبرون قد لفقوا عليّ كذباً . اما انا فبكل قلبي احفظ
وصاياك : سمن مثل الشحم قلبهم . اما انا فشريعتك اتلذذ : خير لي اني تذلت .
لكي اتعلم فرائضك . شريعة فك خير لي . من الوف ذهب وفضة .

ي يدلك صنعناي وانشأتاني . فهمني فاتعلم وصاياك : متفوك يروني فيفرحون .
لاني انتظرت كلامك : فد علمت يارب ان احكامك عدل . وبالحق اذلتني : فلتصر
رحمتك لتعزيتي . حسب قولك لعبدك : لتأتني مراحمك فاحيا . لان شريعتك هي لذتي :
ليخز المتكبرون لانهم زوراً افتروا عليّ . اما انا فانا جني بوصاياك : ليرجع اليّ متفوك .
وعارفو شهادتك : ليكن قلبي كاملاً في فرائضك . لكيلا اخزي .

ك تاقث نفسي الى خلاصك . كلامك انتظرت : كلت عينايت من النظر الى
قولك . فاقول متى تعزيتي : لاني قد صرت كزق في الدخان . اما فرائضك فلم انسها :
كم هي ايام عبدك . متى تجري حكماً على مضطهدي : المتكبرون قد كروا لي حفائر .
ذلك ليس حسب شريعتك : كل وصاياك امانة . زوراً يضطهدوني . اعني : لولا قليل
لاقنوني من الارض . اما انا فلم اترك وصاياك : حسب رحمتك احيني . فاحفظ شهادات فك

ل الى الابد يارب . كلمتك مثبتة في السموات : الى دور فدور امانتك . اسست
الارض فثبتت : على احكامك ثبتت اليوم . لان السكل عبيدك : لو لم تكن شريعتك
لذتي . هلكت حينئذ في مذاتي : الى الدهر لا انسى وصاياك . لانك بها احيتني :
لك انا خلصني . لاني طلبت وصاياك : اياي انتظر الاشرار ليهلكوني . بشهادتك
افطن : لسكل كمال رأيت حداً . اما وصيتك فواسعة جداً .

م كم احببت شريعتك . اليوم كله هي لهجي : وصيتك جعلتني احكم من اعدائي .
لانها الى الدهر هي لي : اكثر من كل معلمي تعقلت . لان شهادتك هي لهجي : اكثر
من الشيوخ فظنت . لاني حفظت وصاياك : من كل طريق شرٍ منعت رجلي . لكي
احفظ كلامك : عن احكامك لم امل . لانك انت علمتني : ما احلى قولك لحكي .
احلى من العسل لقمي : من وصاياك اتفطن . لذلك ابنت كل طريق كذب .

ג גר לרגלי דברך . ואור לנתיבותי : נשבעתי ואקימה . לשמר
משפטי צדקה : נעניתי עד מאד . יי חניי כדברך : נדבות פי
רצה נא יי . ומשפטי למהני : נפשי בכפי תמיד . ותורתך לא
שכחתי : נתנו רשעים פח לי . ומפקודיך לא תעיתי : נחלתי
עדותיך לעולם . פי ששון לפי המה : נמיתי לפי לעשות חקוק .
לעולם עקב :

ד סעפים שנאתי . ותורתך אהבתי : סתרי ומגני אפה . לדברך
יחלתי : סירו ממני מרעים . ואצרה מצות אליהי : סמכני באמרתך
ואהנה . ואל תבישני משברי : סעדי ואנשעה ואשעה בחקוק תמיד :
סלית כל-שוגים מהקוק . פי שקר תרמיתם : סוגים השפת כל-רשעי
ארץ . לכן אהבתי עדותיך : סמר מפחדך בשורי וממשפטיך יראתי :
עשיתי משפט וצדק . כל תניחני לעשקי : ערב עבדך לטוב .
אל יעשקני ידים : עיני פלו לישועתך . וילאמרת צדקה : עשה
עם עבדך כחסדך . וחקיך למהני : עבדך אני הביני . ואדעה עדותיך :
עת לעשות ליי . הפרו תורתך : על בן אהבתי מצותיך . מזהב ומפז :
על בן כל-פקודי כל ישרתי . כל-ארח שקר שנאתי :

ה פלאות עדותיך . על בן נצרתם נפשי : פתח דברך יאיר .
מבין פתיים : פי פערתי ואשאפה . פי למצותיך יאבתי : פנה אלי
והנני כמשפט . לאהבי שמך : פעמי הבן באמרתך . ואל תשלט-בי
כל-און : פדני מעשק אדם . ואשמרה פקודיך : פנה האר בע בך .
ולמהני את חקוק : פלגי מים ירדו עיני . על לא שמרו תורתך :

ו צדיק אפה יי . וישר משפטיך : צוית צדק עדותיך : ואמינה
מאד : צמתני קנאתי . פי שכחו דברך צרי : צרופה אמרתך
מאד . ועבדך אהבה : צעיר אנכי ונבנה . פקודיך לא שכחתי :
צדקתך צדק לעולם . ותורתך אמת : צר ומצוק מצאוני . מצותיך
שעשעי : צדק עדותיך לעולם . הבינני ואהנה :

ن سراج لرجلي كلامك . ونور لسبيلي : حلفت فأبره . ان احفظ احكام
برك : تذلت الى الغاية . يارب احبني حسب كلامك : ارتضِ بندوقيات فمي يارب .
واحكامك علمني : نفسي دائماً في كفي . اما شريعتك فلم انسها : الاشرار وضعوا لي
نخاً . اما وصاياك فلم اضل عنها : ورثت شهادتك الى الدهر . لانها هي بهجة قلبي :
عظفت قلبي لاصنع فرائضك . الى الدهر الى النهاية .

س المتقلين ابغضت . وشريعتك احببت : ستري وبجني انت . كلامك انتظرت :
انصرفوا عني ايها الاشرار . فاحفظ وصايا الهي : اعضدني حسب قولك فاحيا . ولا
تمخزني من رجائي : اسدني فإلخاض . واراخي فرائضك دائماً : احتقرت كل
الضالين عن فرائضك . لان مكرهم باطل : كزغلٍ عزلت كل اشرار الارض . لذلك
احببت شهادتك : قد افسح لحي من ربك . ومن احكامك جزعت .

ع اجريت حكماً وعدلاً . لانسلي الى ظالمي : كن ضامن عبدك للخير . لكيلا
يظلمني المستكبرون : كلت عيني اشتيقاً . الى خلاصك . والى كلمة برك : اصنع مع عبدك
حسب رحمتك . وفرائضك علمني : عبدك انا فهني . فاعرف شهادتك : انه وقت عمل
الرب . قد تقضوا شريعتك : لاجل ذلك احببت وصاياك . اكثر من الذهب والابريز :
لاجل ذلك حسبت كل وصاياك في كل شيء مستقيمة . كل طريق كذب ابغضت .

ف عجيبة هي شهادتك . لذلك حفظتها نفسي : فتح كلامك ينير . يعقل الجهال :
فغرت فمي ولهت . لاني الى وصاياك اشتقت : التفت اليّ وارحمي . كحق محي اسمك :
ثبت خطواتي في كنتك . ولا يتسلط عليّ اثم : افدني من ظلم الانسان . فاحفظ
وصاياك : اضئ بوجهك على عبدك . وعلمي فرائضك : جداول مياه جرت من
عيني . لانهم لم يحفظوا شريعتك .

ص بارئ انت يارب . واحكامك مستقيمة : عدلاً امرت بشهادتك . وحقاً الى
الغاية : اهلكتي غيرتي . لان اعدائي نسوا كلامك : كلتك ممحصه جداً . وعبدك
احبا : صغير انا وحقير . اما وصاياك فلم انسها : عدلك عدل الى الدهر . وشريعتك
حق : ضيق وشدة اصاباني . اما وصاياك فهي لذاتي : عادلة شهادتك الى الدهر .
فهمني فاحيا .

ק קראתי בכל-לב . ענני יי הקיף אצרה : קראתיך הושיעני .
 ואשמרה עדתיך : קדמתי בנשף ואשועה . לדברך יחלתי : קדמו
 עיני אשמרות . לשים באמרתך : קולי שמעה כחסדה . יי כמשפטך
 חייני : קרבי רדפי זמה . מתורתך רחמי : קרוב אתה יי . וכל-מצותיך
 אמת : קדם ידעתי מעדתיך . פי לעולם יסדתם

ר ראה עניי וחלצני . פי תורתך לא שכחתי : ריבה ריבי וגאלני .
 לאמרתך חייני : רחוק מרשעים ישועה . פי חקיך לא דרשו :
 רחמיך רבים יי . כמשפטיך חייני : רבים רדפי וצרי . מעדותיך לא
 נטיתי : ראיתי בנדים ואתקוטטה . אשר אמרתך לא שמרו . ראה
 פי פקודיך אהבתי . יי כחסדה חייני : ראש דברך אמת . ולעולם
 כל-משפט צדקה :

ש שרים רדפוני חנם . ומדברך פחד לפי : שש אנכי על אמרתך .
 כמוצא שלל רב : שקר שנאתי ואתעבה . תורתך אהבתי :
 שבע פיוס הללתיך . על משפטי צדקה : שלום רב לאהבי תורתך .
 ואין למו מכשול : שפרתי לישועתך יי . ומצותיך עשיתי : שמרה
 נפשי עדתיך . ואהבם מאד : שמרתי פקודיך ועדתיך . פי
 כל-דרכי נגדה :

ת תקרב רנתי לפניך יי . בדברך הבינני : תבוא תחנתי לפניך .
 באמרתך הצילני : תבענה שפתי תהלה . פי תלמדני חקיך :
 תען לשוני אמרתך . פי כל-מצותיך צדק : תהי ידך לעזרתי . פי
 פקודיך בחרתי : תאבתי לישועתך יי . ותורתך שעשעי : תחי נפשי
 ותהללך . ומשפטך יעזרני : תעיתי פשה אבד פקש עבדך . פי
 מצותיך לא שכחתי :

שיר המעלות אל יי בצרתך לי . קראתי ויענני : יי הצילה נפשי
 משפט שקר . מלשון רמיה : מה יתן לך ומה יסוף לך . לשון
 רמיה : חצי גבור שוננים . עם גחלי רתמים : אוהה לי פי גרתי
 משך . שכנתי עם אדלי קדר : רבת שכנה לך נפשי . עם שונא
 שלום : אני שלום וכי אדבר . המה למלחמה :

ق صرخت من كل قلبي . استجب لي يارب . فرائضك احفظ : دعوتك . خلصني . فاحفظ شهادتك : تقدمت في الصبح وصرخت . كلامك انتظرت : تقدمت عيناى الهزاع . لكي الهج باقوالك : صوتي استمع حسب رحمتك . يارب حسب احكامك احيني : اقرب التابعون الرذيلة . عن شريعتك بعدوا : قريب انت يارب . وكل وصاياك حق : منذ زمانٍ عرفتُ من شهادتك . انك الى الدهر استسها .

ر انظر الى ذلي واقذني . لاني لم انسَ شريعتك : أحسن دعواي وفكني . حسب كلمتك احيني : الخلاص بعيد عن الاشرار . لانهم لم يلتمسوا فرائضك : كثيرة هي مراحمك يارب . حسب احكامك احيني : كثيرون مضطهدين ومضايقي . اما شهادتك فلم امل عنها : رأيت الغادين ومقت . لانهم لم يحفظوا كلمتك : انظر اني احيت وصاياك . يارب حسب رحمتك احيني : راس كلامك حق . والى الدهر كل احكام عدلك .

ش رؤساء اضطهدوني بلا سبب . ومن كلامك جزع قلبي : اتهج انا بكلامك . كمن وجد غنيمة وافرة : ابغضت الكذب وكرهته . اما شريعتك فاحيتها : سبع مرات في النهار سبحتك . على احكام عدلك : سلامة جزيلة لحبي شريعتك . وليس لهم معثرة : رجوت خلاصك يارب . ووصاياك عملت : حفظت نفسي شهادتك . واحبا جدا : حفظت وصاياك وشهادتك لان كل طرفي امامك .

ت ليبلغ صراخي اليك يارب . حسب كلامك فهمني : لتدخل طلبتي الى حضرتك . ككلمتك بحبي : تنبع شفتاي تسيحاً . اذا علمتني فرائضك : يعني لساني باقوالك . لان كل وصاياك عدل : لتكن يدك لمعوتي . لاني اخترت وصاياك : اشتقت الى خلاصك يارب . وشريعتك هي لذتي : لتحي نفسي وتسبحك . واحكامك لتعني : ضلت كشاة ضالة . اطلب عبدك . لاني لم انس وصاياك .

ترنمة المصاعد . الى الرب في ضيقي . صرخت فاستجاب لي : يارب نج نفسي من شفاه الكذب . من لسان غشٍ : ماذا يعطيك وماذا يزيد لك . لسان الغش : سهام جبار مسنونة . مع حجر الرتم : ويلي لغربتي في ماشك . لسكني في خيام قيدار : طال على نفسي سكنها . مع مبغض السلام : انا سلام وحينما اتكلم . فهم للحرب . (مز ١٢٠)

שיר המעלות אשא עיני אל הרים. מאין יבוא עזרי; עזרי מעם
 יי. עשה שמים וארץ; אל ותן למוט רגלך. אל ינום שמרך;
 הנה לא ינום ולא ישן. שומר ישראל; יי שמרך. יי צלך על
 יד ימינך; יומם השמש לא יכפה. וירח בלילה; יי שמרך מפל
 רע. ישמר את נפשך; יי ישמר צאתך ובוואך. מעתה ועד עולם;

שיר המעלות לדוד. שמחתי באמרים לי. בית יי גלך; עמדות
 היו רגלינו. בשעריך ירושלים; ירושלים הבנויה. פעיר
 שחפרה לה יחדו; ששם עלו שכמים שכמי יה. עדות לישראל.
 להודות לשם יי; כי שמה ישובי כסאות למשפט. כסאות לבית
 דוד; שאלו שלום ירושלים. ישליו אהבניך; יהו שלום בחילך.
 שלחה בארמנתך; למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך;
 למען בית יי אלהינו. אבקשה טוב לך;

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני. הישבי בשמים; הנה כעיני
 עבדים אל יד אדוניהם. פעיני שפחה אל יד גברתה. בן
 עינינו אל יי אלהינו. עד שייחננו; חננו יי חננו. כי רב שבענו
 כיו; רפת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים. הבוז לגאונים;

שיר המעלות לדוד. לולי יי שיהיה לנו. יאמר נא ישראל;
 לולא יי שיהיה לנו. בקום עלינו אדם; אזי חיים בלעינו.
 פחרות אפם בנו; אזי חיים נשפוני. נחלה עבר על נפשנו.
 אזי עבר על נפשנו חיים הזדונים; פרוך יי. שלא נתננו טרף
 לשניהם; נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים. הפח נשפר. ואנחנו
 נמלטנו; עזרנו בשם יי. עשה שמים וארץ;

שיר המעלות הפטחים פי. פהר ציון לא ימוט. לעולם ישב;
 ירושלים הרים סביב לה. ויי סביב לעמו. מעתה ועד עולם; כי
 לא ינוח שכט הרשע על גורל הצדיקים. למען לא ישלחו הצדיקים
 בעולתה ידיהם; היטיבה יי לטובים. ולישרים בלבותם; והמטים
 עקלקלותם יוליכם יי את פעלי האון. שלום על ישראל;

ترنية المصاعد . ارفع عينيَّ الى الجبال . من حيث يأتي عوني : معونتي من عند الرب . صانع السموات والارض : لا يدع رجلك تزل . لا ينس حافظك : انه لا ينس ولا ينام . حافظ اسرائيل : الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى : لا تضربك الشمس في النهار . ولا القمر في الليل : الرب يحفظك من كل شرٍ . يحفظ نفسك : الرب يحفظ خربجك ودخولك . من الآن والى الدهر (مز ١٢١)

ترنية المصاعد لداود . فرحت بالقائلين لي . الى بيت الرب نذهب : وقف ارجلنا . في ابوابك يا اورشليم : اورشليم المبنية . كمدينة متصلة كلها : حيث صعدت الاسباط اسباط الرب شهادةً لاسرائيل . ليحمدوا اسم الرب : لانه هناك استوت الكراسي للقضاء . كراسي بيت داود : اسألوا سلامة اورشليم . ليسترح محبوبك : ليكن سلام في ابراجك . راحة في قصورك : من اجل اخوتي واصحابي . لا قولن سلام بك : من اجل بيت الرب الهنا . التمس لك خيراً (مز ١٢٢)

ترنية المصاعد . اليك رفعت عيني . يا ساكناً في السموات : هوذا كما ان عيون العبيد نحو ايدي سادتهم . كما ان عيني الجارية نحو يد سيدتها . هكذا عيوننا نحو الرب الهنا . حتى يتأرف علينا : ارحمنا يا رب ارحمنا . لا تكثر اماً ما امتلانا هواناً : كثيراً ما اشبعت انفسنا من هزء المستريحين . واهانة المستكبرين (مز ١٢٣)

ترنية المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا . ليقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا . عند ما قام الناس علينا : اذاً لا تبلعونا احياءً . عند احتياه غضبهم علينا : اذاً لجرقتنا المياه . لعب السيل على انفسنا : اذاً لعبت على انفسنا . المياه الطامية : مبارك الرب الذي لم يسلعنا فريسةً لاسنانهم : انقلت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين الفخ انكسر . ونحن انقلتنا : عوتنا باسم الرب . الصانع السموات والارض (مز ١٢٤)

المتوكلون على الرب . مثل جبل صهيون الذي لا يتزعزع بل يسكن الى الدهر : اورشليم الجبال حولها والرب حول شعبه . من الآن والى الدهر : لانه لا تستقر عصا الاشرار على نصيب الصديقين . لكيلا يمد الصديقون ايديهم الى الاثم . أحسن يا رب الى الصالحين . والى المستقيمي القلوب : اما العادلون الى طرقٍ معوجة . فيذهبهم الرب مع فعلة الاثم . سلام على اسرائيل (مز ١٢٥)

שיר המעלות. בשוב יי את שיבת ציון. היינו פחלמים: אז ימלא
 שחוק פיני ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים. הגדיל יי לעשות
 עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו. היינו שלמים: שובה יי את
 שביתנו. באפיקים בנגב: הורעים בדמעה. ברנה יקצרו: הלך
 ילך ובכה נשא משך הזרע. בא יבא ברנה. נשא אלמתי:

שיר המעלות לשלמה. אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו.
 אם יי לא ישמר-עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משפמי
 קום מאחרי שבת. אכלי לחם העצבים. פן יתן לידידו שנה:
 הנה נחלת יי פנים. שר פרי הפטן: פחצים פנד גבור. פן בני
 הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו.
 כי ידברו את אויבים בשער:

שיר המעלות. אשרי פל-ירא יי. ההלך בדרךיו: יגיע פפיך פי
 תאכל. אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בנרתי ביתך.
 פניך בשתלי זיתים. סביב לשלחנה: הנה כי בן יברך גבר. ירא
 יי: יברכה יי מציון. וראה בטוב ירושלם. כל ימי חיך: וראה
 פנים לכניך. שלום על ישראל:

שיר המעלות. רפת צרוני מנעורי. יאמר נא ישראל: רפת צרוני
 מנעורי. גם לא יכלו לי: על גפי חרשו חרשים. האריכו
 למעניתם: יי צדיק. קצין עבות רשעים: יבשו ויסגו אחר.
 כל שנאי ציון: יהיו פחציר גנות. שפקמת שלת יבש: שלא
 מלא כפו קוצר. וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים ברפת יי
 אליכם. פרכנו אתכם בשם יי:

שיר המעלות. מפעמקים קראתיך יי: יי שמעה בקולי. תהינה
 אזניך קשכות. לקול תחנוני: אם עונות תשמרה. יי מי
 יעמד: פי עמך הפליחה. למען תנרא: קויתי יי קוטה נפשי.
 ולדברו הוהלתי: נפשי ליי. משמרים לפקר. שמרים לפקר:
 יחל ישראל אל יי. פי עם יי הקסד. והרפה עמו פדות: והוא
 יפדה את ישראל. מפל עונותיו:

ترنية المصاعد . عند ما رد الرب سبي صهيون . صرنا مثل الحالمين : حينئذٍ امتلأت افواهنا ضحكاً والسنتنا ترناً . حينئذٍ قالوا بين الأمم . ان الرب قد عظم العمل مع هؤلاء : عظم الرب العمل معنا . وصرنا فرحين : اردد يارب سينا . مثل السواقي في الجنوب : الذين يزرعون بالدموع . يحصدون بالاتبهاج . الذاهب ذهاباً بالبكاء حاملاً مبدراً للزرع جيئاً بجي . بالترنم . حاملاً حزمه (مز ١٢٦)

ترنية المصاعد لسليمان : ان لم بين الرب البيت فباطلاً يتعب البناءون . ان لم يحفظ الرب المدينة . فباطلاً يسهر الحارس : باطل هو لكم ان تذكروا الى القيام مؤخرين الجلوس آكلين . خبز الاتعاب . ولكنه يعطي حبيبه نوماً : هوذا البنون ميراث من عند الرب . ثمرة البطن اجرة : كسهم بيد جبار . هكذا ابنا الشيبية : طوبى للذي ملاء جعبته منهم . لا يخزون . بل يكلمون الاعداء في الباب (مز ١٢٧)

ترنية المصاعد . طوبى لكل من يتقى الرب . ويسلك في طريقه : لانك تاكل تب يدك . طوباك وخير لك : امرأتك مثل كرمة مشمرة في جوانب بيتك . بنوك مثل غروس الزيتون . حول مائدتك : هكذا يبارك الرجل . المتقى الرب : يباركك الرب من صهيون وتبصر خير اورشليم . كل ايام حياتك . وترى بني بنيك . سلام على اسرائيل (مز ١٢٨)

ترنية المصاعد . كثيراً ما ضايقوني . منذ شباني ليقبل اسرائيل : كثيراً ما ضايقوني منذ شباني . لكن لم يقدروا عليّ : على ظهري حرث الحراث . طولوا اتلامهم : الرب صديق . قطع ربط الاشرار : فليخز ويليرتد الى الوراء . كل منغضي صهيون : ليكونوا ككشب السطوح . الذي يبس قبل ان يقطع : الذي لا يملاء الحاصد كفه منه . ولا الحزم حضنه : ولا يقول العابرون بركة الرب عليكم . باركنا كم باسم الرب (مز ١٢٩)

ترنية المصاعد . من الاعماق صرخت اليك يارب : يارب اسمع صوتي لتكن اذنك مصغيتين . الى صوت تضرعائي : ان كنت تراقب الآثام يارب . ياسيد فمن يقف : لان عندك المغفرة . لكي يخاف منك : انتظرتك يارب انتظرت نفسي . وبكلامه رجوت : نفسي تنتظر الرب . اكثر من المراقبين الصبح . اكثر من المراقبين الصبح : ليرج اسرائيل الرب لان عند الرب الرحمة . وعنده فدى كثير : وهو يفدي اسرائيل . من كل آثامه (مز ١٣٠)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד . יי לא נָבֵה לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי . וְלֹא הִלַּכְתִּי
בַּגְּדֵלוֹת וּבַנִּפְלְאוֹת מִמֶּנִּי : אִם לֹא שְׁוִיתִי וְדוּמַמְתִּי נִפְשִׁי
בַּגָּמַל עָלַי אֲמוּ . בַּגָּמַל עָלַי נִפְשִׁי : יְהִל יִשְׂרָאֵל אֵל יי . מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת . זְכוֹר יי לְדָוִד . אֵת כָּל-עֲנוֹתָיו : אֲשֶׁר נִשְׁפַּע לִי .
נָדַר לְאֲבִיר יַעֲקֹב : אִם אֲבֵא בְּאֶהָל בֵּיתִי . אִם אֶעֱלֶה עַל
עָרֶשׁ יִצְעָקִי : אִם אֶתֵּן שְׁנֵת לְעֵינַי . לְעַפְעָפִי תִּנּוּמָה : עַד אֲמָצֵא
מָקוֹם לִי . מִשְׁפָּנוֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב : הִנֵּה שְׁמַעְנִיהָ בְּאֶפְרָתָה . מִצְאֲנִיהָ
בְּשֹׁרֵי יָעַר : נִכְוָאָה לְמִשְׁפָּנוֹתָיו . נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַרֹּם רִגְלָיו : קוֹמָה יי
לְמִנוּחָתָךְ . אֶתָּה וְאַרְוֶן עֲזָךְ : כִּהְיִיךָ יִלְפָשׁוּ צֶדֶק . וְחִסְדִּיךָ יִרְנְנִי :
כַּעֲבִיר דָּוִד עַבְדְּךָ . אֵל תָּשֻׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךְ : נִשְׁפַּע יי לְדָוִד אֶמֶת
לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בְטֻמְאָתָךְ . אֲשִׁית לְכֶסֶף לָךְ : אִם יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ
כְּרִיתִי וְעַדְתִּי זֹו אֲלַמְּדֶם גַּם בְּנֵיהֶם עַדִּי עַד . יִשְׁכְּבוּ לְכֶסֶף לָךְ : כִּי
כָּהֵר יי בְּצִיּוֹן . אֲנִיָּה לְמוֹשָׁב לוֹ : זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד . פֶּה אֲשַׁב
כִּי אוֹיְתִיָּה : צִידָה בְּרֶךְ אֲכַרְךָ . אֲכִיּוֹנִיָּה אֲשַׁפִּיעַ לָחֶם : וְכִהְיִיָּה
אֲלִבִּישׁ יִשַׁע . וְחִסְדִּיךָ רַבֵּן יִרְנְנִי : שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד . עַרְבָתִי
גַּר לְמִשְׁיָחִי : אוֹיְבָיו אֲלִבִּישׁ בְּנֵשֶׁת . וְעָלְיוֹ יִצְיִן גִּזְרוֹ :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד . הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נָּעִים . שְׁכַת אַחִים גַּם יָחַד :
כַּשְׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ . יִרַד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֲהַרֵן . שִׁירַד עַל
כִּי מְדוּתָיו : כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירַד עַל הַרְבֵּי צִיּוֹן . כִּי שֵׁם צִוְּהָ יי
אֵת הַבְּרָכָה . חַיִּים עַד הָעוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת . הִנֵּה בְּרַכּוֹ אֵת יי כָּל עַבְדֵּי יי . הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי
בְּלִילוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ . וּבְרַכּוֹ אֵת יי : וּבְרַכְּךָ יי מִצִּיּוֹן .
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ :

יש אומרים כאן לשלמה אלהים מז' ע"ב

מִכְתָּם לְדָוִד . שְׁמִרְנֵי אֵל . כִּי חִסִּיתִי בְךָ : אֲמַרְתָּ לִּי אֲדָנָי אֶתָּה .
טוֹבְתִי כֹל עָלֶיךָ : לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּה . וְאֲדִיבִי כֹל חֶפְצֵי
כֶּסֶם : וְרַבּוֹ עֲצָבוֹתָם אַחַר מְהָרוּ . כֹּל אֶסְפֶּיָה נִסְכֵיהֶם מִדָּם . וּכְלֵ אֲשֵׂא
אֵת שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתַי : יי מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי . אֶתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי :

ترنية المصاعد لداود : يارب لم يرتفع قلبي ولم تستعل عيناى . ولم اسلك في العظام ولا في عجائب فوتي : بل هداث وسكت نفسي كفظيم نحو امه . نقدي نحوي كفظيم : ليرج اسرائيل الرب . من الآن والى الدهر (مز ١٣١)

ترنية المصاعد . اذكر يارب داود كل ذله : كيف حلف للرب . نذر لعزير يعقوب : لا ادخل خيمة بيتي . لا اصعد على سرير فراشي : لا اعطي وسناً لعيني . ولا نوماً لاجفاني : او اجد مقاماً للرب . مسكناً لعزير يعقوب : هوذا قد سمعنا به في افراثة . وجدناه في حقول الوعر : ندخل الى مساكنه . لنسجد عند موطى قدميه : قم يارب الى راحتك . انت وتابوت عزك : كهنتك يلبسون البر . واقياؤك يهتفون : من اجل داود عبدك . لا ترد وجهه مسيحك : اقمم الرب لداود بالحق لا يرجع عنه . من ثمرة بطنك . اجعل على كرسيك : ان حفظ بنوك عهدي وشهاداتي التي اعلمهم اياها فبنوهم ايضاً الى الابد . يجلسون على كرسيك : لان الرب قد اختار صهيون . اشتهاها مسكناً له : هذه هي راحتي الى الابد . ههنا اسكن لاني اشتيتها . طعامها ابارك بركة . مساكنها اشبع خبزاً : كهنتها البس خلاصاً . واقياؤها يهتفون هتافاً : هناك انبت قرناً لداود . رتبت سراجاً لمسيحي : اعداه البس خبزياً . وعليه يزهر اكليله (مز ١٣٢)

ترنية المصاعد لداود : هوذا ما احسن وما اجمل . ان يسكن الاخوة معاً : مثل الدهن الطيب على الراس التازل على اللحية لحية هرون . التازل الى طرف ثيابه : مثل ندى حرمون التازل على جبل صهيون . لانه هناك امر الرب بالبركة . حيوة الى الابد (مز ١٣٣)

ترنية المصاعد . هوذا باركوا الرب يا جميع عبيد الرب . الواقفين في بيت الرب بالايالي : ارفعوا ايديكم نحو القدس . وباركوا الرب : يباركك الرب من صهيون . الصانع السموات والارض (مز ١٣٤)

يقول البعض هنا « لسليمان . اللهم » . مزمور ٧٢

مذهبة لداود . احفظني يا الله لاني . عليك توكلت : قلت للرب انت سيدي . خيري لا شيء غيرك : القديسون الذين في الارض . والافاضل كل مسرتي . تكثر اوجاعهم الذين اسرعوا وراء آخر . لا اسكب سكائبهم من دم . ولا اذكر اسماءهم بشفتي : الرب نصيب قسمتي وكاسي . انت قابض قرعتي :

חֲכָלִים נָפְלוּ לִי בַנְעָמִים . אַף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי : אֶבְרָךְ אֶת שֵׁם
 יי אֲשֶׁר יַעֲצָנִי . אַף לִילֹת יִפְרוּנִי כְלִיּוֹתַי : שׁוֹיִתִּי יי לְגַנְדִּי תָמִיד .
 כִּי מִיּוֹמֵי כָל אָמוּט : לִבְנֵי שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי . אַף בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן
 לְבַטַח : כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל . לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שָׁחַת :
 תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ . נְעֻמוֹת בְּיַמִּינְךָ נִצַּח :

לְדוֹד . בְּרוּךְ יי צִוִּי . הַמְלַמֵּד יְדֵי לִקְרֹב . אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה :
 חֲסִדֵי וּמְצִינֹתַי מִשְׁנֵבִי וּמִפְלִטֵי לִי מִגְּנִי וּבֹו חֲסִיתִי . הַרְדֵּד
 עִמִּי תַחֲתִי : יי מָה אָדָם וְתַדְעֵהוּ . בֶּן אָנוּשׁ וְתַחֲשַׁבְהוּ : אָדָם
 לְהִקְלֵ דָמָה . יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר : יי הַט שְׁמִיךְ וְתַרְר . גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנִי :
 בְּרוּךְ בְּרַק וְתַפִּיצֵם . שְׁלַח חֲצִיף וְתַהַמֵּם : שְׁלַח יְדִיךָ מִמְרוֹם . פְּצַנִּי
 וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר : אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְרַת שָׁוְא . וַיִּמְנָם
 יָמִין שִׁקֵּר : אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ . בְּגִבְלֵ עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה לָךְ :
 הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים . הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה :
 פְּצַנִּי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר . אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְרַת שָׁוְא . וַיִּמְנָם יָמִין
 שִׁקֵּר : אֲשֶׁר בְּנֵינוּ בְּנִטְעִים מְגַדְלִים בְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזָוִית .
 מְחַטְבוֹת תְּבִנִית הַיֶּכֶל : מְזַנְנֵי מְלֵאִים מְפִיקִים מִזֵּן אֵל זָן . צֹאנֵנוּ
 מְאֻלִּפוֹת מְרַבְבוֹת בְּחַוְצוֹתֵינוּ : אֱלוֹפֵינוּ מְסַבְלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין
 יוֹצֵאת . וְאֵין צְנוּחָה בְּרַחֲבֵינוּ : אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ . אֲשֶׁרֵי
 הָעַם שֵׁנִי אֱלֹהֵי :

לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ . יָאֵר פְּנֵינוּ
 אֲתַנּוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאַרְצֵי דְרָבָדָה . בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ :
 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים . יוֹדוּךָ עַמִּים בָּלָם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים .
 כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל . וְלְאֻמִּים בְּאַרְצֵי תַנְחֵם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים . יוֹדוּךָ עַמִּים בָּלָם : אֲרֵץ נְתַנָּה יְבוּלָה . יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים . וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֲרֶץ :

جبال وقعت لي في النعماء . فالميراث حسن عندي : ابارك الرب الذي نصحني . وايضاً بالليل تذرني كليتيّ : جعلت الرب امامي في كل حين . لانه عن يميني فلا اترزعزع : لذلك فرح قلبي وابتهجت روحي . جسدي ايضاً يسكن مطمئناً : لانك لن تترك نفسي في الهاوية . لن تدع قهيق يري فساداً : تعرفني سبيل الحيوّة . امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (مز ١٦) .

لداود . مبارك الرب صخرتي الذي يعلم يديّ القتال . واصابي الحرب . رحمتي وملجأ صرحتي ومنقذي مجني والذي عليه توكلت . الخضع شعبي تحتي : يارب اي شيء هو الانسان حتى تعرفه . او ابن الانسان حتى تفكر به : الانسان اشبه فقحّة . ايامه مثل ظلٍ عابر : يارب طأطأ سمواتك وانزل . المس الجبال فتدخن : ابرق بروقاً وبددهم . ارسل اسهمك وازعجهم : ارسل يدك من العلاء . اهتذي ونجني من المياه الكثيرة . من ايدي الغرباء : الذي تكلمت افواههم بالباطل ويمينهم يمين كذب : يا الله ارنم لك ترنيمة جديدة . برباب ذات عشرة اوتار ارنم لك : المعطي خلاصاً للملوك . المنقذ داود عبده من السيف السوء : اهتذي ونجني من ايدي الغرباء الذين تكلمت افواههم بالباطل . ويمينهم يمين كذب : لكي يكون بنونا مثل الغروس النامية في شبيبها . بناتنا كاعمدة الزوايا . منحوتات حسب بناء هيكلٍ : اهراؤنا ملائكة تفيض من صنفٍ فصنف . اغنامنا تتجج الوفاً . وربواتٍ في شوارعنا : بقرنا محملة . لا اقتحام ولا هجوم . ولا شكوى في شوارعنا : طوبى للشعب الذي له كهذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (مز ١٤٤)

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور . تسيحة : ليتحنن الله علينا وليباركنا . ليز بوجهه علينا . سلاه : لكي يعرف في الارض طريقك . وفي كل الامم خلاصك : يحمذك الشعوب يا الله . يحمذك الشعوب كلهم : تفرح وتبتهج الامم لانك تدين الشعوب بالاستقامة . وائم الارض تهديهم . سلاه : يحمذك الشعوب يا الله . يحمذك الشعوب كلهم : الارض اعطت غلتها . يباركنا الله الهنا : يباركنا الله . وتخشاه كل اقاصي الارض (مز ٦٧)

מתפללים ערבית כהול כמו בדרך צ"ב ובעמידה אומרים אתה חוננתנו ואחר כך
 יהי שם יי מבורך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו.
 מהלל שם יי: יי אדננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:
 קדיש לעילא בדרך נ"ה. ואחר כך אומרים:

שובה יי עד מתי. והנחם על עבדיך: שבעני בפקר חסדיך.
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו. שנות
 ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך. והדרך על בניהם: ויהי
 נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו פוננה עלינו. ומעשה
 ידינו פוננהו:

ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי. ומצידתי
 אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח קושי. מדבר היות:
 באברתו יסוד לך ותחת כנפיו תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא
 תירא מפחד לילה. מחין יעוף יומם: מדבר באפל יהלך. מקטב
 ישוד צדדים: ופל מצדך אלף ורבקה מימך. אליך לא יגש:
 רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי אפה יי מחסי. עליון
 שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה. ונגע לא יקרב באהלך: כי
 מלאכיו יצוה לך. לשמך בכל דרכיך: על פנים ישאונה. פן
 תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך. תרמס כפיר ותנין: כי
 בי השק ואפלטוהו. אשנבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו. עמו אנכי
 בצרה. אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי:

ואומרים אתה קדוש. וברוך אלהינו בדרך קליה

קדיש התקבל בדרך ע"ח ואחר כך

הברלה

זכור לטוב. שבויע טוב. ויהיה בסימן טוב:

אלהו הנביא. אלהו הנביא. אלהו הנביא. במהרה יבא אלינו.
 עם משיח בן דוד:

يصلون صلاة المساء كبقية ايام الاسبوع كما في صحيفة ٩٢ وفي العامية يقولون "انت تكرمت علينا"

ليكن اسم الرب مباركاً من الآن وإلى الأبد : من مشرق الشمس الى مغربها
اسم الرب مسبح ايها الرب سيدنا ما مجد اسمك في كل الارض .

قديش لبيلا في صحيفة ٥٥ . ثم يقولون

ارجع يا رب حتى متى . وترأف على عبيدك : اشبعنا بالعداء من رحمتك . فنتبجح
ونفرح كل ايامنا : فرحنا كالايام التي فيها اذلتنا . كالسنين التي رأينا فيها شراً : ليظهر
فملك لعبيدك . وجلالك لبنيهم : ولتكن نعمة الرب الهنا علينا وعمل ايدينا ثبت علينا .
وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠ : ١٣ - ١٧)

الساكن في ستر العلي . في ظل القدير بيت : اقول للرب ملجأ . وحصني الهني
فانكل عليه : لانه ينجيك من فخ الصياد . ومن الوباء الحظر : بخوافيه يظلك وتحت
اجنحته تحتمي . ترس ومجن حقه : لا تخشى من خوف الليل . ولا من سهم يطير في
النهار : ولا من وباء يسلك في الدجى . ولا من هلاك يفسد في الظهيرة : يسقط عن
جانبك الف وربوات عن يمينك . اليك لا يقرب : انما بيمينك تنظر . وترى مجازاة
الاشرار : لانك قلت انت يا رب ماجأ . جعلت العلي مسكنك : لا يلايك شر .
ولا تدنو ضربة من خيمتك : لانه يوصي ملائكته بك . لكي يحفظوك في كل طريقك :
على الايدي يحمونك . لئلا تصطم بحجر رجلك : على الاسد والصل تطيء . الشبل والثعبان
تدوس : لانه تعلق بي انجيء . ارفعه لانه عرف اسمي : يدعوني فاستجيب له . معه
انا في الضيق . اتقده واجده : من طول الايام اشبعه . واريه خلاصي (مز ٩١)

ثم يقولون « انت قدوس . مبارك الهنا » في صحيفة ١٣٥

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨ وبعد ذلك

الهبة (١)

ليكن ذكر اسم ايليا النبي للخير . ليكن الاسبوع حسناً ولفال حسن .

ايليا النبي . ايليا النبي . ايليا النبي . لياتي الينا عاجلاً

مع المسيح بن داوود

איש אשר קנא לשם האל . איש בשר שלום על יד יקותיאל .
איש נש ויכפר על פני ישראל : אליהו הנביא

איש דורות שנים עשר ראו עיניו . איש הנקרא בעל שער בסימניו .
איש ואזור עור אזור במתניו : אליהו הנביא

איש זעף על עובדי המנים . איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים .
איש טל ומטר עצר שלש שנים : אליהו הנביא

איש יצא למצוא לנפשו נחת . איש כלכלוהו העורכים ולא מת לשחת
איש למענו נתברכו כד וצפחת : אליהו הנביא

איש מוסריו הקשיבו כמהים . איש נענה באש משמי גבוהים .
איש שחו אחריו יי הוא האלהים : אליהו הנביא

איש עתיד להשתלח משמי ערבות . איש פקיד על כל בשורות טובות
איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות : אליהו הנביא

איש קרא קנא קנאתי לוי בתפארה . איש רכב על סוסי אש ועלה
בפירה . איש שלא טעם מיתה וקבורה : אליהו הנביא

תשבי תצילנו מפוי אריות . תבשרנו בשורות טובות במוצאי שבתות .
תשמחנו בנים על אבות : אליהו הנביא

איש תשבי על שמו נקרא . תצליחנו על ידו פתורה . תשמיענו מפוי
בשורה טובה במהרה . תוציאנו מאפלה לאורה אליהו הנביא

אשרי מי שראה פניו בחלום . אשרי מי שנתן לו שלום .
והחזיר לו שלום . יהיה יברך את עמו בשלום : אליהו הנביא

פפתוב הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא . לפני בוא יום
יי הגדול והנורא : והשיב לב אבות על בנים . ולב בנים על אבותם :

مرءٌ رأى وغار لاسمك الجليلُ من بشر السلام مع يهوئيلُ
ايليا النبي وهو الذي كفر ذنب اسرائيلُ

مرءٌ عصوراً قد رأى اثني عشرُ وأشعراً لقبه قد انتشرُ
ايليا النبي منطلقاً بسير جلدٍ في البشرُ

ثار على عبادِ شمس وقرُ فنع الغيوث عن بني البشرُ
ايليا النبي ثلاث اعوام كذا الظل المطرُ

من اجل راحة النفوس قد سرى قد عاله الغربان موتاً لم يرى
ايليا النبي تقديس كوزٍ جرةٍ له جرى

من قد صنى متضع تاديبه رب العلى بالنار قد اجابهُ
ايليا النبي الله رب اعلنت احبابه

مرءٌ من العلى لنا سيرسلُ مرءٌ على بشائرٍ موكلُ
ايليا النبي قلب بنينٍ مع آباءٍ يجعلُ

من قال قد غرت لرب الفخرِ ريحاً علا على خيول الجمرِ
ايليا النبي من لم يذق موتاً وطعم القبرِ

ومن اسود كاسرات نجنا بشائراً صالحةً امنح لنا
عند انتهاء يوم سبت نخرنا وأفرح البنين مع آباءنا

مرءٌ يتشيى لقد دعي لنا لنحفظن عن يده توراتنا
بشارةً حسنةً عجل لنا هبنا الضيا بعد الظلام ربنا

طوبى لراء وجهه عند المنام طوبى لمن اليه قد رد السلام
طوبى لمن حياه ايضاً بالسلام يبارك الاله شعبي بالسلام

كما هو مكتوب « هاءنذا ارسل اليكم ايليا النبي قبل مجيء يوم الرب العظيم والخوف
يفرد قلب الآباء الى الابناء . وقلب الابناء الى آباءهم (ملا ٣ : ٢٣ و ٢٤)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב . הִחַל עָלֵינוּ אֶת
 (שִׁשֶׁת) יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם . חֲשׂוּכִים מִכָּל
 חַמָּא וְפִשַׁע . וּמִנְקִים מִכָּל עֵזוֹן וְאִשְׁמָה וְדִשְׁע . וּמִדְּבָקִים בְּתַלְמוּד
 תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְחַנּוּנִים הַעֲדָה וּבִינָה וְהַשְׁכָּל מֵאַתָּה : וְתִשְׁמִיעֵנוּ
 בְּדָם שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה . וְלֹא תַעֲלֶה קִנְיָתָנוּ עַל לֵב אָדָם . וְלֹא קִנְיָת
 אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִפְנֵינוּ : מִלִּפְנֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ שִׁים בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ . וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה
 טוֹבָה וּמַחְשָׁבָה טוֹבָה . אֲמִצּוֹ : בְּרַחוּ . גְּדִלוֹ . קְיוּמוֹ . קִיּוֹם עֲצָזוֹ .
 בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר . יִתֵּן לָךְ כֹּל־בְּכָרְךָ . וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא : וְנֶאֱמַר . וְתִגְזַר
 אֲמָר וְיִקַּס־לָךְ . וְעַל דְּרַבִּיךָ נְגִידָה אֹדֵר : וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחְשָׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה . הֲפֹר עֲצָתוֹ .
 בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר . יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם . הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : וְנֶאֱמַר .
 עֲצוֹ עֲצָה וְתוֹפָר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל : וּפְתַח לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּזֶה הַשְׁבוּעַ וּבְכָל שְׁבוּעַ וְשְׁבוּעַ . שְׁעָרֵי אֹרֶז . שְׁעָרֵי
 בְּרָכָה . שְׁעָרֵי גִילָה . שְׁעָרֵי דִיצָה . שְׁעָרֵי הַעֲדָה . שְׁעָרֵי הַיָּד וְהַדָּר .
 שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב . שְׁעָרֵי זְמֵרָה . שְׁעָרֵי חֲדוּהָ . שְׁעָרֵי חֲמֻלָה . שְׁעָרֵי חֵן
 וְחֶסֶד . שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים . שְׁעָרֵי טוֹבָה . שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה . שְׁעָרֵי כִפְרוֹת .
 שְׁעָרֵי כֹל־כְּלָה . שְׁעָרֵי לְמוּד תוֹרָה לְשִׁמְחָה . שְׁעָרֵי מְיוֹן . שְׁעָרֵי מְחִילָה .
 שְׁעָרֵי נְחֻמָּה . שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי עֲזָרָה . שְׁעָרֵי פְדוּת . שְׁעָרֵי פְרֻנְסָה
 טוֹבָה . שְׁעָרֵי צְדָקָה . שְׁעָרֵי צְהֻלָה . שְׁעָרֵי קוּמְמִיּוֹת . שְׁעָרֵי רְפוּאָה
 שְׁלָמָה . שְׁעָרֵי שְׁלוֹם . שְׁעָרֵי שְׁלוֹהָ . שְׁעָרֵי תוֹרָה . שְׁעָרֵי תַפְלָה .
 שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה . שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה . כְּפָתוּב . וְתִשְׁעַת צְדִיקִים מִיֵּי .
 מְעוּזִים בַּעַת צָרָה : וְעִזְרָם יי וְיִפְלְטֵם . יִפְלְטֵם מִדְּשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם
 כִּי חָסוּ בוֹ : וְנֶאֱמַר . חֲשַׁף יי אֶת זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִם .
 וְרָאוּ כָּל אֲפֹסֵי אֲרָץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : וְנֶאֱמַר . קוֹל צוֹפֵיךָ נִשְׂאוּ
 קוֹל יַחְדָּו וְרַנְּנוּ . כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוֹב יי צִיּוֹן : וְקִנְס־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מִקְרָא שְׁפָתוּב . מַה נָּאוּ עַל הַדְּרִים רַגְלֵי מְכַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם .
 מְבַשֵּׁר טוֹב . מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה . אוֹמֵר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֵיךָ :

الهنا واله آباؤنا . بفالح حسن وطالع سعيد ابداء لنا لسلام ستة (١) ايام العمل الآتية
امانا . لتكن مجردة عن كل خطيئة وجرم . ومنزهة عن كل ذنب واثم وشر . ومقرونة
بدرس الشريعة والاعمال الحسنة . وبرأفة ومعرفة وفهم وذكاء من لديك . وسمعنا فيها
السرور والفرح . ولا تجعل قلب انسان ان يحسدنا او قلبنا يحسد احداً ما . ماكننا
والهنا اجمل البركة والسعة والتجاح في كل اعمال ايدينا . وكل الذي يشور لاجلنا ولاجل
شعبك اسرائيل مشورة حسنة وافكار حسنة . قويه . باركة . عظيمة . ثبته وثبت مشورته
كالكلام الذي قيل « ليعطك حسب قلبك ويتم كل رأيك » (مز ٢٠ : ٥) . وقيل
« ونحزم امراً فيثبت لك وعلى طرقك يضيء نور » (اي ٢٢ : ٢٨) . وكل الذي
يشور لاجلنا ولاجل شعبك اسرائيل مشورة ليست حسنة . وافكاراً ليست حسنة .
ابطل مشورته كالكلام الذي قيل « الرب ابطال مؤامرة الائم . لاشئ افكار الشعوب »
(مز ٣٣ : ١١) . وقيل « تشاوروا مشورة فتبطل تكلموا كلمة فلا تقوم لان الله معنا »
(اش ٨ : ١٠) . وافتح لنا يارب الهنا في هذا الاسبوع . وفي كل اسبوع ابواب النور .
ابواب البركة . ابواب السرور . ابواب الابهام . ابواب المعرفة . ابواب الجلال والمجد .
ابواب الاجتماع الصالح . ابواب الترتيل . ابواب الهجة . ابواب الشفقة . ابواب الخنو
والاحسان . ابواب الحياة السعيدة . ابواب الخير . ابواب الفرج . ابواب الغفران .
ابواب التغذية . ابواب تعلم التوراة حباً بها . ابواب القوت . ابواب العفو . ابواب التعزية .
ابواب السماح . ابواب المساعدة . ابواب الفداء . ابواب المعاش الحيد . ابواب البر .
ابواب الجبور . ابواب الاستقامة . ابواب الشفاء التام . ابواب السلام . ابواب الاطمئنان .
ابواب الشريعة . ابواب الصلاة . ابواب التوبة . ابواب الخلاص . كما هو مكتوب
« اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب حصنهم في زمن الضيق : ويعينهم وينجيهم .
ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتسوا به (مز ٣٧ : ٣٩ - ٤٠) . وقيل « قد شعر
الرب عن ذراع قدسه امام عيون كل الائم فترى كل اطراف الارض خلاص الهنا »
(اش ٥٢ : ١٠) . وقيل « صوت مراقبيك يرفعون صوتهم . يتربنون معاً . لانهم
ييصرون عيناً لعين عند رجوع الرب الى صهيون (اش ٥٢ : ٨) . وثبت لنا يارب الهنا
الآية المكتوبة « ما اجمل على الحيلال قديمي المبشر الخبىر بالسلام المبشر بالخير . الخبىر
بالخلاص . القائل لصهيون قد ملك الهك (اش ٥٢ : ٧) .

ראשון לציון הנה הנם . ולירושלם מבשר אמת :

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד . פי עזי וזמרת נה . מהיולי
לישועה : ושאתם מים בששון . ממעיני הלישועה : לני
הלישועה . על עמד ברכתך סלה : יי צבאות עמנו . משנב לנו
אלהי יעקב סלה :

פום ישועות אשא . ובשם יי אקרא : אגא יי הושיעה נא . אגא
יי הצליחה נא : הצליחנו . הצליח דרבינו . הצליח למודנו .

ושלח ברכה רחקה והצלחה בכל מעשה ידינו : פדכתיב . ישא ברכה
מאת יי וצדקה מאלהי ישעו : ליהודים היתה אורה ושמחה . וששון
ויקר : וכתוב . ויהי דוד לכל דרכיו משכיל . וני עמו בן יהנה עמנו :

סברי מרגן . פרוף אמה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
פרוף אמה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי (עשבי) (מיני) בשמים :
פרוף אמה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

פרוף אמה יי אלהינו מלך העולם . המבדיל בין קדש לחול . ובין
אור לחושך . ובין ישראל לעמים . ובין יום השביעי . לששת ימי
המעשה : פרוף אמה יי המבדיל בין קדש לחול :

ישתה כל הכוס או רובו ויברך ברכה אחרונה .

ואומרים קדיש יהא שלמא . שיר למעלות אשא ברך קמיה . קדיש יהא שלמא .

ברכו . עלינו לשביח . על כן נקוה לך ברך פ"ג .

ויש גומרים ההבדלה בבית

במוצאי יום מנוחה	המציא לעמדך רחקה
שלח תשבי לנאנחה	ונסו יגון ונאנחה :
יאתה לך צורי	לקבץ עם מפזרי
מיד גוי אכזרי	אשר פרה לי שוהה :
עת דודים תעורר אל	למלט עם אשר שואל
ראות טובך פבוא גואל	לשה פזורה נדהה :

انا اولاً قلت لصهيون هاهاهم ولاورشليم جعلت مبشراً (اش ٤١ : ٢٧)

هوذا الله خلاصي فاطمئن . ولا ارتعب . لان ياه يهوه قوتي وترنيقي وقد صار لي خلاصاً : فتستقون مياهاً بفرح من ينابيع الخلاص (اش ١٢ : ٣ و٢) . للرب الخلاص . على شعبك بركتك . سلاه (مز ٣ : ٩) . رب الجنود مضا . ملجأنا اله يعقوب . سلاه (٤٦ : ١٢) .

كاس الخلاص اتناول وباسم الرب ادعو (مز ١١٦ : ١٣) . آه يارب خاص . آه يارب نجح (١١٨ : ٢٥) . نجحنا نجح طرفنا . نجح تعليمنا . كما هو مكتوب « يحمل بركة من عند الرب وبراً من اله خلاصه (٢٤ : ٥) . وكان لليهود نور وفرح وبهجة وكرامة » (اش ٨ : ١٦) . ليكن لنا هكذا : ومكتوب « وكان داود مفلحاً في جميع طرقه والرب معه (صم ١ : ١٨ : ١٤) . هكذا ليكن معنا

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الخالق اشجار (او اعشاب) عطرية . (او انواع عطور) مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الخالق انوار النار مبارك انت يارب الهنا ملك العالم المميز بين المقدس والغير المقدس وبين النور والظلام وبين اسرائيل والشعوب وبين اليوم السابع وستة ايام العمل . مبارك انت يارب الهنا المميز بين المقدس والغير المقدس .

بشرب كل الكاس او اكثره . وبارك البركة الاخيرة يقولون قديش يه شلاما . « وترنيمة المصاعد . ارفع » في صحفة ١٤٥ . وقديش يه شلاما ثم « باركو . ومن الواجب علينا . ولذلك قظر » في صحفة ٨٣ . ويتم البعض الهدية في البيت

عند انقضاء السبت يوم الراحة	واوجد لشعبك التقي الفساحه
وارسل لمن الآن في المناحه	تشي وابعده غمه آراحه
بك يلبق صخرنا الممجدا	ان تجمعن شملي المبسدا
من يد شعب ظالم وقد غدا	لي حافراً وشاهراً سلاحه
ياربنا اذكرن وقت الحب	ومر باقاز لهذا الشعب
ير سخاك بمسيح الرب	واجمع خرافاً ضالة في الساحة

קרא ישע לעם נדבָה	אל דגול מרַבָּה
יהי השָׁבוֹעַ הַפֶּא	לישועָה ולרַחֲמָה
פת ציון השְׁבוּלָה	אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה
מַהֲרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה	אִם הַפְּנִים שְׂמֵחָה
מַעֲנֹת אֲזִי יִזְבּוּן	וּפְדוּיִים עוֹד יִשׁוּבוּן
וּמִי יִשַׁע יִשְׁאַכּוּן	וְהַצָּרָה נִשְׁפָּחָה
נָחָה עִמָּךְ פֶּאֶב רַחֲמֵן	יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֱלֹמֵן
דַּבֵּר יי אֲשֶׁר נֶאֱמַן	בְּדַקִּימָךְ הַבְּטָחָה
וַיְדִידִים פְּלִשְׁי חֲרִין	נְגִינָתָם יִפְצְחוּ בְּמַרְץ
פְּלִי צְוָחָה וּבְלִי פְרִין	אִין יוֹצֵאת וְאִין צְוָחָה
יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה	בְּנִבּוֹאת אָבִי חוּזָה
וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה	קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה
חֲזַק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ	אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּנוּ
וְהוּא יִשְׁלַח בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ	בְּרַכָּה רַחֲמָה וְהַצְלָחָה
בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה	שְׂמָךְ נוֹרָא עֲלִילָה
שְׁלַח תִּשְׁבְּוִי לְעַם סְגָלָה	רוּחַ שְׁשׁוֹן וְהַנְּחָה
קוֹל צְהֻלָּה וְרַנָּה	שְׂפָתֵינוּ אִז תִּרְנַנָּה
אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא	אָנָּה יי הַצְלִיחָה נָּא

חֲדָשׁ שְׁשׁוֹנֵי . אֵל נָּא וְהִבִּיא . אֵת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא :

אֲמִין וְחֲזַק רַפְיוֹן גְּדִי	בְּרַךְ מְלֹאכְתֵי וְכָל מַעֲבָדֵי
גּוֹאֲלֵי זְכוּר עֲנֵי וּמְרוּדֵי	דְּבָרָךְ הַטּוֹב הַקָּס לְעוֹדְדֵי
דַּרְזֵן וּשְׁלַח וְשִׂמַח לְבָבֵי	אֵת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא :

يا ربّيّ المحبوب من ربوات
فيه خلاص وكذا استراحه
مكروهةً اصحت في العيون
ام البنين في الصفا مرتاحه
فيرجع المسيّ للاوطان
والضيق ينسى نائلاً سماحه
ذا النسل من يضرع في الضيق لك
وعهدك الوثيق بالصرّاحه
غناهم بقوة يرغمون
فليس شك رافع صياحه
مثل نبوة نبي في الجهر
صوت الصفا ودائماً افراحه
وليعطين قديرنا سوائنا
بركةً منه كذا انجّاحه
سما اسمك المهيب يا رب الوفا
اكثّر له من سعة ازباحه
تشدو اليك سيدي شفاهنا
نطلب منك ربّ ان نتجنا

اكرم وناد الشعب بالنجاة
وليكن الاسبوع هذا الآتي
فيا ابنةً ثكلى لدى صهيون
قرينةً نودّ ان تكوني
منايع تقيض كالطوفان
ويستقي الخلاص بالامان
كوالد رحيم اهد شعبك
ثبت له يا ربنا كلامك
ان الاحبا من هلاك يخلصون
بلا صراخ او عناء يرتلون
ثم لتكن ايام هذا الشهر
ولنسمعن في البيت ذا الدهر
ليمنحن ربنا رجاءنا
وليجمعن في اليد مع اشغالنا
عند اقتضا يوم السرور والصفاء
وأرسلن تشي لشعب مصطفى
فبالسرور والنشيد والغنا
نطلب منك ربّ ان تقذنا

وواجبلاً اءت بايليا النبي
وصنعتي بارك مع اجتهادي
وقولك الصالح لاستردادي
ارسل لبسط القلب ايليا النبي

يا رب يا علي جدد طربي
قوّ وشدّد ارتحنا الايادي
وفقرى اذكر ربّ واضطهادي

- ועד והבן הי ספוקי . זמן מזוני להם הקי .
 הלב וכל טוב היש להניקי . טובך תשבע עוללי ויונקי .
 יבא משיחי לעיר מושבי . את אליהו הנביא :
 פוגן לעם זו צורי צור לחבוש . להם לאכול ובגד ללבוש .
 מקנאי יחנה יראה ויבוש . נוה הר ציון בקרוב תכבוש .
 ששוני יגדל בראות סביבי . את אליהו הנביא :
 עמון ומואב אותם תכלה . פדותך לעמך בקרוב תגלה .
 ציון תמלא מעם אלה . קרית מלך רב אז נעלה .
 שפן תשפן בתוך עם צבי . את אליהו הנביא :

- משביח שאון ימים . נטה עלינו שלומים .
 וברכות ממרומים . כל שבעת הימים :
 יהי שלום בחילנו . ושלוח על גבילנו .
 והצרים קהלנו . ישאף חילם צמים :
 ויערוך חין ערפני . לך יי מלפני .
 וגם פרך תברכנו . פקן בא בימים :
 אקדמך בנשיר רחשי . במוצאי יום קדשי .
 בשני ובשלישי . אזמרך בלאמים :
 בך הוא תוחלתנו . ישנה עזרתנו .
 בנאלת את אבותינו . גאלנו מעמים :
 השיבנו כמראשון . נצרתנו כבת אישון .
 היש ביאת נין נחשון . ומהר קץ הימים :
 קרא נא שנת רצון . נוהג יוסף בצאן .
 ולצים המדוי לציון . יהיו משטח תרמים :

اجمع وهبني رب قدر حاجتي
عجل بخير دسم تغذيقي
هيء طعامي اليوم مع فريضي
اشبع رضيي الخير مع رضيي
اسكن معي المسيح ايليا النبي

امنح لهذا الشعب براء النفس
وحاسدي بنججل ليس
والخبز للاكل وثوب انلبس
صهيونك املك عاجلا في القدس
افرح اذ بالقرب ايليا النبي

موآب لي اعدم كذا عمونا
بشعبك املاء سيدي صهيونا
واعلن لشعبك الفدا المضمونا
كي في مدينة العلي نكونا
اسكن بوسط الشعب ايليا النبي

مسكناً للابحمر العظام
والبركات سيد الانام
انشر علينا راية السلام
اتساء هذي السبعة الايام

ليكن السلام في جيوشنا
ومن يريد الضيق في جموعنا
وليسد الامان في تخومنا
يمتص ثروة لديه الظامي

قيمتنا والحسن منسا الباهي
ولنمنحن بركات الله
فليحظيا بنعمة الاله
طول المدى كالشيخ في العوام

يا رب اهديك غناه نفسي
ثاني وثالث نهاري امسي
عند انتهاء يوم سبت قدسي
اشدو لدى الشعوب بالانعام

فيك وضمنا سيدي رجاءنا
ومثلما خلصت اباء لنا
اذ كنت في القديم دوما عوتنا
فتجننا من امم ظلام

ارجع الينا سالف القرون
اسرع بنسل المجد من نحشون
كذا احنا كجوبو العيون
واكمل الايام بالانعام

وُمر بعام للرضى والنعم
والهازئون بسكلام الحكم
يا قائداً ليوسف كالنعم
لبسقطوا في الفخ في الظلام

•	תְּכוּנַת כְּמִיּוֹם יְיָ שָׁמָּה	•	טִירְתִּי הַנְּשֻׁמָּה
:	יְיָ צוּר עוֹלָמִים	•	יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה
•	בְּהַר צִיּוֹן נִחַלְתָּךְ	•	נָחָה עִם זֶה סָגַלְתָּךְ
:	מִלְכוּת כָּל עוֹלָמִים	•	אֱלֹהִים אִינִי זִוְלָתְךָ
•	וְלִשְׁמוֹר כָּל מִצְוֹתֶיךָ	•	חֲזַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ
:	יְהִי לִפְנֵי תְּמִים	•	וְכָל הַיּוֹם בְּיַרְאֲתְךָ
•	הַשׁוֹכֵן שְׁמִי עֲלֶיךָ	•	צוּר רַב הָעֲלִילָיִה
:	כִּי אָרְכוּ הַיָּמִים	•	שְׁלַח לָנוּ אֱלֹהֵי
•	לְשׁוֹעַת מַאֲמִינֶיךָ	•	אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ
:	מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים	•	בְּהִתְחַנְּנִם לְפָנֶיךָ

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִשַּׁל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ . וְרַב דָּגָן וְתוֹרֵשׁ :
 יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמִים . הִנֵּה גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לָךְ בְּנֵי אֲמָךְ . אוֹרְרִיךָ אַרְוֹר וּמְבַרְכֶיךָ בְּרוּךְ : וְאֵל שְׂדֵי וְכַרְךָ אֲתָךְ
 וַיִּפְרֹךְ וַיַּרְבֶּךָ . וְהִיטָה לְקַהֵל עַמִּים : וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ
 וַיִּלְרַעַךְ אֲתָךְ . לְרִשְׁתָּךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרָךְ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם :
 מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וּכְרָכְךָ בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל . בְּרַכַּת
 תְּהוֹם רִבְצַת פַּחַת . בְּרַכַּת שְׂדֵים וְרַחֵם : בְּרַכַּת אָבִיךָ גְּבָרוּ עַל בְּרַכַּת
 הַדְּבַר עַד תַּאֲזוּת גְּבַעַת עוֹלָם . תְּהַיֵּינָה לְרֵאשִׁי יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד גִּזִּיר אֲחִיו :
 וְאַהֲבֶיךָ וּבְרַכֶּךָ וְהַרְבֶּךָ וּבְרַכֶּךָ פְּרִי בְטָנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ דָּגָנְךָ וְתוֹרֵשֶׁךָ
 וַיַּצְרֶכְךָ . שֹׁנֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צִאֲנָךְ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ : בְּרוּךְ תְּהַיֵּה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה כָּךְ עִקְר
 וְעַקְרָהּ וּבְבִהְמָתָךְ : וְהַסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל הַלֵּי וְכָל מְדוּי מִצְרַיִם הַרְעִים
 אֲשֶׁר יַדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמֶם כָּךְ וּנְתַנָּם בְּכָל שְׁנָאֶיךָ : בְּרוּךְ אֲתָה בְּעִיר .
 וּבְרוּךְ אֲתָה בְּשׂוֹרָה : בְּרוּךְ אֲתָה בְּבֹאֶךָ . וּבְרוּךְ אֲתָה בְּצִאֲתְךָ :
 בְּרוּךְ שְׁנָאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתָךְ : בְּרוּךְ פְּרִי בְטָנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ .
 שֹׁנֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צִאֲנָךְ : יַצּוּ יְיָ אֲתָךְ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ
 וּבְכָל מִשְׁלַח יָדֶךָ . וּבְרַכֶּךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתַּן לָךְ :

كذا اقم بناء قصري الحرب
 الرب ربي رجل للحرب
 وشعبك المختار قد بفضلكا
 ليس لنا يا ربنا كمثلكا
 فقوتنا يا رب في شريعتك
 وكل يوم مقبل في هيتك
 يا صخر في اعمالك القوية
 ارسل لنا نبينا ايليه
 لا تعلقن رب الانام اذنكا
 اذ بالصلاة ينظرن نحوكا
 هناك مثلما مضى يا ربي
 الرب صخر الدهر والاعوام
 لطود صهيون الذي من ارثكا
 ومدكك الباقي على الدوام
 ولنحفظن دائماً وصيتك
 يكون منا القلب بالتمام
 يا ساكناً سماءك العلية
 اذ طال وقت الصبر في الآلام
 لدى صراخنا بل اسمعن عبدكا
 مسكناً للابحجر العظام

فليعطك الله من ندى السماء . ومن دسم الارض وكثرة حنطة وخر : ليستبعد
 لك شعوب . ولتسجد لك قبائل . كن سيداً لاخوتك . ولايسجد لك بنو امك . ليكن
 لاعنوك ماعونين ومباركوك مباركين (تك ٢٧ : ٢٨ و ٢٩) . والله القدير يباركك
 ويملكك مثمراً ويكثرك فتكون جمهوراً من الشعوب ويعطيك بركة ابرهيم لك وانسلك
 معك لترث ارض غربتك التي اعطاها الله لابرهيم (٢٨ : ٣) . من اله ايك الذي يعينك
 ومن القادر على كل شىء الذي يباركك تأتي بركات السماء من فوق وبركات الغمر الرابض
 تحت . بركات التدين والرحم : بركات ايك فاقت على بركات ابوي . الى منية الاكام
 الدهرية تكون على راس يوسف وعلى قمة نذير اخوته (٤٩ : ٢٥ و ٢٦) ويحبك ويباركك
 ويكثرك ويبارك ثمرة بطنك وثمره ارضك قمحك وخرحك وزيتك وتاج بقرك واناث غنمك
 على الارض التي اقمس لابائك انه يعطيك اياها : مباركاً تكون فوق جميع الشعوب . لا
 يكون عقيم ولا عافر فيك ولا في بهائمك : ويرد الرب عنك كل مرض وكل ادواء مصر
 الرديئة التي عرفها لا يرضها عليك بل يجعلها على كل مبغضيك (تث ٧ : ١٣ - ١٥) .
 مباركاً تكون في المدينة . ومباركاً تكون في الحقل . مباركاً تكون في دخولك . ومباركاً
 تكون في خروجك : مباركة تكون سلتك ومعجنك . مباركة تكون ثمرة بطنك وثمره
 ارضك . وثمره بهائمك وتاج بقرك واناث (فراهيد) غنمك : يامر لك الرب بالبركة
 في خزائنك وفي كل ما تمتد اليه يدك . ويباركك في الارض التي يعطيك الرب الهك :

יפתח יי לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו .
 ולברך את כל מעשה ידך . והלוית גוים רבים ואמה לא תלנה :
 כי יי אלהיך ברכך באשר דבר לך . והעבטת גוים רבים ואמה
 לא תעבט . ומשלת בגוים רבים וברך לא ימשלו : אשרך ישראל
 מי כמוך . עם גושע ביי . מגן עזרך ואשר חרב גאותך . ויפחשו
 אויביך לך . ואמה על פמותימו תדרך :

ישראל גושע ביי תשועת עולמים . לא תבשו ולא תכלמו עד
 עולמי עד : ואכלתם אכול ושכוע והללתם את שם יי
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא . ולא יבשו עמי לעולם :
 וידעתם כי בקרב ישראל אני . ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא
 יבשו עמי לעולם : ופדוני יי ישכון ובאו ציון ברנה . ושמת עולם
 על ראשם ששון ושמחה ישיגי . ונסו גוון ואנחה : כי בשמחה
 תצאו ובשלוש תיבולו . ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל
 עצי השדה ימחאו כף : הנה אל ישועתי אבטח ולא אסתדר . כי
 עזי וזמרת יה יי . ויהי לי לישועה : ושאתם מים בששון . ממעיני
 הישועה : ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו . הודיעו בעמים
 עלילותיו . הזכירו כי נשגב שמו : זמרו יי כי גאות עשה . מודעת
 זאת בכל הארץ : צהלי רני יושבת ציון . כי גדול בברך קדוש
 ישראל : ואמר ביום ההוא אלהינו זה קוינו לו וישוענו . זה
 יי קוינו לו . נגילה ונשמחה בישועתו :

בורא גיב שפתים . שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו :
 ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לך הוד ועמך בן
 ישי . שלום שלום לך . ושלום לעזריה . כי עזרה אלהיך ויקבלם הוד
 ונתגם בראשי הגדוד : ואמרתם פה לחי ואמה שלום וביתה שלום .
 וכל אשר לך שלום : ברוד הגבר אשר יבטח ביי . והיה יי מבטחו :
 יי עז לעמו יתן . יי יברך את עמו בשלום :

המבדיל בין קדש לחול : המאמינו הוא ימחול .
 זרענו וקספנו ירבה כחול . וכפוכבים פלילה המבדיל :

يفتح لك الرب كنزهِ الصالح السماء ليعطي مطر ارضك في حينه . وليبارك كل عمل يدك
فقرض ائماً كثيرة وانت لا تقترض (تث ٢٨ : ٣ و ٦ و ٥ و ٤ و ٨ و ١٢) . يباركك
الرب الهك كما قال لك تسترهن ائماً كثيرة وانت لا تسترهن وتتسايط على ائمة كثيرة
وهم عليك لا يتسلطون (تث ١٥ : ٦) . طوباك يا اسرائيل . من مثلك يا شعباً منصوراً
بالرب ترس عونك وسيف عظمتك : فيتدلل لك اعداؤك وانت تطأ مرتفاتهم (٢٩ : ٣٣)

اما اسرائيل فيخلص بالرب . خلاصاً ابدياً : لا تخزون ولا تخجلون الى دهور
الابد (اش ٤٥ : ١٧) . فتاكلون اكلأً وتشبعون وتسبحون اسم الرب الهكم الذي
صنع معكم محبباً ولا يخزي شعبي الى الابد : وتعلمون اني انا في وسط اسرائيل . واني
انا الرب الهكم وليس غيري : ولا يخزي شعبي الى الابد (يو ٢ : ٢٦ و ٢٧) . ومفديو
الرب يرجعون ويأتون الى صهيون بالترنم وعلى رؤوسهم فرح ابدي . ابتهاج وفرح
يدركهم : يهرب الحزن والتهد (اش ٥١ : ١١) . لانكم بفرح تخرجون : وبسلام
تحضرون . الجبال والاكام تشيد امامكم ترنماً وكل شجر الحقل تصفق بالايادي (١٢ : ٥٥)
هوذا اله خلاصي فاطمئن ولا ارتعب لان ياه يهوه قوتي وترنيتي وقد صار لي خلاصاً :
قتستقون مياهاً بفرح من ينابيع الخلاص . وتقولون في ذلك اليوم احمدا الرب ادعوا
باسمه عرفوا بين الشعوب بافعاله ذكره وا بان اسمه قد تعالى : رنموا للرب لانه قد صنع
مفتخرأ . هذا معروف في كل الارض : صوتي واهتفي يا ساكنة صهيون لان قدوس
اسرائيل عظيم في وسطك (١٢ : ٦) . ويقال في ذلك اليوم هوذا هذا الهنا انتظرناه
نخلصنا . هذا هو الرب انتظرناه . نبتهج ونفرح بخلصه (٢٥ : ٩)

خالقاً ثمر الشفتين . سلام سلام للبعيد وللقريب قال الرب وساشفيه (٥٧ : ١٩) .
فحل الروح على عماساي راس الثوالت فتقال لك نحن يا داود ومعك نحن يا ابن يسي
سلام سلام لك و سلام لمساعديك . لان الهك معينك . فقبلهم داود وجعلهم رؤوس
الجوش (اخ ١ - ١٢) . وقولوا هكذا حيث وانت سالم وبيتك سالم وكل مالك سالم
(صم ١ : ٢٥) . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بالسلام (مز ٢٩ : ١١)

من غيره فليغفرن آثامنا
كرمل بجرٍ او نجوم الليل

من ميز اليوم المقدس لنا
وليكثرن نسلنا ومالنا

- יום פְּנֵה כְּצֵל תִּמְרָר . אֶקְרָא לְאֵל עָלַי גּוֹמֵר .
 יום אֲשֶׁר אָמַר שׁוֹמֵר . אֲתָא בְּקָר וְגַם לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- צְדָקָתְךָ כְּדָר תִּבְנוֹר . עָלַי פְּשָׁעֵי עֵבֹר תַּעֲבֹר .
 פְּיוֹם אֲתַמּוּל כִּי יַעֲבֹר . וְאֲשִׁמּוּרָה בְּלַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- הַלְפָה עֹנֵת מִנְחָתִי . מִי יִתֵּן מִנּוּחָתִי .
 יִנְעָתִי בְּאַנְחָתִי . אֲשַׁחֲהָ בְּכָל לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- קוֹלִי שָׁמְעָה פֶל יִטָּל . פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנַטֵּל .
 שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טָל . קִנְצוֹתַי רְסִיסֵי לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- הָעֵתֶר גּוֹרָא וְאִיוּם . אֲשׁוּעַ תְּנָה פְדִיוּם .
 בְּנִשְׁפָּה בְּעָרֵב יוֹם . בְּאִישׁוֹן לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- קְרָאתִיךָ יְהִי הוֹשִׁיעֵנִי . אֲרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי .
 מִדְּלָה תִּכְבְּעֵנִי . מִיוֹם וְעַד לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- טַהַר טְנוּפָה מַעֲשֵׂי . פֶּן יֹאמְרוּ מִכְּעִסִּי .
 אִיָּה אֵלֹהֵי עוֹשֵׂי . נוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- נְחַנּוּ בִּיךָ בַּחוּמָר . סָלַח נָא עַל קַל וְחוּמָר .
 יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר . וְלַיְלָה לַלַּיְלָה הַמְּבִדִיל :
- אֵל פּוֹדֶה מִכָּל צָר . קְרָאנוּךָ מִן הַמְצָר .
 יָדָךְ לֹא תִקְצָר . לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- מִיכָאֵל שֶׁר יִשְׂרָאֵל . אֲלִידוֹ וְנִבְרִיאֵל .
 בָּאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל . קוּמוּ בַחֲצֵי הַלַּיְלָה הַמְּבִדִיל :
- מִימִינֵנוּ מִיכָאֵל . וּמִשְׂמָאלָנוּ נִבְרִיאֵל .
 וְעַל רֵאשֵׁנוּ שְׁכִינַת אֵל . בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה הַמְּבִדִיל :
- יִתֵּן לָנוּ שְׂבוּעַ טוֹב . רַעְנָן בְּגַן רְטוֹב .
 וּמִיָּהוָה יָבֹא הַטּוֹב . כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה הַמְּבִדִיל :

ادعو الهى الغامري بالفضل
ها قد آتى النهار مع ذا الليل من ميز

فاغفر خطاياي الهى الرحيم
او مثلما مرَّ هزيع الليل من ميز

فليتي احظى اذاً براحتي
ابل فرشي من بكاه الليل من ميز

واقترح الي الباب ربي المفلا
وخصلي من قطرات الليل من ميز

ادعوك فامنحني فداك يا حبيب
او في سوادٍ من ظلام الليل من ميز

بسبل الحياة قم ارشدني
اثنا النهار وكذا في الليل من ميز

فلا يقولنَّ اذاً اعدائي
من يمنح الترتيل عند الليل من ميز

في يدك احُ كفاة الخطية
كل نهار ثم كل ليل من ميز

ادعوك يا مولى من المضيق
عنا نهاراً لا ولا في الليل من ميز

كذلك ايليا وجبرائيل
حتى يقوموا في اتصاف الليل من ميز

منا وفي الشمال جبرائيل
في مدة النهار او في الليل من ميز

كروضة نضيرة والزرعد
طول النهار وكذا في الليل من ميز

مال النهار مثل ظل النخل
يوم اتاني حارس بالقول

عدلك مثل طود تابور عظيم
كما مضى الامس مع الوقت القديم

قد انقضى الموسم من تقدمتي
تعبت من تهدي في ضيقتي

انصت لصوتي رب لا تتركه لا
راسي من الندى لقد تبللا

دعنا نصلي لك ايها المهيّب
عند انبثاق الفجر او عند المغيب

صرخت نحوك فقم خلصني
من فاقتي وفقر حالي ارفعني

وعملي طهر من الضراء
اين الاله خالتي لو ابي

فاتما كادة طينية
يذيع مجد خالق البرية

يا ربنا منقذنا من ضيق
لا تمنع يدك يا صديقي

مع رأس اسرائيل ميخائيل
ياتوا مع الفادي لاسرائيل

وليك في اليمين ميخائيل
وفوقنا روحك يا جليل

وليك اسبوع لنا في السعد
وليعط ربي خيره كالوعد

- יבורך הפית הזה . מפי נביא וגם חוזה .
 פי בן יצוה אלהינו זה . לשמרו יומם ולילה המבדיל ;
 המבדיל בין מים למים . יחינו מיומים .
 לשנה הפאה בירושלים . ולמשול ביום ובלילה המבדיל

יסדר ב' נכרות בסעודה הרביעית ויאמר :

אתקינו סעודתא דא היא סעודתא רביעאה דדוד מלכא משיחא
 דאברהם יצחק ויעקב אתין לסעדא בהמה :

תקון ראש חדש

ערבית לליל ראש חדש

מתחילים ערבית בזה המזמור בליל ראש חדש חוץ מליל שבת

ברכי נפשי את יי . יי אלהי גדלת מאר הוד והדר לבשת : עטה
 אור בשלמה . נוטה שמים פריעה : המקרה במים עליותיו .
 השם עבים רכבו . המהלך על פנפי רוח : עשה מלאכיו רוחות .
 משרתיו אש להט : יסד ארץ על מכניה . כל תמוט עולם ועד :
 תרום פלבוש פסיתו . על הרים ועמדו מים : מן נערתה ינוסון .
 מן קול רעמה יחפזון : יעלו הרים ירדו בקעות . אל מקום זה יסדת
 להם : גבול שמת כל יעברון . כל ישבון לבסות הארץ : המשלח
 מעינים פנהלים . בין הרים יהלכין : ישקו כל היתו שדי . ישפרו
 פראים צמאם : עליהם עוף השמים ישפון . מבין עפאים יתנו קול :
 משקה הרים מעליותיו . מפרי מעשיה תשבע הארץ : מצמים חציר
 לבהמה ועשב לעבדת האדם . להוציא להם מן הארץ : וינו ישמח
 לבב אנוש . להצהיל פנים משמן . ולהם לבב אנוש יסעד : ישבעו
 עצי יי . ארזי לבנון אשר נטע : אשר שם צפרים יקננו חסידה
 פרושים ביתה : הרים הגבהים ליעלים . סלעים מחסה לשפנים :
 עשה ירח למועדים . שמש ידע מבוואו : תשעת חשך ויהי לילה .
 בו תרמש כל היתו יער : הפתירים שאגים לטרף . ולבקש מאל אכלם :

ثم ليكن مباركاً البيت ذا
 وليقه الرحمن من كل اذى
 يا فاصلاً بين مياه ومياه
 واحكم بمامٍ قادمٍ بكل جاه
 من فم راءٍ ونبي هكنا
 اثنا النهار وكذا في انيل من ميز
 ارجع جلاينا قريباً يا اله
 في القدس في النهار ثم الليل من ميز

رتب رغيفين في المائة الرابعة وبقول

حضرنا وليمة الايمان هذه هي الوليمة الرابعة الذي داود الملك المسيح وابراهيم
 واسحق ويعقوب آتون ليشتروا بها .

ترتيب صلوات اول الشهر

صلاة المساء ليل اول الشهر

بتداون الصلاة في ليل اول الشهر بهذا المزمور عدا ليل السبت

باركي يا نفسي الرب . يارب الهى قد عظمت جداً . مجداً وجلالاً لبست : اللابس
 النور كتوب . الباسط السموات كشقة : المسقف علايه بالمياه . الجاعل السحاب مرآته
 المائي على اجنحة الريح : الصالح ملائكته رياحاً . وخدامه ناراً ملتبه : المؤسس الارض
 على قواعدها . فلا تنزعزع الى الدهر والابد : كسوتها الغمر كتوب . فوق الجبال تقف
 المياه : من انهارك تهرب . من صوت رعدك تفر : تصعد الى الجبال تنزل الى البقاع .
 الى الموضع الذي اسسته لها : وضعت لها تخماً لا تمدها . لا ترجع لتغطي الارض :
 المفجر عيوناً في الاودية . بين الجبال تجري : تسقي كل حيوان البر . تكسر الفراء
 ظمأها : فوقها طيور السماء تسكن . من بين الاغصان تسمع صوتاً : الساقى الجبال
 من علايه . من ثمر اعمالك تشبع الارض : المنبت عشباً لها ثم وخضرة لخدمة الانسان .
 لاخراج خبز من الارض : وثمر تفرح قلب الانسان . لالاع وجهه اكثر من الزيت
 وخبز يسند قلب الانسان : تشبع اشجار الرب . ارز لبنان الذي لصبه : حيث تعشش
 هناك المصاير . اما القلق فالسرو بيته : الجبال العالية للوعول . الصخور ملجأ للوبار :
 صنع القمر للمواقيت . الشمس تعرف مغربها : تحمل ظلمة فيصير ليل . فيه يدب
 كل حيوان الوعر : الاشبال تزجر لتخطف . ولنتمس من الله طعامها :

תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ יֵאָסְפוֹן. וְאֵל מְעוֹנְתָם יִרְבְּצוּן : יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ.
 וְלַעֲבֹדְתוֹ עֲדֵי עָרֵב : מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ יי פְּלָם בְּחֶכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֹאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנֶיהָ : זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם. שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר
 חַיּוֹת קַמְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת : שָׁם אֲנִיּוֹת יְהַלְכוּן. לְוַיְתֵּן זֶה יִצְרָף לְשִׁחַק
 בּוֹ : פְּלָם אֱלִיָּהּ יִשְׁבְּרוּן. לָתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : תִּתֵּן לָהֶם יִלְקַמּוּן.
 תִּסְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תִּסְתִּיר פְּנֵיָהּ יִבְהַלּוּן. תִּסְתַּף רוּחָם יִגְוַעוּן
 וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן. וְתַחֲדַשׁ פְּנֵי אֲדָמָה :
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו : הַמְבִישׁ לְאָרֶץ וְתִרְעַד.
 יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ : אֲשִׁירָה לַיי בְּהָיִ. אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי :
 יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי. אֲנַכִּי אֲשַׁמַּח בַּיי : יִתְמַן חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ.
 וַיִּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת יי הַלְלוּיָהּ :

אומרים ערבית כשאר הימים ומזכירים אֱלֹהֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא בעמידה דף ס"ג

שחרית לראש חדש

מתפללים שחרית כשאר הימים ומזכירים אֱלֹהֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא בעמידה דף ס"ג
 ואחר חזרת התפלה אומרים הלל

הלל

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לְקַרְא אֵת הַהֲלֵל : בַּיָּמִים שְׁנוּמָרִים אומרים לְגִמְרָ אֵת הַהֲלֵל :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי. הַלְלוּ אֵת שֵׁם יי : יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ.
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : מִמְזִרַח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהַלֵּל שֵׁם יי :
 רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי בַּיי אֱלֹהֵינוּ. הַמְגַבִּיהֵי
 לְשִׁבְתָּ : הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת. בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ : מְקִימֵי מַעֲסַר דָּל.
 מַאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם גְּדִיבִים. עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ :
 מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבַּיִת. אִם תִּבְנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ :

تشرق الشمس فتجتمع . وفي ما وبيها تربض : الانسان يخرج الى عمله . والى شغلها الى المساء : ما اعظم اعمالك يا رب . كلها بحكمة صنعت . ملائكة الارض من غناك : هذا البحر الكبير الواسع الاطراف . هناك دبابات بلا عدد . صفار حيوان مع كبار : هناك تجري السفن . لويثان هذا خلقته ليلعب فيه : كلها اياك ترجى . لترزقها قوتها في حينه : تمطها قتلقت . تفتح يدك فتشبع خيراً : تحجب وجهك فترتاع . تنزع ارواحها فتموت والى ترابها تعود : ترسل روحك فتخلق . وتجدد وجه الارض : يكون مجد الرب الى الدهر . يفرح الرب باعماله : الناظر الى الارض فترتعد . يمس الحيال فتدخن : اغني للرب في حياتي . ارنم لاهي مادمت موجوداً . فيلذ له نشيدي وانا افرح بالرب : لتبد الخطاة من الارض . والاشرار لا يكونوا بعد . باركي يا قسي الرب . هلولويا . من ١٠٤

يصلون صلاة المساء كبقية ايام الاسبوع ويقولون « الهنا واله آبائنا »

في العاميده صحيفة ٦٣ . ويكملون بقية الصلاة

صلاة الصبح في اول الشهر

يصلون صلاة الصبح كبقية ايام الاسبوع ويقولون « الهنا واله آبائنا »

في العاميدة في صحيفة ٦٣ . وبعد اعادة العاميدة يقرأون « الهليل »

الهليل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا ان نقرأ الهليل . (في ايام الخانوكه) — ان نقرأ الهليل كاملاً .

هلولويا : سبحوا يا عبيد الرب . سبحوا اسم الرب : ليكن اسم الرب مباركاً من الآن والى الابد : من مشرق الشمس الى مغربها . اسم الرب مسبح : الرب عالٍ فوق كل الامم . فوق السموات مجده : من مثل الرب الهنا . الساكن في الاعالي : الناظر الاسافل في السموات وفي الارض : المقيم المسكين من التراب . الرافع البائس من المنزلة : ليجلسه مع اشراف مع اشراف شعبه . المسكن العاقر في بيت ام اولاد . فرحانة : هلولويا . من ١١٣

בצאת ישראל ממצרים . בית יעקב מעם לעז : היתה יהודה לקדשו .
 ישראל ממשלותיו : הים ראה וגם . הנהגן יפכ לאחור :
 החרים רקדו כאילים . גבעות פכני צאן : מה לך הים פי תנים .
 הנהגן תפכ לאחור : החרים תרקדו כאילים . גבעות פכני צאן :
 מלפני ארון חולי ארץ . מלפני אלוה יעקב : הדפכי הצור אגם
 מים . חלמיש למעינו מים :

בימי הדלוג אין אומרים זה

לא לנו יי לא לנו פי לשמך תן כבוד . על חסדך על אמתך :
 למה יאמרו הגוים . איה נא אלהיהם : ואלהינו בשמים . כל
 אשר חפץ עשה : עצביהם פסף וזרב . מעשה ידי אדם : פה להם
 ולא ידברו . עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו . אף
 להם ולא יריחון : ידיהם ולא ימישון . רגליהם ולא יהלכו . לא
 יתנו בגרונם : פמוהם יהיו עשיהם . כל אשר בטה פהם : ישראל
 בטה בני . עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו בני . עזרם ומגנם
 הוא : יראי יי בטחו בני . עזרם ומגנם הוא :

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל . יברך את בית אהרן :
 יברך יראי יי . הקטנים עם הגדלים : יסף יי עליכם , עליכם
 ועל בניכם : ברוכים אתם ליי . עשה שמים וארץ : השמים שמים
 ליי . והארץ נתן לבני אדם : לא הפתים יהללו יה . ולא כל
 ירבי דומה : ונאנחנו נברך יה . מעתה ועד עולם הללויה :

בימי הדלוג אין אומרים זה

אהבתי פי ישמע יי . את קולי תחנוני : פי הטה אזנו לי . ובימי
 אקרא : אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני . צרה ונגון
 אמצא : ובשם יי אקרא . אנא יי מלטה נפשי : חנון יי וצדיק .
 ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי . דלותי ולי יהושיע : שובי נפשי
 למנוחי . פי יי גמל עלי . פי חלצת נפשי ממות . את עיני מן
 דמעה . את רגלי מרחי : את הלך לפני יי . בארצות החיים : האמנתי
 פי אדבר . אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי . כל האדם פזב :

عند خروج اسرائيل من مصر. ويبت يعقوب من شعب اعجم : كان يهوذا مقدسه .
واسرائيل محلّ سلطانه : البحر رأه فهرب . الاردن رجع الى خلف : الجيال
قفزت مثل الكباش . والآكام مثل حملان الغنم : مالك ايها البحر قد هربت . ومالك
ايها الاردن قد رجعت الى خلف : وما لكنّ ايّها الجيال قد قفزتْ مثل الكباش .
وايها التلال مثل حملان الغنم : ايّها الارض تزلزي من قدام الرب . من قدام اله
يعقوب : المحوّل الصخرة الى غدران مياه . الصوان الى ينابيع مياه (مز ١١٤) .

و الخانوكة يقولون

ليس لنا يارب ليس لنا لكن لاسمك أعط مجداً . من اجل رحمتك من اجل
اماتك : لماذا يقول الامم . اين هو الههم : ان الهنا في السماء . كلما شاء صنع : اصنامهم
فضة وذهب . عمل ايدي الناس : لها افواه ولا تتكلم . لها عين ولا تبصر : لها آذان
ولا تسمع . لها مناخر ولا تشم : لها ايدي ولا تلمس . لها ارجل ولا تمشي . ولا تتطق
بمخارجها : مثلها يكون صانعوها بل كل من يتكل عليها : يا اسرائيل اتكل على الرب .
هو معيهم ومجنّم : يا بيت هرون اتكلوا على الرب . هو معيهم ومجنّم : يا متقي
الرب اتكلوا على الرب . هو معيهم ومجنّم (لحد هنا) .

الرب قد ذكرنا فيبارك . يبارك بيت اسرائيل . يبارك بيت هرون : يبارك متقي
الرب الصغار مع الكبار : ليزد الرب عليكم . عليكم وعلى ابنائكم : انتم مباركون للرب .
الصانع السموات والارض : السموات سموات للرب . اما الارض فاعطاها لبني آدم :
ليس الاموات يسبحون الرب . ولا من ينحدر الى ارض السكوت : اما نحن فببارك
الرب من الآن والى الدهر . هلولويا . (مز ١١٥)

في الخانوكة يقولون

احبت لان الرب يسمع صوتي تضرعاتي : لانه امل اذنه اليّ . فادعوه مدّة
حياتي : اكتفتني جبال الموت اصابتني شدائد الهاوية . كابدت ضيقاً وحزنًا : وباسم
الرب دعوت . آه يارب نج نفسي : الرب حنان وصاديق . والهنا رحيم : الرب حافظ
البسطاء . تذلت نخلفني : ارجعي يا نفسي الى راحتك . لان الرب قد احسن اليك :
لانك اتذت نفسي من الموت وعيني من الدمعة . ورجلي من الزلق : اسلك قدام الرب
في ارض الاحياء : آمنت لذلك تكلمت . انا تذلت جدّاً : انا قلت في حيرتي .
كل انسان كاذب (لحد هنا) .

מה אָשיב לַי. כָּל תַּגְמוּלוֹהֵי עָלַי : פּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבָשִׁם יִי אֶקְרָא :
 נְדָרַי לַיִי אֲשַׁלֵּם . נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינַי יִי . הַמּוֹתָ
 לַחֲסִידָיו : אֲנָא יִי כִי אֲנִי עַבְדְּךָ . אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמַתְךָ שִׁפְתָּה
 לְמוֹסְרֵי : לֵךְ אֲזַנְפַח זָבַח תּוֹדָה . וּבָשִׁם יִי אֶקְרָא : נְדָרַי לַיִי אֲשַׁלֵּם .
 נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ : בַּחֲצוֹת בַּיּוֹם . בַּתּוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּנָה :
 הַלְלוּ אֶת יִי כָּל יְמֵי חַיֵּי . שִׁבְחֵהוּ כָּל הָאֲמִים : כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ
 וְאֲמַת יִי לְעוֹלָם הַלְלוּנָה :

הוֹדוּ לַיִי כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יְהוָה יִי	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

מִן הַמַּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה . עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה : יִי לִי לֹא אֵירָא . מַה
 יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם . יִי לִי בְּעֵזְרִי . וְאֲנִי אֲרֹאֶה בְּשִׁנְאָי : טוֹב לַחֲסוֹת
 בַּיִי . מִבְּטַח בְּאֲדָם : טוֹב לַחֲסוֹת בַּיִי . מִבְּטַח בְּנְדִיבִים : כָּל יְמֵי
 סִבְבוֹנֵי . בָּשִׁם יִי כִי אֲמִילֵם : סְבוּנֵי גַם סִבְבוֹנֵי . בָּשִׁם יִי כִי אֲמִילֵם :
 סְבוּנֵי כְּדַבְרֵים דִּעֲבֹ כְּאֵשׁ קוֹצִים . בָּשִׁם יִי כִי אֲמִילֵם : דַּחַה
 דַּחִיתֵנִי לְנֶפֶל . וַיִּי עֲזָרְנִי : עֲזֵי וְזַמַּרְתָּ יְהוָה . וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : קוֹל
 רִנָּה וּישׁוּעָה בְּאֲזְלוֹ צְדִיקִים . יִמִּין יִי עֲשֶׂה חֵיל : יִמִּין יִי רוֹמְמָה .
 יִמִּין יִי עֲשֶׂה חֵיל : לֹא אֲמוֹת כִּי אֲחִינָה . וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יִסְרֵנִי
 יְהוָה . וְלִפְנוֹת לֹא נִתְּנֵנִי : פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק . אֲבֹא בָם
 אוֹדָה יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר לַיִי . צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ : אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתֵנִי .
 וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה : אֲבָן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים . הִתְהַה לְרֹאשׁ פְּנֵה : מֵאֵת
 יִי הִתְהַה זֹאת . הִיא נִפְלְאת בְּעֵינֵינוּ : זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יִי . נִגְיֵלָה
 וּנְשַׁמְחָה בוֹ : אֲנָא יִי הוֹשִׁיעָה נָא . אֲנָא יִי הַצְּלִיחָה נָא :

כְּרוֹךְ הַבָּא בָּשִׁם יִי . בְּרַכְנוּכֶם מִבַּיִת יִי : אֵל יִי וַיֵּאָר לָנוּ . אֲסֵרוּ
 חַג בְּעַבְתֵּימֶם . עַד קְרַנּוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי אִתָּה וְאוֹדְךָ . אֵלֵהֵי
 אֲרוֹמְמָךְ : הוֹדוּ לַיִי כִּי טוֹב . כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

כופלים אורך כי עניתני עד פסוק הודו לה' כי טוב :

ماذا ارد للرب . من اجل كل حسناته لي : كأس الخلاص اتناول . وباسم الرب ادعو : اوفي ندوري للرب . مقابل كل شعبه : عزيز في عيني الرب . موت اتقيائه : آه يارب لاني عبدك . انا عبدك ابن امك . حلت قيودي : فلك اذبح ذبيحة حمد . وباسم الرب ادعو : اوفي ندوري للرب مقابل شعبه : في ديار بيت الرب في وسطك يا اورشليم . هلولويا . (مز ١١٦)

سبحوا الرب يا كل الامم . حمدوه يا كل الشعوب : لان رحمته قد قويت علينا وامانة الرب الى الدهر . هلولويا . (مز ١١٧)

احمدوا الرب انه صالح	ان الى الابد رحمته :
ليقل اسرائيل	ان الى الابد رحمته :
ليقل بيت هرون	ان الى الابد رحمته :
ليقل متقو الرب	ان الى الابد رحمته :

من الضيق دعوت الرب . فاجابني من الرحب : الرب لي فلا اخاف . ماذا يصنع بي الانسان : الرب لي بين معيني . وانا سأرى باعدائي : الاحتماء بالرب . خير من التوكل على انسان : الاحتماء بالرب . خير من التوكل على الرؤساء : كل الامم احطوا بي . باسم الرب ايدهم : احطوا بي واكتفوني . باسم الرب ايدهم : احطوا بي مثل النحل . انطفأوا كنار الشوك . باسم الرب ايدهم : دحرتني دحوراً لاسقط . اما الرب فمضدني : قوتي وترنمي الرب . وقد صار لي خلاصاً : صوت ترنم وخلص في خيام الصديقين . يمين الرب صانعة يأس : يمين الرب مرفعة . يمين الرب صانعة يأس : لا اموت بل احيا . واحداث باعمال الرب : تأديباً ادبني الرب . والى الموت لم يسلمني : افتحوا لي ابواب البر . ادخل فيها واحمد الرب : هذا الباب للرب . الصديقون يدخلون فيه : احمدك لانك استجبت لي . وصرت لي خلاصاً : الحجر الذي رفضه البنائون . قد صار راس الزاوية : من قبل الرب كان هذا . وهو عجيب في اعيننا هذا هو اليوم الذي صنعه الرب . بنهيج وفرح فيه : آه يارب خلص . آه يارب نجح . مبارك الآتي باسم الرب . باركناكم من بيت الرب : الرب هو الله وقد اثار لنا . اوثقوا الذبيحة بربط الى قرون المذبح : الهي انت فاحمدك . الهي فارفعك : احمدوا الرب لانه صالح . لان الى الابد رحمته . (مز ١١٨)

(يكررون الآيات الاربع الاخيرة)

יהללך יי אלהינו כל מעשיך נחסידיך וצדיקים עושי רצונך. ועמך
 בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם
 כבודך. פי לך טוב להודות. ולשמך נעים לזמר. ומעולם ועד
 : עולם אתה אל :

ברוך אתה יי. מלך מהלל בתשבחות. אמן :

אומרים קדיש תתקבל וקודם שיוציאו ס"ת אומר החזן " יהי יי אלהינו "
 " ברוך המקום " וכשמוליכים הספר אומרים " גדלו ליי. ורומו יי "
 כמו בדרך ע"ד. וקורים ארבעה נכרי בפרשה זו

וינבך יי אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל ואמרת אליהם את-
 קרבני לחמי לחמי ריח ניהחי תשמרו להקריב לי במועדו :
 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי בכשים בני-שנה תמימם
 שנים ליום עלה תמיד : את-הכבש אשר תעשה בכפר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערפים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
 בשמן פתית רביעת ההין : עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח
 נוח אשה ליי : ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בכדש הסף
 נסך שכר ליי : ואת הכבש השני תעשה בין הערפים במנחה
 הכפר ונסכו העשה אשה ריח נוח ליי :

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשונים סלת
 מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על-עלת
 התמיד ונסכה :

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני-בקר שנים ואיל
 אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם : ושלושה עשונים
 סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשונים סלת מנחה
 בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרן עשרן סלת מנחה בלולה בשמן
 לכבש האחד עלה ריח נוח אשה ליי : ונסביהם חצי ההין יהיה
 לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין. זאת עלת
 חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד להטאת ליי
 על-עלת התמיד יעשה ונסכו :

جميع اعمالك تسيحك يا الله الهنا : اتقاؤك والصالحون الذين يعملون مشيتك .
 وشعبك بيت اسرائيل جميعهم بترنم يشكرون ويباركون ويسبحون ويمجدون اسمك المجيد
 لان بك يحسن الشكر ولاسماك يلذ الترنيم ومنذ الازل والى الابد انت الله
 مبارك انت يا رب الملك الممدوح بالتسايح . آمين

يقولون قد يش تتقبل وقبل اخراج السفر يقول الحزان « ليكن الرب الهنا معنا . ومبارك الاله »
 وعند اخذ السفر يقولون « عظمو الرب . وعلوا الرب » كما في صحيفة ٧٤
 ثم يقرأ اربعة مدعين في الفصل الاتي (عد ٢٨ : ١ - ١٥)

وكلم الرب موسى قائلاً : اوص بني اسرائيل وقل لهم . قرباني طعامي مع وقائدي
 رائحة سروري تحروصون ان تهربوه لي في وقته : وقل لهم هذا هو الوقود الذي
 تهربون للرب خروفان حوليان صحيجان لكل يوم محرقة دائمة : الحروف الواحد
 تعمله صباحاً والحروف الثاني تعمله بين المشائين : وعشر الايفة من دقيق ملتوت بربع
 الهين من زيت الرض تقدمه : محرقة دائمة . هي المعمولة في جبل سيناء . لرائحة
 سرور وقوداً للرب : وسكيبها ربع الهين للحروف الواحد . في القدس اسكب سكيب
 مسكر للرب : والحروف الثاني تعمله بين العشائين كتقدمة الصباح وكسكيه عمله وقود
 رائحة سرور للرب

وفي يوم السبت خروفان حوليان صحيجان وعشران من دقيق ملتوت بزيت تدمه
 مع سكيه : محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيبها

وفي رؤوس شهوركم تهربون محرقة للرب ثورين ابني بقر وكبشاً واحداً وسبعة
 خراف حولية صحيحة : وثلاثة اعشار من دقيق ملتوت بزيت تقدمه لكل ثور .
 وعشرين من دقيق ملتوت بزيت تقدمه للكبش الواحد : وعشراً واحداً من دقيق
 ملتوت بزيت تقدمه لكل خروف . محرقة رائحة سرور وقوداً للرب : وسكائبهن
 تكون نصف الهين للثور وثلاث الهين للكبش وربع الهين للخروف من خمر . هذه
 محرقة كل شهر من اشهر السنة : وتيساً واحداً من المعز ذبيحة خطية للرب . فضلاً
 عن المحرقة الدائمة يقرب مع سكيه

אומרים קריש לעילא . ואחר כך אנשני . וכא לציזן . וכרוף אל הינו כדה
 ע"ד ע"ה . ומחזירים ס"ת למקומו ואומרים יהללו את שם יי בדה ע"ח
 וחולצים התפילין . קריש לעילא . מוסף

מוסף לראש חדש

אומרים אבות וגבורות ואתה קדוש עד האל הקדוש ובחזרה אומרים
 פתר יתנו לך יי אל הינו . מלאכים המוני מעלה . עם עמך ישראל
 קביצי מטה . יחד פלם קדשה לך ישלשו . פדבר האמור
 על יד נביאך . וקרא זה אל זה ואמר . קדוש . קדוש . קדוש יי
 צבאות . מלא כל הארץ כבודו : לעמם משבחם ואומרים . פרוף
 כבוד יי במקומו : וכדברי גדשך פתוב לאמר . ימלך יי לעולם
 אל הינו ציון לדר ודר . הללנה :

ראשי חדשים לעמך נתת זמן פפרה לכל תולדותם בדיותם מקריבים
 לפניך זבחי רצון . שעירי הטאת לכפר בעדם . זפרון לכלם
 יהיה . תשועת נפשם מיד שונא . מזבח חדש בציון תבין . ועולת
 ראש חדש נעלה עליו . ושעירי עזים נעשה ברצון . וכעבודת בית
 המקדש נשמח פלנו . ושירי דוד עבדך נשמע בעירך . האמורים
 לפני מזבחה . אהבת עולם תביא להם . וברית אבות לפנים תזפור :

יהי רצון מלפניך יי אל הינו ואלהי אבותינו . שתעלנו בשמחה
 לארצנו . ותפענו בגבולנו . ושם נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו . תמידין פסדרן . ומוספין פדהלכתן . את מוסף יום ראש
 החדש הזה . נעשה ונקריב לפניך באהבה . פמצות רצונך . פמו
 שפתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך . מפיי כבודך פאמור :

וכראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי . פרים פגי בקר שנים . ואיל
 אחר . פכשים פגי שנה שבעה תמימים : ומנחתם ונספיהם
 פמדבר . שלשה עשרנים לפר . ושני עשרנים לאיל . ועשרון לכבש
 וזין פנסבו . ושעיר לכפר . ושני תמידין פדהלכתן :

قديش لميلا ثم يقولون « طوبى لساكنين . ويأتي القادي . ومبارك الهنا » في صحيفة ٧٤ و ٧٥

ويردون السفر لجله ويقولون « ليسبحوا » في صحيفة ٧٨

ويرفون التناين . ويقول الحزان قديش لميلا والموساف

موساف لاول الشهر

يقولون « بركة الآباء والجبروت وانت قدوس لغاية الاله المقدس » وفي اعادة الموساف يقولون
 اكليلاً لك يا رب الهنا . يعطوا جماهير الملائكة في الاعالي . مع شعبك اسرائيل
 المجتمع في الارض : كلهم سوية يثنون لك القداسة كالكلام الذي قيل عنيد نبيك
 « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض »
 (اش ٦ : ٣) والملائكة المقابلون يقولون « مبارك مجد الرب من مكانه » (حز ٣ : ١٢)
 ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون الى دورٍ فدور
 هلوليا » (مز ١٤٦ : ١٠)

قد جعلت لشعبك رؤوس الشهور ميعاداً للغفران في كل اجيالهم عند تقديمهم امامك
 ذبائح الرضى وتيوس ذبائح الخطية لتكفر عنهم . لكن تذكرهم جميعاً . وخلصاً
 لاقتسمهم من يد المبغض . نطلب اليك ان تقيم مذبحاً جديداً في صهيون . فنصعد عليه
 محرقة راس الشهر . ونتم فريضة تيوس المعز برضى . ونفرح جميعنا في خدمة بيت
 المقدس . ونسمع نشائد داود عبدك في مدينتك كما كانت تعال امام مذبحك . نطلب اليك
 ان تأتي لهم بمحبة ابدية وان تذكر عهد الآباء للبنين .

لتكن ارادة من لديك يا رب الهنا واله آباتنا . ان تأتي بنا لارضنا بفرح . وتفرسنا
 في تخومنا . حيث تقدم امامك القرابين الواجبة علينا المحرقات الدائمة حسب ترتيبها
 والاضافية حسب اصولها . ومحرقة يوم راس هذا الشهر الاضافية نعمل وتقدم امامك
 بمحبة حسب مشيئتك . كما امرتنا بشريعتك عنيد عبدك موسى من فم مجدك كما قيل

وفي رؤوس شهوركم تهبون محرقة للرب ثورين ابن بقر وكبشاً واحداً وسبعة
 خراف حولية صحيحة (عد ٢٨ : ١١) . وتقدمتن وسكائبهن كما قيل . ثلاثة اعشار
 لكل ثور . وعشران لكل كبش . وعشر واحد لكل خروف . والحمر كسكيه . وتيس
 للغفران . ومحرقتان دائماً حسب الاصول .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹבָה וְלִבְרָכָה
 לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנָסָה וְלִכְלִפָּלָה.
 לְמַחִילַת חַטָּא. וְלִסְלִיחת עוֹן. וַיְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֵץ לְכָל
 צְרוּתֵינוּ. תְּחִלָּה וְרֵאשִׁי לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 הָאֲמוֹת בְּחַרְפָּךָ. וְהָקִי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעָתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים :

וגומרים רצה עד סוף המוסף. קדיש תתקבל. פָּרְכֵי נַפְשֵׁי דָךְ קַנִּיחֵ. קדיש
 יהא שלמא. בֵּית יַעֲקֹב. קְנִיחֵ. אֵין פְּאַל הֵינוּ. תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ.
 קדיש דרבנן. עָלֵינוּ לְשַׁבַּח. עַל פֶּן נִקְנֶה לָךְ בַּדָּף פ"ב פ"ג

מוסף ראש חדש ושבת

מתפללים כמו בשבת ומזכירים בעמידה אֱלֹהֵינוּ-יַעֲלֶה וְיָבֵא וְקוֹרִים הַהֲלֵל
 ומציאים שני ס"ת. בא' קורים בפרשת השבוע. קדיש לעילא. ובשני קורים
 למפטיר וְבִיּוֹם הַשַּׁבָּת עַד וְנִסְפִי. הפטרה הַשָּׁמַיִם פְּתָא. מחזירים ס"ת
 ואומרים המוסף אבות וגבורות עד האל הקדוש. וכתר בחזרה ואחר כך
 אַתָּה יִצְרָתָּ עֵילָמָךְ מִקְדָּם. פְּלִיתָ מְלֵאכְתָּךְ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. בְּחַרְפָּךָ
 בָּנוּ מִכָּל הָאֲמוֹת. וְרִצִּיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ.
 וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה. שְׁפָתוֹת לְמַנְיָהּ. וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים
 לְכַפְּרָה. וְלִפֵּי שַׁחֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲרָבָה
 עֵירָנוּ. וְשָׁמַם מִקְדָּשֵׁנוּ. וְנָגְלָה יְקָרְנוּ. וְנִטְּלָ פְּכוּד מִבֵּית חַיֵּינוּ.
 וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָן. וְלֹא כֹהֵן שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂתַעֲלָנוּ בְּשִׂמְחָה
 לְאַרְצֵנוּ. וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
 חֻבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסֻדְרָן. וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתָן. אֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה. וְיוֹם רֵאשִׁי הַחֲדָשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה.
 בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁשִּׁפְתְּכֶם עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.
 מִפֵּי כְבוֹדְךָ בְּאָמֹר :

الهنا واله آباثنا جدد لنا هذا الشهر لخير وبركة وفرح وسرور وخلص وتعزية وقوت واعالة . وغفران الخطية . وعفو عن الاثم . وليكن هذا الشهر نهايةً وحداً لكل ضيقاتنا . وابتداء واول فداء اقصنا . لانك اخترت شعبك اسرائيل من بين جميع الامم . وفرض عليهم فرائض ورؤوس الشهور . مبارك انت يا رب الذي قدس اسرائيل ورؤوس الشهور .

ويتعمون من « ارض » لآخر الموساف . قديش تقبل . المزبور « باركي قهي » و صحيفه ١٥٨ قديش يه شلاما . ثم « يا بيت يعقوب . وانتظر الرب . وكان يعلم في مدرسة الياهو » قديش دربنت . « ومن الواجب علينا . ولذلك تنظر » في صحيفه ٨٣ و ٨٤

موساف لاول الشهر ويوم سبت

يصلون كما في يوم السبت ويقولون بالاميده « الهنا - ليصعد » ويتلون « الهليل » ويخرجون سفرين . يقرأ في الواحد في فصل الاسبوع . وقديش لميلا . ويقرأ في الثاني للمفطير « وفي يوم السبت - لحد سكيه » (عد ٢٨ : ٩-١٥) . الهنطارة « السماء كرسي » (اش ٦٦) (راجع قواعد الهنطاروت في آخر الكتاب) . ثم يدون السفرين ويقولون الموساف . وبعد تلاوة الثلاث البركات الاولى . « واكليلاً لك » في التكرار

انت خلقت ديناك قديماً اتممت عملك في اليوم السابع . اخترت من جميع الامم وسررت بنا من بين الشعوب . وقدسنا بوصاياك . وقربتنا يا ملكنا لعبادتك . ودعوتنا باسمك العظيم والمقدس . واعطيتنا يا رب الهنا بحجة سبوتاً للراحة ورؤوس شهور للغفران ومن حيث اتنا اخطأنا امامك يا رب الهنا واله آباثنا قد خربت مدينتنا . وصار مقدسنا قفراً . وسي وقارنا . وزال المجد من بيت حياتنا . ولسنا قادرين ان نقرب امامك قرباناً ولا كاهن ليكفر عنا .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آباثنا . ان تأتي بنا لارضنا بفرح . وتفرسنا في تخومنا . حيث تقدم امامك القرابين الواجبة علينا المحرقات الدائمة حسب ترتيبها والاضافية حسب اصولها . ومحرقه يوم هذا السبت ويوم راس هذا الشهر الاضافية لعمل وتقدم امامك بحجة حسب مشيئتك . كما امرتنا بشريعتك على يد عبدك موسى من فم مجدك كما قيل .

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עזרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונספו : עלת שפת בשפתו על-עלת
התמיד ונספה :

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי . פרים בני בקר שנים . ואיל
אחד . פכשים בני שנה שבעה תמימם : ומנחתם ונספיהם
במדבר . שלשה עזרנים לפר . ושני עזרנים לאיל . ועשרון לכבש
ויין פנספו . ושעיר לכפר . ושני תמידין פדהלכתן :

אלהינו ואלהי אבותינו . הדיש עלינו את החדש הזה למזבח ולברכה
לששון ולשמחה . לישועה ולנחמה . לפרנסה ולכלפלה .
למחילת חטא . ולסליחת עון . ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל
צרותינו . תחלה וראש לפדיון נפשנו . פי בעמך ישראל מפל
האמות פרת . וחקי ראשי חדשים להם קבעת :

ישמחו במלכותך שומרי שפת וקוראי ענג . עם מקדשי שביעי
פלים ישבעו ויתענגו מטובך . והשביעי רצית בו וקדשתו .
תקדת ימים אותו קראת . זכר למעשה פראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו . רצא נא במנוחתנו . קדשנו במצותיך .
שים חלקנו בתורתך . שבענו מטובך . שמח נפשנו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת . והנחילנו יי אלהינו . באהבה ובכבוד
שפת קדשך . ונחיו בו כל ישראל מקדשי שמך . פרוך אפה יי
מקדש השפת וישראל וראשי חדשים :

ואמרים רצה . ומודים וגמרים התפלה כמו בשבת

ברכת הלבנה

יהי נעם אדני אלהינו עלינו . ומעשה ידינו פוננה עלינו .
ומעשה ידינו פוננהו :

وفي يوم السبت خروفان حوليان صحیحان وعشران من دقيق ملتوت بزیت تقدمه مع سكيه محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيها

وفي رؤوس شهوركم قهر بون محرقة للرب ثورين ابن بقر وكبشاً واحداً وسبعة خراف حولية صحیحة (عد ٢٨ : ١١) . وهدمتها وسكائبها كما قيل . ثلاثة اعشار لكل ثور . وعشران لكل كبش . وعشر واحد لكل خروف . والحمر كسكيه . وتيس للغفران . ومحرقتان دائماً حسب الاصول

الهنا واله آباءنا جدد لنا هذا الشهر بنخیر وبركة وفرح وسرور وخلص وتعزية وقوت وعاالة . وغفران الخطیئة . وعفو عن الائم . وليكن هذا الشهر نهايةً وحداً لكل ضیقاتنا . وابتداء واول فداء انفسنا . لانك اخترت شعبك اسرائيل من بين جميع الائم . وفرضت عليهم فرائض رؤوس الشهور

ليفرح بملكوتك حافظو السبت والذين يسمونه تعماً . شعب يقدس اليوم السابع يشبع جميعهم ويتنعمون من خیرك . وقد سررت باليوم السابع وقدمته وبهجة الايام دعوته . تذكاراً لاعمال الحلیفة في الابتداء

الهنا واله آباءنا ارضَ براحتنا . قدسنا بوصاياك اجعل نصيينا بشريعتك . اشبعنا من خیرك . افرحنا بخلصك . طهر قلبنا لنعبدك بالحق واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبة ورضى فيستريح به كل اسرائيل الذين يقدسون اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت واسرائيل ورؤوس الشهور

ويقولون « ارضَ ونشكرک » الى آخر الصلاة في يوم السبت

تقدیس القمر

(صلاة تتلى في احدى ليالي الاسبوع الثاني من كل شهر)

ولتكن نعمة الرب الهنا علينا . وعمل ايدينا ثبت علينا . وعمل ايدينا ثبتته . (مز ٩٠ : ١٧)

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמַיִם : הַלְלוּהוּ כָּל
מַלְאָכָיו . הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו : הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וְיָרֵחַ . הַלְלוּהוּ
כָּל פּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם . וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם :
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי . כִּי הוּא צָוָה וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם .
חֲקִינָתָן וְלֹא יַעֲבוֹר :

כי אראה שמיד מצוה מצוה ירח וכוכבים אשר כוננתה
ברוך אַתָּה יי . אֵלֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בְּמִאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים .
וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם : חוֹק וְזִמְנָתָן לָהֶם . שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת
תַּפְקִידָם . שְׁשִׁימִים וְשִׁמְחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם . פּוֹעֵל אֱמֶת . שִׁפְעָלָתוֹ
אֱמֶת . וְלִלְבָנָה אָמַר שִׁתְּחַדֵּשׁ . עֲמַרְתָּ תִּפְאָרְתָּ לְעַמּוּסֵי כְּטֹן .
שָׁנֵם הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ . וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל
סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל :

ברוך יוצריו . ברוך עושייו . ברוך קוניו . ברוך בוראיו : (ר"ת יעקב)
ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים :

פִּשְׁמֵי שְׁאֲנוּ מְרַקְדִים כְּנִגְדֵיךָ . וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לִיַּעַב פִּיךָ . כִּי אִם
יִרְקְדוּ אַחֲרַיִם כְּנִגְדֵינוּ לְהַזְיִקֵנוּ . לֹא יוּכְלוּ לִיַּעַב בְּנוּ . וְלֹא
יִשְׁלְטוּ בְנוּ לְעַד . תִּפְּלַעְלֵהֶם אֵימָתָה וְפִחַד . בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ וְיָדְמוּ
כְּפִאֲבָן : כְּפִאֲבָן יָדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְלֵ וְפִחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּלַע :

וכופלים שלשה פעמים מן סימן טוב עד עליהם תפול

דוד מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם : דוד מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם : דוד מִלְּךָ
יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם : אָמֵן אָמֵן אָמֵן : גִּצְחַ גִּצְחַ גִּצְחַ : סְלָה
סְלָה סְלָה : לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים . וְרוּחַ נְכוֹן חִדֵּשׁ בְּקַרְבֵּי :
שִׁיר לַמַּעְלוֹת . אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים . מֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם
יי . עִשָּׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ . אֵל יָנוּם שִׁמְרֶךָ :
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יי שִׁמְרֶךָ יי צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ :

هللوا . سبحوا الرب من السموات . سبحوه في الاعالي : سبحوه يا جميع ملائكته
سبحوه يا كل جنوده : سبحيه يا ايها الشمس والقمر . سبحيه يا جميع كواكب النور :
سبحيه يا سماء السموات . ويا ايها المياه التي فوق السموات : لتسبح اسم الرب لانه
امر خلقت . وثبتها الى الدهر والابد : وضع لها حداً فلن تتعداه (مز ١٤٨) .

اذا ارى سمواتك عمل اصابعك القمر والنجوم التي كونتها (مز ٨ : ٤)

مبارك انت يا رب الهنا . ملك العالم الذي خلق السموات بكلمته . وكل جنودها
بنسمة من فيه . قد وضع لها نظاماً وزماناً فلا تتعدى فريضتها . تسر وتفرح لتعمل
مشيئة مالكها . صانعا حق فان عمله حق . امر القمر ان يتجدد . تاج بهاء للمحمولين
في البطن . لانهم ايضاً سيجددون في المستقبل مثله ليجدوا خالقهم لاجل اسم مجد ملكوته
مبارك انت يا رب . مجدد الشهور .

لتكن طالماً سعيداً لنا ولكل اسرائيل   لتكن طالماً سعيداً لنا ولكل اسرائيل
لتكن طالماً سعيداً لنا ولكل اسرائيل .

مبارك مصورك . مبارك صانك . مبارك مالكك . مبارك خالقك

يرتفعون كأنهم يقصدون ان يقفزوا ويقولون

كما اتنا نحاول ان نقفز نحوك . ولا يمكننا ان نلمسك . هكذا ليت كل الذين يقفزون
نحونا ليضروا بنا لا يقدر ان يلمسونا . لتقع عليهم الهية والرعب بعظمة ذراعك
يصمتون كالحجر : كالحجر يصمتون بعظمة ذراعك . الرعب والهية عليهم تقع
(خر ١٥ : ١٦) .

تكرر ٣ مرات من « لتكن طالماً سعيداً » لحد « عليهم تقع »

داود ملك اسرائيل حي وثابت . داود ملك اسرائيل حي وثابت . داود ملك
اسرائيل حي وثابت . آمين آمين آمين . ابدى ابدى ابدى : سلاه سلاه سلاه .
قلباً قياً اخلق في يا الله وروحاً مستقيماً جدد في داخلي (مز ٥١ : ١٢) .

ترنية المصاعد . ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني : معونتي من
عند الرب صانع السموات والارض : لا يدع رجلك تزل : لا ينس حافظك : انه
لا ينس ولا ينام حافظ اسرائيل : الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى :

لا تضر بك الشمس في النهار ولا القمر في الليل : الرب يحفظك من كل شرٍ يحفظ نفسك : الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر (من ١٢١) .

هللوا . سبحوا الله في قدسه . سبحوه في فلك قوته : سبحوه على قواته . سبحوه حسب كثرة عظمته : سبحوه بصوت الصور . سبحوه بربابٍ وعود : سبحوه بدف ورقص . سبحوه باوتار ومزمار : سبحوه بصنوج التصويت . سبحوه بصنوج الهتاف : كل نسمة فلتسبح الرب . هللوا (من ١٥٠) .

كان يعلم في مدرسة ربي اشماعيل . اذا لم يحظ بنو اسرائيل بمقابلة ابيهم الذي في السماء مرة واحدة في الشهر فقط كفاهم فخراً . قال اباي لذلك يجب ان تقدم الصلاة المذكورة آنفاً وقوفاً (احتراماً)

قديش دربنن ثم يقول الواحد للاخر سلام عليكم ثلاث مرات

ترتيب عيد الخانوكه (التدشين)

يصلون صلاة المساء كالعادة . يقولون في الماميدة « نشكرك ايضاً على المعجزات » في صحيفة ٦٤ و « ليكن اسم الرب » في صحيفة ٦٧ . وقديش تتقبل . وينورون نور الخانوكه . غير ان في يوم الجمعة ينورون قبل صلاة المساء . وفي ليلة الاحد ينورون قبل الهبدالة في الكئيس وبمدها في البيت ويقراون البركات الانية قبل التنوير

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بتنوير نور الخانوكه .

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي صنع معجزات لا بائنا في تلك الايام وفي هذا الوقت .

في اول ليلة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي احيانا وثبتنا واوصلنا الى هذا الوقت (لحد هنا) .

نحن تنور هذه القناديل تذكراً للمعجزات والخلاص والاعمال العظيمة والفرج والمعجائب والتعازي التي صنعت لا بائنا في تلك الايام . وفي هذا الوقت عن يد كهنتك القديسين .

וְכָל שְׁמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנִּירוֹת הִלְלוּ קֹדֶשׁ הֵם . וְאִין לָנוּ רִשּׁוֹת
 לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם . אֵלֶּא לְרְאוּתָם בְּלִבְד . פְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל
 נְסִיךָ . וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ . וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ :

ואומרים מְזֻמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת דָּף ל"ו . וּמְזֻמּוֹר שִׁיר הַמַּעֲלֵת דָּף מ"ה
 קדיש יהא שלמא . בְּרַכּוּ . עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח . עַל בֵּן נְקֻנָּה

שחרית בחנוכה

מתפללים כמו בחול ואומרים על הנְּסִים . וגומרים הַהֲלָל כדף קניט אחר
 החזרה . ואומרים קדיש לעילא . יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ . וּמוֹצִיאִים ס"ת
 וקורים ג' גברי בפרשת נשא .

וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה
 תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם : יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :
 יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְהַנֶּךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
 וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם : וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת מֹשֶׁה
 לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
 רֵאשֵׁי בַיִת אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֲמֻדִים עַל-הַפְּקָדִים :
 וַיָּבִיאוּ אֶת-קַרְבָּנָם לִפְנֵי יי שֵׁשׁ-עֲגֻלֹת צָב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר עֲגֻלָּה
 עַל-שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר
 יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
 וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֲגֻלֹת
 וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם : אֵת שְׁתֵּי הָעֲגֻלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגֻלֹת וְאֵת שְׁמוֹנֵת
 הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מֵרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם כִּי אֵתְמַר בֵּין-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :
 וְלְבְנֵי קַהַת לֹא נָתַן כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּבַּיִת יִשָּׂאוּ : וַיִּקְרִיבוּ
 הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
 אֶת-קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
 נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת-קַרְבָּנָם לְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :

لذلك هذه الانوار هي مقدسة في مدة ثمانية ايام الخانوكة . وليس لنا اذن ان نستخدمها بل لننظرها فقط لكي نشكر اسمك على معجزاتك وفرجك وعجائبك .

مزمور ٣٠ في صحيفة ٤١ والمزمور ١٢١ في صحيفة ٤٥

وقديش يه شلاما « وباركو . ومن الواجب علينا » في صحيفة ٨٣

صلاة الصبح في الخانوكة

يصلون صلاة الصبح كالعادة ويقولون « نشكرك ايضاً على المعجزات » في العמידة .

ويقرأون « الهليل » و صحيفة ١٥٩ . وقديش لبيلا و « ليكن اسم الرب »

ويخرجون سراً يقرأه فيه ثلاثة رجال في (عد ٦ : ٢٢ الى ٢ : ١٧)

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم هرون وبنيه قائلاً هكذا تباركون بني اسرائيل قائلين لهم : يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرحمك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً : فيجملون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم : ويوم فرغ موسى من اقامة المسكن ومسحه وقدسه وجميع امتعته والمذبح وجميع امتعته ومسحها وقدسها : قرب رؤساء اسرائيل رؤوس بيوت آباؤهم هم رؤساء الاسباط الذين وقفوا على المعدودين : اتوا بقراينهم امام الرب ست عجلات مغطاة . واثني عشر ثوراً لكل رئيسين عجلة ولكل واحد نور وقدموها امام المسكن : فكلم الرب موسى قائلاً : خذها منهم فتكون لعمل خيمة الاجتماع واعطاها للاويين لكل واحد حسب خدمته : فاخذ موسى العجلات والثيران واعطاها للاويين : اثنتان من العجلات واربعة من الثيران اعطاها لبني جرشون حسب خدمتهم : واربع من العجلات وثمانية من الثيران اعطاها لبني مراري حسب خدمتهم بيد ابثامار بن هرون الكاهن : واما بنو قهات فلم يمطهم لان خدمة القدس كانت عليهم على الاكتاف كانوا يحملون : وقرب الرؤساء لتدشين المذبح يوم مسحه وقدم الرؤساء قراينهم امام المذبح : فقال الرب لموسى . رئيساً رئيساً في كل يوم يقربون قراينهم لتدشين المذبح .

גִּיהִי הַמְּקָרִיב בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן אֶת-קָרְבָּנוּ נְחֻשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב לְמִשְׁחָה
 הַיּוֹדָה: וְקָרְבָּנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִמְחַת: פֶּר אֶחָד בֶּן-
 בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
 בְּגִי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְחֻשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב:

קריש לעילא . אַשְׁרֵי . וּבָא לְצִיּוֹן . בַּדָּף ע"ה ע"ו . קדיש תתקבל . ומחזירים
 ס"ת למקומו . ואומרים יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי בַּדָּף ע"ח וּמִזְמוֹר שִׁיר
 חֲנֻכַּת הַבַּיִת בַּדָּף מ"א . קריש יהא שלמא . קְנִיה בַּדָּף ע"ב עד סוף התפלה

ביום שני של חנוכה מתפללים כמו אתמול ומוציאים ס"ת וקורים בו ג' גברי
 בפרשה זאת . כהן קורא מן בְּיוֹם הַשְּׁנִי עד מְלֵאָה קִמְחַת לוי קורא מן
 פֶּר אֶחָד עד סוף הקרבן . שלישי חוזר וקורא מן בְּיוֹם הַשְּׁנִי עד סוף הקרבן
 וכן הסדר בשאר הימים (מלבד יום השמיני או בשבת שאז קורין אותה הפרשה
 כמו שכתוב בסמוך) .

קריאת יום שני

בְּיוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן-צִוְעָר נְשִׂיא יִשְׁשֹׁכָר: הַקָּרִיב אֶת-
 קָרְבָּנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד
 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִמְחַת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
 בְּגִי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נִתְנָאֵל בֶּן-צִוְעָר:

קריאת יום שלישי

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלָן אֶלְיָאָב בֶּן-חִלָּן: קָרְבָּנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף
 אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:

والذي قرب قربانه في اليوم الاول نحشون بن عميناداب من سبط يهوذا :
 وقربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة
 سبعون شاقلاً على شافل القدس كلتاها مملوءتان دقيقتان ملتوتاً بزيتٍ لتقدمة : وسخن
 واحد عشرة شواقل من ذهب مملؤاً بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد
 وخروف واحد حولي محرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة
 ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان نحشون بن عميناداب

قديش لميلا « طوبى للساكنين . ويأتي القادي » في صحيفة ٧٥ و٧٦ . وقديش تتقبل
 ويردون السفر ويقراؤن « ليسبحوا اسم الرب » في صحيفة ٧٨ . ومزمور اغنية تدشين البيت
 في صحيفة ٤١ . وقديش يهه شلاما « وائمظر الرب » في صحيفة ٧٢ . لآخر الصلاة كبقية الايام

في اليوم الثاني يصلون كما في اليوم الاول ويخرجون سفراً يقرأ فيه ثلاثة مدعويين في هذه البراشة
 الاول من « في اليوم الثاني » لغاية « مملؤاً بخوراً » . الثاني من « وثور واحد » للآخر
 الثالث . يكرر من الاول الى الاخر . وهكذا في بقية الايام

في اليوم الثاني عد ٧ : ١٨ - ٢٣

وفي اليوم الثاني قرب ثنائيل بن صوغر رئيس يساكر : قرب قربانه . طبقاً
 واحداً من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعين شاقلاً
 على شافل القدس كلتاها مملوءتان دقيقتان ملتوتاً بزيتٍ لتقدمة : وصحناً واحداً عشرة
 شواقل من ذهب مملؤاً بخوراً : وثوراً واحداً ابن بقرٍ وكبشاً واحداً وخروفاً واحداً
 حولياً محرقة : وتيساً واحداً من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثورين
 وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان ثنائيل بن صوغر

في اليوم الثالث عد ٧ : ٢٤ - ٢٩

وفي اليوم الثالث رئيس بني زبولون أليآب بن حيلون : قربانه طبق
 واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة
 سبعون شاقلاً على شافل القدس كلتاها مملوءتان دقيقتان ملتوتاً بزيتٍ لتقدمة :

פך אחת עשרה זָהב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֵּר אֶחָד בֶּן־פְּקֹד אֵיל אֶחָד
 פְּכֵשׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת: וּלְזָבַח
 הַשְּׁלָמִים פְּקֹד שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה פְּכֵשִׁים בְּגִי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן:

קריאת יום רביעי

בְּיוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדִיאוּר: קָרְבָּנוֹ קַעֲרֹת־
 פָּסָף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֹק אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 פך אחת עשרה זָהב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֵּר אֶחָד בֶּן־פְּקֹד אֵיל אֶחָד
 פְּכֵשׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת: וּלְזָבַח
 הַשְּׁלָמִים פְּקֹד שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה פְּכֵשִׁים בְּגִי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדִיאוּר:

קריאת יום חמישי

בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישְׁדִי: קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרֹת־פָּסָף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֹק אֶחָד פָּסָף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה: פך אחת עשרה זָהב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֵּר אֶחָד בֶּן־פְּקֹד
 אֵיל אֶחָד פְּכֵשׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת:
 וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים פְּקֹד שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה פְּכֵשִׁים
 בְּגִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישְׁדִי:

קריאת יום שישי

בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גַד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: קָרְבָּנוֹ קַעֲרֹת־פָּסָף
 אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֹק אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: פך
 אחת עשרה זָהב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֵּר אֶחָד בֶּן־פְּקֹד אֵיל אֶחָד פְּכֵשׁ־
 אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים
 פְּקֹד שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה פְּכֵשִׁים בְּגִי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:

وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً . وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حوالي محرقة . وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة . ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان ألياب بن حيلون

في اليوم الرابع عد ٧ : ٣٠ - ٣٥

في اليوم الرابع رئيس بني راووين اليصور بن شديثور : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حوالي محرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان اليصور بن شديثور .

في اليوم الخامس عد ٧ : ٣٦ - ٤١

في اليوم الخامس رئيس بني شمعون شلوميئيل بن صوريشداي : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حوالي محرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان شلوميئيل بن صوريشداي .

في اليوم السادس عد ٧ : ٤٢ - ٤٧

في اليوم السادس رئيس بني جاد ألياساف بن دعوثيل : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حوالي محرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان ألياساف بن دعوثيل .

קריאת יום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד : קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן
למנחה : פה אחת עשרה זרב מלאה קמרת : פה אחד בן-בקר
איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד :

קריאת יום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור : קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן
למנחה : פה אחת עשרה זרב מלאה קמרת : פה אחד בן-בקר
איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן-פדהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן-גדעני : קרבנו קערת-
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה :
פה אחת עשרה זרב מלאה קמרת : פה אחד בן-בקר איל אחד
כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן אבידן בן-גדעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי : קרבנו קערת-
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה :
פה אחת עשרה זרב מלאה קמרת : פה אחד בן-בקר איל אחד
כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי :

في اليوم السابع عد ٧ : ٤٨ - ٥٣

في اليوم السابع رئيس بني افرايم اليشمع بن عميهود : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاكل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً . وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقه : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان اليشمع بن عميهود .

في اليوم الثامن عد ٧ : ٥٤ - ٨ : ٤

في اليوم الثامن رئيس بني منسى جليليل بن فدهصور : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاكل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقه : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان جليليل بن فدهصور .

في اليوم التاسع رئيس بني بنيامين ايدين بن جدعوني : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاكل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقه : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان ايدين بن جدعوني .

في اليوم العاشر رئيس بني دان احيعزر بن عميشداي : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاكل القدس كلتاها مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقه : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان احيعزر بن عميشداي .

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיאל בן-עכרן: קרבנו
 קערת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף
 שבועים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: פה אחת עשרה זרב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר
 איל אחד בבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה פבשים
 בנשינה חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אהירע בן-עיןן: קרבנו
 קערת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד בסוף
 שבועים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: פה אחת עשרה זרב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר
 איל אחד בבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה פבשים
 בנשינה חמשה זה קרבן אהירע בן-עיןן:

זאת חנפת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל. קערת
 בסוף שתיים עשרה מזרק-בסוף שנים עשר פפות זרב שתיים
 עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת בסוף ושבועים המזרק האחד
 כל בסוף הפלים אלפים וארבע-מאות בשקל הקדש: פפות זרב
 שתיים-עשרה מלאת קמרת עשרה עשרה הפה בשקל הקדש
 כל-זרב הפפות עשרים ומאה: כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים
 אילם שנים-עשר פבשים בנשינה שנים-עשר ומנחתם ושעירי
 עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה
 פרים אילם ששים עתדים ששים פבשים בנשינה ששים זאת
 חנפת המזבח אחרי המשח אתו:

ובכא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול מדבר
 אליו מעל הפפרת אשר על-ארץ העדת מבין שני הפרכים
 וידבר אליו:

في اليوم الحادي عشر رئيس بني اشير فجميئيل بن عخران : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاها مملوءتان دقيماً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بجوراً . وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقه : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان فجميئيل بن عخران .

في اليوم الثاني عشر رئيس بني فقتالي احيراع بن عيان : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاها مملوءتان دقيماً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بجوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقه : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حوية . هذا قربان احيراع بن عيان .

هذا تدشين المذبح يوم مسحه من رؤساء اسرائيل . اطباق فضة اثنا عشر ومناضح فضة اثنا عشرة وصحون ذهب اثنا عشر : كل طبقٍ مئة وثلاثون شاقل فضة وكل منضحةٍ سبعون . جميع فضة الآية الفان واربع مئة على شاقل القدس : وصحون الذهب اثنا عشر مملوءة بجوراً كل صحن عشرة على شاقل القدس . جميع ذهب الصحون مئة وعشرون شاقلاً : كل الثيران للمحرقه اثنا عشر ثوراً والكباش اثنا عشر والخراف الحولية اثنا عشر مع تقدمتها وتيوس المعز اثنا عشر لذبيحة الخطيئة : وكل الثيران لذبيحة السلامة اربعة وعشرون ثوراً والكباش ستون والتيوس ستون والخراف الحولية ستون . هذا تدشين المذبح بعد مسحه .

فلما دخل موسى الى خيمة الاجتماع ليتكلم معه كان يسمع الصوت يكلمه من على الغطاء الذي على تابوت الشهادة من بين الكرويين فكلمه .

וַיִּדְבֹר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן וְאֶמְרָם אֵלָיו פְּהַעֲלֵתְךָ
 אֶת-הַנֵּרוֹת אֶל-מֹול פְּנֵי הַמִּנְוָה וְאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת: וַיַּעַשׂ
 בֶּן אֶהֱרֹן אֶל-מֹול פְּנֵי הַמִּנְוָה הַעֲלָה נִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת-מֹשֶׁה:
 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקִּשָּׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרָחָה מִקִּשָּׁה הַיָּא
 כַּמִּרְאֵה אֲשֶׁר הִרְאָה יי אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂה אֶת-הַמִּנְוָה:

וגומרים התפלה כסדר הכתוב ביום ראשון

ראש חודש טבת שחל בחול

מתפללים כשאר הימים רק אומרים אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְעַל
 הַנְּסִים . וגומרים הַהֲלֵל . קדיש תתקבל . ומוציאים ב' ס"ת . בראשון
 קורים ג' גברי בפרשת ר"ח . ואין אומרים קדיש . ובשני קורא הרביעי בענין היום
 קדיש לעילא ' אֲשֶׁרִי : וְכֹא לְצִיּוֹן . ומחזירים ס"ת למקומן . קדיש לעילא .
 ומתפללים מוסף של ר"ח עם עַל הַנְּסִים . קדיש תתקבל . ומו' בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי
 בַּדָּף קִנִּיח . וּמְזֻמֹּר שִׁיר הַנְּבִיט הַבַּיִת בַּדָּף מ"א . קדיש יהא שלמא . וְקִנְיָה
 עד סוף התפלה .

ראש חודש טבת שחל בשבת

מדליקים נר של חנוכה בערב שבת . ואחר כך נר שבת . ומתפללים ערבית כמו
 בשבת וראש חודש . ואומרים עַל הַנְּסִים . בשחרית מתפללים כשאר
 שבתות . וגומרים הַהֲלֵל . קדיש תתקבל . ומוציאים ג' ספרי תורה . וקורים
 בראשון ו' גברי בפרשת השבוע . ולא יאמר קדיש . ובספר השני קורא השביעי
 פרשת שבת וראש חודש . וקדיש לעילא . ובספר השלישי קורא בענין היום
 בפרשת הנשיאים . וגומרים התפלה .

שבת וחנוכה

מתפללים כשאר שבתות . וגומרים הַהֲלֵל . קדיש תתקבל . ומוציאים ב' ס"ת
 בראשון קורים שבעה בפרשת השבוע . קדיש לעילא . ובשני קורא
 מפטיר בענין היום . קדיש לעילא . הפטרה רַנִּי וְשִׂמְחִי . ואם חלו בחנוכה
 שני שבתות הפטרה השבת השני ויעש הירום .

وكل الرب موسى قائلاً : كلم هرون وقل له . متى رفعت السرج فالى قدام المنارة
تضىء السرج السبعة : ففعل هرون هكذا . الى قدام المنارة رفع سرجها كما امر الرب
موسى : وهذه هي صنعة المنارة مسحولة من ذهب . حتى ساقها وزهرها هي مسحولة
حسب المنظر الذي اراه الرب موسى هكذا عمل المنارة .

يكلمون الصلاة كالترتيب في اليوم الاول

اول شهر طيبيت في وسط الاسبوع

يصلون كالعادة انما يضيفون في العاميدة « الهنا واله آباثنا ليصعد . ونشكرك ايضاً على المعجزات »
ويقرأون كل « الهليل » وقديش تتقبل ويخرجون سفرين يقرأ في الاول ثلاثة رجال في
فصل اول الشهر ولا يقال قديش . ويقراء في الثاني لرايع في موضوع اليوم ثم قديش ليملا
« وطوبى للساكين . ويأتي القادي » ويرجمون السفرين . قديش ليملا . ثم موساف الشهر مع
« نشكرك ايضاً على المعجزات » قديش تتقبل ومزمور ١٠٤ « باركي يا قسي »
في صحيفة ١٥٨ . ومزمور « تدشين البيت » في صحيفة ٤١ . قديش به سلاماً
« وانتظر الرب » الى آخر الصلاة .

اول شهر طيبيت في يوم السبت

ينديرون قناديل الحانوكة في مساء الجمعة اولاً ثم قنديل السبت ويصلون صلاة المساء كما في يوم سبت
واول شهر . يصلون في الصبح كما في سبت واول شهر . ويقرأون كل « الهليل » قديش تتقبل
ثم يخرجون ثلاثة اسفار يقرأ في الاول لسته رجال في فصل الاسبوع ولا يقال قديش . ويقراء
في السفر الثاني لرجل سابع في فصل سبت واول شهر . قديش ليملا . ويقراء في الثالث لرجل
ثامن في موضوع التدشين ويتمون الصلاة كما في صلاة السبت

يوم سبت وحانوكة

يصلون كايام السبت « الهنا واله آباثنا ليصعد » في العاميدة ويقرأون كل « الهليل » قديش تتقبل
ويخرجون سفرين يقرأ في الاول لسبعة رجال في فصل الاسبوع وقديش ليملا . وفي الثاني يقرأ
للمنظير في موضوع التدشين . وقديش ليملا . الهنطارة « ترمني وافرحي » (زخ : ٢ : ١٤)
واذا وقع سبتان في الحانوكة فالهنطارة في يوم السبت الثاني « وعمل حيرام » (مل ١ : ٧ : ٤٠)

שבת שלפני פורים שהוא שבת זכור מתפללים עד יי מי כְמוֹךָ ברוך קי"ד
וקודם מְצִיל עֲנִי אומרים מִי כְמוֹךָ

מִי כְמוֹךָ . וְאֵין כְּמוֹךָ . מִי הוֹמָה לָךְ . וְאֵין הוֹמָה לָךְ :

(א)

אֲדוֹן הַסֶּדֶךְ בַּל יַחְדֵּל . אֲמַתְךָ מִבְּצַר עֵז וּמִגְדֵּל .
כִּי הָיִיתָ מְעוֹז לְדָל . וּמְעוֹז לְאֶבְיוֹן בְּצַר לֹא יִשַׁע כַּה ב :

בִּימֵי הַרְפִּי מִפְּקֻדְמוֹנֵי . בִּי דָפַר רוּחַ יְהוָה .
וְהַיּוֹם אִם גְּרָשׁוֹנִי עֲוֹנִי . הוֹדִי לִי וְאֲנִי לֹא שׁ' הַשׁ' ב טו :

גְּמַלְתִּי מֵאֵז טוֹבוֹת . גְּלוּיּוֹת יְדוּעוֹת לְקַבְּבוֹת .
גַּם אִם יָדָיו הַצָּרוֹת קְרוֹבוֹת . אֲשַׁרְבִּי כָּל חוֹכֵי לֹא יִשַׁע' ל יח :

דָּמִי מִתְקוּמְמֵי אֵזָה . וְדַגְלֵי אָרִים בְּדַבֵּר כָּל חוֹזָה .
הֲגֵה אֶל־הַיָּנוּ זֶה . קוֹיָנוּ לֹא יִשַׁע' כַּה ט :

הַיּוֹם אֲבִיעָה חִידוֹת . הָיוּ מִנֵּי קָדָם עֲתִידוֹת .
נִפְלְאוּ כָּם הַמְּכִינְ צַפּוֹנֵי סוּדוֹת . יִצְרֵי מִפְּטָן לְעֶבֶד לֹא יִשַׁע' מַט ה :

וַיְהִי בִּימֵי אֲחִישֵׁרוֹשׁ . מְלָךְ הוֹקֵם עַל כְּבוֹרוֹשׁ .
נִשְׂאָ וְרָם עַל כָּל קָצִין וְרֹאשׁ . וַיְהִי הַנִּיחַ לֹא שַׁמ' ב' ז א :

זָמַן בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ . לְהַרְאוֹת לְכָל עֶבְדָּיו תְּכִינַתוֹ .
וְאֲבִנֵי גֶזֶר מִתְנַסְּסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ ; וְעַפְרוֹת זָהָב לֹא אִי כַה ו :

חֲלַק לְכָל בְּנֵי שׁוֹשָׁן נָתַן . וְהַקְּדִישׁ קְרוֹאָיו בְּחֶתֶן .
בְּחֶצֶר גִּנַּת בֵּיתָן . אָנָּה לְמוֹשָׁב לֹא תַח' קַל־ב יג :

טָעַם עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל אִישׁ וַיִּצְרוּ . וְאֵין אֲנִים לְאִישׁ וַיֵּן עֲבָרוּ .
וְלָתֵת לְכָל שׁוֹאֵל הֵי מִחֶסְרוֹ . אֲשֶׁר יִחְסַר לֹא דב' טו ה :

في يوم السبت الواقع قبل عيد النور يصلون الى « يارب من مثلك » في صحيفة ١١٤ . وقبل « المنقذ الفقير » يقولون هذه القصيدة . وهي لربي يهوذا هليني غير موزونة مرتبة على الابجدية واسم ناظمها وينتهي الشطر الاخير من كل بيتين بآية من الكتاب . وهي مختصرة من سفر استير

من ذا مثلك فليس مثلكا من ذا شبيهك فليس شهبكا

(١)

لم ينقطع ياربنا فضلنا	برج قوي وحصين حقنا
قد كان للفقير دوماً عوننا	وملجاء المسكين في ضيق له
في يوم حظي والصبأ من زمي	روح الاله خالتي كلمني
واليوم ذنبي اذا طردني	فهو حيي وانا ايضاً له
غمـرني دوماً بخيرٍ ونعم	مشهورة بين الانام والامم
وان يك الضيق قريباً والامم	طوبى لمن في الضيق يلتجى له
من العدى ساسفك الدماء	بامر راء ارفع اللواء
هذا الاله من برا السماء	الهنأ من نبسط الرجا له
اليوم الغازأ اليكم أبدي	من قدم كانت لنا كوعد
حمداً لعالم الخفي ذي المجد	في الرحم قد خلقني عبداً له
في عهد حشوروش الملك الخطير	من كان مثل السرو عالياً كبير
وقد سما على رئيس وامير	وراحة رب الورى اعطى له
اولم في ثالث عام ملكه	مجداً ونفراً كي يري لشعبه
حجارة كريمة في ارضه	مثل التراب ذهب كان له
لحفلة دما بني شوشان	حافلة كالعرس في الاتقان
في الدار في جنبنة البستان	من قصره الخنار للسكنى له
يمنح سؤل الكل اعطى امره	ولا يمنحهم بنصب خمرة
وكل سائل يلي فكره	في اي شئ كان لازماً له

مز ١٣٢ : ١٣

ت ١٥ : ٨

- יחד אָספּוּ כָּל הַגְּדָרְשִׁים . גַּם וְשֵׁנֵי הַמְּלָכָה עָשְׂתָה מְשֵׁתָה נָשִׁים .
 וּמְשֵׁתָה הַנָּשִׁים כְּאֲנָשִׁים . . . שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ יְחִי מֵד כו :
- כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָן . . . אָמַר לְהִבִּיא לְפָנָיו אֶת יַפֶּת הָעֵינָן .
 וּתְמָאֵן בְּדַבְרוֹ לֵאמֹר אֵין . . . הָעֵזָה פָּנֶיהָ וּתְאֹמַר לוֹ מִשֵּׁן ו יג :
- לְקָרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עָלָי כֵּן . . . שָׁאַל וַיַּעֲצֶהוּ מְמוֹכָן .
 הוּא הָמָן לְפּוֹרְעָנֵי מוֹכָן . . . לְבוֹ יִקְבֹּץ-אָנֹן לוֹ תה' מא ו :
- מוֹעֲצוֹתָיו כִּדְתַת נְתוּנֹת . . . הָיוּ לְעַמִּי רְפוּאוֹת צְפוּנֹת .
 כִּי לֹאִי אֲנֵרוֹת רְאוּשׁוֹנֹת . . . גַּם פְּלִיטָה לֹא הָיְתָה לוֹ יוא' ב ב :
- נוֹעֵץ לְקָרָא לְכָל הַמוֹנִיו . . . לְהִבִּיא כָּל יַפֶּת תְּאֵר לְפָנָיו .
 וְהַנְּעִרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינָיו . . . מְהֵרָ יִמְהַרְנָה לוֹ שמי' כב טו :
- סִנְסָן לְיֵאִיר הָאִיר וְתָרַח . . . יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲרַח .
 טָרַם מִפֶּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח . . . כִּי הַפֶּלֶה יִי הָסִיד לוֹ תה' ד ד :
- עֲמוּ נְאֻמָּנָה הַדְּרָסָה תִּמָּה . . . הִיא אֲסֵתֵר בַּת דּוּדוֹ כָּרָה כְּחָמָה .
 וּבָמוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּה . . . לְקַחְתָּה מְרֻדְכִי לוֹ אס' ב ז :
- פְּנֵעָה חֵן וּתְלֻךְ וְהֵלֵם . . . וּתְלַקַּח אֲסֵתֵר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ גִּזְרַת יְהֵלֵם .
 וּמְרֻדְכִי צָוָה לָהּ לָכִי לְשָׁלוֹם . . . כִּי הוּא אֲדֹנָיָךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ תה' מה יב :
- צָדֵק לְבָשָׂה בְּמַמְלַכְתָּהּ . . . לֹא הִגִּידָה אֲסֵתֵר עִמָּהּ וּמוֹלְדָתָהּ :
 וְהַמֶּלֶךְ אֶהְבֶּהָ וַיִּרְבַּ תִּפְאַרְתָּהּ . . . כִּי מִיְהוָה הָיְתָה לוֹ מלא' א' ב טו :
- קָשָׁב רַב קָשָׁב צְרוּר הַמּוֹר . . . מְסַרְסִי הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לְשִׁמּוֹר .
 וְהֵנָּם הַיּוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר . . . הִבָּה נְתַחֲכָמָה לוֹ שמי' א י :
- רְחֹשָׁה אֲסֵתֵר לְמֶלֶךְ בְּאִמְרֵי שְׁפָר . . . בְּשֵׁם מְרֻדְכִי וְנִכְתַּב בְּסִפָּר .
 בְּקֶשֶׁת וְנִמְצָא לְפָנָיו צְבִי עוֹפָר . . . כִּי כוּל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ אי' מ כ :
- שְׁנֵיהֶם נִתְלוּ עַל הָעֵץ . . . כִּי שָׁמַע מְרֻדְכִי לְשׁוֹנָם בְּהוֹעֵץ .
 נִשְׁקָה לְמֶלֶךְ סֵם הַמָּוֶת רוּעֵץ . . . אוֹלֵי יַפֶּתָה וְנוֹכְלָהּ לוֹ ירמי' כ טו :

- كل الرجال للصفاء اجتمعت
وليمة لها النساء قد دعت
اذ طاب قلب الملك بالمشروب
ابت ولم تبال بالمطلوب
حالا دعا من كان في الديوان
عن لسوء مثلا هاما
ارأوه كسنة حكيمة
لولا رسائل لنا قديمة
اشير ان يوصي بامر شعبه
فن من النساء قد اعجبه
غصن لياثير زها واورقا
قبل البلا نور الشفا قد اشرقا
نمت كآس باره في انس
اذ والداها قضييا في بأس
حازت نعيما ومضت مبدده
ومردخاي بسلام سيده
توشحت بالعدل عند حكمها
احبها الملك وقد عظمها
انصت مردخاي المذاكرة
على المليك دبرا مؤامره
عن مردخاي استير هذي ايدت
بالبحث ذي الحيلة حالا وجدت
في خشب قد علقوا كليهما
قتل المليك كان في بالهما
- وشقي المليكة كذا قد صنعت
في محفل خصص اسبوع له
امر تأتي مهجة القلوب
اذ وقحت وجها ولم تصغ له
اذأ بدا رأي لماموخان
افكاره جاءت باثام له
غدت لشعي نجدة عظيمة
لم يبق مطلقا ولا ناج له
ليحضروا كل الحسان قربه
خطبها قرينة حالا له
نظير جبار جرى لسيقا
ان الاله خص قاضلا له
استير بنت عمه كالشمس
ومردخاي قد تبناها له
ملكها كاسة بمجده
قال اذهي للملك اسجدي له
ولم تفه عن جنسها وقومها
للشعب من ربي فدا كان له
ما بين حراس والمشاوره
قالا لنصنع حيلة له
للكها وفي سجل قيدت
فامسكا كالظي في فنج له
لان مردخاي اضنى لهما
لعل ننجح بتسدير له
- جز ۴۴ : ۲۶
ام ۷ : ۱۳
مز ۴۱ : ۷
يو ۲ : ۳
خر ۲۲ : ۱۵
مز ۴ : ۴
اس ۲ : ۷
مز ۴۵ : ۱۲
مل ۲ : ۱۵
خر ۱ : ۱۰
اي ۴۰ : ۲۰
ار ۲۰ : ۱۰

תשועה זאת צפונה לדור אחרון . נכתבה על ספר הזכרון .
להיות לו מן המלך פגמול ויתרון . פי פעל אדם ישלם-לו א"י לר יא :

(ב)

- אחר פל אלה הדברים . אחשוּרוֹשׁ אַתְּ הַמֶּן הָרִים .
וַיִּשְׁאַהֲוֵהוּ מֵעַל כָּל הַשָּׁרִים . וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לֹא תהו צה ד :
- נמנע מרדכי מסגוד לרשע . גִּין עֲמֶלֶק אֲשֶׁר מִבְּמֶן פִּשְׁעֵי .
וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פִּשְׁעֵי . לֹא יֵאבֶדָה יי סלח לו רבי כט יט :
- יום פרעו לו כל עבדי המלך . וּמְרַדְּכֵי בְּתַמּוֹ הוֹלֵךְ .
בִּקְשׁוּ לְחַרְחֹרֵר רִיב עַל עַם דָּל וְהִלְךְ עֵבֶר וּמִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לֹא מִשׁ כו יי :
- יעין תחבולות פשמים בצדו . וַיִּבְזוּ בְּעֵינָיו בְּגֵאוֹן חֲמָדוֹ .
לְשַׁלַּח יָד בְּמְרַדְּכֵי לְבָדוֹ . בִּז לְדַבֵּר יַחְבֵּל לֹא מִשׁ יג יג :
- הרבה כסף וזרב לבלי חוק . וַיֵּאמֶר בְּלִבּוֹ זֶה עֵת לְשַׁחֹק .
וַיָּבֵא עֲצוֹת מְרַחֹק . לְרִשֵׁת מִשְׁפָּנוֹת לֹא לֹא חֲבָק א ו :
- ניפל פור ונדו בגורל הדה . וַיֵּרָא פִי בְּאֶדְרֵי מֵת אָבִי הַתְּעוּדָה .
וְלֹא זָכַר פִּי הוּא עֵת הַלְּדָה . חֲבָלֵי יוֹלְדָה יָבֵאוּ לֹא הוֹשִׁי יג יג :
- הוב אורב יעצוהו רעיוניו . וַיִּשְׁאַל שְׂאֵלָה מְאֹדוֹנָיו .
וְגַם הוּא שְׁנֵי אֲרִיּוֹת שְׁנָיו . וּמִתְלַעוֹת לְבִיא לֹא יוֹא א ו :
- הן עם אחר נזרו . וְדַמִּיתֵם שׁוֹנוֹת וְדַתְךָ בֶּל יִנְצְרוּ .
רויח יזרעו וסופתה יקצרו . קָמָה אֵינִי לֹא הוֹשִׁי ה ו :
- הכינותי כסף לגנניק יעל . לְאַבְדֵּי זֶה הַגּוֹי הַנִּגְעֵל .
כָּל הַבְּרָפִים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל . וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לֹא מִל' א :
- להביא אל גנני המלך אוסף . עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים בְּכָרֵי כֶסֶף .
ונפש אכה לכל בית יוסף . פְּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לֹא שִׁמ' א כו ח :

فلخلاص شعبنا هذا غدا حتى المليك المستحق يسعدا
لانه طي السجل قيذا كعمل المرء الجزا يعطي له
اي ۳۴ : ۱۱

(۲)

وبعد برهة من الزمان
مناصباً في كافة البلدان
ومردخاي لم يرد ان يسجدا
على ائمه جريعة قد جددا
جئت رجال الملك يوماً عبرا
سوءاً لشعبه الذليل اضمرا
للحيل التجا لياتي قصده
بامر قتل مردخاي وحده
كنوزه وماله عديدة
نجاه بالنصائح البعيدة
سحب فوراً وبآذار وقع
ميلاده ذا الشهر ايضاً قد جمع
ذئب كمين حل في مكانه
سن الاسود هي من اسنانه
يوجد شعب في الورى مبدد
عاصفة يزرع ريحاً يحصد
احضرت فضة ومالاً ينفع
هذا الذي لصنم لا يركع
عشر الاف كذا من وزنة
اقطع نسل يوسف بضربة
قد رفع الملك الى هامان
جباله خزائناً كانت له
ابن عمالق طنى في الابتدا
قالرب لم يرض بففران له
ومردخاي بكامل مرورا
يدخل في خصومة ليست له
مزدرياً بكبرياءه ضده
من يزر بالامر يكن شراً له
وفكره في لعب جديدة
يسطو على مساكن ليست له
في وقته قدمات من لنا شرع
ان عنا والدة ياتي له
وطلبة طاب من سلطانه
وهكذا اضراس لبوة له
دين له مختلف مضادد
سائلة في الارض لم تثبت له
لقتل هذا الشعب فوراً ادفع
وقبله من فيه لا يعطي له
من فضة اهدي الى الخزينة
دفعة واحدة تكفي له
مز ۹۵ : ۴
تث ۲۹ : ۱۹
ام ۲۶ : ۱۷
ام ۱۳ : ۱۳
حب ۱ : ۶
هو ۱۳ : ۱۳
يو ۱ : ۶
هو ۸ : ۷
مل ۱۹ : ۱۸
صم ۲۶ : ۸

- וַיֹּאמֶר לוֹ הַמַּלְאָךְ יְהִי לְךָ קַנְיָנָךְ . וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ .
 וְזֹאת טַבַּעְתִּי עַל יַד יְמִינְךָ : וְכָא עַד קִצּוֹ וְאִין עוֹזֵר לוֹ ^{דנ"י} יֵא מַה :
- יֵצֵא וְסוּפְרֵי הַמַּלְאָךְ נִקְרְאוּ . וּבְכָל-עַם וְעַם רְצִים יֵצֵאוּ .
 וַיִּכְתְּבוּ בְּכָל אֲשֶׁר הוֹרְחוּ . שְׁרֵי הֶרְכַּב אֲשֶׁר לוֹ מִל' א' ככ לא :
- הִנֵּה דְבָרוֹ נְחוּץ לְאֹמֵר . פָּרַם חֲמֵד בְּיוֹם אֶחָד לְזִמּוֹר .
 בְּשֵׁלֶשָׁה עָשָׂר בְּאֶדְרַת הַחֹל וְנִמּוֹר . לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ עִמ' ח ב :
- קָרַע מְרֻדְכֵי בְּגָדָיו לִפְנֵי אֵל . וַיִּצְעַק מִר עַל גּוֹלַת אֲרִיאֵל .
 הַבָּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל . אִם יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ ירמ' מט א :
- טָרַף טָרַף שְׂאֵר הַמּוֹנֵי . מִי נִתֵּן לְמַשְׁפָּה יַעֲקֹב לְמוֹנֵי .
 וְיִשְׂרָאֵל לְבָנִים הֵלֵא יי' . זו חֲמָאנּוּ לוֹ י"שע' מב כד :
- נִעְרוֹת אֶסְתֵּר הַיְיִדִיָּה דְבָר . שְׁמַעְנֵנו צִעֲקָה בְּיַעֲנִים בְּמִדְבָּר .
 וּמְרֻדְכֵי בְּלַבּוּשׁ שִׁק עָבַר . לֹא יִדְעֵנוּ מָה הִנֵּה לוֹ שמי' לב ב :
- בְּגָדִים שְׁלָחָה לְהַלְבִּישׁוֹ . וְלֹא קָבַל מִמְרִירוֹת נַפְשׁוֹ .
 וַתִּשְׁלַח לְהַתְּךָ לְחַקְרוֹ וּלְדַרְשׁוֹ . לְהַעֲהָ מָה יַעֲשֶׂה לוֹ שמי' ב ד :
- רוּחוֹ הוֹצִיא לְהַתְּךָ וְחִנָּה . וּפְרָשַׁת הַכֶּסֶף לִפְנֵי שְׁנָה .
 וְהַפְתִּי שְׁנֵן שְׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צָנָה . לְבוֹא אֶל הַמַּלְאָךְ לְהַתְּחַנֵּן לוֹ א"ס' :
- בַּתְּשׁוּבָתָהּ אֶמְרָה לְהַשִּׁיבֵנו . דַּע כִּי בֵּן מָוֶת אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וְיִבֵּא .
 לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמַּלְאָךְ אֶת שְׂרָבִיט זָהָב וּבְקַרְב־אִישׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ ^{שמו' א' ב לו} :
- יִקְוֶה בְּשִׁמְעוֹ דְבַרֵּי הַדְּסָה . זָעַק אֶהְיֶה כִּי אֵין מְנוּסָה .
 זַעַף יְהוָה אֲשֵׁא . כִּי חֲטָאתִי לוֹ מיכ' ז ט :
- שְׁלַח לָהּ לְאֹמֵר אֵל תְּדַמֵּי . לְהַמְלִיט בֵּית הַמַּלְאָךְ מִכָּל לְאֻמֵּי .
 כִּי אַתְּ תִאבְדִּי וְאוֹלֵי עַמִּי . אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּהּ תִּהְיֶה לוֹ וּיְק' ^{כה מה} :
- מִמְקוֹם אַחֵר יִשְׁלַח שְׁלוֹמִי . עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו .
 כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו . עַל בֶּן אוֹחִיל לוֹ מיכ' ג כד :

دا ۱۱ : ۴۵	ها خاتمي فضعه في يمينا ميعاده جاء ولا عون له	اجابه الملك اليك مالكا فاضع لهذا الشعب ما يسركا
مل ۲۲ : ۳۱	وكما اراده قد كتبت مع راكي الحيل التي كانت له	خرج والكتاب حالا دعيت الى بلاده سعاة ارسلت
كا ۸ : ۲	كرماً شهباً في نهاري اعدم ولا اعود فيه اسمح له	قراره الى الوري يحتم تالك عشر من اذار اخم
ار ۴۹ : ۱	دماً بكى على جلا ارييل وهكذا ام ليس وارث له	شق مراد ثوبه لايل ليس اولاد لاسرائيل
اش ۴۲ : ۲۴	فمن ليعقوب رضي بالسلب ليس ربي هو اخطاها له	اقرست بقية من شعبي ولاسرائيل هكذا بالنهب
خر ۳۲ : ۲	صوتاً سمعنا في الفضاء انتشرا لم ندر ما هذا الذي جرى له	اماء استير آخبرتها خيرا ثوب خيش مردخاي عبرا
خر ۲ : ۴	وقد ابى لضيقه في نفسه لتعرف الذي سيفعل له	فبعثت بكسوة للبه للبحث هاتاخ ارسلت في ياسه
اس ۴ : ۸	عهد التقود وانحاً قد فصلا ترجو المليك مع توسل له	اخبر هاتاخ الذي قد حصلا لاستير نسخة القضاء اوصلا
صم ۲ : ۳۶	يموت من ما بالجي اذنه الملك لما احد ياتي له	جوابها ردت لكي تعلنه مالم له يمد صولجانه
بي ۷ : ۹	صرخ للعناص آه لابيابا لاني بالفعل اخطأت له	باخذه من استر الجوابا اذوق من رب الوري العقابا
لا ۲۵ : ۴۸	ان تخلصي وحدك عند الملك من بعد يبعه فداً ياتي له	اجابها لا يخطرني في بالك شعبي كذا ينجو وانت تهاكي
مرا ۳ : ۲۴	الصانع السلام في اعلا سماه من اجل ذا بالقلب اضرع له	بطرق اخرى ينيلنا فداه فلا انها لفضله ولسخاه

- ותענהו לך פגום כל חוכי פדיום . וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום
 ורחמים בקשו מאל נורא ואיום . ואל תתנו דמי לו ישעי סב ו :
 אל נדרש בכל לב ודרשנו . פי נכמרו רחמיו לעם יקראנו .
 ויאמר עוד זכר אנפנו . על פנ המו מעי לו ירמי לא יט :
 לבשה חז ביום השלישי ותלך . ותקר עד מאד בעיני המלך .
 ויבז בכל אשר הוא מולך . ועל כל אשר יש לו ברא' לט ח :
 הנפה בנשים נטע נעמן . מה שאלתך פי הכל מזמן .
 ותאמר יבוא המלך והמן . אל המשתה אשר עשיתי לו :
 למחר קראתם לסוד נכמם . ויצא המן ביום ההוא שמחה ונעלם
 והוא במלכים יתקלם . ורזנים משחק לו חבק' א י :
 ויבא אהביו ונרש אשתו . ויספר להם כבודו וממשלתו .
 ויגזרה עומדת לעמתו . הוי המרבה לא לו חבק' ב ו :
 יעצוהו עשות עין גבה חמשים . לתלות עליו קדש קדשים .
 ולהבינו בהפצו מפל-חרשים . חרש חכם יבקש-לו ישעי מ כ :

(ג)

- אלהים עדר צאנו בקר . ותבד שנת המלך עד יהי הוקר .
 בספר הזכרונות והנה בקר . וידע יי את אשר לו במד' טו ה :
 במצאו דבר מרדכי מפדש . מה נעשה יקר ויגדלה דרש .
 ויאמרו פי לא פדש . מה יעשה לו במד' טו לד :
 גלה איזן המן בדברו . מה לעשות פאיש אשר המלך הפין ביקרו .
 ויעז וינקש במאמרו . פי כסיל מחתה לו משי' יה ז :
 דבר לערותו בעדיי מלכים . וללכת לפנו אחר מהנסיכים .
 ולבו במחשבויו הולך חשכים . ואיז נגה לו ישעי' נ י :

اش ۶۲ : ۷	ثلاث ايامٍ وبالذَّاءِ ولا تكفوا عن تضرعٍ لهُ	اجمع اجابت طالبي الفداءِ صوموا اطلبوا مراحم السماءِ
ار ۳۱ : ۱۹	فحنَّ لالتماسِ هذا الشعبِ فان احشائي لقد حنت لهُ	طالبه حقاً يحيب ربي اذكره ايضاً بذكر الحبِ
تك ۳۹ : ۸	لدى المليك نعمةٌ قد وجدتُ وهكذا كل الذي كان لهُ	ثالث يومٍ لبت وذهبتُ لذا ازدرى ما يده قد ملكتُ
اس ۵ : ۴	سؤلكِ حاضر بهذا الآنِ الى وليمةٍ ساصع لهُ	يا غادة النساءِ كالنعمانِ قالت لياتِ الملك مع هامانِ
حب ۱ : ۱۰	فسر هامان من الجمعيةِ والوزراءِ فخكةً اضحوا لهُ	دعتهما لطفلةٍ سريه صار الملوك لعبة هزئيه
حب ۲ : ۶	دعا وبيّن لهم سلطتهُ ويل لمكثر لما ليس لهُ	احبابه وزرئاً زوجتهُ والحكّم قد اتى له قبلتهُ
اش ۴۰ : ۲۰	يرفع فوقها المقدسينا اوصى معلماً بذلك لهُ	خشبةٌ علوها خمسوناً يصنعها عند المهندسينا

(۳)

عد ۱۶ : ۵	والملك طار نومه ثم امرن فاعلن الاله من هو لهُ	زار اذاً غنمه رب البشرُ يتلى كتاب الذكر ليلاً للسحرُ
عد ۱۵ : ۳۴	وعن جزاءِ ناله قد سألأ من المكافاة مع العز لهُ	وجد امر مردخاي سُجلا اجيب لم يدينوا ما عملا
ام ۱۸ : ۷	ماذا ينال من اشا وقارهُ ان فم الجاهل عثرة لهُ	قال الى هامان واستشارهُ هذا طغى في وضعه قرارهُ
اش ۵۰ : ۱۰	اميرنا يقوده افتخارا بالظن ذا له ولا نور لهُ	مثل المليك يكتسى اشارا وفي الظلام يسرح افتكارا

- השיבו המלך בן דברת . עשה למרדכי היהודי ככל אשר אמרת .
 בן משפטיך אתה חרצת . כמשפט הזה יעשה לו שמי כא לא :
- וישב מרדכי אל משמרתו . והמן נדחה אל ביתו .
 ויגדלו אהביו ונרש אשתו . לבוא לגוד לו אי"ב יא :
- זרע ישרון זכרו נבניו . אם יש מרדכי אחד מבניו .
 אשר החלות לגל לפניו . לא תוכל לו אס' ו' יג :
- חקמיו עודם מדברים עמו . וסריסי המלך הבהילוהו להקנימו .
 ולא ראה פי זכא יומו . אדני ישחק לו תהל' לו יג :
- מרים פלות משתה הנין . אמר המלך אל יפת העין .
 שאלי פי הפל לנגהך באזן . ותבך ותתחנן-לו אסת' ה' ג :
- יפתן-לי נפשי בשאלתי . ועמי אדני המלך בבקשתי .
 פי נמפרנו לצורר ולא מבריתי . תאות לבו נתתה לו תהל' כא ג :
- כי מה הפצי אחר זה הצער . וכלי הקרב שות שתו השער .
 הושאג אריה ביער . וטרף אין לו עמ' ג' ד :
- לה אמר מי הוא זה מכל אנשי . ואי זה הוא מכל מגרשי .
 או מי מנושי . אשר מברתי אתכם לו ישע' ג' א :
- מרה לענותו המן זה הרע . אשר פרעות בגוי צדיק פרע .
 אוי לרשע רע . פי גמול ידיו יעשה לו ישע' ג' א :
- נמלא חמה וקם אל גנו . ובשובו ראהו נפל על פנו .
 וגלו שמים עונו . וארץ מתקוממה לו אי"ב כ' ז :
- סרים אחד גלה הטאתו . הן עין עשה למרדכי בביתו .
 ויצו המלך לתלותו . על העין אשר הכין לו אסת' ו' ד :
- עמדה אסתר לבקש על עמה . להשיב ספרי האף ובהמה .
 פי נחם יי על מכה עצומה . ושב ורפא לו ישע' ו' י :

فانصع لمردخاي ما قد قلتما فمثل ذا القرار تنفذُ لهُ	رد المليك نعم ما ابدیتما فهكذا الحكم الذي قررنا
خا ۲۱ : ۳۱	
هامان اسرع كذا لیتة فقد اتوا حالاً لكي يرثوا لهُ	فعاد مردخاي في عهده واجتمع الخلان مع زوجته
اي ۲ : ۱۱	
ان مردخُ لآله اذا انتی مه فلا تقدر في بأس لهُ	نسل يشورون اقر الفهما وهو الذي ابتدأت ان تهوى اما
اس ۶ : ۱۳	
اذ خصية حالاً اتت تقيمه الرب يهزأ به وما لهُ	وبينا ذي الحكم كما تفهمه ولا يرى ذی اليه يومه
مز ۳۷ : ۱۳	
كلها المليك يا حبيتي حالاً بكت ثم تضرعت لهُ	قبل انتهاء حفلة الوليمة من اجلك الكل فداً يا مهجتي
اس ۸ : ۳	
يا سيدي المليك ايضاً امتي مرام قلبه منحتة لهُ	يا ليت روحي تقدي بطبتي بعضا لباغ ليس من شريعتي
مز ۲۱ : ۳	
اذ شهر السلاح في الديار مع انه ليست فريسة لهُ	فاسروري بعد ذي الاكدار هل اسد يزأر في البراري
اش ۵۰ : ۱	
في اي سهل لي او جبالي هو الذي اياكم بعث لهُ	اجابها من هو من رجالي ام ذا غريم كان في محالي
عا ۳ : ۴	
من قصد الشر لشعب صالح ان جزاء يده يعطى لهُ	ردت له هامان هذا الطالح ويل لشرير بشر فالح
اش ۳ : ۱۱	
راه اذ عاد على سريره والارض قد قامت كذا ضداً لهُ	ثار وجال في رياض قصره ان السماء اعلنت بشره
اي ۲۰ : ۲۷	
لمردخاي خشباً قد احضرا هو على خشبة قاس لهُ	اذ بنحني ذنبه قد اخبرا بصلبه المليك حالاً امرا
اس ۶ : ۴	
عن شعبها لرد ذا القضاء وعاد اعطى هكذا شفأ لهُ	استير عادت بعد الرجاء فعدل الرب عن البلاء
اش ۶ : ۱۰	

- פתשגן הפתב להיות היהודים . לברוג בשנאיהם עתידים .
 כי נפל פחד מרדכי על המורדים . ושלום הנה לו מל' א' ה ד :
- צנה מרדכי על עם לא אלמן . מושיע ורכ ונגיד ונאמן .
 והפקד על בית המן . ועל כל אשר יש לו ברא' לט ה :
- קדשתי לצוררי מנפם . ואכין לבני מטפח .
 בעון אביהם המרצח . ואלה שמות הילדים לו שמו' ב' :
- רצצתי פרשנדתא דלפון אספתא . פורתא אדליא ארידתא פרמשפתא .
 אריסי ארידי וזנתא . גם קבורה לא היתה לו קה' ו ג :
- שוללתי שוללי ואריע ריע . פי עלה משאול אביון גוע .
 וימלט עני משוע . ויתום ולא עזר לו א"י כט יב :
- תכתב זאת לדור אחרון . ולבני בנים תהנה לזפרון .
 וכל המזכיר אותה ירון . אשרי העם שפכה לו תהל' קמד טו :

(ד)

- אכלו רעים שתו ושכרו . וימי הפורים בשמחה שמרו .
 ועם שמחתכם האביונים זכרו . ושלחו מנות לאין נכון לו נחמ' ח י :
- נפי אל מאז נשאוני . ובנככי הנם העבירוני .
 ולכן פליותי יסרוני . דום לני והתחולל לו תהל' לו ז :
- יום צאת פרעה אחרי . לטרופ פאריה עדני .
 נצבו כחומה מימי משפרי . ויתגעשו פי חרה לו שמו' ב' כב ח :
- יצא צר אחרי עם קדושו . וישלח צור עננו להפרישו .
 להיות צל על ראשו . להציל לו וי' ד ו :
- העבירו בבישה וצרו החריד . בינו ובין רודפו הפריד .
 ולתחתיות מצילה אותם הוריד . חקקי בסלע משפן לו ישע' כב זט :

قرَّ القرار وكتاب أرسلنا	كي اليهود باغضها قتلنا
فان خوف مردخاي نزلا	على البغاة والسلام اخصى له
سبي لشعي مردخاي قائدا	مرا ١ : ٥ : ٤
ثم على دار هامان سيدا	مخلصاً ثم اميناً مرشدا
اني لاعداي صنعت مذبحا	كذا على جميع ما كان له
لذنب والد لهم قد اصبحا	تک ٨ : ٣٩
پرشنندا دلفون مع اسبانا	ولبنيه ساقيم مشرحا
اريسي اريدي ويزانا	كقاتل وها اسم اولاد له
نهت ناهي واعدمت العدا	صم ٢ : ٥ : ١٤
وللفقير المستغيث ذا فدا	بورات دليا اردتا پرماسنا
هذا لجيل آخر يسطر	للدفن قبر لم يكن ايضاً له
كل الذي يذكره يكر	جا ٦ : ٣
	فبئس من قبره قد صعدا
	وليتيم لم يكن عون له
	اي ٢٩ : ١٢
	ولبي البنين دوماً يذكر
	مرغماً طوبى لشعب ذا له
	مز ١٤٤ : ١٥

(٤)

اصحابنا كلوا اشربوا ثم اسكروا	ايام فور بسرور انظروا
وفي الجبور فقراكم اذكروا	واهدوا هدية لمن ليس له
آيات ربي سابقاً اعلني	نح ٨ : ١٠
لذا الكلى مني اخبرني	ووين موج البحر قد قادتني
فرعون يوماً اتقني آثاري	انصت لربك العلي واصبر له
اذ وقف الماء كما الاسوار	مز ٣٧ : ٧
سار العدى وراء شعب قدسه	كاسد ورا قطيبي ضار
كي يقتدي مظلة لرأسه	مرتعداً من غضب كان له
قد قاده في اليبس ثم ضايقا	صم ٢ : ٢٢ : ٨
اياهم وسط البحار اغرقا	والرب مد غيمه لحرسه
	ثم نجاة مع تخلص له
	يونا ٤ : ٦
	اعداءه وبينهم قد فرقا
	التاحت الصخر مساكناً له
	اش ٢٢ : ١٦

- . ובשוב הַיָּם לְאִתְּנוּ . נִטְבַּע פְּרַעַה וְכָל הַמּוֹנוּ .
 . כִּי הַיָּם הִכְבִּיד מִרְכָּבוֹת גְּאוֹנוּ . וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ בְּרֹא' לִבּוֹ :
 . הַהֲרוֹת אֲפִירִים בְּאֲדִירִים נָפְלוּ . וּכְעוֹפֶרֶת בְּמִים רַבִּים צָלְלוּ :
 . וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה שָׁמוּ יִהְלָלוּ . בְּנִבְל עֵשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ תְּהַלֵּ לִגֹּב :
 . הֲרָאנוּ יָדוֹ הַנִּפְלְאוֹת . עַל שֹׁפֵת הַיָּם נוֹרְאוֹת .
 . אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָּאוֹה גָּאוֹה . בְּזִמְרוֹת נָרִיעַ לוֹ תְּהַלֵּ צַהֲב :
 . הַגָּלִים עָבְרוּ בִּיבֹשָׁה . וְלִפְנֵיהֶם אֵל נַעֲרִין בַּקִּדְשָׁה .
 . אֲזִ שׁוֹרְרוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה . מִי כַּמְכָּה בְּאֵלִים יי שִׁמִּ טו יא :
 ואומר מציל עני וכו' בדרך קי"ד

ליל פורים

ליל ארבעה עשר באדר שהוא פורים אומרים בבית הכנסת

לְמַנְצַחַת עַל אֵילַת הַשֶּׁחֶר . מִזְמוֹר לְדָוִד : אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי
 רְחוֹק מִיִּשׁוּעָתִי דְּבִרֵי שְׁאֲנָתִי : אֵלֵהִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַא תַעֲנֶה .
 וְלִילָהּ וְלֹא דַמְיָה לִי : וְאַתָּה קְרוֹשׁ . יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : בָּךְ
 בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ . בָּטְחוּ וַתִּפְלֹטְמוּ : אֵלֶיךָ זָעַקוּ וְנִמְלָטוּ . בָּךְ בָּטְחוּ
 וְלֹא בִישׁוּ : וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ . חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עָם : כָּל
 רֹאֵי יִלְעָנוּ לִי . יַפְטִירוּ בְּשֹׁפָה יִנְיֵעוּ רֹאשׁ : גֵּל אֵל יי יִפְלֹטְהוּ . יִצְלִיָּהוּ
 כִּי חֲפִיז בּוֹ : כִּי אַתָּה גָּחִי מִכָּטָן . מִכְּטִיחִי עַל שְׂדֵי אֲמִי : עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי
 מִרְחֹם . מִכָּטָן אֲמִי אֵלֵי אַתָּה : אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה . כִּי
 אִין עוֹזֵר : סְכָבוֹנֵי פְרִים רַבִּים . אֲבִירֵי כֶּשֶׁן כְּתוּרֵנִי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם .
 אֲרִיָּה טָרַף וְשֹׂאֵג : כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתַי הִנֵּה לְבִי
 כְּדוֹנָג . נִמַּס כְּתוּף מַעֵי : יָבֵשׁ כְּתָרֶשׁ פָּחִי וְלִשׁוֹנִי מְדַבֵּק מִלְקוֹהֵי .
 וְלַעֲפָר מֹות תִּשְׁפָּתֵנִי : כִּי סְכָבוֹנֵי כְּלָבִים עֲדַת מְרַעִים הִקִּיפוּנִי . כְּפָאֵרִי
 יְדִי וְנִגְלִי : אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתַי . הִמָּה יִבִּישׁוּ יִרְאוּ כִּי : יִחַלְקוּ כְּגַדִּי לָהֶם .
 וְעַל לְבִישִׁי יִפְּלוּ גוֹרָל : וְאַתָּה יי אֵל תִּרְחַק . אֵילוֹתַי לַעֲזַרְתִּי חִוְשָׁה :

اذ رجع البحر لاصل حاله	فرعون قد غرق مع ابطاله
فالجرح ثقل ركب خيله	مع الاله ليس قدرة له ^{٢٦: ٣٢} تك
ابطاله مع الجياد فشلوا	مثل الرصاص في البحار نزلوا
وطالبو الرب له قد هملوا	ورباب عشر غنوا له ^{٢: ٣٣} مز
لقد ارانا يده العجيبه	في شاطئ البحار والمهيبة
تعظم الرب له بطيبه	اشدو وبالغناء نهتف له ^{٢: ٩٥} مز
بيارق قد عبرت في اليابسه	وفي الامام الحضرة المقدسه
فرتلوا ترتيلة مكرسه	من مثله رب فلا مثل له ^{١١: ١٥} خر

ويقول « المتخذ الفقير » للآخر في صحيفة ١١٤

ليلة الفور

في الليلة الرابعة عشر من اذار يقولون في الكنيس

لامام المغنين على ايلة الصبح . مز مور لداود الهي الهي لماذا تركتني . بعيداً عن خلاصي عن كلام زفيري : الهي في النهار ادعو فلا تستجيب في الليل ادعو فلا هدوء لي . وانت القدوس . الجالس بين تسيحات اسرائيل : عليك اتكل آباؤنا . اتكولوا فنجيتهم : اليك صرخوا فنجوا . عليك اتكولوا فلم يخزوا : اما انا فدودة لا انسان . عار عند البشر ومحتقر الشعب : كل الذين يرونني يستهزئون بي . يفغرون الشفاه وينفضون الراس قائلين : اتكل على الرب فلينجيه . لينقذه لانه سر به : لانك انت جذبتني من البطن . جعلتني مطمئناً على ثديي امي : عليك القيت من الرحم . من بطن امي انت الهي : لا تتباعد عني لان الضيق قريب . لانه لامعين : احاطت بي ثيران كثيرة . اقوياء باشان اكنتمني : ففروا عليّ افواههم كاسدٍ مقترس مزجر : كالماء انسكبت . انفصلت كل عظامي . صار قلبي كالشمع . قد ذاب في وسط امعائي : يبست مثل شفقة قوتي ولصق لساني بجنكي والى تراب الموت تضعني : لانه قد احاطت بي كلاب . جماعة من الاشرار اكنتمني . ثقبوا يدي ورجلي : احصي كل عظامي . وهم ينظرون ويتفرسون في : يقسمون ثيابي بينهم وعلى لباسي يقترعون : اما انت يا رب فلا تبعد . يا قوتي اسرع الى نصرتي :

הצילה מחרב נפשי . מיד בלב יחידתי : הושיעני מפי ארניה .
 ומקרני רמים עניתני : אספרה שמך לאחי . פתוך קהל אהללך :
 יראי יי הללוהו כל זרע יעקב בפרוהו . וגירו ממנו כל זרע ישראל :
 כי לא בזה ולא שפן ענית עני ולא הסתיר פניו ממני . ובשועו
 אליו שמע : מאתך תהלתי בקהל רב . נדרי אשלם נגד יראיו :
 יאכלו ענוים וישפיעו . יהללו יי דרשיו . יחי לבבכם לעד : יזכרו
 וישבו אל יי כל אפסי ארץ . וישפיעו לפניהך כל משפחות גוים .
 כי ליי המלוכה . ומשל בגוים : אכלו וישפיעו כל דשני ארץ .
 לפניו יקרעו כל יודעי עפר . ונפשו לא היה : זרע יעבדני . יספר
 לאדני לדור : יבאו ונגידו צדקתו : לעם נולד כי עשה :

ואומר קדיש לעילא . ומתפללים ערבית . ואומר על הנסים . יהי שם יי .
 קדיש לעילא . וקודם קריאת המגלה מברכים :

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם . אשר קדשנו במצותיו . וצונו
 על מקרא מגלה :

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם . שעשה נסים לאבותינו בימים
 ההם ובזמן הזה :

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם שהחנינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :
 וקורים המגלה ואחר קריאתה מברכים

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם . הרב את ריבנו והדן את דיננו .
 והנוקם את נקמתנו . והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו .
 והנפרע לנו מצרינו . ברוך אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם
 האל המושיע :

ואומר

ארוך המן . ברוך מרדכי . ארוכה זרש . ברוכה אסתר . ארוכים
 כל הרושעים . ברוכים כל ישראל . וגם הרבונה זכור לטוב :

ואומר אתה קדוש . וקדיש תתקבל . ומזמור קב"ד . ואם חל פורים במוצאי
 שבת אומרים ההבדלה קודם המגלה . שובה . ישב בסתר . ואתה

קדוש ברוך קמ"ט . קדיש תתקבל ואחר כך אומרים

اتخذ من السيف نفسي من يد الكلب وحيدتي : خلصني من فم الاسد . ومن قرون بقر الوحش استعجب لي : اخبر باسمك اخوتي . في وسط الجماعة اسبحك : يا خائني الرب سبحانه . مجدوه يا معشر ذرية يعقوب . واخشوه يا زرع اسرائيل جميعاً : لانه لم يحتقر ولم يرذل مسكنة المسكين ولم يحجب وجهه عنه بل عند صراخه اليه استمع من قلبك تسيحي في الجماعة العظيمة . اوفي بندوري قدام خاتمه : يا كل الودعاء ويشبعون . يسبح الرب طالبوه . تحيا قلوبكم الى الابد : تذكر وترجع الى الرب كل اقاصي الارض . وتسجد قدامك كل قبائل الامم : لان للرب الملك وهو المتسلط على الامم : اكل وسجد كل سميني الارض . قدامه يجثو كل من ينحدر الى التراب ومن لم يحي نفسه : الذرية تتعبد له . يجبر عن الرب الجليل الآتي : يأتون ويخبرون ببه شعباً سيولد بانه قد فعل (مز ٢٢) .

ويقول قديش ليليا ويصلون صلاة المساء و « نشكرك ايضاً على المعجزات »
و « ليكن اسم الرب » . قديش ليليا ثم يقولون قبل قراءة سفر استير
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بقراءة الدرج (سفر استير)
مبارك انت يا رب الهنا الذي صنع معجزات لا بائنا في تلك الايام وفي هذا الوقت
مبارك انت يا رب الهنا الذي احيانا وايدنا واوصلنا لهذا الوقت
ثم يقرأون سفر استير وبعد ذلك يقولون

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخاصم خصومتنا . والحاكم في دعوانا . والمتقم
اتقماننا . والحجازي اعداء افسنا . والمستوفي لنا من مضايقتنا . مبارك انت يا رب المستوفي
لشعبه اسرائيل من كل مضايقتهم . ايها الاله الخالص .

ثم يقول

ملعون هامان . مبارك مردخاي . ملعونة زرش . مباركة استير . ملعونون
الاشرار . مباركون كل بني اسرائيل . وليذكر اسم حربونا للخير .

ويقول « واث قدوس » وقدش تتقبل ثم المزمو ١٢٤ غير انه اذا وقع عيد النور
في مساء السبت يقولون « الهبالة » قبل سفر استير . ثم « ارجع يا رب » ومزمور ٩١
« واث قدوس » في صحيفة ١٤٩ . وقدش تتقبل . ثم

שיר המעלות לְדָוִד . לוֹיִלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ . יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל : לוֹלֵא
 יי שְׁהִיָּה לָנוּ . בְּקוּיִם עָלֵינוּ אָדָם : אָזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵינוּ . בְּחָרוֹת
 אָפֶם בָּנוּ : אָזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנִי . נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אָזִי עָבַר
 עַל נַפְשֵׁנוּ . הַמַּיִם הַיְדוּדוֹנִים : בְּרוּךְ יי . שְׁלֵא נִתְּנָנוּ טָרַף לְשִׁנְיָהֶם :
 נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים . הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְנִאֲחָנוּ נִמְלְטָנוּ :
 עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי . עִשָּׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ :

ואומר קדיש יהא שלמא . בְּרַכּוּ . עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה .

שחרית לפורים

מסדרים התפלה כמו בחול . ואומרים על הנפסים . קדיש לעילא . ומציאים

ספר תורה וקורים שלשה גברי בפרשה זאת

וַיְבֹא עֲמֹלֶק וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרַפְדִּים : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה
 בְּחַר-לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעֲמֹלֶק מִחַר אֹנְכִי נִצֵּב עַל-
 רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הַאֱלֹהִים בְּיָדִי : וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ
 מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעֲמֹלֶק . וּמִשָּׁה אֶבְרֹן וְחֹר וְעָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה : ( )
 וַהֲיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגַבַּר יִשְׂרָאֵל . וּכַאֲשֶׁר יָנִים יָדוֹ וְגַבַּר
 עֲמֹלֶק : וַיְדִי מֹשֶׁה כַּבָּדִים וַיִּקְחֵי אֶבֶן וַיִּשְׂימוּ תַחְתּוֹ וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ
 וְאֶבְרֹן וְחֹר תָּמְכוּ בְיָדָיו מֵזָה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה
 עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ : וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה אֶת-עֲמֹלֶק וְאֶת-עַמּוֹ לְפִי-חֶרֶב : ( )

וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה כְּתַב זֹאת זְכוֹרֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוָה כִּי-
 מָחָה אֲמַחֶה אֶת-זְכוֹר עֲמֹלֶק מִפְּתַח הַשָּׁמַיִם : וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יי | נְסִי : וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-פֶּסֶם יְהוָה מִלְחָמָה לַיי בְּעֲמֹלֶק
 מִדֶּרֶד דֶּרֶד : וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-פֶּסֶם יְהוָה מִלְחָמָה לַיי בְּעֲמֹלֶק מִדֶּרֶד דֶּרֶד :

ואומר קדיש לעילא . וְאַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי . וקורים הַמְּגִלָּה . ומברך לפניו (בלי
 שהחיינו) ואחריה . וּבֹא לְצִיּוֹן . קדיש תתקבל . יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי .

ומחזירים ס"ת למקומו . ואומרים מזמור לְמִנְצֵחַ עַל אֵילַת הַשָּׁחַר בְּדָף קפ"א
 קדיש יהא שלמא . בְּיָה . וגומר התפלה .

ترنية المصاعد لداود. لولا الرب الذي كان لنا . ليقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا . عند ما قام الناس علينا : اذاً لا تبلعونا احياء . عند احتواء غضبهم علينا : اذاً لجرقتنا المياه . لعب السيل على انفسنا : اذاً لعبت على انفسنا . المياه الطامبة : مبارك الرب الذي لم يسلنا فريسةً لاسنانهم : انقلت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين الفخ اكسر ونحن انقلتنا : عوقنا باسم الرب . الصانع السموات والارض (مز ١٢٤).

ويقول قديش به سلاما « وباركوا الرب . ومن الواجب علينا »

صلاة الصبح في يوم الفور

يصاون كما في بقية ايام الاسبوع . ويضيفون « نشكرك ايضاً على المعجزات » .
 قديش لميللا ويخرجون سفرأ يقرأه فيه ثلاثة رجال في سفر الخروج ١٧ : ٨ - ١٦
 واتى عماليق وحارب اسرائيل في رفيديم : فقال موسى ليشوع اتخب لنا رجالاً واخرج حارب عماليق . وغداً اقف انا على راس التلة وعصا الله في يدي : ففعل يشوع كما قال له موسى ليجارب عماليق . واما موسى وهرون وحوور فصعدوا على راس التلة : وكان اذا رفع موسى يده ان اسرائيل يغلب واذا خفض يده ان عماليق يغلب : فلما صارت يدا موسى ثقيلتين اخذا حجراً ووضعاه تحته فجلس عليه . ودعم هرون وحوور يديه الواحد من هنا والآخر من هناك . فكانت يداه ثابتتين الى غروب الشمس : فهزم يشوع عماليق وقومه بحد السيف .

فقال الرب لموسى اكتب هذا تذكراً في الكتاب وضعه في مسامع يشوع . فاني سوف احو ذكر عماليق من تحت السماء : فبنى موسى مذبحاً ودعا اسمه يهوه نسي (اي الرب رايتي) : وقال ان اليد على كرسي الرب . للرب حرب مع عماليق من دور الى دور : وقال ان اليد على كرسي الرب . للرب حرب مع عماليق من دور الى دور .

ويقول قديش لميللا « وطوبى للساكنين » ويقراؤن سفر استير وبارك قبلها وبمدها بدون بركة « الذي احيانا » . ثم « وياتي الفادي لصهيون » وقديش تتقبل « وليسبحوا اسم الرب » ويرجمون السفر ويقولون مزهور ٢٢ في صحيفة ١٨١ . وقديش به سلاما « وانتظر الرب » الى آخر الصلاة .

מנחה, מתפללים כשאר הימים. אלא שמוסיפים על הנסים. ובמקום
למנצח בנגינות אומרים שיר המעלות לילי יי. ועלינו לשבח.

יום ט"ו באדר אין נופלים על פניהם. ואין אומרים תחנו. ובמקום
תפלה לדרך אומרים למנצח על צילת השחר: ובמנחה במקום
למנצח בנגינות אומרים שיר המעלות לילי יי. ועלינו לשבח.

תענית יחיד

הרוצה להתענות. צריך שיקבל התענית ביום שלפניו מבעוד יום בשעת מנחה
ומתפלל שמונה עשרה ברכות. וקודם שיעקור רגליו אומר
רבון העולמים. הרי אני בא לפניהך פתענית נדבה למחר. יהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבלני באהבה ובחן.
ותבא לפניך תפילתי. ותענה עתתי. ותרחמי ברחמי הרבים.
י אלה שמע תפלת כל פה: יהי רצון אמרי פי. והגיון לפי
לפניך יי צורי וגאלי:

ביום התענית בתפלת מנחה כשיגיע לשמע קולנו יאמר

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל פנחמים ובחן רצון את
תפלתנו. זכור רחמיך וכבוש את פקסך. וחסר ממנו הכר
וחרב ורעב ושבי ובזה ויצר הרע. וחולאים רעים ונאמנים.
ומאורעות קשות ורעות. ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל אנשי
ביתי. ויגולו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו ברחמי
החסד ובמדת הרחמים. ותפנס לנו לפנים משורת הדין. ותאזין
תפלתנו ותחננינו ושועתנו. פי אלה שומע תפלת כל פה:
ענני אבי ענני. ביום צום התענית הזה. פי בצרה גדולה אני. על
כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה
עד היום הזה. מקדם אני מפשעי. ומתבייש ונחפר מעונותי.
ומחטאתי. אבל שמתי רחמיך לנגד עיני. פי בדרך להאריך אפך.
ומנהגך לרחם על בריותיך פי אלה יי טוב וכלח ורב חסד לכל קוראיך.

صلاة العصر . كما في سائر الايام اما يضيفون « نشكرك ايضاً على المعجزات »
في العاميدة . ويقولون بدل الزمور ٦٧ الزمور ١٢٤ في صحيفة ١٨٣ « ترنيمة المصاعد
لداود . ومن الواجب علينا »

في اليوم الخامس عشر من شهر اذار اي ثاني يوم النور لا يقولون التضمرات . ويقولون
في صلاة الصبح . الزمور ٢٢ في صحيفة ١٨١ بدل زمور ٨٦ . وفي صلاة العصر بدل الزمور
٦٧ الزمور ١٢٤ في صحيفة ١٨٣ . « ترنيمة المصاعد لداود . ومن الواجب علينا »

صلاة صوم الفرد

(من يرغب في ان يصوم يوماً يجب عليه ان يندر الصيام في عاميدة صلاة العصر قبل بيوم
يقبل ان ينقل قدميه حيث يقول)

رب العالمين هوذا انا امامك قد نويت ان اصوم بارادتي غداً . لكن ارادة من
لدنك يارب الهى واله آباي ان قبلي بمحبة ورضى . لتدخل امامك صلاتي . واستجب
تضرعاتي واشفني بمرحمتك الجزيلة . لانك انت تسمع صلاة كل فم : لتكن اقوال فمي
وحدس قلبي مرضية امامك يارب . صخرتي وفادي .

في صلاة العصر يوم الصيام يقول بدل « اسمع صوتنا » في العاميدة

اسمع صوتنا يارب الهنا . اشفق علينا وارحمنا واقبل صلاتنا برحمة ورضى . اذكر
رحمتك . وسكن غضبك . وارفع عنا الوباه والسيف والشر والجوع والسبي والنهب .
والاميال الشريرة . والامراض الخبيثة والمزمنة . والطوارى القاسية والرديئة . واحكم
حكماً حسناً لي ولاهل بيتي . لتقو مرحمتك على صفاتك العادلة . عاملنا يارب الهنا
مخاصيات الرأفة والرحمة . ولا تحاكمنا حسب العدالة الدقيقة . واضع الى صلاتنا
وتضرعاتنا وصراخنا لانك تسمع صلاة كل فم . استجب لي يا ابي استجب لي في يوم
الصوم هذا لانني في ضيقة عظيمة ولاني اخطأت واذنبت واسأت امامك . من يوم
وجودي على الارض الى هذا اليوم . انا خجل من جرائمى ومخزى ومستح من
ذنوبى وخطايى . انما قد جعلت رحمتك تجاه عيوني لان شيمتك ان تطيل انااتك . وعادتك
ان ترحم مخلوقاتك . لانك انت يارب صالح وغفور وكثير الرأفة لكل الذين يدعونك .

וברחמיך הרבים ענני בעת ובעונה הזאת. ויהא מעוט חלפי ודמי
 המתמעט בתענתי היום. חשוב ומקבל ומרצה לפניך. כהלכ מנח
 על גפי מןפקד לכפר על כל מה שהטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך.
 בין באונם. בין ברצון. בין בשונג. בין במזיד. בין בידיעה. בין
 שלא בידיעה. ותרצני ברחמיך הרבים. ואל תפן לרשעי ואל תתעלם
 מתחנתי. הנה נא קרוב לשונתי ושונת אנשי ביתי. טרם אקרא
 אליך אפה תענה. אדבר ואפה תשמע. פאמור. והיה טרם יקראו
 ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אפה יי פודה ומציל
 ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה. פרוך
 אפה יי שומע תפלה :

ואומר רצה. מודים. ושים שלום ואחר כך אומר

רבון העולמים. אלהי האלהים נאדוני האדונים. בעל הסליחות
 והרחמים. לך יי הצדקה ולי בשת הפנים. על כל הטובות
 והחסדים אשר עשית עמדי מיום היותי עד היום הזה. ולא כגמול
 השיבותי לך. אבל הטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי. והרפיתי
 לפשוע. ולהכעיסך לא היתה בננתי. ועתה מה אתאונן ומה אומר
 מה אדבר ומה אצטדק. אמרתי אודה עלי פשעי ליי: אשמתני
 בתורתך. בנדתי ביראתך. געלתני במצותיך. דברתי דפי. העויתי.
 והרשעתי. ונדתי. חמסתי. טפלתני שקר. יעצתי רע. כזבתי. לצתי.
 לווצאתי. מרדתי. מריתי. מאסתי. נאצתי. נאפתי. נשבעתי לשוא
 ולשקר. סררתי. עויתי. פשעתי. צררתי. קשיתי ערך. קלקלתי
 דרכי. רשעתי. שחתתי. תעבתי. תעיתי. תעטעתי. וסרתי ממצותיך
 וממשפטיך הטובים ולא שנה לי: ואפה צדיק על כל הבא עלי.
 כי אמת עשית. ואני הרשעתי :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתמחול ותסלח לי על כל
 פשעי. ותכפר לי על כל עונותי. ותעביר לי על כל הטאתי. שהטאתי
 ושעויתי ושפשעתי לפניך. בין באונם. בין ברצון. בין בשונג.
 בין במזיד. בין בפסתר. בין בגלוי. בין במתפונ. ובין שלא במתפונ
 בין בהרהור. בין במחשבה. מיום היותי על האדמה עד היום הזה.

وبحسب كثرة مراحمك استجب لي . في هذا الوقت وفي هذا الآن . وليكن تقصان شحبي ودعي الذين يتناقصان في صياحي هذا معتبراً ومقبولاً امامك كشحهم مائقاً على مذبحك ليكفر عن كل ما اخطأت واذنبت واسأت امامك سواءً كان بالغصب او بالارادة او بالسهو او بالقصد او عن معرفة او عن غير معرفة . ارض عني حسب مراحمك الجزيلة . ولا تلتفت الى شرري ولا تتغاض عن توسلي . كن قريباً من صراخي وصراخ اهل بيتي . قبل ان ادعوك استجب لي . انا اتكلم وانت تسمع كما قيل « ويكون اني قبلما يدعون انا احبب وفيها هم يتكلمون بعد انا اسمع » (اش ٦٥ : ٢٤) . لانك انت يارب فادِّ ومخلص ومجيب ورحيم في كل وقت ضيقة وشدة وتسمع صلاة كل فم . مبارك انت يارب السامع الصلاة .

يقول « ارض ونشكر . وامنحنا سلاماً » ثم يقول

رب العالمين اله الالهة وسيد الاسياد ذا السماح والمراحم : لك يارب البر ولي خزي الوجه . على كل الخيرات والافضال التي صنعتها معي من يوم وجودي الى هذا اليوم . اني لم اقدم شكراني لك بل قد اخطأت امامك وصنعت الشر قدام عينيك . واسأت كثيراً . ولم يكن قصدي اغضابك . والآن ماذا اشكو وماذا اقول . ماذا اتكلم كيف ابرر نفسي لذلك قلت اعترف بذنوبي للرب . ائمت ضد شريعتك . غدرت في الحشوع اليك . مقت وصايك . وشيت . اغويت . عملت الشر . طغيت . ظلمت . زورت . اشرت مشورات رديئة . كذبت . ازدريت . سخرت . تمردت . خالفت . رفضت الحديد . عيرت . زينت . حلفت باطلاً وكذباً . عصيت . اذنبت . اجرمت . ضايقت . قسيت الرقبة . عوجت طريقي . صرت شريراً . فسدت . كرهت . ضللت . اضللت . حدثت عن وصايك . وعن احكامك الصالحة ولم انتبه اليها . ولكنك انت عادل في كل ما يجري لي . لانك عملت الحق . ولكن انا عملت الشر .

لتكن ارادة من لدنك يارب الهى واله آباي ان تعفو وتصفح عن كل ذنوبي . وتغفر لي كل آثامي . وتتغاضى عن كل خطاياي التي اخطأت واذنبت واجرمت امامك . سواءً كان بالغصب او بالارادة او بالسهو او بالقصد . سرّاً وجهرّاً عمداً او غير عمد . بتأمل او بالظن منذ يوم وجودي على الارض الى هذا اليوم .

וּכְשִׁיגִיעַ קִצֵּי לְהַפְטֵר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה . וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ . יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי . שֶׁתִּקְבַּל נִשְׁמַתִּי בְּחַמְלָה בְּאִשְׁר
 תִּקְרָהּ מִמֶּנִּי . וְתוֹשִׁיבָהּ תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מִשָּׁם נִטְעָתָה .
 וּכְשִׁאֲמוֹת תִּהְיֶה מִיתַתִּי בְּכַפְרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי . אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי . שְׁעָה אֶת שְׁוֹעֵתִי וְעֵנָה אֶת עֲתָרְתִּי . וְשִׁמַּע תְּפִלָּתִי . הֲרַב
 בְּכַסְפֵּי מַעֲוֵנִי . וּמַחֲטָאתִי טִדְרַנִּי . וְזַפְנֵי מִשְׁגִּיאֹת . וּמְנַסְתְּרוֹת נַפְנִי .
 וְאֶהְיֶה מִכְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר בְּצֶל כְּנָפֶיךָ יִחְסִינִי . וְיִרְוִינִי מִדֹּשֵׁן בֵּיתְךָ
 וְנַחַל עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקֵם : תִּוְדִיעֵנִי אֲנַח חַיִּים . שִׁבַּע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ .
 נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נָצַח : יְהִי לְרְצוֹן אֲמַרִי פִי . וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ .
 יְהִי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

וְאוֹמֵר אֱלֹהֵי נְצוּר . וְאַחַר כֵּךְ

תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֶף . וְלִפְנֵי יי יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ : יי שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי .
 וְשְׁוֹעֵתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא : אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי .
 הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ . בְּיוֹם אֶקְרָא מִהַר עֲנֵנִי : כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן יָמַי . וְעַצְמוֹתַי
 בְּמוֹקֵד נִהְרוּ : הוֹפֵה בְעֵשֶׂב וַיִּבֶשׂ לְבִי . כִּי שִׁכַּחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי :
 מִקּוֹל אֲנָחְתִּי . דְּבַקָּה עֲצָמֵי לִבְשָׁרִי : דְּמִיתִי לִקְצַת מִדְּבָר . הָיִיתִי
 כְּכֹס חֲרָבוֹת : שֶׁקִּדְמִי וְאַחֵיהּ . פְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּן : כָּל הַיּוֹם
 הִרְפוּנִי אוֹיְבֵי . מְהוֹלְלִי בִי נִשְׁפָּעוּ : כִּי אֶפֶר פְּלָחִם אֲכַלְתִּי . וְשִׁקְנִי
 בְּבִכֵי מִסְכָּתִי : מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ . כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי : יָמֵי
 כְּצֶל נְטוּי . וְאֲנִי כְּעֵשֶׂב אֵיבֶשׂ : וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב . וְזַכְרְךָ
 לְדֹר וָדֹר : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד :
 כִּי רְצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִיבֶיהָ . וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲנְנוּ : וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם
 יי . וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ : כִּי בָנָה יי צִיּוֹן . נִרְאָה בְּכַבֹּדוֹ :
 פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעָרֶךְ . וְלֹא בָּנָה אֶת תְּפִלָּתָם : תִּפְתַּכְזָּאת לְדֹר
 אַחֲרוֹן . וְעַם נִבְרָא יִהְלָלֶיהָ : כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ . יי מִשְׁמִים
 אֶל אָרֶץ הַבַּיִט : לִשְׁמַע אֲנַקְתָּ אִסִּיר . לְפַתַּח פִּנֵי תְמוֹתָהּ : לְסַפֵּר
 בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה . וְתִהְלָתוּ בִירוּשָׁלַם : בְּדַקְבִּיז עִמָּם יַחְדּוֹ .
 וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה : עֵנָה בְּדַרְךָ פָּחוּ . קִצַּר יָמַי :

وعند ما تأتي لساعتي لافارق هذا العالم واعود اليك . لتكن ارادة من لدنك يا رب الهى
واله آباي ان تقبل روحي بشفقة عند ما تاخذها مني . وتضعها تحت كرسي مجدك . من
حيث غرستها في . وعند ما اموت ليكن موتى كفارةً عن كل ذنوبي . اتوسل اليك
اللهم الهى واله آباي استمع الى صراخى واستجب توسلى واسمع صلاتى . اغسلني كثيراً
من آثمي ومن خطيئتي طهرني (مز ٥١ : ٤) . قني من الاغلاط وبررني من الخطايا
الحفية . فالكون من بني البشر الذين في ظل جناحيك يحنمون ويرتوون من دسم بيتك .
ومن نهر نعمك تسقيهم (٣٦ : ٨ و ٩) . تعرفني سبيل الحياة امامك شعب سرور .
في يمينك نعم الى الابد (١٦ : ١١) . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك
يا رب صخرتي وفادي (١٩ : ١٥) .

ويقول « يا الهى احفظ لساني » وبعد ذلك

صلوة لمسكينٍ اذا اعيا . وسكب شكواه قدام الله . يا رب استمع صلاتي . ويدخل
اليك صراخى : لا تحجب وجهك عني في يوم ضيقي . امل اليّ اذنك في يوم ادعوك .
استجب لي سريعاً : لان ايامي قد قنيت في دخان . وعظامي مثل وقيد قد يبست :
ملفوح كالعشب ويابس قلبي . حتى سهوت عن اكل خبزي : من صوت تهدي . لصق
عظمي بلحيمي . اشبهت قوق البرية . صرت مثل بومة الحرب : سهدت وصرت .
كعصفورٍ منفرد على السطح : اليوم كله عيرني اعدائي . الحقون عليّ حلقوا عليّ :
اني قد اكلت الرماد . مثل الخبز ومزجت شرابي بدموعٍ : بسبب غضبك وسخطك .
لانك حملتني وطرحتنى : ايامي كظلم مائل . وانا مثل العشب يبست : اما انت يا رب
فالى الدهر جالس . وذكرك الى دورٍ فدور : انت تقوم وترحم صهيون . لانه وقت الرأفة
لانه جاء الميعاد : لان عبيدك قد سروا بمجارتها . وحنوا الى ترابها : فتخشى الامم اسم
الرب . وكل ملوك الارض مجدك : اذا بنى الرب صهيون . يرى بمجده : التفت الى صلوة
المضطر . ولم يرذل دعاهم : يكتب هذا للدور الآخر . وشعب سوف يخلق يسبح الرب :
لانه اشرف من علو قدسه . الرب من السماء الى الارض نظر : ليسمع انين الاسير .
ليطلق بني الموت : لسكي يحدث في صهيون باسم الرب . وبتسيحه في اورشليم : عند
اجتماع الشعوب معاً . والممالك لعبادة الرب : ضعف في الطريق قوتي . قصر ايامي :

אמר אלי. אל תעלני פחצי ימי. בדור הורים שנותיקה : לפנים
הארץ יסדת. ומעשה ידיך שמעם : המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יכלו. בלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא ושנותיקה
לא יתמו : בני עבדיך ישכנו. וזרעם לפניה יבון :

בתפלת ערבית קודם שיעקור רגליו בסוף העמידה יאמר

רבון העולמים. כבר התענית בתענית היום לפניה. גלוי וידוע
לפני כסא כבודך שבזמן שפית המקדש קים. אדם הוטא
ומביא לפניה קרבן. ואין מקריבים ממנו רק חלבו ודמו ומתכפר.
ועכשיו. בעונותינו הרבים אין לנו לא מקדש. ולא מזבח. ולא
כהן שיכפר בעדנו :

יהי רצון מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי. שיהא מיעוט חלבי
ודמי שנתמעט היום לפניה בתעניתו. חשוב ומקבל לפני כסא
כבודך. פאלו הקרבתי על גפי מזבחך. ותראני ברחמיך הרבים :
יהי לרצון אמרי פי. והגיון לבי לפניה. יי צורי וגואלי :

וגומר התפלה

לשלוש רגלים

בערבית מתחילים במזמור של אותו רגל

מזמור של פסח

הודו ליי פי טוב. פי לעולם חסדו : יאמרו גאולי יי אשר גאלם
מיד צר : ומארצות קפצם ממזרח וממערב. מצפון ומזר :
תעו במדבר בשימון דרך. עיר מושב לא מצאו : רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף : ויצעקו אל יי בצר להם. מצוקותיהם יצילם :
ינדיכם בדרך ישרה. ללכת אל עיר מושב : יודו ליי חסדו.
ונפלאותיו לבני אדם : פי השביע נפש שוקה. ונפש רעבה
מלא טוב : ישבי השף וצלמות : אסירי עני וברזל : פי המרו
אמרי אל. נעצת עליון גאצו : ויכנע בעמל לבם. פשלו ואין עזר :

اقول يا الهي لا تقبضني في نصف ايامي . الى دهر الدهور سنوك : من قدم است
الارض . والسموات هي عمل يديك : هي تبيد وانت تبقى وكلها كتوب تبي . كراء
تغيرهن قنغير : وانت هو . وسنوك لن تنتهي : ابنا عبيدك يسكنون . وذريتهم
تثبت امامك (مز ١٠٢) .

في صلاة المساء قبل ان ينقل قدميه في آخر الامامية يقول

رب العالمين قد ذلت نفسي بصيام امامك . جلي ومعلوم لدى كرسي مجدك انه في
عهد بيت المقدس عندما كان قائماً وحينما كان يخطيء انسان ويأتي بقرابن امامك كانوا
يقربون منه شحمه ودمه فقط فيكفر عنه . والآن نظراً لذنوبنا الكثيرة ليس لنا
لا مقدس ولا مذبح ولا كاهن ليكفر عنا .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهى واله آباي ان يكون نقصان شحمي ودمي اللذين
قصا هذا اليوم بصومي محسوباً ومقبولاً امام كرسي مجدك كما لو قرّبته فوق مذبحك .
وارض عني بحسب مراحمك الجزيلة : لتكن اقوال في وفكر قلبي مقبولة امامك يا رب
صخرتي وفادي .

ويتم الصلاة

في الثلاثة الاعياد

في صلاة المساء يتداؤن في قراءة المزمور المختص بذلك العيد

مزمور لعيد الفصح

احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته : ليقل مفديو الرب . الذين فداهم من
يد العدو . ومن البلدان جمعهم من المشرق ومن المغرب . من الشمال ومن البحر : تاهوا
في البرية في قفر بلا طريق . لم يجدوا مدينة سكن : جياع عطاش ايضاً . اعيت انقسم فيهم :
فصرخوا الى الرب في ضيقهم . فاقدمهم من شدائداهم : وهداهم طريقاً مستقيماً . ليذهبوا
الى مدينة سكن : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجايبه لبني آدم : لانه اشبع نفساً مشتهية .
وملاً نفساً جائعة خيراً : الجلوس في الظلمة وظلال الموت . موثقين بالذل والحديد :
لانهم عصوا كلام الله . واهانوا مشورة العلي : فاذل قلوبهم بتعب . عثروا ولا معين :

וַיִּזְעַקוּ אֵל יְיָ בַּצַּר לָהֶם . מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יוֹצִיאֵם מֵחַשְׁדָּ
 וְצַלְמוֹת . וּמִסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק : יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ . וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם :
 כִּי שֹׁפֵר הַלְתוֹת נְחֹשֶׁת . וּבְרִיחֵי בְרִזָּל גִּדְעָה : אֲוִילִים מִכְרָךְ פִּשְׁעָם .
 וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כָּל אֲכָל תַּתְעַב נַפְשָׁם . וַיִּגְיֵעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת :
 וַיִּזְעַקוּ אֵל יְיָ בַּצַּר לָהֶם . מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם .
 וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לַיְיָ חֲסֵדוֹ . וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : וַיִּזְבְּחוּ
 זִבְחֵי תוֹרָה . וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה : יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲזִינוֹת . עֹשֵׂי מְלֵאכָה
 בְּמַיִם רַבִּים : הִמָּה רְאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ . וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצִּילָה : וַיֹּאמֶר
 וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעְרָה . וַתְּרוֹמֵם גְּלוֹי : יַעֲלוּ שָׁמַיִם יְרֵדוּ תְהוֹמוֹת . נַפְשָׁם
 בְּרָעָה תִתְמוּנָה : יְהוּגוּ וַיִּגְיֵעוּ בַשִּׁפּוֹר . וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְפַּלֵּעַ : וַיִּזְעַקוּ
 אֵל יְיָ בַּצַּר לָהֶם . וּמִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יָקָם סַעְרָה לְדַמְמָה .
 וַיַּחֲשׂוּ גְלוֹתָם : וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקֵּי . וַיִּנְחַם אֵל מַחֲזוֹ חַפְצָם : יוֹדוּ
 לַיְיָ חֲסֵדוֹ . וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : וַיְרוּמְמוּהוּ בַקֹּהֶל עָם . וּבְמוֹשֵׁב
 זַקְנִים יִהְלְלוּהוּ : יִשְׂם נְהָרוֹת לְמַדְבָּר . וּמַצְאֵי מַיִם לְצַמְאוֹן : אֲרֵץ
 פְּרִי לְמַלְחָה . מַרְעֵת יוֹשְׁבֵי כַּה : יִשְׂם מַדְבָּר לְאַגָּם מַיִם . וְאֲרֵץ צִיָּה
 לְמַצְאֵי מַיִם : וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים . וַיִּכְוֶנּוּ עִיר מוֹשָׁב : וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת
 וַיִּטְעוּ כֶּרְמִים . וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה : וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבוּ מְאֹד . וּבִהְמַתָּם
 לֹא יִמְעִיט : וַיִּמְעֹטוּ וַיִּשְׁחוּ . מַעֲצָר רָעָה וַיִּגּוֹן : שֹׁפֵךְ בַּז עַל גְּדִיבִים .
 וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא דָרָךְ : וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעֲוֵי . וַיִּשְׂם בְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת :
 יִרְאוּ יִשְׂרָיִם וַיִּשְׁמְחוּ . וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיָּה : מִי חָכָם וַיִּשְׁמַר-אֱלֹהֵי .
 וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסֵדֵי יְיָ :

מזמור של שבועות

לְמַנְצַח לְדָוִד מְזִמּוֹר שִׁיר : יָקָם אֱלֹהִים יַפּוּצוּ אוֹיְבָיו . וַיִּגְוִסוּ
 מִשְׁנֵאוֹ מִפְּנֵיו : כְּהַגְהֵף עָשָׂן תִּגְהֵף . כְּהַמֵּם דּוֹנָה מִפְּנֵי אֵשׁ .
 יִאֲבְדוּ רַשְׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים .
 וַיִּשְׂשׂוּ בְשִׂמְחָה : שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמֵרוּ שְׂמוֹ . סִלּוּ לְרֹכֵב בַּעֲרֻבוֹת .
 בְּיָה שְׂמוּ וְעֲלִזוּ לְפָנָיו : אֲבִי יִתּוּמִים וְדִין אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן
 קָדְשׁוֹ : אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְהוּדִים בֵּיתָה . מוֹצִיא אֲסִירִים בַּפּוֹשְׁרוֹת .

ثم صرخوا الى الرب في ضيقهم . نخلصهم من شدائدهم . اخرجهم من الظلمة وظلال الموت . وقطع قيودهم : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجايبه لبني آدم : لانه كسر مصاريع نحاس . وقطع عوارض حديد : والجهال من طريق معصيتهم . ومن آثامهم يذلون : كرهت انفسهم كل طعام . واقتربوا الى ابواب الموت : فصرخوا الى الرب في ضيقهم . نخلصهم من شدائدهم : ارسل كلمته فشفاهم . ونجاهم من تهلكاتهم : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجايبه لبني آدم : وليذبحوا له ذبائح الحمد . وليعدوا اعماله بترنم : النازلون الى البحر في السفن . العاملون عملا في المياه الكثيرة : هم رأوا اعمال الرب . وعجايبه في العمق : امر فاهاج ريحاً عاصفة . فرفعت امواجه : يصعدون الى السموات يهبطون الى الاعماق . ذابت انفسهم بالشقاء : يتمايلون ويترنحون مثل السكران . وكل حكمتهم ابتلعت : فيصرخون الى الرب في ضيقهم . ومن شدائدهم يخلصهم : يهدي العاصفة فتسكن . وتسكت امواجها : فيفرحون لانهم هدأوا . فيهديهم الى المرفأ الذي يريدونه : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجايبه لبني آدم : وايرفوه في جمع الشعب . ويسبحوه في مجلس المشايخ : يجعل الانهار قفاراً . ويجاري المياه معطشة : والارض المثمرة سبخة . من شر الساكنين فيها : يجعل الفقر غدير مياه . واراضاً يبساً ينابيع مياه : ويسكن هناك الجياع . فيهبون مدينة سكن : ويزرعون حقولاً ويفرسون كروماً . فتصنع ثمر غلة : ويباركهم فيكثرون جداً . ولا يقلل بها ثمنهم : ثم يتلون ويخنون . من ضغط الثمر والحزن : يسكب هواناً على رؤساء . ويضلهم في تيه بلا طريق : ويعلي المسكين من الذل . ويجعل القبائل مثل قطعان الغنم : يرى ذلك المستقيمون فيفرحون . وكل اثم يسد فاه : من كان حكماً يحفظ هذا . ويتعقل مراحم الرب (مز ١٠٧) .

مزمو ر لعيد الاسابيع

لامام المغنين لداود . مزمو ر تسيحة : يقوم الله يتبدد اعداؤه . ويهرب مبعوضه من امام وجهه : كما يذرى الدخان تدرهم . كما يذوب الشمع قدام النار . يببب الاشرار قدام الله : والصديقون يفرحون بيهتجون امام الله . ويطفرون فرحاً : غنوا لله رنموا لاسمه . اعدوا طريقاً للراكب في القفار . باسمه ياه واهتفوا امامه : ابو اليتامي وقاضي الارامل . الله في مسكن قدسه : الله مسكن المتوحدين في بيت . مخرج الاسرى الى فلاح .

אֲדָה סוֹרְרִים שְׂכָנוּ צְחִיחָה : אֱלֹהִים בְּצִאֲתָהּ לִפְנֵי עַמָּךְ . בְּצִעְדֶּךָ
 בִּישִׁימוֹן סֶלָה : אֲרִיץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נִמְשָׁו מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינִי .
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁשׁ גְּדֻבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים . נִחְלַתְךָ
 וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנֵנֶתָה : חֲתָךְ יָשׁוּבוּ בָּהּ . תִּכְוֵן בְּטוֹבְתְךָ לְעֵנֵי אֱלֹהִים :
 אֲדָנִי יִתֵּן-אִמְרֵי הַמְּבֹשְׂרוֹת צָבָא רָב : מִלְכֵי צְבָאוֹת יְהוָה יְהוֹדוּ .
 וְנָתַן בַּיִת תְּהַלֵּךְ שָׁלָל : אִם תִּשְׁכַּבִּין בֵּין שְׂפֹתַיִם . פִּנְגֵּי יוֹנָה נְחֹפָה
 בַּסֶּסֶף . וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֵק חֲרוּץ : בְּפָרֵשׁ שְׂבִי מְלָכִים בָּהּ . תִּשְׁלַג
 בְּצִלְמוֹן : הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן : הַר גְּבֻנָּיִם הַר בָּשָׁן : לְמָה תִּרְצָדוֹן
 הָרִים גְּבֻנָּיִם . הֲהֵרָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ . אֵף יִי יִשְׁפֹּן לְנֶצַח : רֶכֶב
 אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שִׁנְאָן . אֲדָנִי כֶּסֶם . סִינִי בַקֶּדֶשׁ : עֲלִיתָ לְמָרוֹם |
 שְׂבִיתָ שְׂבִי . לְקַחְתָּ מִתְּנֹת בְּאָדָם . וְאֵף סוֹרְרִים לְשִׁבְן זֶה אֱלֹהִים :
 בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ . הָאֵל יִשְׁוּעַתְנוּ סֶלָה : הָאֵל לָנוּ אֵל
 לְמוֹשָׁעוֹת . וְלִידוּדָה אֲדָנִי . לְמֹנֵת תּוֹצְאוֹת : אֲדָה אֱלֹהִים יִמְחֵץ רֹאשׁ
 אִיבֵי קָדְקֵד שַׁעַר . מִתְּהַלֵּךְ בְּאַשְׁמֵי־וָאֵר : אֲמַר אֲדָנִי מִבְּשָׁן אֲשִׁיב .
 אֲשִׁיב מִמְצֻלוֹת יָם : לְמַעַן תִּמְחֵץ רִגְלֶךָ בְּדָם לְשׁוֹן בְּלִבֶּךָ . מֵאוֹיְבִים
 מִנְהוּ : רֹאשׁ הַלִּיבוֹתֶיךָ אֱלֹהִים . הַלִּיבוֹת אֵלֵי מִלְכֵי בַקֶּדֶשׁ : קִדְמוּ
 שָׂרִים אַחֵר גְּבֻנָּיִם . בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת : בְּמִקְהֵלוֹת בְּרָבוּ אֱלֹהִים .
 אֲדָנִי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל : שָׁם בְּנִגְמִין צְעִיר רֹדֵם . שְׂרִי יְהוֹדָה רִגְמַתָּם
 שְׂרִי זָבִלוֹן שְׂרִי נִפְתָּלִי : צְנֹה אֱלֹהֶיךָ עֲזָה עֲזָה אֱלֹהִים . זוּ פִּעְלָתָהּ
 לָנוּ : מִהַיִּבְלֶךָ עַל יְרוּשָׁלַם . לֶךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׂי : גֹּעַר חַיַּת קִנְיָה
 עֲדַת אֲבִירִים בְּעֵגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרִצֵי כֶסֶף . בְּזֵר עַמִּים קִרְבוֹת
 יִחְפְּצוּ : יֵאָתֵרוּ חֲשָׁמַיִם מִנֵּי מִצְרַיִם . פּוֹשֵׁת תְּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים :
 מִמְלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים . זָמְרוּ אֲדָנִי סֶלָה : לְרֶכֶב בְּשָׁמִי
 שָׁמִי קָדָם . הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֵז : תִּגְנוּ עֵז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל
 גְּאוּתוֹ . וְעֵזוּ בְּשִׁחְקִים : גּוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
 נָתַן עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם . בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

מזמורים של סוכות

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קִרְחָה : כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם . כֵּן נִפְשִׁי
 תַּעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים : צְמָאָה נִפְשִׁי לֵאלֹהִים לֵאלֵל חֵי מִתִּי אָבוּא .

انما المتمردون يسكنون الرضاء : اللهم عند خروجك امام شعبك . عند صعودك في القفر .
 سلاه : الارض ارتعدت السموات ايضاً قطرت امام وجه الله سيننا نفسه . من وجه الله
 اله اسرائيل : مطراً غزيراً نضحت يا الله . ميراثك وهو ممي انت اصلحته : قطعك
 سكن فيه . هيات بجودك للمساكين يا الله : الرب يعطي كلة . المبشرات بها جند
 كثير : ملوك جيوش يهربون يهربون . الملازمة البيت تقسم الغنائم : اذا اضطجعتم
 بين الحظائر . فاجنحة حمامة مفضاة بفضة وريشها بفضرة الذهب : عند ما شئت القدير
 ملوكاً فيها . اثلجت في صلون : جبل الله جبل باشان . جبل اسنمة جبل باشان :
 لماذا ايتها الحبال المسنمة ترصدن الحبل الذي اشتهاه الله لسكنه . بل الرب يسكن فيه الى
 الابد : مركات الله ربوات الوف مكررة . الرب فيها . سيننا في القدس : صعدت الى
 العلاء . سبيت سيباً . قبلت عطايا بين الناس . وايضاً المتمردين نلسكن ايها الرب الاله :
 مبارك الرب يوماً فيوماً . يحملنا اله خلاصنا . سلاه : الله لنا اله خلاص . وعند الرب
 السيد للموت مخارج : ولكن الله يسحق رؤوس اعدائه الهامة الشعراء . السالك في
 ذنوبه : فال الرب من باشان أرجع . أرجع من اعماق البحر : لكي تصنع رجلك
 بالدم . ألسن كلابك من الاعداء نصيهم : رأوا طرقتك يا الله . طرق الهى ملكي في
 القدس : من قدام المغنون من وراء ضاربو الاوتار . في الوسط قنيات ضاربات
 الدفوف : في الجماعات باركوا الله . الرب ايها الخارجون من عين اسرائيل : هناك
 بنيامين الصغير متسلطهم . رؤساء يهوذا جلهم رؤساء زبولون رؤساء نفتالي : قد امر
 الهك بعزك . ايد يا الله هذا الذي فعلته لنا : من هيكلك فوق اورشليم لك تقدم الملوك
 هدايا : اثمر وحش القصب صوار الثيران مع عجول الشعوب المترامين بقطع فضة .
 شنت الشعوب الذين يسرون بالقتال : يأتي شرفاء من مصر . كوش تسرع يديها الى
 الله : يا ممالك الارض غنوا لله . رنموا للسيد . سلاه : للراكب على سماء السموات
 القديمة : هوذا يعطي صوته صوت قوة : اعطوا عزاً لله . على اسرائيل جلاله
 وقوته في النمام : مخوف انت يا الله من مقادسك . اله اسرائيل هو المعطي قوة
 وشدة للشعب . مبارك الله (مز ٦٨) .

مزموران لاجل عيد المظال

لامام المغنين . قصيدة لبني قورح : كما يشتاقي الابل الى جداول المياه
 هكذا تشتاقي نفسي اليك يا الله : عطشت نفسي الى الله الاله الهى متى اجيء :

וארצה פני אלהים : היתה לי רמעי לחם יומם ולילה . באמר
 אלי כל היום איה אלהיך : אלה אנכרה ואשפכה עלי נפשי . כי
 אעבר בסף אבדים עד בית אלהים . בקול רנה ותודה המון חונג :
 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי . הוהלי לאלהים כי עוד אודנו
 ישועות פניו : אלהי עלי נפשי תשתוחח . על פן אנכרה מארץ
 ירבן . וחרמונים מהר מצער : תהום אל תהום קורא לקול צנוריה .
 כל משפריה וגליה עלי עברו : יומם יצנה יי חסדו ובילה שירה
 עמי . תפלה לאל הני : אומרה לאל סלעי למה שכחתי . למה קבר
 אלה בלחץ אויב : ברצח בעצמותי הרפני צוררי . באמרם אלי
 כל היום איה אלהיך : מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי .
 הוהלי לאלהים כי עוד אודנו . ישועת פני ואלהי :

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא הסיד . מאיש מרמה ועולה
 תפלטני : כי אתה אלהי מעזי . לממה זנחתי לממה קבר
 אתהלה בלחץ אויב : שלח אורח ואכתה המה ינהוני . יביאוני אל
 הר קדשך ואל משבנותיך : ואבואה אל מזבח אלהים אל אל
 שמחת גילי . ואורח בכנור אלהים אלהי : מה תשתוחחי נפשי
 ומה תהמי עלי . הוהלי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי :

מזמור של שמיני עצרת

למנצח על השמינית מזמור לדוד : הושיעה יי כי נמר דסיד .
 כי פסו אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את רעהו .
 שפת חלקות . בלב ולב ידברו : יכרת יי כל שפתי חלקות . לשון
 מדברת גדלות : אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אהנו . מי
 אדון לנו : משד עניים מאנקת אביונים עתה אקים יאמר יי . אשית
 בישע יפיה לו : אמרות יי אמרות מהרות . כסף צרף בעליל
 לארץ מזקק שבועתים : אתה יי תשמרם . תצרנו מן הדור זו לעולם :
 סביב רשעים ותהלכון . כרם זלת לבני אדם :

ומתפללים ערבית כמו בשבת עד ירושלם אמן כדף ק"ג . ואם חר
 בשבת אומרים ושמרו בני ישראל וכו' . ואחר כך אומרים

واترأى قدام الله : صارت لي دموعي خبزاً نهاراً وليلاً . اذ قيل لي كل يومٍ اين الهك : هذه اذكرها فاسكب نفسي عليّ . لاني كنت امر مع الجماع اتدرج معهم الى بيت الله . بصوت ترنمٍ وحمدٍ جمهورٍ معيدٍ : لماذا انت منحنية يا نفسي ولماذا تثنين فيّ . ارحبني الله لاني بعد احمده لاجل خلاص وجهه : يا الهي نفسي منحنية فيّ . لذلك اذكرك من ارض الاردن وجبال حرمون من جبل مصر : غمر ينادي غمراً عند صوت ميازيك . كل تيارتك ولججك طمت عليّ : بالنهار يوصي الرب رحمته وبالليل تسيحه عندي . صلوة لاله حياتي : اقول لله صخرتي لماذا نسيتني . لماذا اذهب حزيناً من مضايقة العدو : بسحقٍ في عظامي عبرني مضايقي . بولهم لي كل يومٍ اين الهك : لماذا انت منحنية يا نفسي ولماذا تثنين فيّ . ترجي الله لاني بعد احمده خلاص وجهي والهي (مز ٤٢) .

اقض لي يا الله وخاصم مخاصمتي مع امةٍ غير راحمة . ومن انسان غشٍ وظلمٍ نجني : لانك انت اله حصني . لماذا رفضتني . لماذا اتمشى حزيناً من مضايقة العدو : ارسل نورك وحقك هما يهديانني . وياتيان بي الى جبل قدسك والى مساكنك : فآتي الى مذبح الله الى الله بهجة فرحي . واحمدك بالعود يا الله الهي : لماذا انت منحنية يا نفسي ولماذا تثنين فيّ . ترجي الله لاني بعد احمده خلاص وجهي والهي (مز ٤٣) .

مز مور لاجل يوم الاعتكاف

لامام المغنين على القرار . مز مور لداود : خالص يا رب لانه قد اقترض التقي لانه قد اقطع الامناء من بني البشر : يتكلمون بالكذب كل واحد مع صاحبه . بشفاه ملقة بقلبٍ فقلب يتكلمون : يقطع الرب جميع الشفاه الملقة . والاسان المتكلم بالعظائم : الذين قالوا بالسنتنا نخبر شفاهنا معنا . من هو سيد علينا : من اغتصاب المساكين من صرخة البائسين الآن اقوم يقول الرب . اجعل في وسع الذي يفت فيه : كلام الرب كلام تقي . كفضة مصفاة في بوطه في الارض محبوسة سبع مرات : انت يا رب تحفظهم . تحرسهم من هذا الحيل الى الدهر : الاشرار يتشون من كل فاحية . عند ارتقاع الارذال بين الناس (مز ١٢) .

ثم يصلون صلاة المساء كما في ليلة سبت لحد « وعلى اورشليم . آمين » في صحيفة ١٠٣ وان كان في يوم سبت يقولون ايضاً « فيحفظ بنو اسرائيل » وبعد ذلك

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדם :

קדיש לעילא . ומתפללים העמידה עד האל הקדוש ברוך ק"ד . ואחר כך אפה בחרתנו מפל העמים . אהבה אותנו . ורצית בנו . ורוממתנו מפל הלשונות . וקדשתנו במצותיך . וקרבתנו מלפני לעבדתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :

כשחל יום טוב כמוצאי שבת אומרים

ותודיענו משפטי צדקה . ותלמננו לעשות בהם חקי רצונך . ותתן לנו יי אל הינו באהבה משפטים ישרים . ותורות אמת . חקים ומצות טובים . ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה . ותורישנו קדשת שפת וכבוד מועד וחגיגת הרגל . בין קדשת שפת לקדשת יום טוב הבדלת . ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת . והקדשת את עמך ישראל בקדשתך : עד כאן ותתן לנו יי אל הינו באהבה (בשבת) שפחות למנוחה . ומועדים לשמחה . חגים וזמנים לששון . את יום

(בשבת) השפת הזה . את יום

(בפסח) חג המצות הזה . את יום טוב מקרא קדש הזה זמן חרותנו :

(בשבועות) חג השבועות הזה . את יום טוב מקרא קדש הזה . זמן מתן תורתנו :

(בסוכות) חג הסוכות הזה . אם יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו

(בשמ"עצרת) שמני חג עצרת הזה . את יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו :

באהבה מקרא קדש . זכר ליציאת מצרים :

אל הינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא נגיע יראה וירצה ישמע ויפקד ויזכר . וזכרוננו וזכרון אבותינו . זכרון ירושלם עירך . וזכרון משיח בן דוד עבדך . וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה

למחנה להן להסד ולרחמים . ביום (בשבת) השפת הזה . ביום (בפסח) חג המצות . (בשבועות) חג השבועות . (בסוכות) חג הסוכות . (בשמ"ע) שמני

חג עצרת הזה : ביום טוב מקרא קדש הזה . לרחם בו עלינו ולהושיענו

هذه مواسم الرب المحافل المقدسة التي تداون بها في اوقاتها (لا ٢٣ : ٤)

قديش ليليا والعاميدة لغاية « الاله المقدس » في صحيفة ١٠٤ وبمد ذلك

انت اخترتنا من بين الشعوب . احببتنا ورضيت بنا ورفعتنا على كل الالسنه وقدستنا
بوصايك . وقربتنا يا ملكنا لعبادتك . ودعوتنا باسمك العظيم والمقدس .

في ليله الاحد يقولون

وعرفتنا احكام عدلك . وعلمتنا لنعمل بها حسب فرائض مرضاتك . واعطيتنا يا الله
الهنا بمحبة احكاماً مستقيمة وشرائع صحيحة . فرائض ووصايا حسنة . واورثتنا ازمنة
سرور . ومواسم مقدسة . واعياد سخاء . واورثتنا قداسة السبت واحترام المواسم وجح
العيد . وقد ميزت بين قداسة سبت . وقداسة يوم عيد . وقدست شعبك اسرائيل
بقداستك . (الى هنا)

واعطيتنا يا رب الهنا بمحبة (في يوم السبت — ايام سبت للراحة) ومواسم الفرح
واعياداً واورثتنا للسرور

(في السبت) . يوم السبت هذا ويوم

(في الفصح) . عيد الفصح هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت حريتنا

(في الاسبوع) . عيد الاسبوع (العنصرة) هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت اعطاء شريعتنا

(في المظال) . عيد المظال هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت فرحنا

(في الاعتكاف) . عيد الاعتكاف هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت فرحنا

بمحبة محفل مقدس تذكراً للخروج من مصر .

الهنا واله آباؤنا . ليصعد ويأت ويصل ويظهر ويقبل ويسمع ويفتقد ويذكر

امامك ذكرنا وذكر آباؤنا وذكر اورشليم مدينتك وذكر المسيح بن داود عبدك

وذكر كل شعبك بيت اسرائيل للنجاة والخير والنعمة والفضل والرحمة في يوم

(في السبت) السبت هذا . (في الفصح) في عيد الفصح هذا . (في الاسبوع)

في عيد الاسبوع هذا . (في المظال) في عيد المظال هذا . (في الاعتكاف) في عيد

الاعتكاف هذا . في يوم المحفل المقدس هذا لترحمنا فيه وتخلصنا .

זָכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה וּפְקָדָנוּ בּו לְבָרָכָה . וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים
טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים . הוֹסֵם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ .
וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינָנו . כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וְהוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ . לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם .
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרַתָּ לְבָרְכָנוּ . בֶּן תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה . קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ . שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ . שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ . שִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ . וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת . וְהִנְחֵלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בִּשְׁבַח
בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (בִּשְׁבַח שִׁפְתוֹתַי) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ .
וְיִשְׁמַחֵךְ כָּךְ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשׁ
(בִּשְׁבַח הַשְּׁבַת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים :

ואומרים רצה עד סוף העמידה

תקון הטל ליום ראשון של פסח (ר"ת שלמה)

שְׁזוּפַת שְׁמֶשׁ . לְחִיצַת פִּתְרוֹסִים . מְרוּדֵיהָ תְּנוּבָב . בְּטִלְלֵי רְסִיסִים .
הָאֵל הָעוֹנָה . בְּעַת רְצוֹן עֲמוּסִים . מְגִן הוּא . לְכָל הַחוּסִים :
שְׁלַח רִחְמֶךָ הַטּוֹב . לְהַחֲיֹת גּוֹיֵינוּ . לְקַדְּמוּתָהּ תְּשִׁיב . נַחֲלַת צְבִיֵּנוּ .
מִמֶּךָ טוֹב לְכָל . יִמְצֵא פְדִיֵּנוּ . הֲלֹא אַתָּה . תְּשׁוּב תַּחֲיֵינוּ :

מִבְּטַח כָּל הַיְצוּר . וּמְעֶזֶם וְצֶלֶם . הַמְכִּיז טָרֶף . וּמְזוֹן לְכֶלֶם .
שְׁנַתְנוּ תַעֲטֹר . בְּעֵב מִלְקוֹשׁ וְתִשְׁלֵם . וְהַשְּׁמִים יִתְּנוּ טֶלֶם :
רְאֵה קָמָה לְמֵלְאָת . בְּרִסְסֵי בְרָכָה . לְחֵם לְאֹכוֹל . וּמְרַפֵּא וְאַרוּכָה .
הַיּוֹת הוֹגֵי דַת נְסוּכָה . כְּכּוֹכְבִים בְּהֶלֶם . וְהַשְּׁמִים יִתְּנוּ טֶלֶם :
יִרְעִפוּ גְאוֹת מְדַבֵּר . וְגַם תַּחֲנַנְנָה גְבַעַת גִּיל . וּבְפִטּוּרֵי צִיּוֹנִים .
תִּאֲזַרְנָה פְתִיגִיל . יְרוּנוּ יַחְדוּ . רוֹב חֲסִדֶיךָ בְּמֶלֶם . וְהַשְּׁמִים יִתְּנוּ טֶלֶם :
לְמַלְבִּישׁ סוֹת סְמָדָר . עֲרוּמֵי שׁוֹרְקָה . וּמִשְׁבִּיעַ בְּטוֹבוֹ . נִפְשׁ שׁוֹקְקָה .
וְרַעְבָה וְרָקָה . בְּמַעֲדָנוּ מִמֵּלֶאֱם . וְהַשְּׁמִים יִתְּנוּ טֶלֶם :

اذكرنا يا الله الهنا فيه للخير . افكرنا فيه للبركة وخلصنا فيه لحياة سعيدة . وحسب الوعد بالفرج والرحمة . اشفق وتحن علينا وارأف بنا وارحمنا وخلصنا لان اعيننا تنظر اليك . لانك انت اله وملك رؤوف ورحيم .

امنحنا يا رب الهنا بركة مواسمك للحياة بفرح وسلام كما رضيت وامرت لتباركنا هكذا باركنا . سلاه . قدسنا بوصاياك اجعل نصيبنا بشريعتك اشبعنا من خيرك فرح اتقنا بخلاصك وطهر قلبنا لعبادتك بحق . واورثنا يا رب الهنا (في السبت . بمحبة ورضى) وفرح وسرور (في السبت . سبوتك) ومواسمك المقدسة . فيفرح بك كل اسرائيل الذين يقدرسون اسمك مبارك انت يا رب مقدس (في السبت . السبت) واسرائيل والاقوات .

ثم يقول « ارض » الى آخر العاميدة

صلاة لاجل الندى في اول يوم عيد الفصح

محروقة بشمسكا . مضغوطة من العدى^(١) خفف لها اضطهادها . وابتث لها قطر الندى ربي الذي يصني الى . مثل طول المدى ترساً غدا لكل من . اليه يطلب الفدا ارسل الينا روحك . يحي لنا اجسامنا لمجدها أرجع كذا . ظيبتنا ميراثنا خيراتها من عندك . فامنح لنا فداءنا وُعد لنا يا ربنا . أرجع لنا حياتنا

يا مسنداً عبادكا . يا عزها مع ظلها مهيباً مأكولها . ثم غداً لكلها توج لنا سنتنا . بغم غيث نجها سماؤنا لتعطين . ولتسخين بطلها لتلاء السنا بلا . منك الفيث الكافية وهب لنا الطعام مع . معالجات شافية الذاكرون الشرع كالنجوم في ضياها سماؤنا لتعطين . ولتسخين بطلها فلتقطن واحاتكا . والتل يلبس السرور وتكسد ديباجاً لها . براعماً من الزهور ولتدحن افضالكا . سسوية بملها سماؤنا لتعطين . ولتسخين بطلها يا كاسياً زهرها . اكرمة عربانه ومشعباً بجيره . نفساً كذا جوعانه مشاقفة فارغة . مطاعماً يملها سماؤنا لتعطين . ولتسخين بطلها

(١) فتרוסים اليميون . دسلوحيص الصعيديون . دفتوريم اليمياطيون .

ישָׁעוּ עֲצֵי יי . בְּשֵׁעָלָה וּבְקָרָר . וּמְלֵאוּ הַנְּרָנוֹת פָּר . וְהַיְקָבִים תִּירוֹשׁ
וַיִּצְרָר . תְּרַנְנָה פְּרִימוֹת . עוֹמְדוֹת עַל תֵּלָם . וְהַשְּׂמִינִים יִתְנוּ טָלָם :

לְשׁוֹנֵי בּוֹנֵנֶת . אֱלֹהֵי וַתְּבַחֵר . בְּשִׁירִים שְׁשִׁמְתָּ . בְּפִי טוֹב מִמֶּסְחָר
וַנְּגַדֵּךְ כּוֹנֵנֶת . צְעָדֵי מִמֶּשְׁחָר . וְלִי גְרוֹן תִּפְחָה . בְּקָרְאֵי לֹא נִבְרָר :
וַיִּצְרֵי הַלְּפִנֶת . כְּמוֹ צֶמֶר צִהַר . וְלִכְנָן לֹא שִׁתָּה . לְכָבִי כִי סִדְרָרָר .
הִיָּה סִתְרֵי עֵתָה . בְּאֵת־מוֹל וְלִמְחָר . וּמִגְנֵי אִפְתָּה . אֱלֹהֵי אֵל תִּאֲחָר :

לֵךְ לְשָׁלוֹם גִּשְׁם . וּבֹא בְּשָׁלוֹם טָל . כִּי רַב לְהוֹשִׁיעַ . וּמוֹרִיד הַטָּל :
אֲשִׁיר שִׁירְתִּי . וְאֲשִׁים דְּבִרְתִּי . וְאֲגַבִּירָה שְׁפָתֵי . לְצִוֹר יִשׁוּעָתִי .
כִּי רַב : וּבִיּוֹם אֲמַרְתִּי . תִּזְלַכְּטָל :

כִּי שֵׁם כְּבוֹדֶךָ הָאֵל . שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ עִם אֵל . וְתַעֲמִיד מִיכָאֵל .
וְתִדְהָה לֹו לְגוֹאֵל . הַיּוֹם לְיִשְׂרָאֵל . אֲדַהָה כְּטָל : כִּי רַב

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבֹתֵינוּ :

בְּטַלְלֵי אוֹרָה . תִּאֲרֵר אֲדָמָה : בְּטַלְלֵי בְּרָכָה . תִּבְרָךְ אֲדָמָה :
בְּטַלְלֵי גִילָה . תְּגִיל אֲדָמָה : בְּטַלְלֵי דִיּוּצָה . תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה :
בְּטַלְלֵי הוֹד . תְּהַדֵּר אֲדָמָה : בְּטַלְלֵי וַעַד טוֹב . תְּנַעַד אֲדָמָה :
בְּטַלְלֵי זְמֵרָה . תְּזַמֵּר אֲדָמָה : בְּטַלְלֵי חַיִּים . תְּחַיֶּה אֲדָמָה :
בְּטַלְלֵי טוֹבָה . תְּטִיב אֲדָמָה : בְּטַלְלֵי יִשׁוּעָה . תִּוְשִׁיעַ אֲדָמָה :
בְּטַלְלֵי כְּלִפְלָה . תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה :

כְּמוֹ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ . רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל לְבְּרָכָה :
אֲנָא הוֹרִיבְהוּ לְאוֹרָה . לְבְּרָכָה . לְגִילָה . לְדִיּוּצָה . לְהוֹד . לְנַעַד
טוֹב . לְזְמֵרָה . לְחַיִּים טוֹבִים . לְטוֹבָה . לְיִשׁוּעָה . לְכַלְכֵּלָה .
כְּמוֹ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ . רַב לְהוֹשִׁיעַ . מוֹרִיד הַטָּל לְבְּרָכָה :

اشجار ربي ترثوي . على السهول والجليل . زيتاً وخرأف المعاصروف الجرن غلال .
فلتشدن مدتنا . قائمة في تها سماؤنا لتعطين . ولتسخين بطها

كلامنا لا حظنا . يا ربنا واخترنا . بني غناً وضمنا . افضل من خيرات
خطوتنا ربتنا . لديك قد هيأنا حلقاً لنا وهبتنا . ما جف في دعواتي
اماننا ييضنا . كالصوف قد صنعنا وقلبنا جعلنا . لا يشعر الضيقات
كن ملجأ ان شئنا . كما بامس كتنا لي رب ترس اتنا . لا تهملن طلباتي

رُح بالسلام يا مطر . 'عد بالسلام يا ندى . منقذنا من الخطر . لينزلن لنا الندى
لانشدن نشيدتي . ولأنظمن عبارتي اعظمن بشفتي . لحالتي معونتي
في اليوم ذا مقاتلي لتقطرن مثل الندى . منقذنا من الخطر
يا ماجداً جليلاً . يا ساكناً في ايلا ابعث بمخائلا . وكن لنا خليلاً
تكن لاسرائيلا في اليوم ذا مثل الندى . منقذنا من الخطر

يا الهنا واله آباؤنا

بندى النور .	نور الارض	بندى البركة	بارك الارض .
بندى المسرة .	سمن الارض	بندى الابهاج	فرح الارض .
بندى المجد .	مجد الارض	بندى الاستفقاد الحسن .	اوعد الارض
بندى الترتيل .	اجعل الارض ترتل	بندى الحياة	احيي الارض
بندى الطيبة .	طيب الارض	بندى الخلاص	خلص الارض
	بندى القوت	قت الارض	

كما انك انت يا رب الهنا . قادر للخلاص ومنزل الندى بركة

هكذا تتوسل اليك ان تنزله للنور للبركة للمسرة للابهاج للمجد للاستفقاد الحسن
للترتيل للحياة للوجود للخلاص للقوت . كما انك انت يا رب الهنا . قادر للخلاص
ومنزل الندى بركة

קצד תקון הנשם לשמיני עצרת

(ר"ת שלמה חזק)

שפעת רביבים	. יוריד מזבוליו :
להחיות זרע	. ולתת פרי זבוליו :
מטר יורה ומלקוש	. יוריד עם אנליו :
היות דשן ושמן	. כל פרי עין ועליו :
חיש ושלח עפר	. טרם ינוסון צלליו :
זכור יזפור לו	. נוטע אשליו :
קומם גז נעיל	. ופרהם רמון שתיליו :
קרית הנה דוד	. ומגדל עוז חיליו :
שוכב לצנאר נשן	. מלואי הוד כליליו :
בני לתלפיות	. ונברו כל הגזים אליו :
אלף המגן	. תלוי עליו :

מכסה שמים	. פעבים ומלבישם
ומחליף זמנים	. עלי חק ורשם
אוצרף הטוב	. פתח נא
להחיות בו	. כל נפוחי נשם
משיב הרוח	. ומוריד הגשם

אלף ישברו	. מקצות הארץ ועד קצות
אדם ובהמה	. וכל יצורי ארצות
משיב הרוח	. לעגות קצוצות
ושולח מים	. על פני חוצות אוצד :

צמאון ושרב	. וכל הרבות קטוב
תשלח רוחך	. ויהיו כגז רטוב
אדם ובהמה	. אשר החשו מטוב
תפתח ידך	. ושבעון טוב אוצד :

ليزلن رب الورى من العلى
 لتنعش البرور والزرع كذا
 امطارنا باكرة اخيرة
 كي تصبح الامار مع اوراقها
 فأسرعن وارسلن غزالنا
 يا ربنا اذكر ناصباً وغارساً
 ومن بنى حديقةً مقفلةً
 كذا المدينة التي سكنها
 وقصر عاجٍ بالها مكلا
 فللسلاح كان ذاك قد بني
 معلقٌ عليه الفُ من مجنِّ م

يا كاسياً سماءَ كا
 مغيراً فصولنا
 افتح لنا مخازناً
 احي ذوي نسمةٍ
 المرسل الريح ومن
 بغيها مثل الستار
 على اصولٍ وقرار
 ملأى بخيراتٍ كتار
 يا ربنا الكلي الوقار
 زل الغيوث لي الغزار

وفاظر اليك من
 المرء والحيوان مع
 يا أمر الريح تم
 ومرسل المياه في
 طرف الثرى لطرفها
 تلك البرايا كلها
 ب دائماً في آها
 شوارعٍ في وقها افتح لنا مخازناً

ظمانةً يابسةً
 لها ابعثن ارباحكا
 المرء والبهايم ال
 يدريك ربي افتح لها
 خربةً ومقفرة
 حتى تصير ناضرة
 تي لجودٍ ناظرة
 تشبع نعيماً ظافرة افتح لنا مخازناً

תקון הגשם

קצה

•	אֲשֶׁר נִוְתְּרָה עֲרוּמָה	•	תְּלָמִי צִיָּה
•	חֲצִיר וְקָמָה	•	מִתְנַכֶּתֶת הַשָּׂא
•	וְתִלְבִּישָׁה וְקָמָה	•	מִפְרִיחַ נִצְנִיָּה
•	פְּנֵי אֲדָמָה	•	וְתַחֲדָשׁ
•	אֲוִצֵּר :		
•	נִישָׂא חֹכֶתֶת לֵב עֲקוֹשׁ	•	אָב רַחֲמָן
•	מִיַּד וְקוֹשׁ	•	פְּדָה נֶפֶשׁ תּוֹרִיד
•	וְאִם אֵין בְּנֵו מִתְקוֹשֵׁשׁ וְקוֹשׁ	•	הַשְּׁלִימָה נָא דְבְרִיד
•	בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ אֲוִצֵּר :	•	וְנִתְתִי מִטֵּר אֲרֻצְכֶם

לְשׁוֹנִי בּוֹנֵנֶת . אֱלֹהֵי וְתַבְחָר .
 וְנִגְדָּדָה בּוֹנֵנֶת . צִעְדֵי מִמְשַׁחֵר .
 וְיִצְרֵי הַלְבֵנֶת . כְּמוֹ צֶמֶר צַחֵר .
 הִנֵּה סִתְרֵי עֵתָה . כְּאֶתְמוֹל וּלְמָחָר .

יִשְׁבְּעוּן יְדִידָה מְאוֹצְרוֹת שָׁמַיִם .
 פְּדוּת תְּשַׁלַּח לְשַׁחֲוִיִּים פְּעֻמִּים .
 וְשַׁבַּע אֲדָמָה לֹא שְׁבַעָה מְוִים .
 וְחִינּוּ מִיּוֹמִים :

אֵל חַי יִפְתַּח אוֹצְרוֹת שָׁמַיִם .
 יִשְׁכַּח רִחוֹ וְיִזְלוּ מְוִים :

בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן תִּבְרַךְ עֲדָה .
 בְּצִדְקַת אָב הַמּוֹן הַבֵּין סְעוּדָה .
 בְּפִחֵי יְגוֹן כְּצַפּוֹר לְכוּדָה .
 וְאָמַר יְקָה נָא מְעַט מְוִים יִשָּׁב :

נָשִׁים נְדָבוֹת מִשְׁמֵי עֲלִיָּה .
 בְּצִדְקַת נֶעְקֵד בְּהַר הַמּוֹרֵדָה .
 תּוֹרִיד בְּצִיָּה רַב עֲלִילָה .
 וְשָׁב וְהִפֵּר בְּאֲרוֹת הַמְוִים יִשָּׁב :

דְּלָה מִמְדוּמָה עֲמָדָה וְהִצֵּל .
 בְּצִדְקַת אִישׁ תָּם מִקְלוֹת פִּצֵּל .
 וְרוּחַ קְדוֹשׁ עָלָיו הִאֲצֵל .
 בְּרַחֲמֵים בְּשִׁכְחוֹת הַמְוִים יִשָּׁב :

הָאֵר פְּנִים עַל עַם דֵּל בְּשׁוֹעוֹ .
 בְּצִדְקַת עֲנָיו נָס מִפְרַעָה .
 נִלְפַד בְּפִשְׁעוֹ וְעַל כֵּן אַחַר יִשְׁעוֹ .
 וְיִשָּׁב עַל בְּאֵר הַמְוִים יִשָּׁב :

اتلام ارضِ ييست	كالحة وطارية
من السنابل كما	من النبات خالية
لتزهرن وتلبسن	مطرزات زاهية
يا ربنا جدد لها	منها الوجوه الباهية افتح لنا مخازناً
يا ابتِ الصافح عن	كل قلوب المذنين
خلص نفوس اصداقا	ك من شبك الصائدين
تم لنا كلامكا	ونحن غير لائقين
« اعطيك غيثاً باكرأ	وأخراً في كل حين » افتح لنا مخازناً

كلامنا لا حظنا . يا ربنا واخترتا	بني غناً وضعتا . افضل من خيرات
خطوتنا ربتنا . لديك قد هيأتنا	حلقاً لنا وهبتنا . ماجف في دعواتي
اميانا يبضنا . كالصوف قد صنعتنا	وقلبنا جعلتنا . لا بشعر الضيقات
كن ملجأً ان شئتنا . كما بامسِ ككتنا	لي ربِّ ترس اتنا . لا تهملن طلباتي

لتشبعن احبابكا . من مخزنٍ من السماء	اشبع اياربي اوا - ضينا التي لم تُروا ماء
والساجدون مرتين . امنح لهم كل الفداء	فاحينا ثم افدنا . طول المدى من الجلاء

الهناء الحي افتحن . لنا مخازن السماء	والريح مرتهب لي . بحرية سيول ماء
بارك جماعةً لكنا . بفيوثٍ من سخاء	هي كهصفورٍ غدا . اسير فنجٍ في الشقاء
من اجل احسان اب . اولم دوماً للعلاء	وللضيوف قائلٍ . هيا خذوا قليل ماء (١)

انتم بغيث للورى . من السماء العاليه	انزل على يابسةٍ . رب الفعال الساميه
من اجل مربوط علا . بمذبحٍ في موريه	وعاد ثم حفرا . حينئذٍ آبار ماء (٢)

من شعب شعبك نجِّم وامنحن خلاصه	وروحك المقدس ال . نقي كذا أنزل له
من اجل برِّ صالحٍ . مقشمرٍ قضبانه	ومط السواقي واضعٍ . تلك على اجران ماء (٣)

وجهاً أنزل شعبك ال - مسكين ضارعاً لكنا	لاجل شرِّ عملا . اخرت عنه عفوكنا
من اجل برِّ هاربٍ . فرعون مصر تركنا	موسى ودبعنا الذي . قد قام عند برِّ ماء (٤)

- ותזיל מטרות עז ממעונים . ותבואות שנה יהיו רשנים .
 בצדקת נכנס לפני ולפנים . אשר צנה על נסוד המים ישב :
 זכור בחמיה יוצר מאורות . וצנה עבד יריקון אורות .
 בצדקת מלך נעים זמירות . אשר אמר מי ישקני מים ישב :
 השרת מים על יבשה . תזיל ותוציא אכן הראשה :
 בצדקת לקח צלוהית חדשה . ועל ידו נרפאו המים ישב :
 טרפי צמח אדמה המציא . הפק רצוני חזקי ואמצי .
 בגשמי נדבות למען מוציא . מחלמיש למעינו מים ישב :

אלהינו ואלהי אבותינו :

- בגשמי אורה . תאיר אדמה : בגשמי ברכה . תברך אדמה :
 בגשמי גילה . תגיל אדמה : בגשמי דיצה . תדשן אדמה :
 בגשמי הוד . תהדר אדמה : בגשמי ועד טוב . תועד אדמה :
 בגשמי זמרה . תזמר אדמה : בגשמי חיים . תחיה אדמה :
 בגשמי טובה . תטיב אדמה : בגשמי ישועה . תישע אדמה :
 בגשמי כלפלה . תכלכל אדמה :

כמו שאמרה הוא יי אלהינו . רב להושיע . משיב הרוח . ומוריד
הגשם לברכה :

אנא הורידם לאורה . לברכה . לגילה . לדיצה . להוד . לועד טוב .
לזמרה . לחיים טובים . לטובה . לישועה . לפרנסה . לכלפלה .
כמו שאמרה הוא יי אלהינו . רב להושיע . משיב הרוח . ומוריד
הגשם לברכה :

מוסר לשלש רגלים

אומרים אבות ונכורות וקדושת השם . ובחזרה אומר שליח צבור פתח ותנו לך
בדף קכ"ט: ואתה בסתתנו עד ליציאת מצרים . ואחר כך

بكثرة من العلى . لتزلىن امطارنا ولنجعلن غلاتنا . دسمة في عامنا
 من اجل برّ كاهن . وداخل من اجلنا محراب قدس مجدكا . موسى كذا بسكب ماء
 (رمزاً لهارون . ٥٧٦٦)
 افضلك اذكر ربنا . يا خالقاً للنيرات ومر غيوماً تبرقن . بروقها في السموات
 من اجل برّ ملكتنا . مرتلاً بالنعمة من قال هذا سائلاً . ياليت اسقى جرع ماء
 (رمزاً لداود صم ٢ : ٢٣ : ١٥)
 بسيل ماء وافر . مرّ للاراضي اليابسه حجر رأس ارفن . الامة المقدسة
 من اجل برّ آخذ . كوزاً جديداً كرّسه وعن يديه قد منحت للورى شفاء ماء
 (رمزاً لايليا مل ٢ : ٢ : ٢٠)
 لينبت الثرى نبا - تاناضراً بكثرة امنح لنا سؤالنا . يا قوتي شجاعتى
 وبقيوث من سخاء . لتكلمن سعادتى من اجل برّ يخرج . من صخرة ينبوع ماء
 (رمزاً لموسى مز ١١٤ : ٨)

يا الهنا واله آياتنا

بامطار النور .	نور الارض	بامطار البركة	. بارك الارض
بامطار المسرة .	سمن الارض	بامطار الابهاج	. فرح الارض
بامطار المجد .	مجد الارض	بامطار الاستفقاد الحسن .	اوعد الارض
بامطار الترتيل .	اجعل الارض ترتل	بامطار الحياة	. احى الارض
بامطار الطيبة .	طيب الارض	بامطار الخلاص	. خلص الارض
	بامطار القوت	قت الارض	

كما انك انت يارب الهنا . قادر للخلاص وتجعل الريح ان تهب ومنزل المطر بركة
 هكذا تتوسل اليك ان تنزله للنور للبركة للابهاج للمسرة للمجد للاستفقاد الحسن
 للترتيل للحياة للطيبة للخلاص للقوت . كما انك انت يارب الهنا . قادر للخلاص
 ومنزل المطر بركة

موساف للثلاثة الاعياد

يقولون الثلاث بركات الاولى في تكرار الموساف « اكليلاً لك » في صحيفة ١٢٩ . ثم يقولون
 « انت اخترتنا من بين الامم » في صحيفة ١٩١ . لغاية « تذكراً للخروج من مصر » ثم

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלוּנוּ מֵאֶרְצֵנוּ . וְנִתְרַחֲקֵנוּ
 מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ . וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלִהְיוֹת חַיִּים
 לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ . בְּנֹה הַדָּרָךְ . בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו . מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁפְּטָלְתָּהּ בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מְלֶךְ רַחֲמָן שֶׁשָּׁבוּב וְתַרְחֵם עָלֵינוּ .
 וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . וְתַכְנֶהוּ מְהֵרָה וְתַגְדֵּל כְּבוֹדוֹ . אָבִינוּ
 מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ גִּלְיָה כְבוֹד מִלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה . וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא
 עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי . וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם . וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ פָּנִים
 מִיַּרְפְּתֵי אֶרֶץ . וְהַבִּיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה . וְלִירוּשָׁלַם
 עִיר מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם . אָנָּה אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ . תְּמִידִים פְּסֻדֵינוּ . וּמוֹסְפִים בְּהִלְכָתֵנוּ . אֶת מוֹסֵף
 יוֹם : (בַּשַּׁבָּת) אֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה . אֶת יוֹם (בַּפֶּסַח) חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה . (בַּשְּׁבוּעוֹת) חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה . (בַּסּוּכוֹת) חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה .
 (בַּשְּׁמִיעֵצֶרֶת) שְׁמִיעֵי חַג עֲצֵרֶת הַזֶּה . אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה .
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה פְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ . כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עָלֵינוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
 לָנוּ . שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּחֵמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ .
 בְּנֹה בֵיתֶךָ כְּבִתְחִלָּה . בּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְכוֹנוֹ . הַרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ .
 שִׂמְחָנוּ בְּתַפְּוִנוּ . וְהַשֵּׁב שְׁכִינְתֶךָ לְחוּכּוֹ . וְהַשֵּׁב פְּרִיָם לְעַבְדֶּךָ
 וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם . וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָם . וְשֵׁם נַעֲלֶה וְנִרְאֶה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי יְגָלוֹנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה . כְּכַתּוּב
 בְּתוֹרָה שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פָּנֶי יי אֱלֹהֶיךָ
 בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת . וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת . וּבְחַג הַסּוּכוֹת .
 וְלֹא יִרְאֶה אֶת פָּנֶי יי ה' רַחֵם . אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ . כְּכַרְפַּת יי אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וְאוֹמֵר וְהִשְׁיֵאֵנוּ בְּדָף קַצ"ב . רְצֵה : מוֹדִים . וְשִׁים שְׁלוֹם וכו'

الهنا واله آباثنا . قد سينا من وطننا من اجل خطايانا وابدنا عن ارضنا ولسا
 قادرين ان نصعد ونحضر ونسجد امامك في بيت مقدسك مسكن مجدك في الهيكل العظيم
 والمقدس الذي دعي باسمك . لان اليد قد مدت في مقدسك . لتكن ارادة من
 لندك يارب الهنا واله آباثنا ايهـا الملك الرحمن ان تعود وترحمنا وترحم مقدسك حسب
 مراحك الجزيلة وتبنيه عاجلاً وتعظم مجده . ابانا ملكنا الهنا اظهر مجد ملكوتك علينا
 عاجلاً واضىء الينا . وترأس علينا امام كل حي . وقرب جالياتنا من بين الامم واجمع
 شتاتنا من اركان الارض وات بنا يارب الهنا الى صهيون مدينتك بترنم ولاورشليم مدينتك
 المقدسة بفرح ابدي . تنوسل اليك يا الهنا . بان هناك تقدم امامك القرابين المفروضة
 علينا . المحرقات الدائمة حسب ترتيبها والاضافية حسب اصولها . والتقدمة الاضافية
 يوم السبت (في يوم السبت هذا) . عيد الفطير (في عيد الفطير هذا) . عيد الاسايح
 (في عيد الاسايح هذا) . عيد المظال (في عيد المظال هذا) . عيد الاعتكاف (في عيد
 الاعتكاف هذا) . يوم عيد المحفل المقدس هذا تم وتقدم امامك بمحبة كوصية مرضاتك
 كما كتبت لنا في شريعتك عن يد عبدك موسى .

الهنا واله آباثنا الملك الرحمن . ارحمنا ايهـا الصالح والحسن . اسمح ان ندعوك . عُعد
 الينا بكثرة مراحك . من اجل الآباء الذين عملوا مرضاتك . ابن ييتك كما في
 السابق . وثبت بيت مقدسك في مركزه . اجعلنا ان نرى اعادة بنائه . فرحنا بترتيبه
 وارجع حضورك الالهي في وسطه وارجع الكهنة لوظيفتهم واللاويين لنشيدهم وترتيلهم
 وارجع اسرائيل لمساكنهم وهناك نصعد ونحضر ونسجد امامك ثلاث مرات في اعيادنا
 الثلاثة في كل سنة كما هو مكتوب في الشريعة « ثلاث مرات في السنة يحضر جميع
 ذكورك امام الرب الهك في المسكان الذي يختاره في عيد الفطير وعيد الاسايح وعيد
 المظال . ولا يحضرون امام الرب فارغين . كل واحد حسبما تعطي يده كبركة الرب
 الهك التي اعطاك » (تث ١٦ : ١٦ و ١٧) .

ويقول امنحنا في صحيفة ١٩٢ . نم « ارض . ونشكرك . واجعل سلاماً » الخ .

קצה קריאת שמע על המטה

רבנו של עולם. הריני מוהל וסולח לכל מי שהקעים והקניט אותי.
או שהטא כנגדי. בין בניפי. בין במוני. בין בכבודי. בין
בכל אשר לי. בין באונס. בין ברצון. בין בשונג. בין במזיד. בין
בדבור. בין במעשה. בין בגלגול זה. בין בגלגול אחר. לכל בר
ישאל. ולא יעגש שום אדם בספתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי
ואלהי אבותי. שלא אחטא עוד. ומה שהטאתי לפניך מחוק
ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורין וחולאים רעים. יהיו
לרצון אמרי פי. והגיון לבי לפניך. יי צורי וגואלי:

השפיכנו אבינו לשלום. והעמידנו מלפני לחיים טובים ולשלום.
ופרוש עלינו ספת שלומך. ותקננו מלפני בעצה טובה
מלפניך. והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו
מפת אויב. דבר. הרב. חולי. צרה. רעה. רעב ויגון. ומשחית ומגפה
שבור והסר שצן. מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיך תסתרינו. ושמור
צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. פי אל
שומרנו ומצילנו אתה מפל דבר רע ומפחד לילה. פרוך אתה יי
שומר את עמו ישראל לעד אמן:

פרוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המפיל חבלי שנה על עינינו
ותנמך על עפעפינו ומאיר לאישון פת עין: יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשפיכנו לשלום. ותעמידנו לחיים
טובים ולשלום. ותן חלקנו בתורתך. ותרגילנו לדבר מצוה. ואל
תרגילנו לדבר עברה. ואל תביאנו לידי חטא. ולא לידי עברה.
ולא לידי נסיון. ולא לידי כזיון. וישלוט בנו יצר הטוב. ואל
ישלוט בנו יצר הרע. ותצילנו מיצר הרע. ומחללים רעים. ואל
יבהילנו חלומות רעים והרהורים רעים. ותהא מפתנו שלמה לפניך
והאר עינינו פן נישן המות. פרוך אתה יי המאיר לעולם פלו
בכבודו. אל מלך נאמן:

ואמר קריאת שמע ישראל בדת נ"ח. ואחר כך אומר

سيد العالم هوذا انا اغفو واصفح عن كل من اغضبني واظظني او اخطاء لي سواءً كان بجسدي او بمالي او بشرفي او بكل ما هو لي . وذلك سواءً كان غصباً او اختيارياً سهواً او عمداً . بالقول او بالفعل في هذا التعمص او في غيره من كل فردٍ من بني اسرائيل . ولا يعاقب انسان ما بسبي . تكن ارادة من لدنك يا رب الهى واله آبائي ان لا اخطاء فيما بعد . واحُ ما اخطأت امامك حسب مراحلك الجزيلة ولكن بدون اوجاع وامراض خبيثة . تكن اقوال في وحس قاي مرضية امامك يا رب صخرتي وفادي .

اجملنا يا ابانا ان نضطلع بسلام واجملنا يا ملكنا ان تقوم حياة سعيدة وسلام . وابسط علينا مظلة سلامك . ودبرنا يا ملكنا بمشورة حسنة من امامك وخلصنا عاجلاً من اجل اسمك . واحمنا . وارفع عنا ضربة عدو الطاعون . السيف . المرض . الضيقة . الشر . الجوع . النجم . الهلاك والوباء . اكسر وارفع الشيطان من امامنا ومن وراثنا . وظلنا بجناحك واحفظ خروجنا ودخولنا حياة سعيدة . وسلام من الآن والى الدهر . لانك انت اله تحرسنا وتخلصنا من كل امرٍ ردىء ومن خوف الليل . مبارك انت يا رب الحارس شعبه اسرائيل من كل امرٍ ردىء الى الابد آمين .

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المنزل رباط النوم على عيوني والنعمس على اجفاني والمنير بؤبؤ عيني . تكن ارادة من لدنك يا رب الهى واله آبائي . ان تجملني ان اضطلع بسلام واقوم حياة سعيدة وسلام واجعل نصبي في شريعتك . وعودني على اتمام الوصية ولا نمودني على عمل الخطيئة ولاتات بي تحت سلطة الخطيئة ولا سلطة المعصية . ولا سلطة التجربة . ولا سلطة الاهانة . ليتسلط علي الميل الى الخير . ولا يتسلط علي الميل الى الشر . وخلصني من الاميال الشريرة . ومن الامراض الخبيثة . ولا تدهشني احلام رديئة وهواجس سيئة . وليكن سريري سالماً امامك وان عيوني لكي لا انام نوم الموت . مبارك انت يا رب المنير العالم كله بمجده .

יעלזו חסידים בקבוד. ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם.
 וחרב פיפיות בידם: הגה ממתו של שלמה. לששים גברים
 סביב לה מגברי ישראל: כלם אהזי חרב מלמדי מלחמה. איש
 חרבו על ירכו מפחד בלילות: וברכה יי וישמרה: ג"פ יאר יי פניו
 אליה ויחנה: ג"פ ישא יי פניו אליה וישם לה שלום: ג"פ

ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי. ומצודתי
 אליה אכטה בו: פי הוא יצילה. מפח יקוש מדבר הוות:
 באברתו יסך לה. ותחת כנפיו תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא
 תירא מפחד לילה. מהזן יעוף יומם: מדבר באפל יחלה. מקטב
 ישוד צהרים: יפל מצדה אלה ורכבה מימנה. אליה לא יגש:
 רק בעיניה תביט. ושלמת רשעים תראה: פי אפה יי מחסי:

בכל לילה יאמר בתחלה מעומד כל אגא בכת בדף לוי. ואחר כך יאמר
 השורה של הלילה ב"פ. ואח"כ מזו לדוד בבוא בדף קל"ח
 ומזו שיר למעלות אשא עיני בדף מ"ה.

גד גרוד יגודנו. והוא יגד עקב: אם תשפכ לא תפחד. ושכבת
 וערבה שנתך: פטוב אלין. ואקיין ברחמים: לישועתך קויתי
 יי: לישועתך יי קויתי: לישועתך יי קויתי לישועתך יי:
 יי לישועתך קויתי: יי קויתי לישועתך: אפה סתר לי מצר תצרני.
 רני פלט תסובבני סלה: סלה תסובבני פלט רני. תצרני מצר לי
 סתר אפה: תודיעני ארח הים שבע שמחות. את פניך נעיומת
 בימינה נצח: אפה תקום תרחם ציון. פי עת לחננה פי בא מועד:
 בידך אפקיד רוחי. פדית אותי. יי אל אמת: תורה צוה לנו משה.
 מורשה קהלת יעקב:

קריאת שמע לילדים

המלאך הגאֵל אתי מִפְּלִרְעַ וְכָרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי
 וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹתָהֶם וַיִּצְחָק וַיְדַגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

שְׁמַרְנֵי פְּאִישׁוֹן בַּת־עֵינַן בְּצַל כְּנַפְיָהּ תִּסְתִּירֵנִי : אִם־תִּשְׁכַּח לֹא תִפְחַד
 וְשִׁכַּחְתָּ וְעָרְבָה שְׁנֵתָהּ : בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם . בְּרוּךְ יי בְּלַיְלָה :
 בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבְּנוּ . בְּרוּךְ יי בְּקוּמֵנוּ : כִּי בִּיָּדָהּ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמַּתִּים :
 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׂ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל אִישׁ : בִּיָּדָהּ אֶפְקִיד רוּחֵי פְּדִימָה
 אוֹתִי יי אֵל אֲמֵת :

לברית מילה

- בְּרוּכִים אַתֶּם קָהֵל אֲמוּנֵי . וּבְרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה :
- יֵלֵךְ הַיֵּלֵד יְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב . יִגְדֵּל וַיְהִיָּה כְּמוֹ גֵן רְטוֹב .
- יַעֲלֶה וַיִּצְלִיחַ וַיִּבְצַל מִקְטוֹב . אֲמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּרוּכִים :
- חֶלֶק יִתֵּן לָנוּ בְּנֵעִימִים . וּבְיָמֵינוּ נַעֲלֶה לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים .
- גְּדוּלִים וּקְטָנִים לְבֵית יְהוָה . וּבְרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרוּכִים :
- זְכוּר רַחֲמֶיךָ וְדָם הַבְּרִית . וּפְקוּדֹת אֵת צֵאנֶךָ צֵאֵן הַשְּׂאֲרִית .
- עַל יַד מְשִׁיחֶךָ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד . וְשִׁלַּח אֵת אֱלֹהֶינוּ נְבִיא יי בְּרוּכִים :
- הַיֵּלֵד הַזֶּה זָכָה לְבְרִיתוֹ . אָבִיו וְאִמּוֹ יֵרָאוּ הַפֶּתוּ .
- הַמְּלָאֲךָ הַגָּאֵל יְכַרֵּךְ אוֹתוֹ . וַיִּזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּנוּעָם יי בְּרוּכִים :

ביום השבת אומרים

- שֶׁבֶת וּמִלָּה . שֵׁם דָּר מְעוֹנָה .
- חֶלֶק לְשִׁבְעָה . וְגַם לְשִׁמּוֹנָה :

الملاك الذي خلصني من كل شر ليبارك الغلامين وليدعَ عليهم اسمي واسم ابويَّ
ابراهيم واسحق وليكثرا كثيرا على الارض. (تك ٤٨ : ١٦) .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد
مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

احفظني مثل حدقة العين بظل جناحك استرني (مز ١٧ : ٨) . اذا اضطجعت
فلا تخاف بل تضطجع ويلد نومك (ام ٣ : ٢٤) . مبارك الرب في النهار . مبارك
الرب في الليل . مبارك الرب عند اضطجاعنا . مبارك الرب عند قيامنا . لان في يدك
نفوس الاحياء والاموات . الذي بيده نفس كل حي وروح كل انسان . في يدك استودع
روحي . فديتني يا رب اله الحق .

في عهد الختان

انتم مباركون يا جماعتي	مبارك من جاء باسم الرب
مولودنا ذا فليكن للسعد	ينمو كجبة زهت في الرغد
ينمو وينجو من هلاكٍ يردي	آمين يفعل كذا لي ربي انتم مباركون
نصينا في نعمٍ فلنجدن	وللمواسم الثلاث نصعدن
منا الكبير والصغير يعبدن	مبارك من جاء باسم الرب انتم مباركون
الرحمة اذكر مع دماء عهدنا	واقعد الباقي من خرافنا
مع ابن داود النبي مسيحنا	ايهوا ارسل نبي الرب انتم مباركون
هذا الوليد قد حظى بعهد	ولتفرح الآباء في اكليته
وليعطه الملاك من نعمه	يحظى بانعام كذا من ربي انتم مباركون

في يوم السبت يقولون:

بالسبت مع عهد الختان قد امر	الساكن السماء من فوق البشر
السبت في سابع يومٍ اشهر	والعهد في ثامن يومٍ انتشر

- אֹתִיּוֹת שֶׁשֶׁת
- מִצְוֹת שֶׁלִּישָׁה
- נִכְתָּב בְּהֵם
- אֹת לְאַמָּה קְדוֹשָׁה שֶׁבַת :
- שֶׁשֶׁת רֵאשִׁינָה
- וּבְרִית חֲדָשָׁה
- וְתִיּוֹ תִפְלִין
- לְרֵאשׁ אֲמָנָה שֶׁבַת :
- שְׁשֵׁי מִצְוֹת הֵם פְּעֻמוֹדִים שְׁנֵיהֶם .
- אֲשֶׁר הַבַּיִת נִבְנוֹן עֲלֵיהֶם .
- מְאִירִים מִזְהָרִים כְּזוֹהַר פְּנֵיהֶם .
- זֹאת הַחֲמָה וְזֹאת הַלְבָנָה שֶׁבַת :
- גְּדוּלָה מִלָּה מִמִּצְוֹת הַתּוֹרָה .
- בְּשֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת נִצָּר וְעֵטְרָה
- לְיִהוּדִים הַיְתָה אוֹרָה .
- שְׁשׁוֹן וְיָקָר מִגֵּן וְצִנָּה שֶׁבַת :

המוהל מברך ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְצִוָּנוּ
עַל הַמִּילָה : (לְמוֹל אֶת הַבֵּן)

ואומר אבני אבן

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְצִוָּנוּ
לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִירָה אָבִינוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שֶׁהַחַיִּי וְקוֹמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה
וְהַקְהַל עוֹנִים

בְּשֵׁם שֶׁהַכְּנַסְתָּנוּ לְבְרִית . בֵּן תְּכַנִּסְהוּ לַתּוֹרָה . וְלַמִּצְוֹת . לְהַפְּחָה .
וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים . וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

יְהִי דָם הַנִּמּוֹל בְּקַהֲל אָמוּנִי . בְּרִים נִיחָם אִשָּׁה לִּי . וּבִירוֹשָׁלַם .
כֶּסֶף יי . נִקְרִיב זָהָרִים עוֹלוֹת לִּי . חֶמֶד בְּבִשְׁמֵנוּ לְאוֹת מוֹפֵת
וְלַעֲד . לָנוּ וּלְכַנְנֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד . נִפְרוּ רוֹאֵינוּ וְנִדְעוּ מוֹנֵי . פִּי
אֲנַחְנוּ זָרַע בְּרַךְ יי : יְהִי דָם הַנִּמּוֹל

ומוזנים פוס של יין ומברך המוהל

סְבָרֵי מְרַנֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :
וְאַחַר כֵּן מְבַרֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׁמִים :

ثلاثة الحروف في شبات رمزاً الى الثلاثة الآيات
 قد كتبت بها بايجازات لشعبك التابع للتوراة بالسبت مع عهد
 الشين عن يوم السبت قد عنت والباء للاختان ايضاً اعلنت
 والتاف فيما عن تهلين كمت فوق رؤوس المؤمنين زينت بالسبت مع عهد
 منها الوصيتان مثل الاعمدة لمنزل مثل الاساس سائدة
 كئيرات في بهاء سائدة تلك لشمس ذي لبدر عائدة بالسبت مع عهد
 عهد الختان بينها فريدُ تاج ثلاث عشر مجيدُ
 نور تلاًلاً مفرح سعيدُ ترس اليهود حصنهم شديدُ بالسبت مع عهد

يقول الموهل (الختان)

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصايه واوصانا بالختان

يقول ابو الولد

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصايه واوصانا ان ندخله في عهد ايننا ابرهيم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي احيانا وايدنا واوصلنا لهذا الوقت

يقول الحاضرون

كما انك ادخلته في عهد الختان هكذا فليكن لك ان تؤهله لاتمام التوراة والوصايا .
 وللزواج وللأعمال الصالحة . لتكن ارادة الهية هكذا . ولتقول آمين .

ليكن دم المحتون هذا من المؤمنين جماعة الرب . كراثة سرور وقوداً للرب .
 ليتنا في اورشليم كرسي الرب . تقرب ذبائح ومحرقات للرب . قد وضع ختماً في جسدنا
 آية وبرهاناً الى الابد لنا ولاولادنا . ليؤكد الذين ينظرون لنا . ونعلم نحن اتنا
 نسل باركة الرب . ليكون دم المحتون هذا الح .

يمزج الموهل كاس نبيذ بقليل من الماء ويقول

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم

(ثم يقول) مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اشجاراً عطرية

פרוץ אפה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדש ידיו מבטן. וחזק
 בשארו שם. וצאצאיו חתם באות ברית קדש על פן בשכר
 זו. אל חי הלקנו. צורנו צנה להציל ידידות זרע קדש שארנו
 משחת. למען בריתו אשר שם בבשרנו. פרוץ אפה יי פורת הברית:
 אלהינו ואלהי אבותינו קנים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא
 שמו בישראל פלוני... ישמח האיש (האב) ביוצא חלציו.
 ותגל האשה (האם) בפרי בטנה. בשמח אביה ואמיה
 ותגל יולדתה:

אם הילד יתום מאב

אלהינו ואלהי אבותינו קנים את הילד הזה לאמו, ולקרוביו, ולכל
 משפחתו. ויקרא שמו בישראל פלוני... בשם אביו.
 אפה אלהינו אלהי כל בשר. אבי יתומים. הנה לו לאב. והוא
 יהיה לך לבן. ותהיה בניסתו לברית לכפרה ולמנוחה נפש אביו.
 ולנחמה ולמשיב נפש לאמו ולכל קרוביו. תתענג נפש האב בגן
 עדן ביוצא מחלציו. ותגל האשה בעולם הזה בפרי בטנה:

אם הילד יתום מאם

אלהינו ואלהי אבותינו קנים את הילד הזה לאביו, ולקרוביו, ולכל
 משפחתו. ויקרא שמו בישראל פלוני... ישמח האב
 ביוצא חלציו בעולם הזה. ותגל האם בפרי בטנה בגן עדן: עד כאן
 ונאמר: ואעבור עליך וראאך מתבוססת בדמיו ואומר לך בדמיו:
 חיי. ואומר לך בדמיו חיי: ונאמר. זכר לעולם בריתו.
 דבר צנה לאלף דור: אשר פרת את אברהם. ושבעתו ליצחק:
 ניעמידה ליעקב לחק. לישראל ברית עולם: הודו ליי פי טוב:
 פי לעולם חסדו: פלוני... הקטן. אלהים יגדלו. בשם שנכנס
 לברית. כך יבנס לתורה. ומצות. לחפה. ולמעשים טובים.
 וכן יהי רצון ונאמר אמן:

ואומרים שיר הפעלות אשרי בך קמ"ו. וקדיש יהא שלמא רבא

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدس العزيز (ابرهيم) من الرحم .
 ووضع فرضاً في جسده . وختم نسله بعلامه العهد المقدس . لذلك مكافأة لهذا .
 الاله الحي نصيينا وصخرنا . اوصى بخلص معزة نسل اقربائنا المقدس من الهاوية من
 اجل عهده الذي وضع في جسدنا . مبارك انت يا رب القاطع العهد .

الهنا واله آباؤنا ثبت هذا الطفل لايه وامه وليدعى اسمه في اسرائيل فلان . . .
 ليفرح الرجل (الاب) بالذي يخرج من صلبه . وتبهج الامرة (الام) بثمر بطنها .
 كما قيل « ليفرح ابوك وامك وتبهج التي ولدتك » (ام ٢٣ : ٢٥) .

اذا كان الولد يتيماً من الاب

الهنا واله آباؤنا . ثبت هذا الطفل لامه واقاربه وكل طائفته وليدعى اسمه في
 اسرائيل فلان . . . كاسم ابيه . انت الهنا اله كل البشر ابو اليتامي . كن له اباً . وهو
 وليكن لك ابناً . وليكن دخوله في عهد الختان كفارة وراحة لنفس ابيه وتعزية ورد
 نفس لامه وكافة اقاربه . لتتمتع روح الاب في جنة عدن بسلالته . وتبهج والدته في
 هذا العالم بثمر بطنها (لخدمنا) .

اذا كان الولد يتيماً من الام

الهنا واله آباؤنا . ثبت هذا الطفل لايه واقاربه وكل طائفته وليدعى اسمه في
 اسرائيل فلان . . . ليفرح الاب بسلالته في هذا العالم وتبهج امه بثمر بطنها في
 جنة عدن (لخدمنا) .

وقيل « فررت بك ورأيتك مدوسة بدمك . ققلت لك بدمك عيشي وقلت لك
 بدمك عيشي » (حز ١٦ : ٦) . وقيل « اذكروا الى الابد عهده . الكلمة التي
 اوصى بها الى الف جيل . الذي قطعه مع ابرهيم وقسمه لاسحق وقد اقامه ليعقوب
 قريضة ولاسرائيل عهداً ابدياً احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته
 (اخ ١٦ : ١٥ و ١٦ و ١٧ و ٣٤) . (فلان) . . . الصغير ليكبره وينجحه الرب .
 وكما انه ادخل في عهد الختان هكذا فليؤهل للتوراة ولا تمام الوصايا وللزواج والاعمال
 الصالحة . لتكن ارادة الهية هكذا . وقول آمين .

מילת הגר

ברכה על מילת הגר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוְּנוּ
לְמוֹל אֶת הַגֵּר:

ברכה על טבילת הגר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוְּנוּ
עַל הַטְּבִילָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הִצְלַח נָא לְגַר הַזֶּה הַנִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
פְּלוּנִי. . . . וּמְשׁוּךְ עָלָיו חֲסִדֶּךָ וְכַשֵּׁם שֶׁזָּפִיתָ אוֹתוֹ לְהַסְתּוֹפֶךָ
וְלַחֲסוֹת תַּחַת כְּנַפְיֶךָ בֶּן תִּשָּׂע בְּלִבּוֹ אֶהְבֶּתְךָ וְיִרְאַתְךָ. וְתַפְתַּח לִבּוֹ
בְּתוֹרַתְךָ וְתִדְרִיכּוּ בְּנֵי יָמָיו מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ. לְמַעַן יִמְצָא
חַן בְּעֵינֶיךָ. אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן:

לזכר הבת

יוֹנְתִי בְּחַגֵּי הַסַּלֵּעַ בְּסֶטֶר הַמַּדְרֵגָה. הִרְאִינִי אֶת מְרֹאֵי הַשְּׁמִיעֵנִי
אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרֹאֵיךָ נָאוּהָ:

ואם היא בת ראשינה יאמר

אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי. אֶחָת הִיא לְאִמָּה. בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה.
רְאוּהָ בְּנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ. מְלָכוֹת וּפִילִגְנָשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: עַד כֵּאן

כִּי שִׁפְרָךְ. שָׂרָה וְרַבֵּקָה רָחֵל וְלֵאָה. וּמְרִים הַנְּבִיאָה. וְאַבְיגַיִל.
וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אַבְיָחִיל. הִיא יְבָרְךָ אֶת הַנְּלֻדָּה הַנְּעִימָה
הַזֹּאת וַיִּקְרָא שְׁמָהּ פְּלוּנִי. . . . בְּמִזְל טוֹב וּבְשַׁעַת בְּרָכָה וַיַּגְדֵּלָהּ
בְּבְרִיאוֹת שְׁלוֹם מְנוּחָה וַיִּזְפֶּה לְאִבִּיהָ וּלְאִמָּהּ לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחָתָהּ
וּבְהַסְתָּתָהּ בְּכָנִים זְכָרִים עֲשׂוֹר וְכָבוֹד דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יְנוּכוּן בְּשִׂיבָה.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר פדיון הבן

ישראל שנולד לו בן זכר והוא בכור לאמו. חייב לפדותו. מביא אבי הבן כסף
או זהב שוה חמשה סלעים. וכדי שואל לאם הילד ואומר לה שאם
הפליה בן או ילדה בן אחר. אם אמרה לו לאו הכהן אומר

זה הבן בכור הוא . והקדוש ברוך הוא צנה לפדותו . שגאמר .
 ופדיונו מפני-חדש תפדה בערף בסף חמשת שקלים בשקל
 הקדש . עשרים גרה הוא : פשהית במעי אמה . היות ברשות
 אביה שבשמים . וברשות אביה ואמה . עכשיו אפה ברשותי
 שאני כהן . ואביה ואמה מבקשים לפדותה שאפה בכור מקדש .
 שכן פתוב . ונדבר יי אל משה לאמר : קדש-לי כל-בכור פטר
 כל-רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא :

ומכר אבי הבן

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם . אשר קדשני במציתי . וצונו
 על פדיון הבן :

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם שהצונו וקומנו והגיענו לזמן הזה :

ואומר הכן לאבי הבן

קבלתי ממך חמש מלעים אלו בפדיון בנך זה . ונהרי הוא פדוי
 כהן . פדת משה וישראל :

ומכר הכהן ברכת פרי הגפן . ועצי בשמים . ואחר כך

ברוך אשר קדש עובר במעי אמו . ולארבעים יום חלק איברי
 מאתם וארבעים ושמנה איברים שיש בו . ונפה בו נשמה
 פדקתיב . ונפח באפיו נשמת חיים . ויהי האדם לנפש חיה . עור
 ובשר הלבשו . ובעצמות וגידין סוככו . פדקתיב . עור ובשר
 תלבישו . ובעצמות וגידין תסוככוני . וצנה לו מאכל ומשתה .
 וזמן לו שני מלאכי השרת לשמרו במעי אמו : פדקתיב . חיים
 וחסד עשית עמדי . ופקודתך שמרה רוחי . אביו אומר זה בני
 בכורי . ואמו אומרת זה בני בכורי שבו פתח הקדוש ברוך הוא
 דלתי במני . חמשה סלעים היבתנו התורה לתת לכהן בפדיונו .
 פדקתיב . ופדיונו מפני חדש תפדה . בערפה בסף חמשת שקלים
 בשקל הקדש עשרים גרה הוא . וכתוב . אף פדה תפדה את בכור
 האדם ואת בכור בהמה הטמאה תפדה . פשם שזכה בכור זה
 לפדיון פך יזדהו יי לתורה ולמצות ולחפה ולמעשים טובים .
 ברוך מקדש בכורי ישראל לפדיונם :

هذا الابن هو بكر . وقد اوصانا المقدس تبارك ان نغديه كما قيل « وفداؤه من ابن شهر قبله حسب تقويمك فضة خمسة شواقل على شاكل القدس . هو عشرون جيرة » (عد ١٨ : ١٦) . عندما كنت في احشاء امك كنت تحت سلطة ابيك الذي في السماء وسلطة ابيك وامك . اما الآن فانك تحت سلطتي لانني كاهن وابوك وامك يطلبان ان يفدياك لانك بكر مقدس . لانه هكذا مكتوب « وكلم الرب موسى قائلاً : قدس لي كل بكر كل فاتح رحم من كل بني اسرائيل من الناس ومن البهائم . انه لي » (خر ١٣ : ١ - ٢) .

فيقول ابو الولد

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بفداء البكر
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي احيانا وايدنا واوصلنا الى هذا الوقت
ثم يقول الكاهن الى الاب

قبلت منك الخمسة السلايم هذه . لاجل فداء ابنك . وها هو الآن مفدي بها
حسب شريعة موسى واسرائيل .

ويبارك الكاهن بركة ثمر الكرم والاشجار العطرية

مبارك الذي قدس الجنين في احشاء امه . وفي اليوم الاربعين قسم عروقه مائتين
وثمانية واربعين الموجودة فيه . ونفخ فيه نسمة كما هو مكتوب « وفتح في افه نسمة
حياة فصار ادم نفساً حية » (تك ٢ : ٧) . البسه جلداً ولحماً ونسجه بعظام وعروق
كما هو مكتوب « كسوتني جلداً ولحماً فسجنتني بعظام وعروق » (اي ١٠ : ١١) .
واوصى له باكل وشرب وهياه له ملاكاً ليحرسه في احشاء امه كما هو مكتوب « منحتني
حياة ورحمة وحفظت عنايتك روحي » (اي ١٠ : ١٢) . ابوه يقول هذا ابني بكري .
وامه تقول هذا ابني بكري الذي به فتح المقدس والمبارك ابواب بطني . وقد فرضت
علينا الشريعة ان نعطي الكاهن خمسة شواقل فداء كما هو مكتوب « وفداؤه من ابن
شهر قبله حسب تقويمك فضة خمسة شواقل على شاكل القدس . هو عشرون جيرة » .
ومكتوب « غير انك تقبل فداء بكر الانسان وبكر البهيمة النجسة قبل فداء »
(عد ١٨ : ١٥) . وكما ان هذا البكر قد حظي بالفداء هكذا يجعله الرب ان يحظى
بالتوراة والوصايا والزواج والاعمال الصالحة . مبارك مقدس اباك اسرائيل لفدائهم .

יהי רצון מלפני אלהינו שיששמים . פמו שזכית לפדיון הבן .
 פך תזקה לקים פל המצות שפתורה :

ולאחר שקבל הכהן חמשת סלעים אם רצה להחזירם לאבי הבן הרשות בידו

ברכת אירוסין

קוראים הכתובה לפני שני עדים והחתן . והעדים והחתן חותמים אותה . אח"כ נכנסים
 תחת החופה . ומברך ליקח כוס של יין ומברך

בסימן טוב . סברי מרגן . פא"י אמ"ה פורא פרי הגפן :

פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם . אשר קדשנו במצותיו וצונו
 על העריות . וזכר לנו את הארוסות . והתיר לנו את הנשואות
 לנו על ידי הפה וקדושין . פרוך אפה יי מקדש את עמו ישראל
 על ידי הפה וקדושין :

ושותה המברך ונותן להתן וכלה . והחתן משים השבעת באצבע הכלה הימנית ואומר לה

בהי את מקדשת לי . במפעת זו . פדת משה וישראל :

שבע ברכות לנשואין

לוקח כוס אחר ואומר

סברי מרגן . פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם . פורא פרי הגפן :

פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם . שהפל פרא לכבודו :

פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם . יוצר האדם :

פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם . אשר יצר את האדם בצלמו

בצלם דמות תבניתו . והתקין לו ממנו בגן עדי עד . פרוך

אפה יי יוצר האדם : שוש פשוט ותגל עקרה בקבוץ פניה לתוכה

במהרה פשמחה : פרוך אפה יי משמח ציון פכניה : שמח

תשמח רעים אהובים . פשמחה יצירה פגן עדן מקדם . פרוך

אפה יי משמח קמן וכלה : פרוך אפה יי אלהינו מלך העולם .

لتكن ارادة من لدن الهنا الذي في السماء . كما انك حظيت بفداء هذا الابن هكذا
نحظى ان تتم كل الوصايا التي في التوراة .

بعد ان ياخذ الكاهن الخمسة سلاخيم له الحرية ان يردها لابي الولد كهديه ام يبقها له

احتفال اكليل الزواج

يقرأون عقد الزواج امام شاهدين والعريس ثم يوقع الشاهدان والعريس ثم يقف العروسان
تحت المظلة . وياخذ المندوب للتبريك كأس نبيذ ويقول

بطالع سعيد . باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم
مبارك انت يا الله الهنا . ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بقوانين العفة .
ونمانا عن المرتبطات بالغير . وحلل لنا المرتبطات بنا (حليلاتنا) بالتظليل والتقديس .
مبارك انت يا رب مقدس اسرائيل بالتظليل والتقديس .

ثم يشرب ويمطي العروسين ويضع العريس خاتم الزواج في سبابة العروس اليمنى ويقول لها
- هوذا انت مقدسة لي للزواج بهذا الخاتم حسب شريعة موسى واسرائيل

سبع بركات الزواج

ياخذ الذي يبارك كأساً آخر ويقول

بطالع سعيد باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم
مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي خلق الكل لمجده .

مبارك انت يا الله ملك العالم الذي خلق الانسان .

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي خلق الانسان على صورته . صورة شبهه
وشكله واسس له منه بناءً ابدياً . مبارك انت يا رب خالق الانسان : لتفرح وتبهج
العاقرة (صهيون) باجتماع بنيتها في وسطها عاجلاً بفرح . مبارك انت يا رب مفرح
صهيون بينها : فرح هذين القرنين المحبوبين كما فرحت مخلوقاتك في جنة عدن
قديماً . مبارك انت يا رب مفرح العريس والعروس : مبارك انت يا رب ملك العالم .

אֲשֶׁר פָּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. חֲתָן וּכְלָה. גִּילָה. רָפָה. דִּיצָה וְחֻרְנָה.
 אֲהָבָה וְאַחֲנָה. שְׁלוֹם וְרַעוּת. מְהֵרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
 וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָּם. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה.
 קוֹל מַצְהָלוֹת חַפּוֹת חַתְּנִים מִמְּשֻׁמָּה וְנִעָרִים מִנְּגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מְשַׁמֵּחַ הַחֲתָן עִם הַכְּלָה :

המכריך טועם ונותן לחתן ולכלה

ושובר את הכוס וזכר להרבין הבית ואומר

אם אֲנִשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלָּם. תִּשְׁפַּח יְמִינִי : הוֹדוּ לַיי פִּי טוֹב. פִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ : יִרְבוּ שְׂמֵחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. וְיָנוּסוּ אֲנָחוֹת. וַיְהִיָּה בְּסִמָּן טוֹב :

תפלת הדרך

בְּרֵאשִׁית פָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : וְלִכְלַל הַיָּד הַחֲזָקָה
 וְלִכְלַל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעַיְנֵי כָּל יִשְׂרָאֵל :
 וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ. וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר
 רָאם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֶה : הַאֲזִינוּ
 הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי : יַעֲרַף כַּמָּטָר לִקְחֵי
 תִּזְלַל כַּפָּל אִמְרָתִי : בְּשַׁעִירִים עָלֵי דָשָׁא וְכַרְבִּיבִים עָלֵי עֵשֶׂב : וַיְהִי
 בְּנִסְעַת הָאָרֶץ. וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוּמָה יי וַיִּפְצֹו אֵיבִיךָ. וַיָּנוּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
 מִפְּנֵיךָ : וּבְגָהָה יֹאמֶר שׁוּבָה יי רַבְּבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּצְבְּאוּ
 וּפְקָדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וְאַרְבַּע מֵאוֹת : כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֶה
 אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלְפֵי וּשְׁמֹנֶת אֶלְפִים וּמֵאָה לְצַבָּאוֹתָם וּשְׁלֹשִׁים יִפְעוּ :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבַחְתִּינוּ. שְׁתּוֹלִיכְנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַדְרִיכְנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵי הַפְּצִנָּה
 לְחַיִּים. וְלִשְׁמֵחָה. וְלִשְׁלוֹם. וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדַרְכְּךָ
 וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן. וְלַחֲסֵד. וְלִרְחֻמִּים. בְּעַיְנֶיךָ וּבְעַיְנֵי כָּל-רוּאֵנוּ. וְתִשְׁמַח
 קוֹל תְּחִנּוּתֵינוּ. פִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

الذي خلق السرور والفرح والعريس والعروس والحجور والابتهاج والانشراح والحجة
والاخوية والسلام والصدافة . يارب الهنا لسمع عاجلاً في مدن يهوذا وفي شوارع
اورشليم . صوت السرور . وصوت الفرح . وصوت العريس . وصوت العروس .
وصوت احتفالات اعراس العرس في ولائمهم والشبان في غنائهم . مبارك انت يارب
مفرح العريس مع العروس ومنجحهما .

يدوق من الكاس ويمطي للعريس والعروس

يكسر كساً او فنجاناً على الارض تذكراً لحراب الهيكل ويقول

ان نسينك يا اورشليم تنس يميني (مز ١٣٧ : ٥) . احمدوا الرب لانه صالح لان
الى الابد رحمته (مز ١٣٦ : ١) . لتكثر الافراح في اسرائيل ولتهرب التهديدات

صلاة للمسافر برأ

في البدء خلق الله السموات والارض (تك ١ : ١) . وفي كل اليد الشديدة وكل
المخاوف العظيمة التي صنعها موسى امام اعين جميع اسرائيل (تث ٣٤ : ١٢) . واما
يعقوب فضى في طريقه ولاقاه ملائكة الرب وقال يعقوب اذ رآهم هذا جيش الله .
فدعا اسم ذلك المكان محنايم (تك ٣٢ : ٢ و ٣) . انصتي ايها السموات فاتكلم وتسمع
الارض اقوال فمي . يهطل كالمطر تعليمي ويقطر كالندى كلامي (تث ٣٢ : ١ و ٢) .
كلارذاذ على الكلا وكلاوبل على العشب : وعند ارتحال التابوت كان موسى يقول قم
يارب فلنتبدد اعدائك ويهرب مفضوك من امامك . وعند حلوله كان يقول ارجع
يارب الى ربوات الوف اسرائيل (عد ١٠ : ٣٥ و ٣٦) . وجنسه المعدودون منهم
خسة وثلاثون الفا واربع مئة : جميع المعدودين لحلة افرام مئة الف وثمانية آلاف
ومئة باجنادهم . ويرتحلون ثلاثة (عد ٢ : ٢٣ و ٢٤) .

لتكن ارادة من لذك يارب الهنا واله آبائنا . ان تسيرني بسلام وان تخلصني من
يد كل عدو وكمين في الطريق . ومن كل طارىء وحادث سوء . وتوصلني لوجهتي للحياة
والفرح والسلام . امنحني محبة ونعمة ورافة ورحمة في عينك . وفي عيون كل ناظري
واسمع صلاتي وصوت توسلاتي لانك انت تسمع صلاة وتوصل كل قم . مبارك انت
يارب السامع الصلاة .

תפלת הדרך

אם רואה אדם ומתיירא ממנו יאמר

לא יתנצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יי אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

ואומר שלשה פעמים

יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי : יְהוָה יִצִּילֵנִי : יְהוָה יַעֲזָרֵנִי :

לישועתך קויתי יי :

לִישׁוּעַתְּךָ קוִיתִי יי . לִישׁוּעַתְּךָ יי קוִיתִי . קוִיתִי יי לִישׁוּעַתְּךָ . קוִיתִי לִישׁוּעַתְּךָ יי . יי לִישׁוּעַתְּךָ קוִיתִי . יי קוִיתִי לִישׁוּעַתְּךָ :

ואומר ששה פעמים

וַיַּעֲקֹב הָלֶךְ לְדַרְכּוֹ . וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה . וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵים :

עשרה פעמים יאמרו כלם פסוק זה

יְבָרְכֵךָ יי וַיִּשְׁמְרֵךָ : יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְהַנֶּךָ . יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמְרֵךָ יי וַיִּשְׁמְרֵךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֵךָ בְּפָרְךָ . וְלֹהֲבִיאֶךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינֹתִי :

חמשה פעמים יאמרו עוד כלם פסוק זה

הֲגִידָה אֲנִי שְׁלַח מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֵךָ בְּפָרְךָ . וְלֹהֲבִיאֶךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינֹתִי :

וכך אומרים ארבעה פעמים

אל תאחרו אותי ויהיה (סופי תיבית לוויה) הצלית ברכי :

תפלת הים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אברהם יצחק ויעקב . האל הגדול הגבור והנורא . המכתיר בכתר האמונה . למען קדשת שלש עשרה מהותיך של רחמים . ולמען קדשת שערי הרחמים . ולמען זכות ישגי חברון . אברהם יצחק ויעקב אהוביך ותממיך .

اذا رأى المسافر انساناً يخشاه يقول
لا يقف انسان في وجهك . الرب الهكم يجعل خشيتكم ورجعكم على كل الارض التي
تدوسونها كما كلمكم (تث ١١ : ٢٥) .

(ويقول ثلاث مرات) الرب يحرسني . الرب يخلصني . الرب يعينني

« لخلصك انتظرت يا رب »

* لخلصك انتظرت يا رب . لخلصك يا رب انتظرت . انتظرت يا رب لخلصك .
انتظرت لخلصك يا رب . يا رب لخلصك انتظرت . يا رب انتظرت لخلصك (١) .

ويقول ست مرات

* واما يعقوب فضى في طريقه ولاقاه ملائكة الرب : وقال يعقوب اذ رأهم هذا
جيش الله . فدعا اسم ذلك المكان مخاييم (١) .

يقولون عشرة مرات الآيات الآتية

* يباركك الرب ويحرسك : يضىء الرب بوجهه عليك ويرأف بك : يرفع الرب
وجهه عليك ويمنحك سلاماً (١) .

ويقولون خمس مرات

* ها انا مرسل ملاكاً امام وجهك ليحفظك في الطريق وليجيء بك الى المكان الذي
اعدته (خر ٢٣ : ٢٠) (١) .

ويقولون اربع مرات

لا تموتوني والرب قد انجح طريقى (تك ٢٤ : ٥٦) . (٢)

صلاة للمسافر بحراً

تكن ارادة من لدنك يا الله الهنا واله آباؤنا . ابراهيم اسحق ويعقوب
الاله العظيم الجبار المهيب المتوج بتاج الامانة . انه من اجل قداسة الثلاث عشرة
خاصية الرحمة . ومن اجل قداسة ابواب الرحمة . ومن اجل استحقاق
الراقيدين في حبرون . الآباء اجبائك الكامدين ابراهيم اسحق ويعقوب .

(١) ان مجموع الحروف من اول كلمة من الاية الاولى في العبراني والعربي ٣٦٦ وتكرر
في التلات الاخيرة حسب قيمة الحرف من اول الايات في الابجدية . (٢) الحروف الاخيرة من
الاربع كلمات الاولى في العبراني ٣٦٦

ולמַעַן זְכוּת עֲקֵדְתוֹ שֶׁל יִצְחָק יְחִידָךְ . שֶׁנֶּעְקֵד עַל גְּפֵי הַמִּזְבֵּחַ .
 וְהִנֵּה עוֹלָה תְּמִימָה קְדוֹשָׁה וְטוֹהֵרָה . וּלְמַעַן זְכוּתָם וּקְדוּשָׁתָם וּגְבוּרַתָּם
 שֶׁל שְׁמַיִאל הַנְּבִיא . וְשֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא . וְשֶׁל אֱלֹשֶׁע הַנְּבִיא .
 נְבִיאֵיךָ נְבִיאֵי אֱמֶת . וּלְמַעַן זְכוּת פְּלִי-הַצְדִּיקִים וְהַחֲסִידִים . שֶׁהֵיוּ
 בְּכָל-דּוֹר מְגִינִים עַל יִשְׂרָאֵל . שֶׁתַּעֲמִיד הַיָּם מִזְעָפוֹ . וְיַחֲשׂוּ גְלוֹי .
 וְהַעֲשֵׂה רְצוֹן לִבְנוֹ . וְתוֹלִיכֵנו מִהֲרָה אֶל מְחוֹן הַפְּצֵנוּ לְטוֹבָה .
 כַּאֲשֶׁר בְּיָדְךָ לַעֲשׂוֹת . וְתִשְׁמַע תַּפְלִתֵנוּ . וְתִתְאֶזֶן תְּדַבְּרֵנוּ . וְעֲנֵנוּ
 בְּשִׁעָה הַזֹּאת . שֶׁאֲנִי מִתְפַּלֵּלִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ . וְתוֹלִיכֵנו בְּנֶחֱת
 רוּחַ טוֹב נְפִי הַצּוֹרֵךְ : וְתִשְׁמְרֵנוּ מִחַמּוֹן גְּלוֹים . וּמִשְׁאוֹן מִשְׁפָּרִי-ים .
 מְרוּחַ סוּעָה . מִסַּעַר . וּמִצַּעַר . מִכְּלַבּוּל עֵתִים . וּמִחֲלוּף זְמַנִּים . וּמִן
 הַבְּרִיּוֹת הַרְעוּת הַגְּדֹלוֹת בַּיָּם וּבַיַּבָּשָׁה . וּמִכָּל-הַפְּסֵד .
 וְאֵל יַעֲבֹבֵנו לֹא מִשְׁפִּיעַ . וְלֹא מִכְּרִיחַ . וְלֹא מִשְׁטִין . וְלֹא מִצַּר .
 וְלֹא מִזִּיק . וְלֹא מִכְּלַבָּל . וְלֹא מִפְּחַד . וְלֹא מִחֲרִים . וְלֹא מִצִּים .
 וְתוֹצִיא רוּחַ טוֹב מֵאוֹצְרוֹתֶיךָ . לְהִנְהִיג בְּסַפְּנָה . וְכָל-תּוֹפְשֵׁי מְשׁוּט .
 וּמִנְהִיגֵיהֶם . וּמִלְחֵיהֶם . וְחוֹבְלֵיהֶם . וְאֶמְנִיָּה . שֶׁיִּנְהַגֵּנוּ אוֹתָהּ כְּרְאוּי .
 כִּלְאֵי עֲצָלוּת . וּכְלֵאֵי הַשּׁוֹל . וּכְלֵאֵי הַשּׁוֹת פֶּחַ : וְדַבְּעֵנוּ אֶל מְחוֹן
 הַפְּצֵנוּ . בְּלֵי שׁוּם הַיָּקָן . וּבְלֵי שׁוּם צַעַר . וּבְלֵי שׁוּם הַפְּסֵד . כִּמוֹ שֶׁאַתָּה
 מוֹשֵׁל בְּנְאוֹת הַיָּם . בְּשׂוֹא גְלוֹי אֶתָּה תִּשְׁדָּחֵם . יָקָם סַעֲרָה לְדַמְמָה .
 וְיַחֲשׂוּ גְלוֹתָם : שֶׁמָּרָה נַפְשֵׁי וְהַצִּילֵנוּ . אֵל אֲבוּשׁ פִּי חֲסִיתִי כָּךְ :
 וְאֲנַחְנֵנוּ נִכְרָךְ יְהִי . מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם תִּלְלוּנָהּ :

תפלה להנובת הבית

אהר קביעת המוזוות אומר ברכת שְׁדַחְנוּנוּ . בתפלת ערבית אומרים מְזִמּוֹר שִׁיר
 חֲנֻכַּת הַבַּיִת בְּדָף מ"א . בַּמְקוֹם שִׁיר הַמַּעֲלוֹת . קְדִישׁ . פָּרְכוּ וְכו' . א"כ אומרים
 עֲרַנְנוּ מַעַם יי' . עֲשֵׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ : תִּירָגְנוּ תִּהְיֶה אֶמְנֵנוּ .
 וְאֵל שְׁדֵי וְכָרְכְנוּ : תוֹרָה צְנָה לָנוּ מִשָּׁה . מוֹרְשָׁה קְהֵלִית
 יַעֲקֹב : פָּרוּךְ אֶתָּה יי' . לְמַהֲנֵי הַקִּיף :

ואומרים זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עַד וְיִכְרַר אֱלֹהֵינוּ בְּדָף ס"ב

ومن اجل استحراق ربط اسحق الوحيد الذي ربط على المذبح ومعداً معرفةً كاملةً مقدسة وظاهرة . ومن اجل استحراق وقداسة ونبوة صمويل النبي وايليا النبي واليشع النبي انبيائك انبياء الحق . ومن اجل استحراق ككل الصالحين والاطهار الذين كانوا يحامون عن اسرائيل في كل الاجيال . تتوسل اليك ان توقف البحر من هيجانه فتسكن امواجه وتمنحنا بنية قلبنا . وان توصلنا عاجلاً الى مرفاء طلبنا بالخير . فانه في قدرتك ان تفعل ذلك . وان تسمع صلاتنا وتصني لتوصلنا . استجب لنا في هذه الساعة التي نحن نصلي وتتوسل اليك فيها ان تقودنا بريح هادئة ومناسبة حسب الاقتضاء وتحرسنا من عيجج الامواج وضجيج تيارات البحر من ربح هائج ومن عاصفة وكدر واختلاف الطقوس وتغير الفصول . والحلوقات المضرة العظيمة في البحر وعلى اليابسة وكل اضطراب وخسارة . ولا يؤخرنا عائق او مانع ولا عدو او مضيق ولا مؤذٍ او مقلق . ولا يخيف او مييد او مرعب وتهب ربح مواقمة من كدوزك لتقود السفينة . وكل جذافها ومديرها وملاحها وربانها وصناعها يقودوها كاللائق بلا تهاون او ضف او انحطاط قوة . واوصلنا الى مرفاء طلبنا بدون اقل ضرر او كدر او خسارة : لانك انت متسلط على قوة البحر . عند ارتفاع لججه انت تسكنها (مز ٨٩ : ٩) . يهدى العاصفة تسكن وتسكت امواجها (١٠٧ : ٢٩) . احفظ نفسي واقذني . لا اخزي لاني عليك توكلت (٢٥ : ٢٠) . واما نحن فنبارك الرب من الآن الى الابد هلولوا (١١٥ : ١٨) .

صلاة لاجل تدشين بيت جديد

بعد وضع المزوزوت على قوائم الابواب يقول بركة « الذي احيانا » وفي صلاة المساء يقولون « مزور تدشين البيت » في صحيفة ٤١ بدل مزور ١٣٤ . « ترنية المصاعد . وقديش باركوا » الخ ثم يقولون

مموقتنا من عند الرب صانع السموات والارض (مز ١٢١ : ٢) . لتكن شريعتنا حرقنا والله القدير ياركنا : بناموس او صانا موسى ميراثاً لجماعة يعقوب (نت ٣٣ : ٤) . مبارك انت يا رب . علمني فرائضك (مز ١١٩ : ١٢) .

ثم يقولون « هذا تدشين المذبح يوم مسحه . لحد فكلمه » في صحيفة ١٧٢

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך. ולא-תשים דמים בביתך
 כפי-יפול הנפל ממנו :

והיה אם-שמע תשמע בקול יי אלהיך לשמר לעשות את-כל-
 מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתתך יי אלהיך עליון על
 כל-גויי הארץ: ובאו עליך כל-הברכות האלה והשיגה פי תשמע
 בקול יי אלהיך: פרוה אמה בעיר ופרוה אמה בשדה: פרוה פרי-
 בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה ועשתרות צאנה:
 פרוה טנאף ומשארתה: פרוה אמה בבאה ופרוה אמה בצאתה:
 ותן יי את-אביה הקמים עליה נגפים לפניה בדרך אחר יצאו
 אליה ובשבעה דרכים גומו לפניה: יצו יי אתה את-הברכה באסמיה
 ובכל משלח ידך וברכה בארץ אשר-יי אלהיך נתן לך :

פרוה יי לעולם. אמן ואמן: ודברתי על הנביאים ואנכי הזון
 הרביתי ובני הנביאים ארמה: פי לא יעשה יי אלהים דבר
 פי אם-נלה סודו אל עבדיו הנביאים: אריה שאג מי לא ירא.
 יי אלהים דבר מי לא ינבא: ואשם דברי בפיה ובצל ידי כפיתיה
 לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אמה :

ויהי דברי-יי אל-שלמה לאמר: הפית הזה אשר-אמה בנה אם-
 תלך ברחמי ואת-משפטי תעשה ושמת את-כל-מצותי ללכת
 בהם ובהקמתי את-דברי אתה אשר דברתי אל-דוד אביה: ושכנתי
 בתוך בני ישראל ולא אעזב את-עמי ישאל :

ובנו בתים וישבו. ונטעו כרמים ואכלו פרים: לא יבנו ואחר ישוב
 לא יטעו ואחר יאכל. פי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם
 יבלו בחירי: לא יגעו לריק ולא ילדו לפהלה פי גרע פרוכי יי
 המה וצאצאיהם אהם: והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים
 ואני אשמע: זאב וטלה ירעו כאחד. ואריה בפקר יאכל-תבן.
 ונחש עפר לחמו. לא-ירעו ולא ישחיתו בכל-הר קדשי אמר יי:

اذا بنيت بيتاً جديداً فاعمل حائطاً (درابزون) لسطحك لئلا تجلب دماً على بيتك
اذا سقط عنه ساقط (تث ٢٢ : ٨) .

وان سمعت سمعاً لصوت الرب الهك . لتحرص ان تعمل بجميع وصاياه التي انا
اوصيك بها اليوم يجعلك الرب الهك مستعلباً على جميع قبائل الارض : وتأتي عليك
جميع هذه البركات وتدرئك اذا سمعت لصوت الرب الهك . مباركاً تكون في المدينة
ومباركاً تكون في الحقل : ومباركة تكون ثمرة بطنك . وثمره ارضك . وثمره بهائمك
تتاج بقرك واناث (او فراهيد) غنمك : مباركة تكون سلتك ومعجنتك . مباركاً
تكون في دخولك . ومباركاً تكون في خروجك : يجعل الرب اعداءك القائمين عليك
منهزمين امامك . في طريق واحدة يخرجون عليك . وفي سبع طرق يهربون امامك .
بأمر لك الرب بالبركة في خزائنك . وفي كل ما تمتد اليه يدك ويباركك في الارض
التي يعطيك الرب الهك (تث ٢٨ : ١ - ٨) .

مبارك الرب الى الدهر آمين وآمين (مز ٨٩ : ٥٣) . وكلت الانبياء وكثرت
الرؤى وبيد الانبياء مثلت امثالا (هو ١٢ : ١٠) . ان السيد الرب لا يصنع امراً الا
وهو يعلن سره لعيده الانبياء : الاسد قد زجر فمن لا يخاف السيد الرب قد تكلم
فمن لا يتنبأ (عا ٣ : ٧ و ٨) . وقد جمعت اقوالى في فمك وبظل يدي سترتك لغرس
السموات وتأسيس الارض ولتقول لصهيون انت شعبي (اش ٥١ : ١٦) .

وكان كلام الرب الى سليمان قائلاً : هذا البيت الذي انت بانيه ان سلكت في
فرائضي وعملت احكامي وحفظت كل وصاياي للسلوك بها فاني اقيم معك كلامي الذي
تكلمت به الى دارد اييك : واسكن في وسط بني اسرائيل ولا اترك شعبي اسرائيل .
(مل ١ : ٦ : ١١ - ١٣) .

وينون بيوتاً ويسكنون فيها ويفرسون كروماً وياكلون ثمارها : لا ينون وآخر
يسكن . ولا يفرسون وآخر يأكل لانه كايام شجرة ايام شعبي ويسعمل مختاري عمل
ايديهم : لا يتعبون باطلاً ولا يلدون للرهب لانهم مباركي الرب وذريتهم معهم . ويكون
اني قبلما يدعون انا اجيب وفيهم يتكلمون بعد انا اسمع : الذئب والحمل يرعيان معاً
والاسد يأكل التبن كالبقرة . اما الحية فالترات طعامها . لا يؤذون ولا يهلكون في كل
جبل قدسي قال الرب (اش ٦٥ : ٢١ - ٢٥) .

ציון בפשפש תפודה . ושביה בצדקה : פי מציון תצא תורה .
 ודבר יי מירושלם :

לכו נרננה ליי . נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה . בזמירות
 נריע לו : פי אל גדול יי . ומלך גדול על-כל-אלהים :

ואומרים מזמור שיר חננת הבית לדרוד בדה מ"א

ותשועת צדיקים מיי . מעיזם בעת צרה : ויעזרם יי ויפלטם .
 ופלטם מרשעים ויושעים . פי חסו בו :

שיר המעלות הנה פרכו את-יי . כל-עבדי יי העמדים בבית-יי
 פלילות : שאוי-יהכם קדש . וברכו את-יי : וברך יי מציון .
 עשה שמים וארץ :

כל-ישאאל יש להם חלק לעולם הבא . ששנאמר . ועמד פלם צדיקים .
 לעולם יירשו ארץ . נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :

בנה-בית חדש וקנה כלים חדשים . אומר . פרוך שהחנינו . מברך
 על הרעה מעין הטובה . ועל הטובה מעין הרעה . הצועק
 לשעבר הרי זו תפלת שוא . כיצד . היתה אשתו מעברת ואמר .
 יהי רצון שתלד אשתי זכר . הרי זו תפלת שוא . הנה בא בברך
 ושמע קול צוחה בעיר . ואמר . יהי רצון שלא יהיו אלו בני ביתי .
 הרי זו תפלת שוא :

הבונה פמה ובנה ויהא חיב . הבונה כל-שהוא . והמסתת .
 והמכה בפטיש . ובמעצד . והקורח כל שהוא חיב : זה
 הפלל . כל העושה מלאכה ומלאכתו מתקומת . בשפת חיב .
 רבן שמעון בן גמליאל אומר . אף המכה בקורנוס על הספן
 בשעת מלאכה . חיב מפגי שהוא כמתקן מלאכה :

صهيون تهدى بالحق وتائبوها بالبر (اش ١ : ٢٧) . لانه من صهيون تخرج الشريعة . ومن اورشليم كلمة الرب (مي ٤ : ٣) .

هلم نرنم للرب نهتف لصخرة خلاصنا : تتقدم امامه بمحمد وبترنيمات نهتف له . لانه الرب اله عظيم ملك كبير على كل الالهة (مز ٩٥ : ١ - ٣) .

يقولون « مزمو اغنية تدشين البيت . لداود » في صحيفة ٤١

اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب ويخيمهم ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به (مز ٣٧ : ٣٩ - ٤٠) .

ترنية المصاعد . هوذا باركوا الرب يا جميع عبيد الرب الواقفين في بيت الرب بالليالي : ارفعوا ايديكم نحو القدس . وباركوا الرب : يباركك الرب من صهيون الصانع السموات والارض (مز ١٣٤) .

اسكل اسرائيل نصيب في العالم الآتي كما قيل « وشعبك كلهم ابرار . الى الابد يرثون الارض غصن غرسي . عمل يدي لا تمجد » (اش ٦٠ : ٢١) .

كل من يبني بيتاً جديداً او يشتري آنية جديدة يقول بركة « الذي احيانا » . ينبغي على كل انسان ان يبارك الرب وقت السوء لانه قد ينتج منه خير . وهكذا ينبغي ان نشكر الله في وقت الخير . وان يكن قد ينتج منه شر . كل من التمس شيئاً قد تم فصلاته باطلة . مثلاً من كانت امرأته حاملاً والتمس قائلاً لتكن ارادته تعالى ان تلد امرأتى ذكراً فهذه هي صلاة باطلة . وايضاً اذا كان احد مسافراً وسمع صراخاً من المدينة وقال لتكن ارادته تعالى ان لا يكون هذا من بيتي فهذه صلاة باطلة (مشنا براخوت ٩ : ٣) .

في صناعة البناء ماذا يكفي من العمل في يوم السبت ليجعل البناءً مذنباً . يعد مذنباً كل من بنى اقل شيء . وهكذا النحات والذي يضرب بالمطرقة الكبيرة والصغيرة والذي يتقب . مهما كان العمل زهيداً . القاعدة العمومية هي كل من عمل عملاً في يوم السبت . وبقي هذا العمل ثابتاً دون ان يحتاج لزيادة فيكون مذنباً . ويقول ربي شمعون بن جمليل ايضاً من ضرب بالمطرقة على السندان ساعة الشغل عد مذنباً لانه يكون كما لو اصلح العمل (مشنا شبات ١٢ : ١) .

אמר רבי יהושע בן לוי. עתיד הקדוש ברוך הוא. להנחיל לְכָל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות. שנאמר. להנחיל אוהבי יש. ואוצרותיהם אמלא: אמר רבי שמעון בן חלפתא. לא מצא הקדוש ברוך הוא. פלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר. יי עז לעמו יתן. יי יברך את עמו בשלום: ואומרים קדיש דרבנן. ומי שברך לבעל הבית ולכל הנלוים עליו.

תפלה לחולים

המנהג לפתוח ההיכל ולאומרה קודם קדיש תתקבל והקהל חוזר הפסוק
 בקראי ענני אלהי צדקי. בצר הרחבת לי. הנני ושמע תפילתי:
 בצר לי אקרא יי ואל אלהי אשוע. ישמע מהיכלו קולי
 ושועתי לפניו תבא באזניו: ואני תפילתי לך יי עת רצון. אלהים
 ברכי-חסדך. ענני באמת ישעך: תפלה לדוד שמעה יי צדק.
 הקשיבה רנתי האזינה תפילתי. בלא שפתי מרמה: תפלה לעני
 כי יעטף. ולפני יי ישפך שיחו: שמעה תפילתי יי. ושועתי האזינה
 אל דמעתי אל תחרש. פי גר אנכי עמד תושב בכל אבותי: פי
 לא בזה ולא שקץ ענות עני. ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו
 אליו שמע: יי שמעתי שמעך יראתי. יי פיעלך בקרב שנים חידי.
 בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור: פי שמע אל אביונים יי.
 ואת אסריו לא בזה: יחינו מיומים. ביום השלישי יקמנו
 ונחיה לפניו: אני אמרתי יי הנני. רפאה נפשי פי תטאתי לך:
 שמע קול תחנוני בשועי אליך. בנשאי ידי אל דביר קדשך:
 יי יסעדנו על ערש דני. כל משכבו הפכת בחליו: מן המצר
 קראתי יה. ענני במרחב יה: פי עמך מקור חיים. באורך נראה
 אור: פי אין פנות זכרך. בשאול מי יודה לך: לא המתים יהלו יה.
 ולא כל יורדי דומה: לא אמות פי אהנה. ואספר מעשי יה:
 אני קראתך פי תענני אל. הט אזינה לי שמע אמרתי:

قال ربي يشوع بن ليقي سيبه المقدس والمبارك كل صالح في المستقبل ثلثمائة وعشر عوالم كما قيل « فاورث محبي رزقاً واملاء خزائهم » (ام ٨ : ٢١). (١) قال ربي شمعون بن حلفنا لم يجد المقدس والمبارك شيئاً يشمل بركة لبني اسرائيل اكثر من السلام كما قيل « الرب يعطي عزاً لشعبه الرب يبارك شعبه بسلام » (مشنا عقصين ٣ : ١٢).
 ثم يقول قديش دربنن ودعاه لصاحب البيت والذين يلوزون به

صلاة لاجل المرضى

تفتح ابواب الهيكل وتقال قبل قديش تتقبل والجمهور يكرر كل آية
 عند دعائي استجب لي يا اله بري . في الضيق رحبت لي ارأف بي واسمع صلاتي
 (مز ٤ : ٢) . في ضيقي دعوت الرب . والى الهي صرخت . فسمع من هيكله صوتي
 وصرaxي قدامه دخل اذنيه (١٨ : ٧) . اما انا فلك صلاتي يا رب في وقت رضى
 يا الله بكثرة رحمتك استجب لي بحق خلاصك (٦٩ : ١٤) . صلاة لداود اسمع يا رب
 للحق . انصت الى صراخي . اصغ الى صلاتي من شفتين بلاغش (١٧ : ١) . صلاة
 لمسكين اذا اعيا وسكب شكواه قدام الله (١٠٢ : ١) . استمع صلاتي يا رب . واضع الى
 صراخي . لاتسكت عن دموعي . لاني انا غريب عندك نزيل مثل جميع آباي (٣٩ : ١٣) .
 لانه لم يحقر ولم يرذل مسكنة المسكين . ولم يحجب وجهه عنه بل عند صراخه اليه استمع
 (٢٢ : ٢٥) . يا رب قد سمعت خبرك فجزعت . يا رب عملك في وسط السنين احبه
 في وسط السنين عرف . في الغضب اذكر الرحمة (حب ٣ : ٢) . لان الرب سامع
 للمساكين ولا يحقر اسراه (٦٩ : ٣٤) . يحينا بهـد يومين . في اليوم الثالث يقمنا
 فنحيا امامه (هو ٦ : ٢) . انا قلت يا رب ارحمني . اشف نفسي لاني قد اخطأت اليك
 (مز ٤١ : ٥) . استمع صوت تضرعي اذا استغيث بك وارفع يدي الى محراب قدسك
 (٢ : ٢٨) . الرب يعضده وهو على فراش الضعف . مهدت مضجعه كله في مرضه
 (٤١ : ٤) . من الضيق دعوت الرب فاجابني من الرحب (١١٨ : ٤) . لان عندك
 ينبوع الحياة . بنورك رى نوراً (٣٦ : ١٠) . لان ليس في الموت ذكرك . في الهاوية
 من يحمذك (٦ : ٦) . ليس الاموات يسبحون الرب ولا من يحدرو الى ارض السكوت
 (١١٥ : ١٧) . لا اموت بل احيا واحدت باعمال الرب (١١٨ : ١٧) . انا دعوتك
 لانك تستجيب لي يا الله . امل اذنيك الي . اسمع كلامي (١٧ : ٦) .

מוסיפים אלו הפסוקים לאשה החולה

הפלה לְכֹל עֲוֹנָי. הֲרַפָּא לְכֹל תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגָּאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי .
הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים : הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדוּךָ . תַּתְּחַדֵּשׁ
בְּנֶשֶׁר נַעֲוִירָי : יי וְשָׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי : כִּי לֹא עַל צְדָקָתִינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנַנְיָנוּ לְפָנֶיךָ . כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדַנִּי שְׁמָעָה .
אֲדַנִּי סִלְחָה . אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה . וַעֲשֵׂה אֵל תַּאֲחֵר . לְמַעַן אֱלֹהֵי
כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עֵדֶךָ וְעַל עַמְּךָ : הַשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹבָה .
חֲדַשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם :

מְצַלֵּאִין אֲנַחְנָא . וְתַבְעִין רַחֲמֵי מִן קָדָם אֱלֹהֵי דְשָׁמְיָא . מְרִיבָה
דְּרַחֲמֵי . עִם סִפְרָא דְאֹרִימָא הַדִּין . דְּכַתִּיבִין בֵּיהּ תִּלְתָּ
עֶשֶׂר מְכִילִין דְּרַחֲמֵי . בְּדַכְתִּיב . וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא . יי . יי .
אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אִפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת : נִצַּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים .
נִשְׂא עֵינָי וְנִשְׁעֵי וְחִטָּאָה וְנִקְהָ : רַפְּאֵנִי יי וְאַרְפָּא . הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשַׁעָה .
כִּי תַהֲלִתִּי אִתָּה :

הָאֵל הַמְלִיךְ . הַיּוֹשֵׁב עַל פְּסַי רַחֲמִים . הַבוֹרֵא עוֹלָמוֹ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים .
וְלוֹ הַחֶסֶד וְהַרַחֲמִים . הַמַּתְנַהֵג עִם בְּרוּאָיו בְּמִדַּת הַרַחֲמִים .
מְטָה כְּלָפֵי הַחֶסֶד וְהַרַחֲמִים . הַפּוֹדֶה וְהַמְצִיל . הַמַּפְלִיא חֲסָדָיו
לְהוֹעִיל . הַקְּרוֹב לְקוֹרְאָיו . הַעוֹנֶה לְעֵתוֹת בְּצָרָה אֵל יִרְאִיו . הוּא
יִתְמַלֵּא רַחֲמִים טָבִין עֲלֵינוּ . וְעַל כָּל-עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְעַל כָּל-
קְהָלוֹת הַקְּדָשׁ הַשְּׂרוּיִים בְּצַעַר וּבְצָרָה . וּבְכָל־לַם יִזְכּוּר . וַיִּפְקֹד
וַיַּחְמוֹל . וַיִּרְחַם . וַיַּצִּיל . וַיַּגֵּן . וַיּוֹשִׁיעַ : וַיַּחֲוֶם . וַיַּחֲוֶן . וַיִּרְפָּא . וַיַּעֲזֹד .
אֵת הַגְּבִיר פְּלוּנִי . . . . הַשְּׂרוּי בְּצַעַר וּבְצָרָה . שׁוֹכֵב עַל עַרְשׂ דָּוִי .
וְשׁוֹאֵל מֵאֵת יי אֱלֹהֵיו . צְדָקָה . וְחֵן . וְחֶסֶד . וְרַחֲמִים . וּמְרַפָּא .
וְאַרוּכָה . וְשָׁלוֹם . וְחַיִּים :

מְלִיךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים . בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵהוּ . וַיַּקְּם בּוֹ מִקְרָא שְׁכָתוּב .
כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֵיךָ . לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפַח
אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ . אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם :

تضاف هذه الآيات لاجل المرأة المريضة

الذي يففر جميع ذنوبك . الذي يشفي كل امراضك : الذي يفدي من الحفرة حياتك الذي يملكك بالرحمة والرأفة الذي يشبع بالحير عمرك فيتجدد مثل النسر شبابك (مز ١٠٣ : ٣ - ٥) . الرب يسمع عندما ادعوه (٤ : ٤) . لانه لا لاجل مراتنا نطرح تضرعاتنا امام وجهك بل لاجل مراحمك الكثيرة : يا سيد اسمع . يا سيد اسمح . يا سيد اصنع واصنع لاتؤخر من اجل نفسك يا الهي . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك (دا ٩ : ١٨ و ١٩) . ارددنا يا رب اليك فنرتد جدد ايامنا كالقديم (مرا ٥ : ٢١) الى هنا .

نحن نصلي ونطلب الرحمة من اله السماء . رب الرحمة حسب كتاب الشريعة هذا المكتوبة فيه الثلاث عشرة خاصية الرحمة . كما هو مكتوب « واجتاز الرب قدامه ونادى الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب . وكثير الاحسان والوفاء حافظ الاحسان الى الوف غافر الاثم والمعصية والخطيئة ويبريء » : اشفي يا رب فاشفي . خلصني فاخاص لانك انت تسيحتي (ار ١٧ : ١٤) .

الاله الملك الجالس على كرسي الرحمة . الخالق دنياه بخاصية الرحمة : وله الرأفة والرحمة . الذي يعامل مخلوقاته بالرحمة الذي يميل لجهة الرأفة والرحمة الاله . الفادي والمخلص الذي يحسن الى مخلوقاته بفضله العجيب . القريب من كل الذين يدعونه ويستجيب في وقت الضيقة لخائفه . هو بمنو يعتلى مراحم جزيلة لاجلنا ولاجل كل شعبه بيت اسرائيل وكل الرعايا المقدسة الذين في العذاب والضيقة . وفي جملتهم يذكر فلان . . . الطريح على فراش المرض ويفتقد ويشفق عليه ويرحمه ويخلصه ويحميه ويخيه ويرأف به ويشفيه ويعضده . فانه يطلب الى الرب الهه احساناً ونعمة ورأفة ورحمة وشفاء وبراً وسلامة وحياة .

الملك الاعظم ملك الملوك يرحمه بمراحمه ويتم فيه الآية المكتوبة « لان الرب الهك اله رحيم لا يتركك ولا يهلكك ولا ينسى عهد آبائك الذي اقسم لهم عليه » (ث ٤ : ٣١) .

מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים . בְּרַחֲמֵי יַעֲנֶהוּ . בְּדַכְתִּיב . יַעֲנֶךָ יי בְּיוֹם צָרָה .
 יִשְׁנָבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ . וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ :
 יִזְכֵּר כָּל-מִנְחֹתֶיךָ . וְעוֹלֹתֶיךָ וְדִשְׁנָה סֶלָה : יִתֵּן לְךָ כֹּל-כֶּבֶד . וְכֹל-
 עֲצָתְךָ יִמְלֵא :

מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים . בְּרַחֲמֵי יָסוּר מִמֶּנּוּ כָּל-מִינֵי חֲלָיִם רָעִים .
 וְיִגְזֹר עָלָיו גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת . וַיִּבְטַל מֵעָלָיו כָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת
 וְרָעוֹת : וַיִּרְפָּא אֶת-מִבּוֹתָיו . וְאֶת-מְכֹאֲבוֹיו . וַיְסַלֵּחַ לְכָל-עוֹנוֹתָיו .
 וַיִּכְפֹּר לְכָל-פְּשָׁעָיו . וַיִּגְאָרֶךָ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו . בְּדַכְתִּיב . כִּי אֲרָךְ יָמִים
 וּשְׁנוֹת חַיִּים . וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ : וְנֹאמֵר . כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ . וַיִּוְסִיפוּ
 לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים :

מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים . בְּרַחֲמֵי יִרְפָּאֵהוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה . וַיַּעֲלֶה לוֹ
 אֲרוּכָה . בְּדַכְתִּיב . אֲרָךְ יָמִים אֲשֶׁר-בִּיעָדוּ . וְאֲרָאֵהוּ בִישׁוּעָתִי :

מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים . בְּרַחֲמֵי יִפְתַּח לוֹ שַׁעֲרֵי אוֹרָה . שַׁעֲרֵי בְרָכָה
 שַׁעֲרֵי כְפָרָה . שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה . שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים . שַׁעֲרֵי
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה . שַׁעֲרֵי תְשׁוּעָה . כְּפָתוּב . וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִי .
 מְעוֹזָם בְּעֵת צָרָה : וַיַּעֲזְרֵם יי וַיַּפְלְטֵם . יַפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּוְשָׁעֵם .
 כִּי חֲסוּ בוֹ :

מצלאין לאשה

בְּקִרְאֵי עַנְנֵי אֱלֹהֵי צְדָקוֹ . בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי . חֲנֻנִי וּשְׁמֵעַ תִּפְלְתִי :
 שְׁמַע יְהוָה כֹּלֵי אֲקָרָא . וְחֲנֻנִי וְעַנְנִי : לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה
 תַּחֲנִינִי . בַּצְּדָקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי : יְהוָה אֵל בְּאִפְסָךָ תוֹכִיחַנִי .
 וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּנְסַרְנִי : הַבִּיטָה עַנְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי . הָאִירָה עֵינֵי פֶן
 אֲשֵׁן הַמּוֹת : יְהוָה אֱלֹהֵי . שְׁנַעַתִּי אֱלִידָה וְתִרְפָּאֵנִי : אֲנִי אֹמַרְתִּי
 יְהוָה חֲנֻנִי . רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לְךָ : אֲשֵׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים .
 מֵאֵין יְבֵא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה . עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ : וַיַּצַּעַק
 מִשָּׂה אֵל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא . רְפָא נָא לָהּ : הַפְלֵחַ לְכָל-עוֹנְכֵי .

الملك الاعظم ملك الملوك يستجيب له كما هو مكتوب « ليسحب لك الرب في يوم الضيق . ليرفمك اسم اله يعقوب . ليرسل لك عوناً من قدسه ومن صهيون ليعضدك : ليذكر كل تقدماتك ويستسمن محرقاتك . سلاه : ليعطك حسب قلبك ويتم كل رأيك » (مز ٢٠ : ٢ - ٥) .

الملك الاعظم ملك الملوك بحسب مراحمه يرفع عنه كل انواع الامراض الخبيثة . ويحكم له احكاماً حسنة . ويطل عنه كل الاحكام القاسية والرديئة ويشفي كل ضرباته واوجاعه ويصفح عن كل ذنوبه . ويغفر كل خطاياهم ويطل ايامه وسنيه . كما هو مكتوب « فانها تزيدك طول ايام وسني حياة وسلامة (ام ٣ : ٢) . وقيل « لانه بي تكثر ايامك وتزداد لك سنو حياة » (ام ٩ : ١١) .

الملك الاعظم ملك الملوك بحسب مراحمه يشفيه شفاءً تاماً ويرد له عافيته كما هو مكتوب « من طول الايام اشبعه واربه خلاصي » (مز ٩١ : ١٦) .

الملك الاعظم ملك الملوك بحسب مراحمه يفتح له ابواب النور والبركة والغفران والخلاص والحياة السعيدة والشفاء التام والفرح كما هو مكتوب « اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب . حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب وينجهم ويتقدمهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به (مز ٣٧ : ٣٩ - ٤٠) .

صلاة لامرأة مريضة في حالة خطرة

عند دعائي استجب لي يا اله بري . في الضيق رحبت لي ارأف بي واسمع صلاتي (مز ٤ : ٢) . استمع يارب لصوتي ادعو فارحمي واستجب لي (٢٧ : ٧) . من اجل اسمك يارب تحبيني . بعدلك تخرج من الضيق نفسي (١٤٣ : ١١) . يارب لا توبخني بغضبك ولا تؤدبني بغيبظك (٦ : ٢) . انظر واستجب لي الهى اُر عيني لثلا انام نوم الموت (١٣ : ٤) . يارب الهى استعنت بك فشفيتني (٣٠ : ٣) . انا قلت يارب ارحمني اشف نفسي لاني قد اخطأت اليك (٤١ : ٥) . ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني . معونتي من عند الرب صانع السموات والارض (١٢١ : ١ و٢) . وصرخ موسى الى الرب قائلاً اللهم اشفها (عد ١٢ : ١٣) الذي يغفر جميع ذنوبك .

הַרְפֵּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת הַיָּיִבִי הַמְעַטְרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים :
 הַמְשַׁבֵּיעַ בַּטּוֹב עֲדָנָךְ . תַּתְּהַדֵּשׁ בְּנֶשֶׁךְ גְּעוּרֵיכִי : לִישׁוּעָתָךְ קִוִּיתִי יי :
 מְצַלְאִין אֲנִיחָא . וְתַבְעִין רַחֲמֵי מִן . קָדָם אֲלֶהָא דְשִׁמְיָא : מְרִיחָה
 דְרַחֲמֵי . עִם סִפְרָא דְאוּרִימָא הַדִּין . דְּכַתִּיבִין בֵּיהּ תִּלְתָּ
 עֶשֶׂר מְכִילָן דְרַחֲמֵי . כְּדַכְתִּיב . וַעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא . יי . יי :
 אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אִפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת : נִצַּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים .
 נִשָּׂא עֵז וְכֹשֶׁעַ וְחִטָּאָה וְנִקְהָ : רַפְּאֵנִי יי וְאַרְפָּא : הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשְׁעָה .
 כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה :

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֵל יי לֵאמֹר . אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ :

הַאֵל הַמְלִךְ . הַיּוֹשֵׁב עַל כַּסֵּא רַם וְנִשְׂא . שׁוֹבֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ .
 וְאֶת-דְּבָא וְשִׁפְלָ רִיחַ . לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים . וְלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדַרְפָּאִים
 הוּא יִתְמַלֵּא רַחֲמִים טָבִין וְקָרְבִין . עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל .
 וּבְכָלֵם יִזְכּוּר . וַיִּפְקֹד . וַיַּחֲמֹל וַיְרַחֵם . וַיּוֹשִׁיעַ . וַיִּרְפָּא . וַיַּעֲזֹדֵר .
 אֶת-הָאִשָּׁה עֲצוּבַת רוּחַ . הַשׁוֹכֶבֶת עַל עַרְשׂוֹ הַדָּן מִרַת פְּלוּנִית . . . .
 הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁכָּב . (שׁוֹכְרָה עַל יי אֲלֵהִיָּהּ) הַשׁוֹאֲלַת מֵאֵת יי אֲלֵהִיָּהּ
 צְדָקָה . וְחַן . וְחֶסֶד . וְרַחֲמִים . וּמְרַפָּא . וְאַרְוִיכָה . וְשָׁלוֹם . וְחַיִּים :
 מְלִךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו . הוּא יִחְלָצָהּ . הוּא יִפְלְטָהּ . הוּא
 יְרַחֲמֶהּ : עַל כֵּן הַבְּרִיאוֹת . וְהַחַיִּים . וְהַשָּׁלוֹם יִצְיָקָה :

מְלִךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו . יִסִּיר מִמֶּנָּה כָּל-מִינֵי חֲלָיִם רָעִים .
 כַּפְּתוּב . וְהַסִּיר יי מִמָּךְ כָּל-חֲלוּיָהּ . וְכָל-מַדְוֵי מַצְרִים הַרָעִים
 אֲשֶׁר יִדְעֶת . לֹא יִשְׁיִמֶם כָּךְ . וְנִתְּנָם בְּכָל-שׁוֹנְאֵיךָ :

מְלִךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו . יִבְטֹל מִמֶּנָּה כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת .
 וַיִּרְפָּא אֶת-מִבּוֹתֶיהָ וְאֶת-מִכְאוּבֶיהָ . כַּפְּתוּב . הַפְּלִח לְכָל-עוֹגְבֵי .
 הַרְפֵּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵיכִי :

מְלִךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו . יוֹסִיף יָמִים עַל יָמֶיהָ . וְשָׁנִים עַל
 שָׁנֹתֶיהָ : כַּפְּתוּב . כִּי אֶרְךָ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים . וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ
 לָךְ : וְנִאֲמַר . כִּי כִי יִרְפוּ יָמֶיךָ . וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנֹת חַיִּים :

الذي يشفي كل امراضك . الذي يفدي من الحفرة حياتك الذي يملكك بالرحمة والرافة . الذي يشيع بالخير عمرك فيتجدد مثل النسر شبابك : (مز ١٠٣ : ٣ - ٥) لخلاصك انتظرت يا رب .

نحن نصلي ونطلب الرحمة من اله السماء . رب الرحمة حسب كتاب الشريعة هذا المكتوبة فيه الثلاث عشرة خاصية الرحمة . كما هو مكتوب « واجناز الرب قدامه ونادى الرب الرب اله رحيم ورؤوف . بطيء الغضب . وكثير الاحسان والوفاء حافظ الاحسان الى الوف غافر الاثم والمعصية والخطيئة ويبريء » : اشفي يا رب فاشفي . خلصني فاخلص لانك انت تسيحي (ار ١٧ : ١٤) .

وصرخ موسى الى الرب قائلاً اللهم اشفها .

الاله الملك الجالس على عرش عالٍ ومرتفع . الساكن الابدية والمقدس اسمه . الذي هو مع المنكسر والمتواضع لاحياء روح المتواضعين . وقاب المستحقين . ليمتلىء مراحم جزيلة وعاجلة نحونا ونحو شعبه اسرائيل . ومن جملتهم يذكر ويفتقد ويرحم ويخلص ويشفي ويعضد الامرأة الكشيبة النفس الطريجة على فراش المرض السيدة فلانة . . . . . الجالسة على كرسي الولادة (رجاؤها في الرب الهها) . الطالبة الى الرب الهها . احساناً ونعمة وفضلاً ورحمة وشفاء وسلامة وحياة .

الملك الاعظم ملك الملوك براحمه يخلصها وينجيها ويرحمها ويقمها الى مركز الصحة والحياة والسلامة .

الملك الاعظم ملك الملوك براحمه يزيل عنها كل انواع الامراض الحثيثة كما هو مكتوب « ويرد الرب عنك كل مرض وكل ادواء مصر الرديئة التي عرقها لا يضعها عليك بل يجعلها على كل مبغضيك » (تث ٧ : ١٥) .

الملك الاعظم ملك الملوك يبطال عنها كل الاحكام القاسية والسيئة ويشفي كل ضرباتها واوجاعها كما هو مكتوب « الذي يفر جميع ذنوبك الذي يشفي كل امراضك » .

الملك الاعظم ملك الملوك يزيد اياماً على ايامها وسنين على سنينها كما هو مكتوب « فانها تزيدك طول ايامٍ وسني حياةٍ وسلامة » . وقيل « لانه بي تكثر ايامك وتزداد لك سنو حياة » .

מִלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו . יִפְתַּח לָהּ שַׁעְרֵי אוֹרָה . שַׁעְרֵי בְּרָכָה .
 שַׁעְרֵי כַפָּרָה . שַׁעְרֵי יְשׁוּעָה . שַׁעְרֵי חַיִּים טוֹבִים . שַׁעְרֵי רְפוּאָה
 שְׁלָמָה . שַׁעְרֵי תְשׁוּעָה . בְּפִתּוּב . וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיָּי . מְעוּזָם בְּעַת
 צָרָה : וְנִעְזְרָם יְיָ וַיִּפְלְטֵם . וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וְיוֹשְׁעִים . פִּי חֶסֶד בּוֹ :

שנוי השם לחולה בסכנה

אהר הוכרת שם החולה קודם מ"ה יאמר זה

בְּרִשׁוֹת מִלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים . עַל דַּעַת הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא . וְעַל
 דַּעַת בֵּית דִּין הָעֵלְיוֹן . וְעַל דַּעַת בֵּית דִּין הַתַּהֲתוּן : אֲנִי
 מַחְלָפִים וּמְמִירִים וּמְהַפְּכִים וּמְשַׁנְּיִם שֵׁם הַחוֹלֶה הַזֶּה (הַחוֹלֶה הַזֶּה) אֲנִי
 אֲשֶׁר כָּבַד הָיָה שְׁמוֹ (שְׁמָה) פְּלוֹנִי (ה) וּמְהִיּוֹם וְהַלְאָה לֹא יִקְרָא שְׁמוֹ
 (שְׁמָה) פְּלוֹנִי (ה) כִּי אִם פְּלוֹנִי (ה) יִקְרָא שְׁמוֹ (שְׁמָה) בְּיִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם
 פְּלוֹנִי (ה) יְהוָה (תַּחֲיָה) . וּבְשֵׁם פְּלוֹנִי (ה) יִזְכֵּר (תִּזְכָּר) . וּבְשֵׁם פְּלוֹנִי (ה)
 יִקְרָא (תִּקְרָא) . וּבְשֵׁם פְּלוֹנִי (ה) יֵאמֶר (תֵּאמֶר) . וּבְשֵׁם פְּלוֹנִי (ה) יִכְנָה
 (תִּכְנָה) :

לאיש אומרים

כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב . וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמָה אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמָה אֲבָרָה .
 כִּי אֵב הַמוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיף : יִשְׁמַח הוּא בְּשְׁמוֹ . וְיִתְקַיֵּם שְׁמוֹ
 בּוֹ . כְּדַכְּתִיב . וַאֲנִדְלָה שְׁמָה וְהָיָה בְּרָכָה :

לאשה אומרים

כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב . שְׂרֵי אֲשַׁתְּךָ לֹא תִקְרָא אֶת שְׁמָה שְׂרֵי כִּי שְׂרָה שְׁמָה :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶּי אֲבֹתֵינוּ שִׁיְהֵא שְׁנוֹי שְׁמוֹ (שְׁמָה)
 זֶה לְבַטָּל מֵעֲלָיו (מֵעֲלֶיהָ) כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת וְלִקְרוֹעַ מֵעֲלָיו
 (מֵעֲלֶיהָ) כָּל רוּעַ גְּזֵר דִּין . וְאִם נִקְנְסָה מִיְתָה עַל פְּלוֹנִי (ה) . עַל
 פְּלוֹנִי (ה) זֶה (זו) לֹא נִקְנְסָה . וְאִם נִגְזְרָה גְּזֵרָה עַל פְּלוֹנִי (ה) . עַל
 פְּלוֹנִי (ה) זֶה (זו) לֹא נִגְזְרָה . וְהָיָה הוּא כְּאִישׁ אֲחֵר (הוּא כְּאִשָּׁה אֲחֵרָה)
 וּכְבָרָהּ חֲדָשָׁה . וּכְקָמֶזן שְׁנוּלָד (וּכְקַמְנָה שְׁנוּלָדָה) לְחַיִּים טוֹבִים
 וְלִאֲרִיכוֹת שָׁנִים . וּלְמַלּוּאֵי יָמִים . וְנֵאמַר . שְׁמַעְתִּי אֶת תַּפְּלִתְךָ רֵאִתִּי
 אֶת דְּמַעְתְּךָ הִנְנִי רוּפָא לְךָ . כִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית יְיָ . וּכְתִיב .
 יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים כִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמָנוּ וְנִחְיָה לְפָנָיו :

ואומרים מלך מלכי המלכים בדרך ר"ב ר"ג

الملك الاعظم ملك الملوك يفتح لها ابواب النور والبركة والمغفرة والخلاص والحياة السعيدة والشفاء التام والفرح كما هو مكتوب « اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب ويخيمهم . يتقدمهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به » (مز ٣٧ : ٣٩ و ٤٠) .

تغيير اسم من كان مريضاً بحالة خطيرة

بعد قراءة الصلاة السابقة يقال

ياذن الملك الاعظم ملك الملوك وبمشيئة الاله الحاضر في كل مكان وباستصواب مجلس القضاء السماوي وبعلم مجلس القضاء الارضي نحن نبدل وتنوع وتقلب وتغير اسم هذا المريض (او هذه المريضة) الذي كان اسمه فلان . . . (او التي كان اسمها فلانة . . .) ومن الآن فصاعداً يدعى اسمه (او اسمها) في اسرائيل . . . وباسم . . . يحيى (او يحيى) وباسم . . . يذكر (او تذكر) وباسم . . . ينادى (او تنادى) وباسم . . . يلقب (او تلقب) .

للرجل يقال

كما هو مكتوب فلا يدعى اسمك بعد ابرام بل يكون اسمك ابراهيم لاني اجعلك اباً لجمهور من الائم (تك ١٧ : ٥) . ليفرح هو باسمه ويثبت باسمه كما هو مكتوب « واعظم اسمك وتكون بركة » (تك ١٢ : ٢) .

للإمرأة يقال

كما هو مكتوب « ساراي امرأتك لا تدعو اسمها ساراي بل اسمها سارة (تك ١٧ : ١٥) لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان يكون تغيير اسمه (او اسمها) هذا لا يبطال كل الاحكام القاسية والرديئة عنه (او عنها) ولتزيق كل حكم سوء عنه (او عنها) وان كان حكم عليه (او عليها) (او على فلان . او فلانة .) بالموت ليكن مني . وان كان قضي عليه (او عليها) ليكن مني . وليكن (او لتكن) كشيخص آخر وخلققة جديدة وكصغير مولود (او كصغيرة مولودة) لحياة سعيدة ولسنين طويلة ولعمر مديد وقيل « قد سمعت صلاتك قد رأيت دموعك هأنذا اشفيك في اليوم الثالث تصعد بيت الرب (مل ٢ : ٢٠ : ٥) . ومكتوب « يميننا بعد يومين . في اليوم الثالث يقيمنا فتحيا امامه .

רבון העולמים . פעל הפליחות וְהַרְחַמִּים . יהי רצון מִלְפָּנֶיךָ יי
 אלהי ואלהי אבותי . שַׁיְעֵלָה זְכוּרֵנוּ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
 לְטוֹבָה . וְרֵאָה בְּעֵינָי . פי אין מתום בכשרי מפני זעמך . אין שלום
 בעצמי מפני חטאתי : וְעַתָּה אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת . הִטָּה אֵלַי חֲסָדֶיךָ .
 וְאֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת-עַבְדְּךָ . וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקֻדָּתִי לְמוֹת .
 אַחֲדוּתְךָ לְעַד מִפִּי לֹא תִמוּשׁ . כִּפְתּוּב בַּתּוֹרָתְךָ . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
 אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : פְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי . אֵל אֱלֹהֵי הַרְוּחוֹת לְכָל
 בָּשָׂר . שְׂרַפּוּאֵתִי בִיָּדְךָ . וּמִיתָתִי בִיָּדְךָ : יהי רצון מִלְפָּנֶיךָ
 שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה . וַיַּעֲלֵה זְכוּרֵנוּ וּתְפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כַּתְּפִלַּת
 חֲזִקָה בַחֲלוּתוֹ . וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקֻדָּתִי לְמוֹת . תְּהֵא מִיתָתִי כַפְרָה
 לְכָל-חַטָּאתִי וּלְכָל-עֲוֹנוֹתַי וּלְכָל-פְּשָׁעַי . שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי
 לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוּתִי . וְתַן חֶלְקִי בְּגַז עֵדֶן . וְנִכְנֵי לְעוֹלָם הַבָּא הַצְּפוּן
 לְצַדִּיקִים . וְתוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים . שִׁבְעַ שְׁמָחוֹת אֵת פָּנֶיךָ . נַעֲמוֹת
 בִּמְיַנְךָ נֹצֵחַ . פְּרוּךְ אַתָּה יי . שׁוּמַע תְּפִלָּה :

ואומר אָנָּה בְּכַח בְּרַךְ לִי

ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ . וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עֲלֵינוּ .
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ :

ויהי בשלשים שָׁנָה . בְּרַבִּיעֵי כַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ . וְאֲנִי בַתּוֹךְ הַגּוֹלָה
 עַל נְהַר פְּכָר . נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם . וְאֶרְאֶה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים : בַּשָּׁנָה
 מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ . וְאֶרְאֶה אֶת-אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ . וְשׁוּלְיוֹ
 מְלֵאִים אֶת-הַהֵיכָל : שָׂרְפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ . שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ
 כְּנָפִים לְאֶחָד בַּשָּׂתִים יְכַסֶּה פָּנָיו . וּבַשָּׂתִים יְכַסֶּה רַגְלָיו . וּבַשָּׂתִים
 יַעֲוֹפֵף : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת . מְלֵא
 כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : יי הוּא הָאֱלֹהִים
 יי הוּא הָאֱלֹהִים : יי מֶלֶךְ . יי מֶלֶךְ . יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : מִשָּׁה אָמַת .
 וְתוֹרָתוֹ אָמַת : לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי : שִׂמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ . פִּי אֲלֶיךָ יי
 נַפְשִׁי אֲשָׂא : בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רִוְחִי . פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אָמַת :

رب العالمين الغفور ذا المرحم : لتكن ارادة من لدنك يا رب الهى واله آباي .
ان يكون ذكري امام كرسي مجدك لاخير . انظر الى ضيقتي : ليست في جسدي صحة
من جهة غضبك . ليست في عظامي سلامة من جهة خطيبي (مز ٣٨ : ٤) . والآن
يا اله الفيران وجه وأفتك نحو عبدك ولا تدخل في القضاء مع عبدك . وان كانت قربت
ساعة مماتي . هب ان ذكر وحدانيتك لا يزول من فمي الى الابد كما هو مكتوب في شريعتك
« اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

اعترف انا امامك يا رب الهى واله آباي . يا الله اله ارواح كل البشر ان شفائي في
يدك وموتي في يدك . لتكن ارادة من لدنك ان تشفني شفاه تاماً . وليصعد ذكري
وصلاتي امامك كصلاة حزقيا عند مرضه . وان حان وقت مماتي ليكن موتي كفارة عن كل
خطاياي وكل ذنوبي وكل آثامي التي اخطأت واذنبت واثمت امامك منذ يوم وجودي .
واجعل نصيبي في جنة عدن واجعلني ان اكون صالحاً للعالم الآتي الحباء للصالحين
وعرفني سبيل الحياة . امامك شبع سرور في عيذك نم الى الابد (مز ١٦ : ١١) .
مبارك انت يا رب السامع الصلاة .

ويقول « تتوسل اليك » في صحيفة ٣٦

ولتكن نعمة الرب الهنا علينا وعمل ايدينا ثبت علينا وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠) .

كان في سنة الثلاثين في الشهر الرابع في الخامس من الشهر وانا بين المسبيين عند نهر
خابور ان السموات انفتحت فرأيت رؤى الله (حز ١ : ١) . في سنة وفاة عزيا الملك
رأيت السيد جالسا على كرسي عالٍ ومرتفعٍ واذياله تملأه الهيكل : السرافيم واقفون
فوقه لكل واحد ستة اجنحة . باثنين يغطي وجهه وباثنين يغطي رجله وباثنين يطير :
وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض
(اش ٦ : ١ - ٣) . اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد . الرب هو الله . الرب
هو الله . الرب ملك . الرب قد ملك . الرب يملك الى الدهر والابد . موسى حق
وشريعته حق . لخلاصك انتظرت يا رب . فرح نفس عبدك . لانني اليك يا رب ارفع
نفسي (مز ٨٦ : ٤) . في يدك اسنودع روحي فديتني يا رب اله الحق . لتكن اقوال
فمي وحدث قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفادي .

ברכת הקריעה

ברוך אַתָּה יי. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . דִּין הָאָמֶת :

רחיצת המת

אָנָּא הַשֵּׁם אֱלֹהֵי הַחֶסֶד וְהַרְחֵמִים אֲשֶׁר כָּל אוֹרְחוֹתֶיךָ חֶסֶד וְאֶמֶת
 וְתוֹרַתְךָ כָּלָה חֶסֶד וְאֶמֶת . וּבְרַאתְךָ הָעוֹלָם בְּחֶסֶד וְאֶמֶת . וְצַוֵּנוּ
 לְהִתְעַסֵּק בַּמֵּתִים בְּחֶסֶד וְאֶמֶת . וְלִקְבוֹר הַמֵּתִים בְּחֶסֶד וְאֶמֶת .
 דְּבַתִּיב . פִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ . וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁתִּשְׁאַמְצֵנוּ וְתַחַזְקֵנוּ לַעֲשׂוֹת מְלָאכְתָּנוּ מְלָאכַת שָׁמַיִם לְהִיּוֹת עֹסְקֵנוּ
 בַּמֵּתִים בְּטַהֲרָתָם וּבְלִבִּישָׁתָם וּבְקִבוּרָתָם וְאַף שֶׁלֹּא יִדְעֵנוּ בְּוַנְתָּם
 לְכַנֵּן בָּהֶם יְהִיוּ כְּאֵלֵינוּ נִתְפַּנְּנוּ בָהֶם . וְתִשְׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִכְשַׁל בְּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ . וְיִתְקַנְּנוּ בָנוּ לֹא יֵאָמֶר לְצַדִּיק כָּל אֶזְרוֹן . פִּי שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין
 וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל גְּזֵק וְתִקְלָה לְקַיָּם בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתַיב . שׁוֹמֵר מִצְוָה
 לֹא יִדַּע דְּבַר רָע . וְתַעֲמוֹד לָנוּ זְכוּת מִצְוֹת גְּמִילוּת חֶסֶד וְאֶמֶת .
 וְלִכְּל בְּנֵי בֵיתֵנוּ . לְמִלְאוֹת יְמֵינוּ בְּטוֹב וּבְנַעֲמִימִים בְּשִׂיבָה טוֹבָה . וְאָדָּ
 טוֹב וְחֶסֶד יְרַדְפוּנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּי . וְשִׁבְתִּי בְּבֵית הַשֵּׁם לְאַרְבֵּי יָמִים :
 וְיִהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ . וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ .
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

אם המת איש חסיד

יהי רצון מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֵלֵינוּ אֲבֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עַל הַמֵּת הַזֶּה
 שֶׁהוּא בֶן אֲבָרָהִם . יִצְחָק . וְיַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ . וְתַנְחִיחַ נַפְשׁוֹ עִם
 הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן . בְּרוּךְ מְחַיֶּה הַמֵּתִים וּמְמִית הַחַיִּים :

וּזְרוּקִים עָלָיו מִיַּם חַיִּים פּוֹשְׁרִין וּמַתְחִילִים לְרַחוּץ הָרֹאשׁ תַּחֲלָה שְׁבַע פַּעֲמִים
 רֹאשׁוֹנָה בְּמִים . שְׁנִיָּה בְּנֹר . שְׁלִישִׁית בְּכוֹרִית . וְאוֹמְרִים

רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּפָרְמֶל וְדַלַּת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלְּךָ אֶסוּר בְּרִהְטִים .
 בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא מוֹחֵל וְסוֹלַח
 לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת מִמֵּתֵינוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּתַחֲנוּנֵינוּ :

بركة شق الثياب على الميت

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الديان الحق

غسل الميت

اللهم اله الرأفة والرحمة الذي كل طرفك رأفة وحق . وشريعتك كلها رأفة وحق . وقد خلقت العالم بالرأفة والحق . وقد اوصيتنا ان نعامل الاموات بالرأفة والحق . وندفن الاموات برأفة وحق كما هو مكتوب « بل ندفنه في ذلك اليوم » (تث ٢١ : ٢٣) . وهكذا تكن ارادة من لدنك يا رب الهنا ان تشددنا وتقوننا لنعمل عملنا لوجهك تعالى ليكون شغلنا بالموتى تطهيرهم والباسهم ودفنهم . ومع اننا لا نعلم تأويل ذلك لتأمل فيه . ليكن ذلك كما لو تأملنا فيه . واحرسنا لكي لا نعثر بعمل ايدينا فيثبت فينا « لا يصيب الصديق شر » (ام ١٢ : ٢١) . السهوات من يشعر بها . واحرسنا من كل ضرر ومعاكسة ثبتت فينا الآية المكتوبة « حافظ الوصبة لا يشعر بامر شاق » (جا ٨ : ٤) ليقف لنا ولكل اهل بيتنا استحقاق اتمام وصية جزاء الاحسان والحق . لتقضي حياتنا بالخير والنعم وبالشيبة الصالحة « وانما خير ورحمة يتبعاني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام » (مز ٢٣ : ٦) . ولتكن نعمة الرب الهنا علينا . وعمل ايدينا ثبت علينا وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠ : ١٧) .

اذا كان الميت رجلاً تقياً

لتكن ارادة من لدنك اللهم الهي واله آباي . ان ترحم هذا الميت الذي هو ابن ابراهيم اسحق ويعقوب عبيدك وان تحيي نفسه مع الصالحين في جنة عدن . مبارك المحيي الاموات . والمميت الاحياء .

يسكبون على رأسه ماء فاتر ثم يغسلون الراس سبع مرات

اول مرة بالماء ثاني مرة بالترون ثالث مرة بالصابون ثم يقولون

« رأسك عليك مثل الكرمل وشعر رأسك كالارجوان . ملك قد امر بالحاصل »

(نش ٧ : ٦) . مبارك انت يا رب الاله العظيم الحيار المهيب الذي يعفو عن خطايا وذنوب اموات شعبك اسرائيل مجنو .

ברחיצה רביעית והמישית רוחצים במים נקיים ובששית בעלי הדם ואומרים
 יהי רצון מלפניך השם אלהי ואלהי אבותי שתסבב מלאכי רחמים
 לפני המת הזה שיהא עבדך בן אמתך. ואתה השם אלהינו
 ואלהי אבותינו משכיל אל־דל. מלטהו מכל צרה. ומיום רעה
 ומדינה של גיהנם. פרוך אתה השם גדול העצה ובעל הרחמים:

ברחיצה שביעית רוחצים את הראש במים קרים ואומרים

יבא שלום ונחמו על משכבותם. פרוך אתה השם עושה שלום
 במרומו לעבדיו וליראי שמו:

ואחר כך רוחצים הזקן שלש פעמים ואומרים

- א. השם מה אדם ותדעו. בן אנוש ותהשבהו:
- ב. ותתפדו מעט מאלהים. וכבוד והדר תעטרוהו:
- ג. לשם אלהינו הרחמים ותסליחות. פי הטאנו לו:

ואחר כך רוחץ ההזה והבטן והכתפות והזרוע הימנית ואחר כך השמאלית ואומר

פרוך הפודה עמו ישראל ממיני פגענות ברחמים:

ואחר כך רוחץ את החלצים והמוקי הירכיים מכושיו של פנים ושל אהור ואומר

יהי רצון מלפניך השם אלהי ואלהי אבותי שתזפור זכות ברית
 קדש שבבשרנו. ויהנה לו פדיון משרפת גיהנם ותהלצהו.

פרוך פורת הברית ברחמים:

ברחמים הסתר והעלם פשעי המת הזה עבדך. ומשרפת האש
 תחליצהו. פי הוא צריך לרחמיך הרבים. ואתה השם
 אלהינו טוב וסלח לכל קוראיך. פרוך אתה השם גדול העצה
 ורב העלילה ברחמים:

ואחר כך רוחץ את הארכובות ואת כפות הרגלים ואומר

רגלי צדיקים בגן עדן רכובות פי מקום ישרים הוא. רגלי חסידיו
 ישמור. פרוך אתה השם המצדיק צדיק וסולח לעונות הטא

עמו ישראל ברחמים:

כשרוחץ פניו של מת אומר

פנים בפנים דבר השם עמכם פהר מתוך האש. אנכי עומד בין
 השם וביניכם בעת ההיא: ישא השם פניו אליך וישם לך שלום:

في المرة الرابعة والخامسة بماء نقي وفي المرة السادسة بماء ورق الآس ويقال
تكن ارادة من لدنك يارب الهي واله آبائي . ان تجمع حول هذا الميت ملائكة
الرحمة لانه عبدك ابن جاريتك . وانت يارب الهنا واله ابائنا . الذي ينظر الى المسكين
خلصه من كل ضيقة . ومن يوم الشر . ومن حكم جهنم . مبارك انت يارب العظيم في
المشورة وذو المراحم .

في المرة السابعة يفسل الراس بماء بارد ويقال

لبأت السلام ليرتاحو على مضاجعهم . مبارك انت يارب الصانع سلاماً في سمواته
لعبيده ولخائفي اسمه .

ثم تفسل اللحية ٣ مرات ويقال

في الاولى يارب اي شي هو الانسان حتى تعرفه او ابن الانسان حتى تتفكر به (مز ١٤٤: ٤)
في الثانية وتقصه قليلاً عن الملائكة ومجد وبهاء تكلمه (مز ٨ : ٦)
في الثالثة للرب الهنا المراحم والمغفرة لاتنا تمردنا عليه (دا ٩ : ٩)

ثم يفسل القلب (الصدر) والبطن والاكتاف والذراع اليمنى ثم اليسرى ويقال

مبارك القادي شعبه اسرائيل من انواع السخبط برحمة

ثم الصليان والوركين ثم الاعضاء التناسلية من امام ومن خلف ويقال

تكن ارادة من لدنك يارب الهي واله آبائي . ان تذكر العهد المقدس الذي في
جسدنا وان يكون له فداءً من نار جهنم وان تخلصه . مبارك القاطع العهد برحمة .

برحمة استر واخف ذنوب هذا الميت عبدك . ومن نار جهنم خالصه . لانه محتاج
لمراحم الجزيلة . وانت يارب الهنا صالح وغفار لكل الذين يدعونك . مبارك انت
يارب العظيم في المشورة والقادر في العمل برحمة .

وعند غسل الركبتين واخص القدمين يقال

ارجل الصالحين واطمة جنة عدن لانها محل المستقيمين . هو يحرس ارجل اتقيائه
مبارك انت يارب المبرر والبار وغفار ذنوب وخطايا شعبه اسرائيل برحمة .

عند غسل الوجه يقال

وجهاً لوجه تكلم الرب معكم في الجبل من وسط النار . انا كنت واقفاً بين الرب
وينكم في ذلك الوقت (تث ٥ : ٥ و ٥) . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً .

כשרוחץ פיו אומר

פֶּה אֵל פֶּה אֶדְבֵר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידוֹת :

כשרוחץ אצבעותיו אומר

בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי . פְּדִיתָה אוֹתִי הַשֵּׁם אֵל אֲמַת :

כשרוחץ העינים אומר

וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ . פִּי שָׁם חִלַּקְתָּ מְחַקֵּק סָפוּן : עֵינָיו פְּיוֹנִים עַל
אֶפְיָקוֹ מַיִם : פְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם . הַמַּאִיר לְמַתִּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּמִדַּת הַרְחָמִים :

וכשרוחץ אפיו אומר

אֶפְךָ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן . פְּרוּךְ הַגּוֹתֵז רְחֻמִּים גְּדוּלִים פְּרוּב תַּחְנוּנוֹי
לְמַתִּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

ואחר כך יאמר פסוק זה ז' פעמים

וְהָיָה פִּי רֵאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ . שְׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מֵעֲשֵׂה אֲרָג . כְּפִי
תִּחְרָא יִהְיֶה לוֹ לֹא יִקְרַע : הֵן עֵם לְבָדָד יִשְׁפֵן . וּבְגוּזִים
לֹא יתחשב :

כשמסיר מעליו הסדין שרחץ אותו בו אומר

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵל הַעֲמִידִים לְפָנָיו לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצְּאִים מֵעַלְיוֹ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאָה הֶעֱבַרְתִּי מֵעַלְיָךְ עוֹנֶךָ וְהִלַּבֵּשׁ אוֹתָךְ מַחְלָצוֹת :

אחר כך זורק על כל גופו מים הרבה ואומר

וַתִּבְרָתִי עֲלֵיכֶם מֵיִם מְדוּרָיִם וּמְהַרְרָתֶם מִפֶּל מְטֵמְאוֹתֵיכֶם וּמִפֶּל-גְּלוּלֵיכֶם
אֲמַהַר אֲתָכֶם : וַנֵּאמֶר . פִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֲתָכֶם
מִפֶּל הַטֵּמְאוֹתֵיכֶם . לְפָנַי יִי וַתִּטְהָרוּ : וְסַר עוֹנֶךָ וְחִטְּאתָךְ תִּכְפֹּר :

בשמלביש אותו אומר

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בֵּינִי תִגַּל נִפְשִׁי בְּאַלְהֵי פִי הַלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע . מֵעִיל
צְדָקָה יַעֲטֵנִי פְּחָתָן יִבְהֵן פָּאָר וּכְפֹלָה תַעֲבֶדָה כְּלִיָּה : וַאֲמַר יִשִּׁימוּ
צְנוּף טְהוֹר עַל רֵאשׁוֹ . וַיִּשִּׁימוּ הַצְּנוּף הַטְּהוֹר עַל רֵאשׁוֹ . וַיִּלְבָּשֵׁהוּ
בְּגָדִים וּמְלֹאךָ יִי עֹמֵד : פִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמֻחָהּ וּבְגָנָה זְרוּעֶיהָ תִּצְמַחִים

عند غسل الفم يقال

فألى فم وعيانياً أتكلم معه لا بالانغاز (عد ١٢ : ٨) .

عند غسل الاصابع يقال

في يدك استودع روجي فديتني يا رب اله الحق (مز ٣١ : ٦) .

عند غسل العينين يقال

ورأى الاول لنفسه لانه هناك قسم من الشارع محفوظاً (تث ٣٣ : ٢١) . عيناه
كالحم على مجاري المياه (نش ٥ : ٢) . مبارك أنت يا رب المنير لموتى اسرائيل بالرحمة .

عند غسل الانف يقال

انفك كبرج لبنان (نش ٧ : ٥) . مبارك المعطي مراحم عظيمة بكثرة حنوه لموتى
شعبه اسرائيل .

وتقال سبع مرات الآيات الآتية

وتكن فتح رأسها في وسطها ويكون لفتحها حاشية حوالها ضعة الحائك كفتحة
الذراع يكون لها . لا تشق (خر ٢٨ : ٣٢) . هوذا شعب يسكن وحده . وبين
الشعوب لا يحسب (عد ٢٣ : ٩) .

وعند ازالة الملاية التي غسل بها يقال

فاجاب وكلم الواقفين قدما قائلاً انزعوا عنه الثياب القذرة وقال له انظر قد اذهبت
عنك اثمك والبسك ثياباً مزخرفة (زك ٣ : ٤) .

ثم يرش على كل الجسيم ماء كثير ويقال

وارش عليكم ماء طاهراً فتطهرون من كل نجاستكم ومن كل اصنامكم اطهركم
(حز ٣٦ : ٢٥) . وقيل « لانه في هذا اليوم يكفر عنكم لتطهيركم من جميع خطاياكم
امام الرب تطهرون » (لا ١٦ : ٣٠) . فانزع اثمك وكفر عن خطيتك (اش ٦ : ٧) .

ويقال عند الباسه

فرحاً افرح بالرب . تبتهج نفسي بالهي لانه قد البسني ثياب الخلاص . كساني رداء
البر . مثل عريس يتزين بعمامة . ومثل عروس تتزين بجلبها (اش ٦١ : ١٠) . فقلت
ليضعوا على رأسه عمامة طاهرة فوضعوا على رأسه العمامة الطاهرة والبسوه ثياباً وملاك
الرب واقف (زك ٣ : ٥) . لانه كما ان الارض تخرج نباتها وكما ان الجنة تثبت مزروعاتها .

כֵּן יִי אֱלֹהִים יַצְמִיחַ צְדָקָה. וּתְהַלֵּךְ נֶגֶד כָּל הַגּוֹיִם: וְנִחַךְ יִי תָמִיד
וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁךְ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּנֶגֶד רִוְהָ וּכְמוֹצֵא
מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמָיו:

ונושאים את המת מבית רחיצתו למטתו ואומרים

וּמִשָּׁה עָלָה אֵל הָאֱלֹהִים. וַיִּקְרָא אֵלָיו יִי מִן הַהַר לֵאמֹר: פֹּה
תֵּאמֶר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׁרִים וְאָבִיא אֶתְכֶם אֵלַי:
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכֶת כְּהַנִּים וְנֹחַ קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר
אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּצְנֵנִי יִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה
אֶת יִי אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֵּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵיכֶם. חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם: לֹא אָמוּת פִּי אֲחִינֶה.
וְאִסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה:

וכשמשימים אותו בארון אומרים שלש פעמים

וְלֹא יָבֹאוּ לְרֵאוֹת כִּבְלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ וְמָתוּ:

ואחר שכנסו הארון אומרים

הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שְׁלֹשְׁלֵמָה. שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּלֶם אֲחִיזֵי חֶרֶב מְלַמְּדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְפוֹ עַל יָרְכוֹ מִפְּחוֹד
כְּלִילוֹת: יִבְרַכְךָ יִי וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יִי פָנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ. יִשָּׂא יִי
פָנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי כַּזֵּית הוֹדוֹ וְרִיחַ לֹו
כְּלִבְנוֹן: רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּזֹה כְּזֹה עַל רֵאשָׁה וְשִׁבְעָה
גַּרְתֵּיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מִיִּצְקוֹת לְצִרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה:
וְשָׁנִים זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיָּמִין הַגְּלָה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלָהּ:

וכשנושאים אותו אומרים

וּבְנִסּוֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אוֹתוֹ הַלְלוּם. וּבְחַנּוּת הַמִּשְׁכָּן יִקְוּמוּ אוֹתוֹ
הַלְלוּם. וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת: וַיְהִי בְנִסּוֹעַ הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר מִשָּׁה
קוֹמָה יִי וַיִּפְצוּ אוֹיְבֶיךָ. וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מְלֹאכְוֵי יַצְנֵה
לְךָ. לְשִׁמְרֶךָ כְּכֹל הַרְכִּיבָה: עַל פְּפִים יִשְׂאוּנֶךָ. כֵּן תִּגְנוֹף כְּאֶבֶן רִגְלֶךָ:

هكذا السيد الرب ينبت برأ وتسيحاً أمام كل الامم (اش ٦١ : ١١) . ويقودك الرب على الدوام ويشبع في الجذوب نفسك . وينشط عظامك فتصير كجثة رثياً وكنعب مياه لا تقطع مباهه (اش ٥٨ : ١١) .

يرفع من محل الغسيل الى السرير ويقال

واما موسى فصعد الى الله . فناداه الرب من الجبل قائلاً هكذا تقول ليت يعقوب وتخبر بني اسرائيل : انتم رأيتم ما صنعت بالمصريين وانا حملتكم على اجنحة النسر وجئت بكم الي (خر ١٩ : ٣ و ٤) . وانتم تكونون لي مملكة كهنة وامة مقدسة . هذه هي الكلمات التي تكلم بها بني اسرائيل (خر ١٩ : ٦) . فامرنا الرب ان نعمل جميع هذه الفرائض وتسي الرب الهنا ليكون لنا خير كل الايام وبسببقينا كما في هذا اليوم (ث ٦ : ٢٤) . واما انتم الملتصقون بالرب الهكم فجميعكم احياه اليوم (ث ٤ : ٤) . لا اموت بل احيا واحدث باعمال الرب (مز ١١٨ : ١٧) .

عند وضعه في التابوت يقال ثلاث مرات

ولا يدخلوا ليروا القدس لحظةً لثلايموتوا (عد ٤ : ٢٠) .

عند تغطية التابوت يقال

هوذا تحت سليمان حوله ستون جباراً من جبارة اسرائيل : كلهم قابضون سيوفاً ومتعلمون الحرب . كل رجل سيفه على نغذه من هول الليل (نش ٣ : ٧ و ٨) : يباركك الرب ويحرسك . يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً : تمتد خراعيه ويكون بهاؤه كالزيتون وله رائحة كلبنان (هو ١٤ : ٧) . قد نظرت واذا بمنارة كلها ذهب وكوزها على رأسها وسبعة سرج عليها وسبع انايب للسرج التي على رأسها : وعندها زيتوتان احدهما عن يمين الكوز والاخرى عن يساره (زخ ٤ : ٢ و ٣) .

عند حمل التابوت يقال

ف عند ارتحال المسكن ينزله اللاويون وعند نزول المسكن يقيمه اللاويون . والاجني الذي يقترب يقتل (عد ١ : ٥١) . وعند ارتحال التابوت كان موسى يقول قم يارب فلتبتدد اعداؤك ويهرب مبغضوك من امامك (عد ١٠ : ٣٥) . لانه يوصي ملائكته بك لكي يحفظوك في كل طرقك : على الايدي يحمونك لئلا تصدم بحجر رجلك (مز ٩١ : ١١ و ١٢) .

לא תאנה אליך רעה. ונגע לא יקרב באהלה; יי איש מלחמה
 יי שמו; יי ילחם לכם. ואתם תחישון :

צדוק הדין

אומרים אחר יציאת הגשמה ואחר הקבורה. ובבית האבל

צדיק אפה יי. וינשר משפטיו; צדיק יי בכל-הדרכיו; וחסיד בכל
 מעשיו; צדקתך צדק לעולם. ותורתך אמת; משפטי יי
 אמת. צדקו יחדו; באשר דבר מלך שלטון. ומי יאמר-לו מה-
 תעשה; והוא באחד ומי ישיבנו. ונפשו אותה ויעש; קטן וגדול
 שם הוא. ועבד חפשי מאדניו; הן בעבדיו לא יאמין. ובמלאכיו
 ישים תהלה; אף פי אנוש רמה. וכן אדם תולעה; הצור תמים
 פעלו. פי כל הדרכיו משפט; אל אמונה ואין עול צדיק וינשר
 הוא; דין האמת. שפט צדק ואמת. ברוך דין האמת. פי כל
 משפטיו צדק ואמת :

הקפות לאיש מת קודם שיקבר

מקופים סביב המת שבע פעמים בימים שאומרים תהנות ואומרים "רחם נא"
 ובשאר הימים אומרים מכתם לדוד מו ט"ז ב"ד קמ"ז

(א)

רחם נא עליו אל אלהים חיים. ומלך עולם פי עמך מקור חיים.
 ותמיד ותהלך בארצות החיים. ותנוח נפשו בצרור החיים :
 ותמיד יתהלך

(ב)

הנון ברוך רחמיו יכפר את עוניו. ומעשיו הטובים יהיו לנגד עיניו.
 ויהנה לעמתו עם כל נאמניו. ויתהלך לפניו בארצות החיים :
 ותמיד יתהלך

لا يلايك شر ولا تدنو ضربة من خيمتك (٩١ : ١٠) . الرب رجل الحرب . الرب اسمه (خر ١٥ : ٣) . الرب يقاتل عنكم وانتم تصمتون (١٤ : ١٤) .

تبرير القضاء

تقال بعد تسليم الروح وبعد الدفن وفي بيت الحزن

بار انت يا رب واحكامك مستقيمة (مز ١١٩ : ١٣٧) . الرب بار في كل طريقه ورحيم في كل اعماله (١٤٥ : ١٧) . عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق (١١٩ : ١٤٢) . احكام الرب حق . عادلة كلها (١٩ : ١٠) . حيث تكون كلمة الملك فهناك سلطان ومن يقول له ماذا تفعل (جا ٨ : ٤) . اما هو فوحيد فمن يرده . ونفسه تشتهي فيفعل (اي ٢٣ : ١٣) . الصغير كما الكبير هناك والعبد حر من سيده (٣ : ١٨) . هوذا عبيده لا ياتهمم والى ملائكته ينسب حماقة (٤ : ١٨) . فكم بالحري الانسان الرمة وابن آدم الدود (٢٥ : ٦) . هو الصخر الكامل صنيعه ان جميع سبله عدل . اله امانة لاجور فيه . صديق وعادل هو (تث ٣٢ : ٤) . هو ديان حق . يحكم بالعدل والحق . مبارك الديان بالحق . لان كل احكامه عدل وحق .

صلاة الدفن للرجال

بطوقون سبع مرات حول التابوت في ايام التضمرات ويقولون « ارحمه » الخ
واما في الايام التي لا تقال فيها التضمرات يقولون مزمور ١٦ في صحيفة ١٤٧ فقط .

(١)

ارحمه اللهم يا اله الحياة يا ملك العالم لانك ينبوع الحياة
ليسر دائماً في اراضي الحياة وتسترح نفسه في رباط الحياة
ليسر دائماً

(٢)

ليغفر ذنوبه الرؤوف بجزيل رحمته ولتكن اعماله الصالحة امام حضرته
وليكن مع مؤمنيه في قلبته وليسر امامه في اراضي الحياة
ليسر دائماً

(ג)

זָכוֹן טוֹב יִהְיֶה לוֹ לְפָנַי צוּרוֹ; לְהִנְחִיל חֵיל יוֹצְרוֹ לְהַגִּיפוֹ אוֹרוֹ;
לְקַנֵּם חַיּוֹנָיו וְהַגִּיזוֹן מֵאַמְרוֹ. כִּי בְרִיתִי הִיטָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם.
וְתַנּוּחַ נִפְשׁוֹ בְּצִרוֹר הַחַיִּים : ותמיד יתהלך

(ד)

שְׁעָרַי שְׂמִים תִּמְצָא נִפְתָּחִים. וְעִיר וְשָׁלוֹם תִּחְזֶה וּמִשְׁכַּנְתּוֹ מִבְּטָחִים.
וּמִלְּאָבִי הַשְּׁלוֹם לְקַרְאֲתָךְ שְׂמִחִים. וְכֵהֵן הַגְּדוֹל לְקַבְּלָךְ וְעֹמֵד.
וְאַתָּה לָךְ לְקַיֵּן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֵד : ותמיד יתהלך

(ה)

נִשְׁמָתְךָ תִּלְךָ לְמַעַרְתּוֹ הַמִּכְפֹּלָה. וּמִשָּׁם לְכָרוּבִים שָׁם אֵל יִרְעֶה לָּהּ.
וְשָׁם פִּנְקַס תִּקְבֹּל לְגַן עֵדֶן שְׂבִילָהּ. וְשָׁם תִּחְזֶה עֲמוּד מְשׁוּדָּה מִלְּמַעְלָה
וְשָׁם תַּעֲלֶה מְרוֹם וְלֹא בַחוּץ תַּעֲמֵד. וְאַתָּה לָךְ לְקַיֵּן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֵד :
ותמיד יתהלך

(ו)

שְׁעָרַי הַמִּקְדָּשׁ יִפְתַּח מִיכָאֵל. וְיִקְרִיב נִשְׁמָתְךָ לְקַרְבָּן לְפָנַי אֵל.
וְיִתְחַבֵּר עִמָּךְ הַמִּלְאָךְ הַגָּאֵל. עַד שְׁעָרַי עֲרֹבוֹת אֲשֶׁר שָׁם יִשְׁרָאֵל
בְּנַעַם מְקוֹם זֶה תְּהִי זוֹכֵה לְעֹמֵד. וְאַתָּה לָךְ לְקַיֵּן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֵד :
ותמיד יתהלך

(ז)

תְּהִי נִפְשְׁךָ צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים. עִם רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְרְאִשֵׁי גְלוּיוֹת.
עִם יִשְׂרָאֵלִים וְכֹהֲנִים וְלוֹיִם. וְעִם שִׁבְעַת פְּתוֹת שֶׁל צַדִּיקִים וְחַסִּידִים
וּבְנֵי עֵדֶן תַּנּוּחַ וְתַעֲמֵד. וְאַתָּה לָךְ לְקַיֵּן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֵד :
ותמיד יתהלך

בצאתם לבית החיים

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יֵצֵר אֶתְכֶם בְּדִין. וְהַחֲזִיק
אֶתְכֶם בְּדִין. וְזָן אֶתְכֶם בְּדִין. וְיוֹדֵעַ מִסְפַּר כָּלְכֶם בְּדִין.
וְהוּא עֹתִיד לְהַחֲיֶתְכֶם וּלְהַקְיֶמְכֶם בְּדִין : כְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

(٣)

ليكن له ذكر حسن امام الله صخره ليورثه الباري كنزه ويظهر بهاء نوره
لتثبت رؤياه ونطق قوله لانه كان عهدي معه السلام والحياة
وتسترح نفسه في رباط الحياة ليسر دائماً

(٤)

تجد ابواب السماء مفتوحة بامان وترى مدينة السلام ومساكن الاطمئنان
وتفرح ملائكة السلام بلفائك وليقف الكاهن الاعظم لاستقبالك
وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة ليسر دائماً

(٥)

لتذهب الى مغارة المكفيلة مدفن ابراهيم وروحك اذ يتودها الرب الى الكروبيم
وهناك تأخذ طريق جنة عدن اذ نامن الرحيم وترى هناك عموداً ممتداً من فوق عظيم
فصعد عليه للعلى وخارجاً لا تقيم وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة
ليسر دائماً

(٦)

يفتح ميخائيل ابواب بيت المقدس ويقدم روحك امام الرب كقربان مقدس
ويرافقك الملاك فادي المؤمنين الى ابواب السماء حيث يسكن اسرائيل هادئين
وتحظى ان تقف في هذا المحل بنعمة آمين وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة
ليسر دائماً

(٧)

تكن نفسك مربوطة برباط الحياة المتين مع رؤساء الدين ورؤساء المسييين
مع الاسرائيليين والكهنة واللاويين ومع سبع فرق الاقبياء والصالحين
وفي جنة عدن تستريح وتقوم مع المؤمنين وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة
ليسر دائماً

يقال عند الدخول الى المقبرة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي خلقكم بالعدل . واحباكم بالعدل . وعالمكم
بالعدل . ويعلم عدد جميعكم بالعدل . وهو سيدحيكم ويقمكم بالعدل . مبارك انت يا رب
الحي الاموات .

השכבה לאיש

רוחצים ידיהם ואומרים

יְדִינִי לֹא שָׁפְכָה אֶת הַדָּם הַזֶּה . וְעִינַי לֹא רָאוּ :

ואומרים מִכֶּתֶם לְדָוִד בְּדָף קמ"ז . קדיש דרבנן . צדוק הדין כמו בדה רכ"א

השכבה לאיש

מתחילים מכאן אם המת היה חכם

והתקמה מאין תמצא . ואיזה מקום בינה : אשרי אדם מצא

תקמה . ואדם יפיק תבינה :

מתחילים מכאן לפרנס החברה . ולשליח צבור . ולאדם רשום

מה רב טובך אשר צפנת ליראיך . פעלת לחוסים כך נגד בני

אדם : מה יקר הסדך אלהים ובני אדם . בצל פנפיך יחסיון :

ירון מדשן ביתך . ונחל עדניך תשקם :

טוב שם משמן טוב . ויום המות מיום הולדו : סוף דבר הפל

נשמע . את האלהים ירא . ואת מצותיו שמור . פי זה פל-

האדם : יעלזו חסידים בכבוד . ירבנו על משכבותם :

מנוחה נבונה . בשיבה עליונה . תחת פנפי השכינה . במעלת קדושים

ושאורים . קזהר הרקיע מאירים ומזהירים . וחלון עצמים .

ובפנת אשמים . והרחקת פשע . והקרבת ישע . והמלה וחינה .

מלפני שכן מעונה . והלקא טבא . להני העולם הבא . שם תהא

מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב פלוני . . . . . רוח יי תניחנו

בגן עדן . דאתפטר מן עלמא הדין . פרעות אלהא מרה שמיא

וארעא . מלך מלכי המלכים ברחמיו . ירחם עליו . ויהם ויחמל

עליו : מלך מלכי המלכים ברחמיו . וסתירהו בצל פנפיו ובסתר

אגלו . לחיות בנעם יי ולבקר בהיכלו . לקץ הנמין יעמידהו .

ומנחל עדניו ישקהו . ויצרר בצרור החיים נשמתו . וישם כבוד

מנוחתו . יי הוא נחלתו . וילנה אליו השלום . ועל משכבו יהנה

שלום . בדרקתיב . יבוא שלום ונחהו על משכבותם . הלך נכחו :

הוא וכל-שכבי עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות . וכן יהי

רצון : ונאמר אמן :

ثم يفسلون ايادهم ويقولون
ايدينا لم تسفك هذا الدم واعيننا لم تبصر (تث ٢١ : ٧) .

ويقولون زمور ١٦ وقديش دربنث « وتبرير القضاء » كما في صحيفة ٢٢١

استرحام على الرجال

يبتداء من هنا اذا كان التقيد حاخاماً شهيراً

اما الحكمة فمن اين توجد واين هو مكان الفهم (اي ٢٨ : ١٢) . طوبى للانسان
الذي يجد الحكمة وللرجل الذي ينال الفهم (ام ٣ : ١٣) .

يبتداء من هنا اذا كان برناساً او حزاناً او عضواً في المدراس

ما اعظم جودك الذي ذخرته لحائكك وفعلته المتكلمين عليك . تجاه بني البشر
(مز ٣١ : ٢٠) . ما اكرم رحمتك يا الله . فبنو البشر في ظل جناحك يحتمون :
يروون من دسم بيتك ومن نهر نعمك تسقيهم (مز ٣٦ : ٨ و ٩) .

الصيت خير من الدهن الطيب . ويوم الممات خير من يوم الولادة (جا ٧ : ١) .
فانسمع ختام الامر كله . اتق الله واحفظ وصاياه . لان هذا هو الانسان كله
(جا ١٢ : ١٣) . ليتهيج الاقبياء بمجد ابرنوعا على مضاجعهم (مز ١٤٩ : ٥) .

ليت الراحة المعدة في المسكن السماوي . تحت كنف الحضرة الالهية في محال
المتدسين والظاهرين السامية . الذين يضيئون ويلهون كعبها الجلد مع تجديد القوة .
ومغفرة الآثام وابعاد الخطيئة وقهر يب الخلاص والشفقة والحنو من لدن ساكن السماء .
ونصيب صالح في الحياة الآتية . يكون هناك نصيب وسكن واستراحة تقس الامم الصالح
(فلان) . . . ليمنحه روح الرب راحةً في جنة عدن . الذي فارق هذا العالم حسب
ارادة الله رب السماء والارض . الملك الاعظم ملك الملوك يرحمه بحسب مراحمه ويشفق
عليه ويرأف به . الملك الاعظم ملك الملوك يستره تحت ظل جناحيه وحمى خيمته :
لينظر الى جمال الرب ويتفرس في هيكله (مز ٢٧ : ٤) . ليوقفه لآخر الايام ويسقيه
من نهر نعمه ويربط روحه برباط الحياة ويجعل راحته مجيدة . الرب هو ميراثه . ولينح
السلام . وليكن على فراشه سلام كما هو مكتوب يدخل السلام يستريحون في مضاجعهم .
السالك بالاستقامة (اش ٥٧ : ٢) . ليكن هو وكل النائمين من شبه اسرائيل مشمولين
بالرحمة والفران . واتكن ارادته تعالى هكذا ولقول آمين .

ובפני האבל אומרים אלו הפסוקים אחר ההשכבה

בַּלַע הַמָּוֹת לְנֶצַח, וַמָּהָה יִי אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל-פָּנִים, וַחֲרַפְתָּ
עִמּוֹ יָסוּר מֵעַל כָּל-הָאָרֶץ . כִּי יִי דַבֵּר : יִחְיוּ מִתְּיָד נִבְלָתִי
יְקוּמוּן , הַקִּיצוּ וּנְרַנְנוּ שִׁבְגֵי עָפָר , כִּי טַל אֹרוֹת טַלְיָד , וְאָרֶץ רַפָּאִים
תַּפְּיִל : וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֵזוֹ , וְלֹא יִשְׁחִית , וְהַרְפָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ .
וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ : יִי הוֹשִׁיעָה , הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

קדיש האבל בבית החיים

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא (אמן) : דְּהוּא עֵתִיד לְחַדְתָּא עֲלָמָא .
וְלֹא חָאָה מִתְּיָא , וְלֹא שְׂכָלְלָא הֵיכְלָא , וְלֹא מְפָרַק חַיָּא , וְלֹא מְבַנֵּי
קְרָתָא דִּירוּשָׁלַם , וְלֹא מְעַקֵּר פּוּלְחָנָא דְאַלִּילָיָא מֵאַרְעָא , וְלֹא תַבְּא
פּוּלְחָנָא יִקְרָא דְשְׁמַיָּא לְהַדְרִיָּה וְזַיְוִיָּה וְיִקְרִיָּה (אמן) : בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

ואומרים יהא שְׁמִיהָ רַבָּא . יהא שְׁלָמָא רַבָּא כמו בקדיש

הש"ץ אומר השכבה לכל השוכבים בבית החיים והאבלים אומרים קדיש דרבן בדף ל"ש

השכבה לאשה

אַשְׁת חַיִל מִי יִמְצָא , וְרַחוּק מִפְּנִינִים מְבָרָה :

לבתולה מתחילים מכאן

רְבוֹת פְּנוֹת עָשׂוּ חַיִל , וְאַתָּה עָלִית עַל פְּלָנָה : שִׁקְרַח חַחֵן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי .
אַשְׁה יִרְאֵת יִי הוּא תַתְּהַלֵּל : תִּנְנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ , וַיִּהְלְלוּהָ
בְּשִׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ :

- רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דְלָהּ הוּא וּבְמִימְרָהּ אִתְפְּרִיאוּ עֲלָמָא , עֲלָמָא
הַדִּין וְעֲלָמָא דְאִתִּי , וּגְנִזוּ בֵּיהּ צַדִּיקָנוּת וְחַסְדֵּינוּת דְּעַבְדֵּן
רַעוּתָהּ , וּבְמִימְרָהּ וּבִיקְרָהּ וּבְתַקְפָּהּ גְּאִמְר לְמִיעַל , קְדָמוּהֵי דְכָבֵן
הָאִשָּׁה הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַנְּכַבְדָּת מִרַת פְּלוּנִית . . . רַחוּם יִי תְּנִיחָנָה
בְּגַן עֵדֵן , דְּאִתְפְּשְׁרַת מִן עֲלָמָא הַדִּין , פְּרַעוּת אֲלֵהָא מְרָה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא : הַמְלִיךְ בְּרַחֲמָיו יָחַם וְיַחַמֵּל עָלֶיהָ , וְיִלְוֶהָ אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם .

تقال الاعداد الالمانية امام الحزاني بعد الاسترحام

يلع الموت الى الابد ويمسح السيد الرب الدموع عن كل الوجوه . وينزع عار شعبه عن كل الارض لان الرب قد تكلم (اش ٢٥١ : ٨) . تحيا امواتك تقوم الجثث . استيقظوا ترنموا يا سكان التراب . لان تلك طل اعشاب الارض تسقط الاخيلة (اش ٢٦ : ١٩) . واما هو فرحيم يفر الذنب ولا يهلك وكثيراً ما رد غضبه ولا يشعل كل سخطه . يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا .

قديس الحزاني في المقبرة

لينعظم ويتقدس اسمه العظيم (آمين) الذي سيجدد العالم ويحيي الاموات وقيم الهيكل . ويخلص الاحياء . ويبنى مدينة اورشليم ويطل عبادة الاوثان من الارض . ويعيد عبادة الله الى مجدها وبهاؤها ورونها (آمين) في اثناء حياتكم واياكم وفي اثناء حياة كل بيت اسرائيل عاجلاً وقريباً وقولوا آمين .

ثم يقولون « ليكن اسمه العظيم . وليكن سلام » كما في القديس

يقول المندوب استرحام لكل المدفونين في المقبرة ثم يقول الحزاني قديس دربنن في صحيفة ٣٩

استرحام للنساء

امراة فاضلة من يجدها لان ثمنها يفوق اللآلي (ام ٣١ : ١٠)

للغير المتزوجات يبداء من هنا

بنات كثيرات عملن فضلاً اما انتِ ففقتِ عليهن جميعاً . الحسن غش والجمال باطل اما المرأة المتقية الرب فهي تمدح . اعطوها من ثمر يديها ولتمدحها اعمالها في الابواب (ام ٣١ : ٢٩ - ٣١) .

يا ارحم الرحمن . يا ذا الرحمة الذي بكلمته خلقا العالمان هذا العالم والعالم الآتي . الذي تذخر فيه ارواح النساء البارات والتقيات اللواني يعملن مرضاته . ليأمر بكلمته ومجده وسلطانه ان ذكر الامراة الفاضلة والادبية والمحترمة السبدة فلانة . . . لينحها روح الرب راحةً في جنة عدن - التي فارقت هذا العالم بحسب ارادة الرب اله السماء والارض يكون امامه . الملك الاعظم بحسب مراحمه يشفق عليها ويرأف بها . لتمتخ السلام .

ועל משכבה יהיה שלום. פדכתוב. יבא שלום ונחוח על משכבותם.
הלך נחוח: היא וכל בנות ישראל השכבות עמה. בכלל הרחמים
והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

ואומרים בלע המות. וקדיש לאבלים בדה רכיד

השכבה לילד

רחמנא דרחם על אבהתנא קדישי ארעא ועל צדיקנא וחסידנא
דעבדין רעותה דקדשא ברין הוא: הוא ברחמוהי ירחם
על נפש עולימא הדין פלוני... בן פלוני... רוח יי תניחהו בגן עדן.
ויעל יתה לאשתעשעה בבדי צדיקנא וחסידנא. ויהי כקרנן
דמתקבל ברענא קדם מארי עלמא. ויהי קדשא ברין הוא סעיר
וסמיך לאבוי ולאמה ויכבוש מנהון רוגנא וחמתא. ויפן להון
פניו ויגן דיחון. ויהון עסקין פאורייתא. ויסיר מהם גזון ואנחה.
וכן יהי רצון ונאמר אמן:

תפלה על הקבר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין. והתנה
אתכם בדין. וזן אתכם בדין. וידע מספר בלכם בדין.
והוא עתיד להחיתכם ולבקימכם בדין: ברוך אתה יי מהנה המתים:
יחיו מתיך נבלתי יקומון. הקיצו ורגנו שכני עפר. כי טל אורות
מליך. וארץ רפאים תפיל: והוא רחום יבשר עון. ולא ישחית.
והרפה להשיב אפו. ולא יעיר פלחמתו:

שלום עליכם (מוריני ורבותינו. אבי. אמי) תהי נפשכם צרוכה
בצורר ההיים. את יי אלהינו. שלום עליכם ועל משכבותיכם
יהי שלום במנוחתכם. אשריכם אתם אשר זכיתם ללכת בדרךי
יוצרינו. מזמנים אתם לחיי העולם הבא. במעלת הצדיקים אתם
יושבים עם המלאכים הקדושים. ויהנה יחיש עמיתכם.

وعلى فراشها يكون سلام كما هو مكتوب « يدخل السلام يستريحون في مضاجعهم .
السالك بالاستقامة » (اش ٥٧ : ٢) . لتكن هي وكل بنات امراييل المضجعات
معها مشمولات بالمراحم والغفران . ولتكن ارادته تعالى هكذا ولتقول آمين .

ثم يقال « ييلع الموت » وقد يش الخزانى في صحيفة ٢٢٤

استرحام على الاولاد

الرحوم الذي رحم آباءنا المقدسين الابرار والاقبياء الذين عملوا مرضاة المقدس
والمبارك . يرحم بمراحمه روح هذا الغلام فلان . . . بن فلان . . . لينحه روح الرب
راحة في جنة عدن - ويصعده ليفرح مع الابرار والاقبياء وليكن كقربان مقبول
برضى امام رب العالمين . ليعضد ويقو المقدس والمبارك اياه وامه . ويمنع عنهما الغضب
والحق ويمنحهما بنين وبنات يحيون عمراً طويلاً ويشغلون في التوراة . ليرفع عنهما النعم
والتهنيد . ولتكن ارادته تعالى هكذا ولتقول آمين .

صلاة تقال عند زيارة القبور

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي خلقكم بالعدل واحياكم بالعدل . وعالمكم
بالعدل . ويعلم عدد جميعكم بالعدل . وهو سيدحيكم ويقيكم بالعدل . مبارك انت يا رب
المحي الاموات . تحيا امواتك تقوم الجثث . استيقظوا ترنموا يا سكان التراب . لان تلك
طل اعشاب الارض تسقط الجيابة : واما هو فرحيم يفر الذنب ولا يهلك . وكثيراً
ما يرد غضبه ولا يشعل كل سيخطه .

السلام عليكم اساندي . سادتي . ابي . امي . لتكن روحكم مربوطة برباط
الحياة عند الرب الهنا . سلام لكم ولضعفكم . ليكن سلام براحتكم . طوباكم
الذي امكنكم ان تذهبوا بطريق خالقنا اتم مياؤن حياة العالم الآتي . وجالسون في
مراتب الصالحين السامية مع الملائكة المقدسين . والرب يسرع باقامتكم .

וַיִּזְכְּנוּ לְרֵאוֹת פְּנֵיכֶם מְאִירִים וּמְזֹהֲרִים כְּזֶהֱרָה הַרְקִיעַ . זְכוּתְכֶם וְתַמִּימוֹתֵיכֶם יַעֲמְדוּ לָנוּ וְתוֹרַתְכֶם יִגֵּן בְּעַדֵינוּ . וְגַם אַתֶּם כְּמוֹנוּ הַרְבֵּי תַפְלָה בְּעַדֵינוּ . הַעֲתִירוּ לַיְי אֱלֹהֵינוּ . פִּי לְמַעַן רַחֲמֵי הַרְבִּים . וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים וְלַמַּעַן זְכוּת אֲבֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנוֹ . יְחַסֵּם וְיַחַמֵּל וְיַרְחֵם וְיִגֵּן עָלֵינוּ וְעַל נַשְׁיֵנוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעוֹלָלֵינוּ . וְעַל יֵתֵר פְּלִיטָתֵנוּ וְיַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֶק וְצָרָה וְצוּקָה . וְאֵל יַעֲלֵם אֲזַנּוֹ מִשְׁמַע תַּפְלָתֵנוּ :

צַדִּיקִים יְסוּדֵי עֲלִיוֹן . יְהִי רְצוֹן שֶׁתִּהְיֶה מְנוּחַתְכֶם כְּבוֹד . וְזְכוּת וְתוֹרַתְכֶם וּמַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים יַעֲמֵד לָנוּ וְלְכִיתֵינוּ וְלְכָל הַנְּלוּיִם עָלֵינוּ וְלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל : נִפְשְׁכֶם בְּטוֹב תְּלִין וְעַצְמוֹתֵיכֶם יִחַלְצוּ . וְרוּחְכֶם יִתְאַהֵר . וְנִשְׁמַתְכֶם תִּדְשֵׁן בְּגַן עֵדֶן עֲלִיוֹן . וּבְצָרוֹר הַחַיִּים תִּהְיֶנָּה צְרוּרוֹת עִם כָּל שֹׁכְבֵי עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכֹלל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת . וְנֹאמֵר אָמֵן :

אָמֵר רַבָּה בַּר הֲנָה . אָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן . עֲתִידִים צַדִּיקִים לְשִׁקְרָאוֹ עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁנֶּאֱמַר . כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרַתִּיו אִף עֲשִׂיתִיו : אָמֵר רַבִּי אֶלְיעֶזֶר עֲתִידִים צַדִּיקִים לְשִׁיאֲמְרוּ לְפָנֵיהֶם קְדוֹשׁ כְּדֶרֶךְ שְׂאֲמָרִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁנֶּאֱמַר . וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כָּל הַפְּתוּכֵי לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם . וְנֶאֱמַר . וַיִּשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי כֶדָּ לְעוֹלָם יְרֵבֵנוּ . וְתַסֵּךְ עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֵצוּ כֶדָּ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ :

ואומרים קדיש הרבנו

תפלת ערבית בבית האבל

לְמַנְצַח לְבַנְיִקְרַח מְזֻמּוֹר : שְׁמַעוּ-זֹאת כָּל-הָעַמִּים . הַאֲזִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל חֵלֶד : גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ . יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן : פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת . וְהַגּוֹת לְפִי תְּכַוֵּנוֹת : אֲטָה לְמִשָּׁל אֲזַנִּי . אֲפַתַח בְּכַנּוֹר חִידָתִי : לָמָּה אִירָא בִימֵי רָע . עוֹן עַקְבֵי יִסּוּפְנֵי : הַבְּטָחוּם עַל-חֵילָם . וּבְרֹכַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְּלוּ : אִף לֹא-פָדָה יַפְדֶּה אִישׁ .

ويعننا ان نرى اوجهم منيرة وزاهرة كهاء الجلد . لتشفع لنا استحقاقكم وكالكم واعمالكم في التوراة تحمينا . وانتم ايضاً مثلنا . اكثرنا في الصلاة لاجلنا . وتوسلوا للرب الهنا . لكي بحسب مراحمه الكثيرة وافضاله العظيمة . ومن اجل استحقاق آباؤنا المقدسين . وكل الصالحين الذين عملوا مرضانه . ان يشفق علينا . ويرأف بنا ويرحمنا ويحمينا . ونساءنا واطفالا . وجميع رضعنا . والبقية الباقية منا ويخلصنا من كل ضرر وضيقة وشدة . وان لا يصم اذنه عن سماع صلاتنا .

انتم ايها الابرار الاركان العالية لتكن ارادة الهية ان تكون راحتكم مجيدة . وان استحقاقكم من اشتغالكم في التوراة واعمالكم الصالحة . يشفع لنا ولاهل بيوتنا . وكل الذين ينتمون لنا ولكل بيت اسرائيل . لتبث نفوسكم بخير وتجدد قوى عظامكم . وتتقوى ارواحكم . ونسبتمكم تشبع من خيرات جنة عدن . وتكن مربوطة برباط الحياة . مع كل المضجعين من شعبه اسرائيل ومشمولة بالرحمة والغفران . ونقول آمين .

قال ربا ابن حانا من اسم ربي يوحانان ان في المستقبل سيدعى الصالحون باسم القدس والمبارك كما هو مكتوب « بكل من دعي باسمي ولجدي خلقته وجبله وصنفته » (اش ٤٣ : ٧) . قال ربي الهازار سيقال للصالحين في المستقبل مقدساً كما يقال للقدس والمبارك كما هو مكتوب « ويكون ان الذي يبقى في صهيون والذي يترك في اورشليم يسمى قدوساً كل من كتب للحياة في اورشليم » (اش ٤ : ٣) . وقيل « ويفرح جميع المتكئين عليك . الى الابد يهتفون وتظلمهم . ويتبجح بك محبوا اسمك » (مز ١٢٥) .

ويقولون قديش دربين

صلاة المساء في بيت الحزن

لا امام المغنين : لبني قورح . مز مور . اسمعوا هذا يا جميع الشعوب . اصغوا با جميع سكان الدنيا : عال ودون اغنياء وفقراء سواء : فمي يتكلم بالحكم ولهج قلبي فهم : اميل اذني الى مثل . واوضح بعود لفزي : لماذا اخاف في ايام الشر . عند ما يحيط بي اثم متعقبي : الذين يتكلمون على ثروتهم (قوتهم) . وبكثرة غناهم يفتخرون : الاخ لن يفدي الانسان فداءً .

לא-יתן לאלהים כפרו: ונקר פדיון נפש. וחדל לעולם: ויחיו-
 עוד לנצח. לא יראה השחת: פי יראה חכמים ימותו. יחד פסיל
 ובער יאבדו. ועזבו לאחרים חילם: קרפם בתימו לעולם. משגנתם
 לדור ודור. קראו בשמותם עלי אדמות: ואדם ביקר בל-ילין.
 נמשל פבהמות נדמו: זה דרפם פסל למו. ואחריהם פפיהם ירצו
 סלה: פצאן לשאול שתו. מות ירעם. וירדו כם ישרים לפקר.
 וצורם לבלות שאול מזבל לו: אף אלהים יפדה נפשי מיד שאול.
 פי יקחני סלה: אל תירא פי יעשיר איש. פי ירבה פבוד ביתו.
 פי לא במותו יקר הפל. לא ירד אחריו פבודו: פי נפשו פתייו
 יברך. ויודך פי תטיב לך: פבוא עד דור אבתיו. עד נצח לא
 יראו אור: אדם ביקר ולא יבין. נמשל פבהמות נדמו:

קדיש. תפלת ערבית. וצדיק אפה. וההשכבות.

בצתם מהאבלות אומרים

לא יבא עוד שמשך. וירחך לא יאסף. פי יי יהנה-לך לאור
 עולם. ושלמו ימי אבך: וכתוב פאיש אשר אמו תנחמו.
 פן אנכי אנהמכם. וכירו שלם תנחמו:

קדיש יהא שלמא רבא

תפילת שחרית בבית האבל

התפלה כמו בחול אין אומרים תהנות. מתחילים מן אפה קדוש בדה ע"ו במקום
 וקבא לציון. ואומרים מזמור מ"ט בדה רכ"ו במקום מזמור של יום.
 עלינו לשבח. צדיק אפה יי. השכבה. פלע המנות.

והאבלים אומרים קדיש יהא שלמא רבא

ولا يعطي الله كفارة عنه : وكريمة هي فدية نفوسهم فغلقت الى الدهر : حتى يحيا الى الابد فلا يرى القبر : بل يراه . الحكاء يموتون . كذلك الجاهل والبليد يهلكان ويتركان ثروتهما لآخرين : باطنهم ان ييوتهم الى الابد مساكنهم الى دور فدور . ينادون باسمائهم في الاراضي : والانسان في كرامة لا يبيت . يشبه البهائم التي تباد : هذا طريقهم اعتمادهم وخلفائهم يرتضون باقوالهم . سلاه : مثل الغنم للهاوية يساقون . الموت يرعاهم ويسودهم المستقيمون . غداةً وصورتهم تبلى . الهاوية مسكن لهم : انما الله يفدي نفسي من يد الهاوية لانه ياخذني . سلاه : لا تخش اذا استغنى انسان اذا زاد مجد بيته : لانه عند موته لا ياخذ الكل . لا ينزل وراه مجده : لانه في حياته يبارك نفسه . ويحمدونك اذا احسنت الى نفسك : تدخل الى جيل آياته . الذين لا يعاينون النور الى الابد : انسان في كرامة ولا يفهم يشبه البهائم التي تباد (او الخرس) (مز ٤٩).

قدش ثم صلاة المساء كالعادة « وتبرير القضاء . والاسترحام »

وفي انتهاء مدة ايام الحزن يقال

لا تغيب بعد شمسك . وقمرك لا ينقص لان الرب يكون لك نوراً ابدياً . وتكمل ايام نوحك (اش ٦٠ : ٢٠) . كانسان تعزيه امه هكذا اعزيكم انا وفي اورشليم تعزّون (اش ٦٦ : ١٣) .

قدش به سلاماً

صلاة الصبح في بيت الحزن

الصلاة كما في بقية الايام ولا تقال التضمرات ويبدأون من « وانت قدوس » في صحيفة ٢٦ بدل من « وياي الفادي » . وبقراؤن مزمو ٤٩ في صحيفة ٢٢٦ بدل مزمو اليوم . « ومن الواجب علينا . وبار انت يارب . والاسترحام . ويلع الموت » في صحيفة ٢٢٤ ثم يقول الحزاني قدش به سلاماً وما الخ .

סדר הברכות

ברכת המזון

אֲבָרְכָה אֶת יי בְּכֹל־עֵת תְּמִיד תְּהַלְתּוּ בְּפִי : סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע .
 אֶת הָאֱלֹהִים יְרֵא . וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר . כִּי זֶה כָּל־הָאָדָם :
 תְּהִלַּת יי יְדַבֵּר פִּי . וַיְבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאֲנַחְנוּ
 נְבָרְכֶךָ יְיָ . מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֶחֶן .
 אֲשֶׁר לִפְנֵי יי :

אם המסובים שלשה יאמר המברך נְבָרְכֶךָ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ :

והמסובים עונים . והוור המברך

בָּרוּךְ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ . וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל חֵינּוּ :

אם המסובים עשרה או יותר יאמר המברך נְבָרְכֶךָ אֵלֵהֵינוּ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ :

והמסובים עונים . והוור המברך

בָּרוּךְ אֵלֵהֵינוּ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ . וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל חֵינּוּ :

בכית האבל אין אומרים זמון ואם הם שלשה זכרים אומרים

נְבָרְכֶךָ מְנַחֵם אֲבָלִים : ועונים המסובים בָּרוּךְ מְנַחֵם אֲבָלִים שְׁאֲכַלְנוּ

מִשְּׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵינּוּ : וגם המברך הוורו

בָּרוּךְ הוּא . וּבְרֹבֶךָ שְׁמוֹ . וּבְרֹבֶךָ זְכָרוֹ לְעוֹלָמֵי עֶד :

הוור מתחיל מכאן

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֵלֵהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם . הַזְנוּנוּ וְלֹא מִמַּעַשֵׁינוּ . הַמְפָרְנֵסנוּ
 וְלֹא מִצַּדִּיקוֹתֵינוּ . הַמַּעֲדִיף טוֹבוֹ עֲלֵינוּ . הַזֵּן אוֹתָנוּ וְאֶת־הָעוֹלָם
 כָּלוֹ כְּטוֹבוֹ . בָּחֵן . בְּהַסֵּד . בְּרוּחַ . וּבְרַחֲמִים . נוֹתֵן לָהֶם לְכָל־בָּשָׂר .
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ . וְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ . וְאֵל יְהִסֵּר
 לָנוּ מְזוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי הוּא זֵן וּמְפָרְנֵם לְכָל . וְשִׁלְחָנוּ
 עֲרוּךְ לְכָל . וְהִתְקִין מִהֵנָּה וּמְזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו
 וּבְרוּב חֲסֵדָיו . בְּאֵמֹר . פוֹתַח אֶת־יָדֶךָ . וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רַצוֹן .
 בָּרוּךְ אַתָּה יי . הַזֵּן אֶת־הַכֹּל :

נוֹדָה לָךְ יי אֵלֵהֵינוּ . עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבְתַּנֵּנוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה

في البركات

٢٢٨

تقديم الشكر بعد تناول الطعام

ابارك الرب في كل حين . دائماً تسيحه في فيمي (مز ٣٤ : ٢) . فلنسمع ختام الامر كله اتق الله واحفظ وصاياه لان هذا هو الانسان كله (جا ١٢ : ١٣) . بتسيح الرب ينطق فيمي وليبارك كل بشر اسمه القدوس الى الدهر والابد (مز ١٤٥ : ٢١) . اما نحن فنبارك الرب من الآن والى الدهر . هلوليا (١١٥ : ١٨) . وقال لي هذه المائدة امام الرب (حز ٤١ : ٢٢) .

اذا كان الحاضرون ثلاثة يقول الذي يبارك لنبارك الذي اكلنا مما له

بجواب الحاضرون والذي يبارك معهم

مبارك الذي اكلنا مما له والذي نعيش بنجيره العظيم

اذا كان الحاضرون عشرة او اكثر يقول لنبارك الهنا الذي اكلنا مما له

بجواب الحاضرون والذي يبارك معهم

مبارك الهنا الذي اكلنا مما له والذي نعيش بنجيره العظيم .

في بيت الحزن اذا وجد ثلاثة ذكور يقولون

لنبارك الذي يعزي الحزاني — بجواب الحاضرون مع الذي يبارك . مبارك هو الذي

يعزي الحزاني . والذي اطعمنا من ماله والذي نعيش من خيره (لحد هنا) .

مبارك هو . ومبارك اسمه . ومبارك ذكره الى ابد الابد

يبتداء من هنا اذا كان الحاضرون اقل من ثلاثة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي يقيننا وليس من اجل اعمالنا . الذي

يعيلنا وليس من اجل مبراتنا . والذي يمنحنا خيره بكثرة . الذي يقيننا والعالم كله بنجيره .

بنعمة وفضل وكثرة ورحمة . الذي يعطي خبزاً لكل البشر لان الابد رحمته . الذي

لم يقصنا خيره العظيم دائماً . ولن يقصنا قوت دائماً الى الدهر والابد . لانه هو الذي

يقيم ويعيل الكل . ومائدته ممدودة لكل . ورتب معيشة وقوتاً لكافة مخلوقاته التي

خلقها برحمته وبكثرة افضاله كما قيل « تفتح يدك وتشبع كل حي رضى » (مز ١٤٥ : ١٦)

مبارك انت يا رب الذي يقيم الكل .

نشكرك يا رب الهنا . لانك اورثت آباتنا ارضاً شهبة جيدة وواسعة .

(הנשים לא תאמרנה בְּרִית) ותורה . חיים ומזון . על שהוצאתנו מארץ מצרים . ופדיתנו מפית עבדים ; (הנשים לא תאמרנה ועל בְּרִיתךָ שְׁחַתַּמְתָּ בְּבִשְׁרֵינוּ) . ועל תורתך שלמדדתנו . ועל חֲפוֹ רִצּוֹנְךָ שְׁהוֹדַעְתָּנוּ . ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים ובימי וכו' כדף ס"ד

ועל הכל יי אלהינו אָנוּ מוֹדִים לָךְ . ומְבָרְכִים אֶת־שִׁמְךָ . כְּאָמור . וְאֶכְלֶתָּ וְשָׁבַעְתָּ . וּבִרְכַתְּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ . על הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ : כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . על הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן :

רחם יי אלהינו עלינו . ועל ישראל עַמְּךָ . ועל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ . ועל הר ציון מִשְׁפַּן כְּבוֹדְךָ . ועל הַפִּיט הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו . אָבִינוּ . רַעֲנוּ . זִוְגְנוּ . פִּרְנָסְנוּ . פִּלְקָלְנוּ . הִרְוִיחְנוּ . הִרְחַלְנוּ מִהֲרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ . וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . לַיְדֵי מַתָּנוֹת בָּשָׂר וָדָם . וְלֹא לַיְדֵי הַלְּאָאָתָם . שְׁמַתְנָתָם מַעֲטָה וְחִרְפָּתָם מְרַפָּה . אֵלֶּא לְיָדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְהִבָּה . הַעֲשִׂיָה וְהַפְּתוּחָה . שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה . וְלֹא נִבְלָם לְעוֹלָם הַבָּא . וּמְלָכוֹת בֵּית הַדָּר מְשִׁיחֶךָ . תַּחֲזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ . בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

כבית האבל אומרים

נחם יי אלהינו אֶת־אֲבְלֵי צִיּוֹן . וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם . וְאֶת־הָאֲבָלִים הַמֵּתֵאֲבָלִים בְּאֶבֶל הַזֶּה . נַחֲמֵם מְאֹבְלָם . וְשִׁמְחֵם מִיּוֹגָם . כְּאָמור . כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ . כֵּן אֲנִכִי אֲנַחֲמֵכֶם . וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ . כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . מִנַּחֵם אֲבָלִים . וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן : כְּחֵינּוּ תִכְנֶה עִיר צִיּוֹן . וְתִכּוֹן הָעִבּוֹדָה בִּירוּשָׁלַם : כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . הָאֵל אָבִינוּ . מְלַפְנּוּ . אֲדִירָנוּ . גְּאֻלְנוּ . קְדוּשָׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב . הַמְּלֶכֶךְ הַחַי . הַטּוֹב וְהַמְּטִיב . אֵל אֲמֵת . שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק . לֹוֹקֵחַ נַפְשׁוֹת שְׁלִישׁ בְּעוֹלָמוּ . לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנוּ . וְאֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְעִבְדָּיו : וְעַל־הַכּל אָנוּ חַיִּבִים לְהוֹדוֹת לוֹ . וּלְבָרְכוּ . גְּדַר כְּרִצּוֹת הוּא יְגַדֵּר אֶת־הַפְּרָצָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ . וּמֵעַל עִמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל . בְּרַחֲמִים : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו . הוּא בְּרַחֲמָיו . יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ . וְעַל כָּל־עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל . וְאָמְרוּ אָמֵן : עַד כֵּאן

(النساء لا يقطن — عهداً) وشريعة . حياةً وقوتاً . ولانك اخرجتنا من ارض مصر . وفديتنا من بيت العبودية . ونشكرك لاجل (النساء لا يقطن — عهدك الذي ختمته في جسدنا) — . وفرائض مشيئتك التي عرفتنا اياها . ولاجل الحياة والقوت الذي هبتنا وتعلمنا به .

في عيد الخانوقة والنور يقولون « نشكرك ايضاً على المعجزات وفي ايام » في صحيفة ٦٤

وعلى كل هذه نشكرك يا رب الهنا وبارك اسمك كما قيل « فتى اكلت وشبعت . فبارك الرب الهك لاجل الارض الحيدة التي اعطاك اياها (ت ٨ : ١٠) . مبارك انت يا رب لاجل الارض ولاجل القوت .

ارحمنا يا رب الهنا وارحم شعبك اسرائيل ومدينتك اورشليم وجبل صهيون مسكن جلالك . والبيت العظيم والمقدس الذي دعي اسمك عليه . ابانا . راعينا . قتنا . علنا اطعمنا . وسع علينا . وارحمنا عاجلاً من كل ضيقاتنا . ولا تجعلنا يا رب الهنا ان نحتاج لعطايا البشر ولا الى الاستدانة منهم فان عطيتهم قليلة ومعيرتهم كبيرة ماعدا يدك الملاى والرحمة الغنية والمفتوحة حتى لا ننجس في هذا العالم . ولا نستحي في العالم الآتي . وارجع مملكة داود مسبحك الى مجدها الاول عاجلاً في ايامنا .

في بيت الحزن يقال

عزّ يا رب الهنا . حزاني صهيون . وحزاني اورشليم . والحزاني الحادين في هذا الحزن . عزّهم في حزنهم وافرحهم في غمهم كما قيل « كانسان تعزبه امه هكذا اعزّيك انا . وفي اورشليم تعزون (اش ٦٦ : ١٣) . مبارك انت يا رب المعزي الحزاني . والباني اورشليم عاجلاً في ايامنا آمين . ايت مدينة صهيون تبنى في مدة حياتنا وتقام الخدمة (الالهية) في اورشليم ثانية . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الاله . ابانا ملكنا قديرنا منجينا قدوسنا قدوس يعقوب . الملك الحي الصالح والحسن الاله الحق . الحاكم بالعدل الذي يأخذ الارواح ويتسلط في عالمه ويعمل حسب مشيئته . ونحن شعبه وعبيده . وعلى كل هذا يجب علينا ان نشكره وباركه . الذي يبني جداراً في الثغر هو يبني جداراً في هذا الثغر لنا ولشعبه اسرائيل برحمة . الذي يصنع سلاماً في الاعالي . هو بحسب مراحمه يصنع سلاماً لنا ولشعبه اسرائيل آمين .

בשבת אומרים

רצה והתליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי. השפת הגדול והקדוש הזה. פי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. השפת בו ונניח בו באהבה כמצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו והראנו בנחמת ציון במקרה בימינו. פי אפה הוא בעל הנחמות. ואף על פי שאכלנו ושתינו. חרפן ביתך הגדול והקדוש לא שכתנו. אל תשפחנו לנצח ואל תזנחנו לעד. פי אל מלך גדול וקדוש אפה : עד. כאן

בראש חדש וביום טוב ובחול המועד אומרים כאן אלהינו - יעלה גרף ס"ג

פרוץ אפה יי. בונה ברחמי ירושלים. אמן :

בתינו ובתי כל קהל בית ישראל תבנה עיר ציון ברנה. ותפון עבודת הקדש בירושלים. וארמון על משפטו ישוב בקרוב כבראשונה פרוץ אפה יי. אלהינו מלך העולם. לעד האל אבינו. מלפנו. אדירנו. בוראנו. גאלנו. קדושנו קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל יום יום הוא המטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גמלנו לעד חן והסוד ורחמים. ורח ויהצלה וכל טוב :

- : הרהמן הוא ושתבח על פסא כבודו
- : הרהמן הוא ושתבח בשמים ובארץ
- : הרהמן הוא ושתבח פנו לדור הדורים
- : הרהמן הוא קרן לעמו ירים
- : הרהמן הוא ותפאר פנו לנצח נצחים
- : הרהמן הוא ופרנסנו בכבוד ולא בזוי. בהתר ולא באסור.
- : בנחת ולא בצער ברוח ולא בצמצום
- : הרהמן הוא ותן שלום בינינו
- : הרהמן הוא ושלח ברכה ורחה והצלחה בכל מעשה ידינו
- : הרהמן הוא וצליח את דרכינו
- : הרהמן הוא ושבר עול הגלות מהרה מעל צנאנו
- : הרהמן הוא ויליכנו מהרה קוממיות לארצנו

في يوم السبت يقولون

ارضَ وقونا يا رب الهنا . بوصاياك وبوصية اليوم السابع . السبت العظيم والمقدس هذا . لانه يوم عظيم ومقدس هو امامك نبطل ونستريح فيه حسب فرائض رادتك . لا يكون ضيق وحزن في ايام راحتنا . وارنا تعزية صهيون عاجلا في ايامنا . لانك انت هو رب التعازي . ومع انتا اكلنا وشربنا فاتنا لم ننسَ خراب بيتك العظيم والمقدس لا تنسنا الى الابد ولا تتركهنا الى الدهر . لانك انت اله وملك عظيم ومقدس .

في راس الشهر يقولون « الهنا واله آباؤنا » في صهيئة ٦٣

مبارك انت يا رب الذي يبني اورشليم برحمته آمين .

لتبنَ مدينة صهيون بهتافٍ بحياتنا وحياة كل جماعة اسرائيل . لترتب الخدمة المقدسة في اورشليم . وليقم كرسي القضاء قريباً كما في السابق .

مبارك انت يا رب الهنا . ملك العالم الاله السرمدي . ابونا ملكنا قديرنا . خالقنا قدوسنا قدوس يعقوب . واعي اسرائيل الملك الصالح والمحسن للجميع الذي قد احسن الينا وهو محسن الينا وسيحسن الينا في كل يوم وهو قد كافأنا ويكافئنا وسيكافئنا الى الابد نعمة وفضلاً ورحمةً وسعةً وخلصاً وكل خير .

- الرحمن هو يسبح على كرسي مجده .
- » يسبح في السماء والارض .
- » يسبح بنا في كل الاجيال .
- » يرفع قرناً لشعبه .
- » يتمجد بنا الى ابد الابدن .
- » يميلنا بشرف وليس باحتقار . بالحلل وليس بالحرام . براحة وليس بعذاب . بسعة وليس بالكفاف .
- » يمنح السلام بيننا .
- » يمنح البركة والنجاح في كل اعمال ابدينا .
- » ينجح طرقنا .
- » يكسر نير الجلاء عن عنقنا عاجلاً .
- » يذهب بنا الى ارضنا قياماً .

- الرحمن يشفينا شفاءً تاماً . شفاء النفس وشفاء الجسد .
- » يفتح لنا يده الواسعة .
- » يبارك كل واحد منا باسمه العظيم . كما بارك اياهنا ابراهيم واسحق ويعقوب في كل شي ولكل سعادة . هكذا ليباركنا معاً بركةً تامة . وتكن ارادته تعالى هكذا وتقول آمين .
- » يبسط علينا خيمة السلام .
- » يفرس في قلوبنا شريعته ومحبه لكي لا نخطيء
- » يتم مقاصد قلوبنا للخير .
- » (في السبت) يورثنا علماً كله خير وراحة لحياة ابدية .
- » (راس الشهر) يجدد لنا هذا الشهر بالخير والبركة .
- » (في الثلاثة اعياد) يوصلنا لمواسم واعياد اخرى التي تأتي لسلام
- » يؤهلنا ان نجلس في مظلة لويثان .

الضيف يقول

الرحمن يبارك هذه المائدة التي اكلنا منها . ويجعل فيها كل ملذات العالم . وتكن كائنة ابراهيم ابينا التي كان يأكل منها كل جائع ويشرب منها كل ظمآن . ولا ينقص منه الخير الى ابد الابدين آمين .

الرحمن يبارك صاحب هذا البيت وصاحب هذه المائدة هو وبنيه وامراته وكل ماله بينين لايموتون واموال لا تفتي . بارك يا رب ماله وارض بعمل يديه (لتكن امواله ناجحة وقرية من المدينة) . ولا تصادفه خطيئة او افكارهم من الآن والى الابد . ليكن مسروراً وفرحاً طول الزمان بغني واموال وشرف الى الدهر . لا ينجبل في هذا العالم ولا يستحي في العالم الآتي . آمين لتكن ارادته تعالى هكذا (لحد منا) .

الرحمن يحمينا ويؤهلنا ويقرربنا لايام المسيح ولبناء بيت المقدس ثانية ولحياة العالم الآتي . (في السبت وايام الاعياد — برج) مكثر الخلاص للملكه والصابغ رحمة لمسيحه لداود ونسله الى الابد (مز ١٨ : ٥١) . الاشبال احتاجت وجاعت واما طالبو الرب فلا يعوزهم شيء من الخير (٣٤ : ١١) . ايضاً كنت فتى وقد شخت ولم ار صديقاً تخلى عنه ولا ذرية له تلتمس خبزاً . اليوم كله يترأف ويقرض ونسله للبركة (٣٧ : ٢٤-٢٦) .

מה שֶׁאֵבְלָנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה . וּמֵה שֶׁשָּׂתִינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה . וּמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבִרְכָה : כְּדִכְתִּיב . וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם . וַיֵּאכְלוּ וַיִּזְתִּירוּ כֶּדֶר יְיָ : כְּרוּכִים אַתֶּם לֵי . עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : כְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּיו . וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ : יְיָ עֵז לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן . יְיָ יִכְרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה . וְנִפְשׁ יַעֲבֹד מִלֵּא טוֹב : הוֹדוּ לֵי יְיָ כִּי טוֹב . כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד יְיָ : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו . הוּא בְּרַחֲמָיו . יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ . וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואם המסובים שלשה מברך על הכוס ואומר

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא . וּבִשָּׁח יְיָ אֶקְרָא :

סִבְרֵי מָרְגָן . כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

ברכה אחרונה על היין

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם . עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן . וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּר טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לָאֵבֶתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרִיהָ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ : רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדְךָ . וְעַל מִזְבְּחֶךָ . וְעַל הַיְכָלְךָ . וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקִּדְשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ . וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ . וְשִׂמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ . וּנְבָרְכֶךָ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ . (בשבת) וְנַחֲמֵנוּ בַּיּוֹם הַשֶּׁפֶת הַזֶּה . (בראש חדש) וְנִכְרְנוּ לְטוֹבָהּ כַּיּוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה . כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל . כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ . עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן :

ברכות הנהנין

האוכל והרואה והנהנה מדבר חדש מברך

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם . שֶׁהֵחִינוּ . וְקִנְּנוּ . וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

האוכל פת מאחת מחמשת המינים חטה שעורה. כוסמת. שבולת. שועל. ושיפון. מברך
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם . הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ :

ليكن ما اكلنا شعباً . وما شربنا شفاةً . وما اهبنا بركة كما هو مكتوب « فجعل امامهم فأكلوا وفضل منهم حسب قول الرب » (مل ٢ : ٤٤) . مباركون اتم لله صانع السموات والارض . مبارك الرجل الذي يتكل على الله ويكون على الرب اتكاله . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (مز ٢٩ : ١١) . لانه اشبع نفساً مشبهة وملاء نفساً جائعة خيراً (١٠٩ : ٩) . احمداوا الرب لانه صالح لان الابد رحمته (١٣٦ : ١) . الذي يصنع سلاماً في اعلى سمواته هو بمراحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

اذا كان الحاضرون ثلاثة يملأ كاس نند وبقول

ارفع كاس الخلاص وانادي باسم الرب .

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الخالق ثمر الكرم

بركة بعد شرب النبيذ

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . لاجل الكرم . ولاجل ثمر الكرم . ولاجل ثمر الحقل . ولاجل الارض الشهية الجيدة والواسعة التي اردت فاورتها لشعبك اسرائيل لياكل من ثمرها وليشبع من خيرها . ارحمنا يا رب الهنا وارحم شعبك اسرائيل واورشليم مدينتك . وصهيون مسكن مجدك ومذبحك وهيكلك . وابن اورشليم المدينة المقدسة عاجلاً في ايماننا . واصعدنا اليها عاجلاً وافرحنا بها فتشبع من خيرها . وباركك من اجلها بقداسة وطهارة . (في يوم السبت — ارض وقونا في يوم الراحة هذا — في راس الشهر . واذكرنا للخير في يوم راس الشهر هذا) . لانك انت صالح ومحسن للسك . مبارك انت يا رب من اجل الارض وثمر الكرم .

بركات متنوعة لاجل النعم

كل من ياكل او ينظر شيئاً جديداً يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي احيانا وادنا واوصلنا الى هذا الوقت .

من ياكل خبزاً من اي نوع من انواع الحبوب الخمسة الآتية القمح الشعير الكرسنة الذرة الشوفان يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . المخرج خبزاً من الارض .

האוכל תבשיל מאלו המינים מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מיני מזונות :

ולבסוף מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. על המחיה ועל הפלפלה ועל
תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה ושצית והנחלת
לאבותינו לאכול מפריה ולשפוע מטובה : רחם יי אלהינו עלינו
ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משפן כבודך.
ועל מזבחך. ועל היקדך. ובגדה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
והעלינו לתוכה. ושמחנו בכנינה. (בשבת) ונחמנו ביום השבת הזה.
(בראש חודש) ונזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה. (בפסח) חג המצות
- חג השבועות - חג הסופות - שמיני חג עצרת הזה. ביום מקרא קדש
הזה. פי אתה טוב ומטיב לפל ברוך אתה יי. על הארץ ועל
המחיה ועל הפלפלה :

האוכל דברים שאין גדוליהם מן הארץ והשותה מים ושאר משקין חוץ מן היין מברך
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שהפל נהיה בדברו :

ולבסוף מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא נפשות רבות. וחסרונן על
כל מה שפראת לחיות בהם נפש כל חי. ברוך חי העולמים :

האוכל דברים שגדוליהם מן הארץ מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא פרי האדמה :

האוכל פרות האילן והמינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא פרי העץ :

ולבסוף מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. על העץ ועל פרי העץ ועל
תנובת השדה וכי כמו ברכת האוכל תבשיל. וחותר בברכה זאת ברוך
אתה יי על הארץ ועל הפרות :

על ריח הפרות מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הנותן ריח טוב בפרות :

من يأكل طبيخاً من اي نوع من الخمسة انواع المذكورة يقول
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق انواع الاطعمة

بعد الاكل يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم من اجل الطعام . ومن اجل القوت . ومن
اجل ثمر الحقل . ومن اجل الارض الشهية الحيدة والواسعة التي اردت فاورثتها لابائنا
ارحمنا يا رب الهنا وارحم شعبك اسرائيل واورشليم مدينتك . وجبل صهيون مسكن
مجدك . وابن اورشليم المدينة المقدسة عاجلاً في ايامنا . واصعدنا اليها وفرحنا بيننا .
(في يوم السبت) وعزنا في يوم السبت هذا . (في راس الشهر) واذكرنا للخير في يوم
راس الشهر هذا . (في يوم العيد) في يوم عيد الفطير — عيد الاسابيع — عيد المظال
عيد الاعتكاف — في يوم المحفل المقدس هذا . لانك انت صالح ومحسن للجميع .
مبارك انت يا رب من اجل الارض والطعام والقوت .

قبل تناول اي شيء لا ينمو في الارض وقبل شرب اي مشروب ما خلا النبيذ يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي بامره تكون كل شيء

وبعد ذلك يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق نفوساً عديدة وحاجتها . ومن اجل كل
ما خلق لاجل احياء نفس كل حي . مبارك الحي المرمدي .

قبل تناول كل شيء ينمو في الارض

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الارض

قبل تناول فاكهة الاشجار

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق فاكهة الاشجار

وبعد ذلك يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم من اجل الشجر وفاكهة الشجر ومن اجل ثمر الحقل
(الخ كما في بركة الاطعمة ولكنه يجتمها قائلًا) مبارك انت يا رب من اجل الارض والفاكهة

لاجل رائحة الفاكهة يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المعطي رائحة زكية للفاكهة

על ריח מין העיץ מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . פּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׁמִים :

על ריח עשב מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . פּוֹרֵא עֲשָׂבֵי בְשָׁמִים :

על כל מיני בושם מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . פּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׁמִים :

על שמן בשמים מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . פּוֹרֵא שְׁמֵן עֶרֶב :

הרואה בימי ניסן אילנות כשמוציאים פרחים מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . שְׁלֵא הֶסֶר בְּעוֹלָמוֹ פְּלוֹם .

וּבְרָא בּוֹ בְרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבוֹת וְנָאוֹת פְּדֵי לַיהוֹנוֹת

בְּהֵן בְּנֵי אָדָם :

הרואה בתי כנסיות בישובן מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . מַצִּיב גְּבוּל אֶלְמָנָה :

הרואה בתי כנסיות בהרבן ועל שמועות רעות מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . הִיָּן הָאֲמֶת :

הרואה מקום שנעשה בו נסים לאבורהינו מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . שְׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְתָּינוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה

הרואה הקשת מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . זוֹכֵר הַבְּרִית נְאֻמָּן בְּבְרִיתוֹ .

וּכְיִם בְּמֵאֲמָרוֹ :

הרואה מלכי אומות העולם מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . שְׁנַתַּן מִמְּבוֹדוֹ לְכָשֶׁר וְדָם :

הרואה מלכי ישראל מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . שְׁחָלַק מִמְּבוֹדוֹ לִירְאָיו :

הרואה חכמי אומות העולם מברך

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם . שְׁנַתַּן מִמְּחֻמָּתוֹ לְכָשֶׁר וְדָם :

لاجل رائحة الشجر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اشجاراً عطرية

لاجل رائحة الاعشاب

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اعشاباً عطرية

لاجل اي نوع عطر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق انواع العطر

لاجل زيت عطر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق زيتاً عطرياً

عند رؤية الاشجار مزهرة في شهر نيسان

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي لم ينقص في عالمه شيئاً وخلق فيه مخلوقات
حسنة . واشجاراً حسنة ومناسبة لكي ينفع بها البشر .

عند رؤية كنائس مبنية

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي يقيم حدود الارملة (اووشليم)

عند رؤية كنائس خربة او سماع اخبار مكدره

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الديان العادل

عند رؤية مكان وقت فيه معجزات لا بائنا

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي صنع معجزات لا بائنا في هذا المكان

عند رؤية قوس قزح

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذاكر العهد والامين بهمه والثابت في قوله

عند مشاهدة ملوك الامم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي وهب من مجده للبشر

عند مشاهدة ملوك بني اسرائيل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قسم من مجده لحائفيه

عند مشاهدة علماء الامم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي وهب من حكيمته للبشر

הרואה חכמי ישראל מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. שְׁחַלַק מִחֻכְמָתוֹ לִיבְאֵיו :

הרואה את חברו לאחר לי יום מברך שהחיינו ואם לאחר י"ב חדשים מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. מְחַיֶה הַמֵּתִים :

הרואה חולי שנתרפא מחליו מברך

בְּרִוּךְ בַּחֲמָנָא דִּיהִבְךָ לָן . וְלֹא יִהְיֶה לְעַפְרָא :

הרואה בעל מום מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. מְשַׁנֶּה אֶת הַבְּרִיּוֹת :

הרואה בריות טובות ואילנות טובות מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. שְׂפָכָה לוֹ בְּעוֹלָמוֹ .

על הזקים וברקים מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. שְׂפֹחוּ וּגְבוּרָתוֹ מִלֵּא עוֹלָם :

הרואה את הים הגדול מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. שְׁעָשָׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל :

הריאה הרים וגבעות גדולים מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

על הגשמים ועל בשורות טובות מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. הַטּוֹב וְהַמְּטִיב :

הקובע מזוזה מברך

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְצִוָּנוּ

לְקַבֵּעַ מְזוּזָה : (לאחרים מברך על קביעת מְזוּזָה) :

—<=>—

ברכת הגומל

ארבעה הם שצריכים להודות . יורדי הים . והולכי מדברות . והיוצא מבית האסורים . ומי שחלה ונתרפא . ומברכים אחר הברכה האחרונה על קריאת התורה או לפני פתח הדיכל .

בְּרִוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם . הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת .

שְׁנַמְלֵנִי כָּל-טוֹב :

عند رؤية علماء بني اسرائيل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قسم من حكمته لحائفيه

عند رؤية صديق بعد ٣٠ يوماً يقول بركة « الذي احيانا » وهي الاولى من هذه البركات اذا رآه بعد سنة يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي يحيي الاموات

عند رؤية مريض بعد الشفاء

مبارك الرحمن الذي وهبك لنا ولم يهبك للتراب

عند رؤية شخص ذي عاهة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي يغير المخلوقات

عند رؤية مخلوقات واشجار حسنة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي عنده مثل هذه في عالمه

عند رؤية البرق وسماع الرعود

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قوته وجبروته مائتا العالم

عند رؤية الاوقيانوس

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي خلق الاوقيانوس

عند رؤية الجبال الشاهقة والتلال العالية

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الصانع اعمال الحليقة منذ الابتداء

لاجل الامطار والابخار السارة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الحسن والحسن

عند وضع الموزة على الباب

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا ان نضع الموزة

(واذا كان يرضها لاجل الاخرين : — واوصانا بوضع الموزة)

صلاة شكر

تقال علناً بعد قراءة السفر او امام الهيكل في اربعة احوال خصوصية بعد العودة من سفر في البحر او من سفر مخاطر في البر وبعد الخروج من السجن وبعد الشفاء من مرض
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المسكافى الغير المستحقين بالخيرات لانك كافاتني بكل خير

ועונין לו אמין

הָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָךְ כָּל-טוֹב. וְהַזֵּן. וְהַסֵּד. וְהַמְלִיחַ. יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמֵם
עַל כָּל-פְּרֻכָּה וְתַהֲלֵהָ. הוּא בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרֶךָ. וַיִּגְמְלֶךָ לְעַד
כָּל-טוֹב נִצַּח סֵלָה :

האשה אחר לידתה מברכת ברכת הגומל נגד פתח הדיכל ואומרת מזי קב"ח בדה קצ"ו

ברכת החמה

תקופת החמה תהיה כל כ"ה שנים. והיתה לשעבר יום ד' ה' ניסן שנת תרנ"ו. ותהיה
בתקופת ניסן שנת תרפ"ה. ואומרים ברכת החמה בעת הניץ.

כִּי שָׁמַשׁ וּמַגֵּן יְיָ אֱלֹהִים. חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יְיָ. לֹא יִמְנַע טוֹב
לְדֹלְכִים בְּתַמִּים :

* יִרְאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ. וְלִפְנֵי יְרַח הַיָּרֵחַ הַיָּרֵחַ :

* דוֹדֵינוּ לָךְ אֱלֹהִים. הוֹדִינוּ וְקָרֹב שְׁמֶךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
* וְזָרְחָה לְכֶם יְרֵאֵי שָׁמַי. שְׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא בְּכַנְפֶיהָ. וַיִּצְאֲתֶם
וּפְשָׁתֶם בְּעֵגְלֵי מִרְבֵּק :

* הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ. וְרֵאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ :

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהָ בְּמִרוֹמִים : הַלְלוּהָ כָּל
מַלְאָכָיו. הַלְלוּהָ כָּל צְבָאָיו : הַלְלוּהָ שְׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהָ

כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם :
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צְנִיד וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֶם לְעַד לְעוֹלָם.

חֲקִדְנָתָן וְלֹא יַעֲכוֹר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם. עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

ואומרים אל אָדוֹן עַד וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ בְּדָף קט"ו. מזמור י"ט בְּדָף מ"ג.

ומזמור קכ"א בְּדָף מ"ה

תָּנוּ רַבָּנַן הַרוֹאֵה חֲמָה בְּתַקּוּפָתָהּ אוֹמֵר בְּרוּךְ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
וְאֵימַת הוּי אָמַר אֲבִי כָּל שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִין שָׁנִין וְבַחֲדָר מַחֲזוֹר
וְנִפְלְאָה תַקּוּפַת נִיסָן בְּשַׁבָּתָאֵי בְּאוֹרְפֵא דְתַלְתָּ גָּהִי אַרְבַּע :

بجواره القارىء

الرب الذي كافأك بكل خير ونعمة وفضل وشفقة . ليتبارك ويتعالى على كل بركة وشكران . بمراحمه الجزيلة يحرسك ويمنحك كل خير الى الابد . سلامه .

كل امرأة بعد قيامها من الولادة تقول بركة الشكر السابقة امام الهيكل ثم المزمور ١٢٨ في صحيفة ١٤٦

بركة الشمس

للشمس تفوقه مدتها ٢٨ سنة وقد كانت يوم الاربعاء في ٥ نيسان سنة ٥٦٥٧ وستكون في تفوقه نيسان سنة ٥٦٨٥ (راجع قواعد التقويم في آخر الكتاب).

لان الرب الله شمس ومجن . الرب يعطي رحمةً ومجداً . لا يمنع خيراً عن السالكين بالكمال (مز ٨٤ : ١٢) .

يخشونك ما دامت الشمس وقدم القمر الى دورٍ فدور (مز ٧٢ : ٥) .

ولكم ايها المتقون اسمي تشرق شمس البر والشفاء في اجنحتها فتخرجون وتنشأون كعجول الصيرة (ملا ٣ : ٢٠) .

اخبرت السموات بعدله ورأى جميع الشعوب مجده (مز ٩٧ : ٦) .

هللوا يا . سبحوا الرب من السموات سبحوه في الاعالي : سبحوه يا جميع ملائكته سبحوه يا كل جنوده : سبحيه يا ايها الشمس والقمر . سبحيه يا جميع كواكب النور : سبحيه يا سماء السموات ويا ايها المياه التي فوق السموات : لتسبح اسم الرب لانه امر خلقت : وثبتها الى الدهر والابد . وضع لها حداً فلن تتعداه (مز ١٤٨ : ١ - ٦) .

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الصانع اعمال الخليفة في الابتداء

ويقولون « ايها الاله لناية المقدسة » في صحيفة ١١٦ ثم زمور ١٩ في صحيفة ٤٣

وزمور ١٢١ في صحيفة ٤٥

علموا السادة كل من يرى الشمس في دورها ينبغي ان يقول « مبارك الصانع اعمال الخليفة في الابتداء ومتى يكون ذلك قال ابيه كل ثمانية وعشرين سنة يعود المحزور وقع تقوية نيسان في برج زحل صباح الاربعاء .

רבי חנניה בן עקשניא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות. שנאמר. יי קפיץ
 למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר :

ואומרים קדיש על ישראל ואחר כך אומרים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו כמו שהחייטנו וקיימתנו
 והגעיתנו לזמן הזה לברך ברכה זו פן תחיינו ותקיימנו ותזכרנו
 לברכה בתקופות אחרות הבאות עלינו לשלום. שומחים בבנין עירך.
 וששים בעבודתך. ותזכרנו לראות פני משיחך. ותקיים בנו מקרא
 שכתוב על ידי נביאך פאמור. והיה אור הלבנה פאור החמה.
 ואור החמה יהיה שבועתים פאור שבועת הנמים ביום חבוש יי את
 שבר עמו. ומחץ מפתו ירפא במהרה בימינו. אמן סלה :

ספירת העומר

מתחילים בספירת העומר מליל שני של פסח עד הלילה אשר קודם חג השבועות.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו.
 וצונו על ספירת העומר :

ואחר הספירה אומרים

הרחמן יחזיר עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו :

ואומרים מזמור למנצח בנגינות בדרג מ"ב. וקדיש יהא שלמא

ניסן

- טז היום יום אֶחָד לְעוֹמֵר :
- יז היום שְׁנַי יָמִים לְעוֹמֵר :
- יח היום שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר :
- יט היום אַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר :
- כ היום חֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר :
- כא היום שֵׁשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר :
- כב היום שִׁבְעָה יָמִים לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד :
- כג היום שְׁמוֹנָה יָמִים לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וְיוֹם אֶחָד :
- כד היום תְּשָׁעָה יָמִים לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וְשְׁנַי יָמִים :

قال ربي حنايا بن عقاشيا قد اراد المقدس والمبارك ان يبرر بني اسرائيل . لذلك قد اكثر لهم الشرائع والوصايا كما قيل « الرب قد سر من اجل بره يعظم الشريعة ويكرمها » (اش ٤٢ : ٢١) .

يقولون قديش دربنا

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . كما انك احببتنا وايدتنا واوصلتنا لهذا الوقت لتقول هذه البركة . ان تحيينا وتؤيدنا وتؤهلنا ان قولها في فصولٍ اخر الآتية بسلامة وان نكون فرحين ببناء مدينتك ومسرورين بعبادتك وتؤهلنا ان نرى وجهه مسيحك وتمم فينا الآية المكتوبة على يد نبيك كما قيل « ويكون نور القمر كنور الشمس ونور الشمس يكون سبعة اضعاف كنور سبعة ايام في يوم يجبر الرب كسر شعبه ويشفي رض ضربه (اش ٣٠ : ٢٦) . عاجلاً في ايامنا آمين . سلاه .

في عد العومر (الفومر)

يبتداء عد العومر من الليلة الثانية من عيد الفصح الى الليلة التي قبل عيد الاسابيع مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بعد العومر

وبعد المد يقولون

ليرد الرحمن خدمة بيت المقدس الى مكانها عاجلاً في ايامنا

نيسان ويقولون مزمور « لمام المغنين » في صحيفة ٤٢ . وقديش يه شلاما

- : ١٦ اليوم واحد في العومر
- : ١٧ اليوم اثنان في العومر
- : ١٨ اليوم ثلاثة في العومر
- : ١٩ اليوم اربعة في العومر
- : ٢٠ اليوم خمسة في العومر
- : ٢١ اليوم ستة في العومر
- : ٢٢ اليوم سبعة في العومر اي اسبوع واحد
- : ٢٣ اليوم ثمانية في العومر اي اسبوع ويوم واحد
- : ٢٤ اليوم تسعة في العومر اي اسبوع ويومين

ניסן

- כה היום עֲשָׂרָה יָמִים לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד. וְשֵׁלֶשֶׁה יָמִים :
- כו היום אֶחָד עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד. וְאַרְבָּעָה יָמִים :
- כז היום שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד. וְחֲמִשָּׁה יָמִים :
- כח היום שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד. וְשֵׁשֶׁה יָמִים :
- כט היום אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת :
- ל היום חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְיוֹם אֶחָד :
- א' היום שֵׁשֶׁה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְשְׁנֵי יָמִים :
- ב היום שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְשֵׁלֶשֶׁה יָמִים :
- ג היום שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְאַרְבָּעָה יָמִים :
- ד היום תְּשַׁעָה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְחֲמִשָּׁה יָמִים :
- ה היום עֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְשֵׁשֶׁה יָמִים :
- ו היום אֶחָד וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת :
- ז היום שְׁנַיִם וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְיוֹם אֶחָד
- ח היום שְׁלֹשָׁה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְשְׁנֵי יָמִים :
- ט היום אַרְבָּעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְשֵׁלֶשֶׁה יָמִים :
- י היום חֲמִשָּׁה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְאַרְבָּעָה יָמִים :
- יא היום שֵׁשֶׁה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְחֲמִשָּׁה יָמִים :
- יב היום שִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְשֵׁשֶׁה יָמִים :
- יג היום שְׁמוֹנֶה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת :
- יד היום תְּשַׁעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וְיוֹם אֶחָד :
- טו היום שְׁלֹשִׁים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וְשְׁנֵי יָמִים :
- טז היום אֶחָד וְשֵׁלֶשִׁים יוֹם לְעוֹמֵר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וְשֵׁלֶשֶׁה יָמִים :

يسان

- : ٢٥ اليوم عشرة في العومر اي اسبوع وثلاثة ايام
- : ٢٦ اليوم احد عشر في العومر اي اسبوع واربعة ايام
- : ٢٧ اليوم اثنا عشر في العومر اي اسبوع وخمسة ايام
- : ٢٨ اليوم ثلاثة عشر في العومر اي اسبوع وستة ايام
- : ٢٩ اليوم اربعة عشر في العومر اي اسبوعان
- : ٣٠ اليوم خمسة عشر في العومر اي اسبوعان ويوم واحد

ايار

- : ١ اليوم ستة عشر في العومر اي اسبوعان ويومين
- : ٢ اليوم سبعة عشر في العومر اي اسبوعان وثلاثة ايام
- : ٣ اليوم ثمانية عشر في العومر اي اسبوعان واربعة ايام
- : ٤ اليوم تسعة عشر في العومر اي اسبوعان وخمسة ايام
- : ٥ اليوم عشرون في العومر اي اسبوعان وستة ايام
- : ٦ اليوم واحد وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع
- : ٧ اليوم اثنان وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع ويوم واحد
- : ٨ اليوم ثلاثة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع ويومين
- : ٩ اليوم اربعة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع وثلاثة ايام
- : ١٠ اليوم خمسة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع واربعة ايام
- : ١١ اليوم ستة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع وخمسة ايام
- : ١٢ اليوم سبعة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع وستة ايام
- : ١٣ اليوم ثمانية وعشرون في العومر اي اربعة اسابيع
- : ١٤ اليوم تسعة وعشرون في العومر اي اربعة اسابيع ويوم واحد
- : ١٥ اليوم ثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع ويومين
- : ١٦ اليوم واحد وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع وثلاثة ايام

אייר

- יז היום שְׁנַיִם וּשְׁלֹשׁ יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם אֶרֶץ שָׁבוּעוֹת . וְאַרְבָּעָה יָמִים :
- יח היום שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשׁ יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם אֶרֶץ שָׁבוּעוֹת . וְחַמְשָׁה יָמִים :
- יט היום אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשׁ יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם אֶרֶץ שָׁבוּעוֹת . וְשֵׁשׁ יָמִים :
- כ היום חַמְשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חַמְשָׁה שָׁבוּעוֹת :
- כא היום שֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חַמְשָׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד :
- כב היום שִׁבְעָה וּשְׁלֹשׁ יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חֲמֵ' שָׁבוּעוֹת . וּשְׁנַיִ יָמִים :
- כג היום שְׁמוֹנֶה וּשְׁלֹשׁ יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חֲמֵ' שָׁבוּעוֹת . וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :
- כד היום תְּשַׁעָה וּשְׁלֹשׁ יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חֲמֵ' שָׁבוּעוֹת . וְאַרְבָּעָה יָמִים :
- כה היום אַרְבָּעִים יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חַמְשָׁה שָׁבוּעוֹת . וְחַמְשָׁה יָמִים :
- כו היום אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם חֲמֵ' שָׁבוּעוֹת . וְשֵׁשׁ יָמִים :
- כז היום שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת :
- כח היום שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּ' יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת . וְיוֹם אֶחָד :
- כט היום אַרְבָּעָה וְאַרְבָּ' יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת . וּשְׁנַיִ יָמִים :

סיון

- א היום חַמְשָׁה וְאַרְבָּ' יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :
- ב היום שֵׁשׁ וְאַרְבָּ' יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים :
- ג היום שִׁבְעָה וְאַרְבָּ' יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת וְחַמְשָׁה יָמִים :
- ד היום שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּ' יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשׁ יָמִים :
- ה היום תְּשַׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעוֹמֵר . שְׁהֵם שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת :

ואומרים אחר כך אָנָּה בְּכַח כּדָף לִי

ايلر

- ١٧ اليوم اثنان وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع واربعة ايام
 :
 ١٨ اليوم ثلاثة وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع وخمسة ايام
 :
 ١٩ اليوم اربعة وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع وستة ايام
 :
 ٢٠ اليوم خمسة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع
 :
 ٢١ اليوم ستة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع ويوم واحد
 :
 ٢٢ اليوم سبعة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع ويومين
 :
 ٢٣ اليوم ثمانية وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع وثلاثة ايام
 :
 ٢٤ اليوم تسعة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع واربعة ايام
 :
 ٢٥ اليوم اربعون في العومر اي خمسة اسابيع وخمسة ايام
 :
 ٢٦ اليوم واحد واربعون في العومر اي خمسة اسابيع وستة ايام
 :
 ٢٧ اليوم اثنان واربعون في العومر اي ستة اسابيع
 :
 ٢٨ اليوم ثلاثة واربعون في العومر اي ستة اسابيع ويوم واحد
 :
 ٢٩ اليوم اربعة واربعون في العومر اي ستة اسابيع ويومين

سيفان

- ١ اليوم خمسة واربعون في العومر اي ستة اسابيع وثلاثة ايام
 :
 ٢ اليوم ستة واربعون في العومر اي ستة اسابيع واربعة ايام
 :
 ٣ اليوم سبعة واربعون في العومر اي ستة اسابيع وخمسة ايام
 :
 ٤ اليوم ثمانية واربعون في العومر اي ستة اسابيع وستة ايام
 :
 ٥ اليوم تسعة واربعون في العومر اي سبعة اسابيع

ثم يقولون « تتوسل اليك » وصحيفة ٣٦

נוהגים לומר אלו התחנונים קודם הברכות הויז ביום שאין נופלים על פניהם

שָׁכַט יְהוּדָה בְּדוּחַק וּבְצָעָר . הַיּוֹשָׁאֵג אֶרְיָה פִּיעָר : מְקוּיִם יִשְׁוּעַתָּךְ
אָבוֹת וּבָנִים . הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים : עֲמוּד בַּפָּרִיז בַּל נִדְּוָה לְשֹׁחֵק .
לָמָּה יִי תַעֲמֹד בְּרָחוּק : יוֹנְתָן עַד שְׁעָרֵי מוֹת הַגִּיעָה . יוֹשֵׁב הַפְּרָכִים
הוֹפִיעָה : הִבָּה־לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר . הַיָּד יִי תִקְצָר : חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּגִלוֹת יִשָּׁן .
עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן : זְכוּר בְּנִיךָ בְּאָרְיָן לֹא לָהֶם . וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם :
קִיץ הַנְּחֻמָּם גָּלָה לְגַלְמוּדָה . יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלָלָה בְּגוֹת יְהוּדָה :
שְׁוֹעַתָנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוּמִים . אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסֵא רַחֲמִים :

ואומרים אֵל מֶלֶךְ . וַיַּעֲבוֹר יִי בַדָּף ס"ט

יִי צָבָאוֹת עֲמָנוּ . מִשְׁנֹכַב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה : יִי צָבָאוֹת אֲשֶׁר־י
אָדָם בַּטַּח בָּךְ : יִי הוֹשִׁיעָה . הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ : פִּי לֹא
עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ . פִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
אֲדֹנָי שְׁמַעָה . אֲדֹנָי סָלָה . אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר :
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי . פִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ : הַשִּׁיבֵנוּ יִי
אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה . חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם :

ואומרים אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֵל אֲרָךְ . וַיַּעֲבוֹר יִי בַדָּף ס"ז

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל . וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל .
הַאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית גּוֹי אֶחָד . וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד .
הַאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל . יִי אֱלֹהֵינוּ . יִי אֶחָד :

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית גּוֹי קְדוֹשׁ . וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ .
הַאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ :

שׁוֹמֵר גּוֹי רַבָּא . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית גּוֹי רַבָּא . וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי רַבָּא .
הַאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם . אָמֵן . יְהִי שְׁמָה רַבָּא :

ואומרים קְדִישׁ תִּקְבַּל . וּמְמוֹר שִׁיר לַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים בַּדָּף קמ"ו

اعتاد البعض على ان يتلوا هذه التضرعات قبل صلاة الصبح ما خلا الايام التي لا يكون الوجه فيها

سيط يهوذا في ضيقة وحصر . هل يزجر الاسد في الوعر

الآباء والبنون . الفقراء والمحتاجون . لخلاصك منتظرون

قف يارب في الثغر . فلا نكون موضعاً للضحك والسخر . لماذا تهف بعيداً يارب البر

حمامتك بلغت ابواب الموت الاليم انز عليها يا جالس بين الكرويم

هنا معونة للخلاص من الضيقة (هل تعجز يد الرب) بارئ الخليفة

جدد ايماننا في هذا الجلاء القديم (استيقظ لماذا تنام) يا عظيم

اذكر اولادك في ارض ليست لهم ولا تدع غريباً يقربهم

اظهر لشعبك المشتت الوقت الختوم والمحدودا فيفرح جبل صهيون وتبهج بنات يهوذا

ليصعد صراخنا الى اعلى السموات يا الله الملك الجالس على كرسي الرحمت

ويقولون « ايتها الاله الملك . واجتاز الرب » في صحيفة ٦٩

رب الجنود معنا ملجاء لنا اله يعقوب . سلاه : يارب الجنود طوبى للانسان

المتكل عليك . يارب خالص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا : لانه لا لاجل مبراتنا

نحن نطرح تضرعاتنا امام وجهك . بل لاجل مراحمك الكثيرة . يا سيد اسمع .

يا سيد اغفر . يا سيد اصنع واصنع لا تؤخر من اجل نفسك يا الهى . لان اسمك دعي

على مدينتك وعلى شعبك . ارددنا يا رب اليك فزتد جدد ايماننا كالقديم .

م يقولون « اللهم الهنا واله آباؤنا . واله بطيء الغضب . واجتاز الرب » في صحيفة ٦٧

يا حارس اسرائيل . احرس بقية اسرائيل . فلا يهلك اسرائيل .

الذي يقول في كل يوم « اسمع يا اسرائيل » .

يا حارس الشعب الواحد . احرس بقية الشعب الواحد . فلا يهلك بقية الشعب الواحد

الذي يقول في كل يوم « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » .

يا حارس الشعب المقدس . احرس بقية الشعب المقدس . فلا يهلك بقية الشعب المقدس

الذي يقول في كل يوم « مقدس . مقدس . مقدس » .

يا حارس الشعب العظيم . احرس بقية الشعب العظيم . فلا يهلك بقية الشعب العظيم

الذي يقول في كل يوم « آمين ليكن مباركاً اسمه العظيم » .

ويقولون قديش تقبل . والمزمور ١٣٠ « وترنمة المصاعد من الاعماق » في صحيفة ١٤٦

פרשיות והפטרות

לוח הפרשיות וההפטרות

جدول بين اسماء البراشيوت اى الفصول من التوراة والهفطاروت اى الفصول من اسفار الانبياء
التي تقراء في ايام السبت مدة السنة

ספר בראשית

הפטارة	פרשה	פרשה
اش ٤٢: ٥ — ٢١	تكوين ١ : ٦ — ٨	בראשית
اش ٥٤ : ١ — ١٠	تك ٦ : ٩ — ١١ : ٣٢	נוח
اش ٤٠ : ٢٧ — ٤١ : ١٦	تك ١٢ : ١ — ١٧ : ٢٧	לך לך
مل ^٢ ٤ : ١ — ٢٣	تك ١٨ : ١ — ٢٢ : ٢٤	וירא
مل ^١ ١ : ١ — ٣١	تك ٢٣ : ١ — ٢٥ : ١٨	חיי שרה
ملا ١ : ١ — ٢ : ٧	تك ٢٥ : ١٩ — ٢٨ : ٩	תולדות
هو ١١ : ٧ — ١٢ : ١٢	تك ٢٨ : ١٠ — ٣٢ : ٢	ויצא
عو ١ : ٢١	تك ٣٢ : ٣ — ٣٦ : ٤٣	וישלח
عا ٢ : ٦ — ٣ : ٨	تك ٣٧ : ١ — ٤٠ : ٢٣	וישב
مل ^١ ٣ : ١٥ — ٤ : ١	تك ٤١ : ١ — ٤٤ : ١٧	מקץ
חז ٣٧ : ١٥ — ٢٨	تك ٤٤ : ١٨ — ٤٧ : ٢٧	ויגש
مل ^١ ٢ : ١ — ١٢	تك ٤٧ : ٢٨ — ٥٠ : ٢٦	ויחי

ספר שמות

ار ١ : ١ — ٢ : ٣	خروج ١ : ١ — ٦ : ١	שמות
חז ٢٨ : ٢٥ — ٢٩ : ٢١	خر ٦ : ٢ — ٩ : ٣٥	וארא
ار ٤٦ : ١٣ — ٢٨	خر ١٠ : ١ — ١٣ : ١٦	בא
قض ٥ : ١ — ٣١	خر ١٣ : ١٧ — ١٦ : ١٦	בשלח
اش ٦ : ١ — ١٣	خر ١٨ : ١ — ٢٠ : ٢٦	יתרו
ار ٣٤ : ٨-٢٢, ٣٣-٢٥, ٢٦	خر ٢١ : ١ — ٢٤ : ١٨	משפטים
مل ^١ ٥ : ٢٦ — ٦ : ١٣	خر ٢٥ : ١ — ٢٧ : ١٩	תרומה

חז 43 : 10 — 27	חר 27 : 20 — 30 : 10	תצוה
מל ¹ 18 : 20 — 39	חר 30 : 2 — 34 : 35	תשא
מל ¹ 7 : 13 — 26	חר 35 : 1 — 38 : 20	ויקהל
מל ¹ 7 : 40 — 45	חר 38 : 21 — 40 : 38	

ספר ויקרא

אש 43 : 21 — 44 : 23	לאויין 1 : 1 — 6 : 7	ויקרא
אר 7 : 21, 8 : 3, 9 : 22, 23	לא 6 : 8 — 8 : 35	צו
סמ ² 6 : 1 — 19	לא 9 : 1 — 11 : 47	שמיני
מל ² 4 : 42 — 5 : 19	לא 12 : 1 — 13 : 59	תזריע
מל ² 7 : 3 — 20	לא 14 : 1 — 15 : 23	
חז 22 : 1 — 16	לא 16 : 1 — 18 : 30	אחרי מות
חז 20 : 2 — 20	לא 19 : 1 — 20 : 27	
חז 44 : 15 — 31	לא 21 : 1 — 24 : 27	אמור
אר 32 : 6 — 27	לא 25 : 1 — 26 : 2	בהר סיני
אר 16 : 19 — 14 : 17	לא 26 : 3 — 27 : 34	

ספר במדבר

הו 2 : 1 — 22	עד 1 : 1 — 4 : 20	במדבר
קצ 8 : 2 — 25	עד 4 : 21 — 7 : 89	נשא
זח 2 : 14 — 4 : 7	עד 8 : 1 — 12 : 16	בהעלתך
יש 2 : 1 — 24	עד 13 : 1 — 15 : 41	שלח לך
סמ ¹ 11 : 14 — 12 : 22	עד 16 : 1 — 18 : 32	קרח
קצ 11 : 1 — 33	עד 19 : 1 — 22 : 1	חקת
מי 5 : 6 — 6 : 8	עד 22 : 2 — 25 : 9	
מל ¹ 18 : 46 — 19 : 21	עד 25 : 10 — 29 : 40	פנחס
אר 1 : 1 — 2 : 3	עד 30 : 1 — 32 : 42	ממות
אר 2 : 4 — 28, 29 : 1, 24	עד 33 : 1 — 36 : 13	

سفر دברים

اش ١ : ١ — ٢٧	ثنية ١ : ١ — ٣ : ٢٢	دברים
اش ١ : ٤٠ — ٢٦	ث ٣ : ٢٣ — ٧ : ١١	وأتحنن
اش ١٤ : ٤٩ — ٥١ : ٣	ث ٧ : ١٢ — ١١ : ٢٥	عقب
اش ١١ : ٥٤ — ٥٥ : ٥	ث ١١ : ٢٦ — ١٦ : ١٧	ראה
اش ١٢ : ٥٢ — ٥١ : ١٢	ث ١٦ : ١٨ — ٢١ : ٩	شوفטים
اش ١ : ٥٤ — ١٠	ث ٢١ : ١٩ — ٢٥ : ١٩	تعا
اش ١ : ٦٠ — ٢٢	ث ٢٦ : ١ — ٢٩ : ٩	تבוא
اش ١٠ : ٦١ — ٦٣ : ٩	ث ٢٩ : ١٠ — ٣٠ : ٢٠	נצבים
هو ١٠ : ٢ — ١٨ : ٧	ث ٣١ : ١ — ٣٠	וילך
صم ^٢ ١ : ٢٢ — ٥١	ث ٣٢ : ١ — ٥٢	האזינו
يش ١ : ١ — ١٠	ث ٣٣ : ١ — ٣٤ : ١٢	וזאת הברכה
مل ^٢ ١٧ : ١١ — ١٢ : ١٧	خر ٣٠ : ١١ — ١٦	שקלים
صم ^١ ١ : ١٥ — ٣٤	ث ٢٥ : ١٧ — ١٩	זכור
حز ١٦ : ٣٦ — ٣٦	عد ١٩ : ١ — ٢٢	פרה
حز ١٨ : ٤٥ — ٤٦ : ١٥	خر ١٢ : ١ — ٢٠	חדש

ترتيب قراءة الپراشیوت الڤصوصیة

شكلايم تقراء قبل ادار السابق لئيسان مالم يكن اول ادار يوم سبت فتقراء فيه .
وتقراء بقية الپراشیوت زכור פרה החדש في سبوتها بالتتابع . غير انه يكون احيانا
فاصل بينها حسب الدليل الآتي د"ד ב"ן ו"ה ו"ב . . . (د) اذا كان اول ادار
يوم الاربعا تقراء شكلايم قبل الشهر ويكون فاصل في السبت التالي يوم الاربع من
الشهر . (د) اذا كان اول ادار يوم الاثني يكون الفاصل يوم السادس وتقراء البقية في
سبوتها . (ز) وان كان يوم السبت تقراء فيه شكلايم وبعدها זכור ويكون الفاصل
يوم الخامس عشر والبقية في سبوتها . (١) وان كان اول الشهر يوم الجمعة يكون فيها
فاصلان يوم السادس والسادس عشر في الشهر والبقية كالعادة .

- ויקהל פקודי** متصلتان في سنتين **בח"ג** **בש"ח** **גכ"ה** **הכ"ז** **זח"א** **זש"ג**.
 منفردتان في **בח"ה** **בש"ז** **גכ"ז** **הח"א** **הש"א** **הש"ג** **זח"ג** **זש"א**
- תזריע - מצורע אחרי מורת - קדושים בהר - בחקותי**
 متصلة في **בח"ג** **בש"ה** **גכ"ה** **הכ"ז** **הש"א** **זח"א** **זש"ג**.
 منفردة في **בח"ה** **בש"ז** **גכ"ז** **הח"א** **הש"ג** **זח"ג** **זש"ה**.
 متصلتان في **בח"ה** **בש"ג** **גכ"ה** **זש"ה**.
- חוקת בלק**
 منفردتان في **בח"ג** **בש"ז** **גכ"ז** **הח"א** **הכ"ז** **הש"א** **הש"ג** **זח"א**
זח"ג **זש"ג**.
- מטות מסעי**
 متصلتان في **בח"ג** **בח"ה** **בש"ה** **בש"ז** **גכ"ה** **הכ"ז** **הש"א**
זח"א **זח"ג** **זש"ג** **זש"ה**.
- נצבים וילך**
 متصلتان في **בח"ג** **בח"ה** **בש"ה** **גכ"ה** **הש"ג** **זח"ג** **זש"ג** **זש"ה**.
 منفردتان في **בש"ז** **גכ"ז** **הח"א** **הכ"ז** **הש"א** **זח"א** . (راجع قواعد التقويم)

ملاحظات لاجل المفطارات

- (١) عند ما يقرأ أكثر من براشة واحدة سواء كان في سفر واحد او في أكثر
 تقرأ المفطارة التي تخص البراشة الاخيرة فقط .
- (٢) اذا وقع اول الشهر في يوم سبت يقرأ الاصحاح الاخير من سفر اشعيا بدل
 هفطارة الاسبوع .
- (٣) اذا وقع اول الشهر في يوم الاحد تقرأ هفطارة **מחר** **חדש** بدل هفطارة
 السبت السابق وهي في صم ٢ : ٢٠ : ١٨ — ٤٢
- (٤) اذا وقع اول الشهر في يومي السبت والاحد يضاف اول وآخر عدد من هفطارة
מחר **חדש** السابقة الى آخر هفطارة يوم السبت واول الشهر وهي آخر اصحاح
 من سفر اشعيا كما سبق في ٢
- (٥) في ايام الحانوكه تبدل هفطارة الاسبوع بهفطارة **דני** **ושמחיו** (ترنמי وافرحي)
 في זק ٢ : ١٤ الى ٧ : ٤ واذا وقع اليوم الثامن من عيد الحانوكه في يوم
 سبت تقرأ **ויעש** **חירום** (وعمل حيرام) مل ١ : ٧ : ٤٠ — ٤٥ بدل
 هفطارة السبت .

(٦) في שבת הגדול اي يوم السبت الذي قبل عيد الفصح تقرأ هفطارة וערבה לוי (فتكون مقدمة) في ملا ٣ : ٤ — ٢٤ بدل هفطارة الاسبوع .

(٧) ينبغي قراءة الثلاث الهفطاروت المعروفة بهفطاروت המصائب תלתיא דפורעניותא في مدة الثلاثة الاسابيع التي بين صوم ١٧ تموز وصوم ٩ آب فعند ما تقرأ البراشتان מטות מסעי معاً تقرأ الهفطارة الاولى بعد براشة פנחס وهفطارة الثانية في يوم السبت التالي .

(٨) ان السبع الهفطاروت من ואתחנן الى זלבים المعروفة بهفطاروت التعزية שכעא דנחמתא تقرأ ما بين صوم ٩ آب وعيد راس السنة . وهفطارة וילך المعروفة بالتوبة דתיובתא التي تقرأ في يوم سبت التوبة שבת תשובה لا تسري عليها القاعدة الثانية والثالثة من هذه الملاحظات اي انها لا تبدل بهفطارة سبت ورأس الشهر ומחר חדש انما تضاف اليها الآية الاولى والآية التي قبل الاخيرة من هفطارة السبت ورأس الشهر او الآية الاولى والاخيرة من هفطارة מחר חדש دلالة على انه ارل الشهر او انه يقع في اليوم التالي اي يوم الاحد .

(٩) تسري القاعدة السابقة على الاربع الهفطاروت التي تخص الاربع براشوت الآتية שקלים זכור פרה החדש

שיר המועדים

מאת המתרגם הלל יעקב פרחי

כולל שמות השבתות והמועדים והצומות וכו' על משקל יתד וארבעה תנועות

• ואזכה בתפלה	• אברך בתהלה
• אלהי הנורא :	• ושבח ותהלה
• לך אמתן שבחי	• אני הלל פרחי
• ואשיר לך נירה :	• לך אשפוך שיחי

<ul style="list-style-type: none"> • וענוג הלבבות : ולקרא גם מקרא • מנוחה לאמוני : לעם בשמו נקרא • לאדם ובהמה : לתושב וגבירה • ותולדות הקצובות : תהי אש בוערה • ואת זכור תשלים : זכור שבת פרה • לניסן הוא קדש : פרשה הפטרה • לקודם חג מצה : וחקת המסורה • בקבוד וגדלה : פמו העטרה • פחקה מצבה : במספר עטרה 	<ul style="list-style-type: none"> • שביעי יום שבות • ובסעודות טובות • מקדש מפיני • קהלת אדני • מנוחה הוא תמה • לעבד עם אמה • פלי מלאכת אבות • ואל במושבות • שמור שפת שקלים • וגם במשקלים • ושפת החדש • לכלם תתחדש • והגדול נמצא • בפיי המועצה • וגם שפת פלה • לשבועות נפלא • ונחמו עם שובה • ימי שיב בתשובה 	<p>שבחות</p>
<ul style="list-style-type: none"> • בכל דורותיכם • והלל עם זמרה 	<ul style="list-style-type: none"> • ראש חדש בראשי חדשיכם • תנו עולותיכם 	<p>ראש חדש</p>
<ul style="list-style-type: none"> • בחדוש הלבנה : בשפה ברורה 	<ul style="list-style-type: none"> • ובכף בכונה • במשך השנה 	<p>ברכת הלבנה</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ימי כל הצומות : ולקרא עצרה 	<ul style="list-style-type: none"> • ואלה הם שמות • בעתם נרשמות 	<p>הצומות</p>

·	עֲצָרָה נִכְתָּבָת	·	בְּצוּם עֲשׂוֹר בְּטַבָּת
:	תַּחֲלַת הַתְּנַגְרָה	·	בְּרוּחַ עֲצָבָת
·	בְּתַמּוּז צוּם נִמְסַר	·	בְּיוֹם לְשִׁבְעָה עֲשָׂר
:	בְּעֵת הָאֲסִירָה	·	וְעָנַג בּוֹ נִאֲסַר
·	לְחֶרְפְּנִי אֲדַאֵב	·	בְּתַשְׁעָה חֹדֶשׁ אָב
:	וְאֲצִיּוּם בְּמָרָה	·	וְאֲבַקָּה גַם אֶכְבֹּאֵב
·	בְּצַעַר בּוֹכֵיהַ	·	וְנִפְשֵׁי הוֹמְיָה
:	אֵלֵי בֵּית הַבְּחִירָה	·	וְעֵינַי צוֹפֵיהַ
·	בְּאַרְצָן נִכְרֵיהַ	·	וְגַם בֶּן הוֹמְיָה
:	לְכוֹנֵן בְּמַהְרָה	·	וְאֲדַרְשׁ מֵאֵל יְהוָה
·	חֲלַל יַד הַרְמִיָּה	·	וְצוּם יוֹם לַגְּדֻלָּהּ
:	וְרוּחַ נִשְׁפָּרָה	·	בְּדַמְעוֹת תִּאֲנִיָּה
·	בְּיוֹם צִיּוּם צוּם אֶסְתַּר	·	אֶל־הַיָּם יַעֲתַר
:	לְאִמָּה נִבְחָרָה	·	וְהוּא אוֹלֵי יַתַּר

·	וְגִיל נִפְשׁ דְּבָא	·	בְּכִיָּה כְּסֵלוֹ תִּנְפָּה	חנוכה
·	לְהַדְּלִיק הַמְּנוֹרָה	·	לְיִשְׁעָךְ הַמְּחַכָּה	
·	וּמִכְבֵּי עֵם בְּנֵיו	·	לְזִכְרוֹן פְּרֻקָּנָיו	
:	וּבִטּוּל הַגְּזֵרָה	·	גְּדֻלֵי כְהֲנָנוֹ	

·	לְכָל הָאֱלֹנוֹת	·	בְּט"וֹ בְּשִׁבְטֵי רְנוֹת	ט"ו שבט
:	בְּשִׁפְעַי אִי מֵאֲרָה	·	בְּיוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנוֹת	

·	מִפְּאָר וּמִהֶדֶד	·	חֲמֵשׁ עֲשָׂר אָדָר	פורים
:	בְּשׁוֹשַׁן הַפִּירָה	·	לְיוֹם פּוּרִים נִדָּר	
·	לְזַרְע הַיְּהוּדִים	·	יְמֵי גִיל נְחֻמָּדִים	
:	אֲמַת הַיְּהוּדָה אוֹרְהַ	·	הַלֵּא בֶן לְיְהוּדִים	

<ul style="list-style-type: none"> • וְנִקְפַּע תַּג מִצָּה • לְחֵרוֹת מִצָּה : 	<ul style="list-style-type: none"> • בְּמִי נִסָּן רָצָה • בְּיוֹם עַמִּי יָצָא 	פסח
<ul style="list-style-type: none"> • שְׁלָמִים וְתַמִּימִים • בְּמִצָּה וּשְׁמוּרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • וְהוּא שִׁבְעָה יָמִים • נְכוּנִים וְנְעִימִים 	
<ul style="list-style-type: none"> • יְצִיאַת מִצְרַיִם • וּבָיִם הַגְּזִירָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • זְכוּר הֵן שָׁמַיִם • וְאוֹיֵב בְּפִימִים 	
<ul style="list-style-type: none"> • בְּחֶק פֶּסַח שָׁנִי • בְּעֵת הַהִתְהַרְהֵרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • וְהוּא הִזְהִירָנִי • לְהַקְרִיב קָרְבָּנִי 	
<ul style="list-style-type: none"> • יְמֵי עוֹמֵר קְבוּעוֹת • בְּמִשְׁפַּט הַסְּפִירָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • וְתַמְנָה שָׁבוּעוֹת • וְהֵם שִׁבְעָה יְדוּעוֹת 	עומר
<ul style="list-style-type: none"> • בְּיָמָיו בְּשֵׁשִׁי • בְּיוֹם מִתֵּן תּוֹרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • בְּיַרְחַ הַשְּׁלִישִׁי • עֲלֵה אֶל מַקְדְּשִׁי 	שבועות
<ul style="list-style-type: none"> • בְּמִסְפַּר הָעֶבְרִי • לְזִכַּר הַיּוֹצֵרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּתִשְׂרִי • תְּרוּעָה אֶל יוֹצְרִי 	ראש השנה
<ul style="list-style-type: none"> • לְאֲנָשֵׁי אַמּוֹנָה • בְּקוֹלוֹת הַחֲצוּצוֹתָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • וְהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה • תִּקְוֶה בְּרִנָּה 	
<ul style="list-style-type: none"> • לָךְ צוּם נִגְזְרָה • כְּפִי הַהִזְהַרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • בְּתִשְׂרִי יוֹם עֲשָׂרָה • מְלֹאכָה נֶאֱסְרָה 	כפורים
<ul style="list-style-type: none"> • בְּעֲנוּי אֲכָרִים • דְּרוֹשׁ הַפְּתָרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • וְהוּא יוֹם הַכְּפוּרִים • וְדַבְּרִי מִיִּשְׂרָיִם 	
<ul style="list-style-type: none"> • בְּלוּלָב עִם אֶתְרוֹג • בְּתוֹךְ סֶפֶה כְּשָׂרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • בְּמִי תִשְׂרִי תְּהוֹג • בְּשִׂמְחָה עִם תַּעֲנַג 	סכות
<ul style="list-style-type: none"> • בְּחַבּוּט עֲרָבָה • בְּיוֹם כָּ"א גִּזְבָּרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא • חֲתִימָה לָךְ טוֹבָה 	הושענא רבא
<ul style="list-style-type: none"> • בְּיוֹם כָּ"ב נִגְזְרַת • לְאַמָּה יִקְרָה : 	<ul style="list-style-type: none"> • שְׁמִינֵי עֲצַרַת • לְעַמִּי תַפְאֲרַת 	שמני עצרת

שְׂמַחַת תּוֹרָה	בְּכִי'ג שְׂמַחַת הַתּוֹרָה	בְּשִׂמְחָה יִתְרָה
	שְׂמַחַת בָּהּ יִקְרָה	וְכִתְרוֹ תִּפְאָרָה
שְׂמֵטָה	וְזֹאת הִיא הַשְּׂמֵטָה	לְשָׁנִים נְהַלְטָה
	שְׁבִיעֵית לְשִׂמְטָה	בְּזֶרַע וּקְצִירָה
יובל	שְׁנַת חֲמֵשִׁים הַגָּבֹל	לְכָל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל
	דְּרוֹר הִיא גַם יוֹבֵל	בְּמִשְׁפַּט הַמְּכִירָה
	אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָיו	אֲשֶׁר שָׁם לְעִבְדָיו
	וַצִּוָה אֶת חֲסִידָיו	בְּמִקְרָא וּגְמָרָא
	בְּזִכְרֵי מוֹעֲדֶיךָ	חָשׁוּב לְעִבְדֶיךָ
	בְּעוֹלוֹת תְּמִידֶיךָ	וּקְרַבְנֵי הָעֵבֶרָה
	וְהֵב נֹא מְהִילָה	וּמִהָרַב בְּנֵי אֵלֶּה
	לְאַמָּה בְּגוֹלָה	עֲנִיָּה סוֹעֶרָה
	וַצִּוָה אֶפְנָא אֵל	בְּנֵה חַיֵּשׁ אֶת אֲרִיאֵל
	לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל	וּקְבִיץ אֶת פְּזוּרָה
	וְשִׂמַח אֶת נַפְשֵׁי	בְּבִנְיָן מִקְדָּשֵׁי
	וּכְבֹּד עִיר קְדָשֵׁי	וְהִשָּׁב אֶת הַדְּרָה
	נְצוֹר צוֹר מִבְּצָרָה	וְאֶת צֹאן הַבְּצָרָה
	וְצוֹ תִּצְבּוֹר בְּצָרָה	וְתִכְצוֹר אֶת צָרָה
	אֲשֶׁלֶם שָׁם נְדָרֵי	וְאֲשַׁמַּח תּוֹךְ עִירֵי
	וְאֲשִׁיר אֶת שִׁירֵי	אֲמַת רְנִי עֲקָרָה
	וְאוֹדֶךָ בְּעַמִּים	וְאֲשִׁיר בְּלְאֻמִּים
	וְתִמִּיד עִם תַּמִּים	בְּכִיתֶךָ נְגִידָה
	אֵלֶּהי יִשְׂרָאֵל	פְּדוֹת עַמִּי שִׂאֵל
	שְׁלַח לָנוּ גֹאֵל	לְשִׂמְךָ אֱלֹהֵי מִרְיָה

نظراً لشدة العلاقات بين الصلوات اليومية والسببية والمواسم والاعياد وبين التقويم العبراني قد وجدت من المناسب ان اذكر هنا بعض القواعد والمبادئ الرئيسية في هذا الموضوع تلييةً لبعض الراغبين وتممةً لفائدة

جدول تقسيم الوقت

اعلم ان من اصول التقويم العبراني ان كل ٧٦ ثانية = جزء واحدًا وكل ١٠٨٠ جزء = ساعة واحدة وكل ٢٤ ساعة = يوماً واحداً وكل ٧ ايام = اسبوعاً واحداً وكل ٧٩٣ ج ١٢ س ٢٩ ي = شهراً واحداً و١٢ شهر = سنة بسيطة و١٣ شهر = سنة كيسة وكل ١٩ سنة = محزوراً صغيراً وكل ٢٨ سنة = محزوراً كبيراً . اما علاماتها فهي
 ח' - חסרה اي ناقصة و' - כסדרה اي قانونية וש' او מ' = שלמה او مלאה اي كاملة و'פ' - פשוטה اي بسيطة و'ע' - מעוברת اي كيسة .
 ו'א' ב'ג' ד'ה' ו'ז' ח' دليل لايام الاسبوع اي الاحد الاثنين الخ .

في الشهور החודשים

ניסן نيسان ٤١١٢ ايار ٥١١٣ سيثان ٦١١٤ تموز ٧١١٥ آب ٨١١٦ ايلول ٩١١٧
 תשרי ١٠١١٨ חשון ١١١١٩ כסלו ١٢١٢٠ כסלף ١٣١٢١ טבת ١٤١٢٢ שבט ١٥١٢٣ אדר ١٦١٢٤
 و'אדר ב' ادار الثاني في السنة الزائدة .

والشهور اما كاملة اي ٣٠ يوماً او ناقصة اي ٢٩ يوماً . وتبتدي من نيسان ٣٠ تم ٤١١٦ الخ بالتناوب او كاملة وناقصة اي احياناً ٣٠ و احياناً ٢٩ يوم

والكاملة هي : نيسان . سيثان . آب . تשרي . שבט . وادار وعلامتها ١٥ ב'ת ש'ד

والناقصة هي : ايار . تموز . ايلول . טבת (وادار الثاني) وعلامتها ١٤ א'ת

اما الشهور التي تكون احياناً كاملة و احياناً ناقصة فهي اثنان فقط وهما حششان

و'כ'סלף وعلامتهما ١٣ ١٤

ان بعض الشهور يكون اولها يوماً واحداً وبعضها يومين . وقاعدتها اول الشهر المفرد في عدد اشهر السنة يوم واحد واول الشهر المزدوج يومان : مثلاً نيسان الشهر الاول عدده مفرد فاوله يوم واحد . ايار الشهر الثاني عدده مزدوج فاوله يومان وهكذا . ما عدا كسليف وطبيت ففي السنة الكاملة فلا اولهما يومان وفي السنة الناقصة ٣٠ . يوم واحد . وفي القانونية ٢٩ . كسليف يوم واحد وطبيت يومان . واعلم ان لكل شهر ايام معلومة يتبداء فيها ولا يكون في غيرها مطلقاً وهي

نيسان ٣٠ ايار ٣٠ سيشان ٣٠ تموز ٣٠ آب ٣٠ ايلول ٣٠
تشرين ٣٠ حششان ٣٠ كسليف ٣٠ طبيت ٣٠ شباط ٣٠
ادار ٣٠ وادار الثاني ٣٠ في السنة الزائدة .

ولا يكون مطلقاً نيسان في ٣٠ وايار في ٣٠ وسيشان في ٣٠ وتموز في ٣٠
وآب في ٣٠ وايلول في ٣٠ وتشري في ٣٠ وحششان في ٣٠ وكسليف في ٣٠
وطبيت في ٣٠ وشباط في ٣٠ وادار في ٣٠

واول الشهور يتبع ايام الاسبوع بالترتيب . فاذا كان اول نيسان مثلاً يوم الخميس .
يكون اول ايار الجمعة والسبت . واول سيشان يوم الاحد . واول تموز الاثنين والثلاثاء الخ .
واعلم ان بعد الشهر الناقص يكون اول الشهر التالي يومين وبعد الشهر الكامل يوماً
واحداً دائماً . واليك اسماء الاشهر العبرية والهجرية والغربية للمقابلة .

عبري	نيسن	ايار	سيون	تموز	آب	الاول	تשרي	حشون	كسلو	شבת	שבט	آدر			
غربي	نيسان	ايار	حزيران	تموز	اب	ايلول	تשרي	١ كانون	٢ كانون	٢	شباط	ادار			
غربي	ابريل	مايو	يونيو	لوليو	اغسطس	سبتمبر	اكتوبر	نوفمبر	ديسمبر	يناير	فبراير	مارس			
هجري	محرم	صفر	ربيع	١ ربيع	٢	جاءد	١	جاءد	٢	رجب	شعبان	رمضان	شوال	القعدة	الحجة

واذا كان اول الشهر من اي شهر غربي في يوم معلوم من الاسبوع تتبعه بقية
الاشهر في ايام معلومة ايضاً على قاعدة مطردة كما ترى في الجدول الآتي .

ايام الاسبوع	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
الاحد	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
الاثنين	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
الثلاثاء	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
الاربعاء	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
الخميس	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז
الجمعة	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
السبت	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח

لاحظ ان المشابهة بين اوائل الاشهر هي على قاعدة تعاقب الايام تقريباً كما ترى في المشابهة بين فبراير مارس ونوفمبر . وكذلك بين ابريل ولولابو وبين ستمبر ودسمبر

في ميلاد الشهور המולד

(١) لاجل معرفة ميلاد اي شهر . اسقط من ايام الشهر وهي ٧٩٣ ج ١٢ س ٢٩ ي ما يمكن تنزيهه من اسابيع وهو ٤ اسابيع = ٢٨ يوم . يبقى ٧٩٣ ج ١٢ س ١ ي وهو الفرق بين ميلادي اي شهرين متواليين . وعلامته א"ב תשל"ג اضف هذا الفرق الى ميلاد الشهر السابق اذا كان معلوماً لديك فينتج لك ميلاد الشهر المطلوب . ويمكنك معرفة ميلاد الشهر الماضي اذا اضفت على ميلاد الشهر الحاضر ד"א פ"ז لان مجموع א"ב תשל"ג و ד"א פ"ז هو ٧ ايام

(٢) اضرب الباقي المذكور اعلاه وهو א"ב תשל"ג في ١٢ = ٧٧٦ ج ٨ س ١٨ ي واسقط من الحاصل ايام اسابيع وهي ١٤ يبقى ٨٧٦ ج ٨ س ٤ ي وهو الفرق بين سنة بسيطة وما بعدها وعلامته ד"ח תתל"ו

فلاجل معرفة ميلاد شهر تشري مثلاً ومعلوم لديك ميلاد الشهر ذاته في السنة السابقة اضف ד"ח תתל"ו الى ميلاد الشهر في السنة السابقة فينتج ميلاد الشهر المطلوب وهو تشري .

(٣) اضرب 589×21 في ١٣ وهو عدد اشهر السنة الزائدة لحاصل الضرب هو ٥٨٩ ج ٢١ س ٥ ي ودليله 589×21 وهو الفرق بين ميلاد شهر من سنة زائدة وميلاد الشهر ذاته من سنة بسيطة .

فلاجل معرفة ميلاد شهر تشرى مثلاً من سنة بسيطة وكان معلوماً لديك ميلاد الشهر ذاته في سنة زائدة سابقة اضع 589×21 الى ميلاد الشهر ذاته في السنة السابقة فالمجموع ميلاد تشرى المطلوب .

(٤) ويمكنك معرفة ميلاد الشهر السابق اذا اضفت الى ميلاد الشهر الحاضر 589×21 وميلاده في السنة السابقة اذا اضفت 589×21 للبسيطة و 589×21 للزائدة .

(٥) ويمكنك معرفة ميلاد اي شهر رأساً بدين معرفة الشهر الذي قبله من مراجعة ميلاد اول شهر تشرى منذ الخليقة . وقد جعل علماءنا الاقدمون هذا اساساً لمعرفة مواليد الاشهر التالية وهو ٢٠٤ ج ٥ س ٢ ي ودليله 204×5 وتسهيلاً للمراجعة قد وضعوا جدولاً في مجموع زيادات الاشهر والسنين والمحزوريم وهي

الزيادات من شهر الى آخر لغاية سنة بسيطة او زائدة

شهر	ج	س	ي	شهر	ج	س	ي
١	٧٩٣	١٢	١	٧	١٥١	١٧	٣
٢	٥٠٦	١	٣	٨	٩٤٤	٥	٥
٣	٢١٩	١٤	٤	٩	٦٥٧	١٨	٦
٤	١٠١٢	٢	٦	١٠	٣٧٠	٧	١
٥	٧٢٥	١٥	٧	١١	٨٣	٢	٢
٥	٧٢٥	١٥	٧	١٢	٨٧٦	٨	٤
٦	٤٣٨	٤	٢	١٣	٥٨٩	٢١	٥

د"ב"א תקפ"ט

الزيادات من سنة الى أخرى لغاية محزور صغير

سنة	ج	س	ي	سنة	ج	س	ي
١	٨٧٦	٨	٤	١٠	٣٣٩	٦	٦
٢	٦٧٢	١٧	١	١١	٩٢٨	٣	٥
٣	١٨١	١٥	٧	١٢	٧٢٤	١٢	٢
٤	١٠٥٧	٢٣	٤	١٣	٥٢٠	٢١	٦
٥	٨٥٣	٨	٢	١٤	٢٩	١٩	٥
٦	٣٦٢	٦	١	١٥	٥٠٥	٣	٣
٧	١٥٨	١٥	٥	١٦	٧٠١	١٢	٧
٨	٧٤٧	١٢	٤	١٧	٢١٠	١٠	٦
٩	٥٤٣	٢١	١	١٨	٦	١٩	٣
				١٩	٥٩٥	١٦	٢

בי"ו תקצ"ד

الزيادات من محزور الى آخر لغاية عشرة محزوريم

محزور	ج	س	ي	محزور	ج	س	ي
١	٥٩٥	١٦	٢	٦	٣٣٠	٣	٢
٢	١١٠	٩	٥	٧	٩٢٥	١٩	٤
٣	٧٠٥	١	١	٨	٤٤٠	١٢	٧
٤	٢٢٠	١٨	٣	٩	١٠٣٥	٤	٣
٥	٨١٥	١٠	٦	١٠	٥٥٠	٢١	٥

הב"א תק"ז

الزيادات في عشرات محزوريم لغاية مائة محزور

محزور	ج	س	ي	محزور	ج	س	ي
١٠	٥٥٠	٢١	٥	٦٠	٦٠	٩	٧
٢٠	٢٠	١٩	٤	٧٠	٦١٠	٦	٦
٣٠	٥٧٠	١٦	٣	٨٠	٨٠	٤	٥
٤٠	٤٠	١٤	٢	٩٠	٦٣٠	١	٤
٥٠	٥٩٠	١١	١	١٠٠	١٠٠	٢٣	٢

בכג"ק

الزيادات في مئات محزوريم لغاية ٤٠٠ محزور

محزور	ج	س	ي	محزور	ج	س	ي
١٠٠	١٠٠	٢٣	٢	٣٠٠	٣٠٠	٢١	١
٢٠٠	٢٠٠	٢٢	٥	٤٠٠	٤٠٠	٢٠	٤

דב"ת

(٤) اذا كان الميلاذ ב"ט"ו תקפ"ט اي ٥٨٩ ج ١٥ س ٢ ي بعد سنة كيسة لانه يكون ميلاذ السنة التي قبلها ג"ח"ו اي ميلاذ عجوز . وهذا غير جائز كما تقدم في القاعدة الثانية .

في السنة השנה

السنة اما بسيطة פשוטה פ' وهي ١٢ شهر = ٣٥٤ يوماً او كيسة מעוברת ע' وهي ١٣ شهر (كل ثالث سنة) = ٣٨٤ يوماً ويقال لكلٍ منهما قانونية כסדרה وفيها شهرا حششان وكسليف كالعادة . ودليلها ד'

وكل منهما اما ناقصة חסרה اي ان شهري حششان وكسليف ناقصان ودليلها ח' او كاملة מלאה اي ان شهري حششان وكسليف كاملان ودليلها מ' وقد دل عليها البعض بالحرف ש' اي שלמה بدل מ' . واسقط يوماً من عدد الايام اذا كان حششان وكسليف ناقصين . واضف يوماً اذا كانا كاملين كما يأتي .

$\left. \begin{array}{l} \text{ي} \\ \text{بسيطة} = 354 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{ي} \\ \text{كيسة} = 384 \end{array}$	$\left. \begin{array}{l} \text{ي} \\ \text{بسيطة} = 353 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{ي} \\ \text{كاملة} = 385 \end{array}$
--	---

ان في كل سنة بسيطة ٥٠ او ٥١ سبت ودليلها ג"ז"ו"ה"ד"א اي ان اذا كان اول السنة ג"ז فيكون فيها ז' اي ٥٠ سبت . وان كان اولها ה"ד فيكون فيها ד"א اي ٥١ سبت .

وفي كل سنة كيسة ٥٥ سبت ودليلها ה"ז"ו"ה"ד"א . وان كان دليل السنة ב"ב"א فيكون فيها ב"א اي ٥٤ سبت .

هذا ويعبر عن كل سنة بدليل مؤلف من ثلاثة حروف مثلاً בש"ה ومنه يمكن معرفة رأس السنة واكثر اعيادها ومواسمها كما سترى .

الحرف الاول يدل على يوم اول تشري اي اول السنة وهو يوم عيد رأس السنة . ومنه تعرف ايام الاعياد في شهر تشري وما يتبعها .

الحرف الثاني هو احد حروف ח"ב"ש (او ח"ב"ם) وهو يدل على حالة شهري حششان وكسليف كما تقدم . اما ناقصان ח' . او كالعادة ד' او كاملان ש' او מ'

الحرف الثالث يدل على اول نيسان ومنه يعرف عيد الفصح والعنصرة وعدة مواسم اخرى كما ستعلم — واليك القاعدة لمعرفة كل منها بالترتيب .

الحرف الاول يعرف هذا الحرف في دليل السنة بالطريقة المستعملة لمعرفة اول شهر تشرى وميلاده كما سبق الكلام في البحث عن الشهور .

الحرف الثاني يعرف هذا الحرف وهو الدليل عن شهري حششان وكسليف اي حالة السنة كما يأتي . خذ الفرق في عدد الايام بين رأس السنة الحاضرة والسنة التالية . وهو احد الارقام ٦٢٢ في السنة البسيطة او الارقام ٦٢٣ في السنة الكبيسة ودليلهما ٢٣١ . مثلاً ان كان الفرق بين رأس السنتين في البسيطة ٢٣١ اي يومان يكون دليل السنة ٢٣١ وان كان ٢٣٢ اي ثلاثة يكون ٢٣٢ وان كان ٢٣٣ اي اربعة يكون ٢٣٣ حسب حروف ٢٣١ و٢٣٢ و٢٣٣ . وفي الكبيسة اذا كان الفرق بين رأس السنين ٢٣٤ اي ٤ ايام يكون ٢٣٤ وان كان ٢٣٥ اي ٥ يكون ٢٣٥ وان كان ٢٣٦ اي ٦ يكون ٢٣٦ حسب حروف ٢٣٤ و٢٣٥ و٢٣٦

الحرف الثالث يعرف هذا الحرف في دليل السنة من نوع السنة نفسها ان كانت كاملة او ناقصة او قانونية اي من كلمة ٢٣١ و٢٣٢ و٢٣٣ و٢٣٤ في السنة الكبيسة اي ان كانت السنة ٢٣١ مثلاً في البسيطة يكون الفرق بين رأس السنة والفصح ٢٣١ اي يومان وان كانت ٢٣٢ يكون الفرق ٢٣٢ أي يوم وان كانت ٢٣٣ فلا يكون فرق بينهما وفي السنة الكبيسة ان كانت ٢٣٤ يكون الفرق ٢٣٤ وان كانت ٢٣٥ يكون ٢٣٥ وان كانت ٢٣٦ يكون ٢٣٦

ويمكن معرفة هذا الحرف اي اول نيسان ايضاً رأساً حسب قواعد معرفة الميلاد كما علمت . والبهك جدول في دليل السنين البسيطة والكبيسة مع عدد ايامها وسبوتها .

الكبيسة מעוברת

البسيطة פשוטה

السبوت	ايام السنة	دليل	السبوت	ايام السنة	دليل
הז	٣٨٥ יעשה	בש"ז	ז	٣٥٥ שנה	בש"ה
הז	٣٨٣ לשמחה	בח"ה	ז	٣٥٣ שמחה	בח"ג
הז	٣٨٤ ובשלום	גכ"ז	ז	٣٥٤ שמחה	גכ"ה
הז	٣٨٥ שפה	הש"ג	זא	٣٥٥ בשמחה	הש"א
הז	٣٨٣ בשלומה	הח"א	זא	٣٥٤ דשן	הכ"ז
הז	٣٨٥ יעשה	זש"א	זא	٣٥٥ השלך	זש"ג
הז	٣٨٣ ושבעה	זה"ג	זא	٣٥٣ כשלג	זה"א

وقد وضعوا دليلاً ثابتاً لأول السنين وهو $בב"ג ה"ה ז"ז$ وهو لا يتغير ابداً وكذلك دليلاً للحرف الثاني وهو $ג"ד$. فلا يمكن ان يكون ابداً $ב"ז$ ولا $ה"ה$ في البسيطة و $ה"ה$ في الكبيسة اي اذا كان اول السنة $ג$ الثلاثة دائماً يتبعها $ז$ اي قانونية ولا يكون $ז$ بعد $ב"ז$ ابداً وكذلك لا يأتي $ה$ بعد $ה$ في البسيطة و $ז$ بعد $ה$ في الكبيسة . ومع $ב"ז$ و $ז"ז$ دائماً اما $ז"ז$ او $ה"ה$.

ث	ج	س	ي	
—	٨٧٦	٨	٣٥٤	واعلم ان السنة العبرانية قمرية وهي بالضبط
—	—	٦	٣٦٥	والسنة الشمسية حسب رأي راب سموئيل هي
—	٢٠٤	٢١	١٠	والفرق بين السنتين الشمسية والقمرية هو $ב"ג ה"ה$
٤٨	٩٩٧	٥	٣٦٥	والسنة الشمسية حسب رأي راب ادا هي
٢٨	٨٢	—	—	والفرق بين سنة راب سموئيل وراب ادا هو

ولاجل تعويض الفرق بين السنتين القمرية والشمسية اضافوا شهراً على كل ثالث سنة فجعلوها ١٣ شهراً . وتعرف بالسنة الكبيسة (او ازائدة) $ב"ג ה"ה ז"ז$ وهي ٥٨٩ ج ٢١ س ٣٨٣ ي ويلزم ٧ سنين كبيسة حسب رأي ادا اي مدة محزور صغير وهو ١٩ سنة لكي تتفق السنتان الشمسية والقمرية تماماً . لانه اذا اخذ مجموع ١٩ سنة شمسية (ادا) وقسم على ايام الشهر القمري ٧٩٣ ج ١٢ س ٢٩ ي فالناج يكون ٢٣٥ شهراً = ١٩ سنة قمرية اي محزور صغير كامل بما فيه ٧ سنين كبيسة و ١٢ سنة بسيطة ولذلك كل ١٩ سنة تتفق السنون الشمسية والقمرية بدون ان يوجد فرق ولا لحظة واحدة . وعلى حساب سموئيل يفرق كل محزور $ה"ה ז"ז ב"ג ה"ה$ ٤٨٥ ج ١ س .

في المحزور $הזמזמ$

ان كل ١٩ سنة متوالية يسمى محزور صغير $הזמזמ$ ٦٥٥ . وكل ٢٨ سنة متوالية يسمى محزور كبير $הזמזמ$ ٦٦٦ . وقد وضع هذه التقسيم لاسباب خصوصية . فالاول الصغير لانه في مدة ١٩ سنة تتفق السنون كما سبق اعلاه . والكبير قاعدة لحساب الفصول كما ستعلم وهما في الحقيقة ادوار صغيرة .

ولاجل معرفة سنة في اي محزور كان كبيراً او صغيراً منذ تاريخ الخليقة فعليك ان تقسم حساب السنة المطلوبة على ١٩ او ٢٨ فينتج لك عدد المحزوريم الصغيرة او الكبيرة والباقي هو السنة الرابعة او الخامسة مثلاً من محزور كذا .

وتسهيلاً للعمل وضعوا دليلاً كلمة ת"ת اي ٥٦٠٠ من اصل سني الحلقة الذي يقسم على ٢٨ بدون باقي ويساوي = ٢٠٠ محزور كبير اي لغاية سنة ٥٦٠٠ وكذلك كلمة ת"ה ٥٦٠٥ (الخمسة الاف مقدره) يقسم على ١٩ بدون باقي = ٢٩٥ محزور صغير . فاتخذوها اساساً لتقسيم السنين على محزوريم وما يبقى بعد ٥٦٠٠ من سني الحلقة مثلاً ٧٧ اذا كانت ٥٦٧٧ يكون رقماً بسيطاً وقسمه سهلاً على المحزوريم ١٩ و ٢٨ فتكون سنة ٥٦٧٧ السنة ١٥ من المحزور الصغير ז"ג ٢٩٩ والسنة ٢١ من المحزور الكبير ג"ב ٢٠٣ .

واعلم ان في كل محزور صغير ٧ سنين كيسة ودليها ג"ב ז"ג (الكلمة الاولى للاحاد والثانية لعشرات بدل א"י ב"ב ג"ג) اي السنة الثالثة والسادسة والثامنة والحادية عشرة والرابعة عشرة الخ . ثم الاثنا عشر الباقية من المحزور بسيطة .

الفصول תקופות

يوجد اربعة فصول عبرانية תקופות في السنة لكل منها ٩١ يوم $\frac{1}{2}$ ساعة ودليها א"ב ג"ד وهي .

(١) תקופת תשרי فصل تשרي دليها ג"ד اي اما الساعة ٣ او تسعة في ٢٤ او ٢٥ ستمبر ٧ ايام قبل اكتوبر .

اما ٣ ليلاً = ٣ عربي ليلاً = ٩ مساءً او ٣ نهراً = ٣ عربي نهراً = ٩ افرنجي صباحاً او ٩ ليلاً = ٩ عربي ليلاً = ٣ صباحاً او ٩ نهراً = ٩ عربي نهراً = ٣ » بعد الظهر

(٢) תקופת שבט فصل طيب دليها ד"ה اي اما الساعة $\frac{1}{2}$ ٤ او

$\frac{1}{2}$ ١٠ في ٢٤ او ٢٥ ديسمبر ٨ ايام قبل يناير .

اما الساعة $\frac{1}{2}$ ٤ عربي ليلاً = $\frac{1}{2}$ ٩ مساءً او $\frac{1}{2}$ ٤ عربي نهراً = $\frac{1}{2}$ ٩ صباحاً واما الساعة $\frac{1}{2}$ ١٠ » » = $\frac{1}{4}$ ٣ صباحاً او $\frac{1}{4}$ ١٠ » » = $\frac{1}{4}$ ٣ مساءً

(٣) תקופת ניסן فصل نيسان دليها ה"ו اما الساعة ١ او ٦ في ٢٥ او ٢٦

مارس ٧ ايام قبل ابريل

اما اول الليل ١ عربي مساءً = ٦ مساءً . واما اول النهار ١ عربي صباحاً = ٦ صباحاً واما نصف الليل ٦ عربي ليلاً = ١٢ ليلاً . واما نصف النهار ٦ عربي نهراً = ١٢ نهراً

(٤) תקופת תמוז فصل תמוז دليلها אמ"מ اي اما $\frac{1}{2}$ او $\frac{1}{2}$ في ٢٤ او ٢٥ يونيو ٦ ايام قبل لوليو .

اما $\frac{1}{2}$ عربي مساءً = $\frac{1}{2}$ ٨ مساءً . او $\frac{1}{2}$ عربي نهراً = $\frac{1}{2}$ ٨ صباحاً
واما $\frac{1}{2}$ » » = $\frac{1}{2}$ ٢ صباحاً . او $\frac{1}{2}$ » » = $\frac{1}{2}$ ٢ بعد الظهر

واعلم ان תקופת اول كل محזור كبير هي دائماً في ג' اي يوم الثلاثاء الساعة ٩
ولاجل معرفة תקופת השני في اي يوم من الاسبوع وفي اي ساعة . عليك ان
تعرف اولاً في اي سنة من المحזור الكبير . واحسب كم سنة مضى من اول المحזור
حتى هذه السنة واحسب لكل سنة منها ١ يوماً و٦ ساعات تم اضع عليها ג'
التي هي תקופת اول المحזור كما سبق واسقط منها السبعات فالباقي هو اليوم والساعة
التي تقع فيه التوقفه . مثال ذلك سنة תרמ"ג هي سنة ١٢ من محזור كبير اي انه قد
مضت ١١ سنة من المحזור . اضرب العدد في ٦ س ١ ي = ١٨ س ١٣ ي .
اسقط السبعات فيبقى ١٨ س ٦ ي . اضع اليه ٩ س ٣ ي = ٢٧ س ٩ ي =
٣ س ١٠ ي . تم اسقط منه السبعات = ٣ س ٣ ي وهو اليوم والساعة التي تقع
فيه تقوفة تشرى .

اما وقد علمت كيفية معرفة التقوفة الاولى فانه يمكنك معرفة بقية الفصول תקופות
باضافة $\frac{1}{2}$ ٧ ساعات الى الواحدة فالمجموع هو اليوم والساعة والدقيقة التي تقع فيها
واعلم ايضاً انه

اذا اضفت الى يوم الاولى ٢ فالمجموع هو يوم انتانية
واذا اضفت الى يوم الثانية ٣ فالمجموع هو يوم الثالثة
واذا اضفت الى يوم الثالثة ١ او ٢ او ٣ اذا كانت ש"ב (بالترتيب) فالمجموع
هو يوم الرابعة

واذا اضفت الى يوم الرابعة ٣ او ٢ اذا كانت السنة ה او ז فالمجموع هو يوم الاولى
ولاجل معرفة في اي يوم من الشهر تقع التقوفة من اي سنة ما . اعرف كم سنة
مضى من السنة المطلوبة حتى اول المحזור الصغير مع السنة ايضاً واضف منه واحد لكل
جزء من هذه الارقام الثلاثة المختصة بكل תקופה الى ان ينتمي العدد

٢٨	١٨	٨	نيسان	٢٣	١٣	٣	تشرى
٣١	٢١	١١	تموز	٢٥	١٥	٥	طيبت

ثم خذ الجزء من الأرقام الثلاثة الذي ينتهي فيه العدد وضم إليه عدد السنة المذكورة من المحزور فالجموع هو يوم الشهر الذي تقع فيه תקופתه واسقط منه ٣٠ إذا زاد المجموع عن هذا العدد فالباقي هو دليل اليوم .
ثم اعلم بأنه إذا لم يطابق هذا اليوم من الشهر يوم الأسبوع اضف إليه ١ أو ٢ أو ٣ وفي بعض الأحيان ٤ ليطابق يوم الأسبوع . ولا يمكن أن يحتاج إلى إضافة أكثر من ٤ مطلقاً والأف يكون الحساب غلطاً . مثال ذلك مطلوب معرفة أي يوم من الشهر تكون תקופת השנה ٦٤٠ التي هي بحسب حساب المحزور الكبير هي ليلة الثلاثاء الساعة ٣ من الأسبوع . فسنة ٦٤٠ هي السنة ١٦ من المحزور الصغير . اقسم هذا العدد على اجزاء تشري وهي ٣ ١٣ ٢٣ واحداً لكل جزء . والعدد الأخير ١٦ يكون للجزء ٣ . اضف ٣ إلى ١٦ = ١٩ وهي يوم الشهر من تشري . ولكن هذا اليوم يكون يوم الاثنين . فاضف إليه يوماً ليطابق مع يوم התקופה أي تكون في ٢٠ الشهر يوم الثلاثاء الساعة ٣ . ويوجد طرق أخرى لمعرفة يوم الشهر والأسبوع والساعة ولكنني اکتفي بما تقدم لضيق المقام .

واعلم أن ما سبق الكلام على الفصول תקופות هو حسب رأي راب سموئيل لانه إذا قسمت أيام السنة على حسابها وهي ٦ س ٣٦٥ ي على أربعة فالذاتج مدة كل فصل من الأربعة وهي ١/٢ س ٩١٠ ي وأما حساب راب إذا فإنه يختلف عنه لانه لو قسمت أيام السنة على حسابها وهي ٤٨ س ٩٥٧ ج ٥ س ٣٦٥ ي على ٤ فتكون مدة كل תקופה ٣١ س ٥١٩ ج ٧ س ٩١ ي فهي إذاً تقص عن حساب سموئيل ٤٥ س ٢٠ ج ودليلها אהבמה אי אדא דסר כ מה . وهي تسبق دائماً وغير متبعة مع أنها الاصح .
وحسب رأي إذا أن תקופת ניסן هي ٥ תקופה"ב أي ٦٤٢ ج ٩ س قبل شهر ניסן في كل أشدا محزور صغير فينتد يمكنك بعد ما علت ميلاد ניסן معرفة תקופת ניסן أيضاً إذا طرحت منه ٦٤٢ ج ٩ س ثم معرفة بقية الفصول إذا اضفت إلى كل منها ٣١ س ٥١٩ ج ٧ س ٩١ ي لمعرفة التالي . وكذلك يمكنك تحويلها إلى فصل سموئيل إذ تعلم الفرق بينهما .

واعلم أيضاً أن תקופת ניסן في السنة الكيسية هي دائماً في شهر اذار الثاني وفي السنة البسيطة في ניסן ما عدا في الستين الأولى والتاسعة . فانها تقع في اذار مع أن كلا الستين بسيطة .

واعلم ان ١١ يوم قبل תקופת תשרי	يتساوى النهار والليل
» ١١ »	» שבת يتبدىء النهار في الزيادة
» ١١ »	» ניסן يتساوى النهار والليل
» ١١ »	» תמוז يتبدىء النهار في النقصان

واعلم ان طلب المطر يكون في شهر كسليف طبقاً ليوم الذي تكون فيه תקופת תשרי اذا كانت السنة ח"ב اي ناقصة او قانونية . ويسبق بجوم اذا كانت السنة ש اي كاملة . وفي سائر ايام الاسبوع يتأخر ٣ ايام مثلاً اذا كانت التقوفة يوم الاحد فيكون الطلب يوم الاربعاء . وهكذا . واذا وقع وقت التقوفة في شهر حשתان فيتأخر الطلب يوماً عن التقوفة . والقاعدة العمومية ان שאולת המטר دائماً تكون ٦٠ يوماً بعد תקופת תשרי واما في ארץ ישראל في ليل ٧ حשתان .

واما الفصول في السنة العربية فهي ٤ ايضاً في كل منها ٩١ يوم وهي الشتاء في ١٦ نوفمبر . الربيع في ١٥ فبراير . الصيف في ١٧ مايو . الخريف في ٢٧ اغسطس . ونزول النقطة טפת נילום دائماً ٧٢ يوم بعد تقوفة نيسان في ١٧ يونيو

תקופת החמה

للشمس תקופה مدتها ٢٨ سنة من اثناء نيسان عبري او في ٢٦ اذار رومي وهي في الحقيقة تقوفة نيسان تماماً وقد كانت التقوفة الماضية في يوم الاربعاء ٢٦ نيسان سنة ٥٦٢٩ ويوم الاربعاء في ٥ نيسان سنة ٥٦٥٧ . وتكون يوم الاربعاء في ١٤ نيسان سنة ٥٦٨٥ وفي ٢٣ نيسان ٥٧١٣ . ولها بركة خصوصية ذكرت في صحيفة ٢٣٦

المواسم والاعياد בזוועדים

اليك الاعياد والمواسم حسب مواعيدها في كل شهر من اشهر السنة :

ניסן . שבת הגדול السبت الكبير قبل الفصح . בדיקת חמץ في י"ד . פסח الفصح في ט"ו . מוריד הטל في موساف اليوم الثاني للعبد في ט"ז . העומר العומר في ט"ז . ברכנו في ליל י"ז או ח"י

אייר . עומר . פסח שני في י"ד . ליל לעומר في ח"י

סיון . עומר . שבת כלה السبت الذي قبل العنصرة . נימי הגבלה . שבועות
العنصرة في ١

תמוז. צום י"ז תמוז ١٧ תמוז . בין המצרים

אב . שבת חזון . ט אב איכה تسعة آب . שבת נחמו . ט"ו אב

אלול. סליחות في ب

תשרי. ראש השנה عيد راس السنة في א . צום גדליה صوم جداليا في ب
או ג . י ימי תשובה אים التوبة من א الى י . כפור عيد الغفران في י . סכות
عيد المظال في ט"ו . הושענא רבא في כ"א . שמיני עצרת في כ"ב . משיב הרוח
في موساف يوم כ"ב . שמחת תורה في כ"ג . שבת בראשית في כ"ז

חשוון. שאלת גשמים طلب المطر في فلسطين في ليل ז . ברך עלינו لحد
اول يوم الفصح .

כסלו . שאלת גשמים طلب المطر خارج فلسطين في א ו י"ב . חנוכה في כ"ה
טבת . צום י טבת صوم ١٠ طيب

שבט ראש השנה לאלנות في ט"ו . שבת שקלים في כ"ט או כ"ז

אדר א . צום אסתר صوم استير في י"ג . שבת זכור . פורים הפור في י"ד للمدن

הغير المحاطة بسور وفي ט"ו المحاطة بسور . שבת פרה . שבת החדש

אדר ב . פורים קמן . שבת החדש

واعلم ان الاعياد والمواسم تقع دائماً في ايام معلومة في الاسبوع فلا يمكن ان تقع
في غيرها حسب الترتيب الآتي . وتؤخر او تقدم حسب الاقتضا كما علمت .

ר' השנה	في	בגה"ז	ואبدأ	في	אד"ו	פורים	في	אגה"ו	ואبدأ	في	זב"ד
סכות	»	»	»	»	»	פסח	»	אגה"ז	»	»	בד"ו
כפור	»	בדה"ז	»	»	»	ט' אב	»	»	»	»	»
צום אסתר	»	»	»	»	»	י"ז תמוז	»	»	»	»	»
צום גדליה	»	אבד"ה	»	»	»	עצרת	»	אבד"ו	»	»	גה"ז
הנוכה	»	אכדה"ו	»	»	»	י' טבת	»	אגדה"ו	»	»	כ"ז

واعلم ان ايام الصوم تؤجل يوماً واحداً اذا اتفق وقوعها يوم السبت غير ان
 لاوم ١ صامت صوم ١٠ طبت لا يمكن ان يقع يوم السبت مطلقاً . وصيام اسير
 لاوم اسير فانه يقدم يوماً اي يصام يوم الخميس الذي قبله في ١٤ اذار اذا وقع في
 يوم السبت . واما لاوم كפור صوم الغفران فانه لا يقدم ولا يؤجل .

ويوجد دليل لمعرفة بعض الاعياد من ايام عيد الفصح حسب ترتيب الابدية
 ا"ת ב"ש ג"ד ד"ה ו"ז ו"ח כא يأتي .

א"ת اول يوم الفصح = תשעה אב	ד"ק رابع يوم الفصح = קריאת תורה (שמחה)
ב"ש ثاني » » = שבעות	ה"ז خامس » » = צום כפור
ג"ד ثالث » » = ראש השנה	ו"ח سادس » » = פורים
	ז"ג פורים = ל"ג עומר في ח"י אייר

ثم يوم הנוכה الخانوقة يكون دائماً كاول يوم النصرة الذي قبله اذا كانت السنة
 ח"ד وكثاني يوم اذا كانت السنة ש .

(تفييه) وقع سهو في جدول دليل السنين صحيفة ٢٥٧ في ١٤"א والاصح ١٤"ה

הגהות פרחי

ملاحظات فارحي

نظراً لما رأيته من الاختلافات في نصوص الصلوات في بعض النسخ . جئت بملاحظاتٍ هذه . وقد توخيت الاختصار فيها لضيق المقام لكي ايبن الاقدم والاكثر استعمالاً منها ولاظهر اهم ما ورد في بعضها من الاغلاط اللغوية التي نشأت عن المطابع والتداول بمرور الزمن قاصداً بذلك ضبط لغة النص . وقد آتيت ايضاً ببعض ايضاحات وشروح لم يتيسر ذكرها في متن الكتاب اتماماً للفائدة .

صحيفة ١٨ : كلمة **הַלְלוּ** . ترجمها البعض خلوية نعتاً لكلمة مقدره وهي **יְבָרֵךְ** اي اعضاء خلوية كالمعدة والقلب . وقال غيرهم بانها نعت لكلمة **בְּרָכָה** اي ثوب خلوية فتشمل الثقوب والحلايا . والاصح كما عربتها . والتكرار للكثرة . **בְּרָכָה** والاصح **בְּרָכָה** وقد اصطالحوا على كتابة كل كلمة كهذه يودين اذا كانت غير محرّكة فلا لزوم لاحدى اليودين هنا نظراً لوجود الحركات . **יְבָרֵךְ** قد اقترح البعض اهمال هذه الجملة لانه يمكن الانسان ان يتيق حياً ساعة او اكثر اذا سد بعض هذه الثقوب وهو الصواب .

صحيفة ١٩ : كلمة **יְבָרֵךְ** والاصح **יְבָרֵךְ** لانها بحالة الوقوف **יְבָרֵךְ** يلزم ان تكون **יְבָרֵךְ** من **יְבָרֵךְ** اي مخلوقات من فعل **בָּרַךְ** وليس من **יְבָרֵךְ** اي طعام من **יְבָרֵךְ** انظر صم^٢ ١٣ : ٥ و٧ و٩ **שמו' ב ג ד ה , ٢ , ٥**

صحيفة ٢٠ : **יְבָרֵךְ** . وردت كلمات كثيرة في الكتاب ناقصة وزائدة كما في **יְבָרֵךְ** , **יְבָרֵךְ** , **יְבָרֵךְ** , وغيرها فابقيتها على اصلها ايها وردت .

صحيفة ٢١ : **יְבָרֵךְ** مجموع اول الايات في هذا الشعر اسم الجلالة **יְבָרֵךְ** قصيدة افتتاحية على وزن وتد وحركتين وتد وحركتين وتد وحركة في كل شطرة منها ولكن اكثر اياتها مكسورة وبعض قوافيها مكررة وبعضها غير مقفاة خلافاً لاصول الشعر . ونظراً لطالوة معانيها قد ضبطت وزنها ونصها كما يأتي .

שְׁעָרֶיךָ בְּרַפְקֵי יְהוָה פִּתְחָה	לְדָל שׁוֹאֵל לְפָנֶיךָ סֶלְחָה :
לָךְ תְּבוֹא תַּפְלְתִּי וְשׁוּעִי	מְקוֹם כְּבֹשׁ וְעִשְׂרוֹן וּמִנְחָה :
מֵאוֹר עֵינַי רְצֵה וּשְׁמוֹר לְשׁוֹנֵי	וְאִם אֲשַׁנֶּה לְפָנֶיךָ סֶלְחָה :
הַרְיִמוֹתַי לָךְ לִבִּי וְעֵינַי	נְטִיה אֲנִי וְגַם עֵינֵי פִּתְחָה :
שָׁמַע קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי יי	תַּפְלְתִּי מְקוֹם קָרְבָן לְקָחָה :
עָנָה קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי וְנִיבִי	וְעֵינֶיךָ לְעַם נִבְאָה פִּתְחָה .
רְאֵה כִּי נִבְנְעָה רוּחִי בְּקַרְבִּי	וְנִשְׁמַתִּי מֵאֹד דָּלָה וְשָׁחָה :
לָךְ רַחוּם וְחַנּוּן הֶעֱיִנּוּ	סֶלַח נָא וּשְׁלַח לָנוּ רַחֲמָה :
וְחוּסָה עַל פְּלִיטַת עִיר אֲרִיאֵל	וְהוֹצִיאֵם לְאוֹרְהָ מֵאֲנָחָה :
מְקוֹם מִקְדָּשׁ מִכּוֹן מֵאֵז לְעוֹלָם	וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָה :
הַשִּׁיבֵם יְהוָה לְאַרְצָם וּמְכוֹנָם	וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבְכַמְחָה .
מַחָה עֵזֶן וְגַם פֶּשַׁע וְחַטָּאת	זְדוֹנָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ סֶלְחָה :
לָךְ עֵינַי וְתַחֲנוּנֵי יי	וּבִצְרָה עֵינַי לְרַחֲמָה :
אֲדוֹן עוֹלָם לָךְ תָּמִיד אֲקוּמָה	יְשׁוּעָתֶךָ לְעַם עָנִי שְׁלַחָה :
בְּנֵה אוֹלָם מְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם	וְאֵת אוֹרְךָ עָלַי צִיּוֹן זְרַחָה :
יִרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעַרְץ	וַיֹּאמְרוּ לָךְ יי הַפְּתִיחָה :
פִּתַח שַׁעַר לְקַבְּלֵ הַתַּחֲנֻנָּה	וְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה :

حيفة ٢٢ : فِإِلْ بَرَوَايَ قَصِيدَة لِرَبِي شَلُومُو بن جِيرُول غير موزونة . اسمه في اول آياتها وقد اضاف البعض عليها ثمانى آيات من قصيدة اخرى تقرب من معناها نظم שלמה مשה آل שקר اسمه في اول الايات ونسبت له كلها غلطاً . سورده وردت في بعض النسخ :سورده والفرق بين معنى الكلمتين كبير كما لا يخفى . والاولى الاصح كما هو مفهوم من المعنى .

حيفة ٢٣ : אֲדוֹן עוֹלָם قَصِيدَة على وزن وتد وحركتين وتد وحركتين في كل شطرة منها ناظماً بحول . ר"ת = ע"ב في اول آياتها . מְלוֹךְ وليس מְלוֹךְ لانها في حالة الوقوف كما في יי מְלוֹךְ (مز ٩٣ : ١٠) . פֶּלֶל- וַיִּצִיר وليس פֶּלֶל . וַיִּצִיר لم ترد هذه الكلمة في اللغة . وهي على وزن פעיל مثل גְּבִיר . מְחִיר . فقال البعض انه يلزم ان تكون וַיִּצִיר . ولكن المقول به من וַיִּצִיר هو וַיִּצְוֶר بالقامص

ولا يصح لمخالفته وزن الشعر فاما ان نقيها **يَإِير** على وزن **فَعِيلٌ** ولماذا لا . او ان يخالف اصول الشعر وقول **يَإِير** . **لُيَات** وردت في بعض النسخ **بَعِيَات** وهي الاصح . **يَعِيَشَا** ، **يَا** ولكن تلفظ **يَعِيَشَا** لوزن الشعر . **بَقِيعَا** ووردت ايضا **بَقِيعَا** وهذا غلط والاولى هي الاصح لان المعنى المقصود هو بارادته . **بَقِلَات** ، **بَقِلَات** يجب لفظ الشوا متحركة لتكون وتداً فتافظا كما لو كانتا **بِقِلَات** **بِقِلَات** وهكذا **بَقِرُونَ** و **بَقِرُونَ** تلفظا **بَقِرُونَ** **بَقِرُونَ** لوزن الشعر . **بِقِرُونَ** ، **بِقِرُونَ** يلزم تخفيف حرفي **ب** ، **ب** وتسكين الشوا للوزن . **بِقِرُونَ** ، **بِقِرُونَ** ، **بِقِرُونَ** ولكن يجب ان تكون لغةً **بِقِرُونَ** كما وردت في ار ١٦ : ١٩ . واصلا **بِقِرُونَ** نون بحوليم . فالاولى ان يقال **بِقِرُونَ** **بِقِرُونَ** كما اقترح البعض . **بِقِرُونَ** هذان اليتان الاخيران ايضا مؤخرأ ومكسوران ولذلك وضعا بين هلالين .

صحيفة ٢٤ : **بِقِرُونَ** شعر غير موزون . ويصح ان يقال غير مقفٍ ايضا لان ناظمه اورد حروف **بِقِرُونَ** مع **بِقِرُونَ** و **بِقِرُونَ** و **بِقِرُونَ** لتقفيته وهذا يناقض اصول الشعر . **بِقِرُونَ** بدلا من **بِقِرُونَ** حفظاً للوزن . **بِقِرُونَ** بالوقف **بِقِرُونَ** كما ينبغي ان تكون . **بِقِرُونَ** وردت **بِقِرُونَ** وكلتا الكلمتين جائزة .

صحيفة ٢٥ : **بِقِرُونَ** قصيدة على وزن حركتين ووتد . حركتين ووتد . حركتين ووتد وحر كنين . ناظمها غير معروف بالتمام وهي تحتوي على الثلاث عشرة عقيدة الايمان وقد شرحتها مفصلاً في ذيل صحيفة ١٠٨ . **بِقِرُونَ** مراعاة للوزن فانها لم ترد بعد **بِقِرُونَ** ابداً والاصح **بِقِرُونَ** . **بِقِرُونَ** لا تناسب للمقام ابداً فان معناها وجد مع ان المقصود منها موجود **بِقِرُونَ** اي اسم الفاعل من **بِقِرُونَ** ككلمة **بِقِرُونَ** التي في عجز البيت الثاني . **بِقِرُونَ** بدلا من **بِقِرُونَ** مراعاة للوزن . **بِقِرُونَ** هي الاصح وليس **بِقِرُونَ** حسب ما اعترض البعض مؤخرأ . لان المعنى مفهوم بان الخالق هو موجود قبل الشيء الذي خلقه . وهي مستعملة كثيراً . **بِقِرُونَ** يقرأها الاكثرون **بِقِرُونَ** بمعنى يمترف والاولى الاصح كما هو مفهوم .

صحيفة ٢٦ : **بِقِرُونَ** وردت في بعض النسخ **بِقِرُونَ** وهي الاصح لان الفعل **بِقِرُونَ** يأخذ **بِقِرُونَ** مالم يقصد حالة المفعولية فيقال **بِقِرُونَ** . **بِقِرُونَ** الاولى **بِقِرُونَ** . **بِقِرُونَ** وردت في الاصل **بِقِرُونَ** وحذفت **بِقِرُونَ** التعريف للوزن .

שָׁלוֹם נְשָׂאָה هذان اليتان الاخيران ليسا للناظم الاصيل بل اضيفا مؤخرأ . وصدر
اليت الاخير مكسور . קָדְשֵׁי בְּשֵׁייד הַלַּם לָ وهذا شاذ لتحسين النظم وبصيرة بدل כ
مراعاة للوقف . יְדָמוּ ורדת יְדָמוּ للوقف فتلفظ القامص مخظوفة بخلاف المقصود .

صحيفة ٢٧ : מְהֻזָּה ורדת في بعض النسخ מְהֻזָּה הָא לְأنا كبد وهو
الاصح . وقد وجدت رمزاً لطيفاً يشير الى طهارة الروح ونجاسة الجسد وهو ان مجموع
האדם = טמא ومجموع והרוח =טהורה ونפש = קדושה הוּא اي ان
الانسان نجس والروح طاهرة والنفس مقدسة . לְהַלְלָה . وليس كما تكتب دائماً
لְהַלְלָה . הוּ וְקָדְשֵׁי לְעַד اهلتي في بعض النسخ بالكلية . שְׁכָנַי قيل ان معناها
العقل والادراك ايضاً راجع ايوب ٣٨ : ٣٦ . מְתִיר יְסוּדִים اضاف هذه البركة
הרמב"ם المعروف باسم الميعوني فانها لم ترد في التلمود في الاصل وقد وردت مع التي
قبلها والتي بعدها في من ١٤٦ : ٧ و ٨ . עָרוּמִים الاصح עָרוּמִים جمع עָרוֹם كما
בְּקָדִים יְדָמוּם . רִזְקָה وרדת في من ١٣٦ : ٦ . הַמִּבְּזֵי في من ٣٧ : ٢٣ .
הַנּוֹתֵן في اش ٤٠ : ٢٩ . وقد اضاف البعض بركةً اخرى הַמְּבַרְכֵי נְשִׁיכֵי
וְשָׁלוֹם עֲשֵׂנוּ עִבּוּם . יְרָבֵי اختلفت الاراء في هذه الكلمة . والاصح
יְרָבֵי من צִוְּרָה كما في קְדוּשֵׁי מַלְכֵי وهي اسم جامع נישם כולל وجاء بعد
כָּל فلا لزوم لجمعه ثانية . انظر اخ ٢ : ١٥ כָּל-יְרָבֵי

صحيفة ٢٨ : קְבֻלֵי נְשִׂיָה وרדת مؤخرأ بدون קְבֻלֵי وهو الاصح . נְשִׂיָה
بدون י بعد ש . מַעֲיָנֵינוּ וּמַעֲפֵעֵינוּ يجب ان تكون מַעֲיָנֵינוּ וּמַעֲפֵעֵינוּ
لورود بقية البركات بصيغة المفرد ولهذا عربتها بصيغة المفرد . מַעֲיָנֵינוּ הָרַע וּמַלְשׁוֹן
הָרַע النعت يتبع المنعوت فيجب ان تكون הָרַע لان كل من עֵינֵינוּ , לְנִשׁוֹן مؤنث
كما وردت עֵינֵינוּ קְמוּחַ וְלְנִשׁוֹן מְדַבֶּרֶת . وان فرضا انها بحالة الاضافة فيقال
اذأ מַעֲיָנֵינוּ , מַלְשׁוֹן הָרַע والاصح הָרַע . מְשַׁנֵּה תكتب دائماً מְשַׁנֵּה
غلطاً . הוֹלְאִים . او הוֹלְאִים كما في بعض النسخ وهو الاصح انما قد ورد جمع كلمة مشابهة
لها بالآف הוֹלְאִים (نش ٧ : ٢) . יוֹדֵם وليس كما تكتب יוֹדֵם . וְצַנְנוּ על
وردت וְצַנְנוּ לְעִסְוֶה . וְהַעֲרַב يجب ان تتدىء بواو ١

صحيفة ٢٩ : בְּזִכְרוֹן يجب ان تكون בְּזִכְרוֹן لانها ليست مضافة .
וְצַנְנוּ וְצַנְנוּ . وردت في بعض النسخ مختصرة וְצַנְנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל .

صفحة ٣٠ : **וירש** وردت في الاصل ناقصة والاصح **וירש** . **יעקוב** الاصح **יעקב** انا قد وردت في الكتاب ٥ مرات كاملة .

صفحة ٣١ : **אלו** بدل **אלה** بلغة المشنا لانها لم ترد في الكتاب . **ראיון** على وزن **פריון** , **רעבון** والاصح **ראיון** واصلها على وزن **זכרון** **גליון** وابدات الحيريق بحركة اطول تيمناً للدغيش الذي لا يجوز ادخاله هنا على **א** كما في **הראיון** (اش ٦٦ : ٢) . و **הריון** (هو ٩ : ١١) . **אותם** ربما كانت زائدة عن الاصل في **ש"ס** . **ואזבל** وردت بدون **ו** العطف . **מפרותיהם** او **פרותיהם** في بعض النسخ والاولى الاصح وبدون **י** بعد **מ** . **גמילות** وزن بلغة المشنا لم يرد في الكتاب . **השקמת בית הכנסת** . الاولى ان يقال **ההשקמה** **לبيت** . وفي الاصل **לبيت המדרש** . واذاف البعض **והכנסת** **פלח** , **והלנית** **המת** . **ועיון תפלה** . **כבבלו** وردت **ובגלוי** وهي الاصح . واهملت في بعض النسخ . **ינשכים** وليس **ינשכים** كما قرأها البعض . **ואדני** والاصح **ואדוני** . **האדנים** **אדקתינו** حולים ناقص **ו** . **ישועתנו** و **אדקותנו** وليس **ישענו** و **אדקנו** كما وردت غلطاً عند البعض . **ליתן** وليس **ליתן** كما تكتب غالباً . **אזהרה** . **ב** بسفول لان الكلمة في نهاية الجملة . **עקרה** وردت **יהירה** غلطاً .

صفحة ٣٢ : **לפיכך** يجب ان تكون **לפיכך** لان اصلها مركبة من **לפי** و **כך** . **ולתן** **שיר** لم ترد كلمة **שיר** بعد الفل **נתן** ابدأ فالاولى حذفها كما اقترح البعض . **ירשתנו** وليس **ירשתנו** والاولى حذفها لانها مكررة في الجملة التي بعدها . **משדימים** و **מעריבים** يجب استعمال اداة الجمع العبرانية **ים** وليس السريانية **ين** كما في **מנהגים** وغيرها . **שפראת** وليس **שפרא** . **פעולמה** والاصح **פעולמה** لانها بحالة الوقوف . **מלפנו** اهملت في بعض النسخ . **מקדישי** وردت ايضاً **מקדישי** والاولى الاصح لان معنى الاولى تقيس والثانية تكريس او ايقاف . **תרום** الاصح **תרים** من **הרים** على وزن **הפעיל** . والمقصود هنا انك انت يا ملكنا ترفع وتعلي قرنتا وتخلصنا وليس يرتفع ويملو قرنتا . **אתה** **הוא** يتركب من اول الكلمات الاربع اسم الجلالة **אדירה** وهي من **נח ٩ : ٧** . **נשמז** كتبها البعض **שממה** ويجوز . والاولى الاصح . **מעשי** كتبها البعض بالمفرد **מעשה**

ولكن الاولى الاصح **עֲלִיזִים** مضافة على الاصل المأخوذ من مل ١٩ : ١٥
 واش ٣٧ : ١٦ . **וְהַתְּחַתִּיזִים** اضيفت مؤخراً .

صحيفة ٣٣ : **וְהַתְּחַתִּיזִים** اهلها البعض لانها لم ترد في الكتاب المقدس لفقران
 الخطيئة . ولانها مترادفة مع **וְהַתְּחַתִּיזִים** بدون لزوم .

صحيفة ٣٤ : **תָּנוּז** من التلود (كريتوت صحيفة ٦) وكتبها البعض **תָּנוּז**
קִנְשָׁה وليست معرفة **הַקִּנְשָׁה** . **סְאִיז** **תְּלָת** وليس **תְּלָתָה** لان **סְאָה** مؤنث .
 وجاءت بالسكداينة . **הַנֶּזֶר** وليس **הַיָּזֶר** **כִּפֶּת** وليس **כִּיפֶת** اسم نبات ينمو
 قرب الاردن . **כָּל נְשָׂה** بعد **כִּפֶּ** قال البعض ان يلزم ان تكون **נְשָׂה**
 وعلى فكري ان هاتين الكلمتين تعبير مصطلح عليه بمعنى كمية قليلة بدون مراعاة التذكير
 والتأنيث . **אָחַז** والاصح **אָחַז** عائد الى **אָחַז** **עֵשָׂר** **סְמָנִים** او **מִנְה** **אָחַז** .
סְמָנִים وليس **סְמָנִים** كما كتبها البعض .

صحيفة ٣٥ : **כִּדִי** **נְשָׂה** وردت **כִּדִי** **נְשָׂה** والاولى الاصح كما هي
 في التلود . **מִי** **רְגִלִים** ترجمها البعض حسب معناها الحرفي اي البول . وقال البعض
 اسم نبع يدعى **רְגִלִים** الذي خاوية مائه تلين جذر الاظفار . **מְכַנְסִים** وليس
מְכַנְסִים كما سبق . **לְבָשָׁתִים** للاطياب او **לְבָשָׁתִים** للعطارين وهذا الاصح
 فان العادة للآن عند الذين يدقون ويسحقون الاطياب ينغمون في اثناء العمل بخلاف
 ما زعم البعض ان الصوت رديء للنبذ وجيد للاطياب . **הַצִּיִּים** والاصح **הַצִּיִּים** .
אֲבִי اغلب الناس يلفظون هذه الكلمة اياه بدون تشديد حرف الباء سهواً والاصح
 ان تلفظ **אֲבִי** وينبغي ان تفصل عن الكلمة التابعة لها **הַנֶּזֶר** لئلا باتصالها معها
 يتركب اسم الجلالة . **קוֹדֶמֶת** , **קוֹדֶם** يمكن الاستغناء عن تكرارها عند العطف كما
 اهلنا في بعض النسخ لان المعنى مفهوم من القرينة . **חֲבִיתִים** و **זִסְכִּים** و **מוֹסְפִים**
 و **זִסְכִּים** تركت على اصلها كما وردت باداء الجمع **זִסְכִּים** بدل **זִסְכִּים** .

صحيفة ٣٦ : **חֲסִים** , **חֲ** في اكثر النسخ ولكن هي **חֲסִים** في الاصل
 انظر من ١٨٩ : ٩ .

صحيفة ٣٧ : **קָדְשִׁים** ووردت **קָדְשִׁים** . **נְשָׂה** كتبها البعض **נְשָׂה**
 و **נְשָׂה** ولكن الاولى الاصح مثل **נְשָׂה** . **נְשָׂה** **נְשָׂה** .

הַדְּבָרִים والأصح הַדְּבָרִים لانها بحالة الوقف كما في لا ١ : ١٦ . הַמַּאֲוֹת او הַמַּאֲוֹת كما وردت في مل ١٢ : ١٧ ونح ١٠ : ٣٤ وبالإضافة ربما הַמַּאֲוֹת . הַמַּאֲוֹת المشتبه مثلاً أن اكلت من وعائين متماثلين وعلمت بمد ذلك ان كان في احدهما شحم وهو محرم وفي الآخر سمن وهو محلل ولست بمنأى كد من ايها اكلت وجب عليك ان تقرب قرباناً وهو المعروف بقربان הַמַּאֲוֹת . וְיִשָּׁכְרוּ לָיִם والأصح וְיִשָּׁכְרוּ לָיִם .

صحفة ٣٨ : רָבִי בְּשִׁמְעוֹנָאُ وردت في سفر ١١ . בְּשִׁלָּשׁ وردت ايضاً בְּשִׁלָּשׁ ويجوز ولكن الاولى الاصح . وقد اضاف البعض كلمة בְּהֵיזֵם بعد בְּדִרְשָׁתָה بدون لزوم . واليك تفصيل كل من هذه المواد للايضاح .

(١) כָּל יְהוֹמֵר . اذا حدث امر مؤثر فحدث اكبر اثر اكثر من الاول وبالعكس . مثلاً : ورد عن مريم في عد ١٢ : ١٤ ما معناه ان اباهما بصق في وجهها فحجزت ٧ ايام خارج المحلة . فكان من الواجب ان تحجز ١٤ يوماً لان القصاص كان من لدنه تعالى . ولكن الحاخاميون قد حددوا هذه القاعدة بان النتيجة لا تكون اكثر مما استتجت منه די לבא מן הדין להיות כנדון .

(٢) וְיִשָּׁכְרוּ נְפֹשָׁה . مثلاً ورد في تث ١٤ : ١ ولا تجملوا قرحةً بين اعينكم لاجل ميت وفي لا ٢١ : ٥ لا يجملوا قرحةً في رؤوسهم . الآية الاولى تعني الاسرائيليين . الآية الثانية تعني السكينة . فبستدل من الآيتين اهمية النهي عن عمل القرحة . وان النهي ليس للسكينة فقط بل يشمل كافة الاسرائيليين والرؤوس ايضاً مع انه لم يذكر في الآية الاولى وانه لاجل ميت مع انه لم يذكر في الآية الثانية .

(٣) בְּיָזֵן אָב וּבְתוֹב אֶחָד . مثلاً ورد في خر ١٢ : ١٦ انه لا يجوز ان يعمل عملاً ما في عيد الفصح ولكن يجوز ان نعمل ما نأكله فبناءً على هذه الوصية وضعت قاعدة اولية وعمومية للتسوية لعمل المأكولات في بقية الاعياد .

וְיִשָּׁכְרוּ כְּתוּבִים . اي من آيتين كما في مسألة العاهات التي تمنع السكاهن عن الخدمة فان الآية في لا ٢١ : ١٧ لم تذكر יְבִלְתָּם البئر ولكنه ذكر في لا ٢٢ : ٢٢ مع عاهات البهائم التي لا تصلح للقرايين . وهذه الآية الثانية ايضاً لم تذكر יָזֵן ו יָבֵן وانما هاتان العاهاتان ذكرتا في عاهات السكينة . وبمقتضى هذه القاعدة ان كلمة عاهات כְּתוּבִים انما وردت لتشمل كافة العاهات المذكورة للسكاهن وللبهائم .

(٤) **בְּדָבָר וּבְדָבָר** . مثلاً ورد في تث ٢٢ : ١١ لا تلبس ثوباً مختلطاً
قريباً يظن انه لا يجب ان تلبس ثوباً مختلطاً من انسجة مختلفة عموماً . ولكن الآية
حددت هذا النهي في قولها صوفاً وكتاناً معاً . او كذلك كما ورد في لا ١ : ٢ اذا
قرب انسان منكم للرب من البهائم (عموماً) فن البقر والغنم (خصوصاً) .

(٥) **בְּדָבָר וּבְדָבָר** ورد في خر ٢٢ : ٩ لا تشته بيت رفقك الخ . فلكي
لا يظن ان النهي قد خصص في الاشياء المذكورة فقط وضحت الآية اخيراً وعمت
بقولها ولا شيئاً مما لرفقك . كما ورد ايضاً في تث ٢٢ : ٣ في امر رد المفقود . فقد قيل
وهكذا تفعل بجماره وثيابه (خصوصاً) ثم قال وهكذا تفعل بكل مفقودٍ لاخيك (عموماً) .

(٦) **בְּדָבָר וּבְדָבָר** . مما ورد في خر ٢٢ : ٩ في كل دعوى جنائية
(عموماً) بشأن ثور او حمار او شاة او ثوب (خصوصاً) او مفقودٍ ما (عموماً) .
نعلم انه يجب على الذي ودعت عنده الوديعة المسروقة او المفقودة ان يحلف يميناً انه لم
يعد يده الى ملك صاحبه . ويقصد بملك صاحبه الاشياء المماثلة التي ذكرت وخصت
مفصلاً في الآية والتي تعد بحسب الشريعة من المنقولات . فلا تسري هذه الى ممتلكات
اخرى غير مشابهة شرعاً للتي خصت في الآية .

(٧) **בְּדָבָר וּבְדָבָר** . مثلاً ورد في عد ٣ : ٤٠ وقال
الرب لموسى عد كل بكر ذكراً من بني اسرائيل فلفظة كل بكر عمومية تم الذكور والاناث
ولكن في الكلمة التالية تخص الذكور وتعني الاناث . فهنا نص الآية في الآخر
يخصص ما عم في الاول . وكذلك النص الاول ينحصر الابكار فقط من الذكور
وليس كل الذكور .

(٨) **וְכָל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּדָבָר** . ورد في خر ٢٢ : ١٩ ما نصه « من
ذبح لآلهة (عموماً) غير الرب وحده يهلك » . ولكن الآية لا توضح عن كيفية
الاعدام . انما يستنتج عن كيفية الاعدام من آية اخرى في لا ٢٠ : ٢ كل انسان
من بني اسرائيل اعطى من زرعه لمولك فانه يقتل . يرجمه شعب الارض بالحجارة
وحيث ان عبادة مولك هي عبادة وثنية ونهى عنها الكتاب والآية وضحت كيفية
الاعدام فيها وخصه بالرجم . فالرجم اذاً هو نوع الاعدام لكل عابدي الاوثان .

(٩) **וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכִלְלֵי וְכוּ'** . مثلاً ورد في خر ٢١ : ١٢ من ضرب انساناً مات يقتل قتلاً . هنا الآية تحكم بقتل القاتل مطلقاً ولم تذكر عن نوع الضرب اذا كان عمداً او سهواً . ولكن آية اخرى تقول ان القاتل عن غير قصد لا يقتل تث ١١ : ٤ « من ضرب صاحبه بغير علم وهو غير مبغض له من قبل الخ . يهرب الى احدى مدن اللجا فيجي » . فالآية الثانية تخفف من الحد العمومي الوارد في الآية الاولى بنبي نوع الضرب بغير علم وهو غير مبغض له . وتعني القاتل من القتل وتسمح له بالهرب الى احدى مدن اللجا فيجي .

(١٠) **כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכִלְלֵי וְכוּ'** . مثلاً ورد في خر ٢١ : ٢ اذا اشترت عبداً عبرانياً فست سنين يخدم وفي السابعة يخرج حراً مجاناً . ان كلمة « عبداً عبرانياً » تشمل الذكور والاناث . ولكن في الآية ٢١ : ٧ يقول الكتاب « اذا باع رجل ابنته أمةً فلا تخرج كما يخرج العبيد » . فالاستثناء من العموم يختلف عن الموضوع بما يتعلق العبيد الذكور . فلا يحرر العبد في سن البلوغ كالاناث او عند موت سيده قبل انتهاء ست سني الخدمة . ولكن تخفف الشروط للاناث في امرين وتقلها في آخر كما ورد في الآية بانه يجوز لسيدها ان يتزوجها هو او زوجها لابنه رغماً عنها .

(١١) **כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכִלְלֵי וְכוּ'** . ورد في لا ٢٢ : ١١ فهو يأكل منه والمولود في بيته (يشير الى الكاهن والاكل من الطعام المقدس) . تشمل الآية بكلمة المولود . البنات المتزوجات والغير المتزوجات ثم في الآية الثانية ٢٢ : ١٢ تنهي ابنة الكاهن المتزوجة بغير كاهن عن اكل المقدس . فيستدل من هنا انه لا يجوز لابنة الكاهن المتزوجة الى غير كاهن ان تاكل من المقدس على الدوام . ولكن في الآية الثالثة ٢٢ : ١٣ يعود فيسوغ لها بالاكل من المقدس عموماً اذا طلقت او ترمت بدون نسل وعادت الى بيت ابيها كما لو كانت في ايام صباها .

(١٢) **דָּבָר הַקְּלִימָד יִמְעָרְבֵנּוּ וְכוּ'** . مثلاً ورد في لا ٢١ : ١٢ ولا يخرج (الكاهن الاعظم) من المقدس . وربما يستدل من الآية انه لا يجب ان يخرج من المقدس مطلقاً . ولكن الآية السابقة لهذه توضح عن سبب النهي لثلاث يدخل على ميت . ولا لابنه او امه كما يجوز الى بقية الكهنة فيستنتج انه لا يجب ان تقب نص الآية ١٢ حرفياً بل حسب المعنى الوارد في نص الآية السابقة ١١ . **וּמִסֵּזֵא**

ويستدل من آخر الآية. مثلاً ورد في لا ١٨ : ٦ مانصه: لا يقترب انسان الى قريب جسده. ربما يستنتج من هذه الآية انه لا يجوز لاحد ان يقترب باقاربه عموماً . ولكن في الآخر يحدد درجة ونوع القرابة المنهي عنها . فحينئذ يجوز في القرابة الغير المذكورة .

(١٣) **שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַהֲשִׁים וכו' .** مثلاً ورد في خر ٢٠ : ٢٢

مانصه : اني من السماء تكلمت معكم . خلافاً لما ورد في تث ٥ : ٤ وجهاً لوجه تكلم الرب معنا بالجيل من وسط النار . فيوفق الاختلاف الظاهر بين هاتين الآيتين بواسطة آية ثالثة في تث ٤ : ٣٦ اذ يقول « من السماء اسمعتك صوته ليندرك . وعلى الارض اراك ناره العظيمة وسمعت كلامه من وسط النار » .

صحيفة ٣٩ : **דָּוִד וְאַבְנֵי הַיָּדָה** بالعبراني . **לְגִדְהֵם** والاصح **לְגִדְהֵם** . **בְּתַגְדָּל** كتب القديس باللغة الكلدانية عدا كلمات التسيح **בְּתַגְדָּל** . وقد اضافوا في النسخ القديمة **בְּתַגְלָם** . **שְׁמִיָּה** , **כְּרַעֲוִתִיָּה** , **מְלֻכְוִתִיָּה** , **מְשִׁיחִיָּה** , **מְאֲרִיָּה** يجب ان تكون بدون **י** راجع دانيال ٣ : ٣٣ و ٤ : ٥ . **אָמֵן** . **רַת** **אֵל מְלֻךְ** **בְּאָמֵן** . **ו = ٩١ =** **יְהוָה** **אֲדֹנָי** اسماء الجلالة . **וְלַעֲלָמוֹ** وردت ايضاً بدون **ו** .

صحيفة ٤٠ : **הוֹדוּ** وردت في سفر اخ ١٦ : ٨ -- ٣٨ والقسم الاول من **הוֹדוּ** **לְחַד הַרְרֵעוּ** مأخوذ من مز ١٠٥ ثم من **שִׁירוֹ** **לְחַד הַרְרֵעוּ** نصف الآية الاخيرة مأخوذ من مز ٩٦ ويوجد اختلاف في اللغة بين نص الاتين وهو **פִּיָּהוּ** , **פִּי** . **יְשָׁרְאֵל** , **אֲבָרְהָם** . **לְיִצְחָק** , **לְיִשְׁרָאֵל** . **אֶת אָרְצוֹ** . **בְּהוֹיֹתְכֶם** , **בְּהוֹיֹתֵם** . **מִמְּלֻכָּה** , **וּמִמְּלֻכָּה** . **לְאִישׁ** , **אָדָם** . **וּבְנֵי אִישׁ** , **וּלְבָנָיו** . **אֵל יוֹם** , **לְיוֹם** . **וְנֹרְא** , **נֹרְא** . **וְהִדְרָה** **בְּמִקְוֹמוֹ** , **וְתַפְאֶרֶת** **בְּמִקְדָּשׁוֹ** . **לְפָנָיו** , **לְהַצְרוֹתָיו** . **מִלְּפָנָיו** , **מִפְּנָיו** . **וְאֲמָרוֹ** , **וְאֲמָרוֹ** . **וְנָאֵץ** في احدهما **יָדִין** **עַמִּים** ثم قابل الفرق بين اخ ١٦ : ٣٥-٣٦ و مز ١٠٦ : ٤٧ و ٤٨ **עֲלֵז הַשָּׁרָה** , **עֲלֵז שְׁרֵי** , **הָאָרְצוֹ** , **אֶת הָאָרְצוֹ** . **כִּי בָא** ومكررة في المزامير . **אֱלֹהִים** يعني ان يكون فاصل بينها وبين اسم الجلالة . **יְשָׁמְחוּ** **הַנְּשָׂמִים** يتركب اسم الجلالة من اول حروف الكلمات الاربعة . **יָרַעַם** **רַת =** **אֱהוּיָה** . **סַת =** **אֱלֹהִים** . **כִּי מְעוֹלָם** **רַת =** **אֲדֹנָי** .

صحيفة ٤١ : $\text{יעִנְנו רִ"ת יב"ק} = \text{יהוה אלהים}$. הַכְּתָה وردت في
صحيفة ٤٣ ينبغي لفظ ח جيداً والافتقار لفظ הַכְּתָה فتكون تجديفاً . וַיִּשְׁעָה كما وردت
في الاصل ؟ بدل ؟ . $\text{הִרְחֹב רִ"ת} = ٩١$. מִיִּרְדִי وردت بالمصدر .

صحيفة ٤٢ : $\text{כִּרְכִי נִפְשֵׁי אֶת יי}$ مجموع عددها يساوي נִפְשֵׁי רַחֵם
 $\text{וְנִשְׁמָה הַיְהוּדָה}$ القاب للروح לְיִנְכִי وغيرها י زائدة في الشعر . עֲדִיךָ
عربها البعض فك وهو الاصح . הַתַּחֲדִישׁ وردت بالموث .

صحيفة ٤٣ : וּמִפֶּן وردت ايضاً פ . אֵיתָם . י زائدة في الاصل ربما
بدل דגש في ת . נֶאֱמָה قرأها البعض נֶאֱמָה غلطاً . לְעֹשֹׁר حسب فكر יעב"ם
وغيره לְעֹשֹׁר اي ربابة وربابة ذات عشرة اوتار . كما في مز ٩٢ : ٤ وليس كما زعم
البعض ان لְעֹשֹׁר نعت لكلمة יָבֵל اي ربابة ذات عشرة اوتار .

صحيفة ٤٤ : לְרֹד מִזְמוֹר مزمو ٣٤ مرتب على الابجدية انما يتقص
حرف ו . وضعف حرف פ بالآخر . וַיִּגְרִשְׁהוּ وردت ايضاً וַיִּגְרִשְׁהוּ .
 יי מְעוֹז والاصح מְאֹזֵי . וּמַעֲזוּלָם עַד وردت וְעַד . נִשְׁמַעַי زعم יעב"ם
ان מ صارت י بسبب الوقف ولكن لم يسبق لذلك مثال ولم يذكر في قواعد اللغة
فان מ אֵת تبدل בַּמַּص كما في מִלֶּךְ وغيرها . وزعم البعض ان נִשְׁמַעַי هي في صيغة
القال بصيرة على وزن הַפִּי ولكن المرجح انها نعت على وزن פִּיעֵל مثل
 פָּבֵד , זִקֵן . יָרָא بمعنى خافوا بصيغة الامر من יָרָא وقد صيغت بصفة استثنائية
من יָרָא بالمفرد منعاً للالتباس مع יָרָא بمعنى يروا من יָרָא كما كان يجب ان تكون
مثل קִרְאוּ מִצָּאוּ . עֲלִימְנוּ ناقصة ו الجمع .

صحيفة ٤٥ : הַתָּה وردت הַתָּה .

صحيفة ٤٦ : הַיִּשְׁבִּי و בְּתוֹכִי י زائدة من حروف אדר"ם .

صحيفة ٤٧ : הוֹדוּ לַיי . مزمو ١٣٦ يحتوي على ٢٦ آية مجموع عدد
اسم الجلالة יהוה . הַסִּדוּ يلزم مراعاة لفظ ס لانه كثيراً ما تلفظ مثل س سهواً
 הוֹדוּ . לְרֹזְקֵע وردت بدون ו وهي الاصح .

صفحة ٤٨ : פרוך נשאמר ذكرت فيها ١٣ مرة كلمة פרוך مقابل ١٣ خاصيات الرحمة "ג מדות הנחמים. נשאמר هذه الكلمة رمزاً الى ' ספירות لان عددها يساوي مجموع اول حروف العشر ספירות وقد وضعت لها دليلاً פת חכמה גן חי او תגי חן בחכמה وهذه ايضاً مرموزة بكلمة ישראל بعدها وباول حرف منها . בפה يجب ان تكون בפ' كما هو معلوم لانها بحالة الاضافة واقيت على حالها لان عددها يساوي عدد كلمات פרוך נשאמר وهو פ"ז . חי העולמים والاصح חי העולמים لانها بحالة الاضافة وقد وردت في دا ١٢:٧ בחי העולם والا يقال חי לעולמים . ראים . ' زائدة وقد وردت بدون ' في عد ٢٣ : ٢٢ وت ٣٣ : ١٧ .

صفحة ٤٩ : נארה א حركة . ולו אנחנו وردت في الاصل ולא קרי ולו .

صفحة ٥٠ : תהלה לרוך مزמור مرتب على الابجدية وينقص حرف ל . הרופא ר"ת = ٦٥ وبدون ו . וגבורתיך وردت مع ' . וגדל وردت ايضاً بدون ו . יברוכה . ה زائدة . ידיך وردت ناقصة ' .

صفحة ٥١ : לעצבותם لا مشددة لتحسين اللفظ . הללוהו כל מלאכיו ר"ת = ٦٥ . רוצה وردت لا .

صفحة ٥٢ : ויברך וכו' ר"ת = אהיה . אתה וכו' . ר"ת אהיה . הללויה יחנוי هذا المزمور على ١٣ הלל = יג מדות . גדלו ג قبوص . גדל وليس גדל . וענב بدون ו بعد ע .

صفحة ٥٣ : במצולת כא في ن ٩ : ١١ ايضاً والاصح במצולות من מצולה . יבסימו بدل יבסמו او יבסימו لانه قد تتصرف الافعال المعتة اللام بالحرف ה على هذا المنوال كما في יריון . נאדרי ' زائدة في الشعر

صفحة ٥٤ : ירהת נ بصيري تمويضاً للداغيش الذي لا يمكن دخوله على ה ولكن في الغالب لا تطول الحركة قبل ה كما في מיר . אומתה اداة التأنيت مكررة كما في עזרתה . בגדל זרעה شواذ مع حروف בכלם وبحالة الاضافة والاصح בגדל זרעה . מקדש . ק مشددة في الاصل لتحسين اللفظ .

صحيفة ٥٨ : **שׁמַע** مجموع عدد كلمات الشباع ٢٤٥ مع ٣ كلمات **יְיָ אֱלֹהֵיכֶם** **אֱמַת** = ٢٤٨ = **רמ"ח מִצְוֹת עֵשָׂה** عدد الاوامر . واذف البعض ٣ كلمات **אֵל מְלֹךְ נְאֻמָּן (ר"ת אמנ)** تكملاً لعدد الاوامر وقال قبل الشباع . وزيادة الايضاح عن الشباع راجع مقدمة الكتاب صحيفة ١٠ . **כָּכָל-לְבָבְךָ** يلزم الاعتناء بلفظ الحروف المتشابهة والمتلاصقة بين الكلمات المعروفة **דְּבוּקִים** كما بين هاتين الكلمتين وبين **עַל-לְבָבְךָ** . **עֹשֶׂב דְּשֶׁדָּךְ** . **וְאִבְדֶתֶם מְהֵרָה** . **עַל לְבָבְכֶם** . **הַבְּנֵה פְתִיל** . **אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ אֲלֵךְ** . **לְמַטְפֵּת** . **הַפְּחָה** . **לְאַבְתִּיכֶם** . **לְדוֹתֶם** وردت بحوليم ناقصة ٦ في الاصل وخصوصاً في اداة الجمع **זֹת** . **כָּל מִצְוֹת יְיָ** . مجموع عدد حروف هذه الكلمات الثلاث = ٦١٢ = **ברית** مع ١ وصية الاهداب = ٦١٣ = عدد **תר"ג** **מִצְוֹת** مجموع الاوامر والنواحي . ومجموع عدد كلمات فصل الاهداب بالعبراني ٧٢ كلمة = **ע"ב** . **מִצְוֹת** و**תְּזַכְּרוּ** يلزم مراعاة لفظ **ז** او **ז** فكثيراً ما تلفظا **מִזְוֹת** و**תְּסַכְּרוּ** غلطاً .

صحيفة ٥٩ : **אֱמַת** , **וַיַּעֲיֵב** ان مجموع اول الحروف **א** مع **א** = ٦١٥ = ٩١ = **יהודה** و**אדני** . **וַיַּעֲיֵב** كلمة كلدانية بمعنى **אֱמַת** . وربما عبرانية مشتقة من الفعل **נָעַב** . **אֱמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם** **ר"ת** **ע"ב** . وهكذا **עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֱתָהּ** . **נְקִמַת** بيود واحدة . **חַיִּים** وليس **חַיִּים** . **שְׁאֵתָה** الاصح **אֱתָהּ** كما وردت في الاسطر التالية . **עֲזַרְתָּ** مجموع اول حروف الثلاث كلمات الاولى = **ע"ב** . **הַרְנֵת** , **נְאֻלָּתָ** , **כְּכַעֲתָ** , **מְבַעֲתָ** يلزم تحريك ثاني حرف من كل هذه الكلمات **ק** , **א** , **ק** , **כ** لانها بحالة الوقوف . **שִׁירוֹת** لا يقال **שִׁירָה** بعد **נְתַן** . **לְמִלְךָ** راجع صحيفة ٢٧٧ .

صحيفة ٦٠ : **עֲמִידָה** راجع مقدمة الكتاب في صحيفة ١٠ **שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה** . **חֲסִדֵי** ينبغي مراعاة لفظ حرف **ס** لانه كثيراً ما تلفظ **הַחֲסִדֵי** غلطاً كما سبق . **לְחַיִּים** الاصح **לְחַיִּים** بالتعريف . وهكذا **בְּסֶפֶר הַחַיִּים** كما في **פְּתִיחַ** . **מְהֵרָה** او **מְהֵרָה** **מֵתִים** . **הַנְּשָׂם** الاصح **הַנְּשָׂם** لانها بحالة الوقوف . **דְּמִקְדָּם** بيود واحد . **לְיִשְׁרָאֵל** وليس **לְיִשְׁרָאֵל** كما كتبها البعض . وقد وردت في **דא ١٢ : ٢** و**نش ٧ : ١٠** . **הַרְחִמָן** او **הַרְחִמָן** . **בְּבִיאָד** و**الاصح** **בְּבִיאָד** لانها بحالة الوقوف . **כִּי אֵל מְלֹךְ** اهلكت في بعض النسخ .

صحيفة ٦٦ : יהיו כמזון اعملت هذه الآية في بعض النسخ وهي من المزامير
 ٣٥ : ٥ فلم تعرب هنا سهواً وقد ذكرتها في صحيفة ١٠٦ . עוֹשֵׂה שְׁלוֹם كتبها
 البعض עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם لان عدد كلمة השלום يساري ספריאל ولكن الاصح
 העוֹשֵׂה שְׁלוֹם كما يتضح من المعنى . אָבִינוּ מִלְּפָנָיו وضع ربي عقيبا .
 גִּזְרֹתָם بدون י بعد ؟ انظر لا ١٦ : ٢٢ ودا ٤ : ١٤ ، ٢١ وهكذا שְׁלֵמָה
 بدون י على وزن פְּעִלָּה كما في פְּלִטָה . זְכוּר وردت في الاصل זְכוּר
 مز ١٠٣ : ١٥ والاولى الاصح مراعاةً للمقام هنا كما في שְׁלַח , מְנַע , מְחַל الخ .
 وقد اضاف البعض כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת וזְכוּר .

صحيفة ٦٧ : וְכִלְכִּלָּה حذفها البعض وفي النسخ القديمة פִּרְנָסָה וְכִלְכִּלָּה .
 בְּזִכְרוֹן الاصح בְּזִכְרוֹן لانها ليست مضافة . וְהָרַם والاصح بدون ו . אֲנִישְׁמֹנֵה
 مرتبة على الحروف الابجدية אבגד وقد تكررت بعض الحروف . וַיַּעֲבֹר تحتوي
 على ١٣ خاصيات الرحمة .

صحيفة ٦٨ : בְּפִילֹת אַפִּים قد وضعت دليلاً للايام التي تقال فيها جملة
 אשׁיר , נע"ם , פס"ח مضاعفة ومع נ في مصر كما يأتي .

א	אב ט', ט"ו	אבל	ע	עצרת	עומר
ש	שבתות	שבת ט"ו	מ	מועדים	מילה
י	יום כפור	י"ד אדר	פ	פורים	פסח שני
ר	ראש השנה	ראש חדש	ס	סיון	סכות
נ	ניסן	נילום	ח	חנוכה	חתן

לְזָרוּד אֵלֶיךָ מזמור ٢٥ مرتب على الابجدية في اول الآيات وينقص الثلاثة الحروف
 ב, ו, ק وتكرر الحرف ר .

صحيفة ٦٩ : מְעִישִׁים اضاف البعض بعدها טוברים . כי הוא יָדַע
 آية في (مز ١٠٣ : ١٤) . אֵל מִלֶּךְ وضع אנשי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה رجال
 الجامعة الكبرى . אנשי אֲמוֹנָה مرتبة على الابجدية אבגד . وهي وما بعدها
 وضع علماء التلمود .

- صحيفة ٧٠ : **אָפּסוֹ** والاصح **אָפּסוֹ** مراعاةً للوقف بدل **אָפּסוֹ** .
תְּמַדְדוּ مركبة على الابدية المعكوسة **תְּשַׁדְּק** والحرفان الاولان **ת"ש** مكرران .
אֶלְהִינוּ مرتبة على الابدية **אֶתְב"ש** . **יַבְבֹּר** شرحها في ذيل الصحيفة العربية .
صحيفة ٧١ : **וְתַמְחֹל** , **וְתַסְלַח** كلة **וְתַמְחֹל** مكررة وزائدة .
בְּחֻזְרָתָךְ الاصح **בְּחֻזְרָתְךָ** مراعاة للوقوف .
صحيفة ٧٢ : **קִצְרָה** الاصح **קִצְרָה** مراعاة للوقوف .
صحيفة ٧٣ : **הַכִּינִי** يلزم لفظ **ח** جيداً . **יְיָ אֱלֹהֵי** , **נְשִׂאֲרִית** **תָּהָל**
في سورية وفلسطين فقط .
صحيفة ٧٦ : **יְדִישְׁנָה** والاصح **נָה** . **יִישַׁע** **י** بصيري وقد وردت خمس
مرات **י** .
صحيفة ٧٧ : **וְלַעֲלָמֵי** والاصح **וְלַעֲלָמֵי** . **יְיָ אֱלֹהֵי** آية من اخ ٢٩ : ١٨
נְשִׂמְרָה **נָח** مخطوفة في صيغة الامر تميزاً من الماضي .
صحيفة ٧٨ : **נְשִׂמְרָה** **נָח** مخطوفة كما سبق . **כָּל בְּרִבְתָּא** زعم البعض
انه يجب قراءة **כָּל** بquamص كاملة لانها سريانية كما اعتادوا على لفظ **כָּל בְּרִי** و**כָּל**
בְּמִירָא ولكن هذا غلط لان بالسرياني **تقراء** مخطوفة . وقد اعتادوا على لفظ **כָּל**
בְּרִי كاملة غلطاً ايضاً .
صحيفة ٧٩ : **נְשִׂמְרָה** وردت في بعض النسخ **אֶת נְשִׂמְרָה** . **בְּכִנְשׁוֹ** , **ק**
بدون **داغيش** .
صحيفة ٨٠ : **בְּכִנְשׁוֹ** **تقراء** بالبود وليس **בְּכִנְשׁוֹ** وقد اختلفت الاراء فيها
ولكن المعنى عائد الى الغائب كما هو مفهوم من سياق الكلام وهو الاصح . **הַבְּכִנְשׁוֹ**
تقراء **נְשׁוֹ** . **נְזִלְדֵד** **לָ** بدل **לָ** مع انها بحالة الوقوف . **אֶרְיָ** بدل **אֶרְיָ** مع
انها بحالة الوقوف . **עֲלֵמֹת** قال البعض انها كلمة واحدة بمعنى **עֲלֵמֹת** اي **كايام**
الصبا ولكن الاصح كما عرفت حتى الموت .
صحيفة ٨١ : **יִישַׁעֲנֵעוּ** **לָ** بدل **לָ** كما يجب . **בְּנֹדֵה** **ו** الاولى زائدة .
לִזְנֵה وردت بشورق قبل **الداغيش** وفي بعض النسخ **يود** . **בְּלֵם** وردت **ב** .

لְרַבִּים وردت في الكتاب بجمع المؤنث لְרַבּוֹת ار ٥ : ٦ وفي التثنية لְרַבִּים وهي بمعنى الصفاف ايضاً نְהַל לְרַבִּים . ولكن يجوز لְרַבִּים اي امسية مثل بְּקָרִים . אֲהַבְתָּ , לְמַדְתָּ , ה , מ , بquamص مراعاةً لحالة الوقوف . וְהַקּוֹנֵיךָ اقترح البعض اهمالها لانها مكررة . וְהַמְלֵתָךְ زعم البعض انها غير لازمة بعد אֲהַבְתָּךְ اي انه حيث هناك محبة فلا لزوم للرافة والحقيقة قد تكون محبة بدون رافة . وقد وردت كلمة הַמְלֵתָךְ بعد אֲהַבְתָּךְ كما في אֲהַבְתָּ עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ הַמְלֵתָךְ גְּדוּלָתָךְ الخ في صحيفة ٥٧ . وكذلك בְּאֲהַבְתָּנוּ וּבְהַמְלֵתָנוּ הוא גְּאֻלָּם في صحيفة ٣٠ راجع اش ٦٣ : ٩ . לֹא תִסּוּר جائزة اذا حذفت كلمة וְהַמְלֵתָךְ والا يلزم ان تكون לֹא יִסּוּרוּ او الاولى לֹא תִסּוּר .

صحيفة ٩٤ : הַגּוֹזְאֵלְנוּ מִלְּבָנֵנוּ وردت عند الاشكنازيم מִלְּבָנֵנוּ הַגּוֹזְאֵלְנוּ وهي الاصح . הַשֵּׁם נִפְשֵׁנוּ آية في مز ٦٦ : ٩ .

صحيفة ٩٥ : מִכָּל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לְיָגָה اهلته في بعض النسخ .

صحيفة ٩٦ : מְחַקְרֵי מִן בְּדִל מִן . בְּבִדּוֹ וوردت في اخ ١٦ אֶת בְּבִדּוֹ وغيرها من الفرق بين النصين كما سبق الكلام عنه مفصلاً .

صحيفة ٩٧ : קוֹרְאִים אַ ساكنة .

صحيفة ٩٨ : וְלֹא יִנְחָנוּ وردت مكتوبة וְלֹא ١٥ مرة . מִן מוֹד לְדָבָר הָבוּ מִן מוֹד ٢٩ ذكر فيه اسم الجلالة ١٨ مرة . סִמְּן ח"י ورمز ايضاً فيه في عدة حمل كما ترى في ס"ת קוֹל יְהוּדָה עַל ו קוֹל יְהוּדָה יַחִיל ו קוֹל יְהוּדָה יַחִיל ו קוֹל יְהוּדָה בְּכַח ו קוֹל יְהוּדָה בְּהַדָּר . לְכָה דוֹדֵי قصيدة لرבי شلومو القبس غير موزونة . راجع ذيل الصحيفة .

صحيفة ٩٩ : בְּמָה מִדְּלִיקוֹן اقبلت اداة الجمع ין على اصلها .

صحيفة ١٠٠ : עֲשִׂרְתֶּם לְרַבְתֶּם وليس كما وردت תָּן . ثم لְרַבְתֶּם , עַל بصيري بدل الحريق تعويضاً للداعيش الذي كان يجب ان يدخل على ר כא في ע"י .

صحيفة ١٠١ : יִשְׁנָה ووردت في نسخة واحدة יִשְׁנָא . עוֹלָתָה ووردت

حيفة ١٠٣ : סבת רחמים وردت סבת נשלות עלינו ועל
ירושלים עירך

حيفة ١٠٤ : והנשיביעי وليس ובנשיביעי . פרא אלהים לעשות
ס"ת اي اخر حروف هذه الكلمات اامت .

حيفة ١٠٦ : ורוב حذفها البعض وعطفوا كلة וההודאות عليها .

حيفة ١٠٧ : מנחות ונחמני وردت ב' ו' .

حيفة ١٠٩ : נשלות עליכם اضاف البعض בנשיבתכם לנשלות
قبل ביצאתכם . אנשת חיל مرتبة على الابجدية ותשיחק . ש' بدل لا وكتاما
جائزة لانهما من مخرج واحد ومضاهما واحد ايضاً .

حيفة ١١٠ : בהדיה بدون י' . באזמר كما ذكرت في محله قصيدة باللغة

الكلدانية موزونة على وتد واربع حركات . גוא او גז بدون א' انظر دا ٣ : ٢٥
و٧ : ١٥ . יהא בתיש . ועמורין . הלأ (وليس הלא) . בפניש هذه
الاشطر زائدة حركة عن الوزن . בגניה وردت في بعض النسخ בגז فنقص حركة
عن الوزن والاولى اصح من الوجهتين المنوية والشعرية .

حيفة ١١١ : במתיקן هذا الشطر مكسور ينقصه وتد في اوله ويزيد وتد

في وسطه . קמיה , עמיה , לשימיה بدون י' . וארוסה , מסאבין يلزم لفظ
الحرف א' في كل من هاتين الكلمتين كما لو كانت محركة بشوا ساكن مرماة للوزن .
לעבר ينقص وتد في اول الشطر فالاولى ان يقال לעבר او تقدم كلة להון ولكن
ينقص حينئذ حرف ל' من בז في ذكر اسم الناظم . ויהא רעוא اختصرتها عن
اصلها كما هو مصطلح اخيراً . מגניה , עמיה , פיה , בקמיה يجب ان تكون بدون
י' . يوم השני كتمان مأخوذتان من آخر آية سابقة واضيفتا على ויכלו لمواقة
المعنى فيتركب من اول حروفها معاً اسم الجلالة יהודה الله . كما تركب من آخر حروف
الثلاث الكلمات الاخيرة כרא الح' كلة اامت حق .

حيفة ١١٢ : תחלה اضاف البعض قبل هذه " פי דוא יום " . وقبل

ושבת קדשה " פי בני בחרת . ואותנו קדשת מפל העמים "
وقد عربتها دون ان اذكرها بالعبراني لكبلا يزيد عدد كلمات القدس عن ٣٥

راجع الشرح على **אָזיגער** بالعبراني في صحيفة ١١٠ و ١١١ . **זאגער** **מִנְשֵׁלָא** قصيدة
 مربعة وغير موزونة ينتهي الشطر الاخير من الايات بجملة من الكتاب تنتهي باسم الجلالة
 صحيفة ١١٣ : **בַּר יוֹהָנָא** قصيدة موزونة على تسع حركات ويوجد فيها
 بعض الاشطر مكسورة وهي **נָשָׁם קָנִיתָ , דַּעֲשֶׂה , וְאַשְׁרֵי , לְבוּשֵׁי** زائدة عن
 تسع حركات . ثم في **יְרֵאָתָה** . ويلزم تخفيف **לָ** في **מִלְחָמֵיִשׁ** . وتسكين **מ** في
לְאֻדְרִיקָה مراعاةً للوزن . **נִמְתָּ** اصلها **נִאֲמַתָּ** من **נָאָם** وليس من **נֹאָם** كما
 ظن البعض . **וְאִין קוֹרָא** يلفظها البعض **וְאִין קוֹרָא** .

صحيفة ١١٤ : **מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם** قال البعض ان الاصح **וּמִעוֹלָם**
עַד עוֹלָם ولكنني لا ارى صحة ذلك . **אָלָא אָתָּה** وردت في بعض النسخ
 بعد **וְאִין קוֹרָא** بدون لزوم . **עַר** حذفها البعض اخيراً . وازداد البعض بعد **וְיִין**
 " **אֵלֵהִים אָמַת** " . **וְהַמְפַעֲנֵנָה דְעֵלְמִים** اعملت في بعض النسخ غلطاً . **וְאֵלָה**
 مع **ו** العطف . **מִסְפִּיקִים** , **יָם** بدل **יָז** . **וְרוֹב רַבִּי** وكثرة ربوات **רַבִּי**
 من غمة من **רַבִּי** وقد جأت كلمة **רוֹב** لمقاربتها لفظاً مع **רַבִּי** **רַבְכוּת** ومقارنة
 الجملة **אֵלָה אֵלָה אֵלָפִי אֵלָפִים** التي قبلها و**הַפּוֹכוּת נָסִים** **וְנִפְלְאוֹת** التي بعدها .
בְּרַעֲב معرفة . كما **וּבְשִׁבְעָה** وليس **בְּרַעֲב** . **מִהַלְיִים** راجع الملاحظات على
 صحيفة ٢٨ . **אֲבָרִים** والاصح **אֲבָרִים** . **בְּאֵפֵינוּ** باقنا بالمفرد وقد كتبها
 البعض **בְּאֵפֵינוּ** بصيغة الجمع ولكن لم يجمعوا **בְּפִינוּ** بفمنا . ووجب حينئذٍ
 جمع **רוּחַ** و**וְנִשְׁמָה** **לְנִשּׁוֹן** ايضاً . وكذلك وجب جمع **פִּינוּ** و**וְלִנְשׁוּיָנוּ** في اول
 الجملة . **הִזְ** **הִם** زعم البعض ان مجموع عدد هاتين الكلمتين هو رمز لمائة بركة التي
 يجب على كل واحد ان يقولها في اليوم . **וַיִּשְׁוֹרְרוּ** يلزم افعالها او وضعها في الاول
 فلا يقال **וַיִּשְׁוֹרְרוּ** **אֵת** **נִשְׁמָה** بل **לְנִשְׁמָה** . **וְנִשְׁבְּעָה** وردت في بعض النسخ
וְנִשְׁבְּעָה تطبيقاً لما ورد في اش ٤٥ : ٢٣ . **וְנִשְׁבְּעָה** على وزن **שְׁבַע** كما وردت في
 مي ٧ : ٧ و **בְּיָי** **נִשְׁבְּעָה** وفي مز ٥ : ٤ . ويجوز **וְנִשְׁבְּעָה** وزن **שְׁבַע** كما
 وردت في مز ٦٦ : ٧ **וְנִשְׁבְּעָה** .

صحيفة ١١٥ : **בְּפִי יִשְׂרָאֵל** يترتب من احرافها اسم **יִצְחָק** و **רַבְקָה**
 قيل اسم واضعها وزوجته . **בְּמִקְהָלוֹת** . وهي الاصح من كل الالفاظ .

وقد وردت بجمع المذكر والمؤنث في مز ٦٨ : ٢٧ **בְּמִקְהָלוֹת כְּרֹבּוֹ** وفي مز ٢٦ : ١٢ **מִקְהָלִים** ولا ارى داعٍ لكثرة الاراء والاختلاف في تحريك هذه الكلمة لان وزنها معروف **מִפְעִיל** اسم آله واسم مكان وعندنا جملة امثلة بالفرد والجمع والمذكر والمؤنث وردت في الكتاب على هذا الوزن باقائه الصيري على اصلها شواذاً عن القاعدة ولم تتغير الى : او :- وهذه بعض من الامثلة **מְלֻבָּן** , **מְלֻמָּד** , **מְסֻנָּר** , **מְסֻמָּר** , **מְדֻהָבָה** , **מְדֻפָּקָה** , **מְכֻשָּׁלָה** , **מְדֻרְגוֹת** , **מְדֻחֶפּוֹת** , **מִזְמֵרוֹת** الخ . **הַבְּצֻרִים** يلزم فصلها من **לְפָנֶיךָ** .

حيفة ١١٦ : **אֵל אֲדוֹן** مرتبة على الابجدية **אבגד** وقد ورد الحرف **ש** بدل **ס** . **אֲתוֹ** وردت في بعض النسخ **הוֹדוּ** ويجوز . **אִימָה** وليس **אָמָה** فان اصلها من **אָיִם** و **אָיִם** . **קוֹזִיָּהֶם** او **קוֹזִים** . **צִדְהָה** وليس **צִדְהָה** . **נֹתְנִים** وردت **יְתֵנוּ** والاولى الاصح . **יְחִיּוֹת** وردت **וְאֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ** . **נְתַעְלָה** الاصح **הַתַּעְלָה** . **יִשְׁתַּבַּח** وردت **יִשְׁתַּבַּח** .

حيفة ١١٩ : **וְדוֹמְמוֹ לְאֵל** والاولى **הָאֵל** لان لازوم للحرف **ל** بعد الفعل **נִשְׁבַּח** **דוֹמְמוֹ** كما ترى في مز ٣٤ : ٤ و ٣٠ : ٢ و مز ٩٩ : ٥ و ٩ .

حيفة ١٢٠ : لانك انت اله اعلمت في بعض النسخ ولم تعرب سهواً .

حيفة ١٢١ : **אִילִיָּים** كتبها البعض **פְּסִילִים** . **בְּתוֹרָתְךָ** , **מִשׁוֹבְךָ** , **בִּישׁוּעָתְךָ** مراعاة لحالة الوقوف . **יִכָּר לְמַעֲשֵׂהָ** اعلمت في بعض النسخ .

حيفة ١٢٤ : **דְּמָרָא** وليس **דְּמָאֲרֵי** .

حيفة ١٢٦ : **לְאֲדוֹנֵינוּ** الاصح بدون **ל** . **וְהִבְדֵּל** الاصح **וְכָל** . **יִאֲרִיךְ** **יָמָיו** وليس كما وردت في بعض النسخ **יָמִים** ويجوز ان يقال **יִאֲרִיךְ יָמִים** اي يطول عمره ولكن المراد هنا ان الحق سبحانه تعالى يطيل عمره .

حيفة ١٢٩ : **עַם** **עֲמֻדָה** وليس **עֲמֻדָה** . **מְפָה** قاصص تحت **מ** مراعاة للوقف

حيفة ١٣٠ : **קָרְבְּנוֹתֶיךָ** هنا اعتبر **נשפת** مؤنث مع انه في غير مواضع مذكر . **הָאוֹהֲבֵי** والاصح بدون **ה** التعريف . **תְּמִידִים** , **מוֹסְפִים** بدل **יָז** . **תְּמִימִים** نافعة **الجمع** من **י** في الاصل . **נשפת** وردت **ב** بدل **ב** في الاصل .

بمعنى المرض في ارميا ١٠ : ١٩ **נְחֻלָּה** **מִכְתָּי** بصيغة **נפעל** . وبمعنى ميراث **נְחֻלָּה** **לְיִשְׂרָאֵל** في مز ١٣٦ : ٢٢ . **וְלַיִשְׁרָיִם** ساكنة .

صحيفة ١٤٦ : **שְׁבִיתֵנוּ** تكتب **שְׁבִיתֵנוּ** . **שָׁנָה** وردت في الاصل **שָׁנָה** **בְּאֵלֵף** **שׁוֹאֵדָא** . **שָׁנָה** وردت **שָׁ** . **לְמַעַנְיָתָם** تكتب **בואו** بدل **יוד** .

صحيفة ١٤٧ : **שָׁנָה** وردت في المخطوطات **י** وهي بصيغة الاضافة **שׁוֹאֵדָא** **שְׁבִיתֵנוּ** وردت للمؤنث **وقيل** راجعة للسكينة الالهية . **קְוִמָה** قابل هذه الثلاث آيات مع اخ ٦ : ٤١ . **אָנָה** **ה** ملفوظة بميق . **הַרְרִי** بالجمع للتعظيم . **יְדִכֶם** وردت ناقصة **י** الجمع . **שְׁמֵרְךָ** تلفظ القامص على اصلها . **אֲמַרְתָּ** وردت للمؤنث مخاطباً نفسه . **מִנֶּת** وردت ايضاً **מִנֶּת** وهو الاصح وقد ترادفت في هذه الآية والتالية **מִנָּה** **חֶלֶק** **כּוּם** **גּוּרֵל** **חֶבֶל** **נְחֻלָּה** . **הַזְמִיךְ** حيريق بدل **صيري** .

صحيفة ١٤٨ : **בְּיַעֲמִים** وغيرها ناقصة **י** . **נְחֻלָּת** **ת** بدل **ה** . **חֶסֶדְךָ** وردت ايضاً **יוד** للجمع . **הַמְלִיכֵךְ** **לְקָרֵב** **וּמַפְלִיטֵי** **מ** , **ק** , **ל** خفيفة بدون **داغيش** . **לוי** زائدة ربما للتأكيد . **הַדּוֹדֵךְ** وردت كاملة **בואو** **עַמִּי** ناقصة **ם** الجمع . **תַּחֲתֵי** قبل انها وردت ايضاً **תַּחֲתֵי** وهو الاصح . **לְאֹזְנֵנוּ** وردت **בואو** زائدة .

صحيفة ١٤٩ : **תַּחֲסֶה** وردت **ח** بدل **י** . **תַּנֶּף** ناقصة **ו** . **בְּצַרְךָ** **ב** بدون **داغيش** . **הַבְּדִלָּה** كل الاشعار فيها مقفاة ولكن غير موزونة .

صحيفة ١٥٤ : **חָלָב** وردت في بعض النسخ **חָלָב** **والاصح** **חָלָב** لانه قيل بعدها **لارضاعي لبناً ولا شحماً** . **טוֹב** **والاصح** **וְכָל** **טוֹב** . **לְהַיִּינְקֵי** وليس **לְהַיִּינְקֵי** لانها من الفعل **יָנַק** , **הַיִּינֵק** **والمصدر** **הַיִּינֵק** **ومع الضمير** **הַיִּינְקֵי** .

صحيفة ١٥٨ : **עֲפָאִים** **والاصح** **עֲפָאִים** **وقد وردت** **ע** . **כְּסִיתוֹ** **ضمير** **القائب** **للمذكر** . **יְנוּסִיָּם** **وما مائلها** **ז** زائدة من حروف **אדהויז** . **ישמח** وردت في بعض المخطوطات **ישמה** . **לְשִׁפְנִים** **ש** خفيفة بدون **داغيش** **חֵתוֹ** **ו** زائدة من حروف **אדהויז** .

صحيفة ١٥٩ : **מְעוֹנְוֹתָם** **לו** **وليس** **ל** كما طبعت اخيراً **غلطاً** . **קִינִיךָ** مع **ي** الجمع . **תַּחֲסֶה** ناقصة . **הַמְנַבְּיָחֵי** **הַמְשִׁפְיָלֵי** وغيرها **י** زائدة .

صحيفة ١٦٠ : **מְשֻׁלָּחָיו** وردت **ל** بدل **ב** . **בְּאֵי לָיִם** كاملة يودين .
הַחֲבִי , **לְמַעַנְיו** י , ו , زائدتان . **אָנָּה** وردت **אָנָּה** . **פְּתָאִים** والاصح
פְּתָאִים . **לְמַנְוִחָיו** , **עַלְיָבִי** י , زائدة .

صحيفة ١٦١ : **תְּנַמּוּלוֹהוּ** كما في الكلدانية بدل **תְּנַמּוּלוֹ** . **אָנָּה** وردت
 ايضاً **אָנָּה** وفي احدى المخطوطات **אָן** . **אָמִילָם** والاصح **אָמִילָם** . **בְּתוֹכָבִי** י
 زائدة . **בְּדָבָרִים** , **בְּעֵצְתִים** ناقصة و . **וְזַמְרַת** ת بدل ה . **יִסְרַנִּי** נ
 مشددة لتحسين اللفظ .

صحيفة ١٦٦ : **נִשְׁנָם** بدل **נִשְׁנָא** لمنع الالتباس مع **אָף** غضب . **לְיַנְע**
 ووردت في بعض النسخ **לְיַנְע** والاصح **לְיַנְע** او **لְיַנְע** .

صحيفة ١٧٤ : **וּמַעֲזוֹ** ابدلت في بعض النسخ بكلمة **וּמַחֲסָה** ولكن لا يجوز
 لانها وردت في الآية في اش ٢٥ : ٤ ولكن يجوز ابدال **מַחֲסָה** **לְדָל** . **הַיִּקָּם** **עַל**
 وليس **עַל** لان المعنى المطلوب انه اقيم غالباً كالسرو فكلمة **עַל** ليست بمعنى على بل حال
 صحيفة ١٧٥ : **סִבְסִן** مفرد كما في **תְּלַתְלָיִם** وليس **סִבְסִן** .

صحيفة ١٨٠ : **וַיִּמְלֹא** الاصح **וַיִּמְלֹא** كما هو ظاهر من المعنى .

صحيفة ١٨١ : **נִמְבַּע** **פְּרִיעָה** الاولى ان يقال **נִמְבַּע** **חֵיל** **פְּרִיעָה** لان
 فرعون نفسه لم يفرق كما ورد في نص الكتاب . وقد روى الراوون بانه ذهب الى
 نينوى وصار ملكاً عليها . **דְּמִיָּה** ناقصة و . **אָרִיָּה** ناقصة **בְּאֵי** **בְּאָרִיָּה** . **בְּחֵי**
 مقلوبة والاصح **בְּחֵי** كما هو مفهوم من القرينة وقد وردت **בְּחֵי** مع **לְאִשׁוֹן** مراراً
 معاً اي ٢٩ : ١٠ ، ٣٣ : ٢ ، ٦ : ٣٠ ومرا ٤ : ٤ ، ٤ : ١٣٧ : ٦ . وزعم البعض
 انها مثل كلمة **בְּגִרְתִּי** من ٣١ : ٢٣ مقلوبة من **בְּגִרְתִּי** ولكن غلط لانه يوجد فعل
בְּרַם بخلاف **בְּרַם** كما في العربية جزر وجزر بمعنى واحد ومنه اشتقت كلمة **בְּרִיָּם** **כְּרִזְנ** فاس
 صحيفة ١٨٢ : **רָמִים** او **רְאָמִים** .

صحيفة ١٨٥ : **תְּסַלַח** **לְכָל** والاصح **תְּעַבִּיר** **עַל** **כָּל** . **בְּאָרִי**
 وردت **בְּ** .

صحيفة ١٨٦ : **בְּעֵשֶׂן** اقترح البعض **בְּעֵשֶׂן** ويجوز . **הוֹפָה** الاصح **הָפָה** . **בוֹדֵד** او **בוֹדֵד** كما وردت في اش **בְּעוֹף נוֹדֵד** وفي امثال **בְּפֹהַר נוֹדֵדָת** . **וְזָכְרָה** وردت في بعض النسخ **וְכִסְבָּה** غلطاً . **לְחַבְנָה** بدون تشديد **וְזָכְרָה** وردت في .

صحيفة ١٨٧ : **וַיִּזְעַקוּ** تكررت مرتين **בְּ** ومرتين **וַיִּזְעַקוּ** ؟ .

صحيفة ١٨٨ : **וַיִּזְעַקוּ** وردت في بعض النسخ **וַיִּזְעַקוּ** . **בִּישׁוּמוֹן** بدون داغيش خفيف . **הַמְבִשְׂרוֹת** م خفيفة .

صحيفة ١٨٩ : **בְּכֶסֶף** والاصح **בְּכֶסֶף** لحالة الوقوف . **עוֹזְבָה** وردت **שׁוּרוּק** قبل داغيش . **בְּזֵר** مثل **הַזֵּר** . **בְּזֵר** زائدة . **בְּאֵל תַּעֲרֹג** الاولى مذكر والثانية مؤنث ولكن يجوز للاشتراك .

صحيفة ١٩٠ : **לְמָה** الاولى **מָה** والثانية **מָה** وفي مزمو ٤٣ **מָה** . **בְּבִדְוָה** بدون داغيش . **כָּרָם** ناقصة و .

صحيفة ١٩٣ : **בְּזִנְיָה** وليس **בְּזִנְיָה** كما وردت في بعض النسخ لان الاولى **תָּל** قال عن اللسان والثانية عن الخطوات والا تكون القافية مكررة .

صحيفة ١٩٥ : **וַיִּזְעַק** وليس **וַיִּזְעַק** .

صحيفة ١٩٨ : **הַזֵּי** وليس **הַזֵּ** لحالة الوقوف . **בְּרֹדֶף** وردت هذه البركات احياناً بالجمع واحياناً بالمفرد وعربتها بالمفرد .

صحيفة ٢٠٢ : **יָדִיד** وردت غلطاً والاصح **יָדִיד** لانها مضافة . **לַיָּד** وردت ايضاً **לַיָּד** بصيغة الامر ويجوز .

صحيفة ٢٢٦ : **יְסוּבֵי** شوروق قبل داغيش .

صحيفة ٢٢٧ : **בְּדָמָה** الاصح من **בְּדָמָה** سكوت وليس من **בְּדָמָה** شبه . **לְמָה** بدل **לְמָה** . **וְזָכְרָה** قراء **וְזָכְרָה** .

صحيفة ٢٤٦ و ٢٤٧ و ٢٤٨ : **אָהַל** الداغيش بعد **ה** التعريف من الحرف المحرك **בְּ** بشوا مراعاةً لوزن الشعر .

سنة للخليفة		سنة للخليفة		سنة للخليفة	
٢٩٦٤	ربعام		(القضاة)	١	ادم
٣١٨٨	هوشع	٢٥١٦	عثنيل	١٣٠	شيت
	(الانبياء)	٢٥٥٦	اهود	٦٨٧	متوشال
٢٨٧١	صموئيل	٢٦٣٦	دبورة	١٠٥٦	نوح
٢٨٨٢	احيا	٢٦٧٦	جدعون	١٥٣٦	بناء السفينة
٢٨٨٢	عدو وشعبا	٢٧١٦	ايالك	١٦٥٦	الطوفان
٢٩٦٢	ايلبا	٢٧١٩	تولع	١٩٩٦	جيل الانشقاق
٢٩٩٠	اليشع	٢٧٤٣	ياثير	١٩٤٨	ميلاد ابرهيم
٣٠١٥	يهوياداع	٢٧٨١	يفتاح	٢٠٢٣	مخاربة ابرهيم
٣٠٦٧	زخرياهو	٢٧٨٦	ابسان	٢٠٤٨	اسحق
٣١٠١	عاهوص	٢٧٩٣	ايلون	٢٠٨٣	قريب اسحق
٣١٤٠	اشعيا	٢٨٠٣	عبدان	٢١٠٨	يعقوب
٣١٦٠	ميخا	٢٨١١	شمشون	٢٢١٦	بيع يوسف
٣١٩٠	يوئيل	٢٨٣١	عالي		زول يعقوب الى مصر
٣٢٤٠	ناحوم		(الملوك)	٢٢٣٨	سيدنا موسى
٣٢٥٤	حقوق			٢٣٦٨	ظهور العليقة
٣٢٨٠	صفنيا	٢٨٨٢	شاوول	٢٤٤٧	الخروج من مصر
٣٢٩٨	ارميا	٢٨٨٤	مسح داود	٢٤٤٨	انزال التوراة
٣٣٣٢	حزقيل	٢٩٢٤	سليمان	٢٤٤٨	خيمة الاجتماع
٣٣٥٠	باروخ	٢٠	ملوك يهوذا وعدددهم	٢٤٤٩	يشوع
٣٣٤٠	دانيال	٢٩٦٤ - ٣٣٢٧		٢٤٠٦	احتلال فلسطين
٣٣٧٠	عزرا	٢٩٦٤	رحبعام	٢٤٨٩	تقسيم فلسطين
٣٤٠٨	حجي	٣٣٣٨	صدقا	٢٥٠٣	اقامة المسكن في شيلو
٣٤٠٨	زكريا	٢٠	ملوك اسرائيل وعدددهم		
٣٤٠٨	ملاخي	٢٩٦٤ - ٣١٨٨			

תקון מעיות אצל גלג 293

מחפה סטר	מחפה סטר	מחפה סטר
שמים 14 46	ויעלהו 26 29	الصلاة 1 5
קדש 4 49	ותשלך 28 30	תשובה 10 11
בשמחה 6	כבנלוי 11 31	תשובה 19 12
סלה 21	מה מה מה 16	הגאלה 1 13
המלך 1 50	אלי יעמלה 7 31	המלשינים 13
ואכרכה	מבראנו 14	ירושלים 17
ידך 11	קרנא יא מלכנו 10 32	אפה 7 18
השמים 13 51	חמר 21 34	المعائب 7
אתת 2 53	אכרים 22 35	העולם 8 19
ויעל 22 55	חסין 5 36	ויאמר 2 20
וישמ 23	חכבשנע	19
למען 18 57	בסות מתחנף 8	والحسين 4
ואלוקים 3	וכפרה 26 39	ותיק 7 21
חז 4	ויעל . וישם 15	מכבודך 11
וואנח 6	לוב 2 40	7 23
וכתבתם 18 58	אח 19	לזכותנו 12 24
ואמרתי 21	13 41	תצילני 14
לוואי 8	הייתיני 14	למשסה 16
אלב : 13	3 (46 : 12)	25 5
שאתה 9 59	כלהעם 17 42	18 26
בכל 23 60	לדחא ופוף 14	5 27
בתשובה 4 61	כמו 23 44	2 لا يقال و السبت
פני 21	חשק 10 45	10 حي وقوم
הברת 17 62	ארץ . את 15	2 28
(או תרים) 20	22	7 כל
כל 21	הינשבי 6 46	13 משנה
7 ואעדם וזאל ואני	אזי עבר 12	מחללים
20 סיאם חסוסי	על נפשונו بعد נפשונו	8 29

תוכן הספר פהרס הכתב 296

דף	דף	דף
קל"ח סעודה שלישי קל"ח	פ"ג עלינו לשבת	ד' הקדמה
מוצאי שבת	פ"ד עשרת הדברות	י"ח שחרית
ק"מ אלפא ביתא	" י"ג עקרים	י"ט נטילת ידים
קמ"ט ערבית מוצי'ש	פ"ו עשר זבירות	ציצת
הקדלה	פ"ז ע"ב פסוקים	פקשות
"	מנחה	כ"א
ראש חדש	צ' תפלת מנחה	כ"ג אדון עולם
קנ"ה ראש חדש	ערבית	כ"ה יגדל אלהים
קנ"ט הלל	תפלת ערבית	כ"ז ברפת השחר
קס"ג מוסף ר"ח	צ"ב אמה חוננתנו	ל"ד פטום הקמורת
קס"ד מוסף ר"ח ושפת כב"ד	צ"ה	ל"ז אָנָא בכח
קס"ה ברפת הלכנה	שבת	מ"ב יי מלך
חנוכה	צ"ו קבלת שבת	מ"ה ברוך שאמר
קס"ז תקון חנכה	צ"ח מזמור - הבו	נ"ו יוצר
פורים	" לכה דודי	נ"ה שמע
קע"ד שפת זכור	ק"א ערב' של שבת	ס' עמידה
" מי כמוך	ק"ט קדוש ליל שבת	ס"ו אבינו מלפנו
קפ"א פורים	ק"ג פר יוחאי	ס"ז יהי שם
תענית	ק"ד שחר' של שבת	" אָנָא . אָשְׁמְנו
קפ"ד תענית יחיד	מ"ג זמירות לשבת	ס"ח נטילת אפים
ג' רגלים	" נשמת	סליחות
קפ"ז שלש רגלים	קכ"ד ברוך שמה	ס"ט לשני ונחמשי
קצ"ב תקון הטל	קכ"ט מוסף של שבת	ע"ה קריאת ספר ת'
קצ"ד תקון הנשים	קל"ב קדוש יום שבת	" אשרי
קצ"ו מוסף ג' רגלים	קל"ב מנחה של שבת	ע"ט שירי השבוע

שיר המועדים רמ"ה	למותים	קריאת שמע
העבור	רחיצת המַת רי"ז	קריאת שְׁמַע קצ"ח
פְּלִי הַעֲבוֹר ר"ג	צְדוּק הַדִּין רכ"א	ק"ש לְיַלְדִים ר'
הַחֲדָשִׁים ר"ג	הַקְּפוֹת לַמַּת רכ"א	מילה פדיון
הַמּוֹלָד רנ"ב	כְּצֵאתָם לַבְּהֵמָה רכ"ב	ארוסין
הַדְּחִיָּה רנ"ה	הַשְּׂפָכוֹת רכ"ג	לְבִרְיַת מִלָּה ר'
הַשְּׁנָה רנ"ו	תְּפִלָּה עַל הַקָּבֶר רכ"ה	לְזַבֵּד הַפֶּת ר"ג
הַתְּקוּפוֹת רנ"ט	" בְּבֵית אֶבֶל רכ"ו	פְּדִיּוֹן הַבֵּן ר"ג
תְּקוּפַת הַחֲמִישָׁה רס"ב	ברכות	אֲרוּסִין ר"ה
הַמוֹעֲדִים רס"ב	בְּרַפְתֵּי הַמְּזוֹן רכ"ה	תפלות
הַנְּהוֹת פְּרָחֵי רס"ה	בְּרַפְתֵּי הַנְּהִינִין רל"ב	תְּפִלַּת הַהַרְדֵּף ר"ו
זְכָרוֹנוֹת רצ"א	בְּרַפְתֵּי הַגּוֹמֵל רל"ב	תְּפִלַּת הַיָּם ר"ז
תְּקוּן טַעוּיֹת רצ"ג	בְּרַפְתֵּי הַחֲמִישָׁה רל"ו	הַנְּפֶת הַפִּיִת ר"ח
קדיש	העומר	לחולים
קְדִישׁ דְּרַפְקָן ל"ט	סְפִירַת הָעוֹמֵר רל"ז	תְּפִלָּה לַחֹלִים רי"א
קְדִישׁ לְעֵילָא נ"ה	תְּהַנּוֹת ר"מ	מְצַלְאִין לְאִשָּׁה רי"ג
קְדִישׁ תְּתַקְבֵּל ע"ה	פְּרָשִׁיּוֹת וְהַפְטָרָה רמ"א	שְׁנֵי הַשֵּׁם רט"ו
" ?הָא שְׁלָמָא צ"א		וְדוּי שְׂכִיב מְרַע רט"ז
" בְּבֵית הַחַיִּים רכ"ד		

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

על ידי המסדר שלום יעקב אלימלך הי"ו

صحيفة سطر الاصح	صحيفة سطر الاصح	صحيفة سطر الاصح
١٧٧ ٩ נתן	٨٣ ١٩ מתקת	١٨ ٩ אי (التي)
١٨١ ٣ נפלו צללו	٩٣ ٧ אהבת למדת	١٠ אהת (الوقف)
٤ יתלו	ולילה	٢٤, ٢١ ימי טעם רצוצה
١٩١ הרגלו. הכדלו	٢٠ محبتك وشفتك	٢٥, ١٠٨ וישתבח
١٩٦ ١٧ הגשם	١٠٠ קלי. חיב	٢٧ ٢٦ למלה مثل
١٩٨ ٢٣ הרע	١٠٢ ٩ ולעברו	לתן في ٣١. لغة تلمودية
٢٠١ ١٥ העולם	١٠٣ השפת והעמידנו	٣٩ דקדשא. קדששא
٢٠٤ הכהן פהן אברים	١٠٤ ١٩ אשר	פרקנה وبدون قبل
٢٠٦ ٢٣ פהך	١٠٨, ٢٥ ותפארתו	ה. وهكذا في صحيفة ٧٧
٢١٤ ١٠ האל	١١٠ ٦ בן שלמה (ביה)	٤٣ ١٣ רנו
٢٢٦ ٢٢٦ הודינו. ניסן	كلمة שלמה في تيمة القصيدة	٥٥ ٢١ די
٢٢٧ ٢١ ובירו שלים	למכצע في ١١٢. واخر	٥٧ ٢٦ او הרמן
٢٤١ ٨ נח	بيت שביתין زائد)	٦٠ و ١٠٤ אהת לوقف
٢٤٤ ١١ יקר	١١١ ٢ יתענג	٦٦ בספר ב חפפה
٢٤٥ ٢٤٥ רגז יחזן ויהזן	١١٢ אכלני. ודותרנו	وفي مائلها في الكتاب
٢٤٦ ١٢ פרושות חדש	١١٣ ישבת שיש וכו'	٦٧ قامص بدل ياتح في
וגם כן הפטרה	١١٨ ٢١ אלהם	אשמנו וכו' לوقف.
٢٤٧ נכתבת יתי اول	١٣٢ ٩ بعضاً	٦٩ השיבותם ריקם
سغول للقافية. רמיה	١٣٣ ١١ الاخيران وها	٣ كلمات ماعدا الاخير
٢٤٩ ١٧ מבצרה	في ידי. ١٣٤	٧٠ ٣ מצאנו
(לשון נופל על לשון)	١٣٨ ٥ והרע	١٢ الانسب הוא
٢٤ اول שלח נא לי	١٥٠ ٢١ את אלהי	יליץ בעדינו
٢٥٠ قانونية او قياسية	١٦٦ עושך בוראך פך	המן وردت في نش ٧: ٣
٢٦٢ ١٨ ٥٦٨٥ התרפיה	١٧٥, ١٧٦, ١٧٩ قامص	وقيل ان شكل السنهدين كان
בשה די קמן	بدل ياتح مراعاة للوقف مثل	كالهلال وكان المجلس الاصغر
٥٧١٣ החשיג וש"נ יג קמן	יין. זרח. פשע. יעל.	ثلث الاكبر كمزيج كاس الحمر
٢٦٨ גיהנם وفي الكتاب	הפרת. אנשי. פרע.	٧٣ ٦ הביטה. دل
גיהנם	وفي ١٥٠ נחת. נחת.	
٢٩٧ ١٧ נשנו		

מדי שבת בשבתו

תורה	נביאים	כתובים	משניות
1 בראשית	יהושע עד י"א	תהלי' עד י"א	חגיגה
2 נח	יהושע " י"ט	תהלי' " ד'	קנים
3 לך לך	" סופו	תהלי' " ל"ד	מעשרות. מע"ב
4 וירא	שופטים " י"א	תהלי' " מ"ב	פאה
5 חיי שרה	שופטים " סופו	תהלי' " נ"א	קדושין
6 תולדות	שמואל א " ח'	תהלי' " ס"ה	ברכות
7 ויצא	שמואל א " י"ב	תהלי' " ע"ג	כתובות
8 וישלח	שמואל א " כ"ה	תהלי' " ע"ט	מוע קטן. הוריות
9 וישב	שמואל ב " ז'	תהלי' " מ'	יבמות
10 מקץ	שמואל ב " י"ח	תהלי' " ק"ו	מקואות
11 ויגש	" סופו	תהלי' " קי"ט	כלים
12 ויחי	מלכים א " ו'	תהלי' " קל"ו	בכורות
13 שמות	מלכי א " י'	" סופו	תענית. מגילה
14 וארא	מלכי א " י"ט	איוב " ו'	מכות
15 בא	מלכי ב " ה'	איוב " י"ב	נגעים
16 בשלח	מלכי ב " י"ב	איוב " ד'	ערוכין
17 יתרו	מלכי ב " י"ח	איוב " כ"ה	אבות. עבוד' זרה
18 משפטים	" סופו	איוב " כ"ח	בבא קמא
19 תרומה	ירמיה " ח'	איוב " ל"ח	מדות
20 תצודה	ירמיה " י"ז	" סופו	טבול יום
21 תשא	ירמיה " ל"א	מגלת אסתר	שקלים
22 ויקהל	ירמיה " ל"ז	שיר השירים	שבת
23פקודי	ירמיה " מ"ט	משלי עד ו'	טהרות וידים
24 ויקרא	" סופו	משלי " י"ב	זבחים
25 צו	יחזקאל " ט'	משלי " י"ז	מנחות
26 שמיני	יחזקאל " י"ו	משלי " כ"ב	חולין
27 תזריע	יחזקאל " כ"ב	משלי " כ"ז	נדה

משניות	כתובים	נביאים	תורה
זבים	משלי עד ל'	יחזקאל עד כ"ז	28 מצורע
כריתות	" סופו	יחזקאל " ל'	29 אחרי מות
ערלה	דניאל " ג'	יחזקאל " מ'	30 קדושים
ביצה. יומה	דניאל " ו'	יחזקאל " מ"ג	31 אמור
שביעית	דניאל " ח	יחזקאל " מ"ז	32 בהר סיני
ערכין	" סופו	" סופו	33 בחקותי
מכשירין	רות	ישעיה " ה'	34 במדבר
נזיר. סוטה	עזרא " ה'	ישעיה " ט'	35 נשא
תמיד	" סופו	ישעיה " י"ג	36 בהעלותך
חלה	נחמיה " ה'	ישעיה " כ'	37 שלח לך
תרומות	" סופו	ישעיה " כ"ד	38 קרח
פרה	ד' הימים א ה'	ישעיה " כ"ט	39 חקת
אהלות	ד' הימים א י"א	ישעיה " ל"ג	40 בלק
בבא בתרא	ד' הימים א י"ז	ישעיה " מ'	41 פינחס
גדרים	ד' הימים א כ"ג	ישעיה " מ"ד	42 מסות
ערוות	סופו	ישעיה " מ"ט	43 מסעי
בבא מציעא	איכה	ישעיה " נ"ח	44 דברים
שבועות	ד' הימים ב ד'	" סופו	45 ואתחנן
כלאים	ד' הימים ב ח'	הושע " ו'	46 עקב
פסחי. ר"ה. סוכ'	ד' הימים ב י"ד	הושע " י"ב	47 ראה
סנהדרין	ד' הימים ב כ"ד	" סופו	48 שופטים
גשין	ד' הימים ב כ"ז	יואל. עמוס	49 כי תצא
בכורים	ד' הימים ב ל"ד	עובד. יונ. מיכה	50 כי תבא
מעילה	סופו	נח' חב' צפנ' חגי	51 נצבים
דמאי	קוהלת עד ה'	זכריה עד י"א	52 וילך
עוקצין	קוהלת " ט'	" סופו	53 האזינו
תמורה	" סופו	מלאכי	54 וזאת הברכה

قد أحفنا بالتقريظ الآتي حضرة الحبر الجليل الفاضل سماحة الحاخام רבי רופאיל
 הארון בן שמעון חאגא באשי القاهرة وتوابها فندرجه مع جزيل الشكر واتشاء لحضرتة

הסכמת

אדמו"ר הרב הגאון הגדול המפורסם , ע"ד וצ"ת מו"ר ר"מ ור"מ חכם באשי
 בע"מ מצרים ואנפיה יע"א כמוהר"ר רפ"א אהרן בן שמעון ב"י

איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם , ב"ה

כל שהיא תפארת לעושיה , ותפארת לו מן האדם .

(אבות פ"ב מ"א)

אורו עיני וכל מעיני , להזות בנועם אור נערב , כי האיר וזיה , יציץ ופר"ה , סדור תפלת
 ישראל מתורגם חדש , נהמד מזהב ומפז רב , מנחת ערב הטוב והמועיל , הכי קרא שמו

סדור פרחי שמא דמריה עליה בעל הבנין , והנורה , וההפעיל , ערבים עליו דברי דוד ,
 הלא הוא ידיר נפש , החכם לבב , ונבון לחש , דש ל הרופא המובהק

כמה"ר **הלל בן יעקב פרחי** ה"ו , אשר ערב אל לבו לקרבה אל המלאכה אשר לא
 קדמהו בה שום איש זולתו , לתרגם ספר תפלת ישראל לכל

ימות השנה , עם כל המסתעף אליו , מלשון הקדש אשר בו נבראת ונסדרת , ללשון וכתב
 ערבי , שפה המדוברת , יהי ה' אתו .

הפועל הנשגב הלזה , בצדק יתן הן לפועלו , והוא עד , כי כביר מצאה ידו ורב הילו , בידעת
 שתי הלשונות , וברוח הכמה ורובי תבונות , ידיו רב לו להוריק מכלי אל כלי ,

בדברים מצודקים , מכלי השחית רעיוני הקדש , והתרוממות הנפש , הנטועים בקרב המאמרים
 הנעתקים , והוד ידו נטויה לפאר את מלאכת עבודתו , בדפוס נאה , ונייר יפה ואותיות

פורחות , משמחי לב ישובע שמחות , עדי יצאה מלאכת הספר כלולה בהדריה , שעשוע לנפש
 כל מחמדיה , מרהיבי עין כפתוריה ופרחיה , ותפארת היא לעושיה .

בשום לב לחקר תכלית הפועל הזה ותועלתו , מצאתי כי הגדיל לעשות טובה גדולה
 לכללות העם , כי לדאבון לבנו בדורנו זה לא רבים יחכמו להביין שפת עבר הורתם

ובפרט באדמת בני חם , והמבינים צקן להשם בשלש תפלות , שמ"ע , נער יכתבם , ולא על
 טהרת לשון הקדש , (הוב השי"ן שבעירנו לא יצאו מהכלל) ותפלתם מצות אנשים מלומדה

חסרת טעם , נעדרת רגש השתפכות הנפש שבעבודה הקדושה , כי לא יבינו מה שאומרים ,
 וכאשר ישפוך שיהו לפני אלקים שבמרום , הוא עצמו לא ידע מה הוא שואל ומבקש , ואת

סיבת רבים שאצלם הדל כח המושך ללכת לבית האלקים , באשר כי כח הנפש כח כהה , וכח
 הנוף ככרוז קהה , ובאמת כאב אנוש ונעכר הוא זה , ידאיב לב ונפש כל איש נאמן לדתו !

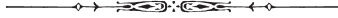
ולאמונתו , ונקוה עתה כי על ידי רופא האומן מודעתנו זה , התרגם ה"ו נשיג רפואות העלה
 גם למכאוב הנורא הלו , אשר בדברו מעריב ערבים , תרגם להם כל סדרי התפלות והברכות

והתחנוות , וקול רננות , בכתבם ולשונם , ומעתה כל איש יערב עליו שיהו ובא והתפלל לפני
 אלקים בשפה ברורה , וברוח נשברה , ובאימה ובמורא , ועל אלה יאתה לכבוד המתרגם הלה

אין גומרין עליו את הלל , עלי באר את תפלתם ואת תהנתם ועתירתם אשר יעתירו לה' יום יום
 ואת אשר יקראו אותם במועדם , ותפארת לו מן האדם .

واستییم بברכה אליך הודיד רופא נאמן , יה"ר תערב לה' מנחתך , ופעלך ירצה כקרבו
 אשה , אשר זכית את הרבים , להשיב לבכם אל אביהם שבשמים , ואלוי ישאו
 כפים ערב ובקר וצהרים , יואיל אלוך להצליחך בכל מעשה ידך , ונאמן הוא לשלם
 לך שכר פעולתך , ושמך יהיה לברכה בפיות כל בני עמך עד דור אחרון , למוזכרת
 טוב לנצה , זאת זכרון , והוא יהיה בעורך להוציא לאור את שאר החלקים אשר בהפצך
 להו"ל לימים טובים , ולמועדים , ולימים נוראים , אשר התרגום דרוש להמה , כדרישת
 הגוף אל הנשמה , וה' אלקיך יצדך , כנה"ר וכנפש דושו"ט באמת ומעתה בערך עתרת
 החיים והשלום הכו"ה פה ק"ק מצרים יע"א יום עש"ק ח' הוא ישלה מלאכו אתך והצליה
 דרכך ב"ד למיחשון ש' קול מבשר (תרע"ה) והתענג על רב שלום (תרע"ה) .

הצעיר רפאל אהרן ז' שמעון הי"ו
 משרת בקדש בק"ק מצרים ואנפיה יע"א

وقد أحفنا جناب الاستاذ الفاضل وكيل حاخاخانة مصر ربي م. حاي بن شمعون
 المحترم بهذا التقريظ نشره مع الشكر لحضرتة .

جناب المحب الفاضل الاستاذ الدكتور فارحي المحترم

انا ادرى بما عانيتہ من المشقة في تعريب كتاب صلواتنا وعبادتنا للباري تعالى عن
 اللغة العبرية . وقد رأيت بعيني انكم جعلتموه اعز من كل وقت ثمين عندهم منذ شروعكم
 في العمل بتعريب كتاب الصلوات اليومية وباقي الكتب المختصة بالاعباد والمواسم . وذلك
 خدمة للدين والطائفة الى ان اتمتم اول كتاب « للصلوات اليومية » ولا اسهب في
 القول ولكن كرجل يقدر عملكم قدره ويعترف بضرورة هذا العمل لبعض الناس الذين
 يصلون ويعبدون الله وانما لسؤ الحظ لا يفهمون كلام العبرية اقول بصراحة ان عملكم
 هذا يعود على جميع ابناء الطائفة بالثائدة المقصودة والفخر الجيد واتمنى ان يقدركم المولى
 تعالى على طبع باقي الكتب اعمار نشاطكم واجتهادكم فاقبل مني امها الدكتور الفاضل
 عبارات الشكر وآيات الغبطة زادكم الله منة وكرماً ونفع امتنا بعلمكم وبارك في حياتكم آمين

وكيل حاخاخانة مصر

م. حاي بن شمعون

وقد تفضل علينا حضرة الحبر الجليل الفاضل جناب الحاخام ابراهام اينخير وكيل
حاخاخانة الاسكندرية بما يأتي فنشره مع جزيل الشكر والثناء لحضرته .

בית דין הצדק יב"ץ

דעוב"י

الاسكندرية في ١٢ نوفمبر سنة ١٩١٧

דא אמון יע"א

الى حضرة النطاسي الفاضل الدكتور هلال فارحي الاعز

اعزك الله ايها الكاتب الاديب

اكتب اليك هذه السطور وفي فؤادي عاطفة اتهاج تندفق كالسيل كما وقعت عيناى
على كتابك « سدور فارحي » ذلك الكتاب الذي وجوده بين الكتب العربية
سد فراغاً عظيماً طالما شعر به اولئك الذين كان ضعف معرفتهم لغتنا الشريفة سبباً لتهاون
بالقيام بفروضهم الدينية . فانا اشكر لك ايها العزيز اجزل الشكر هذه الخدمة الصالحة
النافعة التي اديتها لابناء ملتك والفائدة الحلى التي اتحفت بها سائر الملل والنحل . وحسبك
نحراً انك لم تحسن الى ملة بمفردها بل لى مجتمع الناطقين بالضاد فجعلتهم على بينة من
ادراك معنى الواجب المقروض على كل اسرائيلي نحو بارئه . فبلسان بني امي ادعو لك
بالتوفيق والنجاح وهذا منتهى الارب واقصى المطلوب واتمنى لك من صميم الفؤاد
ياهلاً دوام الازدهار والاشراق بابدع الكملات واجمل الآثار وانت جدير باعظم
ضروب الثناء والتكريم ودم بسلام م

وكيل حاخاخانة اسكندرية

ابراهام اينخير

وقد أحفنا حضرة الاصولي البارع والشاعر الاديب مراد بك فرج فقبلناها مع الشكر الجزيل

اذا هجر العبري وانهدَّ جانبهُ
 فما زال معموراً تضىء كواكبهُ
 تعاد له الذكرى بغيرة اهلِهِ
 فتهمي كما كانت علينا سحائبهُ
 فيزهر ذو جذب ويخضب ماحل
 قنينع ازهار وتصفو مشاربهُ
 فيدري بنو يعقوب ان لسانهم
 عريق متين لم تقوَّض مناقبهُ
 ويجري به التسييح في كل بيعةٍ
 كما هو لكن يطلب العلم ذاهبهُ
 فيدرون مغزاه جمعاً وتجلي
 لهم في عبادات الآله غياهبهُ
 حين يصلي المرء يفهم ما الذي
 يقول ولا تعصى عليه غرائبهُ
 على انه علم وفي العلم للفتى
 حياة بها يعلو وتسمو مراتبهُ
 وهذا لسان الدين والشرع والهدى
 لسان كتاب الله نور مذهبهِ
 فان قام اهل العلم يوماً وعربوا
 فريث يرى العبري تغني مواهبهِ
 كذي سقمٍ يعطى اليه موقفاً
 دواء لكما تستريح متاعبهُ
 فلا عجب ان جاد يوماً به لنا
 طيب يقوينا بما فيه صاحبهُ
 يرينا به اللفظين هذا مقابل
 لهذا كمرآة يرى المثل طالبهُ
 اشبهه بالبحر فيه من العلا
 هلال يحاكيه انارت جوانبهُ
 نمت ان لو كان لي غبطة له
 فلا بد يوماً نلتني واعاتبهُ

وقد تكرم علينا حضرة الناضل والشاعر الاديب الادون ايليا ليثي بهذه الايات
فانبتها مع الشكر الجزيل .

تتلوه منها فتقصي عنك ابليس	خير الصلاة صلاة انت تدرك ما
لا خير فيه اذا ما بات محبوبا	وافضل العلم ما عمت فوائده
ما زال دوماً بفضل الله محروسا	فلا عدنا هالالاً نستضيء به
كرست نفسك الاعمال تكريسا	يسديك شكراً بنو موسى لانك قد
كما غدوت لدى اسرائيل قديسا	يسديك شكراً بنو يعقوب عن عمل
وانت عربت ما اوصى به موسى	قد فاه موسى بما اوصاه سيده

وقد تفضل علينا حضرة الشاعر المطبوع قسطنطين بك داوود بالابيات التالية
مؤرخاً انجاز طبع هذا الكتاب فشرناها مع وافر الشكر .

فروضهم نحو ربّ قد سما وعلا	هذا كتاب صلاةٍ للورى شمالا
فجاء أحسن ما يهدى الى الفضلا	هالالنا فارحي المفضل عرّبه
احسنت والله يا خير الملا العملا	واليوم اذ تمّ طبعاً قل لواضعه
من في تقدمها مجهوده بذلا	خدمت امتك الفضلى بصنعك يا
من مثل سفر صلاة نفعه جزؤلا	واي صنع يفوق الدين نعرفه
قوره طالما داجى الظلام جلا	دام الهلال يضيء الناس قاطبة
من عن صراط التقى والدين قد عدلا	كفاه ذا السفر نغراً اذ هدى كرما
ومن لفضل هلال بيننا جهلا	بفضله فيه كل الخلق معترف
لديّ سفر على التقوى قد اشتملا	كتابه سرّ قانيه فارّخه
٧٧٢ ١٠٤ ٥٤٧ ١١٠ ٣٤٠ ٤٤	سنة ١٩١٧